

1732

δύνακα 20: δραμνακη κιδνα.
μικραση 10: κωμίδι.
18: κελαι κεινη.
200: κρασι:

: 1796

ὁ κλεισθρὸς: 12
ὁ κλεισθρὸς

Θεωροῦντες

κάθε καιρὸν σρέσει νὰ ἔχουμεν κ
κεκλεισ-μενίω ἢ ἄλλαν τῶ σωμαθῶς
νὰ μὴ συν-φουκένωμεν μάλασια
ἢ ἀνωφελῆ λόγια. καὶ εὐχόμενος εἰς
θὸν πατέρα ἡσ κλεισθρὸς. ἀλλὰ νὰ σροσέχω
μεν μετὰ φόβου προῦ: ἐνθυμῆμενοι
ἰὸ σὺρ ἡσ κλεισθρὸς οὐδὲν κλεισθρὸς
εργεῖν οὐδὲν φουλάργην ἢ ἄλλαν
ἀπὸ βλασφημίας, καλαλαλαίας
καὶ εὐφραδῶν ἀσχετολογίας,
ἢ φλυασιμαθῶν.
οὐαὶ τῶν οὐκ οἰκτιρῶν ἡσ

μαρτος

του γευνα του μαρτιου, καθε ανθρωπω,

ηυχεναι, να ηρωησραμαλα γλυκα,
η να σιμη κρασι γλυκο η να ηρωησρασα
βρασκενα και να καμνη ληροασδαχορλα

τα μωρισιτικα, ηηηηηη να μηδενδιγαλη,
δια κανειων τροπον, η αυρωση να μηδενδιγη
η ανδελη να καθαρηση ασσινηασολε, σμηνησ
σηγασ

Βαει ησ ησασολε ησ ησασολε ησ ησασολε
ω σαυηη ανβεση ησ ησασολε ησ ησασολε
ωσασολε ησ ησασολε ησ ησασολε ησ ησασολε
ωσασολε ησ ησασολε ησ ησασολε ησ ησασολε
ωσασολε ησ ησασολε ησ ησασολε ησ ησασολε
ωσασολε ησ ησασολε ησ ησασολε ησ ησασολε

σπρεσσασο

σπρεσσασο

σπρεσσασο

σπρεσσασο

εἶκα 2- βιβλία, κίλοι
ἴδιον ἀριθμοῦ
π. 280 κ. κ. αρ. 93.

ἄσπι δόλωσ ἀκτῆς καὶ σαφιδὸς
ἀνε. ἀσπι, ἴσοδι ἔσκον κα

ἴσπρι ἀνέπιτ ὀνησπρι:

σκωπνο, ρῶσ, σπτινη, πτασ-
πποῖρε, (πῶσ) (πῶσ) (πῶσ) (πῶσ)
πριπῶσπρι εἰς ἀλῶ: ἴρ

28/82 5/5
28
28 1/86
28/86

408

3 1/1

40

189

240

64
ΒΙΒΛΙΑΡΙΟΝ

ΚΑΛΟΥΜΕΝΟΝ ΠΙΣΤΙΣ

Αναγκαῖον εἰς κάθε ἀπλῆν αἰθροπον.

Βεβαιωμῆνον ἀπὸ Προφήτας, Εὐαγγέλιου,
Ἀποστόλους, ἠὲ καὶ ἄλλους σοφούς
Διδασκάλους.

Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι λόγοι ἐκλεκτοὶ εἰς ὠφέλειαν τῆς
ἀγαθινωσκόντων, ὡς φαίνεται ἐν τῷ Πίνακι,
μεταγλωττισθέντες εἰς ἀπλῆν φράσιν.

Συμαχούτες παρὰ τοῦ ἐν Γερομονάχοις

ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ ΤΕΡΠΟΥ

Ἐκ τῆς Θεοφρερίτε Χώρας Βοσκοπόλεως

Συμεργεία δὲ τῆ ἐντιμωτάτε Κυρίε

ΧΑΤΖΗ ΜΙΧΑΗΛ ΓΚΟΥΣΤΑ

Ἐκ τῆς αὐτῆς Πόλεως

Νυνὶ πρώτον τύποις ἐνδοθύντα, κτ' ἐπιμελῶς διορ-
θωθύντα παρ' Ἀλεξάνδρου Καγκελλάρικ.

ΕΝΕΤΙΗΣΙ, 1732.

Παρὰ Νικολάω τῷ Σάρω. αΨλβ.

Con Licenza de' Superiori, e Privilegio.

122438

Π Ρ Ο Ξ Τ Ο Υ Ξ

Α' Ν Α Γ Ι Ν Ω Ξ Κ Ο Ν Τ Α Σ .

“Τι χωρὶς τῆς ὀρθοδόξου Πίστεως τοῦ Χριστοῦ, ἀδύνατον εἶναι μὴ σωθῆν ὁ ἀνθρώπος, Ὁ ὅποιος δὲμ πισθεὶ ὀρθὰ μὲ ὄλνωτου τὴν ψυχῶν καὶ καρδίαν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, δὲμ κληρονομᾷ τὸν Παράδεισον, ἀλλὰ γίνεται κληρονόμος τῆς αἰωνίου κολάσεως, ὡς ἄπιστος καὶ ἐχθρὸς τοῦ Χριστοῦ, τὸ μαρτυρᾷ ὁ ἠγαπημένος Ἀπόστολος Ἰωάννης εἰς τὴν πρώτῃ του Ἐπιστολῇ, ἐν Κεφαλαίῃ τετάρτῃ, λέγων

τας . Οτι κάθε ψυχή ανθρώπου όπου όμολογεί , και πιστεύει τόν Κύριον ήμών Ιησού Χριστόν , πώς έλαβε σάρκα σαμ ανθρώπος από τήν Παρθέρον , είμαι δεσλος τς Χριστ , και κληρονόμος τής Βασιλείας τής Ούρανών , και πάλιν κάθε ψυχή ανθρώπου όπου δέμ όμολογεί τόν Κύριον ήμών Ιησού Χριστόν πώς μα έλαβε σάρκα , και είμαι Θεός αληθινός , έτςτος δέμ είμαι δούλος του Χριστού , αλλά έχθρόστου και κληρονόμος τής αιώνιου κολάσεως με τόν διάβολον .

Λοιπόν ηξάβετε , ότι δύο μομαχα φυλαι' δρίσκονται άπιστοι εις όλον τόν κόσμον όπου αρμουύται και δέμ πιστεύουν τόν Κύριον ήμών Ιησού Χριστόν , ήγουν οι Έβραίοι , έ οι Τέρκοι . αμ χαλα μα δρίσκονται και άλλοι , μα ήμας δέμ έχομεν χρεία μα τς υπάφέρωμεν . οι δε άλλοι επίλοιποι όλοι , χριστιανοί είμαι , λέγω , Γραικοί , Σ Φράγγοι , Σ όλοι αι άλλοι φυλαι' πιστεύουν εις τόν Χριστόν , και άπαρτεχέμου όλοι μα σωθου . Το λοιπόν έτουτο τ' Βιβλιαρίον , τ' έπομομαζόμενον Πίσις , δέμ τ' έσωύθησα δια τούς Σοφές έ γραμματισ-

ματισμῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ διὰ τοὺς ἀ-
γχαμμάτους καὶ χωρικούς, ἐπειδὴ εἰς ἐτού-
τα τὰ μέρη τῆς τουρκίας δόξασκομοὶ χει-
ρῖαμοὶ, πολλοὶ ἐπλαμέθηκαμ, καὶ πλα-
μουῦται ἔσπὸ ὀλίγῳ ἀνάγκῃ καὶ δόσι-
μομ τῷ χαρατζίου, καὶ ἀρμουῦται (φεῦ)
τὸμ Χειρῶμ, Ὡ παραδίδομται εἰς τὰς χεῖ-
ρας τοῦ διαβόλου. τούτου χάριμ καὶ ἐγὼ
θεῖω ζήλω κινέμωμ, ἠθέλησα μὰ τὰς βοη-
θήσω εἰς τοῦτομ τὸμ ψυχικὸμ κίνδυνομ,
ὅτι μὰ ζέκωμται ζόφει εἰς τὸμ Πίστιμ, διὰ
τὸμ ἀγάπῃ τῷ Χειρῶ, ἀγαγμώσκομτες
Ὡ ἀκούομτῶμ τὰ μαρτύρια ὅπῃ ἔπαθαμ οἱ
ἅγιοι μαρτυρες διὰ τὸμ Χειρῶμ, μὰ παρα-
κρουῦται καὶ αὐτοὶ ἵπαραμικρὸμ, Ὡ μὰ τὰς
μιμῶμται, μὰ μὲν ἀρμουῦται τὸμ Πίστιμ-
τας, ἔ τὸ Κύριον τῆς δόξης. Ἀλλὰ μὰ ὑπο-
φέρημ εὐκολα μὲν πάσης χαραῖ καὶ τε πι-
ρασμὸμ ἔ τιμωρίαν διὰ τὸ ὄμομα τῷ Χει-
ρῶ. Δεχθῆτε λοιπὸμ Ἀδελφοὶ ἐμ Χει-
ρῶ ἐτούτο τὸ μικρὸμ Βιβλιάριον ὅπῃ εἰς κοι-
μὲν ὠφέλειαν τὸ ἐτύπωσα, καὶ εὐχεσθε
ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀχρείου δούλουσας, καὶ ἔφ-
ρώσθε.

Ταύτῃμ λοιπὸμ τὸμ Βίβλομ ἀφιερῶμ

εἰς τὰς Ἀγίας ἀγκάλας τῆς Κυρίας Θεο-
 πόκου, τῆς ἐπομομαζομλῆς Ἀρδενίτζας.
 Ὡς διὰ τὸ πρέπει κάθε ἀΐθρωπος, ἔ μάλι-
 στα οἱ Ἰόφεις μὰ ἐρμυλόου τῆς Χειριαμῆς
 εἰς ταῖς Ἐκκλησιαστικῆς, ἐκεῖνα ὅπῃ ὁ Θεὸς
 τῆς ἡθελε φωτίση, ἔπειτα ἀς τῆς ἀμαγνώ-
 σου ἀπὸ τὸ Βιβλίον τὰ χραζόμενα.
 Μὰ ἐγὼ τὸ περισσότορον σαῶ παρακαλῶ,
 διὰ τὴν ἀληθινὴν Πίστην τῆ Χειρῶ Ὡς Θεῶ
 μας μὰ ὁμιλήτε, εἰς βεβαίωσιν τῆς ἀκρα-
 τῆς.

Νεκτάριος Ἱερομόναχος.

Η ΠΑΡΘΕΝΟΣ ΚΑΘΩΣ
 ΤΟ ΚΟΣ ΑΔΕΥΟΝΣΑ.

Βήγγρι Μάμα
 τσινελι ώρα
 τρένσι πει
 ύηλοι.

Θήγγινε
 Μαμε έπερεσ
 τίσι θεσ πρα
 νέε φαϊ τσράλο

MP

ON

IC XC

ΘΝ

ΑΝΑΣΣΑ ΜΗΤΡΟ ΠΑΡΘΕΝΕ
 ΒΟΗΘΗΣΟΝ ΤΟΙΣ ΔΟΥΛΟΙΣΣΟΝ

*Regina Mater
 et Virgo auxilia:
 re servis tuis*

αηλοι

Ως Γομόνα Ζενωλεγι

καὶ τὸ ἐν τοῖς ἀρχαῖς ἐμὲ δὲ βιβλῶν γε:
ἔργων ἑσθλῶν καὶ ἀγίων ἐπιστολῶν
ἑσθλῶν: ἐν ἔτῳ: 1798: ἡμέρῃ: 27:
ἡ ἀγορᾶ ὄψεως: 50: 500:

Μ
Α
Ι
31
31
31

Α
Γ
30
30

Ι
Ν
30
30

Μ
Ο
31
31

Ι
Δ
31
31

ἰδὲ ὁ σῶν
ῥῶσ τὸ
φρέν ὁ
σαυτὶν ὁ
τελευτῶς
Κ

οἱ ἐνομοκλήτες, τα
ὄρθα δακτυλίλα
ἔχον ἡμερὰ ἀπο
31. καὶ τὰ σωφ
τὰ ἀπο
30

Α

Ρ

Α

Ι

Α.Ε. Καρμ... ὁ
καμην... ἡδύ
οἱ 5. Πατριε
ἀρχα... τὸ
σὺμπαν
τος κοσμοῦ

ἰδὲ κατὰ τὸν
ἀπὸ ὁ ρώμης:

ἰδὲ τὸ ἐναγγελιαν τὸ
Μαρκῆ, ὁ ἀλεξανδρίας

ἰδὲ ὁ ἔσαν
τὸ ἰακώβ, ὁ
καὶ ἐμας
ὁ ἡεροσολύμων
ρομῆνος

Π Ι Ν Α Ξ,
ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ
ΒΙΒΛΙΑΡΙΟΥ.

Περὶ πίστεως καὶ ὁσεβείας εἰς τὸν Θεόν. Λό-
γος, α'. Φύλ 1

Διὰ τ' ἐκείνας ὅπῃ ἀρνούηται τῷ ἀληθινῷ πίσιν
τῷ Χριστῷ, καὶ γίνονται ἄπιστοι πρὸς τὸν Θεόν.
Λόγος, β'. 20

Περὶ ἀγάπης, καὶ φόβου πρὸς τὸν Θεόν. Λόγος, γ'.
28

Περὶ ἵνα μὴ φοβουμένην τὸν Θεόν, μηδὲ ἀγαπών-
των αὐτόν. Λόγος, δ'. 34

Διὰ τὴν ἐλπίδα ὅπῃ ἀρέπει νὰ ἔχωμεν εἰς τὸν Θεόν,
καὶ νὰ μὴ ἐλπίζωμεν εἰς τὴν βοήθειαν τῆς ἀνθρώ-
πων. Λόγος, ε'. 36

Περὶ ἐκείνας ὅπῃ δεῦν ἔχουσι τὸ θάρρος καὶ τὴν
ἐλπίδα εἰς τὸν Θεόν, ἀμὴ τῷ ἔχον εἰς τὸν πλε-
τοντες, καὶ εἰς τὰς ἀνθρώπους. Λόγος, ς'. 41

Περὶ παρθενίας, καὶ καθαρότητος, καὶ σωφροσύνης,
καὶ ἁπλῶς τὸν τίμιον γάμον. Λόγος, ζ'. 44

Περὶ πορνείας, καὶ μοιχείας. Λόγος, η'. 52

Περὶ ἀδικίας καὶ ἀμαρτίας καὶ ἐξαγορεύσεως. Λό-
γος, θ'. 57

Περὶ μελλούσης κείσεως. Λόγος, ι'. 59

Βίοι μερικῶν Ἁγίων Μαρτύρων τῶν δώδεκα μιλῶν
ἐν σωτηρίᾳ, οἵτινες ἄθλησαν ἕνεκα τοῦ ὀνόματος τοῦ
Χριστοῦ. 68

Παραγγεῖλαι ἀφέλιμαί τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στῷ, ἐκ τῶν ρητῶν τοῦ Ἱερῶς Εὐαγγελίου. 153

Ἐπερα ρητὰ τοῦ Ἱερῶς Εὐαγγελίου, εἰς ἀπλήρως φρά-
σιν, καὶ Μάρκον. 171

Ἐπερα ρητὰ ἐκ τῶν Ἐπιστολῶν τοῦ Ἁγίου Παύλου. 176

Πῶς πρέπει τὰ τέκνα νὰ τιμῶν τὰς γονεῖς τὰς καὶ πῶς
οἱ γονεῖς πρέπει νὰ ἀγαπῶν τὰ τέκνα τὰς. 192

Περὶ ἀνδρογυνίας, πῶς πρέπει νὰ ἀγαπῶνται. 194

Περὶ πορνείας. 196

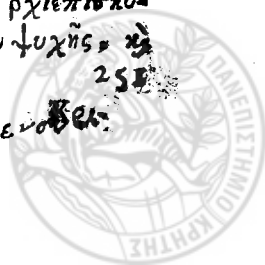
Περὶ ἀγάπης, ὅπῃ πρέπει νὰ ἔχωμεν ὁ εἷς πρὸς
τὸν ἄλλον. 197

Περὶ θλίψεως, ὅπῃ πρέπει νὰ ὑπομείνωμεν, διὰ τὴν
ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ. 202

Νεθεσία εἰς καθὲ ἀπλὸν ὑψωτοῦ καὶ χαλεκόν. 206

Τῶν ἐν Ἁγίοις Πατρῶς ἡμῶν Κυρίλλου Ἀρχιεπισκό-
που Ἀλεξανδρείας Λόγος περὶ ἐξόδου ψυχῆς, καὶ
περὶ τῆς δόξης Παρθένου. 251

Ῥοστέον βιβλιαριον καὶ χρονολόγιον
εἰς τὴν ἑκκλησίαν

Κριπέλιον ἀπλῆν, μεθεώρας μαρτυρίας, καὶ γνώ-
μαις ἐκλεκταῖς, καὶ τῆς τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τῆ
λαοῦ. 285

Διὰ τῆς καλῆς Ἐπισκόπου, καὶ ὅπως φυλάσσει ταῖς
ἐντολαῖς τῆ Θεοῦ, καὶ πῶς ἡ τιμία, καὶ ἀναπηγόρη-
τος αὐτοῦ ζῶν, μάθησις γίνεται εἰς τοὺς ὑπη-
κόους. Λόγος, α'. 292

Περὶ τῆς μὴ καλῶν Ἐπισκόπων, καὶ ὅπως δὲ φυ-
λάσσει ταῖς παραγγελίαις τῆ Θεοῦ. Λόγος, β'.
299

Διὰ τῆς καλῆς Ἀρχοντα. Λόγος, γ'. 304

Διὰ τῆς πονηρῆς Ἀρχοντα, Λόγος, δ'. 306

Διὰ τῆς καλῆς, καὶ δικαίας κειτῆς, πῶς πρέπει νὰ
κρίνῃ δίκαια, Λόγος, ε'. 308

Διὰ τῆς κειτῆς ὅπως πέρνῃ δῶρα, καὶ ὅπως κάμνῃ
τῶν κειτῆς παρανόμα, Λόγος, ς'. 313

Περὶ δικαίων, καὶ ἀδίκων μέτρων, καὶ ζυγίων, Ἀδρι-
τικόν. Κεφ. ιθ'. 317

Περὶ τῆς βίῶν ἀνδρῶν. 330

Λόγος κατηγορητικὸς μὴ πρὸς τῆς μὴ φοβημένους τὸν
Θεόν, ἐπαινετικὸς δὲ πρὸς τῆς δούλαβεις. 345

Διὰ ταῖς δύο σφάταις. 358

Περὶ τῆς δύο ἀγίων ἐντολῶν τῆ Χρυσῆ. 363

Περὶ τῆς δύο ἀδελφῶν. 366

Περὶ τῆς δύο ἀδελφῶν, Ἰωάννης, Κεφ. ιγ'. ἐδαφ. 34.

383

Περὶ τῆς πανκλιάρων, οἵτινες φονεύσαν τῆς ἀνθρώ-
πους. 386

Εὐχά-

Εὐκώμιον ἀληθινὸν εἰς τὸν Λαοπλαῶν Μωάμεθ ,
ἢ Ἀλλῷ. 392
Γινώμαι δεφοραί, ἢ ἐκλεκταί. 396

Γακώβου, εἰ.

Γινωσκέτω, ὅτι ὁ ἐπισρέψας ἁμαρτωλὸν ἐκ πλάνης
ὁδῶ αὐτῶ, σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτου, ἢ καλύψει
πλῆθος ἁμαρτιῶν.

Ἰερεμίου, εἰ.

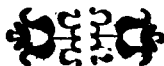
Εὐὸν ἐξαγάγης τίμιον ἀπὸ ἀνάξις, ὡς τόμα μου
ἔση.

Ματθαίου, κή.

Πορεύσθετες ἐν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, δι-
δάσκοντέςτας καὶ φυλάττετε ὅλα ὅσα σᾶς ἐπαράγ-
γειλα.

Ματθαίου, εἰ.

Ὅς δ' αὖ ποιήση ἢ διδάξη, ἔπος μέγας κληθήσεται
ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῆς Οὐρανῶν.

NOI REFORMATORI Dello Studio di Padova.

AVendo veduto per la Fede di Revisione, ed Approbatione del P. F. Tomaso Maria Gennari Inquisitore nel Libro intitolato: *Credenza di quelle cose, che confessiamo*, non v'esser cos' alcuna contro la Santa Fede Cattolica, e parimente per Attestato del Segretario Nostro, niente contro Principi, e buoni costumi, concedemo Licenza ad Antonio Bortoli Stampatore, che possi esser stampato, osservando gl'ordini in materia di Stampe, e presentando le solite copie alle Pubbliche Librerie di Venezia, e di Padova.

Di li 13. Novemb. 1731.

(Carlo Ruzini Kav. Proc. Ref.

(Z. Pietro Pasqualigo Ref.

Agostino Gadaldini Segretario.

Ἡμεῖς οἱ Ἀνακαινισαὶ τῶ ἐν Παταβίῳ Διδασκαλίῃ.

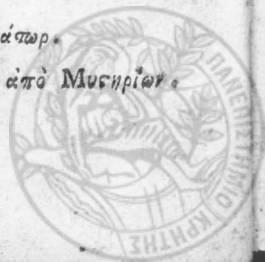
ΕΠιδὴ ἔειδαμεν διὰ πίστεως τῆς δοκιμασίας ἔομολογίας πρὸ Πατρὸς Φρὰ Θωμᾶ Μαρίᾳ Γεννάρι Εξετάστῃ, πῶς εἰς τὸ βιβλίον ὀνομαζόμενον, ΠΙΣΤΙΣ, δὲν ἄρίσκεται κανένα ἀρᾶγμα ἐναντίον τῆς ἀγίας Κατολικῆς πίστεως, ἔτι πάλιν διὰ μαρτυρίας πρὸ ἐδικῶμας ἀπὸ Μυσηρίων, τίποτε ἐναντίον εἰς τῆς Πρίγγιπας ἔτι εἰς τὰ καλὰ ἤδη, δίδομεν ἄδεια πρὸ Τυπογράφου Ἀντωνίου Βόρτολι νὰ ἡμπορῇ νὰ τὸ τυπώσῃ, φυλάσσοντας ταῖς διατάξεις περὶ τῆς τύπης, ἔτι φροσφέρωντας τὰ διατεταγμένα ἴσα ἔτι ὅμοια εἰς ταῖς δημοσίαις βιβλιοθήκαις τῆς Βενετίας, ἔτι τῆς Πάδουβας.

Ἐδόθη εἰς ταῖς 13. Νοέμβ. 1731.

(Κάρλος Ρεζίνης Κ. Προκυράτωρ, Ρεφορμάτωρ.

(Γεώργιος Πέτρος Πασκαλίγος Ρεφορμάτωρ.

Αὐγεστίνος Γαδαλδίνος ἀπὸ Μυσηρίων.

ΠΕΡΙ ΠΙΣΤΕΩΣ

Κ Α Ι

ΕΥ ΕΒ ΕΙ Χ

ΕΙΣ ΘΕΟΝ.

ΛΟΓΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

Εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραμ, ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σου, κάμει νὰ ἀρέσῃ καλὰ ὁμωροσάμει, καὶ γίνοι καθαρός.

Γενιά.
13.

Ἐπίσθουσι Ἀβραάμ εἰς τὸν Θεόν, καὶ ἐλογί-
σθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.

Γενν. 12.

Νὰ ἡ κατὰ Θεὸν δισέβεια, ἡ ὁποία εἶναι σοφία.

Γεν. 22.

Ὁ λόγος τῷ Κυρίῳ εἶναι ἴσιος, καὶ ὅλα τὰ κα-
μώματα με πίσιν.

Δαβιδ
13.

Τὰ ὁμμάτια με ὅλο σὺν εἶναι εἰς τὰς δισέβεις
καὶ πιστὸς ἀνθρώπος, ὅπῃ εἶναι εἰς τὴν γλῶσσαν, διὰ νὰ
καθήσκει ἀπάμα με τῷ λόγῳ με.

Ρ.

Πίσιν θέλω, καὶ ὄχι θυσίαν. καὶ γνώρισον
Θεὸν, παρά θυσίαν καὶ κειάειρα φημύα.

Ὡσπερ
5.

Α

Ἡ πί-

Σιράχ
β'.

Ἡ πίσις εἶναι πλέον ἀρεσώτερη εἰς τὸν Θεόν ,
ὡπὸ ὄλαις ταῖς ἀρεταῖς.

κζ.

Ὁ πλῆτος, ὅπῃ ποτὲ δυνὶ ξεπέφτει, δυνὶ εἶναι
ἄλλο, παρά μοναχὰ ἢ πίσις πρὸς τὸν Θεόν.

Εὐ αυ.
τφ.

Ὁ ἀνθρώπος ὅπῃ εἶναι ὀρθόδοξος καὶ σερεὸς εἰς
τὴν πίσιν, θέλει λάμψη ὡσαύτῃ τὸν ἥλιον.

Ματθ.
ιζ.

Ἀλήθεια, καὶ βέβαια σας λέγω, εἶπεν ὁ Χρι-
στὸς. ἔχετε πίσιν, ἴσια μὲν εἶνα σαρρεῖ τῆ σωμαπίε,
καὶ θέλετε εἶπῃ, ὅτι ἐτέτο τὸ βεννί, μετατοπήσα
ἀπὸ τὸν τόπον σε, καὶ ἐτζη θέλει μετατοπήση.

Ἡ σα.

Κύριε ἔξω ἀπὸ ἐσεία, ἄλλον δυνὶ ἠξόρομεν,
ἔτε ἐγνωρίζομεν διὰ Θεόν. ἀμὴ τὸ ὄνομά σε ὀνο-
μάζομεν, καὶ ἐγνωρίζομεν.

Ἀ ν ν η ς .

Δυνὶ εἶναι ἄλλος Ἄγιος ὡσαύτῃ ὁ αὐθούτης ἐδι-
κός μας, καὶ μήτε εἶναι ἄλλος δίκαιος Θεός, ὡσαύτῃ
ὁ Θεός μας. καὶ ἔτε εἶναι ἄλλος Ἄγιος ἔξω ἀπὸ τ'
εἶσεία Θε.

πὼν γ.
παίδων.

Εὐλογημένος εἶσαι ἐσὺ Θε, ὅπῃ βλέπεις τὰ
βάθη τῆς γῆς. ἐσὺ ὅπῃ κάθεσε ἀπαύω εἰς τὰ
Χερεβίμ, ὅπῃ εἶσαι καὶ πολλὰ δεξασμένος, καὶ
πολλὰ ὑψηλώτερος ἀπὸ ὅλης παντοτινά.

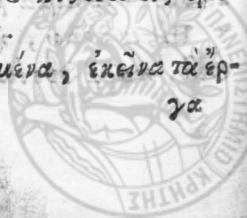
Γωάν.
γ.

Τέτοιας λογιῆς ἀγάπησεν ὁ Θεός τὸν κόσμον,
ὡς τὸσον ὅπῃ δυνὶ ἐλυπήθη τὸν ἴόν τε τὸν μονογενῆ,
ἀμὴ τὸν ἔδωκεν διὰ νὰ λάβῃ θάνατον, ἵνα κάθε
αἰὼς ὅπῃ ἠθέλε τὸν πισδέση, νὰ μὴ χάθῃ.

Ὅπως κάθε ἀνθρώπος ὅπῃ πισδεῖ εἰς ἐμέ-
να νὰ μὴ μνή εἰς τὸ σκοτάδι.

ιδ'.

Ἐκεῖνος ὅπῃ πισδεῖ εἰς ἐμένα, ἐκεῖνα τὰ ἔρ-
γα

γα ὅπῃ κάμνω ἐγὼ, καὶ ἐκεῖνος νὰ τὰ κάμῃ.

Καλότυχοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ἀνθρώποι, ὅπου ποτὲ δὲν με ἴδαν, καὶ χωρὶς νὰ με ἰδοῦν ἐπίστρεψαν εἰς ἐμένα.

κ'.

Ἐὰν ὁμολογήσῃς φανερά με τὸ σῶμασθε, ὅτι Ἰησοῦς ὁ Χριστός, εἶναι αὐτὸς μοναχὸς αὐθιγῆς καὶ Κύριος, καὶ θέλει πισθῆσθαι με τὴν καρδίαν σε, ὅτι ὁ Θεὸς ἀνέστησεν αὐτὸν τὸν μονογενῆ υἱὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, θέλει ἐλευθερωθῆ ἀπὸ τῶν αἰώνων κόλασιν. διότι ὁ ἀνθρώπος με τῶν καρδίαν πισθεῖ εἰς δικαιοσύνην, καὶ με τὸ σῶμασθε ὁμολογεῖ διὰ τῶν ἐλευθεριάν τε.

Ρ' ωμ. ι.

Εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν δὲν ὀφελᾶ, ἅτε ἀξίζει τίποτε ἐκεῖνη ἢ παλαιὰ περὶ τομῆ ὅπῃ προσάζει ὁ Μωϋσῆς εἰς τὰς Ἑβραίους, τότε τὸ κέφιμον ὅπῃ ἐκάμναν εἰς τὰ ἀπόκρυφα μέλη τῆς σαρκὸς, δηλαδὴ τῆς ἀκροβυστίας. μοναχὰ ἢ πίσις ἢ ὁποῖα ἐνεργᾶ καὶ ὅπῃ εἶναι πρόξενος τῆς βασιλείας τῆς ἐρανῶν καὶ μέσθ τῆς ἀγάπης.

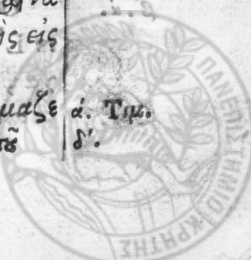
Γαλ. ε. ι.

Ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος, λέγει εἰς τὸ πρὸς τὰς Ἑβραίους Ἐπιστολῶν, ὅτι ἀδύνατον εἶναι νὰ διαρεθῆσθαι τινὰς χωρὶς τῆ πίσις. διότι πρέπει ἐκεῖνος ὅπῃ ἐρχεται, καὶ σιμῶναι εἰς τὸν Θεὸν νὰ πισθῆσθαι πρῶτον εἰς αὐτὸν τὸν Θεόν. ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ἀληθινὸς Θεός, καὶ νὰ πισθῆσθαι ἀκόμη, ὅτι θέλει νὰ γνήνη πληρωτῆς εἰς ἐκεῖνος ὅπῃ τὸν ζητῶν καὶ τὸν γυροῦν.

Ἐβρ. ια'

Ὁ αὐτὸς γράφει πρὸς Τιμόθεον. πορευτοίμαζε

ἀ. Τιμ. δ'.

τῷ λόγῳ σου ὡς ἄνθρωπε εἰς τὴν δὲ σέβειαν, καὶ εἰς τὴν πίσιν. διότι ὁ κόπος ὅπως κάμνει τὸ κορμὶ, εἶναι εἰς ὀλίγον καιρὸν ὠφέλιμος. ἡ δὲ πίσις καὶ ἡ δὲ σέβεια εἶναι εἰς ὅλα τὰ πάντα ὠφέλιμος καὶ χρειάζομενη. ἔσωντας καὶ νὰ ἔχη τὴν ἐπαγγελίαν, καὶ τὸ δείξιμον τῆς παντοτινῆς ζωῆς, τῆς παρέσης λέγω, καὶ τῆς ἄλλης τῆς μελλούσης, ἢ γουὼ τῆς βασιλείας τῶν ἁγίων.

Γωάνν.
ιδ'.

Καὶ ὁ Κύριός μας ὀρίζει εἰς τὸ κτὶ Γωάννην· ἐγὼ ὅλο σ' ἄζω, καὶ ὅποιος πιστεύει εἰς ἐμένα ποτὲ δὲν θέλει ἰδεῖ θάνατον, ἀλλὰ θέλει ζῆσι παντοτινά.

Γωάνν.
Κεφ. ε'.

Ὁ Εὐαγγελιστὴς Γωάννης εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Καθολικῶν Ἐπιστολῶν ὀρίζει λέγωντας διὰ τὸν Χριστὸν. Ἐτῆτος εἶναι ὁ ἀληθινὸς Θεὸς, τῶ ὅποιος ἡ ζωὴ εἶναι παντοτινὴ. ὦ παιδιὰ μου φυλάξετε τὴν λόγισσας διὰ τὴν πλῆξιν τῆς ἀπιστίας.

Κορινθ.
α. α. σκ,
κγ'.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὀρίζει καὶ μᾶς ἐρμηνεύει, λέγοντας. ὅτι ὅποιος δὲν ἀγαπᾷ τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστὸν μετ' ὅλην τὴν ψυχὴν καὶ καρδίαν, νὰ εἶναι ἀνάθεματισμῶς. διότι ἡμεῖς ὁμολογοῦμεν τὸν Χριστὸν, καὶ τῆτον ἐσαυρωμένον.

β'.

Ἡ πίσις ἡ ἐδικήμας, χωρὶς τὰ καλὰ ἔργα εἶναι νεκρὴ, ἔτσι ὀρίζει ὁ Ἀπόστολος Γάκωβος.

β. α.

Ὁ Ἀπόστολος Πέτρος ὀρίζει εἰς τὴν δευτέραν τῆς Ἐπιστολῆς ἔτσι. σκεδάξετε διὰ τὰ καλὰ ἔργα, διὰ νὰ κάμετε ἀληθινὸν τὸ ὄνομα τῆς χριστιανοσύνης σας διὰ ἐκλεκτῶν. διότι τέτοιας λο-

γὺς θέλει δοθῆ εἰς ἐμᾶς ἢ ἐμπασία εἰς τὴν
παντοτινῶ βασιλείαν τῆ Κυρίας ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ πλάσια .

Καὶ εἰς τὸ αὐτὸ κεφάλαιον οὐρίζει πάλιν . ὅτι
καθὼς ἐκεῖνοι ὅπῃ βλέπουν τὸ φῶς , μέσα εἶναι
εἰς τὸ φῶς , καὶ ἄπο τῆ λαμπρότητα τῆ ἔχουν κά-
ποιον μέρος . τέτοιας λογίς καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ βλέ-
πουν τὸν Θεόν , καὶ τὸν πιστεύουν , μέσα γίνονται με-
τὸν Θεόν , οἱ ὁποῖοι ἔχουν μέρος ἄπο τῆ λαμ-
πρότητα τῆ . τὸ λοιπὸν ἐκεῖνοι ὅπῃ βλέπουν τὸν
Θεόν , θέλουν ἔχει μέρος ἄπο τὴν ζωὴν τῆ .

Ὁ Θαυματουργὸς Γρηγόριος , οὐρίζει . ὅτι ἀπά-
νω εἰς ὅλα , πρέπει νὰ φροντίζῃ καὶ νὰ ὀνοιάζεται
τινάς , καὶ τῆ τῆ πίσιν καὶ τῆ δὲ σέβειαν . καὶ τὴν
ὁποῖαν πίσιν λέγουν πολλοὶ , ὅτι εἶναι μᾶν ὀ-
λονῶν τῆ ἀρετῆ . καὶ τῆ τὸ λέγουν πολλὰ καλὰ .
διότι αὐτὴ μοναχὴ ἢ πίσις εἶναι ἀρχὴ καὶ τέλος
ὀλονῶν τῆ καλῶν ἔργων .

Ὁ αὐτὸς πάλιν λέγει . πλέον καλλίτερα δὲ χα-
ριεῖται ὁ Θεὸς εἰς ἑῖς ὀνομάτες , ὅπῃ νὰ εἶναι
δὲ σέβεις εἰς τὴν πίσιν , παρά πολλὰς ὅπῃ ἀρνεῖν-
ται τὸν Χριστὸν καὶ τὴν πίσιν .

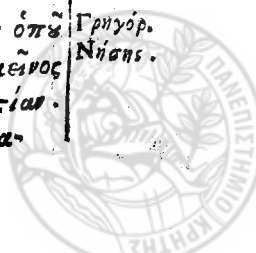
Ὁ μέγας Ἀθανάσιος οὐρίζει . πῶς ἢ πίσις
εἶναι μᾶν , καὶ σεφανί , καὶ τελείωσις ὀλονῶν τῆ
καλῶν ἔργων .

Πλέον καλλίτερον εἶναι εἶναι ἀνθρώπος ὅπῃ
δὲ καταλαβόνει , σιωπᾷ καὶ πιστεύει παρά ἐκεῖνος
ὅπῃ μὴ καταλαβόνωντας , γίνεται εἰς τὴ ἀπιστίαν .

Γρηγόρ.
ὁ Θαυμ.

Αθαν.

Γρηγόρ.
Νήσης .

Σολ. ιε Μαχερά είναι ὁ Θεὸς ἄπο τῆς ἀπίστεως καὶ ἀσεβείας ἀνθρώπων. ἔτσι οὐρίζει ὁ Σολομών.

Λευκ. δ'. 34. Ὡς τόσον, καὶ οἱ δαίμονες ὡμολόγησαν, καὶ ἐκήρυξαν φανερά τὸν Χριστὸν ἕξ Θεὸν ἀληθινόν, λέγοντες, ἀλήμονον εἰς ἡμᾶς. τί ἔχεις μετ' ἡμᾶς ἐσὺ Ἰησοῦ Ναζαρηνέ, ἦλθες νὰ μᾶς ἀφανίσῃς; σὲ ἐγνωρίσαμεν ποῖος εἶσαι. ὅτι ἐσὺ εἶσαι ὁ Ἅγιος, καὶ ὑὸς τῆ Θεῶ τῆ ὕψις.

Ἰωάνν. ιζ'. Εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον θέλω ὅτι ἐκεῖ ὅπῃ δεῖσθε ἐγὼ, ἕξ νὰ εἶναι καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ πισθῶν εἰς ἡμᾶς νὰ εἶναι ἀντάμα μᾶς, ἕξ νὰ βλέπουν τὴν δόξαν μᾶς.

Καὶ ὁ Ἅγιος Γρηγόριος Νύσσης λέγει. ἡ πίστις μοναχὴ ἢ μπορεῖ νὰ κρατήσῃ τὸν ἀκράτητον, τῆ τέσειν τὸν Θεόν. ἡ πίστις μοναχὴ ἢ μπορεῖ νὰ καταλάβῃ ἐκεῖνον ὅπῃ δεῖ εἶδεν. ἡ πίστις μοναχὴ ἢ μπορεῖ νὰ πλησιάσῃ εἰς ἐκεῖνον τὸν ἀπλησίασον Θεόν, ὅσον χωρεῖ, καὶ ὅπόσον δέχεται.

Ὁ Ἅγιος Κλήμης οὐρίζει, εἰς τὰ συγγράμματα, ὅτι καθεὶ χριστιανὸς νὰ πισθῶσιν εἰς τὸν Χριστὸν, χωρεῖ νὰ πολυξετάσῃ πολλὰ πράγματα, μοναχὰ νὰ πισθῶσιν εἰς τὸν Χριστὸν ἕξ Θεὸν μὲ ὄλλω τῆ τῶ καρδίας, καὶ μὲ ὄλλω τῆ τῆ ψυχῆ.

ζ'. 38. Καὶ πάλιν ὁ Κύριός μας εἶπεν εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον. ἐκεῖνος ὅπῃ πισθῶσιν εἰς ἡμᾶς καθὼς εἶπεν ἡ γραφή, θέλω ἕξ εἶναι τὰ χεῖρσ' ἡμῶν τῶ Ἁγίου Πνεύματος καθὼς ἕξ εἶναι τὸ ποταμὸς,

μι,

μι, ἅπο' τὰ ὅποια θέλει νὰ ἄπολαύσῃ τὴν Βα-
 λείαν τῆς ἐρασῶν.

Καὶ ὁ Προφήτης Δαβὶδ λέγει. ὦ ἀνθρώποι β.
 δαυδάτε τὸν Κύριον μὲ φόβον, καὶ χαρῆτε αὐ-
 τὸν μὲ φόβον.

Καὶ ὁ Κύριος λέγει ἅ τῶ Προφήτε Δαβὶδ, ξη.
 ὅτι ἐκεῖνοι ὅπῃ δεῦ πιδέον εἰς ἐμένα, ἄς εἴξα-
 λειφθῶν καὶ ἄς ἀφανισθῶν παντελῶς ἅπο' τὸ Βι-
 βλίον τῆς ζωντανῶν, ἤγην τῆς δόσεβῶν Χεισια-
 νῶν, καὶ ἄς μὴ εἶναι ἀντάμα μὲ τ' αὐτῆς γεγραμ-
 μένοι, ἤγην εἰς τὸν παράδεισον.

Ὅχι κάθε ἔθνος ὅπῃ πιδέει λέγεται πιδός Σειυρ.
 καὶ δόσεβῆς, ἀλλὰ ἐκεῖνος ὅπῃ πιδέει ὀρθῶς εἰς
 τὸν Χριστὸν ἅ τὸ Θεὸν ἀληθινόν, ἐκεῖνος εἶναι πι-
 δός ἔτσι λέγει ὁ Σεβριανός καὶ ἐγώ.

Ἡ καλύτερη ἀρχὴ ὀλονῶν τῆς πραγμάτων εἶ- Α'ρισ.
 ναι ὁ Θεός, μὰ ἡ κεφαλὴ ὀλονῶν τῆς ἀρετῆς εἶναι
 ἡ πίσις, καθῶς λέγει ὁ Ἀριστοτέλης.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὀρίζει, ὅτι ὄχι ὅποιος Γαλ β'.
 πιδέει καθῶς τῶ φανῆ εἶναι πιδός. ἀλλὰ μόνον
 ὅποιος πιδέει εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χρι-
 στὸν, αὐτὸς εἶναι πιδός καὶ δόσεβῆς, καὶ ἡμεῖς εἰς
 αὐτὸν πιδόμοι.

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ὀρίζει εἰς τὸ Γωάν.
 Ἄγιον Εὐαγγέλιον, ὅτι ἐγώ εἶμαι ἡ παντοτι- ις.
 νὴ ζῶν, καὶ ὅποιος πιδέει εἰς ἐμένα ἅ τὸ Θεὸν
 ἀληθινόν, θέλει γενῆ κληρονόμος τῆς Βασι-
 λείας μου.

Η'σα. μ β'. Ο Προφήτης Η'σαΐας ορίζει. ἐσεῖς οἱ κωφοὶ ἀκούσατε, καὶ τυφλοὶ ἀναβλέψατε, καὶ καταλάβετε τὸν ἐρχομὸν τοῦ Χριστοῦ, ἔλεγε τῷ Ἑβραίῳν.

Κεφ. 1. Ορίζει ὁ Χριστὸς εἰς τὸ κ' Ματθαῖον Εὐαγγέλιον, ὅτι ὅποιος με' ὁμολογήσει ὁμωροσὰ εἰς τὰς ἀνθρώπους ἕξ Θεὸν ἀληθινόν, θέλω τὸν ὁμολογήσει καὶ ἐγὼ ἕξ ἐδικόν μου εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ὅποιος πάλιν με' ἠθέλων ἀρνηθῆ ὁμωροσὰ εἰς τὰς ἀνθρώπους, θέλω τὸν ἀρνηθῆ καὶ ἐγὼ ἕξ ἀπίστον, καὶ νὰ τὸν πέμψω εἰς τὴν αἰώνιον κόλασιν.

Γωάν. κ'. Ο Ἀπόστολος Θωμᾶς εἶπεν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. ἐσύ εἶσαι ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου.

Λευκ. δ'. Πολλαῖς φοραῖς, οἱ δαίμονες ὠμολόγησαν τὴν ἀλήθειαν, λέγοντες ὅτι σύ εἶσαι ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

η'. Τί ἔχεις μετ' ἐμαῖς Ἰησοῦ καὶ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; σε παρακαλῶ, νὰ μὴ με βασανίσῃς, ἀπὸ τοῦ νὰ κάμῃς τὴν δικαίαν σε κρίσιν.

Γωάν. γ'. Ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος ὅπῃ πισθεῖ εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, πῶς εἶναι Θεὸς ἀληθινός, θέλει ἔχει ζωὴν παντοτινὴν, εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ἐκεῖνος ὅπῃ σέκεται ἀπειθής καὶ δὲν πισθεῖ εἰς αὐτόν, ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ θέλει μῆκει εἰς αὐτόν.

Γωάν. ι δ'. Ὅποιος με' ἀγαπᾷ διὰ τὸ ὅλλω τὴν καρδίαν, καὶ διὰ τὸ ὅλλω τὴν ψυχὴν μου, θέλω τὸν ἀγαπήσει καὶ ἐγὼ εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ οὐρανοῦ.

Ο Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος λέγει πρὸς Γαλάτας, αἰσῶς καὶ ἄρεζα τὴς ἀνθρώπων, καὶ νὰ ἔκανα τὰ θελήματά τες, δὲν ἤμην δῦλος τῷ Χϋ̄.

Καὶ ὁ Κύριος εἰς τὸ κατ' Ἰωάννην Εὐαγγέλιον, μᾶς διδάσκει λέγωντας. ἐκεῖνος ὅπῃ ἀκρίει τὰ λόγια μου, καὶ πισθεῖ πῶς ἐγὼ εἶμι ἀληθινὸς Θεὸς, θέλει ἔχει παντοτινὴν ζωὴν, καὶ εἰς τὴν κόλασιν δὲν ἔμπει.

Ο Ἀπόστολος Παῦλος πρὸς Τιμόθεον, μᾶς ἐρμηνεύει, ἐὰν ὑπομείνωμεν, καὶ στεκόμεσθον εἰς τὴν πίσιν τῷ Χριστῷ, θέλομεν συμβασιλεύσῃ μετ' αὐτὸν εἰς τὸν Παράδεισον, καὶ ἀπὸ τὸν ἀρνηθεῖμεν, καὶ ἐκεῖνος θέλει μᾶς ἀρνηθῆ, καὶ θέλει μᾶς πέμψῃ εἰς τὴν κόλασιν.

Διὰ νὰ πισθεῖσῃ ὁ Ἀβραάμ εἰς τὸν Θεόν, μετ' ὄλλω τε τῷ καρδίαν, ἐκατέβη ἡ Ἄγία Ἐξιάς εἰς τὸ σπῆτί τες.

Καὶ διὰ νὰ πισθεῖσῃ ὁ αὐτὸς Ἀβραάμ μετ' ἄσφαραν καρδίαν εἰς τὸν Χριστὸν καὶ Θεὸν τῶν ὄλων, ἠθέλησε νὰ σφάξῃ τὸν υἱὸν τες τὸν Ἰσαάκ, ὅπῃ τὸν εἶχε κίβλας μονογενῆ. μὰ ὁ Θεὸς βλέπωντας τὴν καλὴν του πίσιν, τῷ ἔσειλε μετ' ὁ Ἄγγελον ἐνὰ κειάριον, καὶ τὸ ἔσφαξεν αὐτὶς ἄσφ' τὸν υἱὸν του τὸν Ἰσαάκ.

Μετ' ὁ νὰ πισθεῖσῃ, καὶ νὰ θάρρῃ εἰς τὸν Θεὸν μετ' ἄσφαραν καρδίαν ὁ Προφήτης Μωϋσῆς, ἔλασε τὴν κόκκινον θάλασσαν μετ' ὁ ῥαβδί τες, καὶ ἔπαρασεν ἄβλαπτος μετ' ὄλλω τῶς Ἐβραίους καὶ πάλι

α.

β'. β'.

Γενέσ.
κ' β'.Ἐξόδου.
ιγ'.

λιν με αὐτὸ τὸ ῥαβδί ἔσμιξε τὴν θάλασσαν, κἀμνώντας τὸ σημεῖον τῶ Σταυροῦ.

Ἐξόδ.
15.

Καὶ διὰ τὴν παρακαλῆσιν ὁ αὐτὸς Μωϋσῆς εἰς τὸ βυθὸν χωρήσας τὸν Θεὸν μετὰ πίσιον θερμότητι, ἐκτύπησε τὴν πέτρην, καὶ ἐβύγη νερὸ νοσημότατον, καὶ ἐπὶ αὐτὸς, καὶ ὅλος ὁ λαὸς.

Κεφ. 15.

Μετὰ τὴν πίσιν, ἔκαμψεν ὁ Μωϋσῆς τὸν Θεὸν, καὶ τὸς ἔσειλε τὸ μαῖνα, καὶ τὸς ἔθρεψε χρόνος σαραντα. καὶ ὅτι ἐπιθυμῶσεν ὁ λαὸς νὰ φαγῇ, βρώγοντας τὸ μαῖνα, διὰ χαρισίονταν, καὶ πρὸς ἐσπέραν τὸς ἔσελεν τὰ λεγόμενα ὀρτήκια, καὶ ψύνοντες ταὶ ἔβρωσαν.

Κεφ. κ.

Καὶ δεῦνὰ εἶναι πιστὸς καὶ καθαρῶτατος ὁ Θεὸς πηγῆς Μωϋσῆς, τῶ ἐφάνη ὁ Θεός, καὶ τῶ ἔδωσε τὸν νόμον εἰς πλάκας γεγραμμένων, λέγων τὰς δέκα ἐντολάς.

Βασιλ.
θ.

Μετὰ αὐτὴν τὴν ἰδίαν πίσιν, ὁ ζηλωτὴς καὶ Προφήτης Ἡλίας, ἔκλεισε τὸν ἕρανόν, καὶ δεῦν ἐβρέξε, χρόνος βεῖς καὶ μύνας ἕξ.

γ.

Καὶ ἀπόμει ἔκαμψεν ἐκεῖνο τὸ θαῦμα, ὅτε ἔκατέβη φωτεῖα ἀπὸ τὸν ἕρανόν, καὶ ἔκαψεν τὴν θυσίαν, ἀπὸ τὰ χρισμῆνα ξύλα καὶ μετὰ νερὸ ὅτε ἦτον εἰς τὸ θυσιαστήριον, ὁμπροσὰ εἰς τὸν βασιλέα τὸν Ἀχαάβ.

Καὶ δεῦνὰ πισύσῃ ὁ αὐτὸς Ἡλίας καθαρὰ εἰς τὸν Θεόν, ἐπάρθηκεν ἀπὸ τὴν γλῶσση καὶ ἀέβηκεν ὡσαν εἰς τὸς ἕρανός, καὶ ἀκόμιν φυσικὸν θάνατον δεῦν εἶδεν, ἀλλὰ θέλει μένιν ζωντανός ἕως

ἕως τῆς σωτηλείας καὶ τέλος τοῦ κόσμου.

Καὶ ὁ Προφήτης Ἐλισαῖος, ὅτε ἐπιστάθη καθαρὰ εἰς τὸν Θεόν, ἔλαβε παρὰ τῷ Προφήτῳ Ἡλίῳ, διπλῶν τῶν χεῖρῶν, καὶ ὅτε ἐβάλη πῖν γουῶντες ἀπάνω εἰς τὸν Ἰορδάνῳ ποταμὸν, καὶ ἐπέρασεν ἀπάνω χεῖρῶν ἐν βραχῇ· καὶ μετὶ ἐλπίδα ὅτι εἶχε πρὸς τὸν Θεόν, ἀνέστησε τὸν υἱὸν τῆς χήρας· καὶ ἀκόμι ἰάξασε τὸν Νεεμάν.

Διὰ τὴν εἶχε καθάραν πίσιν ὁ Προφήτης Μωϋσῆς πρὸς τὸν Θεόν, ἐπρόσαξε τὰς δώδεκα ἱερεῖς καὶ ἐπέρασεν μετὶ κιβωτὸν εἰς τὸν Ἰορδάνῳ ποταμὸν, καὶ ὄν ἐβράχην.

Διὰ τὴν ἐπιστάθη οἱ Ἅγιοι ἔξις παῖδες, εἰς τὸν μόνον Θεὸν τῶν ὄλων, ὄν τὰς ἑκατὼ ἐκείνη ἡ κάμιнос, ὅτι ἦτον καμῖνη ἐπὶ φοραῖς καὶ ἐπήγαν ἡ φλόγα τῆς καμίνης τῷ ψήλῳ καὶ πλάγια πηχῆς σαραντὰ σῦντα, καὶ ἑκάτε πολλὰς ἀπ' ἐκείνης ὅτι τὰς ἔριξαν μέσα εἰς τὸσον ὅτι ἐπίσταν ὁ βασιλεὺς τῶν Βαβυλωνίων, καὶ τὰς ἐπροσκύνησε.

Ὁμοίως καὶ ὁ Προφήτης Δανιὴλ, μετὶ τῶν πίσιν ὅτι εἶχε, ὄν τὸν ἐβλάσαν τὰ λεοντάρια μέσα εἰς τὸν σκοτεινὸν λάκκον ὅτι τὸν ἔβαλαν, ἀλλὰ μάλιστὰ τῷ ἐπεμψεν ὁ Θεὸς καὶ φαγὴ ὄν τὰ Ἱεροσόλυμα εἰς τῶν Βαβυλωνίων, ὅτι εἶναι δρόμος ἡμερῶν δώδεκα, εἰς μίαν ὥραν.

Ὁ δὲ λόγιμοὶ Χριστιανοὶ, μετὶ αὐτῶν τῶν ἁγίων καὶ ἀμόλυτον πίσιν, ὅτι εἶχαν οἱ δώδεκα ἁπόστολοι, οἱ ὅποιοι ἐπήγαν εἰς τὰ τέσσαρα μέ-

ρη τῷ κόσμῳ, πρὸς τὰς ἀπίστους καὶ εἰδωλολάτῃας βασιλεῖς, καὶ ἡγεμόνας, καὶ ἄρχοντας, καὶ ἐκήρυξαν φανερά μετὰ παρρησίας τὸν Χριστὸν διὰ Θεοῦ ἀληθινόν, καὶ ποιητὴν παντὸς τοῦ κόσμου, χωρὶς τινὰ φόβον. καὶ τὰς ἐβάπτιζαν εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἀγίας Τριάδος. ὅτι εἶχαν τὸ θάρρος τὰς, καὶ τὴν ἐλπίδα εἰς τὸν λόγον τοῦ Χριστοῦ ὅπως εἶπε, νὰ ἐγὼ ὅπως σὰς σέλνω εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ὡσαντὰ πρόβατα ἀνάμεσα εἰς τὰς λύκους: καὶ ἔτι με αὐτὴν τὴν Ἁγίαν Πίσιν, ἀνάστησαν νεκρὰς, ἐφώτισαν τυφλὰς, ἰατρῶσαν ἀρρώστους, καὶ δαίμονας ἐδίωξαν, λεπρὰς ἐκαθάρισαν, κωφὰς ἐκαμαν καὶ ἄκουαν, καὶ ἀπάνω εἰς τὰ νερὰ ἐπεριπατῶσαν, καὶ ἄλλα περισσότερα θαύματα ἐκαμαν, μετὰ τὸ ὄνομα τοῦ ἑσαυρωμένου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μας.

Διὰ νὰ εἶχε μεγάλῳ καὶ σεραῖν Πίσιν ὁ μεγαλομάρτυς Γεώργιος εἰς τὸν Χριστὸν, δὲν τὸν ἐβλάψαν τὸσαις τιμωραῖαι καὶ βασάναι, ὅπως τῷ ἑκαμῶ ἐκεῖνος ὁ ἄθεος καὶ ἀσεβέστατος τύραννος Διοκλητιανὸς λέγω. ὅπως τὸν ἐβάλον εἰς τὴν κάμινον τοῦ ἀσβέστου, ἀκόμη καὶ ἀπάνω εἰς τὸν ἔσοχον, ὅπου ἐκατεκόπη τὸ κορμὶν διὰ τὰ κοφτερὰ μαχαίρια, καὶ ὅπως τῷ ἐβάλον ἀπάνωτι μίαν βαρυτατὴν καὶ μεγάλῳ πέτραν, καὶ ἔπειτα καὶ σιδιρεῖα ποδήματα πυρομῆλα διὰ τὴν φωτεῖαν μετὰ καρφία μπιγμῆλα εἰς τὰ ποδάκια τὰ, καὶ ἄλλαις παρόμοιαις παιδάσει τῷ ἑκαμῶ, ὅμως διὰ τῶν ὅλα δὲν ἐνίκηθη, ἀλλὰ τὰ ὑπέμεινον ἀνδρείως.

Καὶ

Καὶ ἡ Ἁγία Παρασκευὴ μὲ τὸ νὰ εἶχε πίσιν
 σερωπατίλω εἰς τὸν Χριστὸν, δὲν τὴν ἔκαφε ἐκεῖ-
 νο τὸ καζῶνι, τὸ ὁποῖον ἔβραζε γεμάτο μὲ πίσαν,
 καφαῖνι, καὶ λάδι. ἀλλὰ ἔσεκε μέσα μᾶλλον δρο-
 σερὴ καὶ ἄβλαβος, ἔτε τὸ θηρίον ἐκεῖνο τὸ φοβερόν,
 δὲν ἐδιωθήθη νὰ τὴν καταπίνη, ἀλλὰ ἔλα προσδυ-
 χῆς τῆς Ἁγίας διερράγη, καὶ ἐφόφησεν.

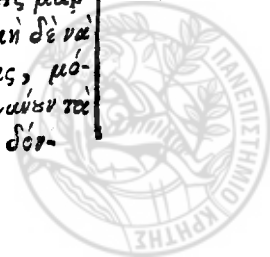
Καὶ μετὸ νὰ εἶχε μεγάλην πίσιν ὁ Πρωτομάρ-
 τυς Στέφανος εἰς τὸν Θεόν, εἶδε τὰς οὐρανοὺς ἀ-
 νοικτὰς, καὶ τὸν ὕψον τῆ Θεῶ, ταῖσι τὸν Χριστὸν, εἰς
 τὰ δεξιά τῆ Πατρὸς.

Μὲ αὐτῷ τὴν πίσιν, ὁ Ἀπόστολος Πέτρος
 ἐκρέμισεν τὸν μιαρὸν Σίμονα τὸν μάγον ἄπο τό-
 στον ὕψος ὅπῃ τὸν ἐκρατῆσαν οἱ δαίμονες εἰς τὸν
 αἶρα, καὶ ἐπλαῖα τὸν λαὸν τῆς Ρώμης μὲ ταῖς μα-
 γίαις τε.

Ὁμοίως, καὶ ὁ μέγας Γρηγόριος ὁ Θαυματουργ-
 γός, μὲ τὴν αὐτῷ ἁγίαν πίσιν, ἔλα προσδυ-
 χῆς ἐπὸς αὐτὸν ἐκεῖνο τὸ μεγάλο βανὸ, καὶ τὸ ἐ-
 μετατόπισεν εἰς ἄλλω μερέα. καὶ ἔλα νὰ κάμη
 εἰρῶνι εἰς τὰ δύο ἀδελφία ἐκεῖνα, ὅπῃ ἐφιλονι-
 κῆσαν ἔλα τὴν λίμνην, ἔκαμε προσδυχίῳ πρὸς τὸ
 Θεόν, καὶ διδύς ἐξηραίνθη.

Διὰ τὴν ἀγάπην τῆ Χριστοῦ, ἡ Μήτηρ τῆ Ἁ-
 γίου Κλήμεντος ἐπαρακίνα τὸν ὕψον τῆς εἰς μαρ-
 τύριον, καὶ τῆ ἔλεγε, ἡ ἐμε μὴ φοβάσε, μὴ δὲ νὰ
 διλειάσης ἄπο τὰ βασανὰ, καὶ τιμωρίας, μό-
 νον χύσε τὸ αἷμα. καὶ τέτοιας λογίς δὲ γάμων τὰ
 δόν-

Γαυκαρ.
 καὶ.

δόντια τῆ, τζακίζεν τὰ σαγόνια τῆ, καρφάναω
 εἰς τὰ φτῆ τῆ πυρομῆμα καρφία, κὲ εἰς τὸ ἔσοχόν
 τὸν ἐβάνεν, καὶ ἡ ὄντως σοφωτάτη Σοφία ἡ Μήτηρ
 αὐτῆ, ἡ ὅποια ἐσεκε παρῶν καὶ τὸν ἐσερέωνε μὲ τὰ
 πάνσοφά τῆς λόγια.

Νοεμβ.
 κ δ'.

Ὁμοίως καὶ ὁ Ἅγιος Κλήμης Πάπα Ρώμης,
 δὲ τὴν αὐτὴν πίσιν, καὶ ἀγάπῳ ὅπῃ εἶχε πρὸς
 τὸν Χρῆστον, τὸν ἐδέσαν οἱ τύρανοι εἰς μίαν με-
 γαλωτάτῳ Πέξαν, μὲ εἷα βαρύτετον ἄλυσον, καὶ
 τὸν ἐριξαν εἰς τὴν θάλασσαν.

Ὁ Μεγαλομάρτυς Θεόδωρος ὁ Τύρων, δὲ τὴν
 ἀγάπῳ τῷ Χρῆστῷ, ἐβάλθηκεν εἰς εἷα καμνὸ
 καμῖνη, καὶ ὀλότελα δὲ ἐβλάπηκεν.

Καὶ πῶς ἡμπορῶ, νὰ ἐνθυμῆμαι, καὶ μὲ τί
 νῦν νὰ συλλογιζομαι, τὰ τόσα βάσανα, κολασή-
 ρια, καὶ παιδεμῆς, ὅπῃ ἐπαθαν οἱ μακάριοι, καὶ
 τρισόλβιοι δὲ τὴν ἀγάπῳ τῷ Χρῆστῷ, οἱ μάρ-
 τυρες λέγω, ἄνδρες τε καὶ σεμναὶ γυναῖκες; παρὰ
 μόνον, ἄς παρσέχει εἰς τὴν ἀπολεθίαν τῆς μη-
 ναίων, μὲ ἐπιμέλειαν, καὶ προσοχλῶ ὁ κάθε εἷας.
 καὶ τότε θέλει γροικῆσι, καὶ νὰ καταλάβῃ καλά,
 τὰ ἄθλα τῆς ἀδαμαντίνων μαρτύρων.

Πολλοὶ ἀπὸ τῆς Προφήτας, καὶ ὅλοι οἱ Ἀπόστο-
 λοι, καὶ ὅλον τὸ πλῆθος τῆς μαρτύρων, καὶ πολ-
 λοι ἀπὸ τοὺς θεῖους Ἱεράρχας, καὶ Ὅσιους Πα-
 τέρας, καὶ ἀπὸ τὸ μέρος τῆς γυναικῶν, πολλὰς
 παρθεναῖς καὶ σεμναὶ γυναῖκες, ἠθέλησαν θε-
 ληματικῶς δὲ τὴν ἀγάπῳ μόνον τοῦ δι' ἡμᾶς

σου-

σαυρωθέντος Χειρῶν κὶ Θεῶν τῆς ὅλων ἔχυσαν τὸ αἷμά τες .

Καὶ θέλετε ἰδῆ τὰ δὲ φορα βάσανα καὶ τιμωρίας τῆς Ἀγίων μαρτύρων . ὅτι ἄλλες μὲν , ἐσαυρωθησαν , ὡσανὶ ὁ Ἰησοῦς μας καὶ Θεὸς τῆ παντός . ἄλλες δὲ σαυρωμένους μὲ τὸ κεφάλι τες κάτω , καθῶς καὶ ὁ κορυφαῖος τῆς Ἀποστόλων Πέτρος . καὶ μερικοὶ δὲ πάλιν , εἰς δύο ξύλα καρφομενοὶ ὄρθοι , τὸ εἷνα χεεὶ ἀντάμα μὲ τὸ εἷνα ποδάρει εἰς τὸ εἷνα ξύλο ἀπάνω , καὶ τὸ ἄλλο χεεὶ μὲ τὸ ἄλλο ποδάρει , εἰς τὸ ἕτερο ξύλο κάτω . καὶ ἄλλες εἰς τὰ δένδρα καρφομενῶς , μὲ εἷνα καρφῆ εἰς τὰ δύο χεερα , καὶ τὸ ἄλλο καρφῆ εἰς τὰ δύο ποδάρα . καὶ ἄλλες κρεμαμένους εἰς τὴν φῆρκαν , ἄπο τὰ μαλια ἀνδρες καὶ γυναῖκες . καὶ ἀπάνω εἰς τὰ ὄρθα ξύλα εἶχαν καρφομενά τὰ χεερα τες , καὶ τὰ ποδάρα τες , καὶ ἄπο κάτωθεν τες ἀναφταν , φωτείαις καὶ καπνῶς . Ἄλλες δὲ πάλιν τες ἐκάρφοναν εἰς εἷνα μόνον πατερόν , μερικοὶ καρφομενοὶ μὲ τὸ κεφάλι ἀπάνω , καὶ ἄλλοι μὲ τὸ κεφάλι κάτω .

Καὶ ἄλλες ἔδεναν ἄπο ταῖς ἔραϊς τῆς ἀλόγων , καὶ ἄπο τὰ ἄρεια δαμάλια , καὶ τες ἔσερναν μὲ πολλὴν βίαν εἰς τὸ θεῖαρον . καὶ ὅλοι ἔειχταν λίθους , καὶ ζβουιαῖς ἀπάνωτους , καὶ τες ἔβαβούσαν ζβάρνα εἰς ἀκαύθια καὶ πέτραις . καὶ εἰς τόπες βρομερές , καὶ ἔειχταν οἱ κασάπιδες , ταῖς κοιιλίαις τῆς ζώων ἀπάνωτους . καὶ τῆς γυναικῶν ἐτιλῶσαν εἰς τὸν λαιμόν , καὶ εἰς τὰ χεερα ἀπῆρα , αὐτῖς δὲ

σολισμὸν, καὶ βραχιόνια. καὶ εἰς ταῖς Ἀγίαις κε-
 φαλαῖς ἐκεινῶν, ἀντὶς πόλιας καὶ μανδύλια,
 ταῖς ἐσκέπαζον μετὰ ταῖς κοιλίαις τῶν ζῶων. Ἄλ-
 λαις ταῖς ἐκρεμοῦσαν ὑπὸ τὰ μαλία. καὶ ἄλλαις
 ὑπὸ τὰ βυζία. Ἔτεραις ταῖς ἐμαδῶσαν τὰ κορ-
 μιάτως, μετὰ τὰ νάλια καὶ τζιμπήδα. ἄλλαις ταῖς
 ἔβαναν εἰς τὸ καζάνι ὅπως ἔβραζε, μετὰ λάδι, πί-
 σα, καὶ καφεῖνι. καὶ δὲ τὰ εἶχαν πῖσιν σερραῖν εἰς
 τὸν αὐθιγῶν μας τὸν Χειρῶν, δὲ ἐβλάπτειαν
 παντελῶς ὑπὸ τὰ τῶσα βάσανα, μόνον τὰ εἶχαν
 εἰς χαρὰν καὶ δὴ φροσύλῳ αὐταῖς ἢ λαμπάδες τοῦ
 ἔρανοῦ, καὶ φαειναῖς ἀκτίνας τῆ Παραδείσου.

Καὶ ἄλλαις, καὶ ἄλλαις τὰς ἐκρεμῶσαν, ὑπὸ
 ψηλῆς βράχης, ἄλλαις δεδεμῶνες τὰς ἐπνιγὰν
 εἰς ποτάμια, καὶ θάλασσαν ζωντανῆς. ἄλλαις τὰς
 ἔβαναν εἰς τὰ σακιά, εἰς τὰ ὁποῖα ἦταν φίδεα, ὀ-
 χαῖς, καὶ σκορπίοι, καὶ ἄλλα θηρία βλαβερά, καὶ
 τὰς ἐφαρμάκων ὅπως ἤθελαν.

Καὶ καμπόσας μόνον, ὑπὸ τὸ εἶνα ποδαῖαι τὰς
 ἔδεναν εἰς ἄρεια ζῶα, ἄλλαις μόνον ὑπὸ τὸ εἶνα
 χεῖρ, καὶ μερικῆς δὲ ὑπὸ τὸν λαιμὸν, καὶ τὰς ἔφα-
 βῶσαν δυνασικῶς ὅπως ἤθελαν.

Καὶ ἄλλαις τὰς ἐφρίονησαν, ὡσανὺ τὸν Προφή-
 τῶν Ἡσαΐαν, καὶ ἄλλαις τὰς ἐλιθοβολῶσαν, ὡ-
 σανὺ τὸν Προφήτῳ Ἰερεμίαν, καὶ τὸν Πρωτομάρτυ-
 ρα Στέφανον. ἑτέρας δὲ, τὰς ἐκτυπῶσαν μετὰ
 κοντάκια, καὶ τὰς ἐσαΐτοσαν. ἄλλαις τὰς ἔδεναν εἰς
 πέσσερα ζῶα, εἰς καθὲρ ζῶον, ὑπὸ εἶνα πόδι καὶ

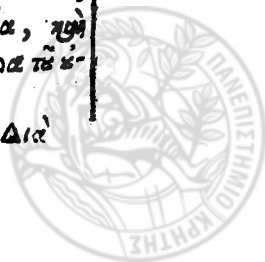
ὑπὸ

ἄπο εἰς χεῖρ, ἢ καὶ εἰς τέσσαρες φάσαις τῆς θαλάσσης, καὶ ἔχωντας, καὶ φύγωντας εἰς ἄπο τὸ ἄλλο, τὸς ἔχισαν ἀνιλέως.

Καὶ μερικὸς τὸς ἔβαναν εἰς σκοτιναῖς φυλακαῖς, καὶ λάκκους βαθυτάτους, μετ' ἄρχια θηρία, καὶ φίδια, καὶ ἄλλας εἰς τζεγγέλια, καὶ ἔσοχας, ἄλλας τὸς ἔδαφταν ζωντανῶς, μερικὸς ἄπο τὸς Ἁγίας μάρτυρας, τὸς ἔδσαν χεῖρας καὶ πόδας, καὶ ἀπέκει τὸς ἔδαφταν μέσα εἰς τὰ χιόνια, καὶ ἄλλας εἰς χαλάζι καὶ κρέσαλα.

Καὶ ἄλλων τὸς ἔβγαναν ἄπο εἰς μάτι, ἢ καὶ τὰ δύο τὸς, ἄλλων ὡνε πάλιν ἔκοφταν τὰ φτιάτους, τὴν μίτῳ, καὶ τὴν γλῶσσαν, καὶ μερικῶν τὸς ἔκοφταν ἄπο εἰς ἄρμον, ὡσαν τὸ ἀθλοφόρου Γακώβου τῆ Πέρσης, καὶ ἄλλων τὸς ἔβαναν εἰς τὰ πόδιατους πυρομύα ὑποδήματα σιδερόνια, ὡσαν τῆ Ἁγίας Γεωργίας, καὶ σκεφιαῖς χαλκοματένιαῖς πυρομύαις εἰς τὸ κεφάλητους, καὶ τὸς ἔμπηγαν καρφία εἰς τὰ ποδάριτους ὡσαν καὶ τῶ ἀλόγων, καὶ ἄλλων, ἔξῃσαν ταῖς σάρκαις τὸς μετ' οὐχία σιδερόνια. καὶ ἔμπηγαν εἰς τὰ νύχιατους σπῆτζαις ἄπο δαδί καὶ καλάμια, καὶ ταῖς ἀναφταν. καὶ ἄλλας τὸς ἔγδερναν ζωντανῶς.

Καὶ ἄλλας τὸς ἀλειφταν μετ' ῥετζίνη, καὶ πίσσα λάδι, καὶ βύτερο, καὶ τὸς ἐπισπῆλῃζαν ἀπάνωτους μπαρέτι, καὶ ἀπέκει τὸς ἀναφταν μετ' φωτεία, καὶ ἔκαίονταν ζωντανοὶ, ἐκεῖνοι ὅπως ἦταν ἄστρα τῆ ἔραν καὶ σύλοι τῆ Παραδείσου.

Νοεμβ.
κζ.

Διὰ τὴν καλὴν τὴν καὶ βεβαίαν πίσιν ὅπως εἶχον εἰς τὸν Χριστὸν ὁ Ἅγιος Γάκωβος ὁ Πέρσης, τοῦ ἔκοφταν τὰ μέλητα διὰ τὴν εὐαν εὐαν ἄρμον, λέγω κόμπον εἰς κόμπον, καὶ τὴν ἔλεξαν οἱ γνώριμοί τε, ὡς Γάκωβε λυπήσῃς τὸ κορμὴ καὶ ἀρήσῃς τὸν Χριστὸν σε, καὶ ὅποταν ὑπᾶς εἰς τὴν πατερίδα σου σέβα ὡς θέλεις, καὶ θέλεις σὲ συγχωρᾶ ὁ Χριστός σε. καὶ αὐτὴς τὴν ἔλεγον, καὶ εἰς διώματα δυσὶ κυρείοις δελεῖν. ἐγὼ δὲ προσκυῶ τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν, καὶ σωπῆρα τὸν κόσμου, λέγω τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸν ἐσαυρωμένον ἕνεκα τῆς ἐμῆς.

Γανυερ
κζ.

Διὰ τὴν πίσιν τὴν ἐσαυρωμένον Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Ἅγιος Κλήμης Ἀγκύρας, ἐβασανίσθη διὰ τὴν ἀπίστων βασιλεῖς καὶ ἄρχοντας, ἢ νὰ εἰπῶ καλλίτερα, μαθητὰς τὴν διαβολῆς, χρόνος εἰκοσι ὀκτώ.

Δεκιμ.
ιδ.

Διὰ ἐπὶ τὴν τὴν ἀληθινὴν πίσιν τὴν Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μας, ἐπῆγεν ὁ Ἅγιος Λόκιος Θεληματικῶς εἰς τὸ νὰ μαρτυρήσῃ, καὶ ὁ Ἅγιος Βονιφάτιος τὸ ὅμοιον ἔκαμν.

εἰ.

Καὶ ὁ Ἅγιος Εὐλόθιος Ἐπίσκοπος ἀβλῶνος, αὐτοκάλεστος ἐπῆγε μαζὴ μετὰ τὴν Μῆρα τὴν Ἀνθίω εἰς τὴν Ρώμην, ἕνεκα νὰ μαρτυρήσῃ, καὶ τὸν ἔβαλαν εἰς εὐαν τιγαῆν μεγάλην, καὶ τὸν ἐτιγαῆσαν μετὰ λάδι, πῖσα, καὶ καβάνι, ρετζλιῶν καὶ ξυγγε. καὶ ὅλα ἐπῆγε τὰ ὑπόμεινε μετὰ ὕδρασαν, μετὰ ὅλον ὅπως ἦτον χρόνων εἰκοσι πῆς ἡλικίας τε. καὶ ἄλλος μάρτυς Εὐλόθιος, ἄρχων καὶ προκοράτορας

πῆς

τῆς βασιλείας, καὶ αὐτὸς μὲ πολλὰ βασίνα καὶ τιμωρίας ἔχυσε τὸ αἷμα του διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Χυ̅.

Τῶ Ἁγίῳ Ἀποστόλῳ Βαρδολομαίῳ, μίῳ καὶ μόνῳ πᾶσι τῶ ἑκαμῶ ἐκεῖνος ὁ ἀσεβὴς αὐτοκράτωρ καὶ ἄθεος ἡγεμὼν Ἀσσυρίας, καὶ τὸν ἐγδιεζωντανὸν, καὶ ἐτελείωσε μὲ ὑπομονὴν διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Χυ̅ τῶ μαρτυρεῖ τὸν Στέφανον.

Ὁ Θεὸς διὰ τὴν βλῆπην τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον, καλόγνωμον, τῶ ἐφάνερωσε τὸν τίμιον σταυρὸν εἰς τὸν ἔρανον, καὶ χαρμάτα δι' ἀσέρων, ὅπῃ ἔλεγον, Κωνσταντῖνε ἐν τῶ τῶν ἡμερῶν σου, καὶ ἔττι μὲ τὴν δυνάμιν τῶ ζωοποιῶ εὐεχὴ ἐνίκησε τὸν ἐχθρὸν σου, καὶ πισδύωντας εἰς τὸν Χυ̅, τῶ ἐχάεισε τὸ σκῆπτρον τῆς βασιλείας, καὶ ἔγινε πρῶτος βασιλεὺς τῶ Χυ̅.

Ὁ Θαυματουργὸς Σπυρίδων, διὰ τὴν μεγάλην πίσιν ὅπῃ εἶχε πρὸς τὸν Θεόν, ἐφάνερωσε τῶ Ἁγίῳ Φιάδῳ ἐμφοδοῦ τῶ βασιλείως, καὶ τῆς Ἁγίας συνόδου μὲ τῶ τὸν ἕσπον, ἡγῆν ἐπῆρε εἰς τὸ χεῖρῳ μίῳ κεραμίδα, καὶ ἔκαμε προσδύχῳ λέγωντας, Εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος. καὶ παρδύς ὡ τῶ θαύματος τὸ μῦ πῦρ ἀνέβη εἰς τὸν ἔρανον, τὸ δὲ νερὸν ἐχύθη κάτω εἰς τὴν γῆν, καὶ τὸ χῶμα ἐμεινε εἰς τὰ χεῖρά σου, καὶ ἄλλα παρόμοια ἔκαμε μὲ τὴν δυνάμιν τῶ Χυ̅.

Διὰ τ' ἐκείνας ὅπῃ ἀρνοῦνται τὴν ἀληθινὴν
πίσιν τῷ Χριστῷ, καὶ γίνονται ἀπίσοι
πρὸς τὸν Θεόν.

Λ Ο Γ Ο Σ Β΄.

δ'. **Ε**ἰς τὸ Δεύτερονόμιον, ἐν Κεφαλαίῳ θ'. λέ-
γει ὁ Κύριος θέλει ἐξολοθρεύσῃ ἐκείνας
ὅπῃ ἀρνεῦνται τὴν πίσιν τῷ Χριστῷ, καὶ θέλει τὰς
ἀφανίσῃ διὰ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ἢ γὰρ θέλει
τὰς πέμψῃ εἰς τὴν αἰώνιον κόλασιν.

ι'. Ὁ Κύριος μᾶς παραγγέλει ἐν Κεφαλαίῳ κρι-
τῷ δεκάτῳ, λέγωντας. ἐσεῖς μὲ ἀρνηθήκατε, καὶ
μὲ παρεπίσατε, καὶ ἐπήγατε εἰς ἄλλω πίσιν,
ὅτι τὸ καὶ ἐγὼ, ὅποταν θέλω νὰ κάμω τὴν δι-
καίαν με κρίσιν, ἔχω νὰ σᾶς πέμψω εἰς τὸ πῦρ
τὸ αἰώνιον, νὰ καίεθε ἀντάμα με τὰς διαβόλους,
ὅπῃ ἐκάμετε τὰ θελήματα τὰς.

Γ' β' κ'. Ἡ καλοσυΐη τῷ ἀπίστων ἀνθρώπων ὅπῃ κά-
μνεν εἰς τῆτον τὸν κόσμον, θέλει εἶσαι κρεμμισ-
μός τας εἰς τὸν ἄλλον κόσμον. καὶ ἡ χαρά τας θέλει
τὰς γρηὺς λύπη παντοτινὴ εἰς τὴν αἰώνιον κόλασιν.
καὶ ὅσαις καλοσυΐαις καὶ ἐλεημοσυΐαις ἠθέλαν κά-
μῃ εἰς τῆτον τὸν κόσμον, θέλῃ σκορπιθῆ ὡσανὺ
τὰ σύγνεφα εἰς τὸν αἴρα, καὶ ὡσανὺ τὸ χαλάσῃ εἰς
τὴν

πὴν γλῶσση, καὶ τὸν Προφήτην Δαβὶδ, ἔλαιον ἀμαρτωλῶν μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Αἱ ψυχαὶ τῶν ἀπίστων καὶ ἀσεβῶν ἀνθρώπων, θέλουν ὑπάγη μέσα εἰς τὴν αἰώνιον κόλασιν.

Διὰ τὰς ἀπίστους, ὁ Παράδεισος εἶναι κλεισμένος.

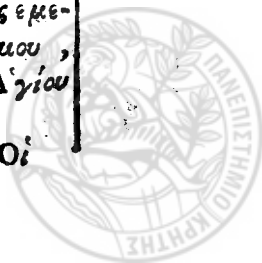
Ὅλη ἡ ζωὴ τῶν ἀπίστων ἀνθρώπων εἶναι εἰς μεγάλην ἐγνοίαν, καὶ ὅποτεν λογίαση πῶς νὰ ἔχη εἰρήνην, τότε παρὼν τοῦ Θεοῦ ἐξάφνης ἔρχεται εἰς αὐτὸν ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ἀπαντοχὴ, καὶ τὸ θάρρος τῆς εἰρήνης, εἶναι ἕτοιμα νὰ πῆγουν εἰς τὴν αἰώνιον κόλασιν, ἔτσι οὐρίζει ὁ δίκαιος Ἰωβ. καθὼς οὐρίζει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος πρὸς Ῥωμαίους ἐν κεφαλαίῳ πρώτῳ. Ἐὰν ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ φανερώνηται ἀπὸ τὸν ἔρανον, εἰς κάθε ἀπίστον, καὶ ἀδικὸν ἀνθρώπον.

Παράδεισος ἔχει τὰς ἀπίστους παντελῶς δεσφηνισμένους. καὶ θέλει ἔλθῃ ὀγλήγορα ὁ χαλασμός τῆς, καὶ θέλουν εἶσαι ὡσὺν τὰ ἄχυρα ὅπῃ σκορπῶν ἀπὸ ἀρχαίου καὶ φοβερῶτατον ἀνέμου.

Διὰ τὴν ἐλπίδα τῶν ἀπίστων ἀνθρώπων, εἶναι χαίμενη, καὶ τὰ μάτια τῆς θέλουν κλάψῃ παντοτινὰ εἰς τὸ πῦρ τὸ ἀσβέσον.

Τὰ παιδιὰ μου ἐγένηκαν ψεύσαι, καὶ τὰ τέκνα μου μετὰ ἀλισμόνησαν, μετὰ τὸ νὰ ἀπίστησαν εἰς ἐμένα, καὶ ἐπαράτησαν ταῖς παραγγελείαις μου, ἔτσι οὐρίζει ὁ ψαλμωδὸς Δαβὶδ ἔξ᾽ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

- λ γ'. Οἱ ἐχθροὶ τῷ Κυρίῳ εἶναι ἐκεῖνοι ὅπῃ ἀρνοῦνται τὸν Χριστὸν, καὶ τὲς φαίονται πῶς σέκονται καλὰ, μὰ θελεῖ ἔλθῃ καιρὸς ὅπῃ νὰ ἀφανισθῶν καὶ νὰ χαθῶν ὡσανὺ τὸν καπνὸν, καὶ νὰ ὑπᾶν εἰς τὸ σκοτὸς τὸ ἔξωτερον.
- Εὐ τ' αὐτῷ. Εἶδα εὐὰν ἄπιστον ἀνθρώπον πλῆσιον, ὑπερήφανον, καὶ δοξασμῶν εἰς τῶτον τὸν κόσμον, ὡσανὺ τὰ ψιλλὰ δένδρα, ὅπῃ εἶναι εἰς τὰ ὑψηλὰ βενὰ, καὶ ὡσανὺ τῷ ἦλθῃ ὁ θάνατος, ἐγένε παροδὺς κληρονόμος τ' αἰωνίᾳ κολάσεως.
- ο β'. Οὗ αὐτὸς Προφήτης λέγει, Κύριε. ἐκεῖνοι ὅπῃ σὲ ἀρνήθησαν, ἐμάκρυσαν ἄπο τ' ἐσθῆα, καὶ ἐζύγωσαν εἰς τὴν κόλασιν.
- ξ η'. Ἀς σβυθῶν ἄπο τὸ βιβλίον τῆς ζωντανῶν ἐκεῖνοι οἱ ἄπιστοι ὅπῃ ἀρνήθησαν τὸν Χριστὸν, ἦγαν, νὰ μὴ ἴδῶν τὸ φῶς τῆς θεότητος, καὶ μετὲς δικαίως νὰ μὴ δέρισκονται.
- Παροιμ. δ'. Αἱ σράταις τῆς ἀσεβῶν εἶναι σκοτιναῖς, καὶ δὲν ἐγνωρίζου πῶς σκοντάβου. λέγω ὅτι ὅσα κάμνουσι οἱ ἄπιστοι, ὅλα τῷ κακῷ, καὶ χαῖμα τὰ ἔχουσι.
- γ'. Κάθε ἄπιστος ἀτιμάζει τὸν Θεὸν, ἐτζί οὐρίζει ὁ σοφὸς Σολομών.
- ι α'. Οὐ γλήγορα καὶ κοντὰ εἶναι ἡ κόλασις τῆς ἀπίστων ἀνθρώπων· καὶ ὅσαις καλοσιώαις καὶ ἀν κάμνῃ ὁ Θεὸς δὲν τῆς τὰ θελεῖ.
- κ η'. Οὗ αὐτὸς Σολομών λέγει, ὅτι μοναχὸς του, καὶ ἀπατὸς του ὁ ἄπιστος μακραίνει ἄπο τὴν Θεόν.

Θεόν, καὶ πηγυρεῖ εἰς τὴν κόλασιν.

Ἡ ψυχὴ τῶ ἀπίστων ἀνθρώπων δὲν ἐλεημονᾶται ἕτε ἄπο τῆς Ἀγγέλους, μίτε ἄπο τῆς Ἀγγίους.

Αἱ ἀρεταὶ τῶ ἀπίστων ἀνθρώπων εἶναι ἀφανισμὸς εἰς ταῖς ψυχαῖς τῆς.

Τὰ κακόματα τῶ ἀπίστων, εἶναι ὅλα ψόματα.

Καὶ δεῖ τὸ φυλάγεται ὁ ἀσεβὴς καὶ ἄπιστος, δεῖ νὰ κολάζεται αἰωνίως.

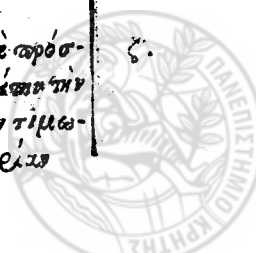
Κατὰ Κυεῖς εἰς τὰ σπήτια τῶ ἀπίστων, καὶ ζῶν αἰώνιον δὲν θέλουν κληρονομήσῃ. Οσπὲ.
ζ.

Ὁ Θεὸς ὁμιλεῖ μὲ τὸ σῶμα τῆ τροφῆτε Ἡσαΐας ἐν κεφαλαίῳ πρώτῳ. Ἐγὼ δὲν σας ἐπάρησα, ἕτε σας ἐδίωξα. ἀλλὰ ἐσεῖς μὲ ἐπάρησατε, καὶ ἐφύγατε, καὶ μὲ ἀρνήσατε, καὶ δεῖ τὸ δὲν θέλετε ἔλθῃ εἰς τὸν Παράδεισον.

Ἐγὼ θέλω φανῆ εἰς τὴν μέλλουσαν κρίσιν, νὰ καταδικάζω τῆς ἀπίστας καὶ ἀσεβεῖς, καὶ τῆς πράξεις τῆς εἰς τὴν αἰώνιον κόλασιν. α.

Θέλει θυμωθῆ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἀπάνω εἰς τῆς ἀπίστας εἰς τὴν ὥραν τῆς κρίσεως, καὶ νὰ τῆς εἰπῆ μὲ πολλὰ μαῖντα, φύγετε μακριὰ ἄπο ἐμεῖς, δεῖ νὰ μὴ ἴδῃτε τὴν δόξαν μου, καὶ τὰ κάλλη τῆ Παραδείσεως.

Δὲν πρέπει νὰ θαυμάζεται τινὰς εἰς τὰ πρόσκαιρα ἀγαθὰ ὅτῃ ἔχουσι οἱ ἄπιστοι εἰς τὴν ζωὴν, ἀλλὰ νὰ σοχάζεται τὴν μέλλουσαν τιμω- ζ.

εἰαν τῆς κολάσεως ὅπου τοὺς καρπερεῖ.

Γερεμ.
β'.

Διατὶ ἀφορμῶν ἐφύγατε ἄπο ἐμῶν λέγει ὁ Θεός, καὶ τί κακὸν οἶδατε, καὶ μὲ ἀρνηθήκατε, καὶ ἐκώλυθητε εἰς τὸν λαοπλαστον Μωάμεθ;

Η'σα.
ξέ.

Ἐπειδὴ καὶ ἐσεῖς δυνὲν με ἐγνωρίσετε ἕξ Θεὸν ἀληθινόν, θέλω σαῶν παραδῶσθαι εἰς τὴν δικαίαν μακρίσιν εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον ἀντάμα μὲ τοὺς δαίμονας.

Καὶ ὁ Προφήτης Η'σαΐας παρακαλεῖ τὸν Θεὸν ἕξ τῶν ἀσεβεῖς καὶ ἀπίστους ἀνθρώπους ὅπως δυνὲν ἠθέλησαν νὰ τὸν ἐγνωρίσῃ καὶ νὰ πισθῶσῃ ἕξ Θεὸν ἀληθινόν, νὰ τῶν καταδικάσῃ εἰς τὸ σκοπὸς τὸ ἔξωτερον.

Γερεμ.
β'.

Ὁ Θεὸς τῆν ὄλων λέγει. ὠ ἀσεβέσατε, καὶ ἀπίστε, ἡ κακία σας θέλει ἔλθῃ πικρὸς καιρὸς νὰ σὲ παιδῶσῃ, μετὸνὰ μὲ ἐπαράτησες.

Γεζεκ.
ii.

Τὰδε λέγει Κύριος, ἐπειδὴ καὶ μὲ ἀλισμόνησες καὶ ξεχωρίσες ἄπο λόγου μου, καὶ σὺ λάβε τὴν παρέπεσαν τιμωρίαν τῆς κολάσεως, ἕξ τὴν πονηρίαν, καὶ κακίαν σας.

Σοφία.

Ἡ ἐλπίδα τῆν ἀσεβῶν, καὶ ἀπίστων ἀνθρώπων, εἶναι ὡσαύτὸν κονιορκτὸν ὅπως τὸ σκορπᾶ ὁ ἀνέμος.

Σολομ.
i δ'.

Ὁ Θεὸς εἶναι πάντοτε θυμωμένος, καὶ ἀνελεήμων, εἰς τῶν ὑπὲς τῆς ἀσεβείας.

Οἱ ἀσεβεῖς καὶ ἀπίστοι ὅπως σὲ ἀρνήθηκα, δυνὲν θέλω λείψῃ ἄπο τῶν παίδῶσιν τῆς αἰωνίου κολάσεως.

Ἡ πλη-

Ἡ πληρωμὴ τῆς ἀπίστων δυνᾶν εἶναι ἄλλο πα- Ἐκκλ.
μ α.

ρὰ μόνον πῦρ καὶ σκώλυξ.
 Ἀλήμονον εἰς ἐσᾶς ὡς ἄνδρες ἀπίστοι, ὅπερ ἐ-
 παραπήσατε τὸ Εὐαγγέλιον τῷ Θεῷ, διότι ἐὰν
 πληθύνετε, εἰς ἀφανισμόν εἰσε. καὶ ἐὰν γυνηθῆ-
 τε εἰς κατάραν Θεῷ γυνηθῆτε. καὶ ἐὰν ἄποθανῆτε
 εἰς κατάραν θελέτε σκορπιθῆ.

Τὸ κλαύσιμον τῷ ἀπεθαμένῳ εἶναι μόνον ἕως Ἐκκλ.
κ β.
 ἑπτὰ ἡμέραις, ἢ. θ'. τῆς δὲ ἀπίστων καὶ ἀσεβῶν ὀ-
 λω τῶς τῶ ζωῆ τῶς παρέπει τὸ κλαύσιμον.

Δυνᾶν εἶναι δὲ χαρισημένος ὁ Θεὸς εἰς τὰ κερ- λ δ.
 μπάνια τῆς ἀπίστων.

Εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸ καὶ Ματθαῖον Εὐαγγέ- ι.
 λιον, ἐν Κεφαλαίῳ δεκάτῳ. ὅποιος ἤθελε μὲ
 ἀρνηθῆ ὁμωροσὰ εἰς τῶς ἀνθρώπους, καὶ ἐγὼ θέ-
 λω τὸν ἀρνηθῆ εἰς τὴν βασιλείαν μου.

Ὁ Χριστὸς ὅποτεν θέλη νὰ κείνη τὴν οἰκουμέ-
 νῳ, τότε θέλει νὰ βαπτίξῃ τῶς ἀπίστων μὲ τῶ
 ἄσβεστον ἐκείνῳ φωτείαν τὴν κολάσεως.

Ὁμωροσὰ εἰς τὸν Θεόν, δυνᾶν εἶναι χειρότερον Βασιλ.
 ἄλλη ἁμαρτία ἄπο τὴν ἀπισίαν. καθὼς οὐρίζει ὁ
 μέγας βασιλεὺς.

Θεῷ ἄγνοια, θάνατος ἐστὶ ψυχῆς.

Ὅποιος ἀγαπᾷ τὴν ἀπισίαν, ὅλα τὰ κακὰ ἀ-
 παύτως εἶναι.

Ἐὰν ὁ Ἀδάμ ὁ πρῶτος ἄνθρωπος, θῆ ἢ τὴν πα- Γρηγορ.
Νύσης.
 ρακώ τῶ, ἐκαταδικάθη ἄπο τὸν Θεόν, καὶ ἐτιμω-
 ρεῖται εἰς τὴν κόλασιν πέντε χιλιάδες, καὶ πεντακό-

σεις ὀκτὼ χρόνους· πόσον μᾶλλον θέλει τιμωρεῖσθαι, ἐκεῖνος ὁ ἄπιστος ἄνθρωπος;

Ἐὰν τὰ ἄλογα ζῶα ἐγνωρίζουν τὸν αὐθρύτλων, πόσον μᾶλλον πρέπει νὰ γνωρίσῃ ὁ ἄνθρωπος τὸν Θεὸν ὅπως τὸν ἐπλασεν; καὶ τὸν Προφήτην Ἡσαΐαν, ἐν Κεφαλαίῳ πρῶτῳ.

Θιοφ.

Ὁ ἄνθρωπε λογικέ, τὸν βασιλέα ὅπως ποτὲ ἔτε τὸν εἶδες, ἔτε τὸν θέλεις ἰδεῖν, καὶ μὲ τῶν ὄλων τὸν πείθεσαι, καὶ τὸν φοβᾶσαι, ἀμὴ αὐτὸν τὸν Θεὸν τῆ ἑρανεῖ, καὶ τῆς γῆς ποιητῶν, ὅπως εἶναι βασιλεὺς ὅλης τῆς κτίσεως πῶς δεῖ τὸν φοβᾶσαι, μὴ δὲ θέλεις νὰ τὸν πείθεσαι;

Σερκπιών.

Ποτὲ δεῖ ἐπαυσαῖ οἱ ἐχθροὶ τῆ Θεῖ, πολεμῶντες τὴν πίσιν τῆ Χεισεῖ, νὰ τῶν νικήσῃν, καὶ ὅσον τῶν ἐπολέμησαν, τόσον περισσότερον αὐξάνει.

Θελ. βι. α.

Ἐκεῖνες τῆς ἀνθρώπων, ὅπως δεῖ ὑπακύνει, μὴτε θέλῃν νὰ ἐγνωρίσῃν τὸν Θεὸν, μὴτε θέλῃν νὰ πίθωνται εἰς τὸ Εὐαγγέλιον τῆ Κυρεῖ μας Ἰησοῦ Χεισεῖ, θέλει νὰ κάμῃ εἰς αὐτῆς ἐκδίκησιν, μὲ φωτεῖαν φλογερῶν παντοτινῶν, ἔτσι οὐρίζει ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Θεσσαλονικεῖς Ἐπιστολῆς δευτέρας ἐν Κεφαλαίῳ πρῶτῳ.

β. γ.

Ἀδελφοί μου σᾶς παρακαλῶ, νὰ ζήτε καλὰ εἰς τῶν πίσιν τῆ Χεισεῖ, καὶ νὰ κρατῆτε τῆς παραγγελείας τῆ, καθὼς ἐδιδάχθητε ἀπὸ τὸ διαγγέλιόν τῆ, καὶ ἐγὼ πολλὰς φορᾶς σᾶς ἔγραφα.

x α.

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰς Χς οὐρίζει εἰς τὸ καὶ Ματθαῖον

Ἰαῖον

θαῖον Εὐαγγέλιον, ὅτι ἐκείνους ὅπῃ δὲ τὸν πισθύνῃς ἄθεόν ἀληθινόν, κακῶς κακῶς θέλει τὴς ἀφανίσῃ εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον.

Καὶ πάλιν λέγει παρακάτω, ἄθεο τῶτο σὰς λέγω ἀληθινὰ, ὅτι ἐσεῖς οἱ ἄπιστοι ὅπῃ δὲ μὲ ἐγνωρίσετε ἄθεόν ἀληθινόν, θέλει παρθεῖν ἡ βασιλεία μου, ἡ γὰρ ὁ Παράδεισος, καὶ θέλει δοθεῖν εἰς ἐκείνους ὅπῃ μὲ πισθύνῃς, καὶ κάμνῃς τὰ καλά ἔργα.

Ὁ Προφήτης καὶ θεόπτης Μωϋσῆς ἄθεο τῶ πῖ- Εξόδ.
 σιν καὶ καθαράν ἀγάπην ὅπῃ εἶχεν ὅλως διόλου γ.
 παρὸς τὸν Θεόν, εἶδε μίαν βάραν εἰς τὸ ὄρος τῆ σι-
 ναῖ ὅπῃ ἐκαίετο, καὶ εὐγενε φλόγα πυρὸς, καὶ ἡ
 βάραν ἐκείνη δὲ ἐκαίετο, ἀλλὰ ἐβλεπε τὰ φύλλα-
 τῆς χλορᾶς, ὡσανὺν ἡτον βρεμβύρα μὲ νερόν, καὶ
 εἰς τὴν μέσῃ τῆς φλογὸς βλέπει τὸν Χριστὸν ὡ-
 σανὺν εἷνα Ἄγγελον, καὶ ἡ βάραν ἐκείνη ἐπροεικόνι-
 ζε τῶ ἀφλεκτον Θεοτόκον.

Τιὲ μὴ σὲ πλανήσωσιν ἀσεβεῖς ἄνδρες, μὴ δὲ Παρ.
 βεληθῆς, εἰὰ παρακαλέσασί σε λέγοντες. ἐλ- Σαλμ.
 θὲ μεθ' ἡμῶν.

Περὶ ἀγάπης, καὶ φόβου πρὸς τὸν Θεόν.

Λ Ο Γ Ο Σ Γ.

Γενέσ.
κ β.

ΕΚάλεσεν ὁ Ἄγγελος τῆ Κυρίου ἄπο τὸν ἔρανον τὸν Ἀβραάμ, καὶ τῆ εἶπεν, Ἀβραάμ Ἀβραάμ, καὶ αὐτὸς εἶπε, να ἐδῶ εἶμαι· καὶ ὁ Ἄγγελος τῆ εἶπε, μὴ βάνῃς τὸ χέρισου ἀπαίωεις τὸ παιδί σου, μήτε να τῆ κάμῃς τίποτες κακόν· διότι τώρα σε ἐγνώρισα ὅτι φοβᾶσαι τὸν Θεόν, ἵνα δὲ ἐλυπήθῃς τὸν ἡγαπημένον σου υἱόν, ἵνα τὼ ἀγάπῃω τε.

Διδτι-
ρονομία.
ζ.

Ὁ Θεὸς θέλει να δώσῃ τὴν Παραδείσον εἰς ἐκείνης ὅπῃ τὸν ἀγαπᾷ, καὶ ὅπῃ κάμνῃ τῆς ἐντολάς τῆ, να εἶναι παντοτινά εἰς τὼ βασιλείαν τῆ οὐρανῶν.

ἰ. Καὶ τώρα ὡ ἀνθρώπε, ἄλλο τίποτες δὲ ζῆτα ὁ Θεὸς σε ἄπο τ' ἐσένα, παρὰ να τὸν φοβᾶσαι, καὶ να περιπατῆς εἰς ὅλαις ταῖς σφάταις τῆ, καὶ να τὸν ἀγαπᾷς, καὶ να τὸν προσκυμήσῃς, ὡς Κύριον καὶ Θεόν σε.

ς. Οὐρίζει ὁ Θεὸς, εἰς τὼ πρῶτῳ τῆ ἐντολίω, καὶ λέγει, να ἀγαπήσῃς Κύριον τὸν Θεόν σε, με ὅλλω τὼ δυνάμιν σε, με ὅλλω τὼ ψυχίω σε, καὶ με ὅλον σε τὸν λογισμόν.

Ψαλ. δ.

Ὁ Προφήτης Δαβὶδ λέγει, ὅτι θέλῃν καυχῆσθαι,

καὶ

χιθῆ ὅσοι πιστεύου, καὶ ἀγαπῶν τὸ ὄνομά σου.

Κύριος ὁ Θεὸς θέλει εἶσαι σερῶσις καὶ φύλα-

κ δ'.

ξίς, εἰς ἐκείνους ὅπῃ τὸν φοβῶνται, καὶ τὸν ἀγαπῶν.

ρ ι.

Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου.
Ὁ Προφήτης Δαβὶδ λέγει, ὅτι ὁ Θεὸς ὅλο σ' ἄ
βλέπει εἰς ἐκείνους ὅπῃ τὸν πιστεύει, καὶ τὸν ἀγα-
πῶν, καὶ θέλει τὴν ἀξιώσιν εἰς τὴν βασιλείαν τῆς
ἁγίων, νὰ εἶναι ὑπὲρ πάντων.

ρ ι.

Ὁ Θεὸς θέλει στείλῃ τὸν Ἄγγελόν τε ὁλόγουρα
εἰς ἐκείνους ὅπῃ τὸν ἀγαπῶν καὶ τὸν φοβῶνται, καὶ
θέλει τὴν ἐλπίδα ἐκείνους ἀπὸ κάθε κακόν.

λ γ'.

Ὁ Προφητὴν ἄξ Δαβὶδ μᾶς διδάσκει καὶ λέ-
γει. καλότυχος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος, ὅπῃ
ἀγαπᾷ καὶ φοβᾷται τὸν Θεόν, καὶ ὅπῃ ἀγαπᾷ καὶ
πολλὰ ταῖς παραγγελίαις τε, καὶ θέλει εἶσαι τὸ
σπέρματε εἰς τὴν γῆν δούλονημῶν.

ρ ι α'.

Ὁ Κύριος θέλει κάμῃ τὸ θέλημα ἐκείνων ὅπῃ
τὸν φοβῶνται, καὶ ὅπῃ κάμνεν ταῖς παραγγελίαις
τε. καὶ ἀκόμη θέλει ἀκρίβη τὴν δέουσίν τε, καὶ ἔχει
νὰ τὴν λυθῶσῃ ἀπὸ κάθε κακόν.

ρ μ δ'.

Ὁ Κύριος θέλει φυλάξῃ ὅλους ἐκείνους ὅπῃ τὸν
ἀγαπῶν, καὶ τὴν ἀμαρτωλὴν καὶ ἀπίστην, θέλει
τὴν ἐξολοθροῦσῃ, καὶ θέλει τὴν κολάσῃ αἰώνια.

Εἰς αὐ-
τῆ.

Ὁ σοφὸς Σολομὼν ἐπιτίθει εἰς ταῖς παροιμίαις
τε, ὅτι εἰς ἐκεῖνον τὸν ἄνθρωπον, ὅπῃ εἶναι ὁ φό-
βος τῆς Κυρίου, ὅλο σ' ἄ μισᾷ κάθε κακίαν, καὶ τὴν
ὑβρίαν, καὶ τὴν ὑπερηφανίαν, ἀκόμη μισᾷ καὶ ταῖς
κακαῖς ἐράταις τῆς καρδίας ἁνθρώπων.

κ ι.

Ο'

β'. Ο Κύριος θέλει δώσει σοφίαν, εἰς ἐκείνας τὰς δούλαβεις ἀνθρώπους, ὅπως φυλάγουν καὶ περιπατοῦν μετὰ δούλαβειαν εἰς ταῖς ἐράταις τε, καὶ θέλει τὰς φυλάξῃ.

δ'. Ἡ βρύση τῆς ζωῆς καὶ τῆς Παραδείσου, δεῦρ' εἶναι ἄλλο, παρὰ ὁ φόβος τῆς Κυρίας, καὶ τὸν κάμνει νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τὰς χεῖρας τῆς δεξιᾶς.

κδ'. Ὁ ἀνθρώπε, μὴ ἀποτιμήσῃς ἄλλο κενόα πρᾶγμα ἔξω ἀπὸ τὸν Θεόν. καὶ τὰς ἐντολάς αὐτῆς φύλαξε. καὶ μετὰ τοῦ θέλεις σωθῆ.

Ρωμ. η'. Οὗ μέγας Ἀπόστολος Παῦλος εἰς τὴν πρὸς Ρωμαίους ἐν Κεφαλαίῳ ὀγδόῳ, λέγωντας. καὶ ποῖος ἠμπορεῖ νὰ μᾶς ξεχωρίσῃ ἀπὸ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ; θλίψις, ἢ σνοχωρία, διωγμός, πείνα, ἢ δίψα, ἢ γυμνότης, κίνδυνος ἢ μάχαιρα.

Μκλα. δ'. Οὗ Θεὸς λέγει δεξ' τῆς Προφήτου Μαλαχίου ἐν Κεφαλαίῳ δ'. θέλει λάμψῃ εἰς ἐσᾶς, ὅπου φοβᾶσθε τὸ ὄνομά μου, ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, ὅπως εἶναι ὁ ἴδιος Χριστός.

Μιχ. Καὶ πάλιν λέγει δεξ' τῆς Προφήτου Μιχαῖς, ὅτι ἐγὼ θέλω ἐλευθερώσῃ ὅσους ἐπικαλεῖνται, καὶ φοβῶνται τὸ ὄνομά μου.

Α'ββ. β'. Καὶ ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, ἐν Κεφαλαίῳ δευτέρῳ, οὐρίζει. ὁ Κύριος κατοικᾷ εἰς τὸν οὐρανόν, τὸ λοιπὸν ὅλον τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων αἰς τὸν φοβῶνται μετὰ μεγάλης δούλαβείας.

Ἡσα. η'. Οὗ Προφήτης Ἡσαΐας οὐρίζει ἐν κεφαλαίῳ η'. μοναχὰ Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς

γῆς νὰ ἀγαπᾶτε, καὶ αὐτὸν πάντοτε νὰ φοβᾶ-
θε.

Ὁ Κύριος, ἔχ' τῷ αὐτοῦ Προφήτου ἐν Κεφα-
λαίῳ, κς'. ἀπίσως καὶ μὲ ἀγαπᾶτε, θέλω σᾶς
ὀνομάσῃ ἔχ' λαὸν μου, καὶ ἐγὼ νὰ εἶμαι ἔχ' Θεός
σας, καὶ νὰ σᾶς δώσω ἄλλω καρδίαν, καὶ ἄλλω
σφράταν, καὶ ὡς Θεὸν σας ὅπῃ εἶμαι νὰ μὲ φοβᾶ-
θε ὄλλω σας τὴν ζωὴν, καὶ τῷ τοῦ λέγω ἔχ' πῶ
ἐδικίω σας καλοσωμῶν, καὶ τῆς τέκνων σας.

Τὸ Στεφαῖ τῆς γνώσεως, δὲν εἶναι ἄλλο, πα-
ρὰ νὰ ἀγαπᾶ τινὰς τὸν Θεόν, ἢ ὅποια εἶναι βρῦ-
σις τῆς εἰρήνης, καὶ ἰαφεῖα τ' ψυχῆς τας.

Ὁ χορτασμός τῆς γνώσεως, εἶναι τὸ νὰ φοβᾶ-
ται καθ' ἑαυτὸν μὲ δ' λάβειαν τὸν Κύριον, καὶ νὰ εἶ-
ναι χορτασμένος ἀπὸ ταῖς ἐντολαῖς τε.

Ἐσεῖς ὅπῃ ἔχετε τὸν φόβον τῷ Θεῷ, ἔχετε πῶν
ἐλπίδα, καὶ τὸ θάρρος σας, ὅτι σᾶς ἀπαντεχέ-
ρει ἡ χαρὰ, καὶ ἡ αἰώνιος βασιλεία.

Δὲν εἶναι ἄλλο καλλίτερον ἀπὸ τὸν φόβον τῷ
Χριστῷ, μήτε εἶναι γλυκύτερον, ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν
ἀνθρώπον, ὅπῃ φυλάγει ταῖς παραγγιλείαις
τῷ Θεῷ.

Ἡ τιμημένη γνώσις, εἶναι τὸ νὰ ἀγαπᾶ τινὰς
τὸν Θεόν. καὶ θέλει τὴν χαεῖση ὁ Κύριος ὅπῃ τὸν
προσκύων.

Ὡ ἀνθρώπε ἀγάπα τὸν Κύριον μὲ ὄλλω τὴν
καρδίαν σου, καὶ παρακάλεσέ τον ἔχ' τὴν ἐλπί-
δειαν σου.

κς'.

Σιράχ.
α'.Ἐν αὐ-
τῷ.

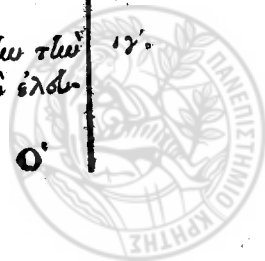
β'.

κγ'.

α'.

ιγ'.

Ο'

Γωάν.
ιδ'.

Ὁ Κύριος εἰς τὸ κτ' Ἰωάννῳ Εὐαγγέλιον, ἐν
Κεφαλαίῳ ιδ'. ἐκεῖνος ὅπῃ με ἀγαπᾷ, θέλει ἀ-
γαπήσῃ ὑπὸ τὸν Πατέρα με, καὶ ἐγὼ θέλω τὸν
ἀγαπήσῃ, καὶ θέλω φανῆ εἰς αὐτὸν, καὶ νὰ εἶναι
ἀντίμα με.

Ματθ.
ι.

Καὶ εἰς τὸ κτ' Ματθαῖον ἐν Κεφαλαίῳ ι. μὴ
φοβᾶσθε ἀπὸ ἐκείνου ὅπῃ παιδεύου τὸ κορμί-
σας, ὅτι τὴν ψυχὴν σας δεύ ἢ μπορᾶν νὰ τὴν
βλάψου.

Καὶ εἰς τὸ κτ' Ἰωάννῳ, εἰς τὴν με ἀγαπᾷ ἄς
κρατήσῃ, καὶ ἄς φυλάξῃ ταῖς παραγγελίαις με,
καὶ ὁ Πατέρας με θέλει τὸν ἀγαπήσῃ, καὶ θέλω μὲν
ἔλθῃ νὰ κατοικήσω μὲν εἰς αὐτὸν.

Ρομ. η'.

Εἰς ἐκείνους ὅπῃ ἀγαπᾶν τὸν Θεόν, καὶ ὁ Θεὸς
ὄλοσ' αἰ εἶναι μετ' αὐτῶν, καὶ συμβοηθᾶ εἰς ταῖς
καλοσυνάμους ὅπῃ κάμνου, ἔτσι ὀρίζει ὁ Ἀπόστο-
λος Παῦλος.

Κορ. α'.
η'.

Ὅποιος ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, εἶναι γνωρισμὸς
ἀπ' αὐτὸν, κατὰ τὸν Παῦλον πρὸς Κορινθίους, α'.
Ἐπιστολῆς. ἐν Κεφαλαίῳ ὀγδόῳ.

α'. δ'.

Ὁ Ἰωάννης Εὐαγγελιστὴς ὀρίζει εἰς τὴν πρῶ-
τῶν τῶν Ἐπιστολῶν ἐν Κεφαλαίῳ δ'. ὁ Θεὸς εἶναι
ἀγάπη, καὶ ὁποῖος σέκεται εἰς τὴν ἀγάπην, εἰς τὸν
Θεὸν σέκεται, καὶ ὁ Θεὸς κατοικεῖ εἰς αὐτὸν.

Βασίλ.

Ὁ μέγας Βασίλειος λέγει. ὅτι ὁ φόβος τῶ Κυ-
ρίου εἶναι καθαρῆσμός τῆ ψυχῆς, κατὰ τὴν δὶ χιλίῳ
ὅπῃ κάμνει ὁ Προφήτης, λέγοντας. ὦ Θεέ με,
κάμε νὰ καρφώσῃς τὸ κορμί με εἰς τὸν φόβον σε.

Ὁ αὐ-

Ὁ αὐτὸς λέγει, ὅσῳ ἀγάπῳ δείχνει ὁ ἀν- Ὁ αὐ-
 ῥώπος πρὸς τὸν Θεόν, τόσον καὶ περιωτέρον θέ- τός.
 λει πλησιάσῃ ὁ Θεὸς πρὸς αὐτὸν, ὅτι τὸ σμί-
 ξιμον τῶ ἀνθρώπῳ μετὰ τὸν Θεὸν εἶναι ζωὴ, καὶ
 φῶς, καὶ ἀπόκτησις τῶ πολλῶν τῶ ἀγαθῶν, τα-
 τεῖσι τὴν αἰώνιον βασιλείαν.

Ὁ Θεὸς δὲν εἶναι Θεὸς εἰς ὅλας τὰς ἀνθρώ- Ὁ αὐ-
 πους, παρὰ μόνον, εἰς τὰς πεισάς, καὶ εἰς ἐκείνους τός.
 ὅπῃ τὸν ἀγαπᾷ καὶ τὸν δέλαβανται, εἶναι Θεός,
 ἀμήσιμα εἰς τὰς ἀπίστας δὲν εἶναι Θεός, ἀλλὰ
 ἐχθρός.

Εἰκέτος ὅπῃ ἔχει τὴν πίσιν, αὐτὰ μα μετὰ Ὁ Θεο-
 ἀγάπῳ, εἶναι καὶ μετὰ Θεὸν μαζί. ὅτι ἔχει τὸ λόγος.
 Κεφάλαιον ὁλονῶν τῶ ἀρετῶν εἰς τὰ λόγους.

Ὁ Προφήτης Ἀββακὺμ προσδύχόμενος πρὸς Ἀββ.
 τὸν Θεόν, εἶπε. Κύριε ἄκουσα τὴν φωνήν σου, καὶ
 ἐφοβήθηκα, Κύριε, ἐκατάλαβα τὰ καμώματά
 σου, καὶ ἐθαύμασα.

Ὁ Προφήτης Ἀρῶν, ὅτι νὰ εἶχε μεγάλῳ Ἀειθμ.
 πίσιν καὶ ἀρετὴν εἰς τὸν Θεόν, ἐβλάστησε τὸ ράβ- ἰς.
 δίτε καὶ ἔκαμε ὄχι μόνον βλασάρα, ἀλλὰ καὶ λε-
 λέθε, καὶ καρπὸν. τὸ ὅπῃ ράβδι πρὸς κόνιζε
 τὴν Παρθένον Θεοτόκον, τῆς ὁποίας ὁ καρπὸς εἶ-
 ναι ὁ Χριστός.

Περὶ τῶ μὴ φοβουμένων τὸν Θεὸν, μηδὲ
ἀγαπώντων αὐτόν.

Λ Ο Γ Ο Σ Δ΄.

Ἐξοδ. ε΄

Εἶπε Φαραὼ πρὸς τὸν Μωϋσῶν, ποῖος εἶναι
ἐκεῖνος ὁ Θεός, ὅπῃ μὲ λέγεις; ἐγὼ δὲ
τὸν γνωρίζω, ἕτε θείλω τὸν ἀκέσῃ, μήτε τῆς Ἐ-
βραίας θείλω ἐλθευρώσῃ.

Ψαλ. δ΄.

Ὁ Προφήτης Δαβὶδ οὖρῖζει εἰς τὸν εὐνατον Ψαλ-
μόν. ὅτι δὲ εἶναι Θεὸς ὁμορφος εἰς τὸν ἀπίστον,
καὶ ἀδύλαβῃ ἀνθρώπων. ὁρῶντι αἱ σφάταις τῆς
δικαιοσύνης εἶναι χαλασμηταίς, καὶ φόβος Θεῶ εἰς
αὐτὸν δὲ εἶναι.

λας.

Καὶ οἱ ἐχθροὶ τῶ Κυρίου, ἠγῆνοι ἀπίστοι, ὁ
πόταν τῆς βλέπεις, πῶς ἀναβαίνων εἰς τιμαῖς καὶ
δόξαις, τότε παρδύς χαίονται καὶ σκορπίζον-
ται, ὡς αὐτὸν καπνὸν, καὶ τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τὸν ἀ-
νεμον.

Ἐερ. ε΄.

Οὖρῖζει ὁ Θεὸς ὁρῶντι τῶ Προφήτῃ Ἰερεμίας, ἐν Κε-
φαλαίῳ πέμπτῳ. ἐπῶτος ὁ λαὸς μὲ δὲ με φο-
βᾶται, μήτε με ἀλαβεῖται, μήτε ἐγνωρί-
σαν, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἐκεῖνος ὁ Θεός, ὅπῃ ἔρησα
τὴν θάλασσαν ἐν σαθῇ εἰς τὸ σκυρόρον τῆς, καὶ ἐν
μὲν περάσῃ ἀπὸ τὸν ὁρῶντι ταχυμῶν τὸπον. ἀμὴ
ἐγινεν ἀπειθῆς ὁ λαὸς μὲ, καὶ δὲ ἐλόγιασαν ἐν
εἰπῶν

εἶπ' ἂν μὲ τὴν καρδίαν τῆς καμίας φορᾶν, ἅς φο-
βηθεῖ μὲ Κύριον τὸν Θεὸν μας, ὅπῃ μᾶς δίδει τὰ
βροχερά νερά, πρῶϊμα καὶ ὄψιμα, καὶ τὸν και-
ρὸν ὅπῃ χρειάζεται.

Ὅποτεν ὁ Ἀδὰμ ἐπαρέβη τὴν ἐντολὴν τοῦ Βασιλ.
Θεοῦ, καὶ ἐχωρίσθη ἀπ' αὐτὸν, τότε ἐπλησία-
σεν εἰς τὸν θάνατον, διότι ὁ Θεὸς ἦτον ἡ ζωὴ τῆς,
καὶ ἡ σέρησις τῆς ζωῆς τῆς ἦτον ὁ Θεός. καὶ ἐπειδὴ
ἐξεχωρίσθη ἀπὸ τὸν Θεόν, ἐγίνε καὶ κληρονό-
μος τῆς κολάσεως, ὄχι δέκα καὶ ἑκατὸν χρόνους, 5508.
ἀλλὰ πέντε χιλιάδες καὶ πενταποσίαις καὶ ὀκτὼ
χρόνους, ἕως ὅπῃ ἐκατέβη ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς
Χριστός, καὶ τὸν ἐλόθερωσεν ἀπ' αὐτῶν τὴν κόλα-
σιν αὐτάμα μὲ ὄλον τῆς τὸ γένος.

Ὁ Χριστός οὐρίζει εἰς τὸ καὶ Ἰωάννη Εὐαγγέ- Γ' α' τ.
λιον, ἐν Κεφαλαίῳ ἐβδόμῳ, ἐσεῖς οἱ ἄπιστοι, 5.
θέλει ἔλθῃ καιρὸς νὰ μὲ ζητεῖτε, καὶ δεῦν θέλετε
μὲ εὖρη, καὶ εἰς τὴν βασιλείαν τὴν ἐδικλῶ μου,
δεῦν θέλετε κατοικήσῃ.

Ὁ Προφητὴν Ἰσαακ Δαβὶδ, προσελάλησεν πρὸς π γ'.
τὸν Κύριον, ἔλεγον. ὦ Κύριε τῆς δυνάμεων,
κατὰ πολλὰ εἶναι ἀγαπημῆρα τὰ κατοικητήρια
τῆς Παραδείσου, καὶ ἡ ψυχῆ μου ἄλλο δεῦν ὀρέ-
γεται καὶ ἀγαπᾷ, παρὰ μόνον νὰ εὕγῃ ἀπὸ τὸ
κορμίου, νὰ κατοικήσῃ εἰς τὰ γλυκύτατα πα-
λάτια, ἐποῦ δέξονται εἰς τὴν αὐλὴν σου.
καὶ κάλλιον μοῦ φαίνεται νὰ κατοικήσω μία ἡ-
μέρα εἰς τὸν Παράδεισον, παρὲξ χιλίους χρό-

ρους εἰς τούτῳ τῷ παλαίπωρον ζωῷ.

4. Δειθῆτε, καὶ παρακαλεῖτε με, καὶ ἐγὼ εἶμαι ἕτοιμος νὰ σᾶς ἀκέσω, καὶ ὅποταν εἴσε με θλίψιν καὶ πίκραν, ἐγὼ εἶμαι κοντά σας, νὰ σᾶς δώσω χαρὰν καὶ ἀφροσύνην, καὶ θέλω σᾶς ἐλθερῶσῃ ὑπὸ κάθε λογίς κακόν, ἐπειδὴ ἐκάμειτε ταῖς παραγγελίαις μου με φόβον καὶ δὺλάβειαν.

Διὰ τὴν ἐλπίδα ὅπως πρέπει νὰ ἔχωμε εἰς τὸν Θεόν, καὶ νὰ μὴ ἐλπίζωμε εἰς τὴν βοήθειαν τῆς ἀνθρώπων.

Λ Ο Γ Ο Σ Ε΄.

Ματθ.
15΄.

Ο ῥίξει ὁ Κύριος εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον, ἐν Κεφαλαίῳ δέκα ἕκτῳ βλέπετε εἰς τὰ πεντάμηνα τῶ ἔρανος, ὅτι ἔτε ἀέρων, ἔτε θερίζων, ἔτε συμμαζόνων εἰς τὰ ἀμπέλια τῶς τίποτες. καὶ ἐγὼ τὰ θρέφω καὶ τὰ κυβερνῶ. πόσον μᾶλλον ἐσεῖς ὅπως εἴσε παιδίαν μου, καὶ πλάσμα τῆς χειρῶν μου.

Πρὸς
Ρωμ. η΄.

Ὁ Ἅγιος Παῦλος, εἰς τὴν πρὸς Ρωμαίους, ἐν Κεφαλαίῳ ὀγδόῳ, ὀρίζει ὅτι τὸ νὰ θαρρῆ, καὶ νὰ ἐλπίζῃ τις εἰς ἄνθρωπον, ἢ ἐλπίδα ἐκείνη μάταια, καὶ ἀβέβαια εἶναι. μία μόνη ἐλπίδα εἶναι βεβαιόμηνη καὶ ἀληθινή, τὸ νὰ ἐλπίζῃ καὶ
να

να θάρρη τινὰς εἰς τὸν Χριστὸν τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεόν.

Ἄς κρατῶμεν ἀδελφοὶ αὐτὴν τὴν ἀληθινὴν ἐλπίδα σθεραῖ· διατι ὁ Χριστός, ὅπερ μᾶς τὸ ἔταξε εἶναι ἀληθινός καὶ δεῦν φάσκειται.

Πρὸς
Εἰβρ. ι.

Εἶπεν ὁ Προφήτης Δαβὶδ, πρὸς τὸν Γολιάθ τὸν ἀδόφουλον, ἐσὺ ἔρχεσε ἀπάνω μου να με πολεμήσης με τὸ σπαθί, καὶ με τὸ σκεπάει, ἢ γεν τὸ καλκάνι, καὶ ἐγὼ ἔρχομαι ἀπάνω σου, με τὸ ὄνομα τῆ Κυρίας Σαββαώθ.

α. Βα-
σιλ. ιζ.

Μόνον ἐκεῖνος, ὅπερ θάρρει, καὶ ἐλπίζει εἰς τὸν Θεόν, εἶναι κερδεμένος.

Γ' β.

Ὡς ἀλισμονα ὁ Θεὸς ποτὲ ἐκεῖνον τὸν ἄνθρωπον ὅπερ ἔχει τὴν ἐλπίδατε καὶ τὸ θάρρος του εἰς αὐτόν.

Ψαλμ.
λ α.

Φανέρωσε ὁ ἄνθρωπος τὴν εὐφροσύνην σου, ἢ γου τὴν ζῶν σου εἰς τὸν Θεόν, πῶς πολιτεύεσαι, καὶ ἔχε τὴν ἐλπίδα σου εἰς αὐτόν, καὶ αὐτὸς σε θέλει κάμει, κατὰ τὴν καλὴν σου φροσύνην, καὶ θέλει φωτίσει τὴν καρδίαν σου εἰς τὰ κερπέματα τῆς ψυχῆς.

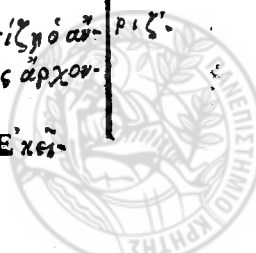
λ δ.

Καλότυχος καὶ ἕρισμακάριος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος, ὅπερ ἔχει τὴν ἐλπίδατε εἰς τὸν Θεόν. καὶ δεῦν θέλει να ἰδῇ τὸ κόσμον τὰ μάταια καὶ φάτικα πράγματα.

λ ε.

Καλὸν, καὶ ὠφέλιμον εἶναι, τὸ να ἐλπίζῃ ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν Θεόν, παρὰ να ἐλπίζῃ εἰς ἄρχοντα μέγα καὶ πλείον ἄνθρωπον.

ρ ι ζ.

ρ κ δ'.

Εἰ κείνοι οἱ ἄνθρωποι ὅπῃ ἔχον τὴν ἐλπίδα
πρὸς τὸν Θεόν, εἶναι σερεοὶ, καὶ ἀσάλυτοι, ὡσαύ-
τῃ αὐτοῖς βουλή, ὅπῃ εἶναι καλὰ θεμελιωμένο, καὶ
σερεόν.

Πρὸς
Κορινθ.
α. β'.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐν Κεφαλαίῳ δευτέρῳ
Ἐπιστολῆς πρώτης. δεῦν ἐπαροτίμησα, μήτε ἐδξα-
λέξα, καὶ ἀγαπήσω ἄλλο τίποτε εἰς τὸν ἅ κόσ-
μον, παρά μόνον τὸν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ
τὸν ἐσαυρωμένο.

Γωάν. η'.

Καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, εἰς τὸ κα-
τὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον ἐν Κεφαλαίῳ ὀγδόῳ,
λέγωντας. ἐγὼ εἶμαι τὸ φῶς τοῦ κόσμου. ἐκεῖνος
ὅπῃ με ἀκολοῦθα, δεῦν θέλει περιπατήσει εἰς τὸ
σκοτάδι, ἀμὴν θέλει περιπατήσει εἰς τὸ φῶς τῆς
ζωῆς.

Μενέετε εἰς ἑμῶν, δεῦν καὶ ἐγὼ εἰς
ἐσᾶς.

Σολομ.

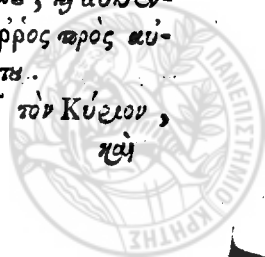
Ὡς ἄνθρωπε σέκε με θάρρος, καὶ ἔχε τὴν ἐλ-
πίδα σου πρὸς τὸν Θεόν με ὅλῳ σου ἡ καρδίαν.

Ὁ αὐτὸς λέγει. ἐκεῖνοι ὅπῃ ἔχου τὴν ἐλπί-
δα πρὸς τὸν Θεόν, θέλουν καταλάβη τὴν ἀλή-
θειαν, καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ πιστεύου εἰς τὸν Κύριον ἡ-
μῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, θέλου σαθῆ με ἀγάπῃ
πρὸς αὐτόν.

Η' σα.
ιβ'.

Νὰ ὁ Θεός μου, ὁ ἐλδοθερωτής μου, καὶ αὐθεν-
της μου, καὶ ἐγὼ θέλω σαθῆ με θάρρος πρὸς αὐ-
τόν, καὶ θέλω ἐλδοθερωθῆ δεῦν μέσετα.

Ὁ Προφήτης Δαβὶδ παρακαλεῖ τὸν Κύριον,
καὶ

καὶ λέγει. ὅτι θέλω κατοικήσῃ παντότινά εἰς τὸ
σπητίσῃ, καὶ θέλω σκεπαδῆ εἰς τὴν σκέπῃ τῆς
φτερῶν σου.

Καὶ ὁ Προφήτης Ἰερεμίας ἐν Κεφαλαίῳ ιζ'. Γερ. ιζ'.
ἔχει τὸν ἀνθρώπον ἐκεῖνον ὅπῃ ἔχει τὴν ἐλπίδα-
τε εἰς τὸν Θεόν, λέγει. ὀλογημένος εἶναι ὁ ἀν-
θρώπος ἐκεῖνος, ὅπῃ ἀπαντεχνῶει καὶ ἐλπίζει εἰς
τὸν Θεόν, καὶ ὁ Θεὸς θέλει εἶσαι ἐλπίδατε, καὶ θέ-
λει εἶσαι ὡσανὺ ἐκεῖνο τὸ δένδρον, ὅπῃ δέϊσκειται
σιμὰ εἰς τὰ νερά προκομῆτον.

Δὲν ξεπέφτει εὐκολὰ ἕως τὸ τέλος ἐκεῖνος ὁ Χρυσ.
ἄνθρωπος ὅπῃ ἔχει τὴν ἐλπίδατε εἰς τὸν Θεόν,
μέ ὀλλω τε τὴν καρδίαν, καὶ ὅπῃ παραδίδει τοῦ
λόγου τε μέ καλὰς ἐλπίδας εἰς αὐτὸν τὸν Θεόν.

Ὁ αὐτὸς ἱερός Χρυσόσομος μᾶς ἐρμηνεύει Ὁ αὐ-
τός.
λέγωντας. ὁπόταν ἐσύ ὦ ἄνθρωπε δέϊσκεισαι
ὑπερμενός παντελῶς ἀπὸ ἐλπίδα καὶ βοήθειαν
ἀνθρωπίνω, τότε μὲν πᾶσαι εἰς ἀπὸγνωσιν,
μήτε νὰ ἀμελήσης, ἀλλὰ παρόδυσ ἀς ἀρπά-
σωμῃ τὴν ἄγκυραν, ἤγαν τὸ χινὶ τῆς πίστεως,
ὅπῃ εἶναι ἡ ἐλπίδα. καὶ ρίξε δέθυσ αὐτὸ τὸ ἐργα-
λεῖον τῆς ἐλπίδος, ὅχι εἰς τὴν θάλασσαν, μὰ εἰς
τὸν ἔρανον. τὴν βάρκα ὅπῃ πειράζεται ἀπὸ τὴν
φερτῶναν, ἤγου ὁ νῆς σου ὅπῃ ἐνοχλεῖται ἀπὸ
τὴν φερτῶναν τῆς λογισμῶν, καὶ ἐτζί θέλεις ἐ-
λδοθερωθῆ εὐκολὰ, ἀπὸ τὸν αὐτὸν κίνδυνον.

Ἡ θλίψις, καὶ τὰ βᾶσανα τῆς παρήσης ζωῆς, Ὁ αὐ-
τός.
εἶναι λελεῖδα ὅπῃ προξενουῖ τὴν αἰώνιον ζωὴν

τῆ Παραδείσε, καὶ τῆς βασιλείας τῆς ἑρανῶν. τὸ λοιπὸν πρέπει νὰ ἀγαπᾶμεν τὴν Φλίψιν, καὶ τὰ βάσανα, διὰ νὰ γινῶμεν κληρονόμοι τῆς Χειρὸς καὶ τῆς βασιλείας τῆς.

Ὁ αὐτὸς Χρυσόσομος εὐρίξει, ὅτι δεῦν εἶναι ἄλλο καλλίτερον ὅπῃ νὰ ξέφη τὴν ψυχὴν τῆς ἀνθρώπου, ὡσανὺ νὰ ἔχη τινὰς τὴν ἐλπίδα καὶ τὸ θάρρος τε εἰς τὸν Θεόν, καὶ νὰ ἀπαντεχρῆναι τὰ ἀγαθά τε.

Φίλω-
νος.

Ἡ ἐλπίδα εἶναι οὐκ ἄλλο, καὶ μία χαρὰ, προτιότερα δὲ ἐκείνῳ τὴν χαρὰν τῆς Παραδείσε, ὡσανὺ ὅπῃ εἶναι ἀπαντοχὴ τῆς μελλόντων ἀγαθῶν.

Ὁ αὐ-
τὸς.

Ὁ Θεὸς ἔσπειρεν εἰς ὅλον τὸ γένος τῆς ἀνθρώπων τὴν ἐλπίδα, διὰ νὰ τὴν ἔχον μαζίτους παρηγορίαν, ὅπῃ ἐλαφρύνει τὰς λογισμὰς τῆς ἀνθρώπων, ὅπῃ βασανίζονται.

Νείλας.

Τὸ κακὸν ὅπῃ ἔρχεται εἰς τὸν ἄνθρωπον δὲ τὴν ἀπελπισίαν, τὸν ἐνοχλεῖ παντοτινὰ. μὰ ὅταν ἔχει ὁ ἄνθρωπος τὸ θάρρος, καὶ τὴν ἀπαντοχίαν τε εἰς τὸν Θεόν, τὸν κάμνει ἐλαφρότερον εἰς κάθε κακὸν, καὶ δεῦν τὸν βάνει εἰς τὸν νῦντε παντελῶς, μὲ τὸ νὰ ἔχη τὴν ἐλπίδα τε πάντοτε εἰς τὸν Θεόν.

Περὶ ἐκείνης ὅπῃ δὲν ἔχου τὸ θάρρος τες καὶ
πὴν ἐλπίδα εἰς τὸν Θεόν, ἀμὴ τὴν ἔχεν
εἰς τὸν πλεῖστον τες, καὶ εἰς τὰς
ἀνθρώπους.

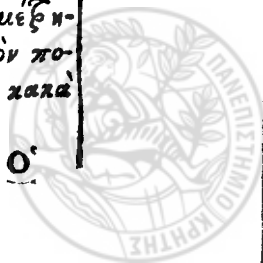
Λ Ο Γ Ο Σ 5.

Εἶπεν Ἀνανίας ὁ Προφήτης, εἰς τὸν Ἀσά β'. Πα-
βασιλία Γούδα, μετὰ τὴν ἐλπίζης εἰς τὸν ραλ. 15.
βασιλία τῆς Συρίας, καὶ τὴν ἐλπίζης εἰς τὸν
Κύριον καὶ Θεόν σου, ἵνα τὸ ἐλευθερώθῃ ἡ δύ-
ναμις τῆς Συρίας ἀπὸ τὰ χεῖρα σου.

Ἐν ἔσπῳ μέγαλῳ θέλου κερδέσῃ ἐκεῖνοι Γαβ.
ὅπῃ ἔχου τὸ θάρρος τες εἰς τὰ κάσρη τες, καὶ
εἰς τὸν πλεῖστον τες.

Ἐκεῖνοι ὅπῃ ἐλπίζου, καὶ καυχῶνται εἰς τὴν Φαλμ.
δύαμιν, καὶ εἰς τὸν πλεῖστον τες, θέλῃ ἐν ἔσπῳ κ. ἡ.
δῆ καὶ ἐδῶ, καὶ εἰς τὸν ἄλλον κόσμον.

Οἱ δίκαιοι θέλου ἰδῆ τὸν ἀνόητον ἀνθρώπον ν. α.
ἐκεῖνον, ὅπῃ δὲν ἔχει τὸ θάρρος τες εἰς τὸν Θεόν. καὶ
θέλῃ φοβηθῆ, καὶ θέλῃ τὸν ἀναγελάσῃ, καὶ θέ-
λῃ εἰπῆ· να ὁ ἀνθρώπος ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος δὲν ἔρι-
ξε τὴν ἐλπίδα εἰς τὸν Θεόν, μήτε τὸν ἐμέξῃ
σε ἵνα βοηθόντε, μόνον ἐθάρράσῃ εἰς τὸν πο-
λύν τε πλεῖστον, καὶ ἐσερέωσῃ τὸν λόγον σου κατὰ
καὶ μάταια.

ρμί.

Ὁ Προφήτης Δαβὶδ μᾶς ἐρμηνεύει, καὶ μᾶς παρακινᾷ λέγωντας, ὦ ἀνθρώποι, μὴ ἔχετε τὴν ἐλπίδα καὶ τὸ θάρρος σας εἰς τὰς ἀρχοντας, καὶ ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων. ὅτι ἀπὸ ἐκείνων καμία ψυχικὴ ἐλευθερία δὲν εἶναι, παρὰ μόνον εἰς τὸν Θεόν.

Παροιμ.
μ.

Ἐκεῖνος ὅπῃ ἐλπίζει εἰς τὸν πλεῖστον τε, θέλει ξεπέσει οὐ γλήγορα.

Ὡσπερ
ιβ.

Εἶπεν Ἐφραΐμ εἰς τὸν ἑαυτόν τε, ἐγὼ ἐπλούτισα καὶ ἔχω τὴν πᾶσαν ἀνάπαυσιν. ὅμως ὅτι νὰ μὴ εἶχε τὸ θάρρος εἰς τὸν Θεόν, ἐμετεξάπη αὐτός, καὶ ὁ πλεῖστος τε, εἰς λύπην καὶ ἀπώλειαν.

Σοφων.
α.

Θέλεν ἀφανισθῆ ὅλοι ἐκεῖνοι, ὅπῃ ἐλπίζον, καὶ θάρρῳ εἰς τὸν πλεῖστον τες, καὶ εἰς τὸν μόνον Θεὸν δὲν ἐλπίζον.

Δ' ββακ

Ἐξιδίκησες, καὶ ἀφάνισες μετὰ τὴν δυνάμιν σε Θεέ, ὅλας τὰς ἀρχηγὰς ἐκείνας καὶ πρῶτας τῶν ἀμαρτωλῶν, οἱ ὅποιοι ἐλπίζον εἰς τὴν ὑπερηφάνειάν τες.

Ναῖλοσ.

Ἐκεῖνος ὅπῃ περπατεῖ παρρησία μετὰ δορυφορίας καβαλάει ἀπάνω εἰς τὸ πολυτίμητον ἀμάξι ὃ πῆ σύρεται ἀπὸ τέσσερα ἐκλεκτὰ ἄλογα, τὸ ὅποιον ἀμάξι εἶναι κατασκευασμῆνον ἀπὸ τέσσερεις ἑοχὰς ὀλόχουσες, οἱ ὅποιοι δὲν ἔχον τὸ θάρρος τες εἰς τὸν Θεόν, ἀλλὰ ἔχον τὴν ἐλπίδα, καὶ τὴν καύχησιν εἰς τὴν ἀνδρείαν τες, οἱ τοῖστοι οὐ γλήγορα ἀφανίζονται.

Α' βδιδ.
α.

Οὐαί, καὶ ἀλήμονον εἰς ἐκεῖνον τὸν ἀνθρώπον, ὅπῃ

ὅπῃ

ὅπῃ ἀποφασίζει μὲ τὴν γνώμην, καὶ λέγει .
 ποῖος ἢ μπορεῖ κἢ δυνάται νὰ μὲ ταπεινώσῃ.

Ὁ Προφήτης Ἡσαΐας ὀρίζει ἐν Κεφαλαίῳ
 ἔϊάκοντα . ἡ δυνάμις σας, κἢ ἡ ἀνδρεία σας ἀ-
 φανίσθηκε, κἢ ἐχάθηκεν ἀπὸ τ' ἐσᾶς . ὁ γὰρ δὲν
 εἶχετε τὴν ἐλπίδα εἰς τὸν Θεόν, ἀλλὰ εἰς τὰ ἄ-
 λογά σας .

Ὁ Προφήτης Ἡσαΐας ὀμιλεῖ ἐκ σώματος Θεῷ
 ἐν Κεφαλαίῳ ἔϊάκοντα ἔξι . ὦ ἄνθρωπε, εἰς ποῖον
 ἔχεις τὴν ἐλπίδα σου, κἢ δὲν ἐλπίζεις εἰς ἐμὴν ;
 μὰ σὲ βλέπω πῶς ἔχεις τὸ θάρρος σου εἰς σὺνα
 ραβδί καλαμίνιον τζακισμῶν, κἢ χισμῶν ,
 δηλονότι εἰς τὰ μάταια τῶ κόσμῳ τέτε .

Ἀλήμονον εἰς ἐκείνης, ὅπῃ κατεβαίνουν εἰς τὴν
 αἴγυπτον, δηλαδὴ εἰς τὰ θελήματα, κἢ ὀρέξεις τῶ
 κόσμῳ τέτε, θαρροὶ ἀπάνω εἰς τὰ ἄλογα κἢ εἰς
 τὰ ἀμάξια, διότι ὁ Κύριος θέλει βάλη τὸ χέρι
 τῶ ἀπάνωτες, κἢ θέλῃ κοπιάσῃ καὶ πολλὰ ἐκεί-
 νοι ὅπῃ πρὸς βοηθῆν, κἢ θέλῃ πέρσῃ κἢ ἐκείνοι,
 ἀντάμα μὲ ἐκείνης ὅπῃ ζητῆν βοήθειαν ἀπ' ἐκεί-
 νης, κἢ ἐτὶ θέλῃ χαθῆ παρ' αὐθὺς ἀντάμα, κἢ τὸ
 σὺνα μέρος κἢ τὸ ἄλλο .

Ὁ ἄνθρωπος ἐκείνος, ὅπῃ δὲν ἔχει τὴν ἐλπί-
 δα τῶ εἰς τὸν Θεόν, μόνον τὴν ἔχει εἰς τὸν ἄνθρω-
 πον, κἢ εἰς τὴν ἀνδρείαν του, εἶναι καταραμῶς
 ἀπὸ τ' Θεόν, ὁ γὰρ κάμνει τὸ Θεὸν ἀδυνάτον .

Ὁ ἄνθρωπε, μὴ ἀπολαθᾶς, μήτε νὰ ἐλπί-
 ζης εἰς τὴν ἀνδρείαν σας, κἢ εἰς τὴν δυνάμιν σας,

μη

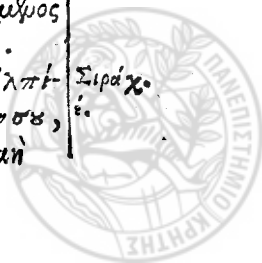
Ἡσαΐου
 λ'.

λς'.

λ α'.

Ἱερεμ.
 ιζ'.

Σιράχ.
 ι'.

μήτε νὰ εἰπῆς μετὸν νοῦν σου, ποῖος ἠμπορεῖ νὰ
 με νικήσῃ; διότι ὁ Κύριος θέλει εἶσαι δυνατὸς νὰ
 σὲ νικήσῃ, καὶ νὰ σὲ ἐκδικήσῃ.

πὸ αὐτὸν.

Μὲν χαίρεισε εἰς τὸν πλεῖτον σου, καὶ εἰς τὰ ἄσ-
 περα σου, καὶ μὲν εἰπῆς ὅτι τῶτα με φτάνουσι εἰς τὴν
 ζωὴν μου, καὶ πλέον δὲν ἔχω χρεῖα ἄπο τινῶν.

Περὶ παρθενίας, καὶ καθαρότητος, καὶ σωφρο-
 σωΐας, καὶ δὲ τὸν τίμιον γάμον.

Λ Ο Γ Ο Σ Ζ΄.

Ματθ.
 ε΄.

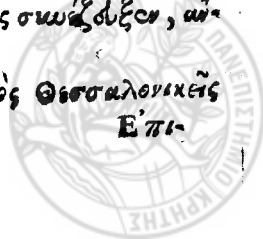
Ο ῥίζει ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς τὸ ἱε-
 ρὸν Εὐαγγέλιον τῶ κατὰ Ματθαῖον, ἐν
 Κεφαλαίῳ πέμπτῳ, καὶ λέγει. ἐκεῖνος ὁ ἄνθρω-
 πος ὅπῃ βλέπει γυναῖκα, καὶ ἐπιθυμᾷ νὰ κάμῃ
 μετὰ τὴν ἁμαρτίαν, αἰσῶν νὰ ἐτελείωσῃ τὴν ἁ-
 μαρτίαν λογίζεται.

Ματθ.
 ε΄.

Ὁ εἰς μὸν ἔχομεν ἄπο τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστὸν. ὅτι μηδενίας ἄνθρωπος νὰ ἔχη ἐξουσίαν
 νὰ χωρίζεται τὴν γυναῖκα τε τὴν διλογητικῶν
 καὶ στεφανωμῶν, ὅπῃ κατὰ τὴν θείων νόμων με
 ἱερολογίαις τὴν ἔλαβεν, κατὰ τὴν ἐντολὴν τῶ
 Κυρίου ὅπῃ λέγει. ὁ οὖν ὁ Θεὸς συνῆλθε, ἄν-
 θρωπος μὴ χωρίζετω.

ἀ. Θεο-
 σκλ. δ΄.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος πρὸς Θεσσαλονικεῖς
 Ἐπι-

Ἐπιστολῆς πρώτης, ἐν Κεφαλαίῳ τετάρτῳ, οὐ
 ζει . ὅτι κάθε ἀνθρώπος νὰ φυλάξῃ τὸ κορμίτου
 πασεικὸν καὶ καθαρὸν, καὶ ὄχι νὰ τὸ μολώῃ, μὲ
 κακαῖς ὀρεξέας τῆς ἐπιθυμίας, ὡσὺν καὶ οἱ ἐπί-
 λοιποὶ ἀσεβεῖς, καὶ ἄπιστοι ἀνθρώποι .

Καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς πρὸς Ἐφεσίους, ἐν Κεφα-
 λαίῳ τετάρτῳ, μᾶς προσάξει καὶ λέγει . πλέον μὴ
 περιπατεῖτε ὡς ἀνθρώποι, καθὼς περιπατῶν οἱ
 ἀσεβεῖς καὶ ἄπιστοι ἀνθρώποι ὅπῃ εἶναι ὀνοῦς τους
 σκοτισμένος εἰς κάθε ἁμαρτίαν .

Ὁμοίως καὶ εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους ἐν Κεφα-
 λαίῳ δωδεκάτῳ, μᾶς παραινεῖ λέγωντας . κάμε-
 τε νὰ παρασκέετε τὰ κορμίσσας ὁμοίως εἰς
 τὸ Θεὸν ὡσὰν θυσίαν ζωντανὴν καὶ ἁγίαν ἀρεσά
 εἰς τὸν Θεόν .

Δοξάσατε τὸν Θεὸν εἰς τὰ μέλησας, καὶ εἰς τὸ
 κορμίσσας καὶ εἰς τὴν ψυχίωσας, τὰ ὅποια εἶναι
 τῷ Θεοῦ .

Καὶ πάλιν πρὸς Γαλάτας ἐν Κεφαλαίῳ πέμ-
 πτῳ, οὐρίζει . ὅτι νὰ περιπατῶμεν ψυχικὰ, καὶ
 ὄχι σωματικὰ, δηλονότι νὰ σωφρονηδῶμεν, καὶ
 νὰ μὴ κάμνωμεν τὰ θελήματα τῆς σαρκός . διότι
 ἡ σὰρκα ἐχθροῦται τὴν ψυχὴν, καὶ ἡ ψυχὴ ὁ-
 μοίως ἐχθροῦται τὴν σὰρκα, καὶ τῆτοι οἱ δύο εἶναι
 ἐχθροὶ εἰς πρὸς τὸ ἄλλον .

Καὶ εἰς τὴν πρὸς Κορινθίους ἐν Κεφαλαίῳ ἐβ-
 δόμῳ, οὐρίζει . τὸ καλὸν τῷ ἀνθρώπῳ εἶναι, νὰ
 μὴ πιάσῃ γυναικὰ παντελῶς . μὰ θεὸς νὰ μὴ
 πορ-

Πρὸς
 Ἐφεσί-
 οὺς .
 δ' .

Πρὸς
 Ῥωμα-
 οὺς .
 β' .

Πρὸς
 Γαλά-
 τας .

α' . πρὸς
 Κορ. ζ' .

πορνείῃ τινὰς, κάθε σῆας ἄς ἔχει ἢ γυναικα-
 τε. καὶ κάθε μία γυναικα ἄς ἔχει ἢ ἀνδρατος. καὶ
 ὁ ἀνδρας πρέπει νὰ ἀγαπᾷ ἢ γυναικατε, ὁμοίως
 καὶ ἡ γυναικα ἢ ἀνδρα. ἡ γυναικα δὲν ἐξουσιάζει
 τὸ κορμίτης, ἀλλὰ ὁ ἀνδρατος. ὁμοίως, καὶ ὁ ἀν-
 δρας δὲν ἐξουσιάζει τὸ κορμίτε, μόνον ἡ γυναι-
 κα. ἄς μὴν λείπη τὸ ἀνδρῶνον ἄπο τὸ σμίξι-
 μόντης. εἰς τὸσον μοναχὰ νὰ ἀπέχου, ὅποταν
 συμφωνοῦ καὶ οἱ δύο της, εἰς καιρὸν διορισμέ-
 νον, ἢ γου εἰς ταῖς δεσποτικαῖς, καὶ θεομητορι-
 καῖς, καὶ Ἀγίων ἐπισήμων ἑορταῖς, καὶ εἰς κάθε
 σάββατο κυρίακον, καὶ ἢ μεγάλῃ σαρακοσῆν.
 δεῖ νὰ χαλάζου με τὴν προσοχίῃ καὶ ἢ νησειῃν
 νὰ μεταλάβου τὴν θείαν κοινωνίαν, ἔπειτα ὕ-
 σερα νὰ κάμου τὸ ὅμοιον ὡσαν καὶ τὸ πρῶτον. δεῖ
 νὰ μὴν εὔρη ἀφορμὴν ὁ Σατανὰς νὰ τὴς πειράξῃ
 δεῖ τὴν ἀκράτητον ἐπιθυμίαν καὶ ὄρεξίν της, καὶ
 τὴν τὸ λέγω, κατὰ συγχώρησιν, καὶ ὅχι καὶ τὴν
 ἐντολήν. διότι ἐγὼ θέλω καὶ ἀγαπῶ, νὰ εἶναι
 ὅλοι οἱ ἀνθρωποι ὡσαν καὶ ἐμένα. ἀλλὰ κάθε σῆας
 ἔχει τὸ ἴδιον χάρισμα ἄπο τὸν Θεόν, ὁ μὲν σῆας
 ἔχει ἔτζι, καὶ ὁ ἄλλος ἀλλῶως. λοιπὸν καὶ λέγω δεῖ
 ταῖς ἀνύπανδραις καὶ χήραις γυναικες. εἰς ταῖς ὁ-
 ποιαῖς ἦτον καλὸν, νὰ μὴν οὐσ ἀνύπανδραις, ὡ-
 σαν πῶς εἶμαι καὶ ἐγὼ, εἰδὲ καὶ δὲν ἢ μπορούν νὰ
 ἐγκρατεύωνται, ἄς ὑπανδρεύωνται. καλλήτερον
 εἶναι νὰ ὑπανδρευθοῦν, παρά νὰ πειράζωνται
 ἄπο τὴν σάρκα. μὰ εἰς τὴς ὑπανδρεμονίας πα-

ραγγέλω, ὅχι ἐγὼ, ἀλλὰ ὁ Κύριος, ὅτι γυναι-
κα ἴπτο ἀνδρα νὰ μὴ τὴ χερσὶν τινὰς, εἰ δὲ καὶ
χωρὶς τῆς καμίας, νὰ μὴ ἀνύπανδρη, ἵως ὅπῃ
νὰ κάμῃ ἀγάπῃ μὲ τὸν ἀνδρα τῆς, καὶ ὁ ἀνδρας τὴ
γυναικα νὰ μὴ τὴ χερσὶν τῆς, παρέξ ἄλλο τῆς
αἰτίας ὅπῃ γράφει εἰς τὸ νόμον.

Ὁ αὐτὸς μέγας Παῦλος οὐρίζει, ὅτι ὁ ἀνύπαν-
δρος ἀνθρωπος, ἄλλο δὲν μεριμνᾷ, καὶ φροντίζει,
παρέξ πῶς νὰ ἀρέσῃ τὸν Κύριον. ἀμὴ ὁ πανδρε-
μὸς ἀνθρωπος μεριμνᾷ καὶ φροντίζει τὰ τοῦ
κόσμου, καὶ πῶς νὰ ἀρέσῃ τὴ γυναικα τῆς. ὁμοίως
καὶ ἡ ἀνύπανδρος γυναικα, μεριμνᾷ τὰ τῆς Κυρίας
πῶς νὰ ἀρέσῃ τὸν Κύριον, ἀμὴ ἡ πανδρεμὸς γυ-
ναικα ἐγνωιάζεται πῶς νὰ ἀρέσῃ τὸν ἀνδρα τῆς.

Ὁ αὐτὸς πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολῇ πρῶτῃ,
Κιφαλαίῳ ἔκτῳ, λέγει. δὲν ἤξάρετε ὅτι τὰ κορ-
μίαςας εἶναι μέλη τῆς Χερσὸς; τὸ λοιπὸν τὰ μέλη
τῆς Χερσὸς, νὰ τὰ κάμνετε μέλη τῆς πόρνῆς, εἶ-
ναι δίκαιον; μὴ γένοιτο. ἢ δὲν ἤξάρετε, ὅτι ἐκεῖ-
νος ὅπῃ σμίγεται μὲ τὴν γυναικα πόρνῃν, εἶνα
κορμὶ εἶναι. καὶ ἐκεῖνος ὅπῃ σμίγεται μὲ τὸν Θεόν,
εἶνα εἶναι μὲ τὸν Θεόν.

Καὶ ὁ σοφὸς Σολομών ἐγκωμιάζωντες τὴν
Παρθεσίαν λέγει. καλότυχη ἴπτο ἐκείνῃ τῇ
Παρθεσίῳ, καὶ σεῖραν, καὶ καθαρῇ γυναικα, ὅπῃ
δὲν ἐγνώρισεν ἀνδρα. ἡ ὁποία θέλει γυνὴ κληρο-
νόμος τῆς αἰωνίᾳ μακαριότητος.

Ἡ Παρθεσία ἀντάμα μὲ τὴν ἀρεσίαν, εἶναι

Εἰς παυ-
τῆ.

α. ε.

Σοφ. γ.

Σιράχ.

ἀρε-

ἀρετὴ κατὰ πολλὰ εἰς τὸν Θεόν, διότι ἡ ἐν θυμῷ
 σὺς τῆς εἶναι ἀθάνατος, ὅτι καὶ σιμὰ εἰς τὸν Θεόν
 εἶναι γνωρισμὴν, καὶ εἰς τὰς ἀνθρώπους εἶναι ἐ-
 παινεμένη, καὶ ὅπῃ παρακινῶνται πολλοὶ νὰ τὴν
 μιμῶνται, καὶ εἰς τὸν μέλλοντα αἰῶνα πηγύσει σε-
 φανοφορεμένη, ὡσανὶ ὅπῃ ἐνίκησεν ταῖς ἐπιθυ-
 μίαις καὶ ταῖς κακαῖς ὀρεξείας τῆ κορμῆς καὶ ἐφυλά-
 χθηκεν καθαρή.

Βασιλ.

Ἡ σωφροσύνη, ὅπῃ γίνεται εἰς τὰ γεράματα
 τῶ ἀνθρώπου, δὲν ὀνομάζεται, ἕτε μεξῆται δεξ
 σωφροσύνη, ἀλλὰ ὀνομάζεται ἀδυναμία τῆς
 ἀμαρτίας. δεξ τῆτο ὡ ἀνθρώπου ἕως ὅπου εἶσαι
 νέος καὶ δυνατός, πολέμα με τὴν ἀμαρτίαν νὰ
 μὴ σὲ νικήσῃ, δεξ τῆτο εἶναι ἀρετὴ ὅπῃ ἀρέ-
 σαι εἰς τὸν Θεόν. διότι ἐὰν τὰ γεράματα σὲ κά-
 μνου νὰ παύσης τὴν ἀμαρτίαν, αὐτὸ εἶναι ἡ
 χάρις τῆς ἀδυναμίας, καὶ ὄχι ἐδική σου. μα ἡ-
 μεῖς ἐπαιεῖμεν ἐκείνας τὰς ἀνθρώπους ὅπῃ ἀφή-
 νου τὴν ἀμαρτίαν ὁπὸ τὴν καλῶν τῆς προαίρε-
 σιν, καὶ ὄχι ἐκείνας ὅπῃ ἀφύου τὴν ἀμαρτίαν
 ὁπὸ ἀνάγκῃ καὶ ἀδυναμίαν τῆς.

Ἐκεῖνος ὁ ἀνθρώπος, ὅπῃ ἀντικρῆι, καὶ πο-
 λεμὰ ταῖς ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς, ἀξιώνεται τῆ
 σεφάνων τῆς αἰωνίης μακαριότητος, ὡσανεὶ τὸν νι-
 κητὴν στρατιώτην.

Σιράχ.

Ὁ ἀνθρώπος ὅπῃ ἔχει τὴν Παρθενίαν, καὶ τὴν
 καθαρότητα εἰς τὸ κορμῆτε, ἀφιερώνει καθήμε-
 ραν θυσίαν τῆ Κῆ, καὶ δῶδιαν ὡσανὶ θυσίημα.

Κα-

Καθώς ἡ φωτεία ὅπῃ καίει τὰ ξύλα, ὕστερα Θεολόγ.
 ὑπὸ τῷ καῦσιν, πλέον δὲ ἄπομψει φλόγα εἰς
 αὐτὰ, ἀλλὰ πηγυίνει μαζὴ μὲ ἐκείνον ὅπου τὰ
 αἰάφου. ἔτσι μῆτε λογισμὸς σινηθισμένος εἰς
 τὰ πάθη, δὲν ξεχωρίζεται ὑπὸ τὸν ἀνθρώπον,
 εἰὰ δὲν βάλῃ τὸν φόβον τῆ Θεῆ εἰς τῆ λόγια τε, καὶ
 νὰ κάμῃ ἀποχλύ.

Τὰ ὀμμάτια τῆ ἀνθρώπου, ὅπῃ βλέπουσι μὲ
 ἕσπον πορνικόν, ποτὲ δὲν φυλάγουν παρθενίαν,
 καὶ ἡ γλῶσσα ὅπῃ ὀμιλεῖ συχνὰ ἄτοπα καὶ ἄχρημα
 λόγια, μὲ τὸν δαβόλον σμίγεται. καὶ τὰ ποδά-
 ρια ὅπῃ περιπατοῦν ἄτακτα, φέρουσι νόσον καὶ
 ἀδυνείαν εἰς τὸν νοεῦ. τὸ λοιπὸν παρῶτον πρέπει
 ὁ νῆς νὰ ἐγκρατεύεται, ὅπῃ εἶναι τὸ κυριώτερον
 μέρος τῆς ψυχῆς, καὶ νὰ μὴ πλανηθῇ εἰς ἀτακ-
 τὰς λογισμὰς.

Ὁ ἐχθρὸς τῆς Παρθενίας δαβόλος, ὅποταν Χρυσος.
 νικήσῃ τὸν ἀνθρώπον εἰς κακὴν πάθος, τότε πε-
 ρισσότερον ἀγριώνεται κατ' αὐτῆ, καὶ τὸν πειρά-
 ζει παντοτινὰ εἰς ὄλιωτε τῷ ζῶντι, καὶ τὸν πο-
 λεμᾶ νὰ τὸν ρίξῃ καὶ εἰς μεγαλύτερα ἀμαρτή-
 ματα.

Ἐκεῖνος ὅπῃ χορτένει τῷ κοιλίαν τε μὲ φα- Κλήμα-
 γητὰ δαφורה, καὶ θέλωντας νὰ νικήσῃ τὸν δαίμο-
 να ἢ πορνείας, εἶναι ὅμοιος μετ' ἐκείνον ὅπῃ πο-
 λεμᾶ νὰ σβύσῃ τὴ φωτείαν μὲ τὸ λάδι.

Ἡ Παρθενία, εἶναι εἰς τὸν ἀνθρώπον μία κα-
 λουσιῶν ὅπῃ κάμνει μὲ τὸ θέλημά τε.

Γαμβλ.

Σώφρων, ἢ Παρθένος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος, ὅπῃ ὄχι μόνον δὲν ἐπιθυμᾷ ἑξάνω γυναικα ἐκεῖ ὅπῃ ἐμποδίζει ἡ θεία ἐντολή. ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ ὅπῃ τὸ συγχωρᾷ ἡ δικαιοσύνη τῆς Θεᾶς, δὲν ὀρέγεται παντελῶς.

αἰ. Πέξυ

β'. σκ.

11.

Ὁ Ἀπόστολος Πέξος, εἰς τὴν πρώτην Ἐπιστολὴν, ἐν Κεφαλαίῳ δευτέρῳ, μᾶς ἐρμηνεύει λέγοντας. ἀγαπῆτοι ἀδελφοί, σᾶς παρακαλῶ, ὡσανὶ ἑξωρισμένοι ὅπῃ εἶσαι, ὅτι νὰ ἀπέχεσθε ἄπο τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἱ ὁποῖαι ἀνδραίνονται κατὰ πάνωσας, ἢ σᾶς πολεμοῦν νὰ σᾶς ρίξουν εἰς διάφορα ἁμαρτήματα, διὰ νὰ κολλαθῆτε παντοτινά.

Σωκράτ

Κάποιος ἐρώτησε τὸν Σωκράτην, ἢ τῆς εἶπε, τί εἶναι ἐγκράτεια; ἢ αὐτὸς τῆς εἶπεν, ἐγκράτεια εἶναι, τὸ νὰ κρατῆ τινὰς τὴν κακὴν ἐπιθυμίαν ἢ ὀρεξίν τῆς σαρκός.

Ξενοφ.

Ὅποιος ἔχει τὸ θεμέλιον τῆς σωφροσύνης, ἢ καθαρότητος, ποτὲ δὲν θείλει ἔχει εἰς τῆς λόγους κακὴν ἐπιθυμίαν.

Ἐπικ-
πίσω.

Ἐὰν ἔχης σκλάβον, ἢ βέλεσαι νὰ ἔλθῃ θέρῳσης, κάμε πρῶτον νὰ ξεσκλαβώσης τῆς λόγου σου ἄπο τῶν κακῶν ἐπιθυμιῶν, καὶ πάθη τῆς σαρκός, ἢ τότε εἶσαι καθολικῶς ἐλεύθερος.

τῆς αὐτῆς.

Πρέπει ὁ ἄνθρωπος νὰ ἀγαπᾷ ἢ καλλιῶν ἐπιθυμίαν, ἢ ἢ κακὴν νὰ τὴν ἄποβάλλῃ ἢ νὰ τὴν βιάξῃ μακρὰν ἄπο λόγους.

Φρόνιμον ὀνομάζω ἐκεῖνον τὸν ἄνθρωπον, ὅπῃ

κα-

καταπατεῖ, καὶ διώχνει ταῖς ἡδοναῖς, καὶ ταῖς κα-
καῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκός, καὶ πολμῶν γὰρ ἔ-
ονομάζω βασιλέα, ὡσανὸς βασιλεύει τὰ πάθη.
δεῖλον καὶ σκλάβον ἀθλιον πάλιν ὀνομάζω τὸν ἀ-
φρωτον ἐκεῖνον, ὅτι εἶναι νικητὴς εἰς τὰ πάθη
τῆς σαρκός.

Ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκός, εἶναι εἷς ἀγκιστρον τῆς κούφου.
τῆς ἁβόλου, ὅτι σέρνει τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων
εἰς τὴν ἀπώλειαν.

Ἀγάπα πρῶτον ὦ ἀνθρώπε, τὰ κολάζεις ταῖς
ἐπιθυμίαις σου, παρά τὰ κολάζεσαι σὺ ἑαυτῶν
ἐπιθυμίαις σου.

Ἐὰν ἔχῃς τὴν ἐνθύμησιν ὅλο εἷς τῆς θανάτου,
τῆς δικαίας κείσεως τῆς Θεῶν, τῆς Παραδείσου, καὶ
τῆς αἰωνίης κολάσεως, ποτέ δὲν θέλῃς ἀμαρτή-
σῃ, ἔτε θέλεις ἐπιθυμήσῃ καμίας ἐπιθυμίας
κακῶν ἐναντίον τῆς Θεῶν.

Ἐκεῖνος ὅτι σιωπῶν ἀκούει γὰρ μιλίαν λόγια ἐ-
ρωτικά, καὶ ἄχρημα, δὲν θέλει λείψῃ καὶ δὲν ἔ-
ἀμαρτίας.

Περὶ πορνείας, καὶ μοιχείας.

Λ Ο Γ Ο Σ Η΄.

Ματθ.

Λ Ἐγεί ο Κύριος εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον, ἐν Κεφαλαίῳ πέμπτῳ. ἠκούσατε τὴν ἐντολὴν τῆ Κυρίου ὅπως λέγει, νὰ μὴ μοιχόσης, ἢ γου νὰ μὴ πιάσης ἀνδρὸς γυναικα νὰ ἀμαρτάνης μετ' αὐτῷ; μα ἐγὼ σὰς λέγω, ὅτι κάθε ἀνθρωπος ὅπως βλέπει γυναικα με ἐπιθυμίαν κακῶν, ὡσαύτ νὰ ἔμοιχόσσε λογίζεται.

Πρὸς Κορ. 5.
εκ. 18.

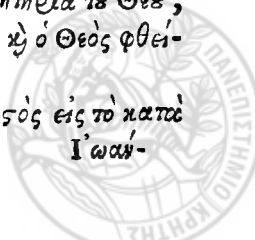
Καὶ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος εἰς τὴν πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολὴν ἐν Κεφαλαίῳ ἕκτῳ, ορίζει. ὅτι κάθε ἀμάρτημα ὅπως κάμνει ὁ ἀνθρωπος εἶναι ἔξω ἀπὸ τὸ κορμίτε, ἀμὴ ἐκεῖνος ὅπως πορνύει, μολυῖται καὶ τὸ κορμίτε. τὸ λοιπὸν δεὺν ἤξούρετε ὅτι τὰ κορμιάσας εἶναι ναὸς ὅπως κατοικᾷ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα εἰς ἐσᾶς, ὅπως εἶναι σελμῶν ἀπὸ τὸν Θεὸν, καὶ ἀγοράθητε με πλερωμῶν, ἢ γου με τὸ τίμιον αἷμα τῆ Χρυσῆ, καὶ δεὺν ἔχετε ἐξουσίαν τὸ κορμιάσας νὰ τὸ μολυῖετε; τὸ λοιπὸν φύγετε τὴν πορνείαν.

2. Πρὸς Κορ. 7.

Δεὺν ἤξούρετε, ὅτι εἶσε κατοικητήρια τῆ Θεῆ, καὶ ὅποιος φθείρει τὸν ναὸν τῆ Θεῆ, καὶ ὁ Θεὸς φείρε αὐτόν;

Γωάνν. Εὐαγγ. 11

Καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χρυσὸς εἰς τὸ κατὰ Ἰωάνν.

Γωάννη Εὐαγγέλιον ἐν Κεφαλαίῳ ὀγδόῳ, ὀρίζεται. Κάθε ἄνθρωπος ὅπῃ κάμνει τὴν ἁμαρτίαν, εἶναι σκλάβος τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὁ σκλάβος ποτὲ δὲν μῦναι εἰς τὸ σωῆναι, ἢ γουὼ ὁ πόρνος δὲν κληρονομᾷ τὴ βασιλείαν τῶν ἑρῶν.

Τὸ λοιπὸν ἄς μὴ βασιλοῦσῃ ἡ ἁμαρτία εἰς τὸ φθαρτὸν σὰς κορμὴν, καὶ ἄς μὴ ἀκέσῃτε τὸν διάβολον ὅπῃ σὰς ἀναγκάζει νὰ κάμετε τὸ θέλημα τῆς σαρκὸς, μὴτε νὰ κάμετε τὰ μέλησας μετὰ ἁμαρτίαν, ἄρματα τῆς ἀδικίας. ἢ δὲν ἤξεύρετε, ὅτι εἰς ὅποιον δευδύεστε, εἰς ἐκεῖνον εἰσε δῦλοι, τῶ ὅποιον κάμνετε τὸ θέλημα τῆς σαρκὸς; ἢ γουὼ ἡ ἁμαρτία εἶναι εἰς κόλασιν αἰώνιον, καὶ ἡ ἀρετὴ εἰς δικαιοσύνην, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Εἰ ἄν ὄρεθῆ τινὰς ἀδελφὸς Χριστιανὸς, ὅπου νὰ εἶναι πόρνος, ἢ φυλαργυρος, ἢ ἄπιστος, ἢ ἀναγελασῆς, ἢ ἀδικος, μετὰ τοῦτον ἄνθρωπον δὲν ὀρέπεται κανεὶς νὰ φάγη ἀντάματα. καὶ τὸν λέγοντα, διώξετε τὸν πονηρὸν ἀπὸ λόγους.

Φύγετε τὴν πορνείαν, πόρνος γὰρ καὶ μοιχὸς, κρινεῖ ὁ Θεός.

Νεκρώσατε τὰ μέλησας ἐδῶ εἰς τὴν γλῶσσαν, ἢ γουὼ πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακῶν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἡ ὅποια εἶναι ἀπιστία.

Φανερά εἶναι τὰ ἔργα τῆς σαρκὸς, τὰ ὅποια εἶναι τῶτα, πορνεία, μοιχεία, ἀκαθαρσία, ἀσεβοκοιτεία, μαντεία, ἀπιστία, ἔχθραι, φιλονει-

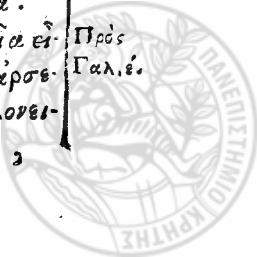
Πρὸς
Ρώμ. σ'

Πρὸς
Κορ. α. ε.

ε'.

Πρὸς
Κολασ.
σιχ. γ'.

Πρὸς
Γαλ. ε.

κία, θυμός, ζήλοι, καταλαλία, μαλώματα, αἰρέσεις, φθόρος, φόρος, μέθαι, συμπόσια· καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ τὰ κάμνουσι, δεῡ κληρονομουῦν ἢ βασιλείαν τῶ Θεῶ.

Πρὸς
Γαλ. 5'

Μὴ πλανᾶσθε ὡς ἄνθρωποι, ὅτι ὁ Θεὸς δεῡ γελίεται. διότι ἐκεῖνο ὅπῃ ἀπέρνει ὁ ἄνθρωπος, ἐκεῖνο καὶ θερίζει. ἐκεῖνος ὅπῃ ἀπέρνει εἰς ἢ σάρκα τε, ἤγουν ὅπῃ εἶναι σωνηθισμῆρος εἰς ταῖς κακαῖς ἐπιθυμίαις, καὶ ἀμαρτανεῖ χωρὶς φόβου Θεῶ, θερίζει φθοραν, ἥτοι κόλασιν αἰώνιον θέλει νὰ κληρονομήσῃ. καὶ ἐκεῖνος ὅπῃ ἀπέρνει εἰς τὸ Πνεῦμα, τετέσι, ἐγκράτειαν, νησείαν, καὶ ἄλλα θεάρεσα ἔργα, θέλει θερίσῃ ζωὴν αἰώνιον, ἤγουν νὰ κληρονομήσῃ τὴν βασιλείαν τῶ ἔρρωνῶν, διότι ἐκεῖνοι ὅπου ἀπέρνουσι εἰς καλὰ ἔργα με κόπον, καὶ με δάκρυα, ἐκεῖ εἰς τὸν μέλλοντα αἰῶνα θέλουσι θερίσῃ με πολλὴν χαρὴν, τὴν αἰώνιον βασιλείαν τῶ ἔρρωνῶν, νὰ χαίρωνται με τὰς Ἀγίας παντοτινά.

Λαττικ.
κ'.

Γράφει εἰς τὴν παλαιάν, ὅτι ὁποῖος πορνόσει γυναῖκα ἀνδρὸς· ἢ ἡ γυναῖκα μοιχέεται με ἄλλον ἀνδρα, νὰ ἀποθάνῃ με κακὸν θάνατον.

Ὅποῖος ἄνθρωπος μοιχέει γυναῖκα ἀνδρὸς, καὶ ἡθελε μαρτυρηθῇ ἢ μοιχεία, ἀπὸ δύο ἢ ἕως μάρτυρες, νὰ ἀποθάνῃ με κακὸν θάνατον.

Εν αὐ-
τῷ.

Εἷνας ἄνθρωπος ὅπῃ νὰ πιάσῃ ἀνδρὸς γυναῖκα, οἱ ὅποιοι νὰ τὸ ἔκαμαν με τὸ θέλημα τῆς, νὰ εἶναι ἄξιτοι νὰ λάβῃν κακὸν θάνατον.

Ὁ ἀχαλίνοτος εἰς τὸ θυμὸν, καὶ ὁ ἀκράτητος καὶ ἰώβ.
 ἀκόλαστος εἰς τὸ πορνείαν, δὲν θέλων κληρονομή-
 σαι τὴ βασιλείαν τῶ Θεῶ, ἀλλὰ γλήγορα θέλω
 κληρονομήσῃ τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, καὶ θέλων ἀφανι-
 δῆ ψυχικά, καὶ σωματικά.

Ἐκεῖνοι ὅπῃ σπέρνεν τὰ θελήματα τὸ σαρκὸς,
 ἦτοι ἐκεῖνοι ὅπῃ πορνύου, θέλω θερίσῃ ὕπε-
 ρα ἴπὸ τὸ θάνατον, πῦρ αἰώνιον, καὶ κόλασιν ἀ-
 τελοῦπτον, καὶ ἔτσι θέλων ἀφανιδῆ ἴπὸ τὸ ὀρεισ-
 μὸν τῶ Κυρίῃ, καὶ ἴπὸ τῶ ὀργῶ τῶ ψυχῆ τε καὶ
 σώματι.

Φυλάγεσ ὡ ἀνθρώπε, ἴπὸ κακῶ, καὶ ἐντρο-
 πιασμῶ γυναικα, διότι αὐ καλὰ καὶ σάζει ἴπὸ
 τὰ χεῖλη τῆς πρὸς ὄρας μέλι, καὶ σὲ γλυκαίνει τὸ
 λάρυγκα καὶ τὸ σῶμα. μα ὕπερα θέλει σὲ μεταγυ-
 εἶσει εἰς φαρμακερὰ πίκραν, καὶ εἰς κόλασιν ἀ-
 τελοῦπτον.

Παροιμ.
 5.

Βέβαια μέλι σάζει ἴπὸ τὰ χεῖλη τῆς γυναι-
 κὸς πόρνης. ὅμως ἀναχώρει γλήγορα ἀπ' αὐ-
 τῶ, καὶ μὴ σαθῆς πολλῶ ὥρα μετ' αὐτῶ, μή-
 τε νὰ ρίξῃς τὸ μάτι σε εἰς αὐτῶ, ἀλλὰ φεῦγε,
 καὶ γίνεσ ἕσθός ἀπ' αὐτῶ, καὶ ἴπὸ ἕσθὸ πηγᾶδι
 μὴ πίνῃς νερό. καὶ αὐ κάμῃς ἔτσι, θέλεις ζῆσῃ
 πολὺ καιρὸν καὶ θέλω σὲ αὐξήσῃ ἀπάνω εἰς
 τὸ ζωῶ σε καὶ ἄλλῃς χρόνῃς νὰ ζῆσῃς, καὶ ὕπερα
 ἴπὸ τὸ θάνατον νὰ γίνῃς κληρονόμος καὶ τῆς αἰ-
 νίῃ μακαριότητος.

Παροιμ.
 5.

Ἐκεῖνος ὅπῃ ἐπιθυμεῖ τὸ κάλλος τὸ γυναικὸς, Σιράχ.
 καὶ κ γ.

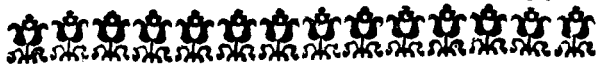
καὶ χωρὶς νὰ πράξη τὴν ἁμαρτίαν, ὅμως μὲ τὸν νοῦν τε τὴν ἔπραξε, καὶ τὸν κυριακὸν λόγον τοῦ Εὐαγγελίου.

Α΄ θαν. Καὶ ὁ μέγας Α΄ θανάσιος οὐρίζει. ὅτι ἡ ρίζα τῆς μοιχείας καὶ τῆς πορνείας, εἶναι ἡ πειρασμὸς, ἡ ἡγοῦσα, τὸ νὰ σοχαζέσῃ συχνὰ τὰς ὀφείας τῶν γυναικῶν.

Χρυσός. Καὶ ὁ μέγας Χρυσόσομος οὐρίζει. ὅτι ἐκεῖνοι ὅπως δέχονται ὑπὸ τὸν διάβολον ταῖς σατανικαῖς ἐπιθυμίαις μέσα εἰς τὸν νοῦν τε, αὐτὰ καλὰ καὶ δεῦν πλησιάζουν νὰ κάμωσι μετ' αὐταῖς τὴν ἁμαρτίαν. ὅμως μὲ τὸ νῦν, καὶ τὴν διάνοιαν ἐπόρνευσαν.

Κλημεντος. Ἄς φοβηθῶμεν ἀδελφοί, ὅχι τὸ ἔξωθεν ἀρρώσθαι, ὅπως βασανίζει τὸ κορμί, ἀλλὰ νὰ φοβηθῶμεν τὰ ἁμαρτήματα ὅπως βασανίζουσι τὴν ψυχὴν εἰς τὴν κόλασιν, ὑπὸ τὰ ὅποια ἁμαρτήματα ἔρχονται καὶ αἱ ἀρρώσθαι εἰς τὸ κορμί.

Καὶ ὁ Ἀποστόλος Παῦλος οὐρίζει. τὸ εἶναι τὸ θέλημα τῶ Θεῶ, ὅτι νὰ εἴσῃ καθαροί, καὶ πατρικοί, καὶ νὰ ἀπέχεσθαι ὑπὸ τὴν ἀκαθαρσίαν τῆς πορνείας, καὶ πρέπει νὰ ἡξίωσιν καθένας ὑπὸ ἐσῶς τὸ ἀγγεῖον τε, ἡγοῦσα τὸ κορμί τε, αὐτὸ ἔχει πασικόν, καὶ ἄξιον, δια ἁγιασμόν καὶ τιμὴν, καὶ ὅχι ὡσὼν τὰ ἄθεα καὶ ἄπιστα ἔθνη, οἵτινες ἀφόβως πᾶσαν ἀσωτείαν ἐργάζονται. ἡμεῖς δὲ ἄς φοβηθῶμεν τὴν ἀπειλήν τῶ Ἀποστόλου λέγοντος, πόρνης, καὶ μοιχῆς κενεῖ ὁ Θεός.

Περὶ ἀδικίας καὶ ἁμαρτίας καὶ ἔξα-
γορεύσεως.

Λ Ο Γ Ο Σ Θ .

Ε'Κείνος ὁ ἄνθρωπος ὅπερ ἀγαπᾷ τὴν ἀδι-
κίαν, καὶ τὴν ἀρπαγὴν, μισᾷ καὶ καταφρο-
νεῖ πᾶν ψυχλίτε.

Ψαλ. ι.

Μὴ σωξοφύεσαι ποτὲ πᾶν ἀδικίαν, εἰς τὴν
ζωίωσεν. ἀλλὰ δὴώξέτω μακρὰν ἄπο λόγου σου.

Γ'ωβ.

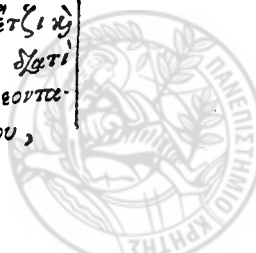
Αἱ παρανομίαι πλανοῦν τὸν ἄνθρωπον. ὅ-
μως κάθε ἄνθρωπος, θέλει δώσει ἀπόκρισιν, ὅτι
τὰ ἐδικάτε ἁμαρτήματα. καὶ ἡ δόξα αἰθεῖται, ἢ
αἰχλωθήσεται.

Παροιμ.

Καθὼς εἶναι τὸ δόντι βλαβερὸν ἀνάμεσα εἰς
τὰ ἄλλα τὰ γερά τὰ δόντια. καὶ ὡς καθὼς εἶναι ὁ
καπνὸς βλαβερός εἰς τὰ μάτια τῶ ἀνθρώπου. τέ-
ποιας λογίς εἶναι καὶ ἡ παρανομία εἰς ἐκείνους τὲς
ἀνθρώπους ὅπερ τὴν ἀγαποῦν καὶ τὴν μεταχειρί-
ζονται.

Ἡ γυνὴ ἐκείνη ὅπερ ἀγαπᾷ πᾶν ἀδικίαν, κα-
κὸν εἶναι τὸ τέλος τῆς, καὶ εἰς τὴν τὴν ζωίω, καὶ
εἰς πᾶν ἄλλω.

Ὡς καθὼς φύγει τινὰς ἄπο τὸ φίδι, ἔτξι καὶ
σὺ ἄνθρωπε φεῦγε ἀπὸ πᾶσαν ἁμαρτίαν. ὅτι
τὰ ὀδόντια τῆς ἁμαρτίας εἶναι δόντια λεοντα-
εἶου,

είου, ὅπῃ σκοπῶσθε τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων.
 καὶ εἶναι ὡσάν τὸ σπᾶθί ὅπῃ εἶναι μὲ κοφῆματα
 δύο, ἔτσι εἶναι ἡ ἁμαρτία.

Ἰωάν. η'. Κάθε ἄνθρωπος ὅπῃ κάμνει τὴν ἁμαρτίαν,
 εἶναι σκλάβος τῆς ἁμαρτίας, ἡ ὁποία ἁμαρτία
 εἶναι ὁ διάβολος.

Πρὸς
 Ρωμ. 5'. Τὰ κέρδη τῆς ἁμαρτίας, εἶναι θάνατος, ἢ γεν
 ἀ. Τιμ. κόλασις αἰώνιος.

6'. Τινῶν ἀνθρώπων, εἶναι αἱ ἁμαρτίαι φανεραὶ,
 ἀπὸ ταῖς ὁποίαις καταδικάζονται εἰς τὸν ἔκκοσ-
 μον. μὰ μερικῶν τῶν ἀνταποδίδει ὁ Κύριος, εἰς
 τὸν μέλλοντα αἰῶνα.

Λευκ. ιγ'. Καὶ ὁ Κύριος εἰς τὸ κατὰ Λευκαῖν ἐν Κεφαλαίῳ
 δεκατρίτῳ οὕτως φησὶ. Φυγαῖτε ἀπὸ ἐμῶν ὅλοι ἐσεῖς,
 ὅπῃ κάμνετε ταῖς ἀδικίαις καὶ ἁμαρτίαις.

α. Ἰωάν. γ'. Ἐκεῖνος ὅπῃ κάμνει τὴν ἁμαρτίαν, ἀπὸ τὸν
 διάβολον εἶναι. ὅτι ὁ διάβολος εἶναι ἀφορμὴ καὶ δι-
 ρετὴς τῆς ἁμαρτίας ἀπὸ τῆς ἀρχῆς. καὶ διὰ τὸ ἐκα-
 τέβη ὁ υἱὸς καὶ λόγος τῶ Θεῶ ἐδῶ εἰς τὴν γῆν, διὰ τὴν
 ἀφανήσῃ τὰ ἔργα τῶ διαβόλου.

Κολοσ. γ'. Ἐκεῖνος ὅπῃ ἀδικᾷ, θέλει τὴν ἀνταποδώσῃ ὁ
 Κύριος καὶ τὴν ἀδικίαν ὅπῃ ἔκαμε. διὰ τὸ σιμᾷ εἰς
 τὸν Θεὸν δεῦν εἶναι προσωποληψία.

Δαβίδ'. Καὶ ὁ Προφήτης Δαβὶδ λέγει, καταδίκασε
 Κύριε ἐκείνους ὅπῃ μὲ ἀδικῶν, καὶ πολέμα ἐκείνους
 ὅπῃ μὲ πολεμουῦ.

Περὶ μελλούσης κρίσεως.

Λ Ο Γ Ο Σ Ι΄.

Επει νὰ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου, ἤγουν ὁ Ματθ.
15.
Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς μετὰ δόξαν τῆ Πατρὸς τῆ, καὶ νὰ καθήσῃ εἰς τὸν ὑπερτιμημένον θρόνον αὐτῆ, καὶ τότε θέλει νὰ πληρώσῃ καθενὸς κατὰ τὰ ἔργα τῆ.

Καὶ ὡς καθὼς οἱ ἄνθρωποι διαλέγουσι τὴν ἡρὰ ἀπὸ τὸ σιταῖον, καὶ τὴν ῥίχουσι μέσα εἰς τὴν φωτείαν. τέτοιας λογίς εἶναι εἰς τὸ τέλος τῆ κόσμου τῆτε. διότι θέλει σείλῃ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς τὰς Ἀγγέλους του νὰ διαλέξουσι ὅλα τὰ σκάνδαλα ἀπὸ ὅλων τῶν οἰκουμένων, ἤγουν ἐκείνας ὅπῃ ἔκαμαν ταῖς ἀμαρτίαις, καὶ νὰ τοὺς κρεμνήσῃ εἰς τὴν κάμινον τῆ πυρός, ὅπῃ ἐκεῖ εἶναι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. 17.

Τότε θέλει εἶπῃ ὁ βασιλεὺς καὶ εἰς τὰς ἀμαρτωλὰς, ὅπῃ παρασέκονται ἀπὸ τὰ ζερβά μέρη. σὺρτε μακρὰν ἀπὸ ἐμῶν ἐσεῖς οἱ καταραμένοι, μέσα εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, ὅπῃ τὸ ἔκαμα διαβόλον, καὶ διαβόλα τὰ λοιπὰ δαιμόνια, σὺρτε λοιπὸν νὰ κολαθῆτε μετὰ αὐτὰς παντοτινὰ, ὅτι ἐκάματε τὸ θέλημα τῆς, καὶ ὄχι τὸ ἐδικόν μου, διότι ἐπεινάσα, καὶ δεύ με ἐδώκατε νὰ φάγω. 18.

Τότε

α. Κορ.
γ.

Τότε καθύψθη θέλουσ φανερωθῆ τὰ ἔργα τῆς
ὀπόταν θέλει ὁ Κύριος νὰ τῆς ὑποφασίσῃ εἰς τὸ
πῦρ τὸ αἰώνιον.

Εἶπεν ὁ Κύριος ἐγὼ εἶμαι τὸ ἄλφα, καὶ τὸ ὦ-
μέγα, κατέστιν ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος.

Λευκ. ιγ.

Φυλάττε ὑπο ἑμῶν, ὅλοι ἑσείς ἐργάται τῆς
ἀδικίας, καὶ σύρτε εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, ὅτι ἐκεῖ
εἶναι ὁ ἀκατάπαυστος θρήνος, καὶ τὸ ἔξιμιον τῶν
δοντίων, καὶ θέλετε ἰδῆ τὸν Ἀβραάμ, καὶ τὸν Ἰσαὰκ
καὶ τὸν Ἰακώβ ὑπο μακρόθεν, καὶ ἑσείς ἀγαλμέ-
νοι ἔξω ὑπο τὸν χορὸν τῶν δικαίων.

Ἐκκλη-
σιαστικῆ
ιβ.

Ὁ Θεὸς θέλει φέρῃ εἰς τὴν δικαίαν τῶν κείσιν
ὄλον τὸ πλάσμα τῆς νὰ ἐξετάσῃ τῆς δικαίας καὶ
τῆς ἀμαρτωλῆς.

Ὁ Κύριος θέλει συκωθῆ, νὰ δώσῃ τὸ ἀντα-
πόδομα ἀπάνω εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν ἀμαρτω-
λῶν.

Ἡσαϊ.
ιγ.

Νὰ ἡ ἡμέρα τῶν Κυρίων ἔρχεται μετὰ πολὺν θυ-
μὸν, καὶ ὀργῆν. νὰ κάμῃ τὴν οἰκὸν οἰκιστὴν ὄλλων ἔ-
ρημον. καὶ νὰ ἀφανίσῃ τῆς ἀμαρτωλῆς ὑπο ὄλλων
τῶν οἰκιστῶν.

Ρωμ.
ιδ.
σιχ. ιο.

Ὅλοι ἡμεῖς οἱ ἀνθρώποι θέλομεν παρασθῆ
εἰς τὸ κριτικὸν τῶν Χειρῶν.

Τὸ λοιπὸν καθέσθας ἀπὸ ἑμᾶς θέλει δώσῃ
λόγον εἰς τὸν Θεὸν διὰ τὰς ἀμαρτίας τῆς.

Ἐβρ. δ.

Ὅλοι οἱ ἀνθρώποι θέλουν σαθῆ εἰς τὰ ὀμμά-
τια τῶν Χειρῶν γυμνοὶ, καὶ φανεροὶ.

Σεραφ.
ια.

Ὅπόταν θέλει νὰ γινή τὸ τέλος τῶν κόσμων, τὰ
ἔργα

ἔργα τῆ ἀνθρώπου θέλων φανερωθῆ ὁμωροσὰ εἰς
τὸν Θεόν.

Δὲν εἶναι κανένα ἀμάρτημα κρυφόν, ὅπου νὰ
μὴ φανερωθῆ εἰς τὴν ἡμέραν τὴν φοβεράν τῆς
κρίσεως. Λεκ. ἦ.

Διότι οἱ σκώλυκες ὅπῃ ξώγου τὰς ἀμαρτω-
λὰς δὲν θέλου χολάσῃ. καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο ὅπου
τὰς καίει ὅλο σῶμα δὲν θέλει σβυθῆ, καὶ τὸ θέ-
λει εἶσαι φανερόν εἰς ὅλας. Ἡσαΐα
ξϛ.

Ποῖος ἡμπορεῖ εἰς ἐκείνῳ ἢ ἡμέραν, νὰ ἀντι-
σταθῆ εἰς τὴν ὀργὴν, καὶ εἰς ἢ θυμὸν τῆ Κυρίας; Ναὺμ
α΄.

Ἐλεγον ὁ κερδιστὸς Ἰωάννης εἰς τοὺς Ἑ-
βραῖους. ὦ παιδιά τῶν φιδίων ποῖος σᾶς ἔδειξε
νὰ φύγετε ἀπὸ τὴν ἐρχομὴν ὀργῆν; κάμετε ἔρ-
γα καλὰ ἄξια ἵνα τὴν βασιλείαν τῆ Θεοῦ, διότι
κάθε δένδρον ὅπῃ δὲν κάμνει καρπὸν καλὸν δη-
λονότι καλὰ ἔργα, θέλει κοπῆ, καὶ θέλει βαλθῆ
εἰς ἢ φωτείαν, ἢ γὰρ εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. Λεκ. γ΄.

Ὁ ἄδης ἐπλάτυσεν τὴν ψυχὴν του, καὶ δὲν
ἔλειπε νὰ ἀνοίξῃ τὸ σῶμα, καὶ θέλων κατεβῆ εἰς
αὐτὸν, οἱ εὐδοχοὶ καὶ οἱ μεγάλοι καὶ οἱ πλάσιοι, καὶ
οἱ ἐπίλοιποι τῆς γῆς, καὶ ἐκεῖνος ὅπῃ ὄφρυνετο
εἰς ἢ γλῶσσαν, καὶ τὰ μάτια ἐκεῖνα ὅπῃ ἔβλεπαν μὲ
ὑπερφανίαν θέλων ταπεινωθῆ. Ἡσαΐα
ε΄.

Ὁ δὲ Θεὸς ἵνα σῶμα τῆ Προφήτου Ἡσαΐα,
λέγει. Θέλω σείλῃ εἰς τὴν οὐρανὸν κακὰ, καὶ
εἰς τὰς ἀπίστας κόλασιν αἰώνιον, κατὰ τὰς ἀμαρ-
τίας αὐτῶν. Ἡσαΐα.

Βασιλ.

Τὴς κόπους ὅπου κάμνει ὁ ἀνθρώπος ἕνεκα τῆς ἀμαρτίας, τὴς καρτερεῖ ὁ ἀμέλιτος πόνος καὶ ἡ τιμωρία τῆς αἰωνίης κολάσεως.

πῶ αὐτῶ.

Τῷ καθενὸς ἀνθρώπου θέλουσιν γνωριθῆ οἱ καρποὶ τῆς ἐδικῆς τῆ ἐργασίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς αὐταποδόσεως.

πῶ αὐτῶ.

Κατὰ τὸν Ὡσηέ, ὅπως λέγει, πῶς θέλουσιν παρασαθῆ σιμὰ τὰ ἀμαρτήματα εἰς τὸν ἀνθρώπον, καὶ θέλει γνωρίσῃ φανερά ὁ ἀμαρτωλὸς ὅσα ἔργα καὶ ἠῶ ἐπραξε, καὶ ὅσα ἐλάλησε, καὶ νὰ εἶναι μὲ τὸ ἴδιόν τῆ κορμὶ, καὶ μὴ ἔχει μέλη τῆ κορμίου ὅπως ἐπραξε τὴν ἀμαρτίαν, καὶ ἡ ἀπόφασις τῆ δικαίης κείτῃ θέλει εἶσαι εἰς μίαν στιγμήν, καὶ θέλει κατακαῆ ὁ ἀμαρτωλὸς καὶ ἀσεβὴς εἰς κόλασιν ἀτελόπτην, ὅχι χρόνον καὶ καιρὸν μετῴμιον, ἀλλὰ τιμωρίαν εἰς ἀπεραντῆς αἰῶνας, καὶ εἰς θάνατον ἀθάνατον. ταῦτα πάντα τὰ μελετᾷ ὁ ἀμαρτωλὸς τότε ἀνωφέλδτα.

Θιασαλ.
β'. α'.

Εἰς ἐκείνας τὴς ἀνθρώπους, ὅπως δὲν ἠθέλησαν νὰ πισύσουσιν τῷ Χριστῶν ἕνεκα Θεοῦ ἀληθινοῦ, καὶ ὅπως δὲν ἠθέλησαν νὰ καταπείθωνται εἰς τὰ ἀγγελικάτα λόγια, ἀλλὰ τῷ ἀρνῆθησαν, θέλει κάμῃ τῷ ἐκδίκησιν ὁ Κύριος εἰς αὐτῆς μετῴμιον, καὶ γὰρ νὰ τὴς πέμψῃ εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον.

Ψαλμ.
ξβ'.

Λέγει ὁ Προφήτης Δαβὶδ, ὅτι οἱ ἀμαρτωλοὶ ἄς ἐξελθῶσιν ἀπὸ τὸ βιβλίον τῶ ζωντανῶν, καὶ γὰρ τῶ ἁγίων, καὶ ἄς μὴ γράφῶσιν ἀντίμα μετῴμιον τῆς δικαίης οἱ ἄπιστοι.

Κα.

Καθὼς ἀφανίζεται ὁ καπνὸς εἰς τὸν αἶρα, καὶ ὡς ^{τὸ αὐτὸ.}
καθὼς λυώνεται τὸ κέρι ἀπὸ τῆς φωτιᾶς, τέτοιαις
λογίς θέλουν ἀφανισθῆναι οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ οἱ ἄπι-
στοὶ ἄνθρωποι ἀπὸ τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι
θέλουν χαρῆν εἰς τὴν Παράδεισον.

Ὁ δὲ μέγας βασιλεὺς, λέγει. ἐκεῖνοι ὅπου ^{Βασιλ.}
ἐφραζάμεν ἁμαρτήματα θανάσιμα καὶ δεῦν ἐμετανόη-
σαν, θέλουν ἀνάσθῃ μὲ μεγάλῳ ἔμφροτῳ, καὶ
θέλουν ἰδεῖν μοναχοὺς τῆς τῶν ἁμαρτημάτων τυπομέ-
να εἰς τὰ μέλη ἐκεῖνα ὅπως ἠμάρτωσαν, καὶ ἐκεῖνη
ἢ ἐμφροτὴ ὅπως ἔχουν νὰ πάθωμαι τότε, θέλει εἶ-
σαι χειρότερα, καὶ φοβερώτερα, ἀπὸ τὸ σκοτὸς καὶ
τὸ αἰωγίον πυρὸς, εἰς τὰ ὅποια θέλουν κολασθῆναι οἱ
ἁμαρτωλοὶ, καὶ θέλουν ἔχει πάντοτε τὰ σημάδια τῆς
ἁμαρτίας εἰς τὴν σάρκα τῆς νὰ τὰ βλέπουν μετὰ
μάτια τῆς.

Καὶ ὁ Θεολόγος Γρηγόριος λέγει. πλέον καλ- ^{Θεολογ.}
λίτερον εἶναι ἰδεῖν ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐγκρατεύεται,
καὶ νὰ παιδεύῃ τὴν σάρκα τῆς μὲ νηστείαις καὶ σκλη-
ραγωγίαις, καὶ νὰ καθαρίσῃ τὴν ψυχὴν τῆς διὰ με-
τανοίας, παρά νὰ βασανισθῇ ἐκεῖ εἰς τὸν μέλλον-
τα αἰῶνα, ὅπως ἐκεῖ πλέον δεῦν εἶναι καιρὸς κα-
θάρσεως, ἀλλὰ τιμωρίας.

Καὶ ὁ μέγας Χρυσόσομος φησὶν, ὅτι ὁ Κύριος <sup>Χρυ-
σοσομ.</sup>
ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ δίκαιος κερτὸς τῶν ὅλων,
δεῦν ἀλισμονᾷ ἔτε παραβλέπει ἐκεῖνα τὰ πλέον
μικρότερα καλὰ ἔργα, εἴτε διὰ λόγον, εἴτε διὰ
ἔργον ὅπως κάμνομεν εἰς τὴν τῶν ζώων. ἀλλὰ
ὅλα

ὅλα θέλουσ φανερωθῆ εἰς τὴν μέλλουσαν κρίσιν ,
 νὰ ἀποκτίσωμεν δι' αὐταῖς τὸ κέρδος . ὁμοίως ἐκεῖνα τὰ μικρὰ ἁμαρτήματα ὅπως κάμνο-
 μεν, ὅμοιως λόγος ἀκαίρος, ὅμοιως ἐπιθυμῶν ἀτόπων, καὶ
 ὅμοιως ἄλλα ὅμοια, θέλουσ κολαθῆ με βάσανα καὶ
 τιμωρίας, πειρασότερον μάλιστα θέλουσ ἐλευ-
 θερωθῆ ἀπὸ τὰ βάσανα τῆς κολάσεως, καὶ νὰ κλη-
 ρονομήσωμεν τὴν Παράδεισον δι' αὐτὰ, καὶ καλὰ καὶ
 λογίζονται μικρὰ τὰ κατορθώματα .

ὡς αὐτῶ.

Εἰ κεῖνοι ὅμοιως ἁμαρτάνουσ χωρὶς φόβον Θεοῦ, καὶ
 δευ' παθεῖν ἐδῶ καμῖαν παιδείαν, πρέπει οἱ
 τοῖστοι νὰ φοβῶνται τὴν μέλλουσαν τιμωρίαν ὅ-
 ὅμοιως τὸς καρτερεῖ, καὶ νὰ μετανοήσουσ . διότι ὡς δευ'
 μετανοῶν, θέλει γυῖν εἰς αὐτὸς διπλὴ ἢ τιμω-
 ρία τῆς κολάσεως .

Εἰ κεῖνοι ὅμοιως δευ' βλέπουσ παντελῶς τὸ φῶς τῆ
 ἡλίου, ἢ γυῖν οἱ τυφλοὶ, ὑπομῶν μίαν ζωὴν πολ-
 λὰ πικραμένην, καὶ βασανιστικὴν, ὅμοιως ἀγαπῶν
 πλέον τὸν θάνατον, παρὰ τὴν ζωὴν . ὅμοιως
 τί θέλουσ πάθει ἐκεῖνοι οἱ ἁμαρτωλοὶ, ὅμοιως θέλουσ
 νὰ ὑσερθῶν τῶ αἰωνίῳ φωτὸς καὶ τῆ βασιλείας τοῦ
 ἑρανοῦ ὅμοιως τὰς ἁμαρτίας τῆς ;

Ματθ.
 γ.

Ὁ Προφήτης καὶ Πρόδρομος οὕτως εἰς τὸ κατὰ
 Ματθαῖον Εὐαγγέλιον, ἐν Κεφαλαίῳ τρίτῳ,
 ὅμοιως τὸν Χριστὸν . αὐτὸς θέλει νὰ σᾶσ βαπτίσῃ με
 Πνεῦμα Ἅγιον, καὶ με φωτεῖαν . τῶ ὅμοιως εἰς τὸ
 χεῖρ εἶναι τὸ φτιάρει, ἢ γυῖν ἔχει ἕσπιν, καὶ
 θέλει καθαρίσῃ τὸ ἀλώνιτε, καὶ θέλει ὁμοίως τὸ
 σιτά-

σιταει χλωια ὑπο τὸ ἄχυρον, καὶ τὰ τὸ βάλῃ εἰς τὸ ἀμπάρητε. καὶ τὸ ἄχυρον τὰ κάψῃ μίσα εἰς τὴν φωτείαν. δηλονότι τὴς μὲν δίκαιους ὅπῃ ἔκαμαν καλά ἔργα τὰ τὴς θαλέξῃ ὁ Κύριος ὑπο τὴς ἀμαρτωλὺς, καὶ τὰ τὴς βάλῃ εἰς τὴν Παράδεισον. τὴς δὲ ἀμαρτωλὺς ὅπῃ ἔκαμαν τὰ ἔργα τὴ θαβόλε, τὰ τὴς ὑποφασίση εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὰ φλογίζονται ἀτελόματα.

Ὅχι μοναχὰ τὰ κορμιά τῶν δίκαιων ἀνασίνονται ἀφθάρτα, καὶ ἀθάνατα εἰς ἐκείνῃ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀμαρτωλῶν ἀνθρώπων. μὰ ἡ τιμὴ ἐκείνη ὅπῃ ἐδόθη εἰς τὴς ἀμαρτωλὺς ὅτι τὰ εἶναι τὰ κορμιά τὴς ἀφθάρτα, εἶναι ὅτι τὰ τιμωρῶνται καὶ τὰ βασανίζονται μεθλιβερίῳ ὑπομονῆ εἰς τὴν αἰώνιον κόλασιν. ἐπειδὴ ἐκεῖνο τὸ πῦρ τὸ ἄσβεσον βασανίζει καὶ καίει ἐκεῖνα τὰ σώματα τῶν ἀμαρτωλῶν ὅλοσῃ, μὰ δὲ φθείρονται, μόνον ἀθάνατα βασανίζόμενα.

Φοβερόν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεῶν ζῶντος. Διότι γράφει δὲ τῶ Προφήτῃ, εἰς ἐμὴν εἶναι ἡ ἐκ δίκης, λέγει ὁ Κύριος, καὶ ἐγὼ ἔχω ἔξουσίαν τὰ ἀνταποδώσω. καὶ πάλιν λέγει. Κύριος θέλει κείνη τὴ λαόν τε, καὶ πάλιν λέγει. ὅτι ἀπάνω εἰς τὴς ἀμαρτωλὺς θέλει τελειώσῃ τὴ θυμόν τε.

Ἡ αἰχμὴ, καὶ ἡ ἐνξοπή, τὴν ὁποῖαν εἶπα μὲν δὲ τὴν μέλλουσαν κείσιν εἶναι πλέον βαρυτάτη, καὶ μεγαλλήτερη ὑπο ὅλας τὰς κολάσεις καὶ βασανισήσια. ὅτι λέγει, οἱ μὲν δίκαιοι θέλονται ἀνα-

Χρυσος.

τὴ αὐτῶ.

σηθῆ δὲ τὸ ζῶν αἰώνιον, καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ δὲ τὸ ἐν ὄπλῳ, καὶ αἰχμῶν ἀτελεύτητον.

Γρηγόρ.
ὁ Νύσ-
σις.

Ὁ ἄνθρωπε, πρέπειν εἶναι εἰς ἐσθία, ὅτι κα-
θώς ἐδέλθουσες εἰς τὸ χωράφι καὶ ἔσπειρες, ἔττι
ἔχεις νὰ θερίσῃς καὶ νὰ πάρῃς τὴν ἐσθία τῆς κό-
πης. ἔσπειρες πικρὰν, σύρε λοιπὸν νὰ θερίσῃς
τὰ χειρόβολα τῆς κοπιασικῆς ζωῆς. ἔσπειρες τὴν
ἀσπλαγχνίαν, ἀσπλαγχνίαν καὶ θερίζε καθὼς
ἐποτιμίμους. τὸ λοιπὸν ἐφυγες τὴν ἐλεημοσιῶν,
καὶ δεῦν ἔσπειρες μὴτε ἐλεημοσιῶν πτωχόν, καὶ ἡ
ἐλεημοσιῶν θέλει φύγη ἀπὸ ἐσθία, ἢ γὰρ νὰ φα-
νῆ ὁ Κύριος εἰς ἐσθία τὸν ἀνελεήμονα, ἀσπλαγ-
χνος καὶ ἀνελεήμων. ἐσὺ ἐσυχάθηκες τὸ πτωχόν
καὶ ἄπορον, θέλει σε συχαθῆ ὁ Κύριος ὁ ὁποῖος
ἐκατεδέχθη καὶ ἔγινε πτωχός καὶ ταπεινός ἄνθρω-
πος δὲ τὴν σέλιαν σου.

Δαδ ρ

Ὁ Κύριος θέλει ἐξολοθρῶσῃ ὅλας τὰς ἁμαρ-
τωλὰς τῆς γῆς. καὶ νὰ τὰς ἐξωρίσῃ μακρὰν ἀπὸ τῆς
πόλεως τῆς Κυρίας. καὶ νὰ τὰς πέμψῃ εἰς τὴν αἰώνιον
κόλασιν, ὡσὺν ὅπερ ἐδέλθουσιν τὴν ἀνομίαν.

Π. ὁ
Ἐβρ.
β.

Καὶ δὲ τὸ ὅτι Κύριος καὶ Θεός μας, φωτεία εἶναι
ὅπερ καταφλέγει, καὶ χονδύει τὰς ἁμαρτωλὰς με-
τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον.

ι.

Ὁ αὐτὸς Ἀπόστολος οὐρίζει ἐν Κεφαλαίῳ δεκά-
τῳ. ὅτι κάποια ἀπαντοχὴ φοβερὰ τῆς μελλέουσας
κρίσεως, καὶ ὁρμὴ μεγαλωτάτη τῆς πυρός, μέ-
λει νὰ κατακαύσῃ τὰς ἁμαρτωλὰς καὶ ἀπίστους ἄ-
θρώπους.

Να

Νὰ ὀποῦ ἔφθασεν ἡ μεγάλη ἡμέρα τῆς κρίσεως, καὶ τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ, καὶ ποῖος ἡμπορεῖ νὰ ἀντισταθῇ, ἢ νὰ φύγῃ;

Οἱ ἀνθρώποι λογιάζον ὅτι νὰ εἶναι τέλος τῶν τιμωριῶν, ὁ Θάνατος. μὰ εἰς τὴν φοβεράν ἡμέραν τῆς κρίσεως, ὁ Θάνατος μὴ βίας νὰ εἶναι ἡ ἀρχὴ τῶν τιμωριῶν καὶ κολάσεως.

Βέβαια, θέλουμ νὰ ἀνάσῃ τοῦ μὲν εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Θεοῦ, μὲ τὰ ἴδια μας κορμιά ἀφθαρτα καὶ ἀθάνατα, μὰ ὄχι ἴσια εἰς τὴν τιμωρίαν. ἀλλὰ ἕκείνος ὀποῦ νὰ εἶναι δίκαιος λαμβάνει σῶμα Πνευματικόν, δεῖ νὰ ἡμπορῇ κατὰ τὸ πρέπον νὰ συγχαίρεται μὲ τὸς Ἀγγέλους. εἰδὲ καὶ εἶναι ἀμαρτωλός, λαμβάνει σῶμα ὑπομονητικόν, νὰ εἶναι ἄξιος δεῖ νὰ ὑποφέρῃ τὰς τιμωρίας τῆς αἰωνίης κολάσεως, δεῖ νὰ κατακαίεται εἰς τὸ αἰώνιον πῦρ πάντοτε, διότι κανεὶς δεῖ ἔπραξεν ἀμαρτίαν χωρὶς τὸ κορμί.

Αἱ πόρται τοῦ ἄδου αἱ βαθεῖαι θέλουσ ἀνοιχθῆναι, καὶ θέλουσ ἔξελθῆ οἱ ποταμοὶ τοῦ πυρός, καὶ σκοτάδι θέλει πλακώσῃ τὰς ἀπίστους, τῶν ὁποίων τὰ πρόσωπα νὰ εἶναι ἄσχημα. καὶ νὰ κλάψου μὲ φωναῖς ἐλεειναῖς, δεῖτι ἐκεῖ θέλουσ εἰδῆ κολάσεις, καὶ χάος, καὶ τόπος ἀποκρύφους μὲ μύρια κακά γεματὰς.

Διατὶ ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ θέλει φανερωθῆ ἕνεκα τὸν ἄνθρωπον, εἰς καθεστῆ ἀπίστον καὶ ἀδίκον ἀνθρώπον.

Ἐκεῖνοι ὅπου ἔκαμαν τὰ καλὰ ἔργα, θέλουσ νὰ

Ἀποκαλ. σ'.

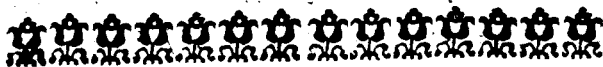
Γρηγόρ. Νύκτ.

Κυρίκ.

Πλυτ.

Πρόσ. Ρ'ωμ. α.

ἀνάστηθωὺνὰ κληρονομήσεν τὴν αἰώνιον ζωὴν .
 καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ θέλουν ἀνάστηθῆ ἄρα νὰ κληρονο-
 μήσεν τὴν παντοτινὴν κόλασιν .

Βίοι μερικῶν Ἀγίων μαρτύρων τῆς δώδεκα μη-
 νῶν ἐν σωτηρίᾳ , οἵτινες ἄθλησαν
 ἄρα τὸ ὄνομα τῆ Χριστοῦ .

Περὶ τῆ Μεγαλομάρτυρος καὶ Ἀθλοφόρου
 Νικήτας .

Ελᾶτε νὰ ἰδῆτε ἄλογοι μὲν Χριστιανοὶ ἐνός
 νέος ἀνδρεία . Ἐλᾶτε νὰ ἀκῆσετε ἀγῶνα
 θαυμάσιον , τῶ ὄντως Ἀγίᾳ Παρθένῃ καὶ Σώφρο-
 νος, τῆ Ἀθλοφόρου λέγω καὶ γενναίᾳ Νικήτας . Ἐ-
 λᾶτε νὰ ὠφελιθῆτε ψυχῆτε καὶ σώματι . ποῖος
 λοιπὸν εἶδε ποτὲ ἀνθρώπον γυμνὸν , χωρὶς ἄρ-
 ματα . χωρὶς νὰ ἔχη τινὰ ἄλλον συμβοηθὸν νὰ νι-
 κῆσῃ ἐναντὶ αυτοκράτορα βασιλέα ; καὶ τῆτος δὲν εἶ-
 ναι ἄλλος , παρὰ ὁ Μεγαλομάρτυς Νικήτας . ὁ
 πῆ ἐνίκησε τὸν παρανόμον βασιλέα , καὶ ἀδίκον
 Δέκιον . λοιπὸν προσέχετε νὰ ἀκῆσετε μὲτ' πάσης
 προθυμίας .

14.

Φαίνεται εἰς τὰ ἰσορική βιβλία εἰς τὰς δεκα-
 πέντε τῆ Σεπτεμβεῖς , πῶς εἰς τὸν καιρὸν τῆ ἀ-
 δίκου βασιλείας Δεκίου νὰ ἐμαρτύρησαν ἐτῆτος ὁ
 Μεγαλομάρτυς καὶ Νικητὴς Νικήτας , ὁ ὁποῖος
 παρῶ-

παρῶτον ἐκαταβάλθη ὡς Χριστιανὸς εἰς τὸν βασι-
 λέα, καὶ ἄρχισεν νὰ τὸν καταπέσῃ μὲ λόγια γλυ-
 κά, καὶ μὲ κολακίαις, ἔπειτα τὸν ἐφοβέερα καὶ μὲ
 κολασήρια, αὐτὸν ἀρνήθη τὸν Χριστόν. λέγωντας,
 Νικῆτα ἔλα νὰ θυσιάσῃς εἰς τὰ εἰδῶλα ὅπῃ εἶναι
 θεοὶ ἀθάνατοι, δεῦρ νὰ σὲ τιμήσω μὲ ἀξίαν, ὅπῃ
 νὰ μὴ ἐτιμήθῃ ἄλλος ποτὲ ὡσὰν ἐσὺ. καὶ νὰ
 σὲ κάμω συγκλητικόν, καὶ κοινῶν τῆς βασιλείας
 μου. Ὁ δὲ Ἅγιος τῷ ἀπέκειθη, μὴ γινώσκομαι ἐγὼ
 ποτὲ νὰ ἀρνήσω τὸν γλυκύτετόν μου Ἰησοῦν Χρι-
 στόν, παρανομώτατε βασιλεῦ ὄχι νὰ μὲ ἡδέελες
 δῶση ὡς λέγεις βασιλικαῖς ἀξίαις, καὶ τιμαῖς,
 ἀλλὰ νὰ μὲ ἡδέελες δῶση τὰ πλέον χειρότερα κολ-
 ασήρια ὅπῃ ποτὲ νὰ ἠκέδησαν. ταῦτα ἀκούων-
 τας ὁ μιαιρὸς ἐθυμώθη. καὶ ἐπειδὴ τὸ ἀμετάθετον τὸ
 γνώμης τὸ εἶδε, ἐπρόσαξε παρῶθεν νὰ φτιάσῃν
 εἰς εὐνοίαν εὐμορφὸν περιβόλι εὐνοίαν κρεβάτι σρωμέ-
 νο μὲ χρυσὰ σρώματα, καὶ μετὰ εἰς τὸ περιβόλι
 ἐκεῖνο ἦσαν πᾶσα λογίς λουλέα, καὶ ἄπο τῶν
 μίαν μερέαν ἐκίλαδῶσαν τὰ πελῖα, καὶ ἄπο τῶν
 ἄλλων, ἐφυσῶσαν λεπτοὶ ἀέμοι, καὶ ἐσείζαν τὰ
 δροσερὰ νερὰ τῶν βρύσεων, ὅπῃ σὲ ἐφαίνετο ἄλ-
 λος Παράδεισος. εἰς αὐτὸ λοιπὸν τὸ κρεβάτι,
 ἐπρόσαξεν ὁ ἀλιπῆριος βασιλεὺς νὰ ἀπλώσῃν τὸν
 Ἅγιον δεδεμένον χεῖρα καὶ ποδάρια.

Ἐπειτα σὲλνει μία γυναῖκα νέα, καὶ καὶ πολλὰ
 εὐμορφὴ, νὰ παρακινήσῃ τὸν Ἅγιον εἰς σαρκι-
 κὴν σμίξιν, καὶ ἔτσι ἄρχισεν ἡ ἀναισχυντος καὶ μιαι-

70 ΜΗ'Ν ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ.

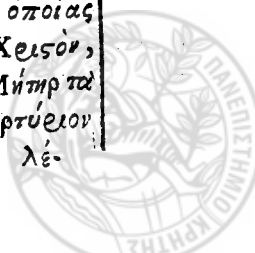
ρά κόρη ἢ καταφιλεῖ τὸν Ἄγιον ὄντας εἰς τὸ κρε-
 βάτι δεξιός, καὶ μετὰ χήματα πορνικὰ ἀναγκά-
 ζειτον, νὰ ἀμαρτάνῃ. ὁ δὲ Ἄγιος βλέπωντας ἢ
 εἰαυτὸν τε εἰς μέγαλον κίνδυνον, ἢ μὴν ἔχωντας
 πῶς νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τὸν τοιαῦτον τεκέφαλον
 ὄφιν, ἀνασκόπεε ἐκ βαθέων καρδίας, ἢ ἐσύκω-
 σεν ὄμματα, ἢ νοῦν πρὸς τὸν Θεόν, ἢ εἶπεν, ἄς
 προφθάσῃ ἢ χάρις καὶ ἡ δυνάμις σε Κύριε, εἰς
 ἐμὰ τὸν ταπεινόν, ἰδὲ γὰρ ἔσπασάν μοι παγί-
 δα οἱ ἐχθροί μου, ἢ σέκονται βέβαιοι νὰ ἀπο-
 λαύσωμαι τὴν νίκην. ἀλλὰ ρῦσαι ἢ λύσασαί
 με ἀπὸ τὰς παγίδας τῆς θνητόντων με. ὅτι ἐπὶ
 σὲ ἠλπισα. ταῦτα εἶπεν ὁ Ἄγιος, ἢ ὁδύς, ὡ
 τῆς ἀνδρείας, ὡ τῆς γενναϊότητος, θερίζει μὲ δόν-
 τιά τε τὴν γλῶσσαν τε, ἢ τὴν φτύει ἀνάμα με
 τὸ αἷμα τε εἰς τὸ πρόσωπον τῆς πόρνῆς, ἢ ἐκείνη
 ἀπὸ τὴν ἐνφοπιώτης τὸν ἐσυχάθη ἢ ἐπαραμέ-
 εισεν ἐνφοπιασμῆν, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ὁ βασι-
 λῆς ἢ ὁ Πῆρ τε ὁ διαβολος οἵτινες ἔμειναν νικη-
 μῆροι ἢ ἐνφοπιασμῆροι. λοιπὸν ὁ βασιλεὺς Δέ-
 κιος βλέπωντας ὅτι μετὰ ἄλλον ἔσπον δὲν ἐδύ-
 νετο νὰ νικήσῃ τὸν Ἄγιον, ἔδωκε τὸν διαξίφης
 θάνατον, ἢ τὸν ἀποκεφάλισεν, ἢ ἔτζι ἐνίκησεν
 ὁ ἀθλοφόρος νικήτας, ἢ ἔλαβε διπλῆν ἢ Στέφα-
 νον τῆς τε Παρθενίας, ἢ τῆ μαρτυρίας. τὰ ὅμοια
 ἔπαθε καὶ ἡ Ἄγια Εὐφρασία ἢ ὅποια τιμᾶται εἰς
 τὰς δέκα ἐννέα τῆς Ἰαννουαρίου μῆνος.

Εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν εἶναι καὶ ἡ μνήμη τῆς Ἀ-
 γίας

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ. 71

γίε μάρτυρος Πορφυρίου, ὁ ὁποῖος ἦτον εἰς τὸ καιρὸν τῆ ἀθέου βασιλείας καὶ παραβάτης Γαλιανῆ, καὶ ἦτον μίμος, ἠγούω ἀναγελασῆς καὶ ἐμπαίκτης, ὅστις ἐπροσάχθη εἰς μίαν ἑορτὴν μιανὰν ὅπου ἑορτάζε τὰ γεννέθλιάτου, καὶ ἦτον λαὸς πολὺς δευὰ νὰ ἐμπαίξῃ τὸ βάπτισμα καὶ τὰ μυστήρια τῶν Χριστιανῶν. ἀλλ' ὁ Θεὸς οἰκονόμησεν δευὰ νὰ ἐμπαίξῃ αὐτὸς τὰ τῶν ἠλλιώων ἀθεασεβάσματα, καὶ ἠλλοιώθη θεῖαν ἀλλοίωσιν, καὶ παρδύθης ὅπῃ ἐσέβη εἰς τὸ νερόν, ἐβόησε μεγάλη τῇ φωνῇ. βαπτίζεται ὁ πορφυρίου εἰς τὸ ὄνομα τῆ Πατρὸς, καὶ τῆ Υἱοῦ, καὶ τῆ Ἁγίας Πνεύματος, ἀμὴν, καὶ ἐνεδύθησεν δύθης ἅσπρα φορέματα. ἐπαρρησιάζθη δευὰ Χριστιανὸν ὀμωρὸς εἰς τὸν βασιλέα, καὶ εἰς τὸ πλῆθος λέγωντας, ἐγὼ Χριστιανὸς εἶμαι, καὶ τὸν Χριστὸν κηρύττω δευὰ Θεὸν ἀληθινόν, τὰ δὲ εἰδῶλα καταφρονῶ. ταῦτα ἀκέωντας ὁ βασιλεὺς καὶ αἰσχυθεις, ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν, καὶ ἔλαβε τὸν Στέφανον τῆ μαρτυρίας.

Εἰς τὰς δέκα ἐπτὰ τῆ αὐτῆ μῆνός, φαίνεται ὁπόταν ὁ ἀθεὸς καὶ μιανὸς βασιλεὺς Διοκλητιανὸς ἐλύσα καὶ τῶν Χριστιανῶν, καὶ ἐπαίδευε τὰς ἀθλητὰς μὲ καθε λογίς κολασήρια, τότε ἐκρατήθησαν, καὶ ἡ Ἁγία Σοφία μὲ ταῖς ἑξῆς τῆς θυγατέρες τῆ Πίσιν, Ἐλπίδα, καὶ Ἀγάπην, τὰς ὁποίας ἀνάγκαζεν ὁ ἀληθῆλος νὰ ἀρνηθοῦν τὸν Χριστὸν, καὶ βασανίζόμεναι ἐναθέτα ἡ δύλογημῆν Μήτηρ τὰ ἰδιά τῆς τέκνα, καὶ ταῖς ἐπαρκεῖνα εἰς μαρτύριον

λέγασα. φυλαχθῆτε τέκνα μου, καὶ καθαραὶ νύμφαι τῷ βασιλέως Χεισῆ, να μὴ ποδοῦσατε τὴν ἀνώμην τῶν Χεισῆ, καὶ τὴν λαμπάδα τῆς παρθονίας σας. μόνον μὲ ὄλλω τὴν προθυμίαν σας χύσετε τὸ αἷμά σας διὰ τὸν Χεισόν, ὅπως ἔχυσεν θεληματικῶς εἰς τὸν σαυρὸν τὸ πανάγιόν τε αἷμα. καὶ ἔτι μετὰ πάσης προθυμίας ἀκούοντες τὰ λόγια τῆς σοφωτάτης μητρὸς, καὶ ὄντως σοφίας, ἐτελείωσαν τὸν δρόμον τῆς μαρτυρίας, καὶ ἔλαβαν τὸν Στέφανον τῆς ἀθλήσεως παρὰ τοῦ Σωτῆρος Χεισῆ.

Κοντάκιον, ἦχος, α'. Τὸν τάφον σου
Σωτήρ.

Σοφίας τῆς σεμνῆς, ἱερώτατοι κλάδοι, ἡ πίσις καὶ ἔλπις, καὶ ἀγάπη δειχθεῖσαι. σοφίαν ἀπεμώρασαν, τῆς ἐλλύων ἐν χέρει, καὶ ἀθλήσασαι, καὶ νικηφόροι φανεῖσαι, σέφος ἀφάρτου παρὰ τῶ πάντων δεσπότη, Χεισῆ ἐνεδύσαντο.

Εἰς τὰς εἴκοσι δύο τῶ Οκτωμβρίου μηνὸς, γράφει, πῶς ὁ ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν καὶ Θαυματουργὸς Ἀβέρκιος, διὰ τὴν πίσιν καὶ μεγάλῃ παρρησίᾳ ὅπως εἶχε πρὸς τὸν Θεόν.

Ὁκτωβ
κ β.

Ἐπὸς αἴσιν εἴαν δαίμονα, καὶ ἐσύκωσε μίαν μεγαλωτάτην Πέξαν ὑπὸ τὴν Ρώμην, καὶ τὴν ἐπῆγεν εἰς τὴν ἀφρηγίαν, καὶ διὰ προσδουχῆς ἐθαύμα-

μα-

ματέργησε, καὶ ἔκαμε τὴν ξηρὰν γλῶσσαν, καὶ ἀνέβλυσε νερόν θερμώτατον.

Ἐτετοὶ οἱ δόλογημῆλοι μάρτυρες, καὶ τιμημῆλον Ἀνδρόγῳων, Τερκύτιος καὶ Νεονήλλας, μαζοὶ μὲν ἑπτὰ αὐτῶν Τέκνα, οἱ ὁποῖοι ἐκρατίθησαν παρὰ τῶν ἀθέων τυράννων ὡς χριστιανοί, καὶ ἠνώγκασαν αὐτοὺς νὰ προσκυνῶσι τὰ εἰδῶλα, καὶ βλέπωντας πῶς δὲν ἠθέλησαν ἄτε τὸν Χριστὸν νὰ ἀρνηθῶν, ἄτε τὰ εἰδῶλα νὰ προσκυνῶσιν, ἐπρόσασαν ὁ ἄθεος, καὶ τὸς ἔβαλαν εἰς σὺν καζάνη γεμάτο πίσσα καὶ τὸς ἔβραζαν, καὶ ποσῶς δὲν ἐβλάπτηκαν, καὶ ἔτι μὲν ταῦτα τὸς δότοκεφάλησε διὰ τὸ ὄνομα τῶν Χριστῶν, καὶ ἔλαβαν τὸν Στέφανον τοῦ μαρτυρίου.

κ. ή.

Εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ὁ Ἅγιος Κοσμάς καὶ Δαμιανός, ἀτάμα μὲν ἄλλα ζῆλια ἀδελφία αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι ἐβασανίσθησαν, μὲ πολλῶν λογίων βασανιστήρια διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, καὶ δὲν ἠθέλησαν νὰ ἀρνηθῶν τὸ ὄνομα τῶν Χριστῶν, καὶ ἔτι ἐτελείωσαν τὴν ζωὴν τῶν μὲ μαρτύριον.

Ἡ Ἁγία καὶ Ἀθληφόρος Ἀναστασία ἦτον δότο τὴν μεγαλόπολιν Ρώμην. καὶ ἐπαρεδώθη εἰς τὸς ἀθέους τυράννης ὡς χριστιανή, καὶ διὰ τῆς ἐτιμωρήθη μὲ κάθε λογίς τιμωρίας καὶ βάσανα. ἔξερίζωσαν τὰ νύχια τῆς, ἐκοφαντὰ φτιά τῆς, καὶ τὰ βυζιά τῆς, διγάζου ὄλα τῆς τὰ δόντια μὲ τανάλλια, κόπτου τὰ χεῖρα καὶ τὴν γλῶσσαν τῆς. Ἐπειτα τὴν ἀπλωσαν γυμνὴν ἀπυῶν εἰς ἀνάμφοκα

Ο' κ. πο β.
κ. ς.

κάρ-

κάρβυνα . κ' ἐπειδὴ δὲν ἑκαταπείδη νὰ προσκυ-
νήσῃ τὰ εἰδῶλα, μὴτε νὰ ἀρνηθῇ τὸ ὄνομα τῆ Χρι-
στῆ, δέχεται τὸν δεξιὸν θάνατον .

Νοεμβ.
δ.

Ἡ Ἁγία οσία κ' νύμφη τῆ Χριστῆ ματρῶνα, ἡ
ὁποία δεξιῶν πλὴν ὑπερβολικῶν ἀγάπῶν ὅπου εἶχε
πρὸς τὸν νυμφίον της Χριστὸν, ἐπαρέδωκε τὴ σάρ-
κατος εἰς νησεῖαις κ' δεξφοραῖς σκληραγωγίαις,
δεξιῶν τῶν κ' ὁ Θεὸς τὴν ἐδόξασε, καὶ τῆς ἐχάρισε
χάριεν νὰ θαυματουργῆ . κ' ἀνάμεσα εἰς τὰ ἀπει-
ράτης θαύματα, ἔκαμε κ' τὴν τῆ θαυματουργίαν,
ἦσαν ἔκαμε προσδύχῳ πρὸς τὸν Θεόν, κ' ἐβγῆκεν
νερὸν ἀπὸ σῶν τῶν ζυγῶν .

ιβ.

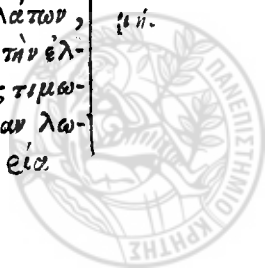
Ἐπειὶ οἱ δύο ἐβλογημένοι πατέρες καὶ ὄντως
ποιμῆδες τῆ ἀρχιποιμῆδος Χριστῆ, ἀκούοντες τὸν
λόγον τῆ Χριστῆ ὅπως λέγει εἰς τὸ ἱερόν Εὐαγγέ-
λιον, μακαρίζοντας τὴς συμπαθεῖς κ' ἐλεήμονας .
τὸ, μακάριοι ἐλεήμονες ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται .
ἠκολούθησαν κ' μετὰ τὸ ἔργον, κ' ἔβγιναν ἐλεήμονες
κ' συμπαθεῖς πρὸς τὴς πτωχεῖς κ' πένητας, καὶ
τὰ ὀνόματά τῆς ἦσαν κ' τῆ δύο Μαρτιανοί . οἱ ἀ-
ποῖοι καθῶς ἦσαν σωόνουμοι, ἔτσι ἦσαν κ' ὁμό-
φοποι, φιλελεήμονες κ' οἰκτίρμονες, κ' δεξιῶν τὴν
ὑπερβολικῶν ἀρετῶν τῆς ἐλεημοσυνῆς ὅπως εἶ-
χαν, ὡς κ' τὰ ἰδίᾳ τῆς φορέματα ἔδωσαν ἐλεημο-
συνῶν, δεξιῶν τῶν κ' ὁ Θεὸς, τὴς ἐτίμησε μετὰ τὴν
χάριεν τῆς ἰαμάτων κ' θαυμάτων, κ' ἀνέστησαν νε-
κρῆς, κ' ἀπέθανον ἀδελφεῖς, καὶ ἕτερα παρόμοια
θαύματα ἐτέλεσαν .

Οὐδὲ

Ο δὲ μέγας Ἰωάννης ὁ Χρυσόσομος, ὁποῖος
 ἔχε τὴν ἀκρατὴ ἀρετὴν, καὶ παρρησίαν ὅπῃ εἶχε
 πρὸς τὸν Θεόν, εἶδεν ὀφθαλμοφανῶς εἰς τὸ θεῖον
 καὶ ἱερὰν λειτουργίαν ὅπου εἶχε ἰεροτονήσει, τὸ Πα-
 νάγιον Πνεῦμα ὡσαύτως περιεβλεῖ ἀπάνω εἰς τὴν ἱε-
 ρὰν τε κεφαλὴν, ἕσωντας νὰ εἶναι ἄξιον ἀγγεῖον
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, διὰ τὸ ὅποιον ἐμελλε νὰ φω-
 τίση, καθὼς καὶ ἐφώτισεν ὅλον τὸν κόσμον μετὰ τῆς
 χρυσαῖς τε διδασκαλίαις.

Ο μέγας κήρυξ, καὶ Ἀπόστολος τῶ Χριστοῦ, Φί-
 λιππος, περιπατήσας εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ χώ-
 ραν ἔχε νὰ ἐπιστρέψῃ τὰς πεπλανημένους εἰς τὸ
 Εὐαγγέλιον τῶ Χριστοῦ, καὶ ἔχε νὰ εἶχε τὴν ἐλπί-
 δατε εἰς αὐτὸν, ἀφανίζε τὰς βωμὰς τῶ εἰδώλων.
 καὶ μάλιστ' εἰς τὰς ἀθλίους, ἐκήρυξε τὸν Κύριον
 ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἔχον θεὸν ἀληθινόν, καὶ ἐγύ-
 ρισεν ὅλον τὸ πλῆθος τῶ σοφῶν ἐκείνων ἀνδρῶν
 εἰς τὴν πίσιν τῶ Χριστοῦ. τὸν δὲ ὑπερήφανον ἐκείνον
 ἀρχιερέα τῶ Ἑβραίων, ὅπῃ ἐλύσασκε καὶ τῶ Χρι-
 στοῦ, καὶ τῶ Ἀποστόλου, ἔκαμε μετὰ τὴν θερμὴν προ-
 σδελιὴν καὶ τὴν ἐκατάπιε ἡγῆ σὺσσωμον, ὡς περ
 ποτε τὸν Δαθιὴν καὶ Ἀβιρόν, τὰς δὲ εἰδωλολάτρ' ας
 ἐβάπτισεν εἰς τὸ ὄνομα τῶ Πατρὸς καὶ τῶ Υἱοῦ καὶ τῶ
 Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ο Ἁγιος Μεγαλομάρτυς τῶ Χριστοῦ Πλάτων,
 ἔχε νὰ εἶχε καὶ αὐτὸς ὅλον τε τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐλ-
 πίδατε εἰς τὸν Χριστὸν, δεύ ἐφήφα τῆς τιμω-
 ρίας τῶ ἀθέων τυραννῶν, ὅπῃ τῶ Ὀζυαναν λω-
 εία

εἶα ἄπο τὸ κορμῆτε, καὶ ὅπῃ τὸν ἀπλωσαν ἀπάνω
εἰς οὐα κρέβατι καιόμενον σιδερένιον, καὶ ἄλλοι
τὸν ἔκαμαν μὲ ἄλλα σίδερα ζεσά, ἕνα τὸν κά-
μουυ νὰ ἀρνηθῆ τὸν Χριστὸν, καὶ αὐτὸς ὁ τελοσόλ-
βιος ὑπόμεινε μὲ ἀνδρείαν ὅλα τὰ χαλεπὰ ἐ-
κεῖνα κολασήεια δὲ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἔλε-
γε. δεῦ μὲ χωρίζει τινὰς ἄπο τῆ ἀγάπῃ τοῦ
Χριστοῦ, καὶ ἔτσι ἀπεκεφαλίδη, καὶ ἔλαβε τὸ μαρ-
τυρικὸν Στέφανον.

κ β'.

Ὁμοίως καὶ ἐκεῖνοι οἱ συνάνθυμοι Μάρκοι τῶ
ὀνόματι τῆς, οἱ ἀθληταὶ καὶ ὁμόφοποι, οἱ ὁποῖοι
βασανίζόμενοι, καὶ τιμωρέμενοι ἄπο τῆς ἀπίστῃς
τυραννῆς μὲ πᾶμπολλα βασάνα, εἰς τὸσον ὅπου
ποροπῆτερα ἐκνήωσαν καὶ ἔχυσαν τὸ αἷμα τῆς ὄντες
ζωντανοὶ, παρὰ ὅπῃ ἀπεκεφαλίδησαν, καὶ ἔτσι
ἔλαβον τὸν Στέφανον τὸ μαρτυρικόν.

κ ε'.

Ἡ Ἀγία ἐκεῖνη νύμφη τῶ Χριστοῦ, ἡ πάνσο-
φος, καὶ καλλιπάρθενος, λέγω Αἰκατεῖνα, ἡ
ὁποῖα δὲ τὸν πόθον, καὶ πολλῶ ἀγάπῃ ὅπῃ εἶ-
χε πρὸς τὸν νυμφιοντῆς Χριστοῦ, ἠξιώθη καὶ ἀρ-
ραβωνίδηκε τὸν υἱὸν τῆς ὑπερκοδόξῃς Μαριίας τὸν
Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν. καὶ ὠμολόγησε παρ-
ρησία ἐνώπιον τῶ δυσσεβῆς βασιλέως Μαξεν-
τίου τῶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δὲ Θεοῦ ἀ-
ληθινόν, καὶ τὸν ἔλεγξε φανερά δὲ ἀπίστον καὶ ἄ-
θεον, καὶ ὕβρισε τὰ ἄψυχα εἶδωλα, ὀνομάσασα
αὐτὰ, ξύλα κωφὰ καὶ ἀναίδητα. ἀκόμι ἀπεσό-
μησαν καὶ τῆς ἐκατὸν πενήντα ῥήτορας, καὶ ἔμειναν

ὡνα

ἀναπόλογοι, οἱ ὁποῖοι ὡμολόγησαν παρρησία
ὅτι ὁ Χριστός εἶναι Θεὸς ἀληθινός, καὶ ἔτι ἀπε-
κεφαλῆθησαν ὅλοι ὅρα τὸ ὄνομα τῆς Χριστοῦ μαζὴ
μὲν ἔβασιλεύσαν γυναικὰ τῆς βασιλείας, ἡ ὁποία
καὶ αὐτὴ ὑβρίζει ἔβασιλεύει καὶ τὰς Θεούς τε. καὶ βλέ-
πωντας ὁ ἄθεος βασιλεὺς τὴν ἀμετάθετον γνώ-
μην τῆς Ἀγίας, τὴν ἐβασάνισεν ἀπάνω εἰς σῶαν
ἔροχον, ἡ ὁποία χάριτι Χριστοῦ ἔμεινεν ἀβλα-
βῆς, καὶ ἔτι ὕστερα τὴν ἀπεκεφάλησεν, καὶ ἔλα-
βεν ἡ Ἀγία διπλοῦν ἔ Στέφανον τῆς μαρτυρίας καὶ
τῆς Παρθενίας, καὶ οἱ Ἄγγελοι ἐπῆραν τὸ πα-
ράγιόν της λείψανον, καὶ τὸ ἐμετάθεσαν εἰς τὸ θεο-
βάδιον ὄρος τοῦ σινᾶ. καὶ εἰρίσκεται ἕως τὴν
σήμερον.

Ὁ ἀσκητικώτατος ἐκεῖνος συλίτης ὁ μέγας Ἀ-
λύπιος, ὁ ὁποῖος ὅρα τὴν πολλὴν τὴν ἀσκησιν καὶ
σκληραγωγίαν, καὶ ἀγάπην ὅπως εἶχε πρὸς ἔ Κυ-
ριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐπολέμησε μετὰ τοὺς
δαίμονας ἀπάνω εἰς σῶα κίονι χρόνος ὀλοκλήρους
πενήντα ἔξις, καὶ ἄλλα πάμπολλα θαύματα ἔ-
καμην, καὶ εἰς τὸ τέλος ἀνεπαύθη ἐν Κυρίῳ καὶ ἐ-
κληρονόμησε τὴν ἀτελεύτητον βασιλείαν τῆς οὐ-
ρανῶν.

Φαίνεται εἰς τὰς δέκα τῆς Δεκεμβρίας, πῶς ἐ-
πέτοι οἱ ἔξις μεγαλομάρτυρες καὶ ὄντως ἔρισμα-
κάριοι, οἱ ὁποῖοι ἦταν συγκλητικοὶ τῆς δυσσεβῆς
καὶ ἀπίστης βασιλείας Μαξιμιλιᾶ καὶ ἐτιμήθησαν
ηγεμόνες εἰς τὴν ἀξίαν. καὶ ὁ μὲν Ἅγιος Μιλῶς

κ. ε'.

Δεκεμ-
βρ. ε'.

78 ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ.

ἦτον εἰς τὸ κρυφόν Χερσιανὸς καὶ ἐπέμφθη ὑπὸ τὸν βασιλέα ἡγεμὼν εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν, διὰ νὰ εἰρλωδύσῃ τὴς ἐκεῖ ἀνθρώπους ὅπως ἀπίσῃσαν, καὶ καθὼς ἐπῆγε, πρῶτον μὲν τὴς εἰρλωδύσων, ἔπειτα ἐκήρυξε τὸν Χερσὸν, καὶ τὴς ἐδίδαξε νὰ ἀρνηθῶν τὴν πλανύτῃς, καὶ τὴς ἐβάπτισεν ὅλους. καὶ ἀκένωτας ὁ βασιλεὺς ἐθυμώθη. καὶ ἔσειλε τὸν Ἄγιον Ἐρμογενῆ δίδωντάς τε ἕξασίαν νὰ τιμωρᾷ τὸν Ἄγιον Μίωᾶν. καὶ ὡς ἐπῆγεν, ἐτιμώρεισε μὲ πολλὰ βάσανα τὸν Ἄγιον Μίωᾶν, ὁ ὁποῖος ἔμεινε ἀβλαβής, καὶ βλέπωντας τοῖσιν θαῦμα ἐπίσδυσεν εἰς τὸν Χερσὸν, ἔπειτα ἐπαρσάθησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ ὡμολόγησαν τὸν Χερσὸν παρρησία, καὶ τὴς ἐτιμώρεισε μὲ κάθε λογίς εἰδος τιμωρίας, τὴς εὐγαλέ λωεῖα ὑπὸ τὰ κορμῖα τῃς, ἔβανε καρφία εἰς κεφάλια τῃς, ἔκοψε ταῖς γλῶσσαῖς τῃς, χεῖρα καὶ ποδάρι, ἔπειτα τὴς εὐγαλέ καὶ τὰ μάτια τῃς, καὶ ὑπὸ ὅλα ἐκεῖνα τὰ βάσανα δευ ἐβλάπτηκαν, ἀλλὰ ἔσεικαν σερεοὶ καὶ ὑβείσαν τὴν βασιλέα καὶ τὴν πλανύτῃς. καὶ τέλος τὴς ἀπεκεφάλισε μαζὴ μὲ τὸν Ἄγιον Εὐζεφον, καὶ ἔλαβαν τὴν μαρτυρίαν τὴν Στέφανον νὰ χαίρονται εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν.

Εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν εἶναι ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Γεμελάου, ὁ ὁποῖος ἐπαρρησιάθη ὁμωροσά εἰς τὴς τυράννης καὶ τιμωρεῖται. καὶ πρῶτον τὴν ἐγδιρωζωντανὸν ὡσαν τὸ κείρει, τὴν ἐκάρφωσαν καὶ μία σκέφια χαλκοματῆρια εἰς κεφάλι τῃς, τὸν ἔζω-

σαν με ἄλυσον πυρομυκόν, ἃ ἐξύπησαν με πυρομυκῶναις σέβλαις εἰς ταῖς πλάταις τε, τὸν ἔβαλαν εἰς σῶαν λάκκον ὅπερ ἦτον γεμάτο ξύδι, ριζιλὴν καὶ καβῶνι.

Εἰς τὸς ὁ Ἅγιος Μείρακος, ἦτον πρῶτα Χριστιανός, καὶ ὕστερα τὸν ἐσκότεισεν ὁ φθονερός δαββόλος, καὶ ἐγένετο τῆρος, καὶ τὸν εἶχεν εἰς μεγάλλω ἀγάπῳ ὁ ἀπίστος ἀμυράς, καὶ ὅλοι τε οἱ ἄρχοντες, οἱ δὲ γονεῖς τῷ Μείρακος, κάθε ἡμέρα ἔχωναν θερμότατα δάκρυα δαββὸν τῷ ἀπιστίαν τῷ ἵψως, πῶς ἐχώρειν ἄπο τὸν Χριστὸν σὰν ἰσδάς. παρακαλοῦντες τὸν Θεὸν ἡμέρα καὶ νύκτα νὰ τὸν φωτίσῃ, καὶ νὰ μετανοήσῃ, καὶ νὰ φύγῃ ἀπ' αὐτῷ τῷ πλανημένῳ πίσιν, ὡς καὶ ἐγένετο. ἦλθεν ἔν ὁ Ἅγιος Μείρακος εἰς τῶς γονεῖς τε, Θεὸν φωτίσαντος αὐτῶν, καὶ τῶς λέγει. ἤμαρτον εἰς τὸ Χριστὸν καὶ Θεὸν τῶ παντός καὶ εἰς ἑσᾶς, τί ἔχω νὰ κάμω; λέγουσιν οἱ φρονημότατοι γονεῖς, ὡ τέκνον μας, αὐτὸν δέλης τῷ καλοσυνώλωσκα, καὶ νὰ ἔχωμεν καὶ ἡμεῖς κάποιαν ἐλεημοσυνώλω ἄπο τὸν Θεὸν, σύρεσον ἀμυράν, καὶ φανερώσῃ ὡς Χριστιανός, καὶ καθῶς ἀρνήθηκες πρῶτα τὸν Χριστὸν μετὰ τὸ δέλημάσκα, ἐτζι καὶ πῶρα σύρε μετὰ τὸ δέλημάσκα, καὶ ὁμολόγησον τὸ Χριστὸν, δαββὸν Θεὸν ἀληθινόν. καὶ ἐτζι πέρνει ὁ μείραξ τῷ δὶ χλω τῶ γονέωντε, καὶ ἐπῆγε παρδιδύς εἰς τὸν ἀμυράν, ὅπερ ἦτον μαζομυκῶνι ὅλοι οἱ ἀγαρῶνι, καὶ ἐσάθη εἰς τὸ μέσον, κάμνωνας καὶ τὸ σημεῖον τῶ ζωοποιῶσαυρῶ, καὶ εἶπε γαλλῶνι

1 α.

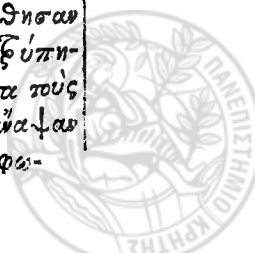
80 ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ.

τῆ φωνῆ, Κύριε ἐλέησον. καὶ ἐτίθει ἐπὶ ὤφθαλμοις οὐρανῶν ὁ ἀ-
 μιρὰς τῆς στρατιώτης τῆς, καὶ τὸν ἔδραν δωματίου,
 καὶ τὴν ἐκάμαν πληγαῖς ἀπ᾿ ὀφθαλμοῦ εἰς ταῖς πληγαῖς,
 ὕστερα δὲ τῶν πολλῶν τιμωρίαις τὸν ἀποφάσι-
 σαν εἰς θάνατον, καὶ τὸν ἔβαλαν εἰς μίαν βάρκαν,
 καὶ τὸν ἐπέπηγαν εἰς τὴν θάλασσαν ἕως τέσσαρα σά-
 ββα μακρὰ δὲ τὴν γλῶσσαν, καὶ ἐκεῖ ἔκοψαν τὴν ἀ-
 γίαν τῆς κεφαλῆς. καὶ δὲ ἅγιόν του λείψανον κά-
 μνει θαύματα ἕως τῆς σήμερον, δὲ τὸ ὅποιον
 βλύζει μύρον ὁσφύδατον.

Βλέπετε ὡς δὲ λόγηνται Χριστιανοί, πῶς κά-
 μνουσι καλοὶ γονεῖς, καὶ ἡ αὐθεντίας αὐτῶν ὅτι
 δύο ἄσπρα ἀπ᾿ ὀφθαλμοῦ τῆς ἡμέρας οἱ ἀ-
 γαρῖνοι ἀφίετέ τὸ φῶς καὶ τὴν πίσιν, καὶ πηγέ-
 νετε εἰς τὴν πλάνην καὶ ἀπιστίαν. καὶ ἀναγκάζετε καὶ
 τὰ παιδία σας νὰ τερκώσω, καὶ χάνετε τὴν ψυ-
 χὴν τῶν ἐδικήνων σας, καὶ τῶν παιδίων σας; ὡς μεγά-
 λη πλάνη ὅτι ὅτι ὀφθαλμοῦ ἐπλάκωσε, καὶ ὀφθαλμοῦ ἐτύφλω-
 σε; πᾶς εἶναι κάποιος μιανὰ καὶ ὀργισμείαις
 γυναικείαις, ὅτι ὀφθαλμοῦ τῆς ἀνδρῶν τῶν, καὶ
 τὰ παιδία τῶν; καὶ τῶν λέγουσι, βάλετε δὲ τὸ ὄνομα
 τερκικόν, ὡς ὅτι νὰ ἐλδοθεράνεθε δὲ τὸ
 χαράττι, καὶ ὁ Θεὸς εἶναι εὐσπλαγχνὸς καὶ ὀφθαλμοῦ
 συγχωρᾷ. ὅχι ὅχι ὡς Χριστιανοί. μὴ πλανηθῆτε ὅτι
 ὁ Χριστὸς ὀφθαλμοῦ εἰς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, ὅτι ὁ-
 ποῖος μὲ ἀρνηθῆ ὀφθαλμοῦ εἰς τῶν ἀγαρῖνων, θέ-
 λω τὸν ἀρνηθῆ καὶ ἐγὼ, νὰ τὸν σείλω εἰς τὴν αἰῶ-
 νιον κόλασιν.

Ὡς ἔλα' ἃ Ἄγιον καὶ Θαυματουργὸν Σπυριδῶνα
 σιωπῶ καὶ τὴν ὄραν. Ἐὰτι ὅλοι ἃ ἠξίωρετε καλὰ,
 μόνον θέλω νὰ ἀναφέρω ἔλα' ἐπὶ τὸν καλὸν καὶ
 σοφώτατον Ἄγιον καὶ Πατέρα μας τὸν Ἀρχιεπίσκοπον
 Ἱεροσολύμων Ἄγιον Ἀλέξανδρον, ὁ ὁποῖος
 ἐσάθη ἀνδρειομυθός εἰς ἃ πίσει τῷ Χριστῷ καὶ σε-
 ρεός. ὁ ὁποῖος ἐφέρθη εἰς τὸν ἠγεμόνα μαρσά,
 τὸν ἐπὶ ὁσάξε νὰ ἀρνηθῆ ἃ Χριστὸν, καὶ νὰ πισθῆ-
 σῆ εἰς τὴν πεπλανημένην πίσιν. Οἱ δὲ Ἄγιος
 ὑβρεῖσε καὶ τὸν ἠγεμόνα, καὶ ἀναθεμάτισε καὶ τὴν
 πλάνην τῆς πίσεώς τε. καὶ ὁ ἠγεμὼν ἐθυμώθη, καὶ
 ἐπὶ ὁσάξε νὰ δέσου τὸν Ἄγιον, καὶ νὰ τὸν βάνου
 εἰς τὰ ἀγρία λεοντάρια νὰ τὸν ξώγασι ζωντανόν,
 καὶ ἐτίξῃ τὸν ἔβαλαν, καὶ ποσῶς δὲν τὸν ἔβλαψαν τὰ
 θηρία, ἀλλὰ μάλιστα ἐγίναν ὡσὰν τὰ ἀρνία ἡ-
 μερα καὶ τὸν ἐπὶ ὁσκιωῶσαν, σκύφοντες τὰ κεφά-
 λια, καὶ ἐγλυφαν τῷ Ἄγιῳ ταῖς πληγαῖς. ὁ δὲ
 Ἄγιος ἐδόξαζε ἃ Θεόν, καὶ ἐφάναζεν εἰς τὸ πλῆ-
 θος. ὅσας μόνος Χριστός εἶναι Θεός ἀληθινός ὁ-
 πῶ ἔκαμε τὸν ἔρανον καὶ τὴν γλῶ.

Ἐπὶ τοῖσι οἱ ἑξισμακάριοι πάντε μάρτυρες, οἱ Ἄ-
 γιοι λέγω, Εὐστάτιος, Εὐγένιος, Αὐξέντιος καὶ
 Μαρδάριος, καὶ Ὀρέσις, οἱ ὁποῖοι ἔλα' τὴν ἀμε-
 ξον ἀγάπῃ ὅπῃ εἶχαν εἰς τὸν Χριστὸν, καὶ ἔλα' νὰ
 κληρονομήσω τὸν Παράδεισον, ἐπαυδάθησαν
 ἐδῶ μὲ πολλαῖς τιμωραῖς καὶ βάσανα. ἐφύπη-
 σαν τῶς ἀσραγάλας τῶν ποδῶν τῶν, ἐπειτα τοὺς
 ἐκρέμασαν καὶ κεφάλαια, καὶ ὑποκάτωθεν ἀνάψαν

φωτιαῖς, καὶ μὲ ὀνύχια σιδερένια ἔξῃσαν τὰ κορμιάτους, ἔπειτα τὸς ἔβαλαν εἰς εἷα καμλῶν ὅπῃ ἦταν πολλὰ καμῶνο, καὶ πεντελῶς δὲν ἐβλάπτηκαν, καὶ ἔτζι ἐτελειώθησαν ἐν Κυρίῳ, καὶ συγχαίρονται εἰς τὸν Παράδεισον μὲ τὸς Ἁγίους μάρτυρας.

Εἰς τὴν αὐτῶν ἡμέραν εἶναι καὶ ἡ μνήμη τῆς Ἁγίας Παρθενομάρτυρος Λεκίας. ἡ ὁποία ἀναλά καὶ νὰ ἦτον εἰς τῶν ἡλικίαν δεκαπέντε χρονῶν, ὅμως εἰς τῶν φρονιμάδα ἦτον τέλεια. ἐπειδὴ εἶχε τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀγάπῳ πολλῶν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ ἐφύλαγε τῶν παρθενοῦς. λοιπὸν ἐπέτη ἡ δόλονημῆ Παρθένος ἦτον ἀρραβωνιασμῆ εἰς εἷα πλείσιον ἀρχοντα ἄπισον, καὶ αὐτὴ ἡ παῖσοφος καὶ καθαρωτάτη Παρθένος, ἔχῃ νὰ μὴ θελήσῃ νὰ σμίξῃ μὲ ἄπισον αἰθρωπον νὰ φθεῖρη τῶν παρθενοῦς, εὐγένει παρρησία ὁμωροσὰ εἰς τὸν ἀρχοντα Πασχάσιον ὀνόματι, καὶ φανεράνεται ἔχῃ Χρειαση. καὶ εἶπε μεγαλοφῶνως. ἐγὼ εἶμαι Χρειαση καὶ τὸν Χριστόν με ὡς Θεὸν πισδῶ, τῶν δὲ πλάτῳ καὶ πίσινας καταπατῶ καὶ καταφρονῶ, ἐπειδὴ εἶσῃ τέκνα τοῦ σκοτός, καὶ κληρονόμοι τῆς αἰωνίε κολάσεως. ταῦτα εἶπῃσα ἡ Ἁγία, ἐθυμώθη ὁ ἀρχων, καὶ τῶν ἐπαίδδυσεν μὲ πολλαῖς τιμωρίαις, ἔπειτα τῶν ἀπέκεφάλισε, καὶ ἔλαβον ἡ καλλιπάρθενος κόρη τὸν Στέφανον τῆς ἀθλήσεως, νὰ συγχαίρεται παντοτινὰ εἰς τὸν Παράδεισον μὲ τὰς

τὰς φρονίμους Παρθένους .

Εἰς τὴν ἡμετέραν Ἁγίαν Σωσάναν, καὶ ἀμό-
 λωτον κοράσιον, ὃ μὲν Πατέρα τῆς ἦτον ἑλλη-
 νας, ἡ δὲ Μητέρα ἦτον ἑβραία, καὶ οἱ δύο ἄπιστοι
 καὶ παράνομοι. Εἰς τὴν ἡ πανσόφος καὶ θεοφώτιστος
 παρθένος, βλέπωντας τὴν πίσιν τῆς Χριστιανῶν
 πῶς εἶναι ἁγία καὶ καθάρη, ἐπῆγε παρθένος εἰς
 τὸν Ἐπίσκοπον Σιλβανόν, καὶ ἔλαβε τὸ Ἁγιὸν βά-
 πτισμα, καὶ ὡσαν ἀπέθαναν οἱ γονεῖς τῆς ἐξα-
 μοίρασαν ὅλον τῆς τὸν βίον καὶ εἰς τὰς πτωχὰς, καὶ
 ἐλόθέρωσε τὰς σκλάβους καὶ σκλάβαις τῆς. ἐπει-
 τα ἔγινε καλοχραία, καὶ φανερώνεται εἰς τὰς εἰδω-
 λολάτῃας, καὶ ὑβεῖζει παρρησία τὴν πλάνην
 τῆς, καὶ κρεμνίζει τὰ εἰδωλα μὲ τὴν καρσοδυχί-
 τῆς. ὃ δὲ ἄρχων ἐθυμώθη καὶ κόφτει τὰ βυζία τῆς
 κόρης, καὶ ὑσερα τῆς χυμοῦ μολύβι εἰς τὸ σῶμα-
 τῆς λυομένο μὲ ἓνα χωνὴ, καὶ αὐτὴ ἡ πανσόφος
 ὅλα τὰ ὑπέμεινε διὰ τὴν ἀγάπην τῆς νυμφίου τῆς
 Χεισοῦ. τέλος ἐκοφαν καὶ τὴν ἁγίαν τῆς κεφα-
 λῶν.

Εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν εἶναι καὶ ὁ Ἁγιὸς Βάκχος
 ὁ νέος, ὃ ὁποῖος εἶχε τοῦρκον Πατέρα καὶ ἑβραῖον
 μητέρα, καὶ ἐκαλοχρησθήθη, καὶ ὑσερα διὰ τὴν ἀγάπην
 τῆς Χεισοῦ διέγινε φανερὰ εἰς τὰς ἀγαρήνους, καὶ
 τὰς ὑβεῖσε τὴν πλάνην τῆς μιανῆς μωάμεθ, καὶ τὴν
 διὰ βοδολικῶν τῶν πίσιν, καὶ ἔττι ἀπεκεφαλίσθη,
 καὶ χαίρεται αἰωνίως εἰς τὴν Παράδεισον.

Ὁ Ἁγιὸς τῆς Χεισοῦ καὶ μάρτυς Μαεῖνος, διὰ τὴν

πολλὴν τῶ πίσειν καὶ ἀγάπῳ ὁποῦ εἶχε πρὸς τὸν Χριστὸν, ἐγέλασε τὸν ἀσεβῆ βασιλεῖα Μαρίνον, καὶ ἐπῆγε εἰς τὸν βωμὸν τέχα νὰ προσκυῶσῃ, καὶ ἐκεῖ ἔκαμε προσδύχην καὶ ἐσωτέριψεν ὅλα τὰ ἀψυχα εἰδῶλα. Δὲ τούτο ἀποκεφαλίζεται, καὶ ἐκέρδεσεν χεεὶ χεεὶ τῶ βασιλείῳ τῶ βρα-
νῶν.

κα.

Ἐπειὴ ἡ Ἁγία Γουλιανὴ ἦτον θυγατέρα πλε-
σίων γονέων καὶ ἀπίσων, καὶ τῶ ἀρράβωνιασῶ
μὲ εὐα ἀρχοντόπελον καὶ αὐτὸς ἀπίσος, καὶ ὁπό-
ταν ἦλθεν ὁ καιρὸς νὰ κάμωυ τὸς γάμους, πα-
ραγγέλει ἡ σοφωτάτη κόρη, ὅτι εἰὰ δὲν γυνὴ ὁ ἀρ-
ράβωνιασικὸς τῆς ἐπαρχος τὸ τόπε καὶ τὸ κάσρου,
δὲν τὸν θέλει δεῖ ἀνδρα τῆς, καὶ ἐτζι ἐγενε. ἔπει-
τα τὸ παραγγέλει, ὅτι εἰὰ δὲν γυνὴ Χριστιανὸς
πρῶτον εὐκαιρα κοπιᾶζει δεῖ τὸν γάμον. ὅτι ἐγὼ
εἶμαι Χριστιανὴ, καὶ αὐτὸς νὰ εἶναι ἕλληνας, δὲν
τὸ σέργω νὰ ἔχω ἀπίσον ἀνδρα. Δὲ τῶ τοὶ γο-
νεῖς τῆς ἀντάμα μὲ τὸν ἀρράβωνιασικὸν τῆς τῶ
ἐπαίδδυσαν διωτὰ, δέρνοντες καὶ καίοντες μὲ σί-
δερα καυσερὰ τὸ παρθενικὸν τῆς κορμὶ, καὶ ξέον-
τες μὲ οὐχια σιδερῶνα. εἶπα τῶ ἐκρέμασαν ἀ-
πὸ τὰ μαλιάτης, καὶ ἀπὸ κάπτως ἔβαλαν φωτεία,
καὶ τῆς ἔλεγον ἀρνήσου τὸν Χριστὸν, καὶ νὰ σὲ κατε-
βάσωμεν νὰ σὲ ἰαξ δίσωμεν. καὶ αὐτὴ ἡ καλλι-
πάρθενος κόρη, ποσῶς δὲν ἐφήρα τὰ βάσανα
δεῖ τῶ ἀγάπῳ τῶ Χριστῶ, καὶ ἐτζι ὕσερα ἀπεκε-
φαλίδη, καὶ ἔκαμε θαύματα πειρασὰ καὶ ἐπίδω-
σιν

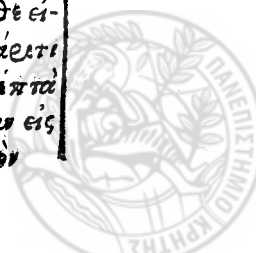
ΜΗΝ Γ' ΑΝΝΟΥΑΡΙΟΣ. 85

σαν ἄνδρες πεντακόσιοι, καὶ γυναῖκες ἑκατὸν ἑξή-
 τα, οἱ ὅποιοι ἀντάμα μετὶ τῶν Ἀγίων ἐκληρονό-
 μησαν τὸ Παράδεισον.

Εἰς τὰς εἴκοσι δύο τῶν αὐτῶν Δεκεμβριῶν μῶνός, κ β.
 τὰ ὅμοια καὶ περισσότερα ἔπαθε ἡ Ἁγία Ἀνα-
 στασία, ἡ ὅποια μετὰ πολλὰς τιμωρίας ἐτελείωσε
 τὸ μαρτύριον, καὶ ἔλαβε τὸν Στέφανον τῆς ἀθλή-
 σεως νὰ συχαίρεται πάντοτε μετὰ τὸν χορὸν τῶν Ἀ-
 γίων Παρθένων εἰς τὸ Παράδεισον.

Εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν τιμᾶται καὶ ἡ μνήμη τῆς
 Ἁγίας Θεοδότης, ἡ ὅποια ἔλατ' ἡ ἀγάπῃ τῶν Χρι-
 στῶν ἐτελείωσε τὸ καλὸν ἀγῶνα τῆς μαρτυρίας μετὰ
 ἰσχυρῆς τέκνης, καὶ ἔχυσαν τὸ αἷμα τῆς ἑσθ' ἡ Χει-
 σὸν, ὅπως ἔχυσεν τὸ τίμιόν τῶν αἷμα ἀπάνω εἰς τὸν
 σταυρὸν, μετὰ τὸ ὅποιον ἐγέναν συκληρονόμοι τῆς
 αἰωνίης βασιλείας.

Εἰς τὸν ὁ εὐδοξὸς μάρτυς τῶν Χριστῶν Ἰβηλιανός, Γ' ἀντ. 43
 ἀγωνίδηκε μετὰ θεῖον ζῆλον τὸ καλὸν ἀγῶνα τοῦ
 μαρτυρίας, ἔλατ' ἡ καθαράν ἀγάπῃ καὶ πίσιν
 ὅπως εἶχε πρὸς τὸν δεσπότην Χεισὸν, αὐτοπροαι-
 ρέτως καὶ θεληματικῶς ἐπῆγε μετὰ τῶν γυναικῶν
 τῶν βασιλίσσων ὀνόματι, πρὸς τὸν ἄπιστον καὶ
 δυσσεβῆ τύραννον Μαρκιανόν, καὶ ἐκήρυξε λαμ-
 πρᾶ τῆ φωνῇ τῆς Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦ Χεισὸν ἔλατ'
 Θεὸν ἀληθινόν, ἔλατ' ἡ τὸ ἐτιμωρήθη μετὰ εἴ-
 δος τιμωρίας, καὶ ὑπὸ ὅλα τὰ βάσανα χάριτι
 Χεισῶν ἐμείνον ἀβλαβῆς, καὶ βλέποντες τὰ ἐπιτὰ
 παιδίᾳ ἐκείνῃ τῶν ἀδελφῶν Μαρκιανῶν ἐπίστῶσαν εἰς

τὸν Χριστόν. Ἐξ ἧς τὸ τέμνεται ἡ τιμίαις κεφαλῇ
 τῷ Ἁγίῳ Γελιανῷ, καὶ ἔλαβε τὸν Στέφανον τὸν ἀθλή-
 σεως, ὁ δὲ μιαιρὸς Μαρκιανὸς ἐγένε κληρονόμος
 τῆς αἰωνίης κολάσεως.

Εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν εἶναι καὶ ἡ μνήμη τῷ Ἁ-
 γίῳ Καρτέριε, τῷ ὁποίῳ ἔξω τὴν ἀμέξον ἀγάπῳ
 ὅπως εἶχε πρὸς τὸν Χριστόν, τῷ ἔφανη εἰς τὸν ὕπνον
 καὶ τῷ εἶπε. Καρτέριε, ἀνδρίζε, διότι πολλὰ βά-
 σανα ἔχεις νὰ ὑπομῆγῃς ἔξω τὸ ὄνομά μου. καὶ πα-
 ρούθους ὁ Ἁγίος ἐσυκώθη χαρῆμος, καὶ μετὰ με-
 γάλῃς προθυμίας ἐπῆγεν εἰς τὸν ἀπίστον ἐκείνον
 αὐθρότῳ τῷ Οὐρβανῶν καλούμῃον, καὶ παρούθους
 κράζει με χαροποιῶ φωνῳ ἐνώπιον παντὸς τοῦ
 πλήθους, τὸ, ἐγὼ Χριστιανὸς εἶμαι, καὶ τὸν Χρι-
 στόν μου σέβω καὶ προσκυῶ, καὶ παρούθους δέρνε-
 ται ὑπὸ δέκα ἑξὶ στρατιώταις ἐπὶ πολλῳ ὥραν
 δυνατὰ. εἶτα κρεμάται εἰς σὺν ξύλον εἰς τὸ ὁποῖον
 ἔκαμε πολλῳ ὥραν κρεμασμῆος, εἶτα ξεριζώ-
 νουσι τὰ νύχια τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν τε, καὶ ὄλον-
 τε τὸ κορμὶ τὸ ἔξισαν με ὀνύχια σιδερένια, ἔπει-
 τε ἔξω πησιν τῆς ἀσραγάλης με τὴν αἰίδα, καὶ
 τῷ ἐμπηξαν καὶ πυρωμῆαις σέβλαις εἰς ὅλα τὰ
 μέλη τῷ κορμῆι τε. ἀπέκει τὸ ἔβαλαν εἰς σὺν τι-
 γανὶ μεγάλο καὶ τὸν ἐτιγανίζαν ὡσάν τὸ ψάει με
 λάδι ρετζίνι καὶ βῆπερο, καὶ μόλυβη λειομῆο εἰς
 τὸ σῶμα τε, εἶτα εἰς τέλος δέχεται τὸ ἔξω ξίφους
 θάνατον, καὶ ἔλαβε τὸν Στέφανον τῷ μαρτυρεῖς, νὰ
 συγχορῶ ἡ αἰωνίως εἰς τὸν Παράδεισον.

Ἐπεὶ τὸς ὁ σεβάσμιος καὶ καρτερόφυχος μάρτυς
 τῷ Χριστῷ Ἅγιος Δανάκτος, ἦτον ἐδῶ ἄπο τῆς τό-
 πης μας, ἦγουν ἄπο τῆς αὐλῶνα, καὶ εἰς τὸν και-
 ρὸν τῆς ἡλθάν τινὲς ἄπιστοι, καὶ ἐδῶ γαμῆσαν, καὶ ἐ-
 κέρσθον τῆς τόπης, καὶ τὰ ὀλόγυρα χωρεῖα. καὶ
 ἐπεὶ τὸς ὁ αἰμίμητος καὶ ἔρισμακάριος δὲ τὸν πο-
 λὺν πόθον ὅπῃ εἶχε πρὸς τὸν Χριστὸν, καὶ δὲ λά-
 βειαν εἰς τὰ θεῖα, καὶ μὲ τὸν καὶ ἦτον κληρικὸς, καὶ
 ἐπίτροπος τῆς ἐκκλησίας, ἐσιμιάξε τὰ Ἅγια καὶ
 ἱερά σκῆλη, καὶ τὰ ἐκρυψεν εἰς σὺα τόπον. οἱ δὲ
 ἄρχιοι ἐκεῖνοι ἄπιστοι δεῦν ἔπαυσαν γυροδύοντες ἕως
 ὅπῃ ἦσαν τὸν Ἅγιον, καὶ τὸς δαρμῆς τῶ ἐκα-
 μαν καὶ παιδύσες, ὅπῃ εἶναι ἀδύνατον νὰ τῶ γρά-
 φω σὺα πρὸς σὺα. ὅμως ὅλων διόλου ἦτον ἡ φρον-
 τίδα τῆς πῶς νὰ τὸν ἐπιστρέψου ἄπο τῶ πῆσιν
 τῷ Χριστῷ καὶ νὰ τὸν γυρίσου εἰς τῶ ἀπιστίαν τῆς.
 λέγοντες πρὸς αὐτὸν μετὰ θυμῆ καὶ ὀργῆς, ἀρνή-
 σε τὸν Χριστὸν καὶ τῶ πῆσιν σε, καὶ νὰ σε δώσω-
 μη ἀξίαν μεγάλην νὰ σε κάμω μη αὐθύντῶν,
 δὲ τὸς μαρτυρῶ ἡ ὄφης καὶ ὁ χαρακτήρ τῶ προσώπῆ
 σε δι' αὐτῶ τῶ ἀξίαν. καὶ ὁ Ἅγιος τῆς ἄπο κεί-
 θεκε μὲ ἱλαρὸν καὶ χαλεπῆσιν πρὸς ὄπῆ. δεῦν
 εἶναι καμία ἀξία, ἔτε τιμωρία, ἔτε ἄλλη τινὰ
 βάσανος νὰ μὲ χωρεῖσθ ἄπο τῶ ἀγάπῆ τῷ Χρι-
 στῷ, δὲ τὸν ὅποιον προθύμως ἔχω νὰ ἄποδωῶ.
 καὶ βλέποντες οἱ ἀσεβεῖς τὸ ἀμετάθετον τῆς γνώ-
 μης τῆς, ἔκοφαν τῶ τιμίαν τῆ κεφαλῶν, καὶ ἔ-
 δραμε σε φηφόρος εἰς τῶ βασιλείαν τῶ ἔρανῶν.

ἰδέτε δὲ λογημῶσι Χεισινοὶ πῶς ἔπαθαν οἱ Ἄγιοι διὰ τὴν ἀγάπην τῆ Χεισῆ. καὶ ἐσεῖς διὰ ὀλίγην ἀνάγκην, χερσίζετε ὑποὶ τῆ Ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίσει τῆ Χεισῆ, καὶ πηγῶν εἰς τὴν αἰώνιον κόλασιν.

ε. η.

Ἡξοῦρετε λογιᾶζω καλά, τὴν ζωὴν καὶ τὸν βίον τῆ μεγάλε Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ἱεράρχη Ἀθανασίῃ. ὁ ὁποῖος ἐσάθη εἰς τὴν γλῶσσαν εὐλογίας ἀσάλοτος, καὶ εὐαφμελίον καὶ ρίζα τῆς ὀρθοδόξου πίσεως. καὶ εἶναι φανερόν, καὶ δεῦν εἶναι χρεία νὰ σᾶς διηγηθῶ δι' αὐτὸν, καὶ σιωπῶ.

Ὅμως διὰ τὴν Ἀγίαν παρθενομάρτυρα καὶ ἄντως δάλλω τῆ Θεῆ Θεοδέλλω, δεῦν θέλω σιωπήσειν, παρὰ νὰ σᾶς διηγηθῶ. ἡ ὁποῖα διὰ τὴν ἀγάπην τῆ νυμφίτης Χεισῆ ἔπαρσάθη εἰς τὸν ἀγῶνα τῆ μαρτυρίας αὐτοκαλῆσεως, καὶ ὁμολόγησεν ἔμπροσθεν τῆ ἄρχοντος ἐκείνου καὶ ἀπίστου Πελαγίῃ μοναχήτης διὰ Χεισιανῶν, καὶ τόσον τὴν ἐτιμώρησεν ἐκεῖνος ὁ Θεομάχος μὲ πολυποικιλαις τιμωρίαις, ὅπως εὐφαίνετο πῶς νὰ ἦτον τὸ κορμίτης πέφινον. καὶ αὐτὴ ἡ νύμφη τῆ Χεισῆ καὶ ἄσπιλος, δεῦν ταῖς ἐλόγιασε ταῖς τιμωρίαις διὰ ἐδετίποτες. ἀλλὰ μᾶλλον ἔσεκεν ἀνδρεία εἰς τὰς ἀμέφους δαρμῆς, εἰς τὰ ἔσπῃματα τῆ βυζιῶν μὲ σάβλαις πυρωμῆμας, ἀκόμι καὶ εἰς τὸ κρέμασμα ὅπως τῆς ἔκαμαν ὑποὶ τὰ μαλια ἀπάνω ὑποὶ τὸ κυπαρισσῆ, ἀκόμι καὶ τὰ καρφώματα τῆ χερῶν, καὶ τῆ ποδῶν τῆς εἰς τὸ δένδρον, καὶ ὅπως ἐβάλλ-

ἐβάλθη εἰς εὐα καμίνοι μετ' ἄλλαις Ἀγίαις γυναικαῖς ἁγ' ἐν καουῶ, καὶ χάριτι Χριστῷ ἐφυλάχθησαν ἀβλαβαῖς, καὶ οὐκ ἐκλήθησαν ἀπ' αὐταῖς οὔτε καὶ μία τεῖχος, καὶ ἔτι ἐτελειώθησαν ὁμῶς μετ' Ἀγίαν, καὶ ἔλαβαν τὰ μαρτυρεῖα τὸν Στέφανον, καὶ χαίρονται αὐτάμα μετ' ἑνυμφίον Χριστὸν εἰς τὴν βασιλείαν τε.

Διὰ τὴν ἀγάπην καὶ πίσιν τῶ Χριστῷ, ὁ Ἅγιος Κλήμης Ἀρχιεπίσκοπος Ἀγκύρας ἐτιμωρήθη, καὶ ἐβασανίσθη ὑπὸ ἑξῆς βασιλεῖς τυράννους, καὶ ἀπίστους ὀλοκλήρους εἴκοσι ὀκτὼ χρόνους, δίχως καμίαν ἐλεημοσύνην. ὡς τόσον καὶ ἡ Μήτηρ τε τὸν ἐπαρακίνα, καὶ τὸν ἐπαρηγόρα εἰς τὰ βασάνα καὶ τῷ ἔλεγε. βασάνα ἡμεῖς καὶ μὴ διλειᾶς τὰ πρόσκαιρα βασάνα τῆς παρούσης ζωῆς, τὰ ὅποια προξενουῶ τὴν ἀπόλαυσιν τῶ Παραδείσου. βλέπετε ἀδελφοὶ βλέπετε, καὶ φεῖξετε, ὅχι εὐαν μίαν ἢ εὐα χρόνον, ματ' ὄλλωτε τὴν ζωὴν ἐν περάσει εἰς ταῖς τιμωρίαις, καὶ βασάνα τῆτος ὁ ἕξισ μακάριος Ἅγιος. τὸ λοιπὸν καὶ ἐσεῖς, κρατεῖτε τὴν πίσιν σας, κρατεῖτε τὸ Ἅγιον βάπτισμα τῶ Χριστοῦ, ὑπομένετε ταῖς σκνοχωρίαις ὀλίγον ὅπως σὰς κάμνουσι οἱ ἄπιστοι ἐδῶ εἰς τὴν ζωὴν, ἁγ' ἐν γίνεθε υἱοὶ Θεοῦ καὶ συγληρονόμοι τῆς βασιλείας τε καὶ τῶ Παραδείσου.

Φαίνεται ἐδῶ ὀλοκληρωμένοι Χριστιανοὶ εἰς τὰς 19.
δέκα εὐα τῶ Ἰαννουαρίου μῶς, τὴν μεγάλην ἀνδρείαν, καὶ σοφίαν τῆς ὄντως σοφῆς καὶ σοφωτάτης

Εὐφρασίας τῆς ὠραίας καὶ ὀλγυῆς νύμφης τῆ Χρι-
 στῆ. τὸ λοιπὸν ἐλάτε νὰ ἀκῶσετε, ἐλάτε νὰ ἰδῆ-
 τε, καὶ νὰ ὠφεληθῆτε ψυχικὰ καὶ σωματικὰ, ἐλά-
 τε νὰ ἰδῆτε θαῦμα ὑπερθαύμασον, ὅπῃ ἐκ-
 πλύττει καὶ ὄξισα πᾶσαν ἀκολῶ καὶ διανοίαν. νὰ
 ἰδῆτε λέγων ἡ ἀγῶνα καὶ πόλεμον τῆς ἀπαλῆς καὶ
 ὠραιότητος νύμφης τῆ Χριστῆ, ὅπῃ ἔκαμε μετὰ τῆ
 ἀπίστου καὶ δυσσεβῆς βασιλείας Μαξιμιανουῦ, ὁ
 ὁποῖος βασιλεὺς ἐμελέτα καὶ ἐβέλετο νὰ ἀπατή-
 σῃ τὴν Ἁγίαν, καὶ τὴν φέρνῃ εἰς τὸ θάλαμα,
 καὶ νὰ τὴν ξεχωρίσῃ ἀπὸ τῆν ἀμόμητον πίσιν τῶν
 Χριστιανῶν, καὶ ἀπὸ τὸν νυμφίοντος τὸν Χριστὸν,
 καὶ νὰ τὴν κερδέσῃ ἀπᾶμα μὲ τὴν πίσιν καὶ τὴν
 παρθενίαν. ἠρσάζει ὁ ἄπιστος τύραννος, καὶ
 γραφεὶ εὐαν ὀρισμὸν, εἰς μίαν γραφῶν, ἠγοῦν
 φερμαίν, εἰς τὴν ὁποίαν ἔγραφε μέσα κάθε λογίς
 σολίδε γυναικῶν, ἠτοι ὑποκάμισα, μανδύλια
 χρυσα καὶ πλημισα, φεστῶνα, ῥῆχα, μπόλιας,
 σκολαρίκια, δακτυλίδε, καὶ βραχιόνια χρυσα καὶ
 ἀργυρα, καὶ ἄλλα ἀσημικὰ ὠραιότατα, ζωνάρια
 μαργαρυτάρια, καὶ λίθες πολυτίμες, καὶ ἄλλα
 μεταξωτὰ καὶ χρυσούφαντα φορέματα, καὶ σῆττα
 καὶ παλάτια ὠραιότατα. ἀμπέλια, χωράφια, καὶ
 περιβόλαια βασιλικὰ. εἶτα εἰς τὸ ἄλλο μέρος,
 γραφεὶ παιδολήτρια, τιμωρίαις, ἠτοι σπαθίαις
 κοντάρια, ἀρίδες, ταιάλια, ὀνύχια σιδιρῶνα,
 σῆβλαις, ἔσχαρς, καὶ κάμιнос πυρομήρος, ἄρεια
 ἄλογα, δαμάλια, καὶ λεοντάρια, καὶ ἄλλα παρό-
 μοια

μοια ὄργανα τιμωρικά, β'. εἶπα τῆς λέγει ὁ
σκολιώτατος βασιλεὺς, βλέπε ὡς εὐφρασία τὰ
βασιλικά καὶ πολύτιμα ὅπερ ἔχεις νὰ ἀπολαύσῃς
ἀπὸ ἐμῶν, ἐὰν μὴ καταπιθῆς νὰ ἀρνηθῆς τὸν
Χριστόν σου, καὶ νὰ προσκυνήσῃς εἰς τὸν ὀρισμὸν τῆ
βασιλείας μου, καὶ ἐπ' ἀληθείας ἔμμόνον τῶτο νὰ σὲ
κάμω, ἀλλὰ καὶ νὰ σὲ πανδρόσω μὲ ἐναντὶ γενῆ
πλάσιον καὶ μέγαν ἀρχοντόπαλον, νὰ χαρῆς ἐπέ-
τλωτλω ζῶν, ὅπερ νὰ μὴ τὴν ἐχάρη ἄλλος ἀν-
θρώπος εἰς τῶτον τὸν κόσμον. εἶδὲ καὶ δεῦν κατα-
πίθεισε εἰς τὸ πρόσαγμα μου, ἀνάγκη εἶναι νὰ
φανῶ πρὸς ἐσένα σήμερον δεῦν τὴν ἀπειδίαν σου
ἀσπλαγχνος καὶ ἀνελεήμων, νὰ σὲ δώσω ὅλα τὰ
κολαστήρια ἐκεῖνα ὅπερ κατ' ὄνομα σὲ ἔγραψα.
καὶ νὰ ἀναλώσω τὸ ἕυφερόν σου σῶμα διὰ πυρός.
ταῦτα ἀκῆσασα ἡ Ἁγία ἀπὸ τὸν ἀσεβῆ βασι-
λέα, ἀπεκρίθη με ἐλδύθεραν φωνῶν, καὶ με
καρδίαν πολυηράν. μὴ ὑπολαμβάνῃς ὡς ἀνόη-
τε, καὶ παρανομώτατε βασιλεῦ, ὅτι με τοιαύταις
κολακίαις, καὶ ματαιολογίαις λογιάζεις νὰ μετα-
γυρίζῃς τὴν σφραγῆ μου γνώμῳ πρὸς τὸ θελήμα
σου. μὴ γνόιτο, ποτὲ ἐγὼ νὰ ἀρνηθῶ τὸν θυμὸν
μου Χριστόν, εἰς τὸ ὅποῖον ἐνυμφόθηκα. τὰ δὲ
βασιλικά δωρήματά σου ὅπερ μὴ τάξεις νὰ εἶναι
ἀντάμασθ εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσ-
βεσον. ἤξωρε ὡς μαρώτατε καὶ τετυφλωμῆς, ὅτι
ἐγὼ μάλις ἀποαιρῶμαι καὶ ἀγαπῶ πλέον περισ-
σότερον νὰ τιμωρῶς καὶ νὰ με παιδεύῃς με αὐτὰ τὰ

ὄργανα τῆς τιμωρίας, παρὰ τὰ χαρίσματα ὅπῃ
 μὲ ἔταξες. καὶ εἶμαι ἔπιμη, νὰ ὑπομῶν κάθε εἰ-
 δος βάσανον δεῖ ἢ ποθεινότετόν με νυμφίον Χρι-
 στόν, καὶ νὰ τῷ γυνῶ θυσιᾶ δὲ πρόσδεκτος, δεῖ νὰ
 βασιλεύσω μετ' αὐτόν εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐ-
 ρανῶν. τὸ λοιπὸν μὴ ἀμελῆς γέ δεῖ βόλου καὶ
 κληρονομῆς τῆς γενῆς, μήτε νὰ βανῆς καιρὸν εἰς
 τὸ μέσον, ἀλλὰ κόψε, καῦσε, ξέε, τιμῶρα κα-
 θὼς ὁ Πατήρ σε δεῖ βολος σὲ ἐρμυλῶσει.

Ταῦτα ἀκῆσας ὁ μιὰρὸς βασιλεὺς, ὅλος ἠλ-
 λοιώθη ὑπὸ τὸν θυμὸν, καὶ παρῶθυσ ἐπρόσα-
 ξε νὰ τὴν δέροναι δυνατὰ, καὶ τὸσον τὴν ἔδραν,
 ὅπῃ ἡ γῆ ἐκοκκίνησεν ὑπὸ τὰ παρθενικάτης
 αἵματα. εἶπα τὴν ἔβαλαν εἰς τὴν φυλακὴν. καὶ
 παρῶθυσ πέμπει εἶνα στρατιῶτῶν βάρβαρον
 πρὸς αὐτὴν, καὶ αὐτὸν κάμη τῷ βασιλέως τὸ πρό-
 σαγμα, νὰ φεῖρη τὴν παρθενίαντες. πηγέ-
 νωντας ὁ στρατιώτης πρὸς αὐτὴν, καὶ ἔπαχε πολ-
 λὰ νὰ μεταγυρῆσῃ τὴν γνώμῆς, καὶ ὡσαύτῃ
 ἐδωῆθη, ἠβελήθη νὰ τὴν ἀμαρτάνῃ. ἡ δὲ καλ-
 λιπάρθενος κόρη φωτιθεῖσα ἐκ Θεῶ, ἐσυλλογι-
 ῶν νὰ κάμη μίαν μέθοδον, δεῖ νὰ φύλαξῃ τὴν
 παρθενίαντες ἀφθορον, καὶ νὰ λάβῃ παρὰ Χει-
 σῶ διπλοῦν τὸν Στέφανον. καὶ λέγει τῷ στρατιώτῃ,
 μὴ σμίξις μετ' ἐμένα, καὶ ἐγὼ νὰ σὲ δώσω εἶνα
 παρῶγμα, νὰ τὸ ἔχῃς, μετ' ὅποῖον νὰ μὴ φοβῶ-
 σε εἰς ἢ πόλεμον, μήτε νὰ σὲ βλάψῃ κανεὶα
 εἶδος πολεμικόν, ἢτε σπαθί, ἢτε κοντάρι, ἢτε
 ἄλλο

ἄλλο τινὰ σίδηρον, καὶ σὲ λέγω τὴν ἀλήθειαν.
 ταῦτα ἀκέσας ὁ στρατιώτης, ἐχάρη καὶ πολλὰ δι-
 αὐτὸ. καὶ τῆς λέγει. καὶ πῶς νὰ βεβαιωθῶ εἰς αὐ-
 τὸ, αὐ εἶναι ἀληθινόν. ἡ δὲ Ἀγία πέρνει λάδι
 τὰ χα πῶς τὸ ἐμάντοσε. καὶ ἀλείφει μετ' αὐτὸ τὸ
 λαιμόν της. ἔπειτα τῆ λέγει, αὐ θέλης νὰ δοκι-
 μάσης καὶ νὰ βεβαιωθῆς πῶς σὲ λέγω τὴν ἀλή-
 θειαν, ἔπαρε τὸ σπαθί σου, καὶ βάρεσε εἰς τὸν λαι-
 μόν μου με' ὄλλω σε τὴν δυνάμιν. καὶ θέλεις ἰδεῖν,
 ὅτι ποσῶς δυν' θέλει με' βλάβη τὸ σπαθί. ὁ δὲ
 βάρβαρος Θεὸς οἰκονομία, πέρνει τὸ σπαθί καὶ
 βαρεῖ με' ὄλλω τε τὴν δυνάμιν, καὶ ἐν τῷ ἅμα ἔκοψε
 τὴν τιμίαν της κεφαλὴν, καὶ ἔλαβε διπλοῦν τὸν
 Στέφανον τῆ μαρτυρίας, καὶ τῆς παρθενίας. τὰ πα-
 ρόμοια ἔπαθεν, καὶ ὁ ἀθλοφόρος Νεκίτας, ὅπῃ τι-
 μᾶται εἰς τὰς δεκαπεντέ τῆ Σεπτεμβεῖς μῶος.
 ἰδέτε Χριστιανοὶ ἰδέτε, ἀνδρες καὶ γυναῖκες, σο-
 χαθῆτε τὸν πόλεμον τῆς ἔσφορης κόρης, τῆς ὀ-
 λογημῆς Παρθένου ὅπῃ ἔκαμψεν μὲ τῆ ἀπίσου
 τυράννης καὶ αἰμοβόρου βασιλέως. ἐνικήθη, αἰχμη-
 θη, ἐν ἔσφοπιάθῃ, ἐκαταπατήθη ἡ δυνάμεις του,
 μᾶλλον περιεσώτερον ἐν ἔσφοπιάθῃ ὁ Πατήρ της καὶ
 ἀνθρωποκτόνος διάβολος, ὁ ὁποῖος ἐκαυχᾶτο πῶς
 νὰ ἐξαλείψῃ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν. καὶ νὰ
 πῶρα ὑπὸ ἀπαλῆς κόρης ἐνικήθη, καὶ αἰετνικᾶ-
 ται. τὸ λοιπὸν δικαίως θρῆνεῖ, ὀδυνῶς, δι-
 καίως ὀδύρεται καὶ λέγει. βαβαὶ βαβαὶ τί κακὸν
 ἔπαθεν ὁ κάλας, τί ἐν ἔσφοπῇ μεγάλη μὲ ἐσωῆ-
 βη.

βη. ἐγὼ ὅπῃ ἐνίκησα τὸν Ἀδάμ καὶ τὴν Εὐάν, καὶ τὰς ἐξώρῃσα ἀπὸ τῆς Παράδεισον, καὶ ἄλλας πολλὰς. καὶ τῶρα νὰ νικηθῶ ἀπὸ τὸ ἀδυνάτερον μέρος, ἀπὸ μία γυναῖκα; ὡς τῶν ἐμῶν κακῶν. τίτα καὶ ἄλλα περισσώτερα ἔλεγε γοερῶς μετὰ λύπης μεγάλης καὶ ἀθυμίας καθ' ἑαυτὸν ὁ διάβολος ὀδυρόμενος.

Ἀλλὰ πάλιν σὰς λέγω σοχαθῆτε. δεῦν ἦτον αὐτὴ ἡ Ἀγία ἀνθρωπος, δεῦν εἶχε κορμὴ καὶ σάρκα σαυ' ὅλοι οἱ ἀνθρώποι; ἔρατι λοιπὸν ὑπόμεινε τόσα βάσανα καὶ τιμωρίας; πῶς ἐνίκησε τὸν τύραννον, καὶ ἄπιστον βασιλέα; σὲ λέγω, ὅτι ἐκεῖ ὅπῃ εἶναι ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεόν, καὶ εἰς ἐκεῖνον τὸν ἀνθρώπον ὅπῃ εἶναι ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν πίσιν τῶ Χριστῶ, καὶ τῆς χριστιανοσιωῆς ὅλα ταῦτα τὰ κατορθώνει εὐκολα, ὄχι αὐτὸς, ἀλλὰ ἡ χάρις τοῦ Ἀγίου Πνεύματος. διότι λέγει ὁ Κύριος, χωρὶς ἐμῆ δεῦν ἠμπορεῖτε νὰ κάμειτε καὶν τίποτες. τὸ λοιπὸν καὶ ἐσεῖς ὡς Χριστιανοί, ὡς τέκνα τῶ Χριστῶ ὅπῃ ὁ Χριστὸς ἔρατε σὰς ἔχουσε τὸ Πανάγιόν τὸ αἷμα ἀπαύω εἰς τὸν σαυρόν. φυλαχθῆτε σὰς λέγω, κρατεῖτε τὴν πίσιν τῶ Χριστῶ, μὴ ἀποδηδέτε ὡς τὸν ἄλλον εἰς τὴν ἀπιστίαν, μὴ ἀναγκάζετε τὰ παιδία σας νὰ ἀρνηθῶν τὴν πίσιν τῶ Χριστῶ νὰ γέουω ἀντὶς ἔρα τέκνα τῶ Θεῶ, τέκνα τῶ διαβόλου ὡς καὶ τί κακὸν βλέπω καὶ εἶδα εἰς μερικὰς γονεῖς ἀνδρῶ καὶ γυναῖκας, ὅπῃ ἀναγκάζου τὰ παιδία τὸς, νὰ ἀπιστίσω, ἔρα εἶνα

χαράττι μοναχὰ ὅπῃ εἶναι ὑπὸ δύο ἄσπρα τῶν
ἡμέραν, καὶ παραδίδου τῶν ψυχῶν τους τῷ σα-
τανᾷ. τὸ λοιπὸν φυλαχθῆτε νὰ μὴν κολλαθῆτε
αἰωνίως.

Εἰς τῆτος ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης μᾶς διδάσκει
εἰς τῶν πρώτων τῶν καθολικῶν ἐπιστολῶν, ἐν
κεφαλαίῳ δευτέρῳ, δεξὰ τὸν ἀντίχριστον, καὶ δεξὰ τὴν
ψευδοπροφητίαν, πᾶμας πειράζουσι ἕως σήμερον,
νὰ ἀρνηθῶμεν τῶν ἀμώμητον πίσιν τῷ Χριστῷ.
καὶ μᾶς λέγει. τέκνα μου, ἡξέδρετε ὅτι θέλει νὰ
ἔλθῃ ὁ ἀντίχριστος ὅπῃ ἀκρόμην, καὶ πῶρα εἶναι
πολλοὶ ἀντίχριστοι. καὶ φυλαχθῆτε νὰ μὴν σας
πλανῶν. καὶ παρακάτω μᾶς λέγει. ὅτι ὅποιος δεῖ
πισθῆναι τὸν Χριστὸν δεξὰ Θεὸν ἀληθινόν, ἀντίχρι-
στος καὶ διάβολος εἶναι. διὰ τῆτος σας παρακαλῶ
καὶ ἐγὼ, νὰ κρατῆτε ταῖς παραγγελείαις τῷ Χρι-
στῷ, δεξὰ νὰ γίνεσθε Ἄγιοι, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς
μᾶς τὸ ἔταξε, καὶ θέλει μᾶς τὸ δῶσθαι χάριτος ἄλλο.
διὰ δὲ τῶν ψευδοπροφητῶν, καὶ ἀπίστων τερβήσι-
δες προφητεύει ὁ Ἀπόστολος εἰς τὴν αὐτῆ ἐπιστο-
λῆν ἐν κεφαλαίῳ τετάρτῳ, ὅτι ὅποιος δεῖ
πισθῆναι ὅτι ὁ Χριστὸς ἐσαρκώθη, καὶ δεῖ εἶναι Θεός, ἅς ἡ-
ξέδρεν οἱ ποῖστοι ἄνθρωποι, ὅτι δεῖ εἶναι τῷ Θεῷ,
ἀλλὰ τῷ δεξὰ βόλα κληρονόμοι, ἢ μᾶλλον εἰπάιν νεοὶ
ἀντίχριστοι.

Εἰς τῆτος τὰ τρία ἀδελφία, λέγω τὸν Παῦλον, καὶ
Παυσήλιον, καὶ τὸν Θεοδοτίον, ἐκήρυξαν παρρη-
σία τῷ Χριστῷ διὰ Θεὸν ἀληθινόν ὁμωσὰ εἰς τὸν
τύ-

κ δ'.

τύραννον καὶ ἄπιστον ἡγεμόνα τῶ τόπῃ, καὶ εἰς ὅλας τὰς ἀπίστους, οἱ ὁποῖοι δεῦνὰ μὴ ἀρνηθῶσι τὸ ὄνομα τῶ Χριστοῦ ἐπαρέδωκαν τῶ λόγῃ τῆς εἰς δεξιοφθορίας παίδευσες καὶ τιμωρίαις. κατακαυόμενοι τὰς σάρκας τῆς μεσίδερα πεπυρωμένα. τῶ μὲν Ἁγίῳ Θεοδοτίῃ ὕστερα ἀπὸ τὰ πολλὰ βάσανα ἐκοφαν τὴν τιμίαν τῆ κεφαλῶν, τῶ δὲ ἄλλων δύο σωμαδελεφῶν καλογέρον ὄντων Παῦλον λέγω, καὶ Παισηριον τῆς ἐπνιξαν μέσα εἰς σῶα ποτάμι. οἱ ὁποῖοι μετὰ τὸ πνιξίμον τῆς ἐπνιξαν μᾶλλον ἢ διάβολον καὶ τὸν ὑπέρειπον τῆ τὸν ἡγεμόνα ἀρειανὸν ὅπῃ τῆς ἐτιμώρησε. καὶ ἔπως ἐτελείωσαν τὸν ἀγῶνα τῆ μαρτυρίας, καὶ ἔλαβαν τῆς ἀμαραντίνους Στεφάνους παρὰ τῆ ἀθλοθέτῃ Κυρίῃ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τῆς αἰῶνας.

Ἐτῶτοι οἱ καὶ σάρκα ἀδελφοὶ οἱ Ἁγιοὶ λέγω Σάρβηλος καὶ Βεβαία, οἱ ὁποῖοι ἦτον πρῶτον εἰδωλολάτῃαι καὶ ἄπιστοι. καὶ ἔσωντας νὰ ἀκίσσω τὴν διδαχὴν τῆ Ἁγίου Ἐπισκόπου Ἐδέσης ὀνόματι Βαρσιμαίου, παρῶθεν ἐπίσδωσαν εἰς τὸν Χριστόν, καὶ θεῖον ζήλω κινέμενοι ἐπῆγαν πρὸς τὸν βασιλέα δίδυς Τραϊανόν, καὶ ἐκεῖ ἐκήρυξαν φανερά μετὰ τὴν πολλὴν τῆς διγλωττείας καὶ ἔανῶς ὁμολόγησαν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν δεῦν Θεὸν ἀληθινόν. καὶ δεῦν τῶ πρῶτον ἀσφαλίζονται τὰ ποδάερατους εἰς σῶα ξύλο βαρὺ λεγόμενον τομπερέκη. ἔπειτα τῆς ἐπιόνισων, ξέουσι πάλιν τὰ κορμιάτῃς μετὰ νύχια σιδιρῶνία, τῆς καίγῃσιν μετὰ
λαμ-

λαμπάδες, καὶ ἀνώθεν τῆς πληγῶν ἐπασπήλισαν ἄλλας ἑξιμύριον, καὶ ἄλλο εἶδος, καὶ ποσῶς οἱ ἑισμακάριοι δὲ ἐδειλίασαν εἰς τὰς πόνους. ἀλλ' ἔλεγον, ὁξήγαγες ἡμᾶς ἐκ σκοτῆς καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ πρὸς ἡμᾶς ἀνήγαγες. καὶ ἔτι τέλος ἀπεκεφαλίδησαν, καὶ ἔλαβαν τὰς Στεφάνους τῆς νίκης καὶ χαίρωνται ἀτελεύτητα.

Βλέπετε δὲ λογιμῶσι Χριστιανοί, πῶς ἐπέτοι οἱ Ἅγιοι οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἄπιστοι, καὶ παρὰ θεὸς ἔγιναν Χριστιανοί. καὶ ἐσεῖς Χριστιανοί ὄντες καὶ βαπτισμῶσι εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος, καὶ παρὰ θεὸς ξεχωρίζετε ἀπὸ τὸν Χριστόν, καὶ πηγενετε εἰς τὴν ἀπίσταν, καὶ μὲ τὸν διάβολον. ὦ καὶ τίς ναὶ μὴν κλαύσῃ.

Εἰς ταῖς ὑστεριναῖς ἡμέραις τῆς Γαυθαριᾶς μηνός, φαίνεται, ὅτι εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν, ἦτον μία σοφώτατη καὶ δόξα βῆς γυναικίκα, τὸ ὄνομά της Ἀθανασία, ἣ ὁποία εἶχε ἑξὶς θυγατέρες, Θεοδότῳ, Θεοκτίστῳ, καὶ Εὐδοξίαν. τὰς ὁποίας ἔξεφε περιαισώτερον μὲ δόξα βῆαν, καὶ μὲ φόβον Θεοῦ, καὶ φυλάττου τὰς ἐντολάς τῆς Θεοῦ, καὶ τὴν Παρθενίαν, παρὰ μὲ φόβῳ φθαρτῶ. μίαν δὲ τῶν ἡμερῶν εἶπε πρὸς αὐταῖς. ὦ τέκνα με φίλτατα, καὶ ἡγαπημῶν ἄς μισθώσωμῳ σήμερον ἀπὸ τὸ πνεύματος, καὶ ἄς τὸ ἀφήσωμῳ δεξιὰ τὸν Κύριον, ὅπως ἄρῃσῃ τὸν θρανόν, καὶ ἐκατέβη ἐδῶ εἰς τὴ γῆν, καὶ ἔχυτε τὸ Πανάγιόν τε αἶμα διὰ τὴν σωτηρίαν μας, καὶ ἄς ἀγωνήσωμῳ καὶ χύσωμῳ καὶ ἡμεῖς τὸ

αἷμα μας διὰ τὴν ἀγάπην τε, διὰ νὰ μᾶς ἀξιώ-
 σῃ καὶ τῆς βασιλείας ᾤ. καὶ παρόντως ὑπήκουσαν
 τὰ δόλοημέρα τέκνα τὴν καλὴν νεθεσίαν τῆς σο-
 φωτάτης Μητρὸς τῆς. καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν Ἀλεξαν-
 δρῆαν, καὶ κηρύττων παρρησίᾳ τὸ ὄνομα τοῦ Χρι-
 στοῦ, καὶ μετὰ τὴν διδαχὴν τῆς ἔσυραν πρὸς τοὺς λόγι-
 τῆς πολλαῖς γυναικὲς τῶν ἀπίστων, καὶ ἐπίσδυσαν
 εἰς τὸν Χριστόν. ταῦτα ἀκῆσας ὁ ἄρχων τῆς χώ-
 ρας, ὁ ὁποῖος ἦτον ὤμος καὶ ἀπάνθρωπος, καὶ ἔξω
 τῆς ἀνθρώπινης φύσεως, νικῶν μὲν ὑπὸ τοῦ θυ-
 μῦ, καὶ λογιάζωντας εἰς ἑαυτὸν τε, ὅτι ἐὰν ταῖς
 ἀφήσῃ, θέλωσι ἀφανισθῆναι τὰ σεβάσματά τε, καὶ
 θέλει ἀκολυθήσῃ ὅλη ἡ πόλις κατοπίτως, καὶ εἰς
 τὸ κήρυμά τε. καὶ ὁ δὲ πρὸς πρὸς ἀξίει ὁ πάντων τῶν
 θηρίων ἀρειώτατος, φρίζωντας ἀκόμι καὶ τὰ ὀδόν-
 τιά τε κατ' αὐταῖς, καὶ ἐφέρθησαν ἔμπροσθεν αὐ-
 τῶν εἰς τὸ κρηπίον. καὶ ταῖς λέγει. πόθεν εἰσε,
 καὶ τί εἶναι αὐτὸ τὸ νέον κήρυγμα ὃ πᾶς κάμετε, καὶ
 συγχίζετε ἑ πόλιν; καὶ αὐταὶ ἀπεκρίθησαν ἰλα-
 ρὰ καὶ ἡμεῖς, ἡμεῖς δὲν ἡλθαμεν νὰ συγχίζωμεν
 τὴν ἀνθρώπων ὡς ἡγεμῶν, ἀλλὰ ἡλθαμεν νὰ δι-
 γάλωμεν τὴν ἀνθρώπων ἕνεκα τὴν πλῆξιν τῆς ἀπι-
 στίας, καὶ νὰ τὴν φέρωμεν εἰς ἑ καθεραν καὶ ἀμώ-
 μητον πίσιν τοῦ Χριστοῦ. τῆτο εἶναι τὸ κήρυμά
 μας καὶ ὁ σκοπὸς μας. πρὸς ταῦτα ὁ ἄρχων ἐθυ-
 μώθη καὶ λέγεται. ἀρνηθῆτε αὐτὸν τὸν Χριστόν
 καὶ νὰ σᾶς δώσω ἅμετρα χαρίσματα, ἢ νὰ σᾶς
 ἀναλώσω τὰ σώματά σας μετὰ πολλῶν τιμωρείας.

αὶ δὲ Ἁγίαὶ ἀπεκείθησαν χεῖρας τινὰ φόβον, καὶ
 δειλίαν καὶ εἶπαν· ἐδικάμας χαρίσματα, καὶ τι-
 μαῖς καὶ δόξα εἶναι νὰ ἴδοθαί ωμην διὰ τὸ νυμ-
 φίον μας Χεισόν, σὺ δὲ καὶ τὰς τιμαῖς ὅπως μᾶς τά-
 ζεις, νὰ εἴςτε εἰς ἀπώλειαν, αὐτὰμα μὲν τὸ Πα-
 τέρα σε διάβολον ἀνόητε. τότε ὁ Θεὸς προσάξει ὁ
 μιάρως, καὶ τὰς ἐπαιδύσεν ἀνελεήμονα, μὲ κά-
 θε λογίς τιμωρία. τέλος τὰς ἴσπεφάλησε, καὶ
 ἔλαβαν τὸ μαρτυρικὸν Στέφανον παρὰ τῶ νυμφίω
 τῶ Χεισῶ, ὅθεν νὰ συμβαλῶσεν μετ' αὐτῶ εἰς τὸν
 ἔρανον νυμφῶνα.

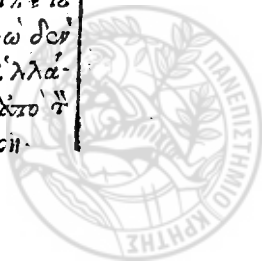
Φαίνεται εἰς τὰς πρῶτε τῶ Φεβρουαρίου μῆνας, εἰς
 τὴν ὁποίαν ἡμέραν εἶναι ἡ μνήμη τῆς Ἁγίας μάρ-
 τυρος Θεοδώρας. ἡ ὁποία ὡς ὄντως δέλη τῶ Θεῶ,
 αὐτοκάλεση παρρησιάζεται ἐνώπιον τῶ ἡγεμό-
 νος πελαγίας, καὶ λέγει τῶ, ἰδὲ ἐγὼ εἶμαι Χει-
 ρσιανή, καὶ τὸν Χεισόν μα ὡς Θεὸν ἀληθινὸν σέ-
 βω. τότε ὁ ἡγεμὼν ἐθυμώθη, καὶ προσάξει νὰ τὴν
 παιδύσω, ἔπειτα τὴν ἐκρέμασεν εἰς σὺα κυ-
 παρείαι. ὅμως ἡ Ἁγία ἠθέλησε νὰ κατασχῆν
 τὸν ἡγεμῶνα, καὶ νὰ τὸν κάμη νὰ καταλάβῃ τὴν
 πλανήτω, καὶ τῶ λέγει κατέβασέ με, καὶ ἐγὼ νὰ θυ-
 σιάσω τὸ εἶδωλον τῶ Ἀδριανῶ σε. ἐχάρη γενὸ ὁ
 ἡγεμὼν, καὶ κατεβάζωντὰς τὴν, ἐπῆγεν ἡ Ἁγία
 σωφροσιασμένη μὲ πολὺ πλῆθος, καὶ ὡσαύτ' ἐσέ-
 βη μέσα, ἐσύκωσε τὰς χεῖρας καὶ ὄμματα πρὸς
 τὸν ἔρανον, καὶ λέγει πρὸς τὸ ἄψυχον εἶδωλον,
 θέλεις ἐσὺ τὸ εἶδωλον τὸ κωφὸν καὶ ἄλαλον νὰ πά-

6.

ΙΟΥ ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ.

ρης θυσίαν ἄπο ἑμένα ὡς Θεός; τὸ δὲ δαιμόνιον
ὄπῃ ἑκατοῖκα μέσα ἀπεκρίθη, δυνῆμαι ἐγὼ
Θεός, ἀλλὰ μήτε ἄλλος τινὰς ἄπο ἡμῶν. μόνος ὁ
Χειρὸς ὄπῃ πισθῆεις ἐσὺ, αὐτὸς εἶναι Θεός ἀλη-
θινός. ἡ δὲ Ἁγία εἶπε, σὰς προσάξω ἐγὼ ἡ δὲ
λητε εἰς τὸ ὄνομα τῶ Χειρῶ μου νὰ λείπετε ὡσεὶ
καπνὸς ἄπο ἰδοῦ, καὶ νὰ ἀφανισθῆτε. καὶ παροδύς
ἔγινε σεισμὸς μέγας, καὶ ἐσωτερήθη τὸ εἶδωλον
τῶ μικρῶ Ἀδριανῶ εἰς ἑῖς κομάτια. ἡ δὲ Ἁγία
εὐχρῆν ἐξῶ καὶ λέγει πρὸς τὸν ἄρχοντα Πελάγιον.
σύρε ὁ ἡγεμὼν νὰ βοηθῆς τῶ θεῷ σε, ὄπῃ ἔπεσαν
ὁ ἄθλιος, καὶ ἔγινεν ἑῖς τζακίσματα. καὶ ἐν τῷ
ἅμα σκαίνεταί ὁ πεπλανημένος ἄρχων, καὶ ἐπῆ-
γε πλησίον τῶ Ἀδριανῶ τὸ εἶδωλον, καὶ βλέπει-
τον σωτητεριμμένον, καὶ εἶπεν ἀλήμονον, κλαίοντα
ἀκόμι καὶ ὀδυρόμενος, τί τῷτο τὸ κακὸν ὄπῃ ἔπα-
θες, ποθεινότετε Ἀδριανέ, πῶς δυνῆμπορεσες
κακότυχενὰ βοηθῆς τῶ λόγῳ σε; ταῦτα εἰπὼν,
καὶ ἐπειδὴ ἑκατάλαβε πῶς ἡ Ἁγία τὸν ἐσωτερει-
ψε, ἐπρόσαξε παροδύς νὰ τιμωρήσεν τῷ Ἀ-
γίαν, με παιδούτικα ὄργανα. ἡ δὲ Ἁγία ὑπό-
μεινε ἐκεῖνα τὰ χαλεπὰ βάσανα, ὡσανὺ νὰ ἔπα-
χεν ἄλλος, καὶ ἔλεγει ἡσυχὰ τὸ ρητὸν τῶ Δαβὶδ,
ὑπομῶν ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ
Ψαλμῶ. τότε λέγει ὁ Ἐλλάδιος ὁ καὶ Κομνηταί-
σιος, πρὸς τὸν ἡγεμόνα Πελάγιον, δός με ἐξ-
σίαν καὶ ἐγὼ νὰ τῷ κάμω, ὀγλήγορα νὰ θυσιά-
σῃ. ἔδωκέ τῷ γὰρ εἰς τὰ χεῖρα τῶ Ἐλλάδισ τῷ
Ἁγίαν.

Ἀγίων. Ἐκεῖνος δὲ πέρνει πέντε καρφία, τὰ ὁποῖα τὰ ἕκαστε πολλῶν ὄραν, καὶ ἐμπήζει τὸ εἶνα καρφί εἰς τὰ φτιάτης, καὶ τὸ εἶνα εἰς τὸ μέποπον, καὶ τὰ ἄλλα δύο καρφῶνει τὰ βυζίατης, καὶ τὸ σῆθος της. καὶ μερικοὶ ἄπο τῆς στρατιώτας ἐξοῦσαν τὸ κορμήτης με ὄνυχας σιδηρῆς, καὶ ἕτεροι με ἄλλα εἶδη ἐτιμωρῶσαν τὴν Ἀγίαν ἀσπλαγχνα καὶ ἀνέλεήμονα καὶ βλέπωντας ὁ Κομνηταρείσιος τὴν μεγάλην ἰσχυροσύνην τῆς Ἀγίας, ἠλκοῖώθη θείαν ἀλλοίωσιν, καὶ ὁ δὲ εὖς ἐπρόσπεσον εἰς τὰς πόδας τῆς Ἀγίας λέγωντας, πισθῶ εἰς τὸ Κύριόν σου Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ συγχώρησον μοι εἰς τὰ κακὰ ὅπερ σὺ ἔδειξα ὁ ἀνάξιος. ἡ δὲ Ἀγία τῷ εἶπε, καλὸ τυχος εἶσαι ἐσὺ Ἑλλάδιε, ἐπειδὴ ἄφηκες τὸ πλάνω, καὶ ἐπίσθυσας εἰς τὸν Χριστόν. καὶ μαθὼν τῶπο ὁ ἡγεμὼν εἶπεν αὐτῷ πῶς ἐπλανήθης Ἑλλάδιε καὶ ἐπίσθυσες εἰς αὐτὴν τὴν μαντίσαν, ὁ δὲ Κομνηταρείσιος εἶπεν, δεδοξασμένος νὰ εἶναι ὁ Κύριος ὅπερ ἐλάβοθῆρα ἄπο τὴν πλάνω καὶ ἠλθα εἰς τὸ φῶς. καὶ ἔπως ἀποκεφαλίζεται εἰς τὰς εικοσιτέσσαρας τῶ Ἰανναρίε μηνός. ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔπεσον εἰς ἀδημονίαν, καὶ δευ εἶχε τί νὰ κάμη ὁ ἀσύνετος, πῶς νὰ σύρη τὴν Ἀγίαν εἰς τὸ θῆλήματι, καὶ κάποιος ἄρχων παρασεκάμηρος πλησίον τῷ ἡγεμῶνος τῶ ὁποῖα τὸ ὄνομα ἦτον Βοηθός, καὶ εἶπε τῷ ἡγεμῶνος, αὐθροῖθι δός με τὴν ἐμῆα, καὶ ἐγὼ δευ εἶμαι τὸσον ἀνόητος νὰ ἀπατηθῶ ὡσανὶ τὸ Ἑλλάδιον, καὶ ἔτι πάλιν ἡ Ἀγία κολακίζεται ἄπο τῶ

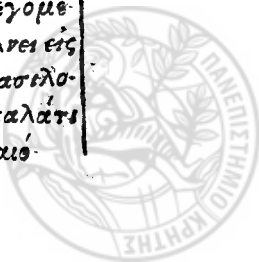

Βοηθόν, ἵνα ἀρηθῆ τὸν Χειρὸν, καὶ ὡσαν
 δευ' ἐδωκῆ ἀπατὸς π βυνοὶ μερικῶς γυμναίαις
 πανέργαις ἵνα κάμου να σύρου τὴν Ἀγίαν
 πρὸς τὸ θελήματις ἡ δὲ Ἀγία ταῖς ἐνεθέησε
 να ἀφίσου τὴν πλάνω τες, καὶ να πισδίσου εἰς
 τὸν Χειρὸν, αἰ ὁποῖαι ἐπίδωσαν ὁ δὲ Βοηθὸς
 βλέπωντας ὅτι με κολακίαις δευ' κατορθώνη τί-
 ποτες, κάμνει εὐα κρεβάτι σιδερένιο καὶ τὸ πυρό-
 νει δωματῶ. εἶτα βάνει ἀπάνω κερὶ καὶ λάδι, ἵνα
 να καίη περισσώτερον, καὶ ἀπλώνου τὴν Ἀγίαν
 ἀπάνω γυμνῶ ὑπὸ φορέματα. πλὴν ἡ χάρις
 τῆ Θεῶ τὴν ἐφύλαξεν ἀβλαπτι, καὶ βλέπωντας ὁ
 Βοηθὸς τὸ θαυμάσιον, ἐπίδωσαν εἰς τὸν Χει-
 ρὸν. καὶ ἄλλοι πολλοὶ οἱ ὁποῖοι δέχονται τὸν ἵνα
 ξίφης θάνατον. τὴν δὲ Ἀγίαν ἔβαλεν ὁ ἀληπί-
 ελος εἰς κάμινον πυρὸς, καὶ ἐν αὐτῷ ἐτελείωσε τὴ
 μαρτυρίου τὸ σάδιον. λοιπὸν καὶ ἡμεῖς ἀς κρατῶ-
 μηρ τὴν ἀμώμητον πίσιν τῶ Χειρῶ, ἵνα να ὀτο-
 λαίσωμερ καὶ ἡ μακαρίαν ὑπόλαυσιν.

κς.

Φαίνεται πάλιν εἰς τὰς κς. τὴ Φόρκαριε μνη-
 νὸς, ὅπῃ γράφει εἰς τὰ σωμαξάριε τ' Ἐκκλησίας,
 ὅπῃ τιμᾶται ἡ μνήμη τῆς Ἀγίας Φωτεινῆς, τῆς ὁ-
 ποίας ὠμῆλησεν ὁ Κύριος εἰς τὴν πηγὴν τῆς Σα-
 μαρίας. τὴν ὁποῖαν ὠνόμασεν Φωτεινῶ, ὅπῃ
 ἔμελλε να γυνὴ ὄντως τέκνον φωτὸς, εἶχε δὲ αὐτὴ καὶ
 πέντε ἀδελφάδες, τῶ ὁποῖων τὰ ὀνόματα εἶναι τῶ-
 τα Ἀνατολή, Φωτὸ, Φωτὶς, Παρασκυλή, Κυρια-
 κή. καὶ εἶχε ὑπερὸ δύο, τὸν Γωσὴν, καὶ Βίκτορα. ὅ
 ὁποῖοι

ὅποιοι τῶτοι ὅλοι, πεφωτισμένοι ἐκ Θεῶ, ἐπίστωσαν εἰς τὸν Χριστὸν, καὶ ἐτζιέγιναν κήρυκες τοῦ Εὐαγγελίου εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, καὶ ἔλαχαν εἰς τὸ καιρὸν τῶ ἀθέου Νέρωνος, τῶ ὁποίῳ ὁ Βίκτωρ ἦτον ἀρχηγὸς τῆς στρατείας. τέτοιας λογισμοῖτον, κηρύττοντες τὸν Χριστὸν, καὶ ἀείροντες τὸ ἄστρον τῶ Εὐαγγελίου πανταχῶ, καὶ βαπτίζοντες ἀνδρας τε καὶ γυναῖκας εἰς τὸ ὄνομα τῶ Χριστοῦ, καὶ ἄφικαν τὴν πλάω, καὶ ἐπήγσαν προθύμως εἰς τὸν Χριστὸν. ὕστερα ἐπήγαν καὶ εἰς τὴν μεγαλόπολιν Ρώμην, καὶ ἐκεῖ πάλιν τὰ ὅμοια ἔκαναν, καὶ ἔσυραν μὲ ταῖς διδαχαῖς των πλῆθος πολὺ ἀπὸ τῶ ἀπίστων, καὶ τῶ ἤφεραν εἰς θεογνωσίαν, καὶ εἰς τὴν πίσιν τῶ Χριστοῦ. καὶ ἀκούοντας ὁ βασιλεὺς, σέλνει καὶ τῶ φέρνει εἰς τὸ παλάτιον, καὶ λέγει τῶ, ὅτι ἦλθετε ἐδῶ, καὶ τί Θεὸς εἶναι ἐκεῖνος ὅπῃ ἐσεῖς κηρύττετε, καὶ πλανᾶτε τὸν κόσμον; ἡ δὲ Ἀγία καὶ πεφωτισμένη Φωτεινή, ἀποκρίνεται μὲ παρρησίας πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπε, ἦλθα μὲν ὅνα σᾶς διδάσκωμεν τὴν πίσιν τῶ Χριστοῦ, καὶ ὅνα σᾶς δὴγάλωμεν ἀπὸ τῶ πλάω τῶ εἰδῶλων, καὶ ὅνα πισθῶτε εἰς τὸ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, ὅπῃ εἶναι ἀληθινὸς Θεός. τότε ἐπλήθη ὁλος θυμὸς ὁ ἀπίστος καὶ μιαρὸς βασιλεὺς, καὶ φυλάκωνει τὸ Ἰωσή καὶ τὸν Φωτεινὸν τὸν πρῶτον λεγόμενον Βίκτορα, ταῖς δὲ ἕξι ἀδελφᾶς ταῖς σέλνει εἰς τὴν θυγατέρα τὴν Δομνίω, ἡ ὁποία ὡς βασίλισσα εἶχε ἑκατὸν δαδούπιδες εἰς ἕνα παλάτιον.

ἄραιοτάτην, καὶ τὸ εἶχε σολισμὸν μὲν καὶ λογι-
 στισμὸν, ὅρα νὰ ἀπατηθῶν αἱ Ἄγιοι νὰ ἀρνη-
 θῶν τὸν Χριστόν. καὶ ἔτι πηγύου φαγητὰ διά-
 φορα, καὶ φορέματα χρυσὰ καὶ ἄλλα χρειαζόμενα,
 καὶ ἔτι σεβνώντας ἡ Ἄγια μετὰ τὰς πέντε ἀδελ-
 φαῖς εἰς ἐκεῖνο τὸ λαμπρότατον παλάτιον, λέγει
 τῆς θυγατρὸς τῆ βασιλείως. χαίροις ἡ τῆ Κυρίου
 μετὰ νύμφη καθαρωτάτη. ἐκεῖνη δὲ τῆς ἀποκρίθη-
 κε, χαίροις καὶ σὺ κυρία μετὰ λαμπὰς τῆ Χρυσῆ
 ἄσβεστος. καὶ ἀκένωντας ἡ Ἄγια ἀπὸ τοῦ σώματος
 τὸ ὄνομα τῆ Χρυσῆ, ἐχάρη καὶ πολλὰ καὶ κατεφίλη-
 σε τὴν παῖδα, καὶ διδάσκωντάς τὴν τῆ Χρι-
 στιανῶν μυστήρια, τὴν ἐβάπτισεν εὐθὺς εἰς τὸ ὄνο-
 μα τῆς Ἄγιας Τριάδος μετὰ τὰς ἑκατὸν δέ-
 λαις ὅπως εἶχε σιμάτης. καὶ μανθάνωντας ὁ βασι-
 λῆς, ὅτι πῶς αὐτὴς νὰ ἐπιστρέψῃ ἡ θυγατέρα
 ταῖς Ἄγιας πρὸς τὴν μιανὴν του γνώμην, αὐτὴν
 μᾶλλον ἐσάφη, καὶ ἐπίσδρασε εἰς τὸν Χριστόν,
 ἀντίμα μετὰ τὰς σκλάβαις, θυμῶνεται ὁ ἀλι-
 πτεὸς καὶ τῆς Ἄγιας κατὰ πολλὰ, καὶ ἐν τῷ ἅμα
 προσάξει νὰ φέρωμ καὶ λογιῶν τιμωρικὰ ὄργα-
 να, ὅρα νὰ τιμωρῇ καὶ νὰ παιδύη ταῖς Ἄγιοις.
 καὶ ἔτι παρὸς οὗτος ἄρχισε νὰ ταῖς παιδύη. καὶ
 πρῶτον μὲν, ξίω τὸ κορμίατος μετὰ νύχια σιδε-
 ρεῖα, ἔπειτα νὰ ταῖς κάψου μετὰ μπάδες, ὕπε-
 ρα ταῖς ξυποῦν μετὰ σέβλαις πυρομύλαις, καὶ ταῖς
 κρεμαῖν ἀπὸ τὰ μαλιὰ, ἀπέκει κόπτου τὰ βυ-
 ζιάτης, καὶ χιών μολύβι βρασμὸν εἰς τὰ σώμα-
 τα

τα καὶ ἀφτία, εἶτα ῥίχνοισι ἀκατωμένο ξύδι με-
 καπνόν, καὶ μεῖ ἄλλα δριμύτατα εἶδη εἰς τὴν μί-
 τλωτας, τέλος ταῖς ἔβαλεν εἰς εὐα καμλίη καυ-
 σερὸ δυατὰ, εἰς τὴν ὁποίαν ἔκαμαν ἐκεῖ μέσα
 κλεισμέναις ἕξ ἡμέραις, καὶ ποσῶς δὲν ἔβλα-
 πτικαν, διότι ὁ Χεῖσός ἦτον μετ' αὐταῖς καὶ ταῖς
 ἐφύλαγε. μὲν ταῦτα ταῖς εὐγαλεν ἔξω, καὶ βλέ-
 ποντας ὅτι παντελῶς δὲν ταῖς ἔβλαψε τὸ πῦρ,
 ἄρχισε νὰ ταῖς καλοπιάνη μετ' ἀλακίαις καὶ τα-
 ξήματα δωρεῶν, λέγωντας, ἀρνηθῆτε τὸν Χει-
 σόν, καὶ ἐγὼ νὰ σᾶς δώσω μεγάλα χαρίσματα.
 καὶ ἀπεκρίθησαν ὅλοι μετ' ἑμὴν φωνῇ, ἡμεῖς ὡ-
 ἀνόητε καὶ μωρότατε βασιλεῦ, χαρίσματα ἔχο-
 μῃς εἰς τὸ ἔρανον ὅπως μᾶς ἀναμενεῖ, καὶ θησαυρὸν
 ἀδαπαυήτων, καὶ βασιλείαν ἀπελθῆτων. ταῖς δὲ
 ἀπειλὰς καὶ βασάνες ταῖς ἔχομῃς ὡσπερ ἔφυλὼν,
 καθὼς ἐδοκίμασες ἀσυνέετε. τότε θυμωθεὶς ὁ
 ἀπάνθρωπος βασιλεὺς, ἐπρόσαξε καὶ ταῖς ἔγδι-
 ραν ζωνταναῖς. τέλος ἐκόψαν ταῖς Ἀγίας τας κε-
 φαλάς, ὁμῶς μετ' ἑαυτῶν, τὴν πρώην Δο-
 μνίνα, καὶ τῶν δύο ἀδελφῶν, Ἰωσήν λέγω, καὶ Φω-
 τινόν, καὶ ἐπῆγαν χαρμέναι εἰς τὰς αἰωνίους μο-
 νὰς. τὴν δὲ Ἀγίαν φωτινὴν, ἔδεσαν τὰ ποδάρι-
 ας εἰς δύο δένδρα, τὰ ὁποῖα ἔλαμοίρασαν τὴν Ἀ-
 γίαν εἰς δύο μέρη, καὶ ἔπως ἔδωσε τὸ μακάριον τέ-
 λος. τοιοῦτο ὅπως ἔβασανίδησαν αἱ Ἀγίαι ἐ-
 δῶ πρόσκαιρα ἔχον τὸ ὄνομα τῶ Χεῖσῶ, ἔτσι ἀγω-
 νίδησαν, ἔτσι καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν βασιλείαν

τῶν ὐρανῶν, καὶ χαίρονται παντοτινὰ εἰς τὸν Πα-
ράδεισον.

α.

Ἐπίσημος ἡ παμμακάριστος ὁσιομάρτυς Εὐδοκία
ἡ ὁποία τιμᾶται εἰς τὴν πρώτην τῆς Μαρτίης μη-
νός, πρῶτα μὲν ἦτον ἀπίστη καὶ παραδομική εἰς
τὴν ἀσωτείαν καὶ κακὰς πράξεις διὰ τὴν πολλὴν
τῆς ὠραιότητα, ἣτις ἐσωμάζετο πλεονάμενον,
ἀπὸ τῆς κακῆς ἐκείνης πράξεως. καὶ ἀκύνοντας ἀπὸ
κάποιον Γερμανὸν μοναχόν, καὶ Ἄγιον ἀνδραποῦν
ταῖς ψυλοφελαῖς τε διδασκαλαῖς, ἐκατανύχθη, καὶ
παρόδους ἐπίσδυσεν εἰς τὸν Χεῖσον, καὶ ἐβίβητι-
σθη ὑπὸ τῆς Ἐπισκόπου Θεοδοῦτος, καὶ μοιραζόντας
εἰς τὸς πτωχὰς ὅλον ἐκείνον τὸν ἀπειρον πλεονά-
μενον. καὶ παρόδους ἐπήγεν εἰς μοναστήριον γυναικῶν καὶ
ἔλαβε τὸ Ἄγιον Σχήμα, καὶ εἰς τόσῳ νησεῖαν καὶ
ἐγκράτειαν ἤλθεν, ὅπως ἠξιώθη θείας χάριτος
καὶ θαυματουργῆ. μετὰ δὲ ταῦτα ἐκινήθη διωγμὸς
κατὰ τῶν Χεῖσιανῶν, παρὰ τῆς βασιλείας Ἀφιλια-
νῆς, καὶ μαθηαίνοντας περὶ τῆς Ἀγίας ὅτι παρρη-
σία ἐκήρυττε τῆς Χεῖσον, προσάζει καὶ τῆς τὴν φέρ-
νουσι ἔμποδοῦντες, καὶ τῆς λέγει νὰ ἀρνηθῆ τὸ Χρι-
σόν. ἡ δὲ Ἀγία τὸ ἀπεκρίθη μετὰ θάρρους καὶ εἶ-
πεν. ἡξόρει ὦ βασιλεῦ, ὅτι ἀκολώτερον εἶναι νὰ
μαλαξῆς τὴν πλέον σλιροτέρων. πέθανε μὲν τὸ χέ-
ρισα, νὰ τὴν κάμης χάσμα, παρὰ τὴν σερραῖ-
μα γνώμῳ, ὅπως εἶναι θεμελιωμένη εἰς τὸν Χρι-
σόν μετὰ Θεόν με. λέγει τῆς ὁ βασιλεῦς, καὶ τί
εἶναι ὁ Χεῖσός σε; ἡ δὲ εἶπεν. εἶναι Θεὸς ἀληθι-
νός,

νος, καὶ σωτήρ παντός τῷ κόσμῳ, καὶ πάλιν ἔ-
 λεγέτο βασιλεὺς, καὶ τί δυνάται νὰ κάμῃ ὁ Χεῖσός
 σε; καὶ ἡ Ἄγία εἶπε, νὰ ἀναστήσῃ ἀπέθαμνός,
 νὰ φωτίσῃ τυφλούς, νὰ διορθώσῃ κουτζίους, νὰ ἰα-
 ξῶσιν ἀδυνεῖς, καὶ νὰ διώξῃ δαίμονας ἀπὸ τῶν
 ἀνθρώπων, καὶ ἄλλα ὅμοια νὰ κάμῃ τῷ δὲ βασι-
 λέως ἔσωστας καὶ αὐτῷ τῷ ὄραν νὰ τῷ ἀπέθα-
 νεν ὁ υἱός τε ἀπὸ τῷ ἀρρώσειαν ὅπως εἶχεν, εἶπε ἡ
 Ἄγίας, εἰ μὴ ὁ Χεῖσός σε ἔχη τῷ δυνάμιν νὰ
 ἀναστήνῃ νεκρὸς καθὼς εἶπες, δεῖσόν με νὰ ἀναστή-
 σῃ καὶ τὸν υἱόν μου, καὶ ἐγὼ νὰ πισθῶσω εἰς αὐτόν.
 ἡ δὲ Ἄγία ὑψώσεν τὸν νοῦν, καὶ ὄμματα πρὸς οὐ-
 ρανὸν καὶ εἶπε, Κύριε Ἰησοῦ Χεῖσε ὑὸς μονογενῆς
 τοῦ ἀθανάτου Πατρὸς, ὁ τὸν τετάρτην ἡμέραν ἀναστήσας
 Λάζαρον ὡς ἐξ ὕπνου, καὶ ἔχων τῷ ἑκατοντάρ-
 χου, καὶ τῷ θυγατέρα τῷ ἀρχισυναγώγου, αὐτῷ
 ἐπάκουσον καὶ ἐμένα τῷ ταπεινῷ σε δέλλω, καὶ
 ἀνάστησον τὸν παῖδα, ὅπως νὰ δόξασῃ τὸ πανάγιόν
 σε ὄνομα. ταῦτα εἶπεν ἡ Ἄγία, καὶ ὁ τῷ θαύμα-
 τος, παρῶθις ἀναστήθη ὁ νεκρὸς δόξαζωντας τὸν
 Θεόν. καὶ πολὺ πλῆθος ἐβόησαν, μέγας ὁ Θεὸς
 τοῦ Χεῖσιανῶν, καὶ ἐπίσθυσεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ὅ-
 λοι οἱ περιεσῶτες εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
 Χεῖσον, καὶ ἐβαπτίσθησαν ἅπαντες. καὶ μετὰ τὸν
 θάνατον τῷ βασιλέως ὁ Διογενῆς ὁ ὁποῖος δούλος
 ἀπόθανεν, καὶ μετὰ τῶν ἔλαβε τῷ βασιλείαν ὁ
 Βικόντιος. ὁ ὁποῖος ἐτιμῶρισε τῷ Ἄγιαν μετὰ
 πολλὰ παιδάπεια, καὶ ἐπειδὴ δὲν ἑκαταπέδειθῃ

νά ἀρνηθῆ τὸν Χριστὸν, τὼ ἀπεκεφάλισε καὶ ἔλαβε τῶ μαρτυρεῖ τὸν Στέφανον. βλέπετε ἀδελφοί μου, πῶς ἠγωνίσθη αὐτῆ ἡ Ἄγια δὲ τὼ πῖσιν, καὶ δὲ νὰ μὴ ἀρνηθῆ τὸ ὄνομα τῶ Χριστοῦ, ὑπέμεινε πῶσας τιμωρίας καὶ βασάναι; καὶ ἐσεῖς δὲ ὀλίγῳ ἀνάγκῳ, ποροδίδετε ἢ πῖσιν, καὶ τὸ ὄνομα τῶ Χριστοῦ, καὶ ποροτιμᾶτε νὰ κολαθῆτε εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον; ὡ τῆς κακίας σας ἀνθρώποι, φυλαχθῆτε δὲ τὸν Κύριον φυλαχθῆτε, κρατεῖτε τὼ πῖσιν τῶ Χριστοῦ σᾶς παρακαλῶ, κρατεῖτε, δὲ νὰ μὴ κολαθῆτε αἰωνίως μὲ τὸν διάβολον.

β'. Ἐτῶτος ὅ ἐν Ἀγίοις Πατρὶ ἡμῶν Θεοδότιος ἐπίσκοπος τῆς Κυρηνείας, ἐκήρυξε τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν δὲ Θεὸν τῶ ὅλων παρρησία, καὶ ἐγύριζε τῶς πεπλανημένους καὶ ἀπίστους, πρὸς τὼ θεογνωσίαν, καὶ ἀληθινῶ πῖσιν τοῦ Χριστοῦ. καὶ ἀκάνοντας ὁ ἡγεμῶν τῶ τόπος ὅς τις ἐνομάζετο Σαβῖνος, ἀνθρώπος ὠμὸς καὶ ἀνήμερος, ἐθυμώθη πειρασά, καὶ ἐπρόσαξε νὰ τῶ τὸν φέρουσι μαρσοῦ, καὶ ἐρώτισεν αὐτὸν, δὲ διδάσκεις καὶ κηρύττεεις Θεὸν νέον, ὅπως ἔλαβε κακὸν θάνατον; ὁ δὲ Ἄγιος ἄμποτε νὰ ἐγνώριζες, καὶ σὺ ὡ ἡγεμῶν, τῶτον τὸν ἀληθινὸν Θεόν, ὅπως ἐγὼ κηρύττω, καὶ νὰ ἐπίσθεις εἰς αὐτὸν ἐξ ὅλης ψυχῆς, καὶ καρδίας, καὶ τότες ἠθέλες ἀξιωθῆς τῆ βασιλείας τῶ. ἐθυμώθη γοῦν ὁ ἡγεμῶν ἐπὶ τῶτο, καὶ ἐπρόσαξε νὰ τὸν δένουσι μὲ βένδουρα δωματῶ, ἔπειτα

νά

να τὸν κρεμάσοιω, καὶ νὰ ξεχίζουω τὸ κορμί του
 με νύχια σιδερένια. τῷ πάχωντας ὁ Ἅγιος Ὑ-
 βριζε τὸν ἡγεμόνα καὶ ἐμπαίζωνταν τῷ πλάτω-
 τε. ὁ δὲ ἡγεμὼν βλέπωντας ὅτι δεῖ καταπεῖθε-
 ται, τὸν ἀπλώνει εἰς εὐα κρεβάτι σιδερένιο πε-
 πυρωμῆο. καὶ τῷ μπήγει εἰς τὰ ποδάρια καρ-
 φία πεπυρωμῆα, καὶ τὸν ἀνάγκαζε νὰ περιπατῇ
 σανικῶς, καὶ ἄπο τῶτα ὅλα ἐμμενε ἀβλαβῆς, ἐ-
 πειτα τὸν ἐβάλου εἰς τῷ φυλακῷ. καὶ ἔσωντας
 νὰ βασιλεύῃ ὁ μέγας Κωνσταντῖνος, καὶ ἔλα ὀρι-
 μὸν αὐτῷ ἐλάβε φερώθησαν ὅλοι οἱ φυλακωμῆοι,
 ἐλάβε φερώθη καὶ ὁ Ἅγιος, ὁ ὁποῖος ἐποίμανε κα-
 λά τὸ ποίμνιόν τε καὶ ἐν εἰρήῃ ἀνεπαύσατο.

Οὗτος ὁ θαυμασὸς Ἅγιος, καὶ μάρτυς Κλεό-
 νικος, ἦτον στρατιώτης τῷ μιανῷ βασιλέως Μα-
 ξιμιανῷ, ὁ ὁποῖος ἐπίσδυσεν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστῶν, καὶ ἔγινε χριστιανὸς. καὶ ἀκούωντας
 ὁ βασιλεὺς τὸν ἐτιμώρησε πόσον ὥστε ὅπῃ, καὶ αὐ-
 τοὶ οἱ ἔλληες τὸν ἐσυμπόνεσαν, τέλος τῷ ἐσαύρα-
 σαν εἰς εὐα σαυρὸν, καὶ ἐν αὐτῷ ἐτελείωσε τὸ μαρ-
 τύριον, καὶ ἔγινε μιμητὴς τῷ Χριστῷ, καὶ κοινῶς τῷ
 βασιλείας τε.

Εἰ τῷτοι οἱ Ἅγιοι καὶ ἀδελφοί, ὁ Ἅγιος Παῦ-
 λος καὶ ἡ Ἅγία Ἰαλιανή, ἡ ἀδελφὴ αὐτῷ, ἐπαρε-
 δώθησαν ὡς χριστιανοὶ εἰς τῷς ἀθέεξ τυράννας, οἱ
 ὁποῖοι ἐβάλθησαν εἰς εὐα μεγάλο καζάνι, καὶ
 τῷς ἐβράζαν με πίσαν, ἄπο τὸ ὁποῖον ἐμειναν
 ἀβλαβεῖς με χάριτι Χριστῷ, ὕστερον δὲ τῷς ἀπε-

κεφάλισμα, καὶ ἔλαβον παρὰ Χριστοῦ καὶ Στεφάνου
τῆς ἀφθήσεως.

κβ.

Εἰς τὰς εἴκοσι δύο τῆς Μαρτίου μηνὸς, ἑορτά-
ζομεν τὴν μνήμην τῆς Ἁγίας καὶ καλλίνικης μαρτυ-
ρος Βασιλείας, ἡ ὁποῖος ἦτον Ἐπίσκοπος τῆς τῆς
Ἀγκυραίων ἐκκλησίας, καὶ δευτέρως ἐκάστην
διδάσκωντας τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, καὶ κηρύτ-
τωντας τὸ ὄνομα τῆς Χριστοῦ εἰς τὰς ἀπίστους. καὶ πολ-
λοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸν Χριστόν, καὶ ἐβαπτίζονταν.
τῷτο μαθῶν ὁ ἡγεμὼν Φλαβντίος, ἀπίστειλε
στρατιώτας, καὶ τὸν ἐπαράσθησαν ἔμπροσθέν τε, καὶ
ὡς τὸν εἶδεν ὅτι δευτέρως παραδέχεται νὰ ἀρνηθῆ τὸν
Χριστόν, ἐπιχειρήθηκε νὰ τὸν τιμωρήσῃ, καὶ τρω-
τον μὲν βάσει καὶ τὸν κρεμνουῦ γυμνόν καὶ τὸν ἐξέ-
σαν μὲν νύχια σιδερένια, καὶ τὸν ἐκαίγαν μὲν σιδε-
ρένια τὴν σάρκα τε, ἔπειτα τῆς δὲ γυναικὸς λωρεία
ἀπὸ τὰ πόδια τε ἕως εἰς τὰς ὤμους τε, καὶ τὰ ἔμπρο-
σθεν λωρεία τῆς τὰ ἔριξαν ὀπίσω, καὶ τὰ ὀπίσω τῆς
τὰ ἔριξαν ὀμωσὰ, καὶ πρὸς δευτέρως ἐδειλιάσεν εἰς
αὐτὴν καὶ παῖδουσιν, μάλιστὰ ἄρπαξεν ἀνδρείως
ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ λωρεία ὅπως ἐκρέμουταν, καὶ τὰ ρί-
χεν καὶ πρὸς ὄψωπον τοῦ ἡγεμόνος, ὁ ὁποῖος ἐντρο-
πιάθη καὶ πολλὰ, καὶ ἐθυμώθη ὁ ἀσεβέστατος καὶ
τῆς Ἁγίας, καὶ προσάζει τὰ παῖδια νὰ τὸν κεντῶσι
μὲν σέβλαις πυρωμαῖς, τὰ ὅποια βλέποντες καὶ
ἐσπομονῶν τῆς Ἁγίας ἐπίστευσαν εἰς τὸν Χριστόν, καὶ
ἐφώνησαν. δέξαιμας Πάτερ Ἁγίε, ὅτι καὶ ἡμεῖς
Χριστιανοὶ εἴμεσθα, καὶ τὸν Χριστόν πιστεύομεν. ὁ δὲ
Ἁγίος

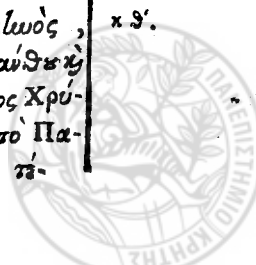
ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ. ΙΙΙ

Ἅγιος τῶς ἀλόγησεν, καὶ εἶπεν· ἡ χάρις τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νὰ εἶναι μετεσᾶς, καὶ τοῦτο εἰπὼν παρέδωκε τὴν μακαρίαν του ψυχὴν εἰς χεῖρας Θεοῦ.

Εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν εἶναι καὶ ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων πρῶτε μοναζουσῶν, ἡγουμ καλοθεράδων, αἱ ὁποῖαι ἀγωνίσθησαν μετ' αὐτοῦ ζῆλον εἰς τὸν καιρὸν τῆ βασιλείας Τραϊανῶ, βαδύωντάς ταις ὀπίσθους εἰς σὺν ἀσέβειας εἰς σὺν χάλκομα καὶ ταῖς ἔβρασε ζωνταναῖς, καὶ ἐν αὐτῷ ἐτελειώθησαν ἐν Κυρίῳ. ἡ δὲ θυγάτηρ τῆ βασιλείας Δροσίς ὀνόματι, βλέπει εἰς τὸν ὑπνον ταις πρῶτε ἐκείναις ἀσκήσειας εἰς σὺν περιβόλι αἰραιότατον καὶ θαυμασόν, τὸ ὁποῖον ἐνόμισεν πῶς εἶναι Παράδεισος, καὶ τῆς ἐφαῖν πῶς νὰ ἐπῆρσεν ἀπ' αὐταῖς μῦρον, ἡ ὁποῖα ἀγαγεῖ τὰ βασιλικᾶτος φορέματα καὶ ἀλείφεται μετὰ τὸ μῦρον. καὶ ἔττι ἐμπαίνει εἰς σὺν λάκκον μετὰ νερόν, καὶ λέγει, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ σαυρωθεὶς δι' ἡμᾶς, καὶ καὶ ὄντας τὸ σημεῖον τῆ τιμῆς σου, λέγωντας· βαπτίζεται ἡ δέλη τῆ Θεῶ Δροσίς εἰς τὸ ὄνομα τῆ Πατρὸς, καὶ τῆ υἱοῦ, καὶ τῆ Ἁγίῳ Πνεύματος ἀμύ. Εἶτα ἐπῆγε καὶ ἐμετάλαβε τὰ ἀχραντα μυσῆρα, καὶ ἔπως ἐτελειώθη ἡ πάσις φος ἐν Κυρίῳ.

Εἰς ταῖς ὑστεριναῖς ἡμέραις τῆ πρώτης μιλῆς, εἶναι ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων μαρτύρων Χριστιανῶ καὶ τῆς γυναικὸς αὐτῆ Δαρείας. καὶ ὁ μὲν Ἅγιος Χριστιανὸς, ἦτον ἄπο τῆ Ἀλεξάνδρειαν ἄπο Πα-

x 9.

τέρα ἄπιστον, Πολέμονα τὸ ὄνομά τε, ὁ ὁποῖος ἦτον
 βασιλικὸς ἄνθρωπος, ὁ δὲ ἕως τε Χρύσανθος ἔ-
 ζωντας καὶ νὰ ἐδιδάχθη ἄπο κάποιον χριστιανὸν,
 ἐβαπτίσθη, καὶ ἐκήρυττε τὸν Χριστὸν παρρησία.
 καὶ ἐπαρακίνα καὶ τὸν Πατέρα τε νὰ ἀρνηθῆ τὰ εἰ-
 δῶλα. ὁ ὁποῖος τὸν ἔδηρε δυνάτῃ, ἔπειτα ἔ ἐφυ-
 λάκωσε. Εἶτα πέμπει εἰς τὰς ἀδελφάς ἁγὰ νὰ τῷ
 εὔρωσι τινὰ κόρην ὡραίαν, καὶ ἔζωντας νὰ ἄρεθῆ
 μία ὀλγυρεσάτη κόρη καὶ εὐμορφῆ, καὶ ἔως ἐ-
 τελείωσαν τὸν γάμον καὶ ἐνόμισαν ὁ ἀσεβὴς Πα-
 τὴρ, ὅτι μὲ τὸ σμήξιμον τῆς σαρκικῆς ἐπιθυ-
 μίας, θέλει νὰ ἀρνηθῆ τὸν Χριστὸν. ὁ δὲ νέος πε-
 φωτισμένος ἄπο τῷ χάριτι τῆ Ἁγίᾳ Πνεύματος,
 καθὼς ἐπῆγεν εἰς τὸν κοιτῆρα νὰ κοιμηθῆ μὲ τὴν
 νύμφην, τῆς λέγει ὁ Ἁγίος Χρύσανθος, ἀδελ-
 φή πῶς ἦλθες ἐδῶ, ὅπως ἐγὼ εἶμαι χριστιανός, καὶ
 πιστεύω τὸν Κύριόν μου Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸν ὁποῖον
 ὁμολογῶ ἁγὰ Θεὸν ἀληθινόν; σὺ δὲ σέβετε καὶ
 προσκυῶς τὰ ἀνάκνητα καὶ ἄψυχα εἰδῶλα, καὶ
 τί μετοχή θέλει νὰ ἔχη τὸ σκότος μὲ τὸ φῶς; ἡ δὲ
 παύσοφος κόρη τῷ εἶπε, καὶ ἐγὼ ἀδελφέ ἀγαπῶ
 νὰ γινῶ δούλη τῷ Χριστῷ, καὶ ἀναθεματίζω τὰ ἄ-
 ψυχα εἰδῶλα. καὶ παρῶθους ἐβαπτίσθη, καὶ ἐσυμ-
 φώνησαν καὶ οἱ δύο, νὰ φυλάξουσι καὶ τῷ Παρθε-
 νίαν ὡς ἄφθορον, καὶ νὰ ἄποθανοῦσι ποροθύμως
 ὑπὲρ τῷ ὀνόματος τῷ Χριστῷ. ὁ δὲ παρανομώτατος
 Πατὴρ ἐκατάλαβε τῷ γνώμῃ τῆς νέων ὅτι ἐπί-
 σδσαν εἰς τὸν Χριστὸν, καὶ ἔκαμαν ἄποχλῆ τὴν σαρκι-

κικῆς σμῆξεως. τῆς ὁποίους ἐφοβέριζε μὲ πο-
 λυῷ θυμῶν, ὅτι αὐτὸν κἀκεν τὸ θέλημα, καὶ
 τῆς δώσῃ πάμπολλα παιδολήρια. οἱ δὲ Ἄγιοι
 ἔχοντες τὸν φόβον τῆ Θεῶ, ταῦτα ἀντιδεδωκὸς ἐλο-
 γήσαντο. ἰδὼν οὖν ὁ ἀληθῆριος τὸ ἀμετάθετον
 τῆς γνώμης αὐτῆς, τῆς ἐπαρέδωκεν εἰς τῆς τυραν-
 νικῆς ἐπαρχίας ἐκείνης, Κλαύδιον λέγω, καὶ
 Τριβουῶν, οἱ ὁποῖοι τῆς ἐτιμώρισαν μὲ κάθε λο-
 γικῆς τιμωρίας, οἱ ἀσεβέστατοι. οἱ δὲ Ἄγιοι ἔχον-
 τες τὸ Χριστὸν βοηθὸν, ὑπέμειναν μὲ πολλῶν καρ-
 τερίαν τὰς παιδολήσεις, καὶ ἔχαιρον ὅτι ἔχοντες τὸν Χρι-
 στὸν πάχου, καὶ νὰ συμβασιλεύσω μετ' αὐ-
 τὸν εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν. οἱ δὲ τύραννοι βλέ-
 ποντες τὴν μεγάλῃ ὑπομονῇ τῆς Ἄγιων, ἐ-
 νόησαν ὡς φρόνημοι, ὅτι ἡ δυνάμις τῆ Χριστοῦ τῆς
 ἐδυναμόνε, καὶ παρόδους ἐπίσδυσαν εἰς τὸν Χρι-
 στὸν, καὶ ἀναθεματίζοντες τὰ εἰδωλα αὐτάμα μὲ
 ταῖς γυναικῆς καὶ τέκνα, καὶ τῆς στρατιώτας αὐ-
 τῆς, καὶ ἔλαβαν τὸ σωτηριῶδες βάπτισμα. καὶ μαν-
 θάνοντας ὁ βασιλεὺς Νεμεριανός, δι' αὐτῆς ἔσει-
 λε καὶ τῆς ἀπεκεφάλισεν ἅπαντας, καὶ ἔλαβαν τῆ
 μαρτυρίαν τὸν Στέφανον παρὰ τῆ Κυρίαν ἡμῶν Ἰη-
 σοῦ Χριστοῦ. τὸ δὲ δόλορημῶν ζεῦχος ἦτοι Χρύ-
 σανθος λέγω καὶ Δαρεία, τῆς ἔβαλεν εἰς σῶα πι-
 γάδῃ βαθύτατον, ἔπειτα τοὺς ἐσκέπασαν ἀ-
 πὸ πάνω μὲ χῶμα, καὶ ἐν αὐτῶ ἔδωσαν τὸ τέλος
 τοῦ μαρτυρίου, καὶ χαίρονται εἰς τὰς αἰωνίους μο-
 νὰς.

ζ'

Εἰς τὰς ἑπτὰ τοῦ Ἀπριλλίου μωδὸς εὐορτάζομεν
 τὴν μνήμην τῆς Ἁγίας μάρτυρος Καλλιπίου. ὁ
 ὁποῖος ἔλαχεν ὑπὸ τῆς ἐπαρχίας τῆς Παμφυ-
 λίας, ἡ δὲ Μήτηρ αὐτοῦ Θεοκλεῖα ἔσωντας καὶ νὰ
 ἦτον χριστιανὴ, καὶ ἐσέβετο τὸν Χριστὸν, διὰ Θεὸν
 ἀληθινὸν ὡς δόλαβης, ἡ ὁποία ἐδίδαχεν τὸ ὕον
 τῆς τὸν Ἁγίου λέγω Καλλιόπιον τὰ μυστήρια τῆς
 ὀρθοδόξου πίστεως. ὁ ὁποῖος διγύνει φανερά, καὶ
 ἐκήρυττε τὸν Χριστὸν διὰ Θεὸν ἀληθινὸν. καὶ μαθὼν
 ὁ ἄπιστος ἡγεμὼν Μάξιμος σέλνει παρδύθους, καὶ
 τὸν φέρνοισι ἐμπροσθέντε, καὶ ὡς εἶδεν αὐτὸν σθ-
 ρεωμύμον εἰς τὴν ὁμολογίαν τοῦ Χριστοῦ, ἀρχισθε
 νὰ τὴν τιμωρᾶ με σκληρὰ παιδουτήρια, καταξέον-
 τας τὴν σάρκατε, με τὰ ὄργανα τῆς τιμωρίας,
 τῶ ὁποῖοις ἔφεχαν τὰ αἵματα ὡς τὸ ποτάμι. ἡ δὲ
 Μήτηρ αὐτῆ παρασεκαμμένη πλησίον αὐτῆ, τὸν
 ἐπαρακίνα νὰ ὑποφέρῃ γενναίως τὰς τιμωρίας
 λέγουσα, ἀνδείξτε τέκνον μου, καὶ μὴ δειλιάσ τὰς
 βασάνες διὰ τὸν Κύριον, ὁ ὁποῖος παρασέκειται
 σιμάσ νὰ σὲ δωμαμάνῃ, καὶ ἔπος ἐσπόγγιζε τοῦ
 ὕε τῆς τὰ τίμιάτε αἵματα, καὶ ἰδρωτα. Ἐπειτα
 ἐπὸρσαξεν ὁ ἄπιστος ἡγεμὼν νὰ σαυρώσῃ τὸν
 Ἁγίου κατακέφαλα, καὶ ἔλαχε τότε τῇ μεγάλῃ.
 Πέμπτη, καὶ τῇ μεγάλῃ Παρασκευῇ ἐπαρέδωκε
 τὴν μακαρίαν τε ψυχὴν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος.
 ἡ δὲ Μήτηρ αὐτοῦ παρασεκαμμένη καὶ ἰδῆσα πὴν τε-
 λωτὴν τοῦ ὕε τῆς, ἐλειποθύμισεν, καὶ ἐπαρέδω-
 κε καὶ αὐτὴ τὴν ἀγίαν τῆς ψυχὴν εἰς τὸν Κύριον.

χριστιανοὶ δέ τινες ἐνταφίασαν τὰ ἱερά ἐκεῖνα
λείψανα τῆς Ἀγίων εἰς σῶα μνήμα, ἥτοι Μητέ-
ρα καὶ υἱόν, τὰ ὅποια λείψανα ἔκτοτε καὶ ἕως τῆς
σήμερον, θεραπεύουσι πᾶσαν ἀσθένειαν εἰς δόξαν
Θεῶν.

Εἰς τὰς δέκα ἕξ τῶν αὐτῶν μιλῶν ἐπιτελοῦμεν 15.
τῶν ἱερῶν μνημῶν τῆς Ἀγίων μαρτύρων γυναι-
κῶν, καὶ αὐτῶν ἀδελφῶν καὶ σάρκα, Ἀγάπης, Εἰρή-
νης, καὶ Χιονίας, αἱ ὅποια ἀγωνίσθησαν ἐπὶ τῆς
βασιλείας τῶν δυσόλων βασιλέων Διοκλητιανῶν,
καὶ μανθῶνωντας ὁμιαρὸς περὶ αὐταῖς πῶς κη-
ρύττωι παρρησία τὸν Χριστόν, ἐκράτησεν αὐ-
τάς. καὶ ἰδὼν τὸ ἀμετάθετον τῆς γνώμης αὐτῆς,
πῶς δὲν καταδέχονται νὰ ἀρνηθοῦν τὸν Χριστόν,
τῶν μὲν Ἀγίαν Χιονίαν καὶ Ἀγάπην, ἔβαλεν εἰς
σῶα φῆρνον καυσερόν, αἱ ὅποια εἰς αὐτὸν ἐτελέ-
τησαν ἐν Κυρίῳ. τῶν δὲ Ἀγίαν Εἰρήνην, ἐπρό-
σαξεν αὐτῶν τὸ ξύδισσον με σαΐταις, καὶ ἔπως ἐτε-
λειώθη, καὶ ἔλαβε τὸν Στέφανον τῆς ἀθλήσεως.

Εἰς τὰς δέκα σῶα τῶν αὐτῶν μιλῶν δέρεσκειται 18.
ἡ μνήμη τῶν ὄντως ἀθλοφόρων Θεοδώρων, ὁ ὅποιος
ἦτον ὑπὸ τὴν Πέργην τῆς Παμφυλίας, καὶ ἦτον καὶ
πολλὰ εἰς τῶν ὄψιν εὐμορφος, καὶ εἰς τὴν γνώσιν
φρονημώτατος. ἔλα τὸν ὅποιον ἐσείλεν ὁ Δεξ Θεό-
δοτος, καὶ τὸν ἤφεραν ἐμπαροδόντες, καὶ ἔλα νὰ τὸν
κάμην νὰ ἀρνηθῆ τὸν Χριστόν, καὶ νὰ προσκυνήσῃ
τὰ εἰδῶλα, ἐπρόσαξεν αὐτῶν ἐνδύσσω βασιλικά
φορέματα, καὶ τὸν ζῶεν με σῶα χρυσὸ ζωνάριον,

ἔπειτα τὸν ἔσεισε νὰ εἶναι παρῶτος τῆ παλατίης, καὶ τῆς στρατομάχων. ὁ δὲ Ἅγιος καταλαβόνωντας τὴν πανουργίαν τῆ δυσδόξου ἡγεμῶνος, παροδθὺς ρίχνει τὸ ζωνάριον ἀντάμα μὲ βασιλικά φορέματα, καὶ ἐβόησε μεγάλη τῆ φωνῇ, ἐγὼ ὦ ἡγεμῶν ἤξοιτε ὅτι εἶμαι στρατιώτης τῆ ἐπεραίου βασιλείως Χεισῶ, καὶ τὸν ὁποῖον προθύμως ἔχω νὰ ὑποθάνω δεξιῶ ἀγάπῳτε, καὶ δεῦ εἶναι παρόπον νὰ γινῶ δεῦλος βασιλείως φθαρτῆ καὶ ἀπίστῃ. ταῦτα εἰπόντος τῆ Ἀγία, ἐθυμώθη ὁ θεομάχος, καὶ ἀδικος δικασῆς, καὶ ἐν τῷ ἅμα ἐπρόσαξεν τοὺς στρατιώτας νὰ τὸν σαυρώσεν ὑσερα ἀπὸ τὰς πολλὰς τιμωρίας ὅπῃ τῆ ἔκαμε παρῶτον, εἰς τὸν ὁποῖον ἔκαμε ἕξ ἡμέρας καρφομῆτος εἰς τὸν σαυρὸν. ἡ δὲ Μήτηρ αὐτῆ ἡ Ἀγία Φιλίππα, τὸν ἐσερέωνε καὶ πολλὰ νὰ ὑπομῆ καὶ αὐτῷ τὴν τιμωρίαν τῆ σαυρικῆ καὶ νὰ γινῆ μιμητὴς τῆ Κυεῖς ἡμῶν Ἰησοῦ Χεισῶ εἰς τὰ Ἀγία τῆ πάθῃ, καὶ συγληρονόμος τῆς βασιλείας τῆ. ποιουτῶ ὅπως γουῦ σαυρέμῆτος ὁ Ἅγιος εἰς τὸν σαυρὸν, ἐπαρέδωκε τὴν ἀγίαντε ψυχὴν εἰς χεῖρας Θεῶ ζώντος. τὴν δὲ Μήτηρα αὐτῆ ἐπρόσαξεν ὁ ἀπαιθρῶπος ἡγεμῶν, καὶ ἐκοφαν τὴν τιμίαντες κεφαλῶν, καὶ ἔπως ἐτελείωσαν τὴν καλὸν ἀγῶνα, καὶ ἔλαβαν τὸν Στέφανον τὸν ἀθλήσεως.

Μίση
β'.

Εἰς τοὺς οἱ σημεῖνοι Ἅγιοι καὶ ἄλλοι πολλοί, ἔσωντας νὰ ἀκίσουσι τὸν λόγον τῆ Εὐαγγελίου ὁπῆ οὐεῖζει ὁ Χεισὸς, ἰδὲ ἐγὼ σᾶς σέλω ὡσαύτῃ

τῆ

τὰ πρόβατα ἀνάμεσα εἰς τὰς λύκους, καὶ παντελῶς
 νὰ μὴ φοβᾶσθε ὑπὸ ἐκείνης ὅπως σᾶς βλάπτου
 τὸ κορμὴ, διότι τὴν ψυχὴν σας δεῦν δύνονται νὰ
 πνῆξαι εἰς τὴν ἐκείνην. καὶ ἔτσι ἐπαρέδωκαν τὸν ἑαυτὸν τῆς
 εἰς τὰς τυράνους εἰς βάσανα, καὶ τιμωρίας διὰ τὸ ὄ-
 νομα τοῦ Χυ, καὶ ἐτελείωσαν τὸ δρόμον τῆς μαρτυρίας.

Ἀπὸ τῆς ὁποίας ἦτον καὶ ὁ Ἅγιος Ἐσπερος, καὶ
 ἡ γυνὴ αὐτῆς Ζωὴ, ἀντάμα μετὰ τὰ δύο τῆς τέκνα,
 Κυριακὸν λέγω καὶ Θεόδωλον, οἱ ὁποῖοι φανερώ-
 νοντας ὡς χριστιανοὶ, καὶ κηρύττοντες τὸν Χριστὸν διὰ
 Θεὸν ἀληθινόν, καὶ κρατηθέντες παρὰ τῶν ἀπί-
 στων, τῆς ἐπαίδευσαν μετὰ διάφορα βάσανα, δέρον-
 ται κατὰ πολλὰ μασιζονται, τὸν μὲν Κυριακὸν,
 καὶ Θεόδωλον πρῶτον γυμνῶνται, καὶ καταξέον-
 ται τὰ κορμιάτε μετὰ ὀνύχια σιδερένια, εἶτα τῆς
 ἔκαιγαν μετὰ λαμπάδες, οἱ δὲ γονεῖς αὐτῶν ἔδιδαν
 θάρρος νὰ μὴ δειλιάσωσι τὰ προσωρινὰ κολα-
 σήρια, ἀλλὰ νὰ σταθουῖ γενναίως νὰ τελειώσῃ
 τὸν δρόμον τῆς μαρτυρίας. καὶ βλέποντες οἱ τύραν-
 νοὶ ὅτι δεῦν καταπέθονται εἰς τὸ θάλημα τῆς, ἀνα-
 ψαν εἰς ἀκαμίνοι ὅπως ἐκαίετο ἄλλοις ἡμέρας, καὶ ἔ-
 βαλαύτης τῆς τέσσαρς μέσας, καὶ μετὰ ἄλλοις ἡμέρας
 ὑπῆγαν νὰ ἰδοῦν, καὶ βλέποντες τῆς Ἁγίας ὅπως
 ἐκοίτων ἀνατολικά ὡς περὶ νὰ ἐκοιμουῖταν, καὶ
 ἔτε καὶ μία ἡμέρα ἀπ' αὐτῆς δεῦν ἐκάη, καὶ ἔπος
 ἐπαρέδωκαν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος τὰ ἑαυτῶν πινά-
 ματα, καὶ ἔλαβαν τὸ Στέφανον τῆς νίκης.

Εἰς τὰς ἄλλας τῆς αὐτῆς μὴ μὴ ἐπιτελε-

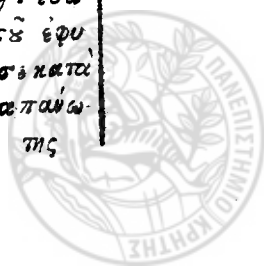
μὲν τῶν Ἁγίων μαρτύρων Τιμοθέε, καὶ τῆς γυ-
 ναικὸς αὐτῆ Ἁγίας Μαύρας, οἱ ὅποιοι ἦσαν καὶ
 οἱ δύο ὠραῖοι κατὰ πολλὰ καὶ εὐμορφοί, ὄχι μόνον
 εἰς τὸ κορμὶ, ἀλλὰ πλέον ὠραιότεροι καὶ τὴν ψυ-
 χλῶν, καὶ ὁ μὲν Ἅγιος Τιμόθεος ἦτον διδάσκαλος
 καὶ καλλιγραφεύς. Ἐὰν τῶν ἐκήρυττε καὶ ἐδίδασκε
 παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν ἔξ ἑαυτοῦ Θεὸν ἀληθινόν, ὅθεν
 πιαίνονται ὑπὸ τῶν ἀθέων τυραννῶν, καὶ τῆ μὲν Ἁ-
 γίας τῆ χυμῶου μολύβι εἰς τὰ φτιάττε, καὶ τῆ βγά-
 νουου τὸ εὐαγγέλιον. τὴν δὲ Ἁγίαν ἐκρέμασαν ἀπὸ
 τὰ μαλλιά, καὶ κόπτου τὸ ζερβόντης χεῖρ τὰ δάκ-
 τυλα, καὶ ἐτζί ἐπαραθάρρῶν εὐας τὸν ἄλλον εἰς
 τὰ μαρτύρια, καὶ ἐπειδὴ ἔβλεπον οἱ ἄπιστοι, ὅτι
 μὲν τόσας τιμωρίας δὲν καταπέιθονται εἰς τὴ γνῶ-
 μίωτες, τὴς καρφάνου εἰς εὐαγγέλιον ψηλά, ἔξ
 νὰ τὴς ἰδῆ ὅλος ὁ λαός, πρὸς εὐαγγέλιωτες, καὶ
 ἦσαν καὶ οἱ δύο τὴς ἀντίκρυς πρόσωπον πρὸς πρό-
 σωπον, καθὼς ὁ ἥλιος μὲ τὸ φεγγάρι, οἱ ὅποιοι
 ἦσαν γεμάτοι Πνεῦμα Ἅγιον, καὶ ἦσαν ἔτοιμοι καὶ
 πρόθυμοι, νὰ ὑπομῶν καὶ ἄλλα περιαισώτερα κο-
 λασήρια. οἱ δὲ τύραννοι, καταπειθεῖτε νὰ ἀρνη-
 θῆτε αὐτὸ τὸ ὄνομα τῆ Χριστοῦ, καὶ νὰ σᾶς κατεβά-
 σωμῶν, καὶ τὰς πληγὰς σᾶς νὰ ἰατρῶσῶμῶν. οἱ
 δὲ Ἅγιοι ἔλεγον, κάλιον εἶναι νὰ λύσητε τοῦ
 λόγουσας ἀπὸ τῆ δεσμὸν τῆς ἀπιστίας, καὶ τῆς πλά-
 νης σας, παρά ἐμᾶς ἀπὸ τὰ γλυκύτητα βάσα-
 να τὰ ὅποια μᾶς προξενουῖ βασιλείαν ἐρανοῖον.
 ἡμεῖς δὲ μὴ γένοιτο νὰ ἀρνηθῶμῶν τὸ ποθῶντα-

τὸ ὄνομα τῷ Χριστῷ, ἀλλὰ νὰ ἴποθανώμην πορο-
 δύμως δι' αὐτόν. ταῦτα εἰπόντες οἱ Ἄγιοι, ἔμει-
 ναν ὁμως εἰς τὸν σαυρόν ἡμέρας σὺν ἑα, καὶ ἔτελείω-
 σαν τῷ μαρτυρίᾳ τὸ σάδιον, καὶ ἔλαβαν τὸ Στέφα-
 νον τῆς ἀθλήσεως.

Βλέπετε δὲ λογιμῶν Χριστιανοὶ τί ἔπαθαν οἱ
 Ἄγιοι μάρτυρες, καὶ τὴν πίσιν τῷ Χριστῷ; ἰδέ-
 τε πόσα βάσανα. ἰδέτε πόσας τιμωρίας ὑπέ-
 μειναν καὶ νὰ μὴ ἀρνηθῶν τὸ ὄνομα τῷ Χριστῷ.
 καὶ ἡ αὐθουτία σας δὲν ὑπομνύετε νὰ φυλακωθῆ-
 τε μία ἡμέρα, μόνον καὶ σὺν χαράττι ὅπως εἰσε-
 χρεῶσαι νὰ πλερώνετε τὸν κάθε χρόνον, ὀλιγο-
 ψυχαῖτε, καὶ ποροδίδετε τὴν πίσιν τῷ Χριστῷ ἀντά-
 μα μὲ τὸν Χριστόν, καὶ ποροτιμᾶτε τὴν αἰώνιον κό-
 λασιν νὰ εἰσε μὲ τὸ καὶ βολον, παρὰ μὲ τὸ Χριστόν
 εἰς τὴν βασιλείαν τε.

Ἐτέτι ἡ Ἄγία καὶ θαυματουργὸς Εἰρῶν ἡ-
 τον μὲν θυγατέρα τινὸς βασιλέως τῆς Περσίας,
 ὀνόματι Λυκίνιος, ἡ ὅποια ἦτον ὡραία, καὶ κατὰ τὴν
 ψυχὴν ὡραιότερη, ἐπειδὴ ἐπίσδουσεν εἰς τὸ Κύριον
 ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ μαθὼν ὁ Πατὴρ αὐτῆς,
 πρῶτον μὲν τὴν ἐκαλοπίασεν μὲ λόγια γλυκὰ
 καὶ νὰ τὴν κάμῃ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν γνώμῳτε,
 καὶ ἰδὼν ὅτι μὲ κολακείαις δὲν κατορθώνει τί πο-
 τε, ἐπιχειρίδθηκε νὰ τὴν τιμωρίσῃ, καὶ τὸ ἔδα-
 σε πολλὰς τιμωρίας, καὶ χάριτι Χριστῷ ἐφυ-
 λάχθηκεν ἀβλαβῆς, ἐπειτα τὴν ἔσρωσε κατὰ
 γῆς ὁ ἀσεβῆς Πατὴρ, καὶ ἀφώκει κίττα πάνω

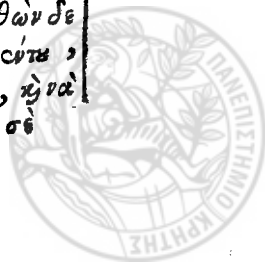
τις ἀρχαῖα ἀλογα νὰ τῶ καταπατῆσι, τὰ δὲ ἀ-
 λογα πὴν ἀλαβήθησαν, καὶ ποσῶς δὲν τῶ ἐβλα-
 ψαν, μόνον ὤρμησαν με ὄργην καὶ τὸν Πατέρα τῆς
 Λυκίνιον καὶ τὸν ἐκαταπάτησαν καὶ ἀπέθανον. ἡ δὲ
 Ἀγία ἔκαμιν δι' ἧλὼ πρὸς Κύριον καὶ τὸν ἀνάστησεν,
 ὁ ὅποιος ἐπίστεισε καὶ αὐτὸς καὶ ἡ Μήτηρ αὐτῆς Λυ-
 κινία, καὶ λαὸς ἀπειρος εἰς τὸ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστὸν, καὶ ἐβαπτίσθησαν ἅπαντες, καὶ τότε δεῖ-
 ξαυμα πολὺ εἶνα ἀλογο ἀνοῖξε τὸ σῶμα, καὶ ὁ-
 μίλιε ἀνθρωπίνῃ φωνῇ, ἐπαίνα καὶ ἐγκώμια
 ζε τῶ Ἀγίαν, τὸς δὲ ἀσεβεῖς ὕβριζε. καὶ δὲ τὸν
 θάνατον τῆ Πατρὸς τῆ Ἀγίας, ἐβασίλευσεν ἄλ-
 λος βασιλεὺς ὀνόματι Σαβόριος, ὁ ὅποιος μαθὼν
 περὶ τῆ Ἀγίας ὅτι ἐσέβετο τὸν Χριστὸν, τῶ ἐ-
 φυλάκωσεν ἕως νὰ συλλογιθῆ με τί ἔσῳπον νὰ τῆ
 γυεῖσι εἰς τῶ γνώμω, καὶ ἐν τῆ μεταξὺ ἦλθεν
 ὁ θάνατος καὶ τὸν ἐδέρισε. ὕερα δὲ τὸν θάνατον
 αὐτῆ ἐβασίλευσεν ἄλλος βασιλεὺς εἰς τῶ Περ-
 σίαν, καὶ ὡς ἔμαθε περὶ τῆ Ἀγίας ὅτι ἦτον χρι-
 στιανῆ, ἐπρόσαξε καὶ τῶ ἤφεραν ἐμπαροδύντε, καὶ
 λέγει τῆς ἀρνήσῃ τὸν Χριστὸν ὡ θύγατερ, καὶ ἐγὼ
 νὰ σὲ τιμῶ με τιμαῖς καὶ χαρίσματα βασιλι-
 κά, καὶ νὰ χαρῆς τῶ ζωῶ σε ὡς εἶδες ἄλλος.
 ἡ δὲ Ἀγία εἶπε, τὰ χαρίσματα καὶ τὰς τιμὰς ὁ-
 πῆ με τῆς βασιλεῦ νὰ εἶναι μαζήσῃ εἰς τῶ
 ἀπώλειαν, ἐγὼ εἶμαι δὲλη τῆ Κυεῖς με Ἰησοῦ
 Χριστοῦ, καὶ δεῖ πὴν ἀγάπῳ τε ἀγαπῶ νὰ λάβω καὶ
 νὰ ὑπομῶνῳ πᾶσαν τιμωρίαν. θυμωθεῖς γουιν
 ὁ ἀ-

ὁ ἀσεβὴς βασιλεὺς, προσάξει νὰ καρφώσῃ
 εἰς τὰ ποδάκια τῆς Ἀγίας καρφία, εἶτα τὴν ἐ-
 πριόνισαν μὲ τὸ πριόνι, ἀπέκει τὴν ἔρηξαν εἰς εὐά-
 πηγάδι βαθυτάτον, τὸ ὁποῖον ἦτον γεμάτο φί-
 δα φαρμακερὰ, ἡ ὁποία χάλιτι Χεῖς ἔμεινον
 ἀβλαβῆς ἡ Ἀγία, ἔπειτα ἐβάλθη εἰς πυρκα-
 ῖαν, καὶ Ἄγγελος Κυρίου παρεδύς ἐσβυσε τὴν
 φωτείαν, καὶ ἐλύθη ἡ Ἀγία, εἶτα ὤρμησαν
 οἱ στρατιῶται καταυτῆς νὰ τὴν κακοποιήσῃ, καὶ
 μερικοὶ ἔμειναν τυφλοὶ, τὲς ἄλλας δὲ ἐχίδη ἡ
 ἡ γῆ καὶ τὲς ἐκατάπιε ζωντανὰς ὡσπερ τὴν Δαδαν καὶ
 Ἀβιρών. τέλος μετὰ τὰς πολλὰς τιμωρίας ἐκο-
 ψαν τὴν τιμίαν τῆς κεφαλῆς εἰς τὰς πέντε τῆ
 Μαΐου μῶδος, καὶ ἡ μὲν ἁγία καὶ καθάρτης ψυ-
 χὴ, ἐσωαειδήθη μὲ τὸν χορὸν τῆς φρονήμων
 Παρθένων, εἰς τὴν βασιλείαν τῆς ἑρανῶν, τὸ δὲ
 παρθενικώτατον αὐτῆς ἱερόν λείψανον, ἔμεινον
 εἰς τὲς πινυὰς θησαυρὸς ἰαμάτων ἀσύλητος. τοιού-
 τω ῥόπως δοξάζει ὁ Θεὸς ἐκείνους ὅπου τὸν δο-
 ξάζου.

Εἰς τὰς ὑπερινὰς ἡμέρας τῆς Μαΐου μῶδος τι-
 μῶδον τῆς ἱερᾶς μνήμης τοῦ Ἀγίου μάρτυρος Ἑρ-
 μείου, ὁ ὁποῖος ἦτον στρατιώτης τῆς ἀσεβείας καὶ
 ἀθέου βασιλείας Σεβασιανῆ, ὁ ὁποῖος παρρη-
 σιάζεται λοιπὸν δεῖξαι χριστιανὸς καὶ κηρύττει παρ-
 ρησία τὸν Χεῖσὸν δεῖξαι Θεὸν ἀληθινόν. μαθὼν δὲ
 ὁ βασιλεὺς ἀπέστειλε καὶ τὸν ἠφρασαν ἔμπροσθέντα,
 καὶ λέγειτε Ἑρμείε, ἀρνήσθε τὸν Χριστὸν σε, καὶ νὰ

λ. α.

σέ

σὲ τιμήσω χιλιάρχον, καὶ νὰ σὲ δώσω πλεῖτον ἀμέτρητον. ὁ Ἅγιος τὸ ἀπεκρίθηκεν, ἐὰν ὅλον σε ἔπλετον καὶ τὴν ματαίαν ἐξουσίαν σε νὰ μοῦ ἤθελες χαρίσῃ ἄθεε, δὸν μὲ χωρίζεις ποτὲ ἀπὸ τὸν Χριστὸν με. ἐθυμώθη γοῦν ὁ ἀληθῆριος, καὶ διδύς προσάζει, νὰ συωξίψην τὰ σαγόνια τοῦ Ἀγίου, ἔπειτα νὰ ξεριζώσω τὰ ὀδόντια τε μετὰ νάλια, καὶ νὰ γδέρην τὸ μιστὸν τε κεφαλῶν, τέλος τὸ ἀπεκεφάλισαν, καὶ ἔπος ἔλαβε τὸ Στέφανον τὴν μαρτυρίαν.

Γενίω
ζ'.

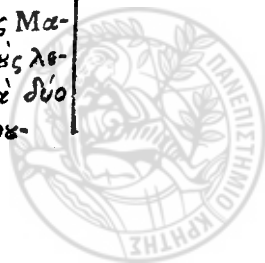
Ἐτῆτος ὁ κήρυξ τῆς ἀληθείας, καὶ μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Δικαρίων, ἦτον ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Αἰγύπτου, ὁποῖος ἐπαρρησιάζει καὶ ξανῶς κηρύττων, φανέραι τὸ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, Θεὸν ἀληθινόν, καὶ τὰ εἶδωλα ἐμυκτῆριζε, καὶ ἀτίμαζε, καὶ ἐκείνους ὅπως τοὺς ἐπροσκυῶσαν, τυφλὰς καὶ ἀνόητους ὀνόμαζε, καὶ ἔλεγε πρὸς τὰς πεπλανημένους καὶ ἀπίστους, μὴ πλανᾶθε ὡς ἄνθρωποι, ὅτι εἷς Θεὸς μόνος εἶναι ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, ὁποῖος ἔκαμε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὰς δὲ θεὰς ὅπου προσκυῶτε εἶναι δαιμόνια, μετὰ ὅποια πηγύετε εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, νὰ κατακαίεθε ἀτελόπιτα. τιουτωξόπως κηρύξας λαμπρᾶ τῆ φωνῆ τῆς δόσεβείας τὸ μυστήριον ὁ Ἅγιος, κρατεῖται ἀπὸ τοὺς ὑπερέτας τοῦ Σατανᾶ, καὶ πρῶτον μὲν τὸν καρφάνουμ εἰς εἷς σαυρὸν χεῖρας, καὶ πόδας, καὶ σέκεται ἑξὶς ἡμέρας σαυρωμένος, ἔπειτα ξεχιζοῦν τὸ κορμί τε ἀνελεήμονα μετὰ οὐ-

χία

για σιδερένια, ὕστερα μὲν ταῦτα τὸν κατεβάξεν
 ἄπο τὸν σαυρόν, καὶ προσάξουσαν ἑαυτῶν νὰ ἔ-
 ποτίξῃ μετὰ θανάσιμον φαρμάκι, ὁ ὁποῖος ἔμεινεν
 εἰβλαβῆς, καὶ βλέπωντας ὁ ἱατρὸς ὅτι δὲν ἔπα-
 θε τίποτες ἄπο τὸ φαρμάκιτε, ἐν τῷ ἅμα ἐπί-
 σδύσεν εἰς τὸν Χρυσόν, καὶ δίδυς ἀπεκεφαλίδη,
 καὶ ἔγινε μάρτυς. ἔπειτα ἐβάλθη ὁ Ἅγιος εἰς σῆα
 καμίνοι καυσερὸ, ἄπο τὸ ὁποῖον ἔμεινεν ἀβλα-
 βῆς χάριτι Χρυσῶ, εἶτα τὸν βανοῦσιν εἰς σῆα με-
 γάλο χάλκομα τετῆσι καζανί ὅπῃ ἐχόχλαζε μετὰ
 τὸ νερὸ, καὶ ἔμεινεν ὑγιῆς. ἰδόντες δὲ οἱ ἄπιστοι
 καὶ αἰμοβόροι τύρανοι, ὅτι δὲν ἠμποροῦν νὰ τὸν
 νικήσωσιν μετὰ κανένα βάσανον, τέλος ἐκοφαν τὴν
 τιμίαν τε κεφαλὴν, καὶ ἀνῆλθε χαίροντας εἰς τὰς
 ἔρανας, σεφανηφόρος, νὰ χαίρεται μετὰ τὸ χορὸν
 τῶν μαρτύρων πάντοτε.

Εἰς τὰς εἴκοσι πέντε τῶν αὐτῶν μιλῶς ἔχομεν τὴν
 μνήμην τῶν Ἁγίων μαρτύρων καὶ αὐταδέλφων, οἱ
 ὁποῖοι εἶναι εἰς τὸ ἀριθμὸν ἑπτὰ, τῶν ὁποίων τὰ ὀ-
 νόματα εἶναι τὰτα. Ὁρσάντιος, Φαρνάκιος, Εὐ-
 ρος, Φίρμος, Φιρμῖνος, Κυριακός, καὶ Λογγί-
 νος. οἵτινες ἦσαν χριστιανοὶ, καὶ ἔλαμπαν ὡσπερ
 ἀστέρες φαεινοὶ διὰ τὰς ἀρεταῖς τῆς, ἀκόμη εἶχαν
 καὶ τὴν ἀνδρείαν ἀνίκητον, καὶ εἰς τὴν τέχνην τῆ πο-
 λέμῃ ἀμίμητοι ἄπο ὅλους τῆς στρατιώτας τῶ Βα-
 σσιλέως Μαξιμιανῶ. ὅτι ἔσωντας ὁ Βασιλεὺς Μα-
 ξιμιανὸς νὰ εἶχε πόλεμον μετὰ τῆς Σκύθας τῆς λε-
 γομένης Ταπέρης, καὶ καθὼς ἐμάχονταν τὰ δύο

xε.

φασάτα, ἄγχεί οὐκ ἔστιν ἡ Τάταρων ὁποῖος
 ὀνομάζεται Τάταρ χάνης, καὶ ἐβόησε μὲ μίαν ἀ-
 λαζονίαν, λέγωντας, ὅστις εἶναι ἀνδρειομύς,
 αἷς ἔλθῃ νὰ μάχεται μετεμύνα. ὁ δὲ Βασιλεὺς
 βλέπωντας τοῖσιν ὑπερήφανον ἦλθον εἰς ἀδημο-
 νίαν, ὁ δὲ Ἄγιος Γερσέντιος, ὁποῖος ἦτον εὐα-
 ἴστον τῆς ἑπτὰ ἀδελφῆς, ἰδὼν τὴν Βασιλέα τετα-
 ραγμύρον, καὶ πῶς δὲν δέρισκετο ἄλλος νὰ ἀντι-
 μάχεται μὲ τὸν ὑπερήφανον Τάταρον, καὶ οὐκ ἔ-
 ποτε τὸ σημεῖον τῆς τιμῆς Σταυροῦ, ἔπειτα ἀρπάζει
 παρὰ τοῦ ὄφθους ὡς λέων τὸ κοντάριον, καὶ χιώνεται καὶ
 πάντες ἐκείνους τῆς ἀλαζόνης μὲ μίαν τόλμην, καὶ δ-
 ῖθυσεν τὴν βαρεῖν εἰς τὴν καρδίαν, καὶ τὸν ἐκρέμνησε,
 καὶ ἐκ τῆς ἄμα κόπτει τὴν κεφαλὴν, καὶ τὴν ἤφε-
 ρον ἐνώπιον τῆς Βασιλέως, καθὼς ποτὲ ὁ Δαβὶδ
 ἐνίκησε τὸν Γωλιάθ. ὁ δὲ Βασιλεὺς ἰδὼν τὴν ἀν-
 δραγαδίαν τῆς Ἄγιε, τὸν ἐτίμησε μὲ βασιλικὰ
 χαρίσματα. ἔπειτα προσκαλεῖ καὶ τὰς ἄλλας ἀ-
 δελφῆς τῆς Ἄγιε, καὶ ἠθέλησε νὰ τὰς τιμήσῃ μὲ
 ἀξιώματα, καὶ νὰ τὰς κάμῃ χιλιάρχους δεξιὰ τὴν
 ἀγάπην τοῦ Ἄγιε, ὅπως ἐσκόπωσε τὸ ἐχθρόν τε.
 ὁ δὲ Ἄγιος Οὐρσέντιος τῆς ἀποκρίθησκον, μὴ νομί-
 ζης Βασιλεῦ, ὅτι ἐγὼ νὰ ἐφόνόσω καὶ ἐχθρόν σε
 μὲ δυνάμιν ἀνθρώπινον, ἀλλὰ μὲ τὴν δυνά-
 μιν τῆς Χριστοῦ μου, ὅπως ἡμεῖς οἱ ἑπτὰ πιστοὶ μου.
 μὲ ἐκείνους τὴν δυνάμιν ἐταπεινώσω τὴν ἐπιημέ-
 νον ὄφρυν τῆς ἐχθροῦ σου ὡς βασιλεῦ. ἐλυπήθη
 γοῦν ὁ Βασιλεὺς περὶ τῆς, ὅμως ἀρχισε καὶ τὰς

καλοπιάνει, νὰ ἀρνηθῶν τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, πότε μὲ κολακίαις, καὶ ταξήματα δωρεῶν, πότε μὲ φοβεραισμός καὶ τιμωρίας τὰς ἐφοβείζει. οἱ δὲ Ἄγιοι ὅλοι μὲ μίαν φωνὴν εἶπον, μὴ λογιάζης Βασιλεῦ, ὅτι ἡμεῖς ἄλλον Θεὸν δυνάμεθα προσκυνᾶμεν, παρὰ τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν, ὁποῖος μᾶς ἔδωκε δυνάμιν καὶ ἐνίκησάμεν τὸν ἐχθρόν σου, καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ ἀγαπήμεν νὰ ἀποθανώμεν, ἵνα νὰ συμβασιλεύσωμεν μετ' αὐτὸν ἀτελότητα. καὶ ἔτε δῶρα, ἔτε τιμαῖς, ἔτε τιμωρίας δύνονται νὰ μᾶς χωρίζουσι ἀπὸ τὸν Χριστόν, καὶ δοκίμασε. ὁ δὲ ἀχάριστος Βασιλεὺς βλέπωντας τὸ ἀμετάθετον τῆς γνώμης αὐτῶν, ὅτι εἰς μάτην κοπιᾷζει, τὰς ἀπικεφάλησε, καὶ ἔλαβον τοῦ μαρτυρεῖν τὸν λαμπρότατον Στέφανον, νὰ χαίρωνται ἀτελότητα εἰς τὰς αἰωνίους μοῦσας.

Πρώτῃ Ἰουλίᾳ ἐορτάζομεν τὴν ἐορτὴν τῆς δύο Ἰουλίου Ἁγίων ἀναργύρων, Κοσμά καὶ Δαμιανῆ, οἱ ὁποῖοι ἦσαν εἰς τὸ καιρὸν τῆ Βασιλείας Καρίνου, ἰατροὶ ὄντες πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν ἀρρώστιαν, καὶ ἐμόνον τὰ κορμῖα τῶν ἀνθρώπων, καὶ τῶν ζώων ἰατροῦσαν, ἀλλὰ πολλῶν μᾶλλον τὰς ψυχὰς τῶν ἀπίστων, καὶ πεπλανημένων, ἐπειδὴ περισσότερον ἰατροῦσαν μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, παρὰ μὲ τὴν δυνάμιν τῆς βατάνων, δίχως νὰ πάρην τινα πλερωμῆν. ἦσαν ἀκόμι καὶ ἐνάρετοι εἰς τὰς ἐντολάς τῶ Θεῶν, καὶ εἶχαν ζῆλον κυρίου πῶς νὰ ἐπιτρέψωσι μὲ τὸ κήρυγμάτης τὰς πεπλανημένους. ἵνα τῶτο μὲν ὑπομῶν ὁ ἀσεβὴς Βασιλεὺς τὴν παρ-

ῥησίαν αὐτῶν, ἔπεμψε καὶ τὰς ἠφερέων δεδεμημένους
 ἔμφοροντα, καὶ λέγει τὰς με βλέμμα φοβερὸν,
 ἕπο πολλοῦ ἠθέλα, νὰ σὰς ἀφανήσω, μὰ ἡ φι-
 λανθρωπία μου ἔμακροθύμησε, ἐπειδὴ ἐγυρί-
 σατε ὄλιω τῷ Βασιλείῳ μου εἰς τῷ πλανίωσας,
 καὶ δὲν παύετε κηρύττοντες εἰς Θεὸν πρόσφατον καὶ
 κακοδαύτον. τῶρα ἰδὲ ὅπως σὰς προσάξω ὅτι
 νὰ ἀρνηθῆτε αὐτὸν τὸν Χριστόν. καὶ νὰ σὰς τιμήτω
 με βασιλικαῖς ἀξίαις καὶ τιμαῖς, καὶ νὰ σὰς δό-
 σω χάρισμα καὶ πλεον ἀμέλειον. Οἱ δὲ Ἄ-
 γιοι εἶπον αὐτῷ, ταῖς τιμαῖς καὶ ἀξίαις ὅπου μᾶς
 ταῖς καὶ τὰ πλεον ἔχετε σὺ ὦ Βασιλεῦ, ἡμεῖς
 δὲ πλεον καὶ τιμῶν ἔχομεν αὐτὸν τὸν Χριστόν ὅτι
 Θεὸν ἀληθινόν, τὸν ὁποῖον μᾶς παρακινᾶς νὰ ἀρ-
 νηθῶμεν. ἡμεῖς δὲ κηρύττομεν ὅτι νὰ ἀγάλωμεν
 τὰς ἀνθρώπους ἕπο τῷ πλανίω τῷ διαβόλου. ὁ-
 ρον ἐθυμώθη ὁ Βασιλεὺς ἐπὶ τῷ πο, καὶ ἐπρόσα-
 ξε νὰ παιδύου τὰς Ἄγιους. καὶ ὡ τῷ θαύματος
 ἐγύρισε τὸ κεφάλι εἰς τὰ ὀπίσω, παρακα-
 λῶντας τὰς Ἄγιους νὰ τὸν ἰαφύσω. οἱ δὲ Ἄ-
 γιοι εἶπον αὐτῷ, εἰὰ πισθῆς εἰς τὸν Χριστόν μου
 ἐξόλης ψυχῆς καὶ καρδίας, δυνάμεθα με τὸ ὄνο-
 μα τῷ Χριστῷ νὰ σε ἰαφύσωμεν. ὁ Βασιλεὺς εἶ-
 πε ναι. Πισθῶ, δεηθέντες οὐκ οἱ Ἄγιοι, ἰαφύ-
 σαν αὐτόν. καὶ ὁ δὲ εἰς βαπτίσθη ὅτι Βασιλεὺς, καὶ
 ὅλοι ἐκεῖνοι ὅπως ἦσαν εἰς τὸ παλάτιον, εἰς τὸ ὄ-
 νομα τῆς Ἄγιας Τριάδος οἱ δὲ Ἄγιοι πάλιν ἐκή-
 ρυξαν ὡς πρότερον διδάσκοντες, καὶ ἐπιστρέφοντες
 τὰς

τὲς πεπλανημένους ἀπὸ τῆς πλάνης τῆς ἁβόλου
εἰς θεογνωσίαν, ἰαξύνοντες πᾶσαν ἀδείκναιαν,
ἀναργύρους ἕως ἐν πολιτοδυσάμφοι οἱ Ἄγιοι κα-
λῶς καὶ θεαρέτως καὶ ἔγιναν μάρτυρες μετ' ἑπο-
ρείων, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθησαν, κάμνοντες θαύ-
ματα ἀπειρα καὶ ὕστερα ἀπὸ τῆς θανάτου τῆς τῆς ἱε-
ρᾶ αὐτῶν λείψανα.

Ἐπὶ τὸς ὁ θεοφώτιστος Πατὴρ ἡμῶν Ἄσκειος, ἦ-
τον Ἐπίσκοπος τῆς μεγαλοπόλεως Διόρραχίου, 5.
ἐδῶ εἰς τὲς τόπες μας, ὁ ὁποῖος ἐκυβέρνα καλῶς
καὶ θεαρέτως τὸ ποίμνιον, καὶ ἐγύμνασε πολλοὺς
πεπλανημένους εἰς τὴν Πίσιν τῆς Χρῆστῆς ἀπὸ τῆς
πολλῆς τῆς ἀρετῆς. ταῦτα μαθόντες οἱ τύραννοι
τὸν ἐτιμώρησαν μετὰ δαρμῆς, καὶ ἄλλας τιμωρίας
πολλὰς. τέλος τὸν ἐγύμνωσαν καὶ τὸν ἀλείψαν ὄ-
λον τὸ κορμίον μετὰ μέλι. ἔπειτα τῆς ἐκρέμασαν φη-
λὰ εἰς τὸ τειχοκάστρον ὅπῃ ἦτον καιρὸς τῆς θέρους.
καὶ ἐτῆρι κεντέμφοι ἀπὸ ταῖς φαρμακεραῖς σφί-
καις, καὶ μίγαις, καὶ ἀπὸ ἄλλα ἐρπετῶν, παρέδωκε
τῆς μακαριαντῆς ψυχῆς εἰς χεῖρας Θεῶν ζῶντος,
ἀπὸ τῆς ἀγάλλεται εἰς τὰς αἰωνίους μονάς.

Ἐκεῖνοι ὅπῃ λέγουσι ἐλογημένοι Χριστιανοὶ,
ὅτι ἄλλος καιρὸς ἦτον τότε ὅπῃ τότε ἐμαρτυρήσαν οἱ
Ἄγιοι μάρτυρες, καὶ ἄλλος καιρὸς εἶναι τῆς σή-
μερον, εἰς τῆς ὁποῖον δεῖ δύνονται οἱ ἀνθρώποι νὰ
ἀγιάσωσι, ἕτε νὰ μαρτυρήσωσι. ἐκεῖνοι βέ-
βαια πλανῶνται, καὶ βλασφημοῦσι. ἐγὼ δὲ λέ-
γω, ὅτι ὁ καιρὸς δεῖ σφάλει ποτὲ, ἀλλὰ μήτε ὁ

τόπος, ἀλλὰ ὁ ἔσπος καὶ ἡ κακὴ προαίρεσις τοῦ
 ἀνθρώπου σφάλλει. διότι ὁ ἔρανος, ἡ γῆ, ὁ Ἡ-
 λιος, τὸ Φεγγάρι, καὶ τὰ ἄστρα ποτὲ δυν' ἀλλάξαν
 τὴν ἰδιότητα κινήσιν, παρὰ μόνον ὁ τελαίπυρος
 ἀνθρώπος ἀλλάξε τὴν γνώμην καὶ τὴν προαίρε-
 σιν ὅπῃ κλίνει εἰς τὸ κακόν, καὶ ἔτι τὸ δυν' ἀ-
 γιάζουσι, μῆτε διώονται νὰ μαρτυρήσουσι τ' σή-
 μερον. ἰδὲ ὁ ὄσιος μάρτυς καὶ ἀθλοφόρος Νικόδη-
 μος, ὁ νέος ἀθλητὴς, ὅπῃ ἔτι νὰ ἔχη τὴν καλὴν
 προαίρεσιν, δυν' τὸν ἐμπόδισεν ὁ καιρὸς, ἀλλὰ
 ἔχυσεν τὸ αἷμα τὸ ἔτι τὴν ἀγάπην τῆ Χρυσῆ. καὶ
 ἀκῆσατε, ἐπὶ τὸς ὁ Ἅγιος ἦτον ἄπο τὰ Βελέγρα-
 δα χριστιανὸς ἄπο τῆς γονεῖς, ὁ ὅποιος φθόνῳ τῆ
 ἑβδόμης, ἀρνήθη τὸν Χρυσὸν παρρησίᾳ, καὶ ἔγι-
 νεν ἀγαθὸς, καὶ ἦτον τιμημένος ἀνάμεσα ἄπο
 τῆς Ἀγαθῆς πολλῷ καιρὸν, ἡ δὲ Γυνὴ αὐτῆ
 ἐλυπάτο πολλὰ δι' αὐτὸν, καὶ ἐπαρακάλει ὅλο σῶ
 τὸν Κύριον δι' αὐτὸν ἔτι νὰ ἐπιστρέψῃ πάλιν πρὸς
 Κύριον, καὶ ὅλο σῶ τὸν ἐνέθετα, καὶ τῆ ἐνθύμα
 τὴν φεικτὴν καὶ φοβερὰν κόλασιν, τὴν ὅποιαν θέ-
 λουσι πάθῃ ὅσοι ἀρνοῦνται τὸν Χρυσὸν, ὁ ὅποιος
 μέρος μὲν ἄπο τὰ λόγια τῆς γυναικὸς, μέρος δὲ
 ἄπο ταῖς νεθεσίαις τῶν ἄλλων γνωρίμων χριστι-
 ανῶν, ἐμετανόησεν καὶ ἔκλαυσε. τέλος ὑπῆγε εἰς
 τὸ Ἅγιον ὄρος καὶ ὁμολογήθη εἰς τῆς ἐκεῖσε Πα-
 τέρους, ὁ ὅποιος ἔκλαυσε μὲν σωτεξίμικῆς
 καρδίας τὴν ἀμαρτίαν τῆ, τέλος ἔλαβεν τὸ Ἅγιον
 χῆμα καὶ ἔγινε καλόγηρος, μὲν δὲ ταῦτα ἐβεβλήθη
 να.

να ἐπιστρέψῃ εἰς τὰ Βελάγραδα, να μαρτυρήσῃ
 ἔξ τὸ ὄνομα τῷ Χριστῷ, οἱ δὲ ἐκεῖ Πατέρες ἔ-
 θύτησαν να ἀπέχη ἀπ' αὐτῶ τῶ ἐγκλείσειν,
 ὅτι εἶναι δύσκολον, καὶ ὅτι τὸ μὲν τὸ πνεῦμα παρόθυ-
 μον ἡ δὲ Σὰρξ ἀδουκῆ καὶ τὸν λόγον τῷ Χριστοῦ.
 ὁ δὲ εἶπεν, ἐσεῖς μοναχὰ να μὴ με ἀφιώετε
 ἀπὸ τῶ προσδελιώσας, καὶ ἐγὼ θάρρῶ εἰς τὸν
 Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ εἰς τῶ δ' ἐχλώ-
 σας να καταχυνῶ τὸ πονηρὸν διάβολον. ταῦτα
 ἀκούσαντες οἱ Πατέρες ἀκήθησαν αὐτόν, λέγον-
 τες. ὕπαγε εἰς εἰρήνῃ, ὁ Θεὸς θετηρήσει σε ἕως τέ-
 λους. ὁ δὲ Ἅγιος Νικόδημος ὡσαύτῃ ἦλθεν εἰς τὰ
 Βελάγραδα παρῶτον μὲν ἐκοινωνήσε τὰ ἀχρωτα
 μυθήλια, ἔπειτα ἐπαρρησιάζθη εἰς τὰς ἀσεβεῖς,
 καὶ ἰδόντες αὐτόν, εἶπον παρὸς ἀλλήλους, δὴν εἶναι
 τῆτος ὅπερ παρολαβῶν ἀρνήθη τὸν Χριστόν εἰς τὸ
 κελίμιον, πῶς τώρα φρονεῖ τὰ τῶ χριστιανῶν φα-
 νερά; καὶ δ' οὕτως ἐσωμάχθησαν οἱ ἀσεβεῖς πολλοὶ
 καὶ ὤρμησαν ὁμοθυμαδὸν καὶ τῷ Ἅγιῳ ὡσπερ Λέον-
 τες ἀρειοί, καὶ ἄλλοι μὲν τὸν ἐδερναν, ἄλλοι δὲ τὸ
 ἔσπροχναν, ἔπειτα τὸν ἐπῆγαν εἰς τὸν Ἡγεμόνα
 τῷ τόπῃ λεγόμενον Χριστὸν πασιας. ὁ ὁποῖος ἐρώ-
 τησε τῶ αἰτίαν, καὶ μαθὼν παρὰ τὰς περιεσιῶ-
 τας ὅτι παρῶτα μὲν ὄντας χριστιανός, ἀρνήθη τὸν
 Χριστόν, τώρα δὲ πάλιν ἐγένεν ἑ μόνον χριστιανός,
 ἀλλὰ καὶ Καλόγερος· σρέφει οὕτῳ παρὸς τὸ Ἅγιον,
 καὶ λέγει τε, τίνος εὔεκεν; καὶ ἀφηκε τῶ θρυσ-
 κείαν μας καὶ ἐγύρισες πάλιν παρὸς τὸ Χριστόν; ἐστὶ

θεληματικῶς ἀρνήθη τὸν Χριστὸν, πῶς τῶρα
 ἐκαταφρόνησες τὴν πίσιν μας, καὶ ἐσράφης εἰς τὸν
 χριστιανισμόν; ὁ δὲ Ἅγιος εἶπεν, ἀπατήθηκα καὶ
 ἐπλανήθην ὡς Ἡγεμῶν, καὶ ἔκαμα ἐκεῖνο ὅπερ δὲν
 ἔπρεπε νὰ κάμω. καὶ τῶρα ἐμετανόησα καὶ εἶμαι
 πάλιν χριστιανός, καὶ πισθῶ εἰς τὸν Χριστὸν ὡς
 Θεὸν ἀληθινόν. ὁ δὲ Ἡγεμῶν τῷ εἶπε εἰάν θέλῃς
 νὰ ἀρνηθῇς αὐτὸν τὸν Χριστὸν, καὶ νὰ πισθῇς τὸν
 Μωάμεθ πῶς εἶναι προφήτης καὶ Ἀπόστολος Θεοῦ,
 θέλω σὲ τιμῆσαι καθὼς θέλεις. Εἶδὲ καὶ ἀπειθῆς
 με, θέλεις χάσῃ τὴν ζωὴν σου ὀγλήγορα. ὁ δὲ
 Ἅγιος τῷ ἀπιλογήθη. μὴ γνῶσιτο ὡς Ἡγεμῶν νὰ
 ἀρνηθῶ ποτὲ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν,
 ἀλλὰ ὡς τὴν ἀγάπην τὴν ποιοῦμαι νὰ χύσω τὸ
 αἷμα μου, τὸν δὲ Μωάμεθ πισθῶ πῶς εἶναι προ-
 φῆτης τῶ σατανᾶ, καὶ κάθεται εἰς τὰς κόλπας τοῦ
 μέσα εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, αὐτὸς καὶ ὅσοι τὸν
 πισθῶσι ὡς προφήτην. ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἅγιος,
 καὶ ὁ Ἡγεμῶν ἐθυμώθη καὶ ἐν τῷ ἅμα τὸν ἀποφά-
 σισε νὰ τὸν ἀποκεφαλίσω. ὁ δὲ θυὸς τοῦ ἐκεῖ-
 νοι οἱ ὑπῆρται τῶ σατανᾶ ἔσυρον βιαίως τὸν Ἅ-
 γιον ὡς περ λύκοι ἀρχιοὶ ἔξω τῶ Παλατίου, ὡς
 δὲ ἀπ' αὐτῶ τῶ ἀσεβεῖς αὐθαδέστερος, ἀπό-
 χρειατῶ Ἅγιον ἀπὸ τὰ κάγγελα τῶ παλατίου ἀπὸ
 τόσον ὕψος καὶ ἔπεσε κάτω, καὶ ποσῶς δὲν ἐβλά-
 πτη. ὥστε ἐθαύμασαν οἱ ἀσεβεῖς. πηγενάμε-
 νος τοῦ Ἅγιου εἰς τὸν τόπον τῆς Καταδίκης ἐ-
 σκυφε τὴν ἀγίαν κεφαλὴν, νὰ τὸν ἀποκεφα-

λήσω, οἱ δὲ ἀσεβεῖς δόλαβήθησαν καὶ δούη-
θῆλησαν ἐπὶ πολλῷ ὥρῃ. ὕστερον ἐφάνη εὐας
τολμηρὸς καὶ ἀρπάξας τὴν Σπάθην καὶ ἀπεκεφάλ-
ησεν αὐτὸν ἐν ἔτει αΨΘ. ἡμέρα Κυριακῆ, καὶ
ἡμερῶν ἀγίατε ψυχῇ ἀνέβη σφειφόρος εἰς τὸ χορὸν
τῶν Ἁγίων μαρτύρων, τὸ δὲ Ἅγιον αὐτῶν λείψα-
νον λαβόντες οἱ Χριστιανοὶ, κατέθησαν αὐτὸ εἰς
τὸν ναὸν τῆς Θεοτόκου λεγόμενον Σερεμπουλη εἰς
δόξαν Θεῶν.

Εἶτατος ὁ κήρυξ τῶν Χριστῶν καὶ μάρτυς Ἰῆσος, ἡ-
τον δὸτὸ τὴν Ρώμῃ, καὶ στρατιώτης βασιλικὸς,
ὁ ὁποῖος δεῖ νὰ κηρύξῃ τὴν δόξάν, καὶ νὰ γυ-
εῖσῃ τὴν πεπλανημένον εἰς τὴν πίσιν τῶν Χριστῶν,
πιάνεται δὸτὸν Μαγνύτιον, καὶ τὸν βασανί-
ζει δεῖ νὰ τὸν κάμῃ νὰ ἀρνηθῇ τὸν Χριστὸν, καὶ
βλέπωντας ὅτι δούη καταπείθεται, τὸν ἀπλώνει
καὶ γῆς καὶ τὸν δένου με βένδρα ὡμὰ, ἔπειτα
τῶν βάνου μίαν σκέφια σιδερένια, πυρομήνῃ εἰς
τὴν κεφαλῶν, καὶ ὕστερα τὸν ἀπλώνου εἰς εὐα
σιδεροκράβατο πυρωμένο, ἔπειτα εἰς κάμινον
πυρὸς, ὁ ὁποῖος δὸτὸν τῶν ὅλα ἔμεινεν ἄβλαβος,
ὕστερον δὲ ἀπετμήθη ἡ τιμίαν κεφαλῆ, καὶ ἐνεδύ-
σατο τὸν Στέφανον τῆς ἀθλήσεως.

Εἰς τὰς δεκαπέντε τῶν αὐτῶν μῶν, ἔχομεν τὴν
μνήμην τῆς Ἁγίας μάρτυρος Ἰελίτης, καὶ ἡοῦ
αὐτῆς Κυρῆς, οἱ ὁποῖοι ἐπαρεδώθησαν εἰς τὸν
τύραννον δεῖ νὰ ἐκήρυξον τὸν Χριστὸν ὡς Θεὸν ἀλη-
θινόν, καὶ πρῶτον παιδεύου τὴν Ἁγίαν Ἰελίτην.

ταν με ἁφοραῖς τιμωρίας, ὁ δὲ τύραννος λαμβάνει τὸ Ἅγιον Κήρυκον εἰς τὴν ἀγκαλιάν του, ὅπερ ἦτον ἑξῶν χρόνων, καὶ τὴν λέγει, ἐσύ μοναχὰ τέκνον με ἔχεις νὰ προσκυμήσῃς τὴς μεγάλης Θεᾶς, ὁ δὲ δόλογημνός, καὶ πεφωτισμένος Κήρυκος φτύει τὸν τύραννον εἰς τὸ πρόσωπον, ἔπειτα καὶ τὴς Θεᾶς τῆς. ἐδυμῶθη δὲ οὗτος ὁ τύραννος, καὶ ῥίχνει τὸ μακάριον βρέφος ἀπὸ τοῦ ὑπερώου τῆς παλατίης, καὶ ἔπεσε κάτω εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐσωξίθη ἡ ἁγία τῆς κεφαλὴ εἰς δύο, καὶ ἔπως ἐτελείωσεν ὁ τρισόλβιος τὸ σάδιον τῆς μαρτυρίας, καὶ μακαρίζεται πῶρα εἰς τὴς κόλπους τῆς Ἀβραάμ. ἡ δὲ Ἅγια Γελίττα ἡ μήτηρ αὐτῆς, αὐτὴς νὰ λυπηθῆ, ἐχάρη ὑπερβολικῶς, ἁπὸ τοῦ τέκνοντις, πῶς ἐπαρόλαβε καὶ ἐτελείωθη προτιτέρα ἐν Κυρίῳ. ὁ δὲ τύραννος μὴν ὑποφέρωντας τὴν αἰχμηδίαν, καὶ τὴν ἐνδοκίαν ὅπερ τῆς ἑκάμην ὁ Ἅγιος Κήρυκος, ἐτιμώρησε τὴν Ἅγίαν με πολλὰ βασάνια, ἔπειτα δὲ ἀπεκεφάλισεν, καὶ ἔλαβεν ὁμῆς τὸν Στέφανον τῆς ἀθλήσεως μετὰ τῆς ἰδίετις τέκνης εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν.

15. Ὁ δὲ Ἅγιος μάρτυς Ἀθλωγομένης, αὐτάμα μετὰ τὴς δέκα μαθητῶν τῆς, ὁ ὁποῖος ἦτον Ἐπίσκοπος τῆς Σεβασείας, καὶ ἐπειδὴ ἐκήρυξαν τὸν Χριστὸν, καὶ ἐπιστρέφοντες τὰ πλήθη τῶν ἀπίστων, καὶ πεπλανημένων πρὸς τὴν ἀσεβῆ καὶ ἀμώμητον πίσιν τῆς Χεῖρ, ἐκρατήθησαν ἀπὸ τῶν τυραννέων, καὶ ὑπέμειναν πᾶσαν ἰδέαν βασάνων, τέλος ἀ-

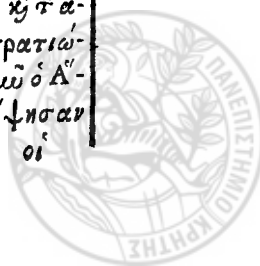
πετμήθησαν τὰς μακαρίας αὐτῆς κεφαλὰς, καὶ τὸν Στέφανον τῷ μαρτυρείου παρὰ Χριστῷ ἐκομίσαντο.

Εἰ τῶτοι οἱ Ἄγιοι καὶ ἀδελφοὶ καὶ σάρκα, Παῦλος λέγω, Οὐαλκυτῖνος, καὶ ἡ μακαρία ἀδελφὴ αὐτῆς Θέη, οἱ ὅποιοι δεῖνὰ κηρύξουσι τὸν λόγον τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, ἐπαρεδώθησαν εἰς τοὺς τυραννεύοντες ὡς χριστιανοὶ, καὶ παιδίζονται χωρὶς καμίαν ἐλεημοσύνην δεῖνὰ τὸ ὄνομα τῷ Χριστῷ. Ἐπειτα τὸς ἔβαλαν εἰς ἀναμύα κάρβουνα ὡσπερ τὰ ὀφάγια, καὶ ἄπο πάντων τὸς ἔχουσαν λάδι, δεῖνὰ πλέον δρυμῆτερον βάσανον, καὶ ἐπειδὴ δεῖνὰ καταπίδωθησαν εἰς τὴν ἀσέβειαν, τὸς ἀπεκεφάλισαν, καὶ ἀπόλαυσαν τῷ μαρτυρίῳ ἐκ χειρὸς Κυεῖς τὸν Στέφανον, καὶ χαίρονται εἰς τὴν κρῆνιον μακαριότητα.

Εἰ τοῦτος ὁ Ἄγιος καὶ μεγαλομάρτυς Καλλίνικος, ἦτον διδάσκαλος τῆς χριστιανῶν, καὶ ἔγινε κήρυξ τοῦ ἱερῷ Εὐαγγελίῳ, καὶ ἐπερπάτη εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, καὶ ἐκήρυττε τὸν Χριστὸν, καὶ πολλὰς ἄπο τοὺς ἀπίστους ἔσυρε πρὸς τὸν Χριστὸν μετὰ τὴν διδαχὴν τῶν, καὶ δεῖνὰ τοῦτο πιαίνεται ἄπο τὴν ἡγεμόνα σαρκεδῶν, καὶ παιδίζεται μετὰ πᾶσαν λογίσι παιδύσιν, ἔπειτα τοῦ βαίνουσι ὑποδήματα σιδερένια μετὰ καρφία εἰς τὰ ποδάγια τῶν, καὶ τὴν ἀνάγκαζε νὰ περπατῆ δυνασικῶς μετὰ τοὺς στρατιώτας, ἕως εἰς τὴν Γάζραν. Ἐέχωντας γουῶν ὁ Ἄγιος μετὰ τοὺς στρατιώτας ἡμέρας ἑπτὰ ἐδίψησαν

14.

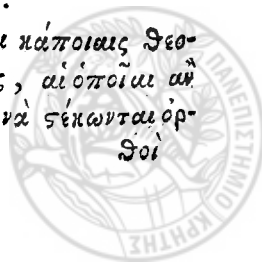
15.

οὐ στρατιῶται, καὶ δεὸν ἐδιδούσαν ναὶ περιπατῶν
 παρομοῦς. καὶ ἰδῶν ὁ Ἅγιος ὅτι κινδυνώουσι οἱ
 στρατιῶται ἄπο τῶν δίψων, ἐδέθη τῷ Θεῷ, καὶ
 εὐγαλε παραδόξως νερὸν γλυκύτατον ἄπο μίαν
 ξηρῶν πέτραν, τὸ ὁποῖον γίνεται ἕως τῶν σήμε-
 ρον, καὶ ἐπίδυσαν οἱ στρατιῶται εἰς τὸν Χερσὸν
 δεῖ τῷ τὸ θαῦμα, καὶ φθαίνοντες εἰς Γάβραν, ἐβάλ-
 λη εἰς καμίνον καιόμενον. καὶ ἔως τὸ μακάριον τέ-
 λος ἐδέξατο.

Εἰς τῶν αὐτῶν ἡμέραν, εἶναι καὶ ἡ μνήμη τῆς
 Ἀγίας μάρτυρος, καὶ πανσόφου Θεοδότης μῆτρὸς Ἰά-
 πης τέκνα. καὶ ἔσωντας, καὶ ναὶ τῶν ἐγύρδου κάποιος
 ἄρχων ἄπιστος τὸ ὄνομα Δολκαίτων, καὶ ὡσαν τῶν
 εἶδε πῶς δεὸν τὸν σέργει ναὶ τὸ πάρη δεῖ ἀνδραπης,
 τῶν παραδίδει εἰς τὸ ἡγεμόνα Νικήτιον, ὁ ὁποῖος
 ὡς ἀσεβῆς καὶ μισανθρωπος, τῶν ἐπαράδωσεν
 εἰς βασανιστήρια, δεῖ ναὶ τῶν κάμηνα ἀρνηθῆναι
 Χερσὸν, ἡ δὲ Ἄγία ποσῶς δεὸν τῶν ἐδιδεν ἀκρόα-
 σιν, εἰς πόσον, ὅπῃ ἐκλεισε τὰ μάτιας, καὶ τὰ
 φτιάτης ναὶ μὲν τὸ ἰδῆ μήτε ναὶ τὸ ἀκέρση τὰ βλάσ-
 φημάτων λόγια. ὅθεν ἐθυμώθη ὁ ἀφρονέσατος
 καὶ προσάξει ναὶ τῶν ρίζου εἰς σῶνα καιόμενον κά-
 μινον μαζῆ μῆτρὸς τέκνα, εἰς τῶν ὁποῖαν ἐτελείω-
 σαι τὸ καλὸν ἀγῶνα τῆς ἀθλήσεως, καὶ ἔλαβον
 παρὰ Θεῷ τὸ Στέφανον τῆς Νίκης.

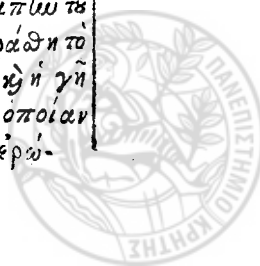
Καὶ τῶν σήμερον δέρονονται κάποιαι θεο-
 κατάρταις γυναικες καὶ μητέρες, αἱ ὁποῖαι αὐ-
 τίς ναὶ παραινῶσι τὰ τέκνα τῆς ναὶ σέκωνται ὀρ-
 θοί

Θοὶ εἰς τὴν πίσιν τῶ Χριστῶ, καὶ νὰ μὴ ἀρνηθῶν
τὸ ὄνομα τῶ Χριστῶ ἕνεκα μόνον χαράττι, καὶ αὐ-
ταὶ τῆς ἀναγκάζουσι νὰ τερκόλουσι, καὶ νὰ πορδώ-
σων τὴν πίσιν, ἀπτάμα μὲ τὸ Χριστῶν, αἱ ὁποῖαι
θέλουσι νὰ κληρονομήσων τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον μα-
ζὴ μὲ παιδίατες. ὡ τῆς κακίας καὶ τῆς πλανῆς,
πῶς τῆς γελαῖ ὁ μισόκαλος δαίμων, θαυμάζω
πῶς δὲν σκοτίζεται ὁ ἥλιος, αὐτὴν τὴν ὠρανό-
πῶ ἀρνούεται τὸν Χριστῶν, πῶς δὲν αὐοίγει ἡ γῆ
νὰ τῆς καταπίη ζῶντας, βλέποντες τῆς ὑπὲρ τοῦ
Θεῶ, νὰ γίνωνται υἱοὶ τῆς ἀπώλειας καὶ τοῦ ἁβ-
βόλου.

Ἐπέτη ἡ Ἁγία καὶ σοφωτάτη Εὐδοκία ὅπως τι-
μᾶται εἰς τὰς τέσσαρας τῶ Ἀυγύστου μῶνος, δει-
σκετο εἰς τὰ μέρη τῆς Περσίας, καὶ ἐκεῖ ἐκήρυττε
φανερὰ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστῶν, καὶ τὸ
περισσότερον ἐδίδασκε ταῖς γυναῖκες καὶ ταῖς ἑ-
φερου εἰς τὸν Χριστῶν, καὶ ἐβαπτίζονταν, καὶ ἐγι-
ναν τέκνα τῶ φωτός τὰ πρὸ ἐσκοτισμῶ. καὶ ὅσον
ἦτον γλυκὴ εἰς τὰ λόγιατες, ὅπως σὺ ἐφαίνετο πῶς
βγαίνει ἄπο τὸ σῶματος χρυσάφι. Ἐνε τῶτο τὴν
δύλαβουῦταν αἱ γυναῖκες καὶ πολλὰ καὶ ἐπίδωκε
εἰς τὸν Χριστῶν. καὶ πολμῶ νὰ εἰπῶ πῶς ἦτον ἄλλος
Ἀπόστολος, ἕνε τῶτο παραδίδεται εἰς τῆς ἀθέους
Πέρσας, καὶ δέρνεται δυνατὰ ἕνε τὴν ἀγάπην τῶ
Χριστῶ, μὲ ξύλα ροιδίων, ὥστε ἐδῆμοιράθη τὸ
πανάγιον τῆς σῶμα εἰς πολλὰ κομάτιζ. καὶ ἡ γῆ
ἐκοκκίνισε ἄπο τὰ ἄχραιτάτης αἵματα, ὅποιαν

δ.

ἐρώτησαν, ἀν' θέλην ἀρνηθῆναι τὸν Χριστὸν, νὰ ᾖ
 ἰατρὸς ὄσσω ἄπο τὰς πληγαῖς, καὶ νὰ τιμῆ-
 σω μετὰ πλεῖτον ἀμέθητον. ἡ δὲ Ἁγία τῆς ἄπο-
 κείνεται μετὰ σοβαρὸν βλέμμα, ὡς ὁδηγοὶ τῶ σκό-
 τως, καὶ σατανικὰ τέκνα, ὑπολαμβάνετε ὅτι με-
 τοιαύταις τιμωρίαις νὰ νικήσετε ἐμὲν ὅπως ἔ-
 χω τὸν Χριστὸν μετὰ βοηθόν, καὶ εἶμαι θεμιλιωμέ-
 νη εἰς τὴν ἀμώμητον καὶ ἀληθινὴν πίσιν τῶ Χρι-
 στῷ μετὰ; ἐγὼ ἔχω αὐτὸν τὸν Χριστὸν ἰατρὸν, καὶ τι-
 μῶν καὶ δόξαν αἰώνιον, καὶ ὑπὲρ αὐτῶ μᾶλλον
 ποραιρῶμαι νὰ ἄποθανῶ, μάλιστα ἐσεῖς εἰσεπε-
 πληγωμένοι ἄπο τὸν Πατέρα σας ἄβουλον, ἔσαν-
 τας ὅπως σὰς ἐτύφλωσε, καὶ δεὺν ἐγνωρίζετε τὸν Χρι-
 στὸν ἄ Θεὸν ἀληθινόν. ταῦτα ἀπέσαντες οἱ Θεο-
 μάχοι ἐθυμώθησαν, καὶ δέρονται πάλιν τὴν Ἁ-
 γίαν, ἔπειτα τὴν φυλακῶνται μιλῶν ἔξι, καὶ
 μετὰ ταῦτα τὴν δὺγανῶνται, καὶ ὡς τὴν ἦσαν σερεῶν
 εἰς τὴν ὁμολογίαν τῶ Χριστῷ, πὴν ἐγδόνῶνται γυ-
 μνῶνται εἰς τὸν φόρον ἔπειτα τὴν ἔδεσαν μετὰ χιρῶνται,
 καὶ τὴν ἔξι γυρῶνται ἀπρόχροντες καὶ κυλίοντες ἄπο
 ταῖς σφάταις ὡσαν τὸ βαγνήν, καὶ ἄλλοι ἄ ἐκν-
 τῶσσαν μετὰ καλάμια καὶ σάβλαις, ὡς ὅπως ἡ Ἁγία
 ἄποκαμῶν ἄπο τὰς πολλὰς τιμωρίας, καὶ πλεόν
 ἔτε ἔδιδῶνται νὰ μηλήσῃ τὸ καθόλου, καὶ ἔπως ἄπο-
 κεφαλίδῃ, καὶ ἡ μετὰ καθαρά καὶ ἁγίατης ψυχῆ ἔ-
 δῶνται εἰς χεῖρας Θεῷ ζῶντος, τὸ δὲ Ἅγιον αὐτῆς
 λείψανον ἔμεινε τοῖς πιστοῖς θησαυρὸς ἰαμάτων
 ἀσύλητος.

Εἶτερος ὁ Γεροκήρυξ τῷ Χριστῷ καὶ μάρτυς Δο-
μέτιος, ὁ ὁποῖος ἦτον ἄπο τῷ Περσίαν Γεροδρα-
κονος τὸ ἀξίωμα. καὶ ἤθελαν οἱ ἐκεῖσε χριστιανοὶ
δρατῶ ἀκραντὲ ταπείνωσιν, γὰρ τὸ χειροτονήσαν
ιέρεια, ὁ ὁποῖος δὲν ἤθελε, ἠξόβρωντας τὸ βάρος
τῆς ἀξίας, δρατῶ τὸ φόβει τὸν κόσμον καὶ ἀνέβη
εἰς σὺα ὄρος, καὶ ἐκεῖ ἐπαρέδωκε τὸν ἑαυτόντου εἰς
σκληραγωγίαις, νησεῖαις, καὶ ἀγρυπνίαις, καὶ εἰς
ἄλλαις σωματικαῖς ἀσκησεῖς. ἀκόμι τὸν ἑσυνώ-
δωσαν καὶ δύστε μαθηταί, μετὲς ὁποῖας ἡμέρα
καὶ νύκτα ἐδοξολόγου τὸν Χριστὸν, ὥστε ὅπῃ ἔ-
γιναν σκόλη καθαρά τῷ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ
πολλοὶ τῶ ἀπίσων δρατῶ τῷ πολλῷ ἀρετῷ τῷ Ἁ-
γίῳ ἐπήγσαν πρὸς αὐτὸν, καὶ τὲς ἐνεδέτα, καὶ ἐ-
πίσδωσαν τὸν Χριστὸν καὶ τὰ εἰδῶλα ἐκαταφρονῆσαν.
τοῦτο μαθῶν ὁ μιὰρος καὶ παραβάτης Ἰβλιανός,
ἔσειλε παρδύς στρατιώτης ἀπάνω εἰς τὸ ὄρος,
καὶ τὲς ἐλιθοβόλησαν τὲς βεῖς μὲν λιθάεια, καὶ
ἔπως ἐπελειώθησαν ἐν Κυρίῳ, καὶ ἔλαβαν παρὰ
Χριστῷ τὸν ἀμαράντινον Στέφανον, γὰρ χαίρωνται
εἰς τῷ βασιλείαν τῶ ἔρανῶν ἀτελότητα.

Εἶτερος ὁ χρισοκήρυξ, καὶ στρατιώτης τῷ βασι-
λέως Χριστῷ μάρτυς Ἀντώνιος, ἦτον ἄπο τῷ Ἀ-
λεξανδρείαν, ὁ ὁποῖος ἐκήρυττε φανερά τὸν Κύ-
ριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς τὲς ἀπίσας, καὶ
πολλοὶ ἐπίσδωσαν. δρατῶ τοῦτο πινάεται ἄπο τὲς ἀ-
θέας, καὶ τὸν ἐδύου εἰς σὺα πατεροὶ καὶ σέκεται
ἡμέρας βεῖς, καὶ ἔτσι κρεμάμμος, ἃ ἔδερναν οἱ
ὕπη.

ζ.

ς.

ὑπνρέται τῷ δαβόλῃ κατ' ὅλη τῷ σώματος, ἔ-
 πειτα τὸν ἐξῆσαν με ἀρνᾶει, καὶ μῆ ταῦτα τὸν ἔ-
 βαλαν εἰς εὐα καμίνι καιόμενον, καὶ ἐν αὐτῷ ἐπα-
 ρέδωκε τῷ μακαρίῳ τῷ ψυχῷ εἰς χεῖρας Θεῶ, καὶ ἔπως ἐσέφθη ὁ ἱσόλβιος παρὰ τῷ πρωτόθλῳ
 Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Στέφανον ἀμάρων-
 τον.

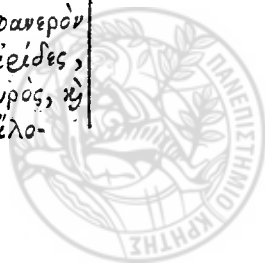
1α.

Ὁ Ἄγιος μάρτυς ἔπος καὶ ὄντως ἀδαμαντίνος
 Εὐπλῆς ἦτον εἰς τὸ καιρὸν τῷ δυσσεβῆς καὶ παρανό-
 μα βασιλέως Διοκλητιανῆ, καὶ ἐκήρυττε τὸν Χρι-
 στὸν δὲ Θεὸν ἀληθινὸν φανερά, δὲ τῷ το πιανε-
 ται καὶ ἐξετάζεται, καὶ ἐπειδὴ τὸν δέρισκε ἀμετά-
 δετον καὶ σερεὸν εἰς τῷ πίσιν τῷ Χριστῷ, παρδύ-
 θύς προσάζει ὁ μιμητὴς τῷ δαβόλῃ, καὶ δύνωυ
 τὸν Ἄγιον χεῖρας καὶ πόδας, καὶ τὸν σφίγκου τό-
 στον δυνάτῃ ὅπῃ τὸ ἔκαμαν κεβάει, ἔπειτα τὸ κρέ-
 μου εἰς εὐα δύνδρον, καὶ οἱ μιανοὶ στρατιῶται
 ἐμπαίζοντες καὶ ἀπόχοντες εὐθῆν κακῆθῆν κρέ-
 μασμῶν εἰς τὸ σκλή, καὶ τῷ ἔλεγον ἀρνήσου τὸν
 Χριστὸν, καὶ νὰ σὲ λύσωμεν. ὁ δὲ Ἄγιος εἶπε, μὴ
 γνόνιτο ποτὲ νὰ ἀρνηθῶ τὸν Κύριόν μου, καὶ νὺ μύ-
 ριαις παίδουσις μὲ ἠθέλετε δώση, ἐγὼ μόνον
 τὸν Χριστὸν με σέβω καὶ προσκυῶ, ἀπὸ τὸ ὁποῖον
 δυν δυνέδε ποτὲ νὰ με ξεχωρίζετε, οἱ δὲ ἐδυ-
 μῶθησαν, καὶ παρδύθῃς ἀρχισαν νὰ τὸ σαῖτό-
 σου με ταῖς σαῖταις, καὶ τῶσαις πολλαῖς σαῖταις
 ἔειξαν, ὅπῃ ἐφαίνετο μακρόθῆν ὡσαν τὸν πολυέ-
 λεον ὅπῃ κρέμεται εἰς τῷ Ἐκκλησίαν γεμάτο
 λαμ-

λαμπάδες. Ἐ'τεροι δὲ πάλιν σρατιῶνται ὡς ἀ-
νήμερα θηρία ἐκοντῶσαν τὸν Ἄγιον μετὰ σπα-
θία, κὴ κοντάρια. κὴ ἄλλοι μὲν σφουεῖα τῷ ἐσω-
τεραν τὰ κόκαλάτου, κὴ ὅλον τὸ κορμὶ, κὴ ἄλλοι
πάλιν τὸν ἔξυπῶσαν μετὰ σέβλαις πυρωμῆταις,
ὑσερα ἀπὸ τῶτα ὅλα ἐκοφαν τῶν τιμίαντε κεφα-
λῶν, κὴ ἔπως ἔλαβε τὸν Στέφανον τῆς ἀθλήσεως,
καὶ ἐκέρδισε τῶν αἰώνιον βασιλείαν τῷ οὐρα-
νῶν.

Ἐ'τῶτοι οἱ Ἄγιοι κὴ φαεινοὶ Ἀσέρες τῆς ἐκκλη-
σίας τῷ Χριστῷ, ὁ ὄντως Ἀνίκητος ἢ μᾶλλον εἰ-
πεῖν ἀήττητος τῷ Χριστῷ σρατιώτης, κὴ ὁ πεφωτισ-
μένος ψυχῆτε κὴ σώματι Φώτιος ὁ ἀνεφίος αὐτῷ,
ἦσαν εἰς τὸν καιρὸν τῷ παρανόμῳ Διοκλητιανοῦ. ὁ
ὁποῖος ἐδίωχνε, κὴ ἐπαίδευε τῶν χριστιανῶν, ὡς-
πὲρ κὴ οἱ τῶν σήμερον Βοϊβοδάδες, ὅπῃ ἔχομεν
εἰς τῶν τόπων μας, ὅπῃ ἔχομεν τῶν δύο μῶνας,
τῶν ὁποῖων ἀπέσειλεν ὁμισόκαλος διάβολος ἀπὸ
τῷ Πεκλίτι Θεῷ παραχωρήσει ἄρα τὰς ἀμαρτίας
ἡμῶν, εἰς ἡμᾶς τῶν ἀθλίων. οἱ ὁποῖοι δὲν παύεν
να ἐνοχλοῦν κὴ να πειράζεν τῶν χριστιανῶν, καὶ τῶν
μὲν φυλακῶν, τῶν δὲ βανῶν εἰς τὰ σίδερα κὴ
άλυσον, κὴ ἄλλο δὲν εἶναι ἢ ἐννοιάτες, μόνον ἄρα
τῶν πίσιν ἐξετάζου, ποικῶ ὅπως καὶ ὁ πα-
ρανομώτατος βασιλεὺς Διοκλητιανὸς ἔκανε εἰς τὸν
καιρὸν, ὁποῖος παρασύνει εἰς τόπον φανερόν
ὅλα τὰ κολασήρια, σπαθία, περόνια, αἰεῖδες,
σέβλαις, κοντάρια, φῆρκα, κὴ κάμινον πυρός, κὴ
ἄλλο-

ιβ'.

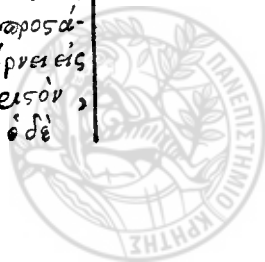
ἄλογα, δαμάλια ἄγρια, ἔχ' ἡνὰ σύρουω, καὶ ἡνὰ κα-
 ταπατωῦ τὰς χριστιανὰς, ἔροχας, λεοντάρια, καὶ
 φίδεα φαρμακερά. Εἶτα ἔβωνε ἑξαλαλητῶν εἰς
 ὄλλω τῶν Νικομηδῖαν, καὶ ἑμαζόχθησαν ὅλοι
 οἱ χριστιανοὶ, καὶ τότε λέγει πρὸς αὐτὰς, ὅλα τῆτα
 ἔχ' τεσὰς τὰς χριστιανὰς εἶναι ἐπιμασμήα, καὶ αὐ-
 ἀρνηθῆτε τὸ Χριστόν, θέλω σὰς τιμήση με πλε-
 τον καὶ με τιμαῖς βασιλικαῖς, εἰ δὲ καὶ δεύ θέλε-
 τε, θέλω σὰς δώση θάνατον ἀτιμον. τότε ἤθε-
 λες ἰδῆ πῶς ἐσωερίζονταν οἱ χριστιανοὶ, ποῖος
 καὶ ποῖος ἡνὰ ἔεχ' με προθύμῖαν προτῆτερα εἰς τὰς
 τιμωρίας καὶ θάνατον, ὡς καθὼς ἔεχει τὸ ἀλά-
 φι ὁ πόταν εἶναι διψασμῆνο εἰς τὰ νερά, ἔτσι ἔ-
 ἔεχων οἱ χριστιανοὶ, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, νέοι
 καὶ γέροντες, μικροῖτε καὶ μεγάλοι εἰς τὸ μαρτύριον,
 ποῖος ἡνὰ χύση τὸ αἷματε προτῆτερα ἔχ' τὴν ἀγά-
 πῶν τῶ Χριστοῦ. τέποιος λογὶς διγνώσει παρρησία
 καὶ ὁ Ἄγιος Ἀνίκητος ἔμφοδεν τῶ ἀσεβῆς βασι-
 λέως, καὶ με πολμηραὶ καρδίαν ὑβερσεν αὐτὸν
 λέγωντας, παρανομώτατε καὶ τετυφλωμῆνε βα-
 σιλεῦ, πῶς ἐσκοτίθης ἀνόητε, καὶ δεύ πισδέεις ὅ-
 τι ὁ Χριστὸς εἶναι εἷνας μόνος Θεὸς ἀληθινός; ἰδὲ
 ἐγὼ εἶμαι χριστιανός, καὶ τὸν Χριστόν με ὡς Θεὸν
 πισδέω, καὶ δι' αὐτὸν προθύμως ἔχω ἡνὰ λυποθῆναι,
 ὁμοίως καὶ ὁ Ἄγιος Φώτιος ὁ ἀνεψιὸς αὐτῆ, ὡς αὐ-
 τὸς ὡμολόγησε τὸν Χριστόν. ὁ δὲ παμμῖαρος Βα-
 σιλιδῆς, προσάζει ἡνὰ δίρωω τὰς Ἄγίας ἀνιλεῶς,
 καὶ ἡνὰ ξεχιζοῦω τὰς σάρκας τὰς με νύχια σιδηρά,

ἔπειτα τὰς κρεμοῦν ἡμέρας ἔξις, καὶ τὰς δούου
 ἀπάνω εἰς τὰς ἔσοχας, εἶτα τὰς ρίχου εἰς τὰ ἀ-
 ργια λεοντάρια, τὰ ὅποια ποσῶς δὲν τὰς ἔγγια-
 ξαν, ἀλλὰ τὰς δὲ λαβήθησαν, καὶ ἔσεκαν ἡμέρα,
 ὡσαν τὰ παρόβατα, καὶ μάλιστ' ἔγλυφαν τὸ Ἅγιον
 τὰς πληγὰς. τὸ βλέπων ὁ τῷ Θεῶν Θερο-
 δέσπερος καὶ ἀπάνθρωπος βασιλεὺς, ἐλύσατο διπλὸν
 τὴν ἐν ἔσοπιώτῃ, πῶς δὲν τὰς ἔβλαψαν τὰ λεον-
 τάρια. καὶ προσάξει μὴ θυμῶ καὶ ἔδεσαν εὐὰ μεγα-
 λοχονὴ σιδερένιο ἀπάνω εἰς τεσσαρες σὺλῃς σι-
 δερένιαις, καὶ βάνει τὰς Ἅγιαις μέσα, καὶ ὑποκά-
 τωθεν ἀνάφαν φωτιά καὶ ἐκαίετο ἡμέραις τέσσα-
 ρας, καὶ ποσῶς δὲν τὰς ἔβλαψεν τὸ πῦρ, οὔτε
 μία τείχα δὲν ἐκάνη ἀπ' αὐτῆς. καὶ ἔτ' εἰ ἐπαρέ-
 δωκαν τὰς ἀγίας αὐτῶ ψυχὰς εἰς χεῖρας Θεῶ, καὶ
 ἔλαβαν τὸ Στέφανον τῆς ἀθλήσεως.

Βασιλεύοντας ὁ ἄδικος Δέκιος, ὁ ὁποῖος ἐ-
 χε τινὰ ἡγεμόνα εἰς τὸ νησί τῶ μαυρέως ἡγοιου εἰς
 τὴν παλαιὰν Πάφον, ὁ ὁποῖος ἦτον καὶ πολλὰ
 Θεῶν ἀνήμερον. καὶ μία ἡμέρα ἦτον τῷ Χρυσῶ
 γουσιῶν ἐορπὴ, ὑπῆγεν ὁ ἀπάνθρωπος εἰς τὸ ἐκ-
 κλησίαν μετὰ τὰς στρατιώτας τῶ δὲ νὰ πιάσῃ τοὺς
 Χριστιανούς ὅσους καὶ ἀν' εὐρή, καὶ καθὼς ἐπῆγεν ἡυ-
 ρε τὸν δὲ λογιμῶν Ἐπίσκοπον τὸ Ἅγιον Μύρω
 να ὅστις ἐδίδαχνε καὶ ἐσερέωνε τὰς Χριστιανούς εἰς
 τὴν ἀμώμητον πίσιν τῶ Χρυσῶ, λοιπὸν προσά-
 ζει ὁ τύραννος καὶ πιάει τὸ Ἅγιον, καὶ τὸν φέρνει εἰς
 τὸ παλάτιον καὶ τὸ λέγει νὰ ἀρνηθῇ τὸν Χρυσῶν,

ὁ δὲ

15:

ὁ δὲ Ἄγιος μηδὲν φοβηθεὶς, μήτε ἐδειλίασεν,
 ἀλλὰ ὑβείσεν αὐτὸν ὡς ἄθεον καὶ ἄπιστον, τὸς δὲ
 θεοὺς αὐτῶ ἀνόμαζε ξύλα κωφὰ καὶ ἀναίδητα. θυ-
 μαθεὶς γουὼ ὀήγεμῶν, καὶ παροδύς τὸν τιμα-
 ρᾶ μὲ πολλῶν λογιῶν κολασήρια, ἔπειτα ἀνα-
 ψε εὐα κάμινον ἄπο τὸ ὁποῖον εἴργνε φλόγα
 μεγάλη, καὶ βροντόδη, καὶ ἀνέβενον ὁ καπνὸς μὲ
 τὴν φλόγα εἰς τὸ ὕψος ἴσια μὲ τὸ ὄρος ὅπερ ὀνο-
 μάζεται ἐκεῖ πλησίον Βοηδίας. καὶ ἔπως ἔρριξαν
 ἡ Ἄγιον εἰς ἐκείνῳ τὴν φοβεράν πυρκαϊάν, καὶ
 βροντῇ ἔρανόθεν ἐγένετο, καὶ κατέφλεξεν ἀπ' ἐ-
 κείνης τὸς ὑψὺς τῆς ἀπωλείας ἑκατὸν πενήκοντα.
 ὁ δὲ Ἄγιος ἐσέκετο ἀβλαβὴς μέσα εἰς τὴν κά-
 μινον ὡς οἱ ἕξαι παῖδες ποτέ. εἶτα τῶ δὲ γάνην
 ἄπο τὸ κορμίτε λωεία, ἄπο τὰ πόδα ἕως τὴν κε-
 φάλλῳ, ἄπο τὰ ἔμφοδεν καὶ ἄπο τὰ ὀπίθεν, ὁ
 δὲ Ἄγιος κόπτει ἄπο τὰ λωεία ἐκεῖνα, καὶ τὰ ρί-
 χνει καὶ πρόσωπον τῶ μιαρῶ Ἡγεμόνος, ὁ δὲ ἐ-
 θυμώθη, πῶς ἐτόλμησε νὰ τῶ κάμη αὐτὴν τὴν
 ἀτιμίαν, καὶ παροδύς προσάζει, νὰ ξίουσ ταῖς
 σάρκαϊς τε ταῖς πληγομῆραις, καὶ κτείαια τὰ λα-
 ρινὰ, εἶτα τὸν ἔειξαν εἰς τὰ θηρία, νὰ τὸν φάγῃ-
 σι, καὶ ἔμεινεν ἀβλαβὴς ἀπὸ ὅλα. ἐλυπήθη
 γουὼ ὀήγεμῶν καὶ μὴν ἔχωντας τί νὰ κάμη, ἐ-
 σκοπώθη ἀπατόσ τε, καὶ ὑπάγει εἰς τὴν ὄργλῳ τῶ
 Θεῷ μὲ τὸν Ἰούδαν. ὁ δὲ Ἄγιος ἐφέρθη εἰς τὴν
 Κύζικον εἰς τὴν ὁποῖαν ἀπεκεφαλίσθη ἀπὸ τῶς
 τυράννοους, καὶ ἔλαβε τὸν Στέφανον τοῦ μαρ-

τυρίου παρὰ τοῦ Σωτῆρος Χεισοῦ.

Εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν εἶναι ὁ Ἅγιος μάρτυς Παῦλος, καὶ ἡ ἀδελφὴ Ἰελιανὴ, καὶ ὁ μὲν Ἅγιος Παῦλος ἦτον ἀναγνώστης καὶ ἐδίδασκε τὸν λόγον τῷ Θεῷ εἰς τὰς ἀπίστους, καὶ πολλὰς ἐπέστρεφον εἰς τὸν Χεισόν. καὶ ἀκῆσας ὁ βασιλεὺς Αὐρηλιανός, ἔπεμψεν αὐτὸν φέροντα ἔμποροῦσιν, καὶ λέγει τοῦ μὲν θυμῷ, τίς σὲ ἐπρόσαξεν ἀσυνέτε νὰ διδάσκησιν τὰς Ἑλλήνας νὰ τὰς γυρίσῃς εἰς τὸν Χεισόν; ὁ Ἅγιος εἶπεν. αὐτὸς ὁ Χεισὸς μὲ ἐδίδασκε νὰ διδάσκω τὰς πεπλανημένους ὡσαν καὶ ἐσθία, καὶ νὰ τὰς φέρω εἰς τὴν ἀληθινὴν πίσιν τῷ Χεισῷ. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐθυμώθη ἐπὶ τῷτο. καὶ προσάξει νὰ τὸν κρεμάσῃ εἰς σὺν ξύλον. ἔπειτα νὰ τὸν ξίσῃ μετ' ὀνύχια σιδερένια, καὶ βλέψασα ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς ἡ Ἁγία Ἰελιανὴ ἐπαρρησιάζη, καὶ ὑβρίσῃ τὸν βασιλέα, καὶ τὰς Θεοὺς τῆς, καὶ ἀπίστον καὶ ἀσεβῆ τὸν ἀνόμαζε. θυμωθεὶς γοῦν ὁ ἀφρονέστατος, καὶ προσάξει νὰ τὴν ξίσῃ καὶ αὐτὴν ὡσαν καὶ τὸν Ἅγιον. Ἐπειτα νὰ τὰς βανούσῃ καὶ τὰς δύο εἰς σὺν μεγάλο καζανὶ ὅπου ἔβραζε μετ' ἰσθία, καὶ Θεῷ χάριτι ἔμειναν ἀβλαβεῖς. εἶτα τὰς ρίχνουσιν εἰς σὺν λάκκον, καὶ τὰς ξυποῦν μετ' ἰσθία πυρομύχαις, ἀπέκει τὸς καίγουσιν μετ' ἰσθία λαμπάδες, καὶ ἀπὸ τῶν ὅλα ἐφυλάχθησαν χάριτι Χεισοῦ ἀβλαβεῖς. καὶ ἰδὼν ὁ βασιλεὺς ὅτι ὅλα τὰ βάσανα ἐκαταφρόνησεν, καὶ ἀπὸ καρσῆα δὲν ἐβλάπτηκαν, ἐπρόσαξε καὶ τοὺς ἀπεκεφαλ-

λισε , καὶ τὸν Στέφανον τοῦ μαρτυρίου ἐκομί-
σαντο .

ει.

Εἴτετοι οἱ Ἅγιοι μάρτυρες οἱ δύο ἀδελφοὶ ,
κατὰσάρκα , καὶ ὁμόθεοι , οἱ ὁποῖοι ἦσαν διδι-
μάχεια , καὶ τεχνῆται εἰς τὸ ναὶ οἰκοδομήσαν ναῖς ,
καὶ ἄλλαις οἰκοδομαῖς βασιλικαῖς , τῶν ὁποίων τὰ
ὀνόματα , εἶναι Φλῶρος , καὶ Λαῦρος . τοὺς ὁποίους
προσάξει ὁ Δικίνιος ὁ υἱὸς τῆς βασιλείσσης ὀνόμα-
τι Ἐλπίδιᾶς , καὶ τὴς λέγει . λάβετε ἄσπρα ἀπὸ
τῶν εἰδώλων , καὶ μὴ κτήσετε εἷνα βωμὸν ὠραιότατον τῶν
εἰδώλων . καὶ λαβόντες τὰ ἄσπρα καὶ τὸ μέτρον τοῦ
ναῖ , ἤγουσιν τὸν τύπον καὶ τὸ χῆμα , καὶ τὰ μὲν ἄσ-
πρα οἱ Ἅγιοι , τὰ ἐμοίρασαν εἰς πτωχεῖς καὶ πέ-
νητας . τὸν δὲ ναὸν ἐκτίσαν καὶ πολλὰ ὠραιότατον ,
καὶ βάνην τὸ σημεῖον τῶν τιμῶν καὶ ζωοποιῶν σαυρῶν ,
ἔσωθεν , καὶ ἔξωθεν . καὶ βλέπωντας ὁ ἱερεὺς τῶν
εἰδώλων τοῖστον ναὸν ὠραιότατον , πισθεῖει παρδύ-
θους εἰς τὸν Χειρὸν , τῆς τῶν Ὁ Μερκύτιος μαζὴ μὲν
τὸν υἱὸν τῶν Ἀθανάσιον , καὶ δίδους συμμαζό-
ντων τῶν πτωχεῖς ἐκείνης , ὅπως ἔλαβαν τὰ ἄσπρα ,
καὶ δένουσιν τὰ εἰδῶλα ἀπὸ τὸν λαιμὸν , καὶ τὰ κρε-
μνίζουσιν κάτω , καὶ τὰ σιωτεῖβεν εἰς πολλὰ κο-
μάτια . Εἴπειτα ἐγκαινιάζουσιν τὸν ναὸν εἰς δόξαν
Θεοῦ , ψάλλοντες καὶ τὸ ἑορπάειον . δόξα σοι Χει-
ρὸ Ὁ Θεός , Ἀποσόλων καύχημα , μαρτύρων ἀ-
γαλλίαμα , ὧν τὸ κήρυγμα Τελαῖς ἢ ὁμοκισίος .
ἔθεν ὁ παρῶν ἱερεὺς καὶ λάβεις τῶν εἰδώλων , ἐγι-
νον λάβεις καὶ ἱερεὺς τῶν Χειρῶν , ὁμῶς καὶ ἄλλοι πολ-
λοὶ

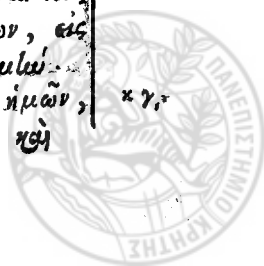
λοι ἐπίδυσαν εἰς τὸν Χελσόν. ἢ μαθῶν ὁ τύ-
ραννος πῶς τὸν ἐμπαῖξαν, ἐθυμώθη, ἢ τὴς φέρ-
κει ὄλης ἐμποροδότη μαζῇ μετὴς Ἀγίως, ἢ τὴς
ἔδωσε πολλὰ κολασήρια. ἔπειτα ἐπὸς ἄξεν ὁ
μικρός, ἢ ἔσκαφαν σὺν λάκκον βαθύτατον, ἢ
ἐκεῖ μέσα πὺς ἔχωσε, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπαρέδωκαν
τὰ παναγιώτης Πνεύματα εἰς χεῖρας Θεῶ, ἔξ
τῶ ὁποῖον ἀγωνίδησαν, ἢ ὑπέμειναν τὰ κολα-
σήρια, ἢ ἔπος ἐσωτήχθησαν εἰς τὸν χορὸν τῆ
Ἀγίων μαρτύρων ἐντὸς εἰς τὴν βασιλείαν τῆ
ροσάν.

Ἐτέτη ἢ παύσεμιος, ἢ θαυμασὴ Ἀγία Βάσ-
σα, εἶχεν ἀνδρα ἀσεβῆ ἢ ἔλλωα, ἢ τῆ ἀψύ-
χων εἰδώλων ἱερέα, μετ' ὁποῖον ἐγενήσε ἔξια
παιδιά, Θεόγνιον, Ἀγάπιον, ἢ Πισόν, τὰ ὁ-
πῶα ἢ καλὴ Μήτηρ τὰ ἐβάπτισε κρυφίως ἀπὸ
τὸν ἡδρατης, γνωρίζουσα τὴν πονηράν τε γνάμνυ
ὅτι ἦτον ζηλωτὴς ἢ λάττης τῆ πονηρῶν δαιμόνων,
ὅθεν τὰ ἀνάφερε ἐν ἀσεβεία, ἢ σεμνῇ πολι-
τεία περαιοτέρων, παρὰ μετ' ἔοφλῶ φθαρτῶν, ἢ
τὰ ἐρμύδιε καθεκάλω τὰ μυσήρια τῆς ὀρθοδό-
ξε Πίσεως, ἢ τὰ ἐσερέωνε εἰς τὴν ἀληθινὴν πί-
στιν τῆ Χεῖσε. ὅθεν τὰ ἐκατάσισεν ἐνάρετα, ἢ
πάλαιε φαρμὴς τῆς ἀνάφερε ἔξ τὰ κάλλι τοῦ Πα-
ραδείου, ὅτι ἐκεῖνοι ὅπῃ σέκονται σερεοὶ εἰς τὴν
πίσιν τοῦ Χεῖσε, ἢ κάμνεν τῆς ἐντολάστ, κλη-
ρονομῶν ἐκεῖνα τὰ ἀγαθὰ, τὰ ὁποῖα νῆς ἀνθρώ-
πῃ δὲν δώεται νὰ τὰ ἐξέταση. ἢ πάλιν ὅσοι εἰ-
ναι

ναι ἄπιστοι καὶ τὸν Χριστὸν δευ' πισθίουν, ἐκεῖνοι
 θέλουν κληρονομήσῃ τὸ πῦρ τὰ αἰώνιον, μετὸν
 δεξιόβολον να κατακαίωνται ἀκατάπαυστα εἰς τὴν
 κόλασεν. καθὼς τὸ λέγει ὁ Κύριος εἰς τὰ κατὰ
 Ἰωάννην Εὐαγγέλιον, οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες
 εἰς ἀνάσασιν ζωῆς, οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες
 εἰς ἀνάσασιν κείσεως. τικτω ἕσπεως ἐκβδέτα
 ἢ δόλονημῆν Μήτηρ τὰ φίλτατά της τέκνα, κα-
 θὼς πρέπει τῆς Μητέραν να ἐρμιλυδύεν τὰ παι-
 δία πως. ὦ τυφλωσις, καὶ ἀγνωσία τῆς σημερι-
 νῶν γυναικῶν, ὅπῃ καὶ τὸν σαυρόν της δεξιέρμη-
 νύεν τὰ τέκνα της, να κάμει μόνον τὰ ἀφέντην
 εἰς τὰ κακά της θελήματα, καὶ δεξιόβολος τὸ ὕπε-
 ρον γίνουσι σατανικά ἀγγεῖα, καὶ κατασφόνται
 εἰς τὴν ἀπίσιαν, καὶ κολάζονται αἰωνίως. λοι-
 πὸν ἄς ἐλθεῖν εἰς τὴν διήγησιν καὶ εἰς τὸν θαυ-
 μασὸν ἀγῶνα τῆς Ἀγίας. ἐπειδὴ ἔμαθενο ἀνὴρ
 αὐτῆς ὁ Ἀλέριος, καὶ ἐρδὶς τῆς εἰδώλων, περὶ
 τῆς Ἀγίας, πῶς ἐσέρεωσε τὰ παιδία εἰς τὴν πί-
 σιν τοῦ Χριστοῦ, ὡσαύτῃ τῆς λόγου της, ἐθυμάθη καὶ
 τὴν παραδίδει μετὰ τὰ παιδία της εἰς τὴν ἐξουσίαν
 τῆς Ἀρχοντος Βικαρείς, τὸ κόποϊον ὠρκήσεν εἰς τοὺς
 θεοὺς τῆς ὅτι να τῆς παιδὸς ἠνελεήμονα. καὶ να μὴ
 δεῖξη τινὰ σπλάγχθος εἰς αὐτῆς. ὁ δὲ ἀπανθρῶ-
 πος ἠγεμῶν, πρῶτον μὲν ἄρχισε μετὰ κολακίας
 να τῆς καλοπιαῖν τὰ ζωντὰς της δαραιὰς καὶ ταξή-
 ματα χαρισμάτων αὐτῆς καταπειθεῖσιν να προσκλι-
 νήσου τὰ εἰδῶλα. οἱ δὲ Ἄγιοι ὄρτες ἐσέρεωσαν

εἰς τὴν πίσιν τῷ Χριστῷ, ὕβρισαν τὸν ἄρχοντα, καὶ τὸς Θεοὺς τῶν χωρῶν τινὰ φόβον. ὁ δὲ μιὰρὸς ἠγεμῶν ἐθυμώθη, καὶ ἔπειτ' ὁ θυμὸν τῶν ἠλλοιωθῆναι ἢ μιὰρὰ ὄφει τῶν προσώπων, καὶ ἐδραίντες ἀφειδάως παρῶν, ἔπειτα προσᾶξει καὶ κρεμῖν τὸν Θεόγονον ἀνάπαδα, καὶ ἐγδέρνεν τὴν κεφαλὴν τῶν δὲ Ἀγάπικον τὸν δίνει εἰς εὐαξύλον, καὶ τὸν ἐκκοπῶσαν μὲν κοντάερα. τὸν δὲ Ἅγιον Πισὸν καὶ κατὰ ἀλήθειαν πισὸν εἰς τὴν Πίσιν τῷ Χεισοῦ, τὸν ἐτόξωσαν μὲν ταῖς σαίταις. ἡ δὲ Ἁγία Βάατα ἡ Μήτηρ αὐτῷ ἔσα δεδεμμένη, ὄνυθῆτα, καὶ ἐπαρακινῶσε τὰ τέκνα τῆς νὰ μὴ διλιάσεν τὰ κολασήερα, ἀλλὰ νὰ σέκωνται σερροὶ εἰς τὴν ὁμολογίαν τῷ Χεισοῦ, ὅνα νὰ λάβεν μὲν ὀλίγον κόπον ἢ Στέφανον τοῦ μαρτυρεῖς. οἱ δὲ Ἅγιοι ἔλεγον τῆς Μητρὸς αὐτῷ, ἡμεῖς ὡς Μήτηρ πῶρα θέλομεν γυνή θυσία εὐπροσδεκτος τῷ Κυρίῳ. καὶ ὅτι ἄλλο δὲ εἶναι γλυκύτερον εἰς τὸν κόσμον τὸ νὰ πάχη τῆς καὶ ὑπὲρ τῆς ἀγάπης τῷ Χεισοῦ. ὁ δὲ ἠγεμῶν βλέπωντας τὸ ἀμετάθετον τῆς γνώμης αὐτῷ, ἀποφάσισε νὰ τὸς ἄποκεφαλίσκην, καὶ ἔπως ἐτελειώθησαν, καὶ αἱ μὲν ἅγια αὐτῷ ψυχαὶ ὑπῆγαν εἰς τὰ ὑπερκόσμια ἀγαθὰ τῷ Παραδείσῳ, νὰ συνφραίνωνται ὡς μάρτυρες μὲν τὸν χορὸν τῷ μαρτύρῳ, τὰ δὲ ἅγια αὐτῷ λείψανα ἔμειναν τοῖς πιστοῖς θησαυρὸς ἀδαπνήτης τῷ ἰαμάτων, εἰς δόξαν Πατρὸς, υἱοῦ, καὶ Ἁγίου Πνεύματος ἀμὴν.

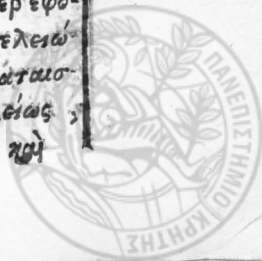
Εἰ τοῦτος ὁ Ἅγιος καὶ σημειοφόρος Πατὴρ ἡμῶν,

καὶ ἐν ἱεράρχαις φαινότατος ἄσκληρ Εἰρηναῖος, ὁ
ὁποῖος ἔγινε κήρυξ τῆ ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ πολ-
λὸς ἐπέστρεψεν εἰς τὸν Χριστὸν ὅτι ἦσαν βυθισ-
μένοι εἰς τὴν πλάνην τῆς εἰδωλολατρίας, καὶ τὰτο πα-
ραδίδεται εἰς τοὺς τυράνους, ὡς πρῶτος τῶ ἀ-
φανισμῷ τῆς εἰδωλολατρίας. καὶ τούτο βαίνεται
εἰς σὺν σαρκίον, καὶ τὸν ῥίχυνε εἰς τὸν ποταμὸν, καὶ
ἐν αὐτῷ ἔδωκε τὸ τέλος, καὶ ἔλαβε τὸν Στεφανοῦ τῆ
μαρτυρίας.

23. Οὗτοι οἱ Ἅγιοι μεγαλομάρτυρες, Ἀδελανός
καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Ναταλία, ἀγαπήθησαν μετὰ
θεοῦ ζῆλον εἰς τὸ καιρὸν τοῦ ἀσεβεστάτου βασιλέως
Μαξιμιανῶ, ὁ ὁποῖος εἶχε φυλακίσει εἰκοσι
ἔξι ἀνδρες χριστιανῶς κατὰ τὴν ἐκκλήσιαν τὸν Χρι-
στὸν, ὁ δὲ Ἅγιος Ἀδελανός βλέπων τὰς φυ-
λακωμένους ἐρώτησε τὴν αἰτίαν, κατὰ τὴν ἦσαν φυ-
λακωμένοι, καὶ κατὰ τὸ τέλος νὰ παραδίδου τὸν
ἑαυτῶν εἰς τὸσα βασάνων καὶ κολασθῆρα ὅτι ἔ-
μελλαν νὰ πάθου ἀπὸ τῆ βασιλέως, καὶ οἱ Ἅγιοι
ἀποκρίνονται, ὅτι κατὰ νὰ κερδήσωμεν τὰ ἀγαθὰ
ὅτι μᾶς ἐπίμασεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν βασιλείαν τῆς
ἐρατῶν, καὶ ὅτι ἀποῖα δὲν δύνεται νῦν ἀνδραπε νὰ
τὰ καταλάβῃ, ἔτι φτια νὰ ἀπέσῃ, παρά μοι κα-
τὰ ὅσοι ἀξιώνονται ἐκεί, καὶ ὅσοι πάχυν κολασ-
θῆρα κατὰ τὴν πίσιν τῶ Χριστοῦ, καὶ κατὰ τὴν ἀγα-
πῆτον ὁ δὲ Ἅγιος εἶπε, τὰχε με δέχεται ὁ
Θεὸς καὶ ἐμένα νὰ συναριθμηθῶ καὶ ἐγὼ μετὰ σῶς
καὶ νὰ πισθῶ καὶ ἐγὼ εἰς τὸν Χριστόν, οἱ δὲ Ἅγιοι
εἶπον

εἶπον αὐτῷ, ναί, κ' ἔσθ' ἡ ὅσοι ἄλλοι ἠθέλωσι πι-
 σθῶσιν εἰς τὸν Χριστὸν, ὅλως τὰς δέχεται, ἡ τὰς
 κάμει συγληρονόμους τῆς βασιλείας τῆς. ὁ δὲ Ἄ-
 γιος Ἀδελιανὸς ἐδύς ἕδραμε μ' ἀσπιδῆς εἰς τὸν
 θαλάσσιον βασιλέως, ἡ τὸ λέγει μὲ πολλῶ παρ-
 ρησιαί, γὰρ φησὶ ἐμὸν ἄ εἰς τὴν ὀπίσθασιν, ὅτι
 εἶναι θαρμικῶν οἱ εἴκοσι ἔξ εἰς ἐκεῖνοι ἄνδρες χρι-
 στιανοί, μὲ τὰς ὁποίας ἡ ἐγὼ εἶμαι χριστιανός,
 ἡ πισθῶ εἰς τὸν Χριστὸν ὡς Θεόν, τὰ δὲ εἶδωλα
 ἀναθεματίζω, ἡ ἐν τῷ ἅμα θεληματικῶς ἐπι-
 γε ἡ ἐσωδαριθμήθη μὲ τὰς εἴκοσι ἔξ εἰς μάρτυ-
 ρας εἰς τὴν φυλακίῳ. ἠκασε δὲ ἡ ζωὴ αὐτῆ Να-
 ταλία πῶς εἶναι φυλακομένος ὁ Ἄγιος ἀνὴρ αὐ-
 τῆς ἡ ἐθαύμασεν ὅτι δεῖν ἠξίουρε τὸ αἴτιον, ἡ ἐνό-
 μιζε μήπως ἡ ἐπαρξέτινα κακουργίαν. ἡ εὐθέως
 ἕδραρρῆ εἰς τὴν φυλακίῳ, ἡ ὡς εἶδε τὸν Ἄγιον ἐν
 μέσῳ τῶν μαρτύρων, ἠρώπασε τὴν αἰτίαν αὐτῆ,
 ἡ ὁ Ἄγιος τῆς εἶπε, ὅτι ὁ Χριστὸς με μὲ ἐπροσκά-
 λησε, ἀφιλτάτημ ἀδελφῆ, ἡ με σιωαειθμῶσε
 μὲ τὰ τὰς τὰς μάρτυρας, μὲ τὰς ὁποίας εἶμαι πρό-
 θυμος δεῖ τὴν ἀγάπῳ τῷ Χριστῷ νὰ χύσω τὸ αἵ-
 μαρ. ἡ ἀκούσασα ἡ Ἄγια Ναταλία τὰς λόγους
 τὰς ἐχάρη ὑπερβολικῶς, ἡ εἰδόξαζε τὸν Θεόν,
 ὅτι τὸν ἠξίωσε νὰ εἶναι γυναῖκα μάρτυρος. ἡ ἐ-
 κατασάαζε τὰ δεισμά, ἡ τὴν ἄλυσον ὑπερ ἐφό-
 ρει. ἡ εἰδὲ τὸν Θεὸν νὰ τὸν δαμασκώσῃ νὰ τελειώ-
 σῃ καλῶς τὸ σάδιον τῆ μαρτυρίας, ἡ νὰ κατασ-
 χῶν τὸ πολυμήχανον κοῦτον δεῖ βολον τελείας,

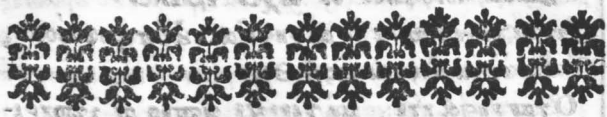

καὶ τὴν νύκτα ἔδωκεν ἅπαντα ὁ Ἅγιος τῷ δεσμοφύλακι νὰ τ' ἀφήσῃ νὰ διορθώσῃ τὸ σπῆτις, καὶ ἔτις ἐγενέτο. πηγενάμφορς γὰρ ὁ Ἅγιος δὴ νυκτὸς εἰς τὸ σπῆτις, τ' ἐρωτᾷ ἡ γυνὴ αὐτῆ Ναταλία πῶς ἔφυγεν ἀπὸ τ' φυλακῶν, μήπως καὶ ἐδειλίασε τ' θάνατον, ἢ ἐφοβήθη τὰς τιμωρίας; ὁ δὲ εἶπεν ἔχι ὠ γυνῆαι, μὴ γνῶσιτο, ἀλλὰ ἤλθα νὰ διορθώσω τὰ ὑπάρχοντα, καὶ ἔτις ἐμοίρασε τὸν βίοντα εἰς ἔεις, τὰ μὲν δύο μερτικὰ ἔδωκε τ' πτωχῶν καὶ πενήτων, τὸ δὲ σὺν ἄφηκε πρὸς κοβέρνισιν τῆς Ναταλίας, εἶτα τ' ἀποχαιρέτισε λέγωντας, σῶζε ἀδελφὴ, καὶ εὖχε τῷ Θεῷ νὰ με δυναμώσῃ νὰ νικήσω τ' πονηρὸν δαββολον, καὶ νὰ τελειώσω τὸ σάδιον τῆ μαρτυρίας. ἡ δὲ Ἁγία Ναταλία τὸν δὶχηθη λέγουσα, ὕπαγε ἐν εἰρήνῃ τῷ Θεῷ δρατηρῆνος σε, θάρσει ἡγαπημῶμεν ἄνερ, καὶ μὴ δειλιάς μηδὲ λυπηθῆς σάρκα φθειρομένη, ἀλλὰ ἐκδύσε τ' παλαιὸν ἄνθρωπον, καὶ ἐνδύσε τ' νέον, ἵνα τὸς ἀμαραντίνες Στεφάνες παρὰ Χεῖς ἑλάβης καὶ νὰ συμβαλέῃς αὐτῷ εἰς ἀπεραντὶς αἰῶνας. καὶ ἔτις ἐπῆγεν ὁ Ἅγιος εἰς τὴν φυλακῶν καὶ ἐσάθη σὺν τοῖς λοιποῖς. ἡ δὲ Ἁγία Ναταλία ἐμοίρασε καὶ αὐτῇ τὰ ὅτι εἶχεν εἰς τὸς πτωχοὺς ὅλα, ἔπειτα ἐπῆγεν εἰς τ' φυλακῶν, νὰ θεωρῆ τ' ἀγῶνα τῶν Ἀγίων, τῇ δὲ ἐπαύριον, ἐπρὸς ἄξον ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐφέρθησαν οἱ Ἅγιοι ἐμπροσθεν αὐτῷ, πρὸς τὸς ὁποῖους εἶπε με βλέμμα ἄρειον, χαλέξετε ἀπὸ τὰ δύο τῶτα σὺν, ἢ νὰ ἀρνηθῆτε τ'

Χριστόν, ἢ νὰ σᾶς δώσω χαρίσματα μεγάλα, ἢ ἀνδρὶ θέλετε, νὰ σᾶς παιδέσω μὲ τιμωρίας ὅπως ποτὲ νὰ μὴ ἠκέδησαν. εἶπε σρέφεται πρὸς τὸν Ἅγιον Ἀδριανόν, ἢ τῷ εἶπε. πῶς ἐπλανήθης ἄθλιε, ἢ ἐπίστροφες εἰς σὺν κακοθανάτου Θεόν, ὅπως ἔπαιδέσαν οἱ Ἑβραῖοι ὡς κακῆργον; ὁ δὲ Ἅγιος τῷ Ἀποκρίθηκε θαρσαλέως, ἢ τῷ εἶπεν. ἐσὺ εἶσαι ὄντως ἄθλιος μωρότατε βασιλεῦ, ἡμεῖς δὲ ὅπως πιστόμεθα τὸν Χριστόν Θεόν ἀληθινόν, εἴμεσε ἕξι μακάριοι, τὴς δὲ Θεὸς ὅπως προσκυνᾶς ἀνίστη εἶναι δαιμόνια μὴ ὅποια ἔχεις νὰ πᾶς εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, νὰ κατακαίεσαι ἀτελόγητα. τότε ἐθυμώθη ὁ ἀπάνθρωπος βασιλεὺς, ἢ προσάζει τὴς στρατιώτας νὰ κόψου τὰς χεῖρας τῶν Ἀγίων εἰς σὺν ξύλον. ἡ δὲ Ἁγία Ναταλία ἐπαραθάρρυνε τὸν Ἅγιον Ἀδριανόν, λέγασα, ἔλα ἀδελφέ μου ἀνερ, ἢ κάμε ἀρχὴ καλὴ ἐσὺ εἰς τὸ ἀγῶνα τῶν μαρτυρίων, ἀδείξῃς ἢ μὴ φοβηθῆς, ὅτι ὁ Χριστὸς παρασέκεται πλησίον σου νὰ σὲ δυναμώσῃ νὰ νικήσῃς, ἢ νὰ καταχυῖς τὸν τύραννον, ἢ τὸν Πατέρα τῶν δαβόλων. ὅτι ἐάν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ τινὰς δεῦν σφραγίσεται. ταῦτα ἢ ἄλλα πλείονα λέγασα ἡ Ἁγία ἢ σοφώτατη Ναταλία παρακινῆσα τὸν Ἅγιον πρὸς ἀθλήσιν. ὁ δὲ Ἅγιος κάμνωντας τὸ σημεῖον τῶν τιμίσαντων, ἀπλώσαν ἀδύς τὴν δεξιάντη, ἢ τῷ τοῦ ἐκτοφροῦ δῆμιος. ἡ δὲ Ἁγία τὸ ἀρπάξε ἢ τὸ ἔδωκεν εἰς τὴς κόλπες της. Ἐπειτα ἀπλώει ἢ τὸ

ἄλλο χεῖρ, καὶ τὸ ἔκοψε καὶ αὐτὸ ὀσφρατιώτης, τὸ ὁ-
 ποῖον ἐπῆρε καὶ αὐτὸ ἡ Ἁγία, καὶ ἔβαλεντο εἰς κόλ-
 πες της, καὶ ἔπος ἔκοψαν καὶ τῶν ἄλλων μαρτύρων
 τὰς χεῖρας, καὶ πόδας. Εἶπα ἐπὶ ἑσθλῶν οὐκ ἀσεβῆς
 βασιλεῖς να τὴς ἀναλώσῃ δὲ πυρός, καὶ ἀκίστεν-
 τες οἱ Ἅγιοι, ἔλαβαν μεγάλην χαρὰν, ὅτι ἤλ-
 θεν ὁ καιρὸς να ὑπάγῃν πρὸς τὸν ποθέμῃον, καὶ
 να γένῃν θυσία πρὸ Θεῶν ὁ πρὸς δεκτος. καὶ ἔπος
 συρόμῃοι οἱ Ἅγιοι πρὸς τὸ πῦρ ἐπήδησαν ἅπαν-
 τες ὁμοθυμαδὸν εἰς τὴν πυρκαϊάν, ἀκολοθεῖσα
 καὶ ἡ Ἁγία τέτης, καὶ παρόδῃς ἔπεσε ραγδαῖα
 βροχὴ ἐκ τῶν ἑρῶν, καὶ ἐσβύθη τὸ πῦρ. οἱ δὲ
 Ἅγιοι ἐπαρέδωκαν τὰ πνόμεα αὐτῶν εἰς χεῖ-
 ρας Θεῶν, καὶ ἔλαβαν τὴς Στεφῶνης τῆς ἀθλήσεως
 παρ' αὐτῶν. καὶ χριστιανὸς τις ὀλαβῆς Εὐσέβειος ὀ-
 νόματι, λαβὼν τὰ τίμια καὶ μαρτυρικὰ αὐτῶν λεί-
 ψανα, ἔθηκεν αὐτὰ ὀλαβῶς ἐν ἐπισήμῃ τόπῃ.
 ὁμοίως καὶ ἡ Ἁγία Ναταλία μετ' ὀλίγον ἐτελειώ-
 θη ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐνταφιάθη μέσα εἰς τὸ τάφον τῆ
 Ἁγίας Ἀδελιανῆς εἰς δόξαν Θεῶν, Ἀμὴν.

Παραγγελεῖται ὠφέλιμα τοῦ Κυρίου
 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκ τῆς ῥητῆς
 τῆς ἱερᾶς Εὐαγγελίας.

ΚΑὶ πρῶτον, πῶς ὁ Θεὸς πόσον ἠγάπησεν
 τὸν ἄνθρωπον.

Οὕτως ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν Γωάν. γ.
 υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πι-
 σθῶν εἰς ἐμὲ, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἔμῃ μισῆ.

Περὶ πῶς πρέπει τινὰς καὶ ἀγαπᾶ τὸν Θεόν.

Ὁ ἀγαπῶν με, ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τῆ Πα- ιδ.
 τῆρός με. καὶ γὰρ ἀγαπήσω αὐτὸν, καὶ ἐμφανή-
 σω αὐτῷ ἐμαυτόν.

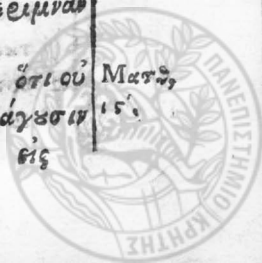
Ὅτι ἐκεῖ ὅπου εἶναι ἀγάπη μαζὴ μετὶ πίσις,
 καὶ ὁ Θεὸς εἶναι ἐν μέσῳ αὐτῶν.

Ἐάν τις ἀγαπᾶ με, τὸν λόγον μου τρήσῃ, καὶ ὁ
 Πατήρ με ἀγαπήσῃ αὐτὸν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐ-
 λθούμεθα, καὶ μονὴ παρ' αὐτοῦ ποιήσο-
 μεν.

Διὰ ἐκείνας ὅπου ἔχον τὴν φροντίδα καὶ μέριμναν
 τῆ κορμίας, καὶ ὄχι τῆς ψυχῆς.

Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πτενὰ τῆ οὐρανοῦ, ὅτι οὐ Ματθ.
 σπεύρουσιν, ἐδὲ θείξουσιν, ἐδὲ σωθήσονται 15.

εἰς

εἰς τὰς ἀποθήκας, καὶ ὁ Πατήρ ἡμῶν ὁ ἑβραϊκὸς
τρέφει αὐτά.

Ὅτι μὲ κόπον, καὶ μὲ στυγερῶν ἀποκλήται ἡ
βασιλεία τῶν ἑβραίων.

ζ'. Στενὴ ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγχοσα εἰς τὴν ζωὴν.

Ὅτι ἡ πίσις χωρὶς τῶν καλῶν ἔργων, εἶναι νε-
κρά.

Πᾶς ὁ ἀκούων μετὰς λόγους, καὶ μὴ ποιῶν αὐτὰς
ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ μωρῷ.

Ὅτι πρέπει τὰ χύσων τὸ αἷμα μας εἰς τὴν ἀ-
γάπην τῶν Χριστῶν.

η'. Γίνεθε φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις, καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ
πτερυγεταί.

Ὅτι ὁ Χριστὸς μακαρίζει ἐκείνους ὅπως πεινοῦν, καὶ
διψῶν εἰς τὴν δικαιοσύνην τῶν.

θ'. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες ἢ δικαιο-
σύνην, ὅτι αὐτοὶ χορταθήσονται.

Ὅτι ὁ Χριστὸς μᾶς προσάξει, ὅχι μόνον νὰ μὴν
πορνείωμεν, ἀλλὰ μὴτε νὰ ἐπιθυμῶμεν.

Ὁ ἐμβλέψας γυναικὶ πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐ-
τῆς, ἤδη ἔμοιχόσεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

Ὅτι ὁ Χριστὸς μᾶς προσάξει, νὰ μὴν χωρίζω-
μεν τὴν νόμιμον μας γυναικα.

ι. ο'. Ὅσῳ ὁ Θεὸς συνέζησεν, ἄνθρωπος μὴ χω-
ριζέτω.

Ὅτι ἐκεῖνος ὅπως δὲν κάνει τὰ ἔργα τῶν Θεῶν, εἶναι
σκλάβος τῶν ἁβόλων.

Ἰωάν. ii'. Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν, δούλος ἐστὶ τῆς ἁ-
μαρ-

μαρτίας. ὁ δὲ δῆλος ἔμνει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς
τὸν αἰῶνα.

Ὅτι ἐκεῖνοι ὅπερ μετανοῶν κὶ κλαίον ἔχονταῖς ἁ-
μαρτίαις τες μὲ θερμα δάκρυα, θέλουν χα-
ρῆ εἰς τὸν Παράδεισον.

Μακάριοι οἱ πενθουῶντες, ὅτι αὐτοὶ παρακλη-
θήσονται. Ματθ.
ε΄.

Ὅτι ὁ Θεὸς προσκαλεῖ καὶ δέχεται κάθε ἁμαρ-
τωλὸν ὁπόταν μετανοᾷ.

Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες κὶ πεφορτισ-
μένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς. ια΄.

Ὅτι χαίρεται ὁ Χριστὸς ὁπόταν μετανοᾷ ὁ ἄν-
θρωπος.

Λεγὼ ὑμῖν, ὅτι ἔγω χαρὰ ἔσαι ἐν τῷ ἔρανό
ἐπὶ οὐ ἁμαρτωλῶ μετανοῶντι, ἢ ἐπὶ συνένη-
κοντα συνέα δικαίοις, οἵτινες οὐ χρείαν ἔχουσι
μετανοίας. Λευκ. ιε΄.

Ὅτι πρέπει νὰ φυλάξωμεν τὴν πίσιν τῆ Χριστοῦ,
κὶ τὰς ἐντολάς τες, κὶ ἐκεῖνα ὅπερ ἐτάξαμεν τῆς
μοναχικῆς τάξεως.

Οὐδεὶς ἐπιβαλὼν τὴ χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' ἄροτρον κὶ
βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω, ὁ δευτὸς ἐστὶν εἰς τὴν βα-
σιλείαν τοῦ Θεοῦ. δ΄.

Ὅτι κάθε εὐας θέλει νὰ ἀπολαύσῃ καθὼς ἔπρα-
ξεν, ἢ νὰ τιμηθῆ, ἢ νὰ ἐνδοξασθῆ.

Μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ
τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ. κὶ τότε ἀποδώσει ἐκάστῳ κατὰ
τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ματθ.
ις΄.

Τότε

κ ε.

Τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς καὶ τοῖς δεξιῶν· πο-
ρθεῖτε ἀπ' ἐμῆς οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ
αἰώνιον, τὸ ἤτοιμασμά μου τὸ ἔξωθεν, καὶ τοῖς
Ἀγγέλοις αὐτῶν· ἐπέινασα γὰρ καὶ ἐκ ἐδάκα-
τέμοι φαγεῖν.

Ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ κολάζονται.

Καὶ τὸν ἀρχεὶον δεξιὸν ἐκβάλλεται εἰς τὸ σκότος
τὸ ἔξωτερον· ἐκεῖ ἔσαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγ-
μὸς τῶν ὀδόντων.

Ὅτι ὕστερα ἀπὸ τὸν θάνατον, δεῖ ὠφελῆ ἢ μετέ-
νοια εἰς τὸν ἀνθρώπον.

κ γ.

Ὅφεις γεννήματα ἐχιδικῶν, πῶς φύγετε ἀπὸ
τῆς κρίσεως τῆς γενένης.

κ δ.

Καὶ τότε κόφονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ
ὄφονται τὸν υἱὸν τῆς ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τὰ
νεφελῶν τῆς οὐρανό.

Ἰωάν.

Ἐγὼ εἰμὶ ἡ ὁδὸς, καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ζωὴ.

ιδ.

Ὅτι ὅποταν ἐχωρῆσεν τὴν ἀγάπην κατὰ Θεὸν ἐ-
νας μὲ τὸν ἄλλον, τότε εἴμεσεν βέβαια τοῦ
Θεοῦ.

ιγ.

Ἐν τῷ γνωσθῆναι πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ
ἔσε, εἰὰ ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.

Ἐν πολλῷ καινὴν διδωμι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλ-
λήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς.

Ὅτι ὁ Χεῖρὸς μᾶς προσάξει νὰ ἀγαπῆ μὲν καὶ τὰς
ἐχθρὰς μας, ὡσαύτω καὶ τὰς φίλους μας.

Λεκ. ε.

Εἰπεν ὁ Κύριος εἰὰ ἀγαπᾶτε τὰς ἀγαπῶντας
ὑμᾶς, ποῖα ὑμῖν χάρις ἔσαι; καὶ ἡ οἱ ἁμαρ-
τω-

πωλοι τὰς ἀγαπῶντας αὐτὰς ἀγαπῶσιν, καὶ ἐὰν
 ἀγαθοποιήτε τὰς ἀγαθοποιῦντας ὑμᾶς, ποία
 ὑμῖν χάρις ἔσται; καὶ ἢ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ
 ποιοῦσι. καὶ ἂν δανείζητε παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀ-
 πολαβεῖν, ποία ὑμῖν χάρις ἔσται; καὶ ἢ οἱ ἁ-
 μαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανείζουσιν, ἵνα ἀπο-
 λάβωσι τὰ ἴσα. πλὴν ἀγαπᾶτε τὰς ἐχθρὰς
 ὑμῶν, καὶ ἀγαθοποιεῖτε καὶ δανείζετε, μηδὲν
 ἐπελπίζοντες, καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς,
 καὶ ἔσοθε υἱοὶ τῆ Θεοῦ τῆ ὑφίστα. ὅτι αὐτὸς χρι-
 στὸς ἐστὶν ἐπὶ τὰς ἀχαρίστους καὶ πονηρὰς. γίνε-
 θε οὖν οἰκτίρμονες καθὼς καὶ ὁ Πατὴρ ὑμῶν
 οἰκτίρμων ἐστὶ.

Εἶπεν ὁ Κύριος ἀγαπᾶτε τὰς ἐχθρὰς ὑμῶν, ὅ-
 λογεῖτε τὰς καταρωμένας ὑμᾶς, καὶ προσέβλε-
 θε ὑπὲρ τῆ ἐπιβλαστούμεν ὑμᾶς, καὶ διακόν-
 των, ὅπως γινώθετε υἱοὶ τῆ Πατρὸς ὑμῶν τῆ ἐν
 οὐρανοῖς, ὅτι τὸν ἥλιον αὐτὴ ἀνατέλλει ἐπὶ πο-
 νηρὰς καὶ ἀγαθὰς. καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ
 ἀδίκους.

Αὐτὴ ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμὴ, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλ-
 λήλους. μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει,
 ἵνα τίς τῶν ψυχῶν αὐτῆ θῆ ὑπὲρ τῆ φίλων
 αὐτῆ.

Ὅτι ὁ Χριστὸς μακαρίζει τὰς ἐλεήμονας.

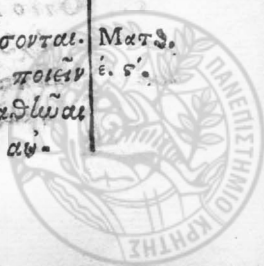
Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Προσέχετε τῶν ἐλεημοσιῶν ὑμῶν μὴ ποιεῖν
 ἑμφορὰς τῶν ἀνθρώπων, ὡς πρὸς τὸ θεαθῆναι

Ματθ.
ἑ.

Γ' αὐν.
ἑ.

Ματθ.
ἑ. 5.

αὐτοῖς, εἰ δὲ μήγε μισθὸν ἔκ ἔχετε παρὰ τῆς
 Πατρὸς ὑμῶν τῆς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ὅτι οἱ δίκαιοι καὶ οἱ ἐλεήμονες μέλλουσιν ναὶ ἀπο-
 λαύσασθαι τὴν βασιλείαν τῆς οὐρανῶν.

κ ε.

Τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, δεῦτε
 οἱ δούλοί μου τῆ Πατρὸς με κληρονομήσατε
 τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ κατα-
 βολῆς κόσμου. ἐπεινάσα γὰρ καὶ ἐδάκατέ μοι
 φαγεῖν.

Ὅτι ὁ Χριστὸς μᾶς προσάξει, ναὶ σκορπίσωμεν
 τὸν πλεῖστον μας εἰς τὰς πτωχὰς, διὰ τὴν βασι-
 λείαν τῆς οὐρανῶν.

Ληκ.

ιβ.

Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν, καὶ δότε ἐλεη-
 μοσύνην. ποιήσατε ἑαυτοῖς βαλαύτια μὴ πα-
 λαιόμενα. θησαυρὸν ἀνέκλειπτον ἐν τοῖς οὐ-
 ρανοῖς, ὅπου κλέπτῃς οὐδὲν ἰσχύει, οὐδὲ σὴς
 ἀφανίζει.

ιδ.

Ἐλεγε γὰρ ὁ Κύριος τῷ κερλικότι αὐτὸν. ὅταν
 ποιῆς ἀριστον ἢ δεῖπνον, μὴ φῶναι τὰς φίλους
 σου, μὴ δὲ τὰς συγγενεῖς σε, ἀλλὰ τὰς πτω-
 χὰς καὶ ἀναπήρας.

Ὅτι καθὼς ἀγαπᾷ τινὰς ναὶ τῆ κάμη ἄλλος κα-
 λουσίη, ἐτὶ πρέπει καὶ αὐτὸς ναὶ κάμη τὸ κα-
 λὸν πρὸς ἄλλον.

ε.

Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι
 καὶ ἡμεῖς ποιῆτε ὁμοίως.

Ὅτι ὁ Χριστὸς μᾶς προσάξει ναὶ ἔχωμεν τὸ θάρ-
 ρος μας εἰς αὐτὸν, καὶ ὄχι εἰς τὰ λόγια μας.

Εἶπεν

Εἶπον ὁ Κύριος, μὴ μεριμνήσητε τῇ ψυχῇ τί Ματθ.
5.
 φάγετε, μὴ δὲ τῷ σώματι ὑμῶν τί ἐνδύση-
 θε. Ζητεῖτε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν δι-
 καιοσύνην αὐτῆς, καὶ ταῦτα πάντα προστεθή-
 σεται ὑμῖν.

Ὅτι ἐκεῖνος ὅπου εἶναι δοσμέος εἰς τὴν φιλαρ-
 γυρίαν, καὶ εἰς τὸν πλῆτον, δύσκολα πηγύσει
 εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θραυῶν.

Εὐκοπώτερον ἐστὶ, κάμηλον διαξυπήματος ρα- 19.
 φίδος διαλθεῖν, ἢ πλέσιον εἰς τὴν βασιλείαν
 τοῦ Θεοῦ.

Ὅτι ἐκεῖνος ὅπου ἔχει τὴν φιλαργυρίαν κολά-
 ζεται.

Οὐαὶ ὑμῖν οἱ πλετουῶτες ὅτι πεινάσετε. ὅτι Λουκ. 6.
 ἀπέχετε τὸν μισθὸν ὑμῶν, καὶ τὴν παράκλησιν.

Ὅρατε καὶ φυλάττεθε ἀπὸ τῆς πλεονεξίας, ὅτι
 οὐκ ἐν τῷ περισσεύειν τινὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἐκ
 τοῦ ὑπαχόντων αὐτοῦ.

Ὅτι καὶ ἡ ὀλίγη ἐλεημοσύνη, εἶναι ἀπορόδεκτος 1 β.
 εἰς τὸν Θεόν, καθὼς καὶ τὴν χήραν.

Ἀναβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶδε τὸς βάλλοντας κα.
 τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον, πλου-
 σίους. Εἶδε δέ τινα χήραν πτωχρῶν βαλῶ-
 σαν ἐκεῖ δύο λεπτά, καὶ εἶπεν, ἀληθῶς λέ-
 γω ὑμῖν ἡ χήρα ἢ πτωχὴ αὐτῆ πλεῖον πτω-
 χων ἔβαλεν. ἅπαντες γὰρ οὗτοι ἐκ τοῦ πε-
 ρισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα τοῦ
 Θεοῦ, αὐτὴ δὲ ἐκ τοῦ ὑπερήματος αὐτῆς ἄ-
 παν-

παντα τον βιον ον ειχεν εβαλεν.

Οτι αι καλοσυυαι η αι νησειαι τε υπερηφανου ,
δεν ειναι δεκται εις τ' Θεον .

Ματθ.

5.

Οταν νησεδητε , μη γινεθε ωσπερ οι υποκει-
ται σκυθρωποι , αφανιζουσι γαρ τα προσωπα
αυτην , οπως φανωσι τοις ανθρωποις νησεδον-
τες . αμυν λεγω υμιν , απεχεσι τον μισθον
αυτην . συ δε νησεδων αλειφαισε τω κεφα-
λω ελαιω , η το προσωπον σε νιφαι . οπως μη
φανησ τοις ανθρωποις νησεδων , αλλα τη Πα-
τρει σου τη εν τη κρυπτω . και ο Πατηρ σου ο
βλεπων εν τη κρυπτω , αποδωσει σοι εν τη
φανερω .

Οτι εκεινοι οπε ειναι παραδομνοι εις ταϊς ξυ-
φαις και αναπαυσαις , δεν κληρονομου την
βασιλειαν τε Θεου .

Λουκ.

5.

Ουαι υμιν οι εμπεπλησμενοι οτι πεινασετε ,
και υμιν οι γελωντες νυν οτι πενηθησετε και
κλαυσετε .

Οτι εξαφνα ερχεται ο θανατος εις καθε ανθρω-
πον , μαλιστα εις τας μεδυσαδες .

Λουκ.

12.

Προσεχετε εαυτοις , μηποτε βαρυθωσιν υμων
αι καρδιαι , εν κραιπαλη η μεθη , η μεριμναις
βιωτικαις , η αφνειδιωσ υμιν επιση η ημερα
εκεινη , ως παγις ηδ επελδισεται επι παντας
τας καθημενους επι προσωπα τ' γης .

Ετουτο το ρητον ειναι της γυναικος του Πιλα-
τε , η οποια του εσειλε , να μιν αποφασηση

τον

τὸν Χειρὸν εἰς θάνατον . καὶ αὐτὴ ἐπίστυσον εἰς
τὸν Χειρὸν .

Μηδῶσοι καὶ τῶ δικαίῳ ἐκείνῳ . πολλαὶ γὰρ ἔπα- λ α τ θ .
θον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν . x ζ .

Ἐδῶ ὁ Χειρὸς μᾶς προσάζει , ὅτι καὶ ἔμμεσε σε-
ρεοὶ εἰς τὴν πίσιν , καὶ εἰς τὰς ἐντολάς τε , καὶ
τότε θέλομεν κάμνη θάυματα ὡσαύτ' καὶ ὁ Χει-
ρὸς .

Ἀλλὰ ἀλλὰ λέγω ὑμῖν , ἐὰν ἔχητε πίσιν ὡς ι ζ .
κόκκον σιναπέως , ἐρεῖτε τῶ ὄρει τέτω , μεταβή-
θι ἐντεῦθεν ἐκεῖ , καὶ μεταβήσεται .

Ἐδῶ ὁ Χειρὸς , καὶ ἀπατός τε κηρύττεται πῶς εἶ-
ναι Θεὸς τῶ ὅλων , καὶ πῶς χωρὶς τὸ θεληματέ
δὲν γίνεται κανεὶα πρᾶγμα .

Οὐχὶ δύο σραξία ἀσχεῖς πωλεῖται , καὶ ἐν ἑξ
αὐτῶ ἐπεσεῖται ἐπὶ τὴν γλῶσσαν τῶ Πατρὸς
ὑμῶν ; ὑμῶν δὲ καὶ αἱ ξίχες τῆς κεφαλῆς πᾶ-
σαι ἠεθμημαί εἰσίν .

Ἐδῶ μᾶς προσάζει καὶ μᾶς ἐρμηνεύει ὁ Χειρὸς ,
ὅτι ὅπου ταν σεκόμεθον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ
σεκόμεθον μὲν ἀλάβειαν , καὶ καὶ προσδύχι-
θουμῳ .

Προσδύχοιμοι δὲ , μὴ βατπολογήσητε ἐν ταῖς
προσδύχῳ . s .

Ἐδῶ ὁ Χειρὸς μακαρίζει τὰς διδασκάλους , καὶ
Πνευματικὰς Πατέρας , ὅπου ταν κέμμεν , κα
θῶς διδάσκον .

Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν , ὅς αὐ ποιήση καὶ διδάξῃ , ἔ

τος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν ἁ-
 ρανῶν.

Εἰδὼ ὁ Χριστὸς προσάξει, ὅτι ἐκεῖνοί ὅπῃ μετα-
 νοῦν καὶ ὁμολογοῦνται, πλέον νὰ μὴ ἀμαρ-
 τάνω.

Γωάν. ε'. Ἰδεύγεις γέγονας, μηκέτι ἀμάρτανε, ἵνα μὴ
 χεῖρον τίσοι γίνῃται.

Εἰδὼ κατηγορᾷ ὁ Χριστὸς ἐκεῖνους ὅπῃ ἐπαινεῦνται
 ἀπὸ τῆς ἀνθρώπου τῷ κόσμῳ τῆς.

Λουκ. ς'. Οὐαὶ ὑμῖν ὅταν καλῶς εἴπωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρω-
 ποι καὶ ταῦτα ἡδὲ ἐποίουν τοῖς ψευδοπροφήταις
 οἱ Πατέρες αὐτῶν.

Εἰδὼ ἐπαινεῖ καὶ μακαρίζει ὁ Χριστὸς, ἐκεῖνους ὅ-
 πῃ ὀνειδίζονται ἀδίκως, καὶ κακοσέρονται
 τὰ ὀνόματά τῆς.

Ματ. ε'. Μακάριοι ἐσαί, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ
 διώξωσιν.

Εἰδὼ ἀναγκάζει ὁ Χριστὸς κάθε χριστιανὸν ὅπου
 εἶναι ἄξιος ὅτι νὰ μεταλάβῃ τὰ ἄχραντα μυ-
 στήρια.

Λουκ.
 κ β'. Τῆς ποίεσι τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον.
 τῆς ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

Εἰδὼ ὁ Χριστὸς οὐρίζει ὅτι ὅποιος λυπᾶται τὸ κορ-
 μί, χάνει τὴν ψυχὴν τῆς, καὶ ὅποιος τὸ ἐχθρόει-
 ται, ἐκέρδισε τὴν ψυχὴν τῆς.

Ματ. ι'. Ο ὄρων τὴν ψυχὴν αὐτῆς ἀπωλέσει αὐτήν. καὶ
 ὁ ἀπωλέσας αὐτήν ἵνα κενέμῃς δέξῃ αὐτήν.

Εἰδὼ ὁ Χριστὸς ἀναγκάζει κάθε χριστιανὸν ἀμαρ-
 τώ-

πωλόν εἰς μετάνοιαν, καὶ ἐξομολόγησιν.

Οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ υἰγιαίνοντες ἰατρῶν, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. Λευκ. ε.

Ἐδῶ μᾶς παραγγέλλει ὁ Χεῖσός να ἰδέσθῃ, καὶ να παρηγορεῖσθῃ τῆς ἀρρώστιας.

Ἡθεύνησα, καὶ ἐπισκέψασθέ με. ἐν φυλακῇ ἤμην καὶ ἦλθετε πρὸς με. Ματθ. κ. ε.

Ἐδῶ ὁ Χεῖσός, μᾶς ὀρίζει, ὅτι κάθε αὐθραπος ὅπῃ πισδῶει εἰς τὸ ὄνομάτε, καὶ κάμνει τὰ ἔργατε, δοὺν κολάζεται.

Ὁ πισδῶων εἰς ἐμέ, καὶ ἄποθανήζησεται. καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πισδῶων εἰς ἐμέ, ἐμὴ ἄποθανῆει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἐδῶ ὁ Χεῖσός κατηγορεῖ ἐκείνους, ὅπῃ κατηγορεῖν, καὶ καταλαλοῦν τῆς ἄλλιας.

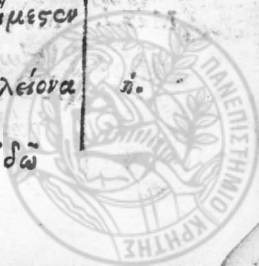
Τί βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τῆ ἀδελφῆ σου, τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ δοκὸν καὶ κατανοεῖς; ζ.

Ἐδῶ ὁ Χεῖσός φανερώνει τῆ λόγιατε, πῶς αὐτός εἶναι Θεός, καὶ κυβερνήτης τῆ κόσμου.

Καταμάθετε τὰ κείνα τῆ ἀρχῆ, πῶς αὐξάνει, καὶ κοπιᾷ, καὶ ἐνήθει λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐδὲ Σολομῶν ἐν πάση τῇ δοξῇ αὐτῆ περιεβαλετο ὡς ἐν τῆτων. ε.

Ἐδῶ μᾶς διδάσκει ὁ Χεῖσός, να μὴ εἴμεσθιν πλεονέκται, καὶ φθονεροί.

Ἐλθόντες οἱ ἄρῳτοι, ἐνόμισαν ὅτι πλείονα ἔλαβον, καὶ ἔλαβον ἀνά δυνάμιον. π.

Εἶδῶ ὁ Χειρὸς οὐρίζει, ὅτι ὁ καλὸς ἄνθρωπος,
 ὑπὸ τῆν καλῶν τε ποραίρεσιν, κάμνει ὅλαις
 ταῖς παραγγελίαις τῶ Θεῶ, καὶ ὁ πονηρὸς τὰ
 τῶ δαβόλε.

β.

Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τῶ ἀγαθῶ θησαυροῦ
 τῆς καρδίας ἐκβάλλει ἀγαθὰ. καὶ ὁ πονηρὸς
 ἄνθρωπος, ἐκ τῶ πονηρῶ θησαυρῶ, ἐκβάλ-
 λει ποιηρά.

Εἶδῶ μᾶς διδάσκει ὁ Χειρὸς, ὅτι ἐκεῖνος ὁ ἄν-
 θρωπος ὅπῃ γνωρίζει ποῖον εἶναι τὸ θέλημα
 τῶ Θεῶ, καὶ δεῦν τὸ κάμνει, κολάζεται πλέον ὑπὸ
 ἐκεῖνον ὅπῃ δεῦν ἠξούρει.

Λυκ.
β.

Εἰ κεῖνος ὁ δῆλος, ὁ γνῆς τὸ θέλημα τῶ Κυεῖς
 αὐτῶ καὶ μὴ ποιήσας, δαρήσεται πολλὰς. ὁ δὲ
 μὴ γνῆς δαρήσεται ὀλίγας.

Εἶδῶ δείχνει ὁ Χειρὸς τὰ ξία πρόσωπα τῆς Α'-
 γίας Τειάδος.

Γωάν. η'

Ἡ κείσις ἡ ἐμὴ δικαία ἐσίν. ὅτι μόνος οὐκ εἶ-
 μι, ἀλλ' ἐγὼ, καὶ ὁ πέμφας με. καὶ ἐν τῶ νόμῳ
 τῶ ὑμετέρῳ γέγραπται. ὅτι δύο ἄνθρώπων ἡ
 μαρτυρεῖα ἀληθῆς ἐσίν.

Εἶδῶ ὁ Χειρὸς μᾶς διδάσκει ὅτι νὰ μὴ λυπη-
 θεῖμεν τὸ κορμῖμας, μόνον αἰς χύσωμεν καὶ τὸ
 αἶμα μας ἀν τύχη.

Ματ. ι.

Μὴ φοβηθεῖτε ὑπὸ τῶ ὑποκτεινόντων τὸ σῶμα,
 τῶν δὲ ψυχῶν μὴ δυναμένων ὑποκτεῖναι.

Εἶδῶ ὑποφασίζει ὁ Χειρὸς τῶς δικαίας δαὶ τῶ Πα-
 ράδεισον, τῶς δὲ ἀμαρτωλῶς δαὶ τῶ κόλασιν.

Εκ-

Ἐκπορεύονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες εἰς ἀνάσασιν ζωῆς. οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες εἰς ἀνάσασιν κείσεως. Ἰωάν. 4.

Ἐδῶ μᾶς διδάσκει ὁ Χριστὸς, ὅτι δυνὶ κληρονομήν τὸν Παράδεισον ὅσοι ἔσῳν, πίνουσι, καὶ μεθεῖν, μόνον ὅσοι νησθεῖν, καὶ ἀγρυπνεῖν.

Εἰσελθετε δια τῆς στενῆς πύλης. Ὅτι πλατεία ἡ πύλη, καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς, ἡ ἀπάγασα εἰς τὴν ἀπώλειαν. Ματθ. 8.

Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι κλαύσετε, καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται. ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται. ἡ γυνὴ ὅταν τίκει ἔχει λύπην, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς. ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκ ἔτι μνημονεύει τὴ θλίψεως δια τὴν χαρὰν. ὅτι ἐγενήθη ἀνθρώπος εἰς τὸν κόσμον. Ἰωάν. 15.

Ἐδῶ ὁ Χριστὸς μακαρίζει ἐκείνους ὅτι κακοπερνεῖν εἰς τὸν κόσμον δια τὸ ὄνομάτε.

Μακάριοι οἱ πενθεῖντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται. Ματθ. 6.

Ἐδῶ ὁ Χριστὸς μᾶς προσάξει νὰ μὴ ὀμνηθῶμεν λόγια, ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε.

Παῦρ ῥῆμα ἀργὸν ὃ ἐὰν λαλήσωσιν οἱ ἀποστόλοι περι ἀυτῶ λόγον ἐν ἡμέρα κρίσεως. 1 β'.

Ἐδῶ ὁ Χριστὸς μᾶς διδάσκει, ὅτι νὰ φροντίζωμεν δια τὰς πτωχὰς, τὰς γυμνὰς νὰ ἐνδύσωμεν, τὰς πεινασμένους νὰ χορτάσωμεν, καὶ τὰς διψασμένους νὰ ποτίσωμεν.

- Λυκ. γ'. Ο ἔχων δύο χιτῶνας, μεταδώτω τῷ μὴ ἔχοντι, καὶ ὁ ἔχων βρώματα ὁμοίως ποιείτω.
- Εἰ δὴ προσάξει ὁ Χριστὸς τὰς ποιμνίας τῆς Ἐκκλησίας νὰ διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, καὶ νὰ τὰς φέρων εἰς τὴν πίσιν τῆς Χριστοῦ.
- Ματθ. κ η'. Εἰ δόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν ἔρανον καὶ ἐπὶ γῆς. πορεύσονται ἔν, μαθητῶσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τῆ Πατρὸς, καὶ τῆ υἱοῦ, καὶ τῆ Ἁγίου Πνεύματος.
- Λυκ. α'. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ δόλονημῶς ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. καὶ πόθεν μοι τῆτο ἵνα ἔλθῃ ἡ Μήτηρ τῆ Κυρίου μετὰς με;
- Εἰ δὴ ἡ Ἐλισάβετ ἐγκωμιάζει τὸν Χριστὸν καὶ τὴν Παναγίαν, καὶ λέγει.
- α'. Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βασάσασάσε, καὶ μασοὶ ἔς ἐθήλασας. αὐτὸς δὲ εἶπε μενούργε, μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τῆ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.
- Εἰ δὴ μᾶς προσάξει ὁ Χριστὸς, ὅτι νὰ ἔχωμεν ὑπακοὴν εἰς τὰς Πατέρας μας τῆ Ἐκκλησίας, ἢ ὅποια ἀναβίνει πρὸς τὸ Θεόν.
- ι'. Οἱ ἀκένον ὑμῶν, ἐμὲ ἀκεί. καὶ ὁ ἀδελφὸς ὑμᾶς, ἐμὲ ἀδελφεῖ. ὁ δὲ ἐμὲ ἀδελφὸς, ἀδελφεῖ τὸ ἀποσεύλαντάμε.
- Εἰ δὴ ὁ Χριστὸς προσάξει τὰς ἱερεῖς, νὰ διδάξων τὸν λαὸν τῆ Θεοῦ.
- Ματθ. Οἱ μὴ θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι. Εἰ δὴ ὁ Χριστὸς μᾶς δυναμώνει, καὶ μᾶς φωτίζει.

ζει, να μὴ δειλιάσωμεν τοὺς τυράνους.
 Οἴδε οὐκ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, μὴ προμελε-
 τᾶν ἀπολογηθῆναι. ἐγὼ δὲ δώσω ὑμῖν σο-
 μα καὶ σοφίαν.

Λουκ. ε'
 Μάρ.
 γ'.

Ἐδῶ ὁ Ἰησοῦς μας Χειρὸς, λέγει. καθὼς ἔπα-
 θα ἐγὼ διὰ τρεῶν, ἔτι καὶ ἑσείς διὰ τεμνῶν να
 ὑπομοῦντε.

Εὐαγγ.
 Λουκ.

Οὐκ ἐστὶ δούλος μείζων τῆ Κυρίας αὐτῆ, εἰ ἐμὲ Γαίν.
 ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· καὶ τὴν ψυχὴν
 μου τίθημι ὑπὲρ τῆς προβάτων.

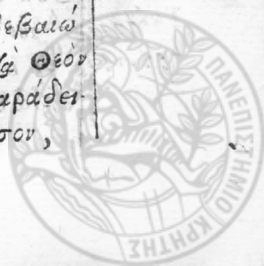
Ἐδῶ ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χειρὸς, μακαρίζει ἐ-
 κείνους ὅτε κάμνουσιν ταῖς ἀρεταῖς θεληματι-
 κῶς διὰ τὸν Κύριον.

Μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑ-
 μετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τῆ
 Θεοῦ. Μακάριοι οἱ πεινῶν-
 τες νῦν, ὅτι χορτασθήσε-
 δε. Μακάριοι οἱ κλαίον-
 τες νῦν ὅτι γελάσετε.
 Μακάριοι ἐσεῖς, ὅταν μισή-
 σωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὀνειδίσωσι. καὶ
 ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν εἶνεκα τῆ
 ἡμετέρας ἀνθρώπων. χαίrete ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
 καὶ σκιρτήσατε, ἰδὲ δὲ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς
 ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Λουκ.

Ἐδῶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χειρὸς μᾶς βεβαιώ-
 νει βέβαια, ὅτι ὅποιος τὸν ὀμολογᾷ διὰ Θεοῦ
 ἀληθινόν, θέλει τὸν βαίνει εἰς τὸν Παράδει-

σον, καὶ ὅποιος πάλιν ἠθέλε τὸν ἀρνηθῆ, θέλει τὸν στείλῃ εἰς τὸ πῦρ τῆς κολάσεως με τοὺς δαίμονας.

Πᾶς ὃς ἀὐ ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῆς ἀνθρώπων, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσῃ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῆς Ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ. Ὁ δὲ ἀρνησάμενος με ἐνώπιον τῆς ἀνθρώπων, ἀπαρνηθήσεται ἐνώπιον τῆς Ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ.

Ἐδῶ οὐρίζει ὁ Χειρὸς, ὅτι ἐκείνος ὅπως ἀρνεῖν καὶ βλασφημεῖν τὴν Ἁγίαν τριάδα, ὅτι θέλω κολαθῆ με τὸν διάβολον.

Τὸ δὲ εἰς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα βλασφημησάντι, οὐκ ἀφεθήσεται, ἕτε ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι, ἀλλ' ἐνόχος ἐστὶ τῆς αἰωνίου κρίσεως.

Ἐδῶ μᾶς λαποφασίζει ὁ Κύριος, ὅτι ὅποιος σέκεται εἰς τὴν πίσιν τοῦ Χειρὸς μὴ καλάτε ἔργα, θέλει ὑπάγῃ εἰς τὸν Παράδεισον, καὶ ὅποιος τὸν ἀρνηθῆ, θέλει κολαθῆ αἰωνίως.

Ἰωάν.
γ.

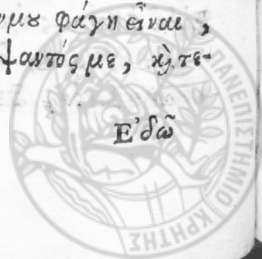
Ὁ πισθῶν εἰς ἐμέ, καὶ κρινεται. ὁ δὲ μὴ πισθῶν ἠδὴ κέκεται.

Ἐδῶ ὁ Χειρὸς ἀναγκάζει κάθε σαρδαῖον, καὶ ἐκκλησιαστικὸν ἀνθρώπον, νὰ μὴ ἀμελᾷ, ἀλλὰ νὰ διδάξῃ τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ.

Ἰωάν.
δ.

Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. τὸ δικόν μου φάγη εἶναι, ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πεμφαντός με, καὶ τελειώσω αὐτὸ τὸ ἔργον.

Ἐδῶ

Εἰδὼ ὡς πρέπει καὶ ἡμεῖς νὰ σαθεύωμεν σερεοὶ εἰς τὴν
πίσιν, καὶ νὰ ἀπέσωμεν ταῖς διδασκαλίαις τῆς δι-
δασκάλων μὲ ὄλω μας τὴν καρδίαν, ὡσανὺ
οἱ Σαμαρίται.

Αὐτοὶ ἤδη ἀκηκόαμεν, καὶ οἶδαμεν, ὅτι ἔπος ἐστὶν
ἀληθῶς ὁ Σωτὴρ τῶ κόσμου.

Εἰδὼ ὁ Χριστὸς μᾶς λέγει, ἐὰν μεταλαμβανώμεν
τὰ ἄχραντα μυστήρια καθὼς πρέπει, θέλει μᾶς
βάνει εἰς τὸν Παράδεισον.

Εἰ γὰρ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν, ὁ ἐκ τῆ ἔρανῃ κατα-
βάς, ἐνώτις φάγη ἐκ τῆς τῆ ἄρτι, ζήσεται εἰς
τὸν αἰῶνα. καὶ ὁ ἄρτος ὃν ἐγὼ δώσω ὑπὲρ τῆ τοῦ
κόσμου ζωῆς. καὶ ἀναστήσω αὐτὸν ἐγὼ ἐν τῇ ἐσ-
χάτῃ ἡμέρᾳ.

Εἰδὼ ὁ Χριστὸς παραγγέλλει, ὅτι ὅποιος δοῦν τὸν
πισθῆει δεῖ Θεὸν ἀληθινόν, ἔχει νὰ κολαδῆ
αἰωνίως.

Εἰδὼ ἤδη μὴ πισθῆσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι, ὑποθανεῖ-
τε ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν. ὑμεῖς ἐκ Πατρὸς
τῆ δεξιᾶ ἐστέ. καὶ τὰς ἐπιθυμίας τῆ Πατρὸς
ὑμῶν θέλετε ποιεῖν.

Εἰδὼ φιλονικουῦ οἱ Ἑβραῖοι εὐχας μὲ τὸν ἄλλον,
δεῖ τὸν Χριστόν. ἄλλοι τὸν ἔλεγον Θεόν, καὶ ἄλ-
λοι Προφήτῳ, ἄλλοι δεῖ Ἄγιον μέγαν. μέ-
ρος ἀπ' αὐτῆς ὅχι.

Πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου ἀπέσαντες τὸν λόγον ἔ-
λεγον, εὐτος ἐστὶν ἀληθῶς ὁ Προφήτης ἄλ-
λοι ἔλεγον ἔπος ἐστὶν ὁ Χριστὸς. ἄλλοι δὲ ἔλε-
γον

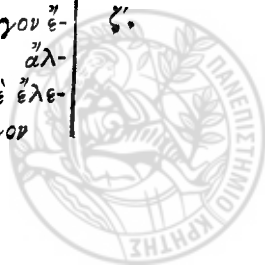
δ.

ε.

ϛ.

δ.

γον

γον, μή γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χριστὸς ἔρχεται; ἢ ἢ ἡ γραφὴ εἶπεν, ἐκ τῆς ἀπέρματος Δαβὶδ, ἢ ἄπο Βηθλεὲμ τῆς κώμης ὅπου ὁ Δαβὶδ ὁ Χριστὸς ἔρχεται; χρίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι' αὐτόν.

Ἐδῶ ὁ Χριστὸς ἀποδείχνει τὸ λόγον τὸ πῶς εἶναι φῶς τῶ κόσμου, ἢ ὅποιος τὸν ἀκολουθεῖ θέλει ὑπάγει εἰς τὸν Παράδεισον.

η.

Ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τῶ κόσμου, ὁ ἀκλυσθῶν ἐμοί, ἢ μὴ περιπατήσει ἐν τῇ Σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

Ἐδῶ ὁ Χριστὸς δίδει μεγαλύτερον ἐξουσίαν τῶ Ἀποστόλων.

Λακ.
κ β'.

Ἰνα ἐδίητε, ἢ πίνητε ἐν τῇ βασιλείᾳ μου. ἢ καθίσηθε ἐπὶ θρόνων, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλάς τῆ Ἰσραὴλ.

Ἐδῶ ὁ Πέτρος καυχᾶται διὰ τὴν ἀποθανῆν μετὸν Χριστόν.

Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, Κύριε μὴ σὲ ἔτοιμος εἰμι ἢ εἰς φυλακὴν, ἢ εἰς θάνατον πορεύεσθαι.

ΚΑΥΚΑΥΚΑΥΚΑΥ
ΚΑΥΚΑΥΚΑΥΚΑΥΚΑΥ

Εἴ τὸρα ρητὰ τῆς Γ' οὐρῆς Εὐαγγελίου, εἰς
ἀπλῶ φράσιν, καὶ Μάρκομ.

Οτι καὶ οἱ δαίμονες, σαρκικῶς ὡμολόγησαν
τὸν Χριστὸν, υἱὸν Θεοῦ.

Λέγωντας ἄφες τί ἔχεις νὰ κάμῃς μετ' ἐμᾶς, ὡς Μαρκ.
ἀ.
σιχ. 24.
Ἰησοῦ Ναζαρηέν; ἦλθες νὰ μᾶς χαλάσῃς,
ἢ ἕδρω σέ ποῖος εἶσαι, ὁ Ἅγιος τῆς Θεοῦ.

Ὅτι ὅποιος ἔχει πίσιν καθαρὰν εἰς τὸν Θεόν, ἡμ-
πορεῖ νὰ λάβῃ ὅτι τῆς ζητᾶ.

Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὡσπὴν εἶδε τὴν πίσιν αὐτῶν, λέγει β'. 5.
εἰς τὸν παράλυτον, τέκνον σὲ εἶναι συγχωρη-
μῶναις αἱ ἀμαρτίαι σε.

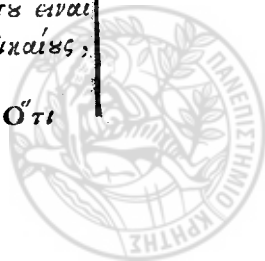
Ἐσθ' ἀ λέγω, σύκο, καὶ ἔπαρε τὸ κρεβάτισμα, 11.
καὶ σύρε εἰς τὸ σπῆτι σε.

Καὶ παρόδους ἐσुकάθη, καὶ ἐσύκωσε τὸ κρεβά- 12.
τισμα καὶ διζήκων ἔξω ὁμοφροσὰ εἰς ὄλεθ. καὶ ὅλοι
ἐξόμαζαν, καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεόν. καὶ ἔλεγον,
ὅτι ποτὲ δευ εἶδαμῶν τέτοιον πρᾶγμα.

Ἐδὼ φθονοῦν οἱ Ἐβραῖοι δευ τὸ θαῦμα ὅπῃ ἔ-
καμεν ὁ Χριστός εἰς τὸν παράλυτον.

Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀκωνπιάστο, τὴς λέγει. οἱ γεροὶ δευ 17.
χρειάζονται ἰατρὸν, ἀλλὰ ἐκεῖνοι ὅπῃ εἶναι
ἀρρώστοι. ἐγὼ δευ ἦλθα νὰ καλέσω δικαίους,
ἀλλὰ τὴς ἀμαρτωλῶς εἰς μετάνοιαν.

Ὅτι

Κεφ. γ'.
11.

Ὅτι καὶ οἱ δαίμονες ὡμολόγησαν φωνικῶς ὅτι Χριστὸν, υἱὸν Θεοῦ.

Ὅτι ὅποιος δὲν πισδεῖ τὴν Ἀγίαν τριάδα, κολάζεται.

29.

Ἀμὴ ὅποιος βλασφημήσει εἰς τὸ πνεῦμα τὸ Ἄγιον, δὲν τῆ συγχωρεῖται εἰς τὸν αἰῶνα. ἀλλὰ κατακρίνεται αἰωνίως.

Ὅτι ὁ Θεὸς δὲν βλέπει πρόσωπον ἀνθρώπου. ἀλλὰ ὅποιος κάμνει τὸ θέλημα τῆ Θεοῦ, ἐκεῖνος πάγει εἰς τὸν Παράδεισον.

35.

Διατὶ ὅποιος κάμνει τὸ θέλημα τῆ Θεοῦ, ἐτῆτος εἶναι ἀδελφός μου, καὶ ἀδελφή μου καὶ μαῖνα μου.

Ὅτι ὅποιος ἔχει πίσιν σερβαῖν εἰς τὸν Χριστὸν, λαμβανέει τὸ ζήτημα.

Κεφ. δ'.
34.

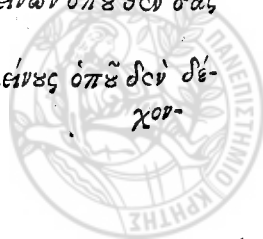
Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῆς λέγει. ὦ θυγατερ ἡ πίσις σε σε ἔσωσε, καὶ σύρε εἰς τὸ καλόν, καὶ ἄς εἶσαι γεννήτριά σου τὸ βάσανόν σε.

Ἐδῶ δίδει κατάραν ὁ Χριστὸς εἰς ἐκεῖνος ὅπερ σέκονται ἐναντίοι εἰς τὴν διδαχὴν τῆ Ἀγίων διδασκάλων, καὶ δὲν τῆς δέχονται.

Κεφ. ε'.
11.

Καὶ ὅσοι δὲν σᾶς δεχθεῖσι, μὴ δὲ σᾶς ἀκέσεν, ἄγατε ἀπ' ἐκεῖ, καὶ τιναῖτε τὸν κορμιοχτὸν ἀπὸ τῆ πόδας, δετὰ κακάτως σημάδεα. ἀλήθεια σᾶς λέγω, ὅτι ἐλαφρότερη εἶναι ἡ κόλασις εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, τῆ Σοδομων, καὶ Γομόρων, παρά ἐκείνων ὅπερ δὲν σᾶς δέχονται.

Ὅτι ὁ Θεὸς ἔχει νὰ κολάσῃ ἐκεῖνος ὅπερ δὲν δέχονται.

χονται τὰ διαγγελικάτου λόγια, εἰς τὸ πῦρ
τὸ αἰώνιον.

Διατί ὅποιος ἐν ἔαπῃ εἰς ἐμῆα, καὶ εἰς τὰ λό- Κεφ. η΄
38.
γιαμα, καὶ ὁ υἱὸς τῶ ἀνθρώπου θέλει ἐν ἔοπι-
ση, καὶ νὰ μὴ τὴς ὁμολογήσῃ ἐξ ἐδικῆς τους
ὅταν ἔλθῃ νὰ κείνη τὸν κόσμον.

Ὅτι δὲν θέλει χάσῃ ὁ ἀνθρώπος τὴν ὀλίγην
ἐλεημοσύνην, ἀλλὰ θέλει λάβῃ τὴν πληρω-
μὴν τῆς.

Καὶ ὅποιος σὰς ποτίζει εἷνα ποτῆι νερὸν διὰ τὸ Κεφ. θ΄
41.
ὀνομάμας ὅτι εἰσε τῶ Χριστῷ, ἀλήθεια σὰς λέ-
γω, δὲν θέλει χάσῃ τὴν πληρωμὴν τῆς.

Καὶ ὅποιος σκανδαλίζει εἷνα διὰ τῆς τῆς μικρῆς
ὅπῃ πισθῆν εἰς ἐμῆα, καλλήτερόν τε εἶναι,
νὰ βαλθῇ μία μύλοπετρα εἰς τὸν λαιμόν τε,
καὶ νὰ ριχθῇ εἰς τὴν θάλασσαν. Ἐκεῖ ὅπῃ ὁ 48.
σκάλυξ αὐτῷ δὲν ὑποθαίνει, καὶ ἡ φωτεία δὲν
σβύσει. Διατί καθὼς με φωτεία θέλει ἀ-
λατιδῆ, καὶ καθὼς θυσία με ἄλας θέλει ἀ-
λατιδῆ. Καλὸν εἶναι τὸ ἄλας. ἀμὴν αὐτὸ ἄλας
γενῆ ἀνάλογον, με τί νὰ ἀλατιδῆ αὐτό; Ἐχ-
τε εἰς τῶ λόγους ἄλας, καὶ εἰρῶσθε ἀνάμε-
σάσας.

Ἐδῶ φοβερίζει ὁ Χριστὸς τὴς πλεονείκτας καὶ φυ-
λαρχύρας.

Εὐκολώτερον εἶναι νὰ περάσῃ τὸ καμύλη διὰ Κεφ. ι΄
25.
τὴν ἔσταν τῆς βελῶνας, παρά ὁ πλεσιος νὰ
ἐμπῇ εἰς τὴν βασιλείαν τῶ Θεοῦ.

Ὅτι

33. Ὅτι ὁ Χριστὸς μὲ τὸ θῆλημα αὐτοῦ ἐπαρεδώθη νὰ
 σαυρωθῆ ὑπὸ τῆς Ἑβραϊκῆς, ἁγῆ ἠγάπης.
 Ὅτι νὰ ὅπως πηγασθῆ εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς
 τοῦ ἀνθρώπου θέλει παραδοθῆ εἰς τῆς ἀρχιε-
 ρεῖς, καὶ γραμματεῖς, καὶ θέλων τὸν κατακρίνει
 εἰς θάνατον, καὶ θέλων τὸν παραδώσῃ εἰς τὰ
 ἔθνη. Καὶ θέλων τὸν ἐμπαίξῃ, καὶ θέλουσιν τὸν
 δῆρῃ. καὶ θέλων τὸν σκοτώσῃ. καὶ εἰς ἡμέραν
 ἡμέραν θέλει ἀνάσθῃ.

43. Ὅτι ἐδῶ ὁ Χριστὸς μᾶς παραγγέλει νὰ εἴμεσθε
 ταπεινοὶ, καὶ νὰ μὴ ζῆτε μὴ πρωτείας καὶ δό-
 ξαις, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἐταπεινώθη.

Ἀλλὰ ἐσεῖς δὲν θέλω νὰ εἴσε ἔτι. ἀλλὰ ὅποιος
 ὑποτασσάσθε θέλει νὰ γινῆ μεγαλύτερος, ἢς γέ-
 νη μικρότερος, καὶ δαδότης σας. Καὶ ὅποιος
 ὑποτασσάσθε θέλει νὰ γινῆ πρῶτος, ἢς γινῆ ὑπι-
 ρέτης ὀλοῦντων, ἁγῆ καὶ ἐγὼ ὅπως ἔγινα ἀνθρώ-
 πος, δὲν ἤλθα νὰ ὑπηρετηθῶ ὑπὸ ἄλλης, ἀλ-
 λά ἐγὼ νὰ ὑπηρετήσω ἄλλης, καὶ νὰ δώσω τὴν
 ψυχὴν μου ἁγῆ τὴν ἀγάπην σας.

Ἐδῶ ὁ Χριστὸς μᾶς προσάξει ὅτι νὰ μὴ ἔχωμεν
 ἔχθραν μὲ κανεὶς ἀδελφόν μας χριστιανόν.

Κεφ. ια'
25.

Καὶ ὅταν σέκεθε εἰς προσδύχην, πρέπει νὰ
 συγχωρᾶτε κάθε φταισίμον, ἁγῆ νὰ λάβετε
 καὶ ἐσεῖς συγχώρησιν ὑπὸ τὸν Θεόν. ἀμὴ ἐὰν
 ἐσεῖς δὲν συγχωρᾶτε εἰς ἄλλον, εἰδὲ ὁ Πα-
 τὴρ ὁ ἐρανοῦς δὲν θέλει σᾶς συγχωρήσῃ.

Ὅτι πρέπει κάθε ἀνθρώπος νὰ εἶναι ἕτοιμος ἁγῆ
 τὴν

τὴν ἑξομολόγησιν, ὅτι δὲν ἠξέδρει πότε ἔρ-
χεται ὁ θάνατος τὰ τὸν ἐπάρη.

Ἐχετε τὸν νένσας, καὶ νὰ εἰς ἐτοιμοὶ νὰ παρα- 1 γ. 33
καλῆτε τὸν Θεόν, ἕατι δὲν ἠξέδρετε τὴν ὠ-
ραν τῆ θανάτῃ.

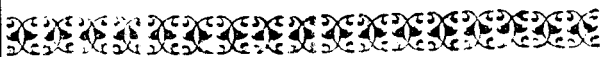
Ἐδῶ μᾶς λέγει ὁ Κύριος, ἕα τὸν ἀμαρτωλὸν καὶ
ἀμετανόητον ἄνθρωπον, ὅτι καλλήτερόντε ἦ-
τον, νὰ μὴ ἤθελε γεννηθῆ εἰς τὸν κόσμον,
παρὰ ὅπῃ ἐγεννήθη νὰ κολαδῆ μὲ τὸν ἀμετα-
νόητον Ἰῆσαν.

Καὶ ἀλήθεια, ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπῃ θέλει ὑπάγῃ Κεφ. ιδ'.
21.
καθὼς εἶναι γεγραμμένον ἕα λόγῃς. ἀμὴ ἀ-
λήμονον εἰς ἐκεῖνον τὸν ἄνθρωπον ὅπῃ ἕα μέ-
σας παραδίδεται ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπῃ. καλλή-
τερόντε ἦτον νὰ μὴ ἤθελε γεννηθῆ ὁ ἄνθρωπος
ἐκεῖνος.

Ὅτι ὁ Χριστὸς τόσον ἠγάπησε τὸν ἄνθρωπον, ὡς-
τε ὅπῃ ἔχυσε τὸ τίμιόντε αἷμα, εἰς τὸν σαυρόν.
καὶ μᾶς ἔδωκε νὰ μεταλαμβανώμεν τὸ Ἅγιον
σῶμα, καὶ αἵματα ἕα νὰ γενῆμεν υἱοὶ τε καὶ τῆς
βασιλείας τε κληρονόμοι.

Καὶ ὅταν ἐβῶρασιν ἐπῆρυν ὁ Ἰησοῦς φωνή. καὶ 22.
τὸ εὐλόγησε, καὶ ἔκοψέτο, καὶ ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ εἶ-
πε, λάβετε φαγετε τῆτο εἶναι τὸ κορμί μου.
Καὶ ἐπῆρε τὸ ποτήρι, καὶ εὐχαρίστησε, καὶ ἔδωκεν
ἡμῖν, καὶ ἐπῆραν ἀπ' ἐκεῖνο ὅλοι. Καὶ εἰπέτους
τῆτο εἶναι τὸ αἷμα μὲ τῆς καινῆς διαθήκης, ὅ-
πῃ χυῖεται ἕα πολλῆς.

15. 15. Σῦρτε εἰς ὅλον τὸν κόσμον, κηρύξτε τὸ Εὐαγγέλιον εἰς ὅλην τὴν κτίσιν. Ὅποιος πισθεῖ, καὶ βαπτισθῆ θέλει σωθῆ, καὶ ὅποιος δὲν πισθεῖ θέλει κατακριθῆ.

Ἐτέρα ῥητὰ ἐκ τῆς Ἐπιστολῶν τῆς Ἀγίας Παύλου.

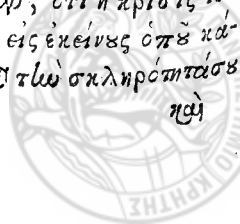
Εδῶ ὁ Παῦλος ὀρίζει, ὅτι ἡ πίστις τῆς χριστιανῶν εἶναι φανερωμένη ἀπὸ τὸν ἴδιον Χριστόν.

Ρ'ωμ. α'. 17. Διατι ἡ δικαιοσύνη τῆ Θεῶ φανεράνεται διὰ μέσων τῆ Εὐαγγελίᾳ ἀπὸ πίσιν εἰς πίσιν, καθὼς εἶναι γεγραμμένον, ὁ δίκαιος θέλει σωθῆ ἀπὸ τῆ πίσιν.

Ἐδῶ ὀρίζει ὁ αὐτὸς, ὅτι ἐκεῖνος ὅπῃ κατηγορεῖ καὶ κατακρίνει τὸν ἀδελφόν τὸν χριστιανόν, κατακρίνει καὶ καταδικάζει τῆ λόγου του εἰς τὴν κόλασιν.

β'. 1. Διὰ τῆτο ὡ ἀνθρώπε ὅποιος καὶ ἀν εἶσαι ὅπῃ κρινεῖς τὸν ἄλλον, ἐσύ εἶσαι ὁ ἴδιος πταισῆς. διὰτι εἰς ἐκεῖνο ὅπῃ κρινεῖς τὸν ἄλλον, τῆ λόγου σου κατακρίνεις, διὰτι ἐσύ ὅπῃ κρινεῖς, τὰ ὅμοια κἀμινεῖς. καὶ ἡ ἐξέδωρμη, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεῶ εἶναι κατὰ ἀλήθειαν εἰς ἐκεῖνας ὅπῃ κἀμινεῖς τὰ τοιαῦτα. Ἀλλὰ καὶ τῆ σκληρότητα σου καὶ

9.

καὶ ἀμετανόητον καρδίαν θηκιάζεις εἰς τὴν λό-
γην σου ὀργῶν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ὀργῆς, καὶ εἰς
φανέρωσιν τῆς δικαίας κείσεως τῆ Θεῶ. Ὁ ὁ-
ποῖος θέλει δώσει εἰς κάθε εἶνα κατὰ τὰ ἔρ-
γα του.

Εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην, εἰς τὴν ὁποῖαν θέλει 16.
ὁ Θεὸς νὰ κείνη τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων, διὰ
μέσων τῶ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τὸ Εὐαγγέλιόν μου.

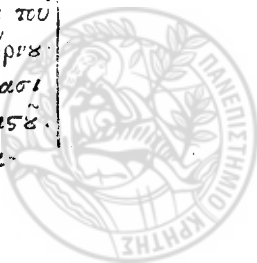
Ἐδὼ λέγει ὁ Παῦλος ἐν Κεφαλαίῳ τετάρτῳ. ὅτι
ὁ Χριστὸς ἐπαρεδώθη διὰ τὰς ἀμαρτίας μας,
καὶ ἀναστήθη, διὰ νὰ μᾶς δικαιώσῃ ἡμᾶς τοὺς
πισθόοντας εἰς αὐτόν.

Ὁ ὁποῖος παρεδόθη διὰ ταῖς ἀμαρτίας μας. 16 α.
καὶ ἡμεῖς ἐπιστάσαμεν εἰς τὸ ὄνομά του, καὶ κά-
μνοντες ἀκόμη καὶ ταῖς παραγγελίαις, θέ-
λομεν ἀπολαύσῃ παντοῦ τὴν Παράδεισον.

Διὰ μέσων τῶ ὁποῖος ἐλάβομεν τὸ ἔμπασμα τῆς 16 β.
πίσεως, εἰς τὴν χάριν ἐπέτιω εἰς τὴν ὁποῖαν
σεκόμεθον, καὶ καυχόμεθον εἰς τὴν ἐλπίδα
τῆς δόξης τῆ Θεῶ.

Ἐδὼ μᾶς λέγει ὁ Ἀπόστολος, καθὼς ἀπὸ τὴν
ἀφορμῶν τῶ Ἀδάμ ἐκολάθημεν, ἔτι διὰ μέ-
σων τῶ Χριστοῦ ἐσώθημεν.

Διατὶ εἰὰν μὲ τὸ σφάλμα τῆ ἐνὸς ἀνθρώπου ἐ- 17.
βασίλευσεν ὁ θάνατος, διὰ μέσων ἐκείνου τοῦ
ἐνὸς, πολλὰ περισσώτερον ἐκείνοι ὅπως πέρι-
σι τὸν πλεον τῆς δικαιοσύνης θέλῃσι βασι-
λεύσῃ εἰς τὴν ζωὴν διὰ τῶ ἐνὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Καθώς λοιπόν ἔλα μέσθ' ἐνός σφάλματος ἤλ-
θε τὸ κρίμα εἰς ὅλους τὰς ἀνθρώπους εἰς κα-
τάκρισιν. Ἐτί καὶ ἔλα μέσθ' ἐνός δικαιώμα-
τος, ἤλθε τὸ χάρισμα εἰς ὅλους τὰς ἀνθρώ-
πους, εἰς δικαιοσύνην ζωῆς. Καὶ καθὼς ἔλα
μέσθ' τῆς παρακοῆς τῆ ἐνός ἀνθρώπου οἱ πολ-
λοὶ κατεσάθησαν ἁμαρτωλοὶ, ἔτι καὶ ἔλα τὴν
ἀφορμὴν τῆς ὑπακοῆς τῆ ἐνός ἀνθρώπου, δηλο-
νότι τῆ Ἰησοῦ Χριστοῦ, θέλωσι κατασάθῃ οἱ
πολλοὶ δίκαιοι.

8. Καὶ ἀν' ἁποθανόντων μὲ τὸν Χριστόν, βέβαια
πιστεύομεν ὅτι καὶ θέλομεν ζῆσθαι μαζὴ μετ' αὐ-
τόν. Τέτοιας λογίσεως καὶ ἐσεῖς λογασιάζετε τῆ
λόγουςας νὰ εἴτε νεκροὶ εἰς τὴν ἁμαρτίαν,
καὶ νὰ ζῆτε εἰς τὸν Θεόν, ἔλα μέσθ' τῆ Ἰησοῦ
Χριστοῦ τῆ Κυρίου μας.

13. Μὴ δὲ νὰ παρασύνετε τὰ κορμιάσας ἄρματα
τῆς ἀδικίας, εἰς τὴν ἁμαρτίαν, ἀλλὰ παρα-
σῆσατε τῆ λόγουςας εἰς τὸν Θεόν, ὡσανόπῃ ἐγι-
νήκατε ἀπὸ νεκρῶς ζωντανοὶ, καὶ τὰ μέλησας
ἄρματα δικαιοσύνης εἰς τὸν Θεόν.

17. Διατί ἐκεῖνο ὡπῆ θέλει ἡ σάρκα, εἶνα ἔχθρα
πρὸς τὸν Θεόν. Ἐκατί δὲν ἀποτάσσεται εἰς τὸν
νόμον τῆ Θεοῦ, καὶ ἐκεῖνοι ὡπῆ κάμνουν τὸ θέλη-
μα τῆ σαρκός, δὲν ἠμποροῦν νὰ ἀρέσωσι τοῦ
Θεοῦ. Ἐκατί εἰάν ζῆτε σαρκικῶς, μέλλετε νὰ ἀ-
ποθανέτε, ἀμὴ εἰάν θανατώνετε ταῖς πράξαις
τῆ κορμίας μὲ τὸ πνεῦμα θέλετε ζῆσθαι. Ἐκατί
ὄσοι

ὅσοι ἄνθρωποι κυβερνῶνται μὲ τὸ πνεῦμα τῆ
Θεῶ, ἐπεὶ εἶναι υἱοὶ τῆ Θεῶ.

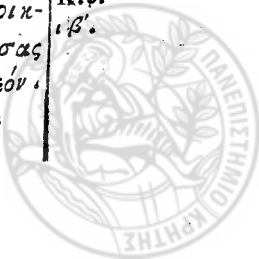
Τί θέλομεν εἰπεῖ. λοιπὸν εἰς ἐπεὶ; εἰ ὁ Θεὸς
εἶναι ἕξ τῶμας, τίς θέλει εἶναι ἐναντίονμας.
τίς θέλει νὰ μᾶς χωρίσῃ ἀπὸ τῆ ἀγάπῃ τῆ
Χριστοῦ; θλίψις, ἢ σκνοχωρία, ἢ διωγμὸς,
ἢ πείνα, ἢ γυμνότης, ἢ κίνδυνος, ἢ μάχαι-
ρα; καθὼς εἶναι γεγραμμένον, ὅτι ἕξ λόγου
σε θανατέμεθον καθημέραν, ὡσανὶ πρόβατα
τῆς σφαγῆς ἐλοχιαθήκαμεν; ἕξ τι πισδῶ,
ὅτι εἶδὲ θανάτος εἶδὲ ζωῆ, μήτε ἄγγελοι, εἶ-
δὲ ἀρχαί, μήτε δυνάμεις, εἶδὲ τὰ φαινόμε-
να, εἶδὲ τὰ μέλλοντα, εἶδὲ ὕψος, μήτε βά-
θος, εἶδὲ καμία ἄλλη κτίσις, μήτε τιμὴ τῆ
κόσμου τῆς, μήτε τιμωρία θέλει δωρηθῆ νὰ
μᾶς χωρίσῃ ἀπὸ τῆ ἀγάπῃ τῆ Χριστοῦ.

Ὅτε εἰ ὁμολογήσῃς ἐν τῷ σώματί σε τὸ Κύριον
Ἰησοῦν Θεὸν ἀληθινόν, καὶ πισδέσῃς εἰς τὴ καρ-
δίαν σε, ὅτι ὁ Θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν,
θέλεις σωθῆσθαι. ἕξ τι μὲ τῆ καρδίας σε πι-
σδέεται εἰς δικαιοσύνην, καὶ μὲ τὸ σῶμα ὁμο-
λογεῖται εἰς σωτηρίαν. ἕξ τι λέγει ἡ γραφή,
κάθε ἄνθρωπος ὅπῃ πισδέει εἰς τὸν Χριστόν,
δὲν θέλει ἐν ἑαπῇ.

Παρακαλῶ σας λοιπὸν ἀδελφοί, ἕξ τῆς οἰκ-
τιρμῆς τῆ Θεῶ, νὰ παρασῆσετε τὰ σώματά σας
θυσίαν ζωντανήν, ἁγίαν, διάρρῃσον εἰς τὸ Θεόν.
τὴ ἀληθινώσας προσκυνῆσιν πρὸς τὸ Θεόν.

M 2 Η ἀγά-

31.

Κεφ. ι.
9.Κεφ.
ιβ.

9.

Ἡ ἀγάπη νὰ μὴ εἶναι εἰς ἐσᾶς πλᾶσῆ· νὰ συ-
 χνεῖτε τὸ πονηρὸν· νὰ σμίγῃτε εἰς τὸ καλόν·
 νὰ ἀγαπᾶτε ἄλλο τὴν καρδίαν σας εἰς τὸ ἄλ-
 λον, ὡσανὺ ἀδελφοί· εἰς τὴν τιμὴν νὰ ποτι-
 μᾶ εἰς τὸν ἄλλον· εἰς τὴν σπᾶδὴν νὰ μὴ εἶ-
 σε ὀκνηροί, θερμοί, καὶ πρόθυμοι εἰς τὴν ψυ-
 χῶν, νὰ δαδύετε τὸν Κύριον· μὲ ἐλπίδα νὰ
 χαίρεσθε· εἰς τὰς πειρασμοὺς νὰ ὑπομῆτε,
 εἰς τὴν προσβολῶν νὰ προσκατερήτε, τὴν φι-
 λοξενίαν νὰ ἀγαπᾶτε, ἀλογᾶτε ἐκεῖνος ὅπῃ
 σᾶς καταξέχου, νὰ τὰς ἀλογῆτε λέγω, καὶ
 νὰ μὴ τὰς καταράσθε· νὰ ἔχετε μίαν γνώμην
 ἀνάμεσον σας· νὰ μὴ εἶσαι ὑπερήφανοι, ἀλ-
 λά νὰ περιπατῆτε ταπεινά· μὴ κάμῃτε τοῦ
 λόγου σας σοφῆς, νὰ μὴ ἀνταποδίδετε εἰς κα-
 κῶν κακὸν ἀντὶ κακῶν· νὰ μὴ ξεδικαίωῃτε
 τοῦ λόγου σας ἀγαπῆτοι, ἀλλὰ νὰ δίδετε τό-
 πον εἰς τὸν θυμόν· Διατὶ εἶναι γεγραμμένον,
 ἐδικήματα εἶναι ἡ ἐκδίκησις, ἐγὼ θεῶν ἀνταπο-
 δόσῃ λέγει Κύριος, μὴ νικᾶσθε ἄλλο τὸ κακόν,
 ἀλλὰ μὲ τὸ καλοσιώλωσθε ἑκάστον τὸ κακόν·

Κιο. γ.
12.

Ἡ νύκτα ἐπέραςε, δηλονότι ἡ παρῶσα ζωὴ, ἡ
 ἡμέρα ἐσήμωσεν, ἡ γὰρ ὁ Χριστὸς νὰ μας κρι-
 νῇ· ἂς ρίξωμεν ἄλλο τὸν λόγον μας λοιπὸν τὰ ἔρ-
 γα τοῦ σκότους, καὶ ἂς ἐνδυθῶμεν τὰ ἄρματα
 τοῦ φωτός· ἂς περιπατοῦμεν ὁμορφα χριστιαν-
 νικᾶ, ὄχι εἰς πολυφαγίαις, καὶ μέθαις, ὄχι
 εἰς πορνείαις, καὶ ἀκαθαρσίαις, ὄχι εἰς φιλο-

νικίαν κὶ φθόνον. ἀλλὰ ἐνδυσθῆτε τὸν Κύριον
 ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, κὶ μὴ φροντίζετε σα-
 τῶν σάρκα, νὰ κάμετε ταῖς ἐπιθυμίαις της.
 Ἐκεῖνος ὅπῃ ἔσῳγει, ἄς μὴ καταφρονῇ ἐκεῖ-
 νον ὅπῃ δού ἔσῳγει. κὶ ἐκεῖνος ὅπῃ δού ἔσῳγει,
 ἄς μὴ κατακρίνῃ ἐκεῖνον ὅπῃ ἔσῳγει. Διότι
 ὁ Θεὸς τὸν ἐδέχθηκεν εἰς τὴν λόγους. ποῖος εἶ-
 σαι ἐσύ ὅπῃ κείνεις ἀλλανθὴ δαδύτῳ; εἰς τὸν
 ἐδικόντῃ αὐθούτῳ σέκει, ἢ πέφτει. Ἐὰντι δυ-
 νατὸς εἶναι ὁ Θεὸς νὰ ἴσῃση.

Καὶ σὺ τί κείνεις τὸν ἀδελφόν σου; ἢ κὶ σὺ τί κα-
 ταφρονεῖς τὸν ἀδελφόν σου; Ἐὰντι ὅλοι μέλλο-
 μῃ νὰ παρασαθῶμεν εἰς τὸ κελῆριον τῆ Χρι-
 στῆ. Διατί εἶναι γεγραμμένον. Ἐγὼ λέγει
 Κύριος, ὅτι κάθε γόνατον θέλει γονατίση
 εἰς ἐμῶν. καὶ κάθε γλῶσσα θέλει ἔξομολο-
 γηθῆ εἰς τὸν Θεόν. κάθε εἴας λοιπὸν ἀπὸ ἐ-
 μᾶς θέλει δώση λογαριασμὸν εἰς τὸν Θεόν ἕκ-
 λόγους τῆ.

Πρὸς Κορινθίους. Κεφάλαιον. γ'.

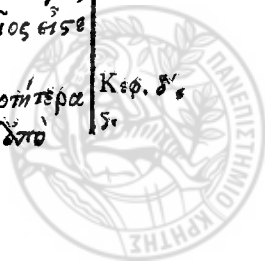
σιχ. 16.

Δού ἢ ἔδῳρετε ὅτι εἶσε ἐσεῖς νὰὸς Θεῶ, κὶ τὸ πνεύ-
 μα τῆ Θεῶ κατοικεῖ εἰς ἐσᾶς; ὅποιος μολυῶει
 τὸν ναὸν τῆ Θεῶ, ὁ Θεὸς θέλει τὸν χαλάση,
 Ἐὰντι ὁ ναὸς τῆ Θεῶ εἶναι Ἄγιος, ὁ ὅποιος εἶσε
 ἐσεῖς.

Λοιπὸν μὴ κείνετε εἴας τὸν ἄλλον προπῆτέρα
 ἄπὸ

M 3

Κεφ. δ'
5.

ἄπο τῶν κρείσιν τῶ Θεῷ, ὁποῖας θέλει φω-
τίσει τὰ κρυφὰ τῶ σκότους· καὶ θέλει φανερώσῃ
ταῖς βελαῖς τῶ καρδιῶν, καὶ τότε καθύλας θέ-
λει παρῆ τὸν ἔπαινον ἄπο τοῦ Θεοῦ.

11.

Ἐως ἐπέτην τῶ ὄραν, καὶ πινῶμεν καὶ διψοῦμεν,
καὶ εἴμεσεν γυμνοὶ, καὶ δερνώμεθα· καὶ γυρίζο-
μεν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, μὴ ἔχοντες πῆ νὰ σαθῶμεν,
καὶ κοπιᾶζομεν δαδόντες μὴ ἰδῶμας χεῖρα,
ὑβρίζομενοι.

Κεφ. εἰ.

Ἐ' γεγάσας εἰς τῶ Ἐπιστολῶν, νὰ μὴ σμί-
γεθε μετὰς πόρνους.

9.

Κεφ. ς.

9.

Ἡ δὲν ἠξήδρετε, ὅτι ἄδικοι, βασιλείαν Θεοῦ
δὲν θέλουν κληρονομήσῃ; μὴ πλανᾶθε. ἔτε
πόρνοι, ἔτε ἀρνηταὶ τῶ Χριστῷ· ἔτε μοιχοὶ,
οὔτε μαλακοὶ, μήτε ἀρσενικοῖται, μὴ δὲ κλέ-
πται, ἔτε πλεονέκται, ἔδὲ μεθύσαδες, οὔτε
ὑβρισάδες, οὔτε ἄρπαγες θέλουν κληρονο-
μήσῃ τῶ βασιλείαν τῶ Θεῷ.

15.

Δὲν ἠξήδρετε ὅτι τὰ κορμιάσας εἶναι μέλη τοῦ
Χριστῷ; πέρνωντας λοιπὸν ἐγὼ τὰ μέλη τοῦ
Χριστῷ, νὰ τὰ κάμω πόρνους μέλη μιᾶς γυ-
ναικός; μὴ γινώιτο. ἢ δὲν ἠξήδρετε ὅτι ἐκεῖνος
ὁποῦ σμίγεται μετὰ τῶ πόρνῶν εἶναι εἷνα κορ-
μὴ μεταυτῶν; ἔτε λέγει. θέλω εἶσαι οἱ
δύο εἰς σάρκα μίαν· καὶ ἐκεῖνος ὁπῶ ἀνταμόνε-
ται μετὰ τὸν Κύριον, εἶναι εἷνα πνεῦμα. φέγγε-
τε λοιπὸν ἀδελφοὶ τῶ πορνείαν, καὶ ἄπο
κάθε ἄλλῶ ἀμαρτίαν ὁπῶ κάμνει ὁ ἀνθρώπος
εἶναι

εἶναι ἔξω ἀπὸ τὸ κορμί τε, ἀμὴ ἐκείνος ἵπὸ
 πορνείας, ἀμαρτάνει καὶ μολύνει τὸ ἴδιον του
 κορμί. ἢ δὲν ἠξοῦρετε ὅτι τὸ κορμίσας εἶναι
 ναὸς τῆς Ἁγίας Πνεύματος ὅπῃ εἶναι εἰς ἐσᾶς, τὸ
 ὁποῖον πνεῦμα ἔχετε ἀπὸ τὸν Θεόν, καὶ δὲν ἠ-
 σε τῆς λόγουςας.

Ἀδελφοί, τί λογιαίσετε, καὶ τί βαύετε εἰς τὸν Κεφ. ι.
16.
 νοῦσας, τὸ ποτίειον τῆς διλογίας τὸ ὁποῖον
 διλογοῦμεν δὲν εἶναι αὐτὸ τὸ ἴδιον αἷμα τοῦ
 Χριστοῦ; καὶ τὸ φωμί ἐκείνο ὅπῃ βαύομεν εἰς τὸ
 ποτίει, δὲν εἶναι αὐτὸ τὸ ἴδιον σῶμα τῆς Χριστοῦ,
 ναὶ βέβαια εἶναι. Ὅτι εἴνα σῶμα εἴμεσε λοι-
 πόν, εἴνα φωμί, ἢ γὰρ εἴνα κορμί ὄλαιμας,
 δεῖτι ὅλοι μεταλαμβάνομεν ἀπὸ τίνω αὐτῶ
 κοινωνίαν.

Περὶ τελείας ἀγάπης. ἐν Κεφαλαίῳ, ι γ'.

Εἰ ἀν ἠξοῦραμεν ὄλαις ταῖς γλώσσαις τῆς ἀν-
 θρώπων, καὶ νὰ καταλάβομεν ὡσανοί Ἁγ-
 γελοι, καὶ ἀγάπῃ νὰ μὴ ἔχωμεν, ὁμοιάζο-
 μεν ὡσαν εἴνα χάλκωμα, ἢ ὡσαν μίαν καμ-
 πανά ὅπῃ βοᾷ. καὶ ἀν ἔχωμεν προφητείαν καὶ νὰ
 γνωρίζωμεν ὅλα τὰ μυστήρια καὶ ὅλων τῶν γνῶ-
 σιν, καὶ ἰὰ ἔχωμεν ὅλων σωσῶ τὴν πίσιν ὅπῃ
 καὶ τὰ βουὰ νὰ μετατοπήσωμεν, δὲν εἴμασε
 τίποτες. Καὶ ἀν δώσω ὅλον τὸ βίον μου εἰς τοὺς
 πτωχεύς, καὶ νὰ παραδώσω τὸ κορμί μου δεῖ νὰ

καὶ, ἢ ἀγάπῳ νὰ μὴ ἔχω, τίποτε δὲ ὠφελῶμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, ἡ ἀγάπη σπλαγχνίζεταί, ἡ ἀγάπη δὲ χαίεται, ἡ ἀγάπη δὲ κροδοξᾷ, ἐδὲ ὑπερηφανδύεται. ποτὲ δὲ καὶ ἄχρημα πράγματα. δὲ γυρδύει τὰ δικαίως ὠφέλιμα. ποτὲ δὲ πιερκεῖ τινὰ δὲ βαίνει εἰς τὸν νοῦν τὸ κακὸν. δὲ χαίρεται εἰς τὴν ἀδικίαν, ἀλλὰ πάντα χαίρεται εἰς τὴν ἀλήθειαν. Ὅλα τὰ βασᾶ με ὑπομονῶ, ὅλα τὰ πισδύει, ὅλα ἐλπίζει, ὅλα τὰ ὑπομῶ, ἡ ἀγάπη ἐδὲ ποτε ξεπέφτει.

Κεφ. ιδ'.

Ζητᾶτε, ἢ ἀκολουθᾶτε τὴν ἀγάπῳ, ἐπιθυμεῖτε δὲ νὰ δοκτῶσῃτε τὰ πνδματικά χαρίσματα.

34.

Αἱ γυναικῆσας, εἰς ταῖς Ἐκκλησίαις, ἀσσιωπῶσῃ. δὲ τὲ δὲ ταῖς ἐδόθη ἔξουσία νὰ λαλοῦσιν. ἀλλὰ πρέπει νὰ ὑποτάσσωνται, καθὼς ἢ ὁ νόμος ορίζει. Καὶ αὐθόλου νὰ μάθωσῃ τίποτε, ἀσ ἐρωτήσῃ τὸς ἀδρῆσ εἰς τὸ σῆτι δὲ τὲ ἄχρημον πράγμα εἶναι, νὰ σωτυχεῖσῃ αἱ γυναικῆσ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῷ Θεῷ.

31.

Νὰ ὀπῆ σᾶσ λέγω μυσῆιον ἀληθινὰ ὅλοι δὲ θέλομεν ὑποθᾶν. ἀλλὰ ὅλοι θέλομεν ἀλλοχθῆ, εἰς μίαν σιγμὴν ὡς ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμῶ, εἰς τὴν ὑπερινῶ ἔμπέτα, δὲ τὲ θέλει σάλπισει ἢ σάλπιγγα, ἢ οἱ νεκροὶ θέλωσ ἀνάσῃ δὲ ἀφθαρτοί, ἢ ἡμεῖσ θέλομεν ἀλλοχθῆ.

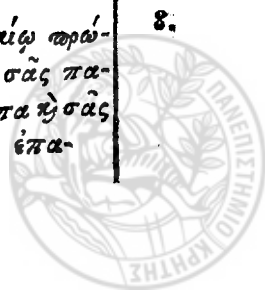
δὲ τὲ

Ἐὰν ἀναγκαῖον εἶναι τὸ φθαρτὸν ἐπὶ τὸ κορμὴ
 νὰ ἐνδυσθῇ ἀφθαρσίαν. καὶ τὸ θνητὸν τῆτο νὰ
 ἐνδυσθῇ ἀθανασίαν. Διατῆτο ἀγαπητοῖμα ἀ- 58.
 δελφοὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ σέκεδε σερσοὶ ἀμε-
 τασάλοιοι περισσόοντες εἰς τὸ ἔργον τῆ Κυ-
 ρεία πάντοτε. ἡξέδρετε, ὅτι ὁ κόποςσας δυν
 εἶναι χαῖμῆος εἰς τὸ Κύριον.

Οὐρίζει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐν Κεφαλαίῳ δε- 13.
 κάτῳ ἔκτῳ. ἀρρυπνᾶτε, καὶ σέκεδε εἰς τῆν πί-
 σιν τῆ Χρυσῆ, ἀνδριώνεδε, καὶ δωαμώνεδε.
 Ὅποιοι δυν ἀγαπᾶ τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν 22.
 Χρυσόν, ἄς ἔχη τὸ ἀνάθεμα, μαρναθᾶ. ἡτοι
 ὁ Κύριος ἦλθε.

Ἐν τῇ δούτέρῳ Ἐπισολῇ λέγει. καὶ μὴ σραβο- 14.
 ζολγαράνεδε, μετέκεινον τὸν ζυγὸν τῆ ἀπί-
 σων. Ἐὰν ποίαν μετοχλῶ ἔχει ἡ δικαιοσύνη
 καὶ ἡ ἀδικία; καὶ τί ἔχει νὰ κάμη τὸ φῶς μετὸ
 σκοτάδι; καὶ ποίαν συμφωνίαν ἔχει ὁ Χρυσὸς
 μετὸν διάβολον; ἡ τί μερτικὸν ἔχει ὁ πιστὸς
 μετὸν ἄπιστον; καὶ ποῖον σέρξιμον ἔχει ὁ ναὸς
 τῆ Θεῆ, μῆ ἀκάθαρτα προσκυμήματα τῆ ἀ-
 πίσων; Ἐὰν ἐσεῖς εἰσεναὸς τῆ Θεῆ τῆ ζῶν-
 τος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεὸς, ὅτι θέλω κατοική-
 ση εἰς αὐτῆς.

Ἐν τῇ πρῶτῳ Γαλάτας οὐρίζει ἐν Κεφαλαίῳ πρῶ- 8.
 τῳ. ὅτι ἐὰν Ἀγγελοσ Κυρεια ἡθελε σᾶς πα-
 ραγγέλη ἔξω ἀπὸ ἐκεῖνα ὅπερ σᾶς εἶπα καὶ σᾶς
 εἶπα-

ἐπαράγγελα, ἀνάθεμα νὰ εἶναι αὐτὸ πῶς ἄλλο.

β. 16.

Ἐπιτίθει, ὅτι ὁ ἄνθρωπος μὲ ἄλλω πίσιν
δεν εἶναι δυνατὸν νὰ υπάγῃ εἰς τὸν Παράδει-
σον, παρά μόνον μετὰ τὴν πίσιν τῆς Χρῆστος.

γ.

Ὡς ἀνόητοι ἄνθρωποι, ποῖος σὰς ἐπέειραξε καὶ
σὰς ἐφθόνησε νὰ μὴ πείθεσθε εἰς τὸ Εὐαγ-
γέλιον τῆς Χρῆστος; ὁ ὁποῖος ἐκαταδέχθη νὰ
σαυραθῆ ὑμεῖς λόγουσας; Διατί ὅλοι εἴσε ὑμεῖς
Θεὸς ὑμεῖς τὴν πίσιν ὅπως πισθεῖτε εἰς τὸν Κυ-
ριὸν μας Ἰησοῦν Χρῆστον. διατί ὅσοι ἐβαπτι-
σθήκατε εἰς τὸ ὄνομα τῆς Χρῆστος, ἔχετε καὶ αὐτὸν τὸν
Χρῆστον ἐνδυμῆρον.

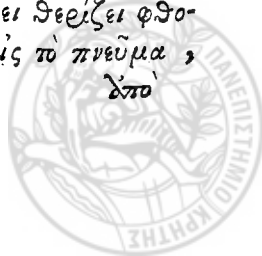
26.

δ.

Σταθεῖτε λοιπὸν βέβαιοι, εἰς τὴν ἐλδοθέριαν
ὅπως μᾶς ἐλδοθήρωσεν ὁ Χρῆστος μετὰ τὸ βάπ-
τισμα, καὶ μὴ σμίγετε μετὰ ἀπίστας ἀνθρώπους.
νὰ ἐγὼ ὁ Παῦλος σὰς λέγω, ὅτι ἐὰν περιτέ-
μνεσθε, ὁ Χρῆστος πλέον μετ' ἐσᾶς δεν εἶναι.
διατί σιμᾶ εἰς τὸν Χρῆστον, ἔτε ἡ περιτομὴ
δεν δυνάται νὰ μᾶς κάμῃ τίποτες καμίας
ὑφέλειαν. ἀλλὰ μόνον ἡ πίσις τῆς Χρῆστος μᾶς
ὑφελει, ὅπως ἐνεργεῖ δια μέσσω τῆς ἀγάπης.

ε. 7.

Μὴ πλανασθε ἀδελφοί, ὁ Θεὸς δεν γελιεται,
ὅρατι ἐκεῖνο ὅπως ἀέρνει ὁ ἄνθρωπος, ἐκεῖνο
καὶ θερίζει. ὅτι ἐκεῖνος ὅπως ἀέρνει εἰς τὴν σάρ-
κα, ὅρατι τὴν σάρκα θελει θερίζει φθο-
ραν. καὶ ἐκεῖνος ὅπως ἀέρνει εἰς τὸ πνεῦμα,
ὅρατι

ὑπὸ τὸ πνεῦμα θέλει θείξῃ ζωῆ αἰώνιον.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς ἐν Κεφαλαίῳ τετάρτῳ, 10.
 ορίζει ὁ αὐτὸς Παῦλος, ὅτι ὁ Κύριός μας
 Ἰησοῦς Χριστὸς ἐκατέβη ὑπὸ τὰς ἄρνας, καὶ
 πάλιν ἀνέβη ἐκεῖ, καὶ ἔχει πάλιν νὰ κατεβῇ
 νὰ κείνη ὅλον τὸ γένος τῶν ἀνῶν.

Ἀπαῖω εἰς ὅλα ἀδελφοί, πέρνοντες τὸ Σκηπτά 5. 16.
 ρι, ἡγουμένω σερραύσας πίζιν, με τίνω ὁ-
 ποίαν θέλετε διωθῆναι νὰ σβέσετε ὅλαις ταῖς
 σαίταις καὶ πονηρίαις τῶ πονηρῶ διαβόλου.

Καὶ πρὸς Φιλιππισίους πάλιν ορίζει. βλέπετε 7. 2.
 τὰς σκύλας, φυλαχθῆτε ὑπὸ τὰς κακὰς ἐρ-
 γάτας, μὴ περπατεῖτε μετὰ τὰς χωρισμῆρας
 ὑπὸ τίνω πίζιν τῶ Χριστοῦ. ὅτι πολλοὶ περι-
 πατῆσι, ὅτι τὰς ὁποῖας πολλὰς φορὰς σὰς
 εἶπα, καὶ πᾶρα πάλιν κλαίωντας σὰς λέγω,
 πῶς εἶναι ἐχθροὶ τῶ σαυρῶ τῶ Χριστοῦ, τῶ ὁ-
 ποίων τὸ τέλος εἶναι ἀφανισμὸς τῆς ψυχῆς τῆς.
 καὶ ὁ Θεὸς τὰς εἶναι ἡ κοιλιά τῆς, καὶ ἡ δόξα τῆς 18.
 εἰς ἐν ἑσπλώ τῆς καὶ ἀτιμίαν, οἱ ὁποῖοι ἔχασι
 τὸν νοῦν τῆς εἰς τὰ ἐπίγεια, καὶ φθαρτὰ πράγ-
 ματα. Ἀμὴ ἡ πολιτεία ἐδικήμας εἶναι εἰς
 τὰς ἄρνας ὑπὸ ἐκεῖ ὅπῃ παντεχρόνου σω-
 τῆρα τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν. Ὁ ὁποῖος
 θέλει νὰ μεταχηματίσῃ καὶ νὰ μεταλλάξῃ τὸ
 ταπεινόνμας κορμί, νὰ γνήσῃ αὐτὸ ὅμοιον
 μετὰ τὸ σῶμα τῆς δόξης τῆς, καὶ τίνω ἐνέργειαν
 ὅπῃ

ὅπῃ δυνάται αὐτὸς, καὶ νὰ ὑποτάξῃ ὅλα εἰς τὴν
λόγον.

ε3.

Καὶ πρὸς Κολοσσαεῖς οὐρίζει, ἐν Κεφαλαίῳ πρῶ-
τῳ. Ἐὰν ὑπομῆτε εἰς τὴν πίσιν θεμελιω-
μῆνοι καὶ βέβαιοι, καὶ δὲν σαλεύετε ἀπὸ τῆς ἐλ-
πίδα τῆς Εὐαγγελίας, τῆς ὁποίας τὴν φωνὴν ἠ-
κέσατε ὅπῃ ἐκηρύχθη εἰς ὅλον τὸν κόσμον,
ὅπῃ εἶναι ἀπὸ κάτω εἰς τὸν ἔρανον, τῆς ὁποίας
ἐγὼ ὁ Παῦλος ἔγινα Διάκονος καὶ κήρυκας. Ὅ-
τι εἰς αὐτὸν κατοικεῖ ὅλον τὸ πλήρωμα τῆς θεο-
πνοῆς σωματικῶς.

β'.9.

γ'.2.

Φροντίζετε τὰ ἀπάνω, ἡγοῦν τῆς ἔρανος, καὶ ὅχι
ἐκεῖνα ὅπῃ εἶναι κάτω εἰς τὴν γῆν, διὰ τὴν ἀ-
ποθάνετε θέλετε, καὶ ἡ ζωὴ σας εἶναι κρυμμένη
μαζὶ μὲ τὸν Χριστόν.

α6.

Καὶ πάλιν πρὸς Τιμόθεον οὐρίζει, ἐν Κεφαλαίῳ
τετάρτῳ. φυλάγετε εἰς τὴν διδασκαλίαν, καὶ
κράτει αὐτὰ, καὶ κάμνοντας ἔτι, θέλεις ὠ-
φελήσῃ τῆς λόγου σας, καὶ ἐκείνης ὅπῃ ἠθέλων
σὲ ἀκρόση.

ε'.10.

Διὰ τὴν ἡ ρίζα ὀλοῦντων τῆς κακῶν εἶναι ἡ φιλαρ-
γυρία. τὴν ὁποίαν κάποιον ἔσωντας νὰ τὴν
ὀρεχθῶσιν, ἐπλανήθησαν ἀπὸ τὴν πίσιν,
καὶ ἐκάρφωσαν τῆς λόγου τους εἰς πολλὰς πόνας.
Ἄ μὴ ἐσὺ ὡς ἀνθρώπου τῆς Θεῶν, φεῦγε ἐξ ἔσπετα,
καὶ ἀπάδαζε δικαιοσύνην, δὲ σέβειαν, πίσιν,
ἀγάπην, καὶ ἀσφάλεια.

Πρὸς

Πρὸς Ἐβραίους δὲ πάλιν ἐν Κεφαλαίῳ τρίτῳ 12.
λέγει. βλέπετε ἀδελφοί μου, μὴ γινῆ κανείας
ἄπιστος, καὶ ξεχωρίζεται ἄπο τὸν Χριστὸν ἀλ-
λά νὰ νεθεπῆτε εἰς τὸν ἄλλον πᾶσαν ἡμέραν
ἕως ὅπῃ εἶναι τῆτι ἡ ζωὴ, δεῖ νὰ μὴ γελα-
σθῆ κανείας μετὶ τῶ ἀπάτῳ τῆ ἀμαρτίας.

Διὰ νὰ μὴ γίνεθε ὀκνηροὶ, ἀλλὰ μιμηταὶ ἐ- 5. 12.
κείνων ὅπῃ κληρονομήσει τὰ ταξήματα, δεῖ
μέσθ τῆ πίστεως, καὶ τῆς μακροθυμίας.

Ἐὰν κανείας καταφρονήσῃ τὸν νόμον τῆ Μωϋ- 1. 28.
σέως μετὶ δύο ἢ ἕξ μάρτυρες, χωρὶς λύπῳ
ἄποθνήσκει. πόσον μάλλον λογιάζετε, θέ-
λει ἀξιώθῃ χειρότερης τιμωρίας, ἐκείνος ὅπῃ
καταφρονεῖ καὶ ἀρνᾶται τὸν υἱὸν τῆ Θεοῦ, καὶ ἐλό-
γιασε δεῖ καὶ δὲ τίποτες τὸ τίμιόν τῆ αἵμα, ἢ
γεν τῶ Ἁγίαν κοινωρίαν.

Καὶ ὁ δίκαιος θέλει ζῆσῃ ἄπο τῆ πίστιν, καὶ εἰς 38.
κανείας σέρνει τῆ λόγῳ ὀπίσω, δεῖ ἀνα-
παύεται ἡ ψυχὴ με εἰς αὐτόν. Ἀλλὰ ἡμεῖς,
δεῖ εἰμεθον νὰ συρθεμεν ὀπίσω, τὸ ὅποῖον
εἶναι εἰς ἀπώλειαν, ἀλλὰ νὰ πισθώμεν εἰς
τὸν Χριστὸν, ὁ ὅποιος εἶναι σωτηρία τῆς ψυ-
χῆς μας.

Ὁ Ἀπόστολος Πέτρος ὀρίζει εἰς τῶ πρώτῳ τῆ 16. 7.
Καθολικῶ Ἐπιστολῶ, ἐν Κεφαλαίῳ δευ-
τέρῳ σίχοι εἰς δέκα. λέγωντας. ἀγαπητοὶ πα-
ρακαλώσας νὰ φυλάγεθε ὡσαν ἕξνοι καὶ δε-
βάται, ἀπὸ ταῖς ἐπιθυμίαις τῆ κορμῆς, αἱ
ὅποια

δ'. 5.

ὅποιαι πολεμῶσι ἐναντίον τῆς ψυχῆς. οἱ ὅποιοι θέλωσι δάσκι λογωσιασμόν ἐκείνου ὅπῃ εἶναι ἔτοιμος καὶ κρίνη καὶ ζώντανους καὶ νεκρούς.

Γωάν.

Θ. Ἀπόστολος Γωάννης ἐν Κεφαλαίῳ δευτέρῳ Ἐπιστολῇ πρώτῃ, ὀρίζει. παιδία ὑσερινῆ ὠραεῖναι, καὶ καθὼς ἀκῶσατέ, ὅτι ὁ ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ τώρα πολλοὶ ἀντίχριστοὶ ἐγίνων. καὶ ἀπὸ τῆτο γνωρίζωμῃ ὅτι εἶναι ὑσερινῆ ὠρα.

18.

Ποῖος εἶναι ὁ ψόψης, παρὰ ἐκεῖνος ὅπῃ ἀρνίεται ὅτι ὁ Ἰησοῦς δευεῖναι ὁ Χριστός; ἐπῶτος εἶναι ὁ ἀντίχριστος ὅπου ἀρνίεται τὸν πατέρα, καὶ τὸν υἱόν. κάθε σῆας ὅπου ἀρνίεται τὸν υἱόν, οὐδὲ τὸν πατέρα ἔχει. ἐκεῖνος ὅπῃ ὁμολογεῖ τὸν υἱόν ἔχει καὶ τὸν πατέρα.

δ'.

Ἀγαθητοὶ μὴ πισδέετε κάθε ἀνθρώπον, ὅτι πολλοὶ ψεύσαι εἶναι, παρὰ ἐκείνης ὅπῃ ὁμολογουῦ ὅτι Ἰησοῦν Χριστόν δευ Θεόν. ἀληθινόν, ὁ ὅποιος ἔλαβε σάρκα, καὶ ἐγίνου ἀνθρώπος. Ὅποιος ἀν ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς εἶναι ὁ υἱὸς τῆ Θεοῦ, ὁ Θεὸς μῆκει εἰς αὐτόν, καὶ αὐτὸς εἰς τὸν Θεόν. Ὅτι ἔεις εἶναι ἐκεῖνοι ὅπου μαρτυροῦσιν εἰς τὸν ἔραβόν. ὁ Πατήρ, ὁ λόγος, καὶ τὸ Ἅγιον πνεῦμα. καὶ ἐτῶτοι οἱ ἔεις σῆα εἶναι, καὶ ἡξόρωμῃ, ὅτι ὁ υἱὸς τῆ Θεοῦ ἦλθου, καὶ μῆς ἔδωκε γνωῶσιν δευ να ἐγνωρίσωμῃ ἐκεῖνον ὅπου εἶναι ἀληθινός, καὶ εἶμεσιν εἰς τὸν ἀ-

δ'. 7.

λη-

ληθινόν, ἦγουν εἰς τὸν υἱὸν τε τὸν Ἰησοῦ Χρισ-
τὸν, ἐπεὶ εἶναι ὁ ἀληθινὸς Θεὸς, καὶ ἡ ζωὴ
αἰώνιος. βέβαια σὰς λέγω παιδία μου, καὶ
φυλαχθῆτε, καὶ νὰ φύγετε ἀπὸ τὴν ἀπίστιαν.

Ὅτι πολλοὶ πλάνοι ἔρχονται εἰς τὸν κόσμον, Ε'πισ.
β'.
ὅπερ δὲν ὁμολογοῦσι τὸν Ἰησοῦ Χριστὸν νὰ ἔ-
λαβε σάρκα. ἐποῦτος εἶναι ὁ πλάνος, καὶ ὁ
ἀντίχριστος.

Βλέπετε τοῦ λόγου σας, *ἵνα* νὰ μὴν χάσωμεν ἑ-
κεῖνα ὅπερ ἐκοπιάσαμεν. ἀλλὰ νὰ παράγωμεν
σωσθῶ τῶ πλερωμῶ. ἵνατι καθεὶς εἷας ὅπερ
παραβῆναι, καὶ δὲν μῆναι εἰς τῶ διδαχῶ τῶ
Χριστοῦ, δὲν ἔχει Θεόν. ἐκεῖνος ὅπου μένει καὶ
σέκει εἰς τῶ διδαχῶ τῶ Χριστοῦ, ἐπεὶ καὶ
τὸν πατέρα, καὶ τὸν υἱὸν ἔχει.

Πώς πρέπει τὰ τέκνα μὰ τιμῶν τῶν γο-
μεῖς τῶν. Ὡς οἱ γομεῖς πρέπει μὰ
ἀγαπῶν τὰ τέκνα τῶν.

Παρμ.

ΥΓὲ μὴ σὲ πλανήσωσιν ἀσεβεῖς ἄνδρες, μὴ
δὲ βεβηθῶς, εἰὰ παρακαλέσασίσε λέ-
γοντες, ἔλθε μεθ' ἡμῶν.

Παρμ.
Σολομ.

Ἄκουε ὑὲ ἐρμηνείαν καὶ νεθεσίαν Πατρὸς σε, καὶ
μὴ δόξης ἀπὸ ταῖς παραγγελίαις τῆς Μη-
τρὸς σε. ὅτι θέλει δεχθῆ ἡ κεφαλὴ σε χα-
ριτωμῶν Στέφανον.

γ'. 34.

Ἄκουε ὑὲ καὶ δέξε ἐμὰς λόγους.

Ἀκούσατε παιδιά μάθησιν Πατρὸς. καὶ χαριτω-
μῶν χάρισμα θέλω σᾶς χαρίσῃ.

Πρὸς Ἐφεσίους, Κεφάλαιον ἕκτον.

Ὡ παιδιά νὰ ὑπακούετε τῶν γονεῖς σας ὅτι ἡ Κυ-
ριον, ὅτι τὸ εἶναι δίκαιον. τίμα τὸν πατέ-
ρα σε καὶ τὴν Μητέρα σε, ἡ ὅποια εἶναι πρώτη
ἐντολὴ μὲ τάξιμον. καὶ εἶς οἱ Πατέρες μὴ
παραπικραίνετε τὰ παιδιά σας, ἀλλὰ ἀνα-
θρέφετέτα εἰς παιδείαν, καὶ νεθεσίαν Κυρίου.
οἱ δὲ οἱ ὑπακούετε τῶν σαρκικῶν σας αὐθεν-
τάδες μὲ φόβον, καὶ φόμον, μὲ ἀπλότητα,
καὶ

ἢ μὲ ἀκακίαν τῆς καρδίας σας ὡσὼν εἰς τὸν
 Χριστὸν, μὴ δαδύετε μόνον ὅταν σᾶς βλέ-
 πω, ὡς τάχα νὰ σᾶς ἀρέσω οἱ ἀνθρώποι,
 ἀλλὰ ὡσὼν δούλοι τῷ Χριστῷ, κάμνοντες τὸ
 θέλημα τῷ Θεοῦ ἀπὸ καρδίας, μὲ ἀγάπῃ
 νὰ δαδύετε, ὡσὼν νὰ δαδύετε τῷ Κυρίου,
 καὶ ὄχι εἰς ἀνθρώπους. νὰ ἠξήδρετε, ὅτι ἐκεῖ-
 νο ὅπου κάμνει καθύνας ἐκεῖνο θέλει πάρῃ
 ἀπὸ τὸν Κύριον, καὶ ντε δούλος, καὶ ντε ἐλδί-
 φeros. ἢ ἐσεῖς οἱ ἀφεντάδες, νὰ κάμετε τὰ
 ὅμοια εἰς αὐτοὺς, ὀλιγοσάετε τὲς φοβερει-
 μούς, ἂς ἠξήδρετε ὅτι καὶ ἐδικός σας ἀφέντης
 εἶναι εἰς τὲς ἔρανοὺς, ἢ προσωποληψία δὲν
 εἶναι σιμᾶ εἰς αὐτόν. τὰ ὅμοια γράφει, καὶ
 πρὸς Κολοσσαεῖς Ἐπιστολῆς, ἐν Κεφαλαίῳ
 ἑτίῳ.

Περὶ ἀνδρογυνῶν, πῶς πρέπει μὲν
ἀγαπῶνται.

Ματθ.
εἰ.

Οὕτως ὁ Θεὸς συνέζωξεν, ἄνθρωπος μὴ
χωριζέτω.

Ἐφεσ.
δ.

Μικέτι περιπατεῖτε, καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη
περιπατεῖ ἐν ματαιότητι τῆς νοῦς αὐτῶν.

Μάρκ. ἰ.
11.

Καὶ λέγετε, κάθε ἄνθρωπος ὅπῃ νὰ ἀφήσῃ τὴν
γυναῖκα, ἢ νὰ ὑπανδρῶθῃ ἄλλῳ, γίνε-
ται μοιχὸς εἰς αὐτήν.

Πέτρ.
ἀ. γ.

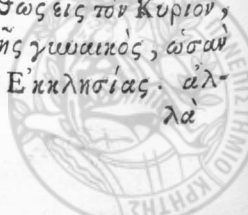
Καὶ εἰ ἢ ἡ γυναῖκα ἀπολύσῃ τὸν ἄνδρα, καὶ
ὑπανδρῶθῃ μὲ ἄλλον, εἶναι μοιχὴ.

Καὶ αἱ γυναῖκες, νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τὰς ἰδί-
αυτας ἄνδρας. Ὁμοίως ἢ οἱ ἄνδρες, νὰ συγκα-
τοιχεῖσι μὲ τὰς ἰδίαιαυτας ἢ σεφανομνίες γυ-
ναῖκαυς.

Ἐδῶ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὀρίζει, ὅτι ὁ ἄνδρας
νὰ μὴ ἀφήνῃ τὴν νόμιμόντην γυναῖκα, ἔτε
ἢ ἡ γυναῖκα νὰ μὴ ἔχη ἄδειαν νὰ ἀφήσῃ τὸν
νόμιμόντην ἄνδρα.

Ἐφεσ.
Κεφ. εἰ.
22.

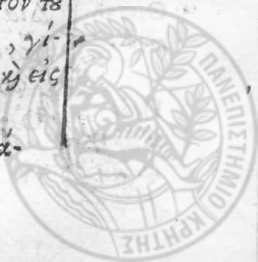
Καὶ γράφει πρὸς Ἐφεσίους ἐν Κεφαλαίῳ πέμ-
πτῳ. αἱ γυναῖκαυς, νὰ ὑποτάσσεσθε εἰς τοὺς
ἰδίαιαυτας ἄνδρας, ὡς καθὼς εἰς τὸν Κύριον,
ὅτι ὁ ἄνδρας εἶναι κεφαλὴ τῆς γυναῖκος, ὡσανὺ
ἢ ὁ Χριστὸς εἶναι κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας. ἀλ-
λά

λαὸς καθὼς καὶ ἡ Ἐκκλησία ὑποτάσσεται εἰς
 τὸν Χριστόν, τέτοιας λογίς καὶ αἱ γυναῖκες νὰ
 ὑποτάσσονται εἰς τὸς ἰδίους τὸς ἀνδρας εἰς κα-
 θε παράγμα. οἱ ἀνδρες ἄς ἀγαπῶνται ὡς νόμι-
 μαις γυναῖκαις τὸς, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγά-
 πησε τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἐπαρέδωκε τὴν λόγῃ
 τὴν δι' αὐτῆν. Εἰς τέτοιον ἔσπον χρεωστῶσιν οἱ
 ἀνδρες νὰ ἀγαπῶσιν ταῖς σεφανωμέναις τὸς γυ-
 ναῖκαις, ὡσὺν τὰ ἑδικάτους κορμῖα. ἐκεῖνος
 ὁποῦ ἀγαπᾷ τὴν γυναῖκα τὴν, ἄς ἠξέδῃ ὅτι
 τὴν λόγῃ ἀγαπᾷ, ὅτι ποτὲ κανένας δυν' ἐμί-
 σησε τὴν σάρκα τὴν, ἀλλὰ τὴν θρέφει καὶ τὴν
 σκεπάζει καὶ τὴν ἐπιμελεῖται, καθὼς καὶ ὁ
 Κύριος τὴν Ἐκκλησίαν. ὅτι τὴν τὴν ἀφορ-
 μῶν, ἀναχωρεῖ ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὸν Πατέρα τὸν
 καὶ ἀπὸ τὴν μητέρα τὴν, καὶ καλᾷ μετ' ἡ γυναῖκα τὴν,
 καὶ θέλῃσι γινῆ καὶ οἱ δύο τὸς εἰς σάρκα μίαν. τὸ
 λοιπὸν καὶ ἑσεῖς καθὼς εἷας ἄς ἀγαπᾷ ἡ γυναῖ-
 κα τὴν ὡσὺν καὶ τὴν λόγῃ, καὶ ἡ γυναῖκα νὰ φο-
 βᾷται τὸν ἀνδρα τὸν.

Πρὸς Ῥωμαίους ἐν Κεφαλαίῳ ἐβδόμῳ. Ὅτι ἡ
 γυναῖκα ὑπανδρεμὴν εἶναι δευτέρα εἰς τὸν νό-
 μον τὴν ἀνδρός, ὅσας χρόνας αὐτὸς ζῆ. ἀμὴν ἀν-
 ἀποθανῆ ὁ ἀνδρα τὸν, ἐλθὲ θανάθῃ ἡ γυναῖκα
 ἀπὸ τὸν νόμον τὴν ἀνδρός τὸν. ζῶντος λοιπὸν τὴν
 ἀνδρός τὸν, εἰάν σμιχθῆ μετ' ἄλλον ἀνδρα τὸν, γί-
 νεται μοιχαλὶς καὶ πόρνη. τὸ ὅμοιον εἶναι καὶ εἰς
 τὸς ἀνδρας.

ζ.

Λουκ.
15.

Κάθε ἀνδρῶπος ὅπῃ ἀφήσει τὴν γυναῖκα τε καὶ
πάρει ἄλλῳ, εἶναι μοιχὸς καὶ πόρνος. ὁμοίως
καὶ ἡ γυνὴ αὐτὴ ἀφήσῃ τὸν ἀνδρατος καὶ πέρνει ἄλ-
λον ἀνδρα.

Ἰωάν. ζ.

Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν
κρίνατε.

Περὶ πορνείας.

Πρὸς Κορινθίους πρῶτης Ἐπιστολῆς, κε-
φάλαιον ἕκτον.

Εἴγραψάσας νὰ μὴ σμίγῃτε με πόρνους.
μὴ πλανᾶτε λοιπὸν, ὅτι πόρνοι καὶ μοι-
χοὶ ἀρσενικοῦται, καὶ ἄπιστοι βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ οὐκ κληρονομήσουσι.

ζ.

Διὰ τῆτο ἀδελφοί μου, ἅς καθαρίσωμεν τὴν λό-
γικον ἀπὸ κάθε λογισμὸν τῆς σαρκὸς καὶ τῆς
ψυχῆς, τελειώνοντες ἀγιωσωθῶμεν με φόβον
Θεοῦ.

Πρὸς
Ἐφεσ. ε.

Καὶ πορνεία καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία ἢ πλεονεξία
νὰ μὴ ὀνομάζεται εἰς ἑσᾶς.

Θεσσαλ.
κ. δ.

Διὰ τῆτο, τέτοιας λογικὸν εἶναι τὸ θέλημα τῶ Θεοῦ,
ὅτι ὁ ἀγιασμός σας ἄλλο οὐκ εἶναι, παρὰ νὰ
φυλάγετε ἀπὸ τῆ πορνείαν.

Πρὸς
Ἐβριγ.

Ὁ γάμος ἅς εἶναι εἰς ὅλας τίμιος. καὶ τὸ κρε-
βάτι

βάτι καθαρὸν, διότι τὰς πόρνους καὶ τὰς μοι-
χὰς θέλει τὰς κρίνει ὁ Θεός.

Περὶ ἀγάπης, ὅπῃ πρέπει μὰ ἔχωμεν
ὁ ἕμας πρὸς τὸν ἄλλον.

Α Μὴ ὁ καρπὸς τῆ Πνεύματος εἶναι ἀγά-
πη, χαρὰ, εἰρήνῃ, μακροθυμία, κα-
λοσύνη, ἀγαθωσύνη, πίσις, φρασίς, καὶ ἐγ-
κράτεια. ἀς μὴ γινόμεσθαι κενόδοξοι πα-
ρακινουῦντες ἑἴς τὸν ἄλλον, καὶ ζηλοῦντες ἑἴς
τὸν ἄλλον.

Πρὸς
Γαλ. ε.
22.

Μὲ κάθε λογίς ταπεινοφροσύνη, καὶ φρασί-
ται, μὲ ὑπομονὴν ὑπομένοντες ἑἴς τὸν ἄλλον
μὲ ἀγάπῃ σκεδάζοντες νὰ φυλάττετε ἢ ἀν-
τάμωσιν τῆ Ἁγίᾳ Πνεύματος, μὲ τὸν σιῶδεσ-
μον τῆς εἰρήνῃς. ἑἴς τὸν ἑἶναι ὁ Κύριος, μία ἡ πί-
σις, ἑἴς τὸ βάπτισμα. ἑἴς τὸν Θεὸς καὶ Πατὴρ
ὄλων, ὅπῃ εἶναι ἀπάνω εἰς ὅλα, καὶ ἕξ μὲς
ὄλων, καὶ εἰς ὅλας τας. Διατῆτο ἀφίῶντες
τὸ ψεῦδος, λαλεῖτε ἀλήθειαν κάθε ἑἴς μὲ
τὸν γείτονα, ὅτι εἴμεσθαι μέλη ἑἴς τῆ ἄ-
λλῃ. Ὁργίζεσθαι καὶ μὴ ἀμαρτάνετε. ὁ ἥλιος
νὰ μὴ βασιλεύσῃ εἰς τὴν ὀργῆν. μὴ δί-
δετε ὅπῃ εἰς τὸν ἕξβολον, κάθε λόγος σα-
φρὸς ἀς μὴ εὐγῆ ὀπὸ τὸ σῶμα τας. κάθε λο-

Ἐφεσ.
δ'. 2.

25.

γίς πικεία, ἢ θυμός, ὄργη, ἢ κραυγή, ἢ βλασφημία, ἢ συκωθὴ ὑπολόγησας, ἀπάμα μὲ κάθε κακίαν, ἢ γίνεθε καλοὶ εἰς τὸν ἄλλον, ἀπλαγχτικοί, συγχωρεῖντες εἰς τὸ ἄλλο, καθὼς ἢ ὁ Θεὸς σᾶς ἐσυγχώρησεν εἰς τὸν Χριστόν.

εἰ. Γίνεθε λοιπὸν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ, ὡσαντεῖνα ἀγαπημῆα. ἢ περιπατεῖτε μὲ ἀγάπῃ, καθὼς ἢ ὁ Χριστὸς μᾶς ἀγάπησεν, ἢ παρέδωκε τὸ λόγους ἕνεκα τῆς ἡμῶν. λαλῶντες ἀνάμεσάσας μὲ φιλίαν ἢ ὕμνος, ἢ ᾠδαὶς Πνευματικαῖς, ᾄδοντες ἢ ψάλλοντες μὲ τὴν καρδίαν σας πρὸς τὸν Κύριον.

Κολοσ.
γ'. 13.

ὑπομύνοντες εἰς τὸν ἄλλον, ἢ κάμνοντες χάριν εἰς τὸ ἄλλο. ἀνέχη κανείας εἰς κανεία τίποτες ἀμφιβολία. καθὼς ὁ Χριστὸς σᾶς ἔκαμε χεῖρον, ὁμοίως ἢ ἐσεῖς. καὶ ἀπάνω εἰς ὅλα ταῦτα νὰ ἐνδυσθῆτε τὴν ἀγάπην, ἢ ὅποια εἶναι ἐρεῶσις ἢ τελειότητος. ἢ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ εἰς αὐτοψύχην εἰς ταῖς καρδίαις σας. ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ εἰς κατοικήσιν πλοσίως εἰς ἐσᾶς μὲ σοφίαν, διδάσκοντες ἢ νουθετοῦντες εἰς τὸν ἄλλον.

Θεοσαλ.
α'. δ' 9.

Καὶ ἕνεκα τὴν Φιλαδελφίαν δεῖν ἔχετε χεῖραν νὰ σᾶς χεῖρωμῃ. ἕνεκα ἀπατοῖσας ἐσεῖς εἰσαθε θεοδίδακτοι εἰς τὸ νὰ ἀγαπᾶτε εἰς τὸν ἄλλον.

Τιμ. α'.
8.

Θέλω λοιπὸν νὰ προσδύχωνται οἱ ἄνδρες, συκωθόν-

κάνοντες χέρια καθαρά χωρὶς ὀργῆς ἢ ἀμφιβολίας.

Κανένα νὰ μὴ βλάσφημᾷσι, νὰ εἶναι ἄμαχοι, ἰλαροὶ, δείχνοντες κάθε παρότητα εἰς ὅλας τὰς ἀνθρώπους.

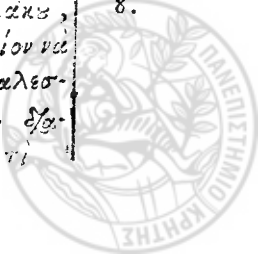
Καὶ φροντίζοντες ἄς σοχόμεσθην εἰς τὸν ἄλλον εἰς παρακίνησιν τῆς ἀγάπης, καὶ τῶν καλῶν ἔργων.

Ζητᾶτε εἰρήνην ὁμᾶ με ὅλας, ἢ τὸν ἀγιασμόν, χωρὶς τῶν ὁποίων κανένας δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἰδῇ τὸν Κύριον.

Ἡ Φιλαδελφία ἄς μὴν, μὴ ἀλισμονᾷτε τὴν φιλοξενίαν, ὅτι με τέτλη κάποιοι μὴν ἠξέδροντες ἐδέχθησαν Ἀγγέλους εἰς τὸ σπήτιος, ὃν ἔσποιν ὁ Ἀβραάμ. ἐνθυμᾶσθε τοὺς δειμύς ὡσάν ὅπῃ εἶσαι ἢ ἐσεῖς ἀντάμα δεμένοι. ἢ ἐνθυμᾶσθε ἐκεῖνος ὅπῃ κακοπαθόνεν, ὡσάν νὰ εἶδε ἢ ἐσεῖς κακοπαθόνοντες ἀντάμας με τὸ κορμί.

Ἀδελφοὶ μὴ σενάζετε ἐναντίον εἰς ἀπάνω τῆς ἀλλοῦ, ὅτι νὰ μὴ κατακρηθῆτε. νὰ, ὁ κρητὴς σέκεται ὁμωροσὰ εἰς ταῖς θύραις.

Καὶ τὸ τέλος νὰ εἶσαι ὅλοι ὁμόγνωμοι, συμπαθητικοὶ, φιλάδελφοι, εὐσπλαγχοι, καὶ ἡμεροὶ. νὰ μὴ ἀποδίδετε κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ὕβειν ἀντὶ ὕβεισίας. ἀλλὰ τὸ ἐναντίον νὰ ἀλογηῆτε, ἠξέδροντες ὅτι εἰς τῶν εἰσε καλεσμένοι ὅτι νὰ κληρονομήσετε ἀλογίαν. ὅτι

τι ὅποιος θέλει νὰ ἀγαπᾷ ζωῶν, καὶ νὰ ἰδῇ
 ἡμέραις ἀγαθαῖς, ἄς παύσῃ τὴν γλώσσαν
 ἀπὸ κακόν, καὶ τὰ χεῖλητε νὰ μὴν λαλήσῃν φεύ-
 ματα. ἄς φύγῃ ἀπὸ τὸ κακόν, καὶ ἄς κάμῃ κα-
 λόν. ἄς ζητήσῃ εἰρήνην, καὶ ἄς ἔ ἀκολουθήσῃ.
 ὅτι τὰ μάτια τῶ Κυρίου εἶναι εἰς τὰς δικαίας, καὶ
 τὰ φτιάτε εἶναι ἀνοιχτὰ εἰς τὸ δέησίντης. ἀμὴ
 τὸ πρόσωπον τῶ Κυρίου εἶναι ἐναντίον εἰς ἐκεί-
 νους ὅπῃ κάμῃ κακά.

δ'. 8.

Καὶ παρωπότερα ἀπὸ ὅλα νὰ ἔχετε τὴν ἀγάπην
 διωατῶν. ὅτι ἡ ἀγάπη θέλει συγχαρᾶ, καὶ
 σκεπάζει πλῆθος ἀμαρτιῶν. νὰ εἴσε φιλόξε-
 νοι ἀνάμεσάσας, χωρὶς γογγυσμόν.

Γωάν. α.

β'. 10.

Ὁ ἀγαπῶν τὸ ἀδελφόν αὐτοῦ, ἐν τῷ φωτὶ μένει, καὶ
 σκανδαλον ἐν αὐτῷ ἔκ ἐστιν. ἀμὴ ἐκεῖνος ὅπῃ
 μισᾷ τὸ ἀδελφόντε δηλαδὴ τὸν χριστιανόν, εἶ-
 ναι εἰς τὸ σκότος, καὶ περιπατεῖ εἰς τὸ σκοτίαν,
 καὶ δὲν ἠξόλῃρει πᾶ ὑπάγει. ὅτι τὸ σκότος ἐτύ-
 φλωσε τὰ μάτια τε. Ἀπὸ τῶτα εἶναι φανερά
 τὰ παιδία τῶ Θεοῦ, καὶ τὰ παιδία τῶ διαβόλου.
 κάθε σῆμα ὅπῃ δὲν κάμνει δικαιοσύνην, καὶ
 ὅπῃ δὲν ἀγαπᾷ τὸ ἀδελφόντε, ἤγεν τὸν ὁμό-
 πιστόντε, δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν. Ὅτι ἐτέπη
 εἶναι ἡ παραγγελία ὅπῃ ἀκέσατε ἀπὸ τῶ ἀρ-
 χλῶ, νὰ ἀγαπᾷ μὲν σῆμα τῶ ἄλλου. ὅχι καθὰς
 ὁ Καὶν ὅπῃ ἦτον ἀπὸ τὸν πονηρόν, καὶ ἐσκότω-
 σε τὸν ἀδελφόντε, καὶ τίνος χάριν τὸν ἐσκότω-
 σε; ὅτι τὰ ἔργατε ἦταν πονηρά, καὶ τὰ ἔργα τῶ
 ἀδελ.

γ'. 10.

ἀδελφεῖτε ἦταν δίκαια. καθεσῆας ὅπε μισᾷ
τὸν ἀδελφόντε εἶναι φονδῆς. καὶ ἄς ἠξόλυρετε, ὅτι
κάθε ἀνθρώπος φονδῆς δὲν ἔχει ζωλὸν αἰώνιον,
ὅπε νὰ μὲν εἰς τῷ λόγετε.

Ἀγαπητοὶ ἄς ἀγαπᾷμεν εῆας τὸν ἄλλον. ὅτι ἡ
ἀγάπη εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν. καὶ κάθε εῆας ὅπε
ἀγαπᾷ, ἐγεννήθη ἀπὸ τὸν Θεόν, καὶ γνωρίζει
τὸν Θεόν. καὶ ἐκεῖνος ὅπε δὲν ἀγαπᾷ, δὲν γνω-
ρίζει τὸν Θεόν, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ἀγάπη. Ἀ-
γαπητοὶ εἰὰν ὁ Θεὸς μᾶς ἀγάπησε τέτοιας λο-
γῆς, καὶ ἐμεῖς χρεωσῆμεν ἀ ἀγαπᾷμεν εῆας τῷ
ἄλλον. τὸν Θεὸν κανεῖας ποτὲ δὲν τὸν εἶδον, καὶ
ἀν ἀγαπᾷμεν εῆας τὸν ἄλλον, ὁ Θεὸς μὲν εἰς
ἐμᾶς, καὶ ἡ ἀγάπητε εἶναι τετελειωμένη εἰς
ἐμᾶς. Εἰὰν εἶπη κανεῖας, ὅτι ἀγαπῶ τῷ Θεόν,
καὶ τὸν ἀδελφόντε μισᾷ, ψόλῆς εἶναι. Διατὶ
ἐκεῖνος ὅπε δὲν ἀγαπᾷ τὸν πλησίοντε, τὸν
ὁμόπισόντε χριστιανόν, τὸν ὁποῖον βλέπει κα-
θημέραν, τὸν Θεὸν ὅπε δὲν τῷ εἶδε, πῶς διῶα-
ται νὰ τὸν ἀγαπᾷ; Καὶ ἐτέτην τλὸν ἐντολὸν ἔ-
χομεν ἀδελφοὶ ἐμεῖς ἀπ' αὐτὸν, ὅτι ἐκεῖνος
ὅπε ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελ-
φόντε.

δ. 7.

Περὶ θλίψεως, ὅπου πρέπει μὰ ὑπο-
μνήωμιν, διὰ τῆς ἀγάπης
τοῦ Χριστοῦ.

Λευκ.
κ α΄.

Επιβαλῶσιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν ,
καὶ διώξουσιν, παραδίδόντες εἰς σωμαγω-
γὰς καὶ φυλακὰς, ἀγομῆνας ἐπὶ βασιλεῖς καὶ
ἡγεμόνας, διὰ τὸ ὄνομά μου.

Καὶ θέλετε εἶσαι μισῶμενοι ὑπὸ ὅλης ἐνεκεν
τῆς ὀνόματός μου. Ἀμὴν τείχεα ἀπὸ τὸ κεφάλι-
σας δευθῆν θέλει χαθῆν. Μὲ τῆς ὑπομονῆς
θέλετε ἀποκτήσῃ καὶ κερδέσῃ ταῖς ψυχαῖς σας.

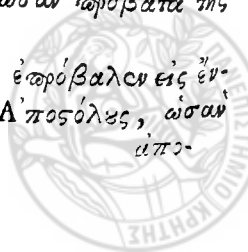
Ματθ. ι. Καὶ ἔσεσθε μισῶμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου.
ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, ἔσως σωθήσεται.

Μάρκ.
ι γ' 13. Καὶ θέλετε εἶσαι μισῶμενοι ἀπὸ ὅλης διὰ τὸ ὄνο-
μά μου. ἀμὴν ὅποιος ὑπομένει ἕως τέλος, ἐκεῖ-
νος θέλει σωθῆν.

Ρ'ωμ η'.
35. Τίς θέλει μᾶς χωρεῖσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τῆς Χρι-
στοῦ; θλίψις, ἢ σκνοχωρία, ἢ διωγμός, ἢ πεί-
να, ἢ γυμνότης, ἢ κίνδυνος, ἢ μάχαιρα ;
καθὼς εἶναι γεγραμμένον, ὅτι διὰ λόγους θά-
νατόμεθον καθημέραν, ὡσανὺ πρόβατα τῆς
σφαγῆς ἐλογισθῆκαμεν.

Κορινθ.
α. δ' 9. Διατί μᾶ φαίνεται ὅτι ὁ Θεὸς ἐπρόβαλεν εἰς ἐν-
δειξίν ἡμᾶς τῆς ὑστερίας Ἀποστόλου, ὡσανὺ

ἄπο-

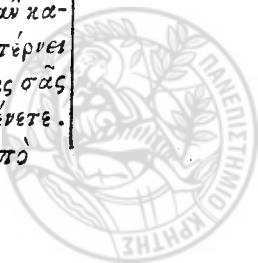

ἀποφασισμένους εἰς θάνατον. ὁτι ἐγενήθη-
καμψυθία εἰς τὸν κόσμον, καὶ εἰς τὰς Ἀγ-
γέλας, καὶ εἰς τὰς ἀνθρώπους. Ἐμεῖς εἴμεσε
μωροὶ ὅρα τὸν Χριστὸν, καὶ ἴσους εἶσε φρόνιμοι
εἰς τὸν Χριστὸν μετὰ τὸ νὰ πισθεύετε. Ἐμεῖς ἀσ-
θενεῖς, καὶ ἴσους δυνατοί. ἴσους τιμημένοι, καὶ
ἐμεῖς ἀτιμοί, ἕως ἐπέτιω τὴν ὥραν, καὶ πεινᾶ-
μεν, καὶ διψᾶμεν, καὶ εἴμεσε γυμνοί, καὶ ἴμασθε
δαρμένοι, καὶ γυρίζομεν ἐδῶ, καὶ ἐκεῖ, μὴ ἔ-
χοντες πᾶν νὰ σαθεύμεν. καὶ κοπιᾶζομεν δου-
λοῦντες μετ' ἰδιώματος χεῖρα. ὑβρίζομεν
ὀυλογοῦμεν, διωχνόμενοι ὑπομένομεν. βλασ-
φημῶμεν παρηγοροῦμεν, ὡσανύ σαρώμα-
τα τῷ κόσμῳ ἐγενήθηκαμεν, ὡσανύ ἀποξίσι-
ματα ὀλονῶν ἕως τώρα. Ἐγὼ ἀδελφοί μου δὲν
σᾶς γράφω ὅρα ἐν ἔσποπύσας, ἀλλὰ σᾶς νου-
θετῶ ὡσανύ τέκνα μου ἠγαπημένα. ὁτι ἐὰν καὶ
ἔχετε μύλαις παιδῶσαις εἰς τὸν Χριστὸν, ἀλ-
λά δὲν ἔχετε πολλὰς πατέρας, ὁτι ἐγὼ σᾶς
ἐγέννησα εἰς τὸν Χριστὸν ὅρα μέσθ τῷ Εὐαγγε-
λίῳ. παρακαλῶσας λοιπὸν νὰ γίνεθε μι-
μηταί μου.

Διατι μεταχαρᾶς καὶ ὑπομονῆς ὑπομονέτε τοὺς
ἀγνωρίσας, καὶ ἀπίστας, μετὰ τὸ νὰ εἶσε φρόνι-
μοί. ὁτι ἐὰν κανένας σᾶς σκλαβώνει, ἀν κα-
νένας σᾶς καταξώγει, ἀν κανένας σᾶς πέρνει
τίποτες, ἀν κανένας ὑφώνεται, ἀν κανένας σᾶς
δέρνει εἰς τὸ πῶροςωπον, ἴσους τὸν ὑπομένετε.

ἀπό

Κορ. β'.
ἀ. 19.

Ἄπο τῆς Γεδαιῆς πέντε φοραῖς ἐδάθηκα ,
 ἔξιάντα σῦνα ξυλιαῖς μὲ ἔδωκαν, ἔξις φοραῖς
 ἐραβδίθηκα, μίαν φορὰν ἑλιθάθηκα, ἔξις
 φοραῖς ἐρίχθηκα εἰς τὴν θάλασσαν. σῦνα μερό-
 νυχτον ἕκαμα μέσα εἰς τὸν βυθόντης. Εἰς κιν-
 διώκς τῶν ποταμῶν, εἰς κινδιώκς ἄπο τῆς λη-
 σάδες, κινδιώκς ἄπο τὸ γένος με, λέγω Ἑ-
 βραῖκς. κινδιώκς ἄπο τὰ ἔθνη, κινδιώκς εἰς
 κάστρια καὶ χώραις, κινδιώκς εἰς ταῖς ἐρημίαις,
 φόβοι εἰς τὴν θάλασσαν, φόβοι ἄπο τῆς ψυ-
 δαδέλφης, δηλονότι, ἄπο τῆς Γεδαιῆς. εἰς
 κόπες καὶ μόχθες, πολλαῖς φοραῖς εἰς ἀγρυ-
 πνίαις, εἰς πείναν, καὶ δίψαν, πολλαῖς φοραῖς
 εἰς νησεῖαις, εἰς ψύχραν καὶ γυμνότητα. χάρ-
 για ἀπ' αὐτὰ μὲ ἔγιγυρίζει καὶ μὲ πολεμεῖ ἢ
 ἔγνοια ὀλογῶν τῶν Ἐκκλησιῶν καθημέρα.

Ἐφισ.
 γ'. 13.

Διατῆτο σᾶς παρακαλῶ νὰ μὴ ἄποσθένετε διὰ
 ταῖς θλίψαις με, αἱ ὁποῖαις εἶναι διὰ λόγου-
 σας ὅπῃ εἶναι ἢ δόξασας, διὰ τῆτο νὰ μὴ πι-
 κρανθῆτε διὰ τεμνά.

Φιλιπ.
 α'. 28.

Καὶ νὰ μὴ δειλιάζετε εἰς κανεῖνα πῶρᾶγμα ἄπο
 τῆς ἐναντίας καὶ ἀπίστς, ὅπῃ εἰς αὐτῆς εἶναι ἀ-
 πόδειξις ἀπωλείας, ἀμὴ εἰς ἐσᾶς εἶναι ἀπό-
 δεξις σωτηρίας. καὶ τῆτο εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν.
 ὅτι εἰς ἐσᾶς ἐδόθηκον ἄπο τὸν Χεῖσόν, ὅχι μό-
 νον τὸ νὰ πισθεῖτε εἰς αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ τὸ νὰ πά-
 θετε δι' αὐτὸν.

Ἐβρ.
 ιβ'. 6.

Διατὶ ὁ Κύριος παιδεύει ἐκεῖνον ὅπῃ ἀγαπᾷ, καὶ
 δέρ-

δέρνει κάθε γόν ὅπῃ δέχεται ὡσαύ παιδί τε .

Ἐὰν ὑπομνήτετε παίδευσιν , ὁ Θεὸς προσφέρ-
νεται εἰς ἑσᾶς ὡσαύ εἰς ὑμᾶς τε . Ὡσὶ ποῖος εἶ-
ναι ἐκεῖνος ὁ ὑγός , τὸν ὁποῖον δεῦν τὸν παιδεύει ὁ
πατέρας τε ; Ἐὰν εἶθε χωρὶς παίδευσιν , ἀπὸ
τῶν ὁποῖαν εἶναι ὅλοι μέτοχοι , λοιπὸν εἶθε
μπασάρδικα παιδία , καὶ ὄχι γνήσια . ἐπειδὴ
δεῦν ἀγαπᾶτε τῶν παίδευσιν .

Καλότυχος εἶναι ὁ ἀνθρώπος ἐκεῖνος ὅπῃ ὑπομέ- Γακ. β.
νει πειρασμόν . ὅτι μὲ τὸ νὰ εἶναι δόκιμος , καὶ α. 12.
ὑπομονητικός , θέλει πάρη τὸν Στέφανον τῆς
ζωῆς , τὸν ὁποῖον ἐταξεν ὁ Κύριος εἰς ἐκεῖνος
ὅπῃ τὸν ἀγαπᾶν .

Ἀλλὰ ἐὰν καὶ βασανίζεθε δεῦν τῶν δικαιοσύλων Πιεβ. α.
καλότυχοι εἶσαι . καὶ τὸν φόβον ἐκεῖνων τῆς ἀπί- γ. 14.
σων μὴ τὸν φοβηθῆτε , μὴ δὲ νὰ συγχιθῆτε .

Ἐὰν ὀνειδίζεθε δεῦν τὸ ὄνομα τῆ Χριστοῦ , εἴσε κα- δ. 14.
λότυχοι . ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς δόξης καὶ τῆ Θεῶ ,
ἀναπαύεται εἰς ἑσᾶς . καὶ ἀπὸ ἐκεῖνους μὴ
βλασφημῆται , ἀμὴ ἀπὸ ἑσᾶς δοξάζεται .

Καὶ παρακαλῶσας ἀδελφοίμῃ . ὑπομνήτετε τὸν Ε. βρ.
λόγον ἐπίσης τῆς νεθεσίας , δεῦν μὲ ὀλίγα 17. 22.
λόγια σᾶς ἐγραψα .

ΝΟΥΘΗΣΙΑ

ΕΙΣ ΚΑΘΕ ΑΠΛΟΝ

αἰθρωποῦ ἔχωρικόμ.

Ενας Βασιλεὺς ἐκτίσεν δέκα κάστρα, καὶ ἔβαλε στρατάρχας, καὶ πολὺν λαὸν εἰς κάθε κάστρον. καὶ μὲν ταῦτα ἐπέρασε μερικός καιρὸς, καὶ ἠθέλησεν εὐίας Ἀρχηγὸς καὶ παῖς τοῦ κυρίου κάστρα, καὶ ἔκαμην ἐπανάστασιν καὶ ἐσίκωσε κεφάλιν, καὶ δὲν ἐπέιδονταν τῷ Βασιλεῶς τὸ πρῶτον. Οὐδέ καμίας λογιῆς δόσιμον ἔδιδε τῷ Βασιλεῶς κατὰ τὴν εἶναι σωτήρεια. καὶ ὅχι μόνον πῶς ἐσύκωσε κεφάλιν, καὶ δὲν ἐπροσκύα τὸν Βασιλέα, καὶ κτίτορα ὁλοκῶν τῶν κάστρων, ἀλλὰ καὶ ἀπ' ἐξω τῶν κάστρων ἀρχώσεν νὰ κυριεύσῃ χάριαι καὶ λαὸν πολὺν. καὶ τὸς ἔβαλε εἰς τὴν ὄξισίαντα καὶ τὸν ἐπροσκύωσαν ὡς Βασιλέα. Τί κάμνει λοιπὸν ἐκεῖνος ὁ μέγας Βασιλεὺς, σέλνει Ἡγεμόνας καὶ Στρατάρχας, δεῖ νὰ πολεμῶν μετὰ τὸν ἄποσάτλην καὶ ὑπερήφανον. καὶ κρέξαντες τὸς πολέμους, ἐνίκησαν

καν

κων οἱ ἀπέσαλμφοι, καὶ δὲν ἐδωκὴθησαν ναὶ κατὰ
 μὲν τίποτες ἀνδραγαθίαις. μάλιστα πολλοὶ ἀπὸ
 αὐτῆς ἐπιάσθησαν ἀπὸ τῆς ἀποσάτης, καὶ παι-
 δόλοντας τῆς, ἄλλες μὲν ἐθανάτωσαν μὲ τὸ πα-
 θῆ, ἄλλες δὲ ἐφριώνησαν, καὶ μερικὰς τῆς ἔκαυ-
 σαν εἰς τὸ πῦρ τῆς καμίνης. Βλέπαντας ὁ μέγας καὶ
 αὐτοκράτωρ Βασιλεὺς ὅτι οἱ ἀποσαλμφοὶ δὲν ἐ-
 κατόρθωσαν τί ἀγαθὸν καὶ ἀξιοβράβευσον.

Ἀρχὼν καὶ ὀργῆν ἀπὸ τὸ μέγαλο κάστρον,
 καὶ καταβαίνει πρὸς τὸ κατώτερον κάστρον, τῆς ἐν
 εἰς τὴν χώραν τῆς ἀπειθείας, κρήοντας τῆς πο-
 λέμης, ἐσωτήριφε τῆς πόρτας τῆ κάστρου, καὶ διε-
 σκόρπισε λίθους καὶ πύργους εἰς ἀφανισμόν, καὶ
 ἐπίασαν τὸν ἄρχοντα καὶ ἀποσάτην, καὶ τὸν ἔδεσε
 χεῖρας καὶ πόδας μὲ ἀλύσεις ἀλύτης, καὶ τὸν ἔβα-
 λεν εἰς σκοτινὴν φυλακὴν μὲ ὀλῶν τὴν συνῆσο-
 φίαν, καὶ βασανίζεται αἰωνίως καὶ τὴν ἀγνωσίαν
 τῆς ἀποσασίας τῆς.

Λοιπὸν ποῖος εἶναι ὁ μέγας Βασιλεὺς, καὶ
 ποίαις εἶναι αἱ δέκα χώραις, καὶ τίς εἶναι ὁ ἀπο-
 σάτης, καὶ ποῖοι εἶναι ἐκεῖνοι ὅπως ἐγύρισαν καὶ ἐ-
 γίνηκαν μὲ τὸν ἀποσάτην, καὶ τὸν ἐφοσκυῶσαν
 ὡς Βασιλεῖα; καὶ ποῖος ἐσεῖλεν ὁ μέγας Βασιλεὺς
 εἰς πόλεμον, καὶ δὲν ἔκαμαν τίποτες καλοσιῶν;
 μάλιστα ἔχασαν καὶ τὴν πρὸς καιρὸν ζωὴν, παι-
 δόλοντας τῆς ὀτύραννος;

Μέγας Βασιλεὺς τῶν Βασιλεύοντων εἶναι ὁ Θεὸς
 τῶν ὀλων, καὶ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ δὲ ἡμᾶς
 σαυ-

σαυρωθεῖς. Κάσρα δὲ δέκα, εἶναι τὰ δέκα τάγματα τῶν Ἀγγέλων. ἀποστάσις εἶναι ὁ δὲ βολος μετ' ἑνὶ σινοφίαν τε, καὶ σκοτινὴ φυλακὴ εἶναι ἡ κόλασις τε. ἄρχοντες καὶ πολεμάρχοι εἶναι οἱ Προφῆται, ὅπῃ ἐκήρυξαν καὶ ὁμολογῆσαν τὸ Χριστὸν Θεὸν ἀληθινόν, καὶ ἔχυσαν τὰ αἵματά τινος διὰ τὴν ἀγάπην τε.

Τὸ δέκατον τάγμα ἀποστάσεν, ἐξέπεσον, καὶ ἐγένηκεν δὲ βολος ἀπὸ Ἀγγελοῦ, ὅπῃ ἦτον πρῶτα μετ' ὄλλω τε τῷ σινοφίαν. καὶ πλανῶντες τὸν κόσμον, ἐγέναντο οἱ εἰδωλολάτῃαι. Καὶ μετ' ὑποφέρωντας ὁ πανάγαθος Θεός, νὰ βλέπῃ τὸ πλάσμα τε πλανημένον ἀπὸ τὸν ἄρχοντα τῶ σκοτίας, λέγω, ἀπὸ τὸν δὲ βολον, νὰ τὴν σέρνῃ μετ' ἑνὶ λόγῳ τε εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. Κατεβαίνει ὁ Θεὸς ἀπὸ τῆς ἑρανῆς, ὡς Θεὸς ὅπῃ εἶναι, καὶ κάμνει ὅτι βέλεται, καὶ σαρκώνεται ὁ ἄσαρκος ἀπὸ τῷ Ἀγίῳ Παρθένου καὶ Θεοτόκου Μαρίας. καὶ ἐγένετο ἀνθρώπος ὁ φιλανθρώπος διὰ τὴν ἀγάπην μας. καθὼς ἀπατὸς τε ὀρίζει, εἰς τὸ Ἅγιον αὐτῶ δὲ ἀγγέλιον, καὶ Ἰωάννῳ, ἐν Κεφαλαίῳ ἕκτῳ.

Ὅτι καταβέβηκα ἐκ τῆς ἑρανῆς, ὁ ἄρτος τῶ Θεοῦ ἐστὶν ὁ καταβαίνων ἐκ τῆς ἑρανῆς καὶ ζῶν διδῶν τῷ κόσμῳ. Εἶπε δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. ἐγὼ εἰμὶ ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς, ὁ ἐρχόμενος πρὸς με καὶ μὴ περνασῆσαι, καὶ ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, οὐ μὴ διψήσῃ πώποτε.

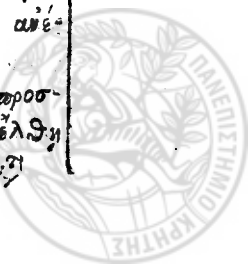
Καὶ διὰ τὸ ὡς δὲ λογημένοι χριστιανοὶ, παρέπει με

μέ καθαράν κ' βεβαιότητα γνώμην να πιστέω-
 μη εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, κ' Θεὸν
 ἀληθινόν. Ὡστὶ ὄχι πῶς μᾶς τὸ ἐβεβαίωσαν ὁ
 Χριστὸς μεῖς αὐτὸ τὸ ὑπερβλογημένον σῶμα ὡς
 παρανώσει, ὁ ποιητὴς ἔρανος κ' γῆς. Ἀλλὰ
 κ' ὅλοι οἱ Προφῆται μετὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐμαρ-
 τύρησαν, κ' ἐβεβαίωσαν τὸν Χριστόν Θεὸν ἀλη-
 θινόν.

Νὰ ὁ προφητῆναξ κ' ψαλμωδὸς Δαβὶδ λέ-
 γει, ἔχει νὰ κατεβῆ ὁ Θεὸς ἀπὸ τῆς ἔρανος εἰς τὴν
 γῆν, ὡσανὶ ἡ ψιλὴ δροσία, ὅπως δὲν κτυπᾶ
 ἐπὶ τοὺς δηλοῖ, τὸ σῶμα φυλάξαντα. λέγω ἐκατέβη
 εἰς τὴν Παρθένον ὁ Θεός, κ' πάλιν Παρθένος ἔ-
 μεινεν.

Νὰ ὁμολογήσῃ λοιπὸν μετὰ πίσιν Θεὸν κ' Κύ-
 ριον Ἰησοῦν Χριστόν, ὁμωροσὰ εἰς ὅλους, καθὼς
 μᾶς παραγγέλλει ὁ ἴδιος Χριστὸς, εἰς τὸ κ' Ματ-
 θαιοῦ Εὐαγγέλιον, ἐν Κεφαλαίῳ δεκάτῳ. κα-
 θε ἀνθρώπος ὅπως νὰ με ὁμολογήσῃ κ' νὰ με κη-
 ρύξῃ ἐμωροσὰν τῶν ἀνθρώπων, δεῖ Θεὸν τὴν παν-
 τὸς, κ' ἐγὼ θέλω τὸν ὁμολογήσῃ δεῖ ὑμῶν κ' κη-
 κληρονόμον τῆς βασιλείας μου εἰς τὸν καιρὸν ὁ-
 πόταν θέλω νὰ κατεβῶ νὰ κείνω ὅλον τὸ γένος
 τῶν ἀνθρώπων, καὶ νὰ τὸν βανῶ εἰς τὸν Παρά-
 δεῖσον νὰ χαίρεται αἰωνίως, εἰς τὸ φῶς τὸ ἀνέ-
 σπερον.

Καὶ πάλαι ὁποῖος ἤθελε με ἀρνηθῆν ἐμωροσ-
 δεῖν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐγὼ ὅποταν θέλω ἔλθῃ

μὴ δόξης νὰ κάμω τὴν δικαιοσύνην καὶ ὑπεριβῶ
 κείσιν, ὅθεν θέλω τὸν ἐγνωεῖσθαι ὅτι ἐδικόν με,
 ἀλλὰ θέλω τὸν πέμψῃ εἰς τὴν αἰώνιον κόλασιν,
 νὰ παιδίσταται με τὸς δαίμονας εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώ-
 νιον. ὦ ὦχ, ἀλήμονον τὸς τρισαθλίους ἐκείνους
 ἀπίστους, καὶ ἀρνητὰς τῷ Χριστῷ. πῶς ἔχον νὰ γλυ-
 πώσων ἐκείνῳ τὴν φοβερὰν καὶ φρικτὴν δότοφασιν,
 καὶ τὸν Παῦλον. φοβερόν τὸ ἐμπισεῖν εἰς χεῖρας.
 Θεὸς ζῶντος.

Παρακαλῶσας τέσσαρα δόλογημῆρα τοῦ Ἰησοῦ
 Χριστοῦ, μὴν γελαδῆτε καὶ πλανᾶσθε ὅτι δύο ἄσ-
 παρα τὴν ἡμέραν, καὶ προδίδετε τὴν ἀμώμητον καὶ
 βεβαιότητα τῆς πίστεως τῷ Χριστῷ καὶ Θεῷ, ὅτι
 νὰ μὴν ἀκῆσσετε ἐκείνον τὸν φοβερώτατον καὶ ἔσο-
 μακτικὸν λόγον τῷ Χριστῷ, λέγοντας, εἰς τὸ καὶ
 Ματθαῖον, ἐν Κεφαλαίῳ εἰκοσῶ πέμπτῳ. σῦρ-
 τε καὶ φύγετε μακρὰν δότο τῶν ἐμῶν μέσα εἰς τὸ πῦρ
 τὸ αἰώνιον, ὅτι τὸ ἕκαστα ὅτι τὸν ἄβυσσον, καὶ
 ὅτι τὰ λοιπὰ δαιμόνια. σῦρτε λοιπὸν νὰ κολα-
 δῆτε μεταυτῶν παποτινὰ, ὅτι ἐκάμετε τὰ θε-
 λήματα τῶν καὶ ὄχι τὸ ἐδικόν με.

Καὶ τὸ. δότοχωρῆτε ἀπ' ἐμῶν οἱ ἐργαζόμενοι ἔ-
 ἀνομίαν. Καὶ εἰς τὸ καὶ Λευκαῖν Εὐαγγέλιον ἐν
 Κεφαλαίῳ ἑξήκω καὶ δεκάτῳ, οὐκ εἰσὶν Χριστός, φύ-
 γατε δότο ἐμῶν ὅλοι ἐσῆς οἱ ἐργάται τῆς ἀδικίας
 καὶ σῦρτε εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. ὅτι ἐκεῖ εἶναι ὁ ἀ-
 κατάπαυσος θρῆνός, καὶ τὸ τρεῖς ἡμέρας ὁ δόν-
 τίων.

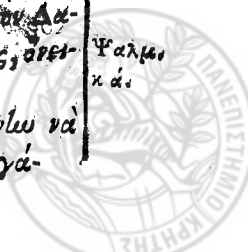
Μη, σᾶς παρακαλῶ, νὰ μὴν ἀκίσητε ταῦτα δεξιῶν ἀγάπῃ τῆ Χριστοῦ, ἀλλὰ ἐπιτόν τὸν δόλονη-
 μένον λόγον νὰ ἀρεοτιῶμεν. τὸ, Δεῦτε καὶ ἐλάτε
 δόλονημένοι τῆ Πατρὸς με νὰ κληρονομήσητε καὶ
 νὰ χαίρεθε αἰωνίως, εἰς τὴν βασιλείαν τῆ Πα-
 ραδείσου. καὶ ἐπιτό πρέπει νὰ ἀγαπῶμεν, καὶ ἀπὸ
 αὐτὸ νὰ μὴ χωριθῶμεν. δεξιῶν δὲν εἶναι ἀλλή χει-
 ρότερη καὶ συγχαντερότερη ἀμαρτία ὁμοσῶς εἰς
 τὸν Θεὸν ὅσο τὴν ἀπιστίαν καὶ ἀρνήσιν τῆ Χριστοῦ.
 καθὼς ἐκεῖνο τὸ ἀσφαλτον σῶμα τῆ Χριστοῦ δεξι-
 ζει, παῦν ἀμάρτημα ἔχει ἀφῆσιν ἀμαρτιῶν, ὁ δὲ
 βλασφημῶν εἰς τὸ πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἔκ ἔχει ἀ-
 φῆσιν ἀμαρτιῶν. Καὶ δεξιῶν σᾶς παραγγέλλω
 καὶ ἐγὼ, νὰ μὴ χωριθῆ τινὰς ὅσο τὴν ἀγίαν
 πίσιν καὶ καθολικὴν Ἐκκλησίαν τῆ Χριστοῦ, δεξιῶν
 ὀλίγον δόσιμον τῆ χαρατζίε, παρὰ ἄς κυβερ-
 νηθῆ ὁ καθὲς ὡς χριστιανὸς υἱὸς καὶ φίλος τοῦ
 Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μας, με ὅτι ἔσπονη ἴμπορεῖ. κο-
 πέλι καὶ δελοτύε ἄς γνή, καὶ τῆρκος νὰ μὴ γνή.
 δεξιῶν νὰ γνή μετὰ ταῦτα αὐτοσῶς εἰς τὴν ἀλλή
 ζωῶν, καὶ τὸν κυριακὸν λόγον.

Ὅποιος θέλει νὰ γνή μέγας καὶ τιμημένος εἰς
 τὸν Παράδεισον, θέλω νὰ γνή καὶ νὰ εἶναι ἐδῶ εἰς
 τὸν κόσμον ἐπιτόν μικρότερος, καὶ ὑπερνάτερος ὅσο
 ὅλος. καὶ ἄς ταπεινωθῶμεν καὶ τὸν παρῶτατον Δα-
 βίδ, ἐγὼ δὲ εἰμί σκώληξ καὶ ἄνθρωπος, σρε-
 δος ἀνθρώπων καὶ ἄξιοσῶμα λαῶν.

Τὸ λοιπὸν ἐγὼ νὰ σᾶς δεξιῶν μίαν τέχνην νὰ
 ὁ 2 ἀγά-

Ματ. 10

Ψαλμο
κα

εὐγάλης τὸ χαράτξιον ἐν δίκολιᾳ, καὶ νὰ μὴ γέ-
 νησ τῆρκος καὶ ἄποσάτης τῆ Θεῶ, καὶ ξένος τῆς τοῦ
 Χεισῆ Ἀγίας Ἐκκλησίας. πρῶτον δεῦθε πε-
 ρισσότερον ἄπο τί εἴσιν συνηθεισμένοι, καὶ τὸ
 δεῦτερον κρατήσῃ ἄπο τὰ φαγιτὰ καὶ πιωτὰ. καὶ αὐ-
 μελετᾶς νὰ ἀγοράζῃς μίαν ὀκὰ ὀφάειον, ἢ κρέας,
 ἢ κρασί, ἢ λάδι, μισθὸ μόνον νὰ πάρῃς δεῦθ τὸ
 καλόν σου ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ ἡ σκεφχια-
 σα νὰ εἶναι κοντότερη, τὸ ζωνάεισ ἄς εἶναι βαμ-
 πτακέρνιο, ἢ καὶ λέρينو. καὶ ὄχι μοναχὰ λέρينو
 ζωνάει, καὶ κοντὶ σκεφχια νὰ βασᾶς, ἀλλὰ καὶ
 μετὰ βούρνο νὰ ζώνεσαι, καὶ τοῦρκος νὰ μὴ
 γένεσαι.

Ἰδὲς τῆς ἀλογημένους ὑπηκόους τῆ Χεισῆ χρι-
 στιανῆς τῆς ἐπαρχίας Ξικκάλης, καὶ Μασκελου-
 εῖς, ἡ σκεφχιατῆς ἄπο ἀπᾶν καὶ σαϊάκη καὶ ἄσ-
 τῆρες κιάλας, ἄπο δὲ τὰ ἄσπρα ἀγορασμένα, καὶ
 τὸ περιεσσότερον δέκα, ἄπο οἱ πτωχοὶ ὡσαν καὶ οἱ
 βιωτικοὶ. μα ὄλοι ἀλογημένοι καὶ ἀγιασμένοι
 χεισιανοὶ, μετὰ νὰ σαθῆν σεριοὶ εἰς τὴν πίσιν
 τῆ Χεισῆ.

Καὶ εἴτῃσι ὅπῃ δεισκονται εἰδᾶ πρὸς ἐπὶ τὰ
 τὰ μέρη τῆ Ἰλλυρικῆ τῆς Ἀλβαντίας καὶ τῆ Μω-
 ρέως, δεῦθ ὀλίγη ἀνάγκη (φεῦ) ἀρνούται τὸν
 Κύριον τῆς δόξης, Ἰησοῦν Χεισὸν καὶ Θεὸν τῆ ὀ-
 λων, καὶ δεῦθ τὸ ραχτζίνητε δίδει δύο δεκάτα, καὶ
 παρανά, σὸ ἐλέκη καὶ ἄλλη φορεσία καὶ πλατέα
 βρακιά, καὶ συεῖτια λαμπρά, μαχαίρια ἀργυ-

ρομμία, καὶ σφραγισθέντα ἀσημεία, εἰς αὐτὰ πό-
 σως δὲν τὰ ψηφὸν τὰ ἀσπρατες, καὶ δεξιῶν πί-
 σιν τῆ Χειρὸς καὶ Παραδείσου, δὲν θέλει νὰ δώ-
 σεν ἕξη χρόσια ἢ καὶ ὀλιγότερον τῶ χρόνος, μόνον
 χωρίζονται οἱ ἄθλιοι ἀπὸ τὸν Χειρὸν, πρὸ τῶ
 νὰ κάμῃ ὁ ἴδιος τὴν δικαίαν τὴν κρίσιν. πᾶς ὑπᾶς
 ἄθλιε, πᾶς; δὲν θέλεις γλυτώσει ἀπὸ τὴν κρί-
 σιν τῆ Θεοῦ, καὶ τὴν αὐτὴν ἀπόφασιν, ἐν Κεφα-
 λαίῳ εἰκοσῶ τρίτῳ τοῦ κατὰ Ματθαῖον, λέγον-
 τας.

Ὅφεις γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς φύγετε ἀπὸ
 τῆς κείσεως τῆς γεννῆς; ἢ γεν, ὡ παρανόμα φί-
 δεα, καὶ παιδία τῆς ὀχέας, πῶς ἐμπορεῖτε νὰ φύ-
 γετε νὰ γλυτώσετε ἀπὸ τὴν κρίσιν, καὶ ἀπόφα-
 σιν τῆς αἰωνίου κολάσεως; καὶ δὲν ἀκούσατε τὸ
 Εὐαγγέλιον ὅπῃ οὐρίζει ὁ Χειρὸς. ὅτι ὁ πισθί-
 σας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπισθίσας
 κατακριθήσεται.

Ποτε εἰς τὸν αἰῶνα τὰ αἰῶνος ἢ μπορεῖ ὁ ἀπι-
 στος καὶ ἀβάπτιστος νὰ ἐμπῆ εἰς τὸν Παράδεισον,
 καὶ νὰ κερδίσῃ βασιλείαν ἔρανον. καθὼς ὁ Χει-
 ρὸς οὐρίζει, ἐὰν τίς μὴ γεννηθῇ ἐξ ὕδατος, καὶ
 Πνεύματος, ἔδωκεται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασι-
 λείαν τῆς ἔρανον. Ὡ καλὲ ἄνθρωπε, ἐὰν εἶσαι
 ἄνθρωπος ὡς σὺ λέγεις καὶ εἶσαι, συλλογίσου
 καλῶτατα, πῶς καὶ πόσους χρόνους ἔχεις νὰ ζήσης
 ἐδῶ, δὲν ἰξόρεις καθὼς ἐσὺ τὸ ἴδες εἰς πολλὰς
 γενιῶνας σου τί ἔπαθαι ἔξαφνα, καὶ ἀνέλπισα.

ἀπέθανον. Ἰδὲ καὶ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον μᾶς διδάσκει λέγοντας. Γρηγορεῖτε καὶ προσδέχεσθε ὅτι ἐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν, καὶ τὴν ὥραν ἐν ἧ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. Λοιπὸν τί μακροῦς τὸν καιρὸν, καὶ λέγεις πῶρα πῶρα μετανοῶ. ὅχι ἕνεκα τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ μὲν τὸ λέγεις ἐπεὶ, ἕνεκα δὲ εἶναι ἡ ψυχὴ σου εἰς τὴν ἐξουσίαν σου, ἀλλὰ εἰς τοῦ Θεοῦ τὸ χεῖρ εἶναι. καὶ ὡς ἕνεκα νὰ τὴν σώζῃς εἰς τὸν Παράδεισον, ἢ ἕνεκα νὰ τὴν πέμψῃς εἰς τὴν κόλασιν, εἶσαι ἐξουσιασθῆς. ἕνεκα ὁ πανάγαθος Θεὸς σὲ ἕκαμην ἐξουσιασθῆς, καὶ τὸ καλὸν σου θέλεις, καὶ τὸ κακὸν σου ἀγαπᾷς. ἤκουσεν, θέλεις μὲ τοὺς Ἀγγέλους καὶ Ἁγίους εἰς τὸν Παράδεισον, ἢ μετὰ δαίμονας καὶ ἀμαρτωλῶν εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. μαὶ ὁ Θεὸς δὲν ἕκαμην ἐκὼς τὴν κόλασιν ἕνεκα τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ ἕνεκα τοὺς ἁβόλους, καὶ ἕνεκα ὅσων τῶν ἀκολοῦθῶν καὶ κάμνουν τὰ θελήματάς.

Καὶ ὅσοι ἀνθρώποι πιστεύουσι ἐν Κυρίῳ, ἕνεκα Θεὸν τῶν ὀλων, καὶ φυλάγουσι τὰς ἐντολάς τῶν ὀλων εἰς τὸν Παράδεισον πηγαίνουσι ἐξαποφάσεως. καθὼς ὁ ἴδιος οὐρίζει, ὁ πισθῶν εἰς ἐμὲ, καὶ ἂν λησθῆται ζήσεται. λοιπὸν φεῦγα ὡς ἀνθρώπε, ὅθεν σὺ βλέπεις τὰ μάτια σου, ἀπέρα τὴν πλατείαν θαλάσσης, ὑπάγει εἰς ξηρὰ σιῶρα, καὶ εἰς ἄλλα βασίλεια, καὶ τῆρος νὰ μὲν γούης. ὅσα πάθης, καὶ τε βίασασα, καὶ τε σὲ ζημιώουσι καὶ σὺ πέρρου τον βίον ὀλον, ἢ σὲ τυραννοῦ ἕνεκα κατὶ τί ἀφορ-

αίφορμή. ἐσὺ σάσου ἀνδρείως εἰς τὴν πίσιν τοῦ Χριστοῦ. καὶ κράξε μεγαλοφώνως μὲν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, καὶ τίς δύναται μὲ χωρῆσαι ὑπὸ τῆν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ;

Μήτε θλίψις, μήτε στενοχωρία, μήτε καμίας λογιῆς τιμωρία καὶ βάσανον τῶ κόσμῳ, ἔτε βασιλείῳ, καὶ δὲ πλῆθος, ἔτε πτωχεία, καὶ ὅλη ἡ δυνάμις τῶν δαιμόνων δευὶ ἡμπορῆν νὰ μὲ χωρείσω ὑπὸ τὸν Χριστόν μου καὶ Θεόν. ὅρα νὰ μὴ πολυλογήσω, πόσον ἦταν ὁ θειότατος Παῦλος στενωμῆρος εἰς τὴν πίσιν τῶ Χριστοῦ, ὅπως εἶπεν, ἐὰν καὶ οἱ Ἄγγελοι τῶ ἔρανοῦ νὰ ἐλθῶν, νὰ μὲ εἶπῶν. Παῦλε χωρεῖσθ ἀπὸ τῶ Χριστοῦ, ἐγὼ ἔτε τῶ ἀκῶ, ἔτε τῶ πισθῶ.

Βλέπετε ὡς χριστιανοὶ τί μεγαλόφυχος ἦτον ὁ Παῦλος, ἀνδρῶπος καὶ αὐτὸς ὡσὼν καὶ ἡμεῖς, μάλιστα φῶτα ἦτον ἄπιστος, καὶ Εἰβραῖος, καὶ ὕστερα ἔγινε πιστὸς καὶ κήρυκας τῶ Εὐαγγελίου, καὶ διδάσκαλος, καὶ Πατριάρχης ὅλων τῶ κόσμῳ, καὶ στερώσις ὁλων τῶ ἐκκλησιῶν. νὰ πῶ μᾶς παραγγέλλει ὁ αὐτὸς ἔρανοφοίτης Παῦλος, πρὸς Κολοσσαεῖς, ἐν Κεφαλαίῳ τρίτῳ.

Τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπεθάνετε ᾧ, καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται σὺν τῶ Χριστῷ ἐν τῶ Θεῷ, ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῆ. ἐὰν αὐτὸς ὁ Παῦλος καὶ ἄλλοι πάμπολλοι καὶ ἄπιστοι ἐπίσταν εἰς τὸ ἀληθινὸν Θεόν, Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τὸ δὲ ἡμᾶς ἐκβασίως σαυρωθῶτα, πόσω

μαλλον ἄρεπει εἰς ἐμᾶς νὰ πισδύσωμεν καλλίτε-
ρα, ὅτι εἴμετε χριστιανοὶ βαπτισμένοι;

Καὶ ἐσεῖς ἀπὸ πισοὶ νὰ γίνεθε ἄπισοι, μὴ
δε τὸ ὄνομα τῆς μητρὸς παρθενοῦ καὶ Θεοτόκου. ἰδὲ
ὁ Ἀπόστολος Ἀνδρέας, ἀδελφὸς τῆς πρωτοκορυ-
φαίου Πέτρου. Ὁ Ἀπόστολος Γάβριος, ἀδελ-
φὸς τῆς Εὐαγγελιστῆς Ματθαίης, καὶ ὁ ἄλλος Ἀπό-
στολος Γάβριος ἀδελφὸς τῆς Εὐαγγελιστῆς Ἰωάν-
νης. καὶ εἰς τὰς ἐννέα τῆς Ὀκτωβρίας μὲνός ἐῖναι ὁ
Ἅγιος Ἀνδρόνικος, μετὰ τὴν γυναικᾶτα Ἁγίαν
Ἀθανασίαν. οἱ ὅποιοι ἦσαν πλάσιοι καὶ ἐδάμοι-
ρασαν ὅλον τὸ βίον εἰς χεῖρας τῆς πτωχῶν, καὶ ἀνοι-
ξαν ταῖς θύραις τῆς σπητίωντας δε νὰ εἶρουῦν τὰς
θύρας τῆς Παραδείσου ἀνοικτὰς, ἐπῆγαν καὶ ἐκα-
λογερδύθησαν. Καὶ εἰς τὰς δέκα ἐμαρτύρησαν
δε τὴν ἀγάπῃ τῆς Χρυσῆς, ὁ Ἅγιος Εὐλάμπιος
καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς Εὐλαμπία. Καὶ εἰς τὰς ἐνδε-
κα ἔχυσαν τὸ αἷματός, Ὁ Ἅγιος Ζηνοῖδος καὶ ἡ
ἀδελφὴ αὐτῆς Ἁγία Φιλονύλα. Καὶ ὁ Ἅγιος
Θεοφανῆς ἀδελφὸς τῆς Ἁγίας Θεοδώρας τῆς γερατῆς.
Καὶ εἰς τὰς δέκα ἔεις ἐμαρτύρησαν δε τὴν ἀγά-
πῃ τῆς Χρυσῆς, ὁ Ἅγιος Παῦλος καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐ-
τῆς Ἁγία Ἀγαθονία. Εἰς τὰς δέκα πρῶτε ἐπαι-
δύθησαν δε τὴν ἀγάπῃ τῆς ἀγαπήσαντας ἡμᾶς
Χρυσῆς, Ὁ Ἅγιος Σάρβυλος, καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς
Ἁγία Βεβαία. Καὶ εἰς τὰς δέκα ἐπτα ἐμαρτύ-
ρησαν πρῶτε ἀδελφια, λέγω οἱ ἑξισμακάριοι καὶ
πεντάκις χίλιοι δόλογημένοι, καὶ δεδοξασμένοι,

Κοσμάς, Δαμιανός, κὶ Λέοντος, Ἄνθιμος, καὶ
 Ἐνξόπιος. Καὶ εἰς τὸ εἴκοσι ὀκτῶ εἶναι ὁ Ἅγιος
 Τερσύτιος, καὶ ἡ γυνὴ αὐτῆς Ἀγία Νεονίλα, καὶ
 ἑπτὰ τέκνα αὐτῆς, Νιττά καὶ Σάρβυλος, Γέρακος
 καὶ Θεόδωλος, Φώτιος, Βάλης καὶ Εὐνίκης, καὶ εἰς
 τὰς ἑξιάκοντα τῶ αὐτῆ μίλῳ ἐμαρτύρησαν ἕκαστὴ
 ἀγάπῳ τῶ Χριστῷ ἑξία ἀδελφία, καὶ μία ἀδελ-
 φὴ, λέγω, Ἀσέριος, Κλαύδιος, Νέων, καὶ
 Νεονίλα.

Βλέπετε εἰς αὐτὸν μόνον τὸν μίλῳ ἦυρηκα τό-
 σα Αὐταδέλφια καὶ Ἀνδρόγυνα ὅπῃ ἐμαρτύρη-
 σαν ἕκαστὴ ἀγάπῳ τῶ Σωτῆρος μας Χριστῷ. σὰν
 πόσοι ἄλλοι περισσώτεροι εἶναι, καὶ εἰς τὰς εἴδεκα
 ἄλλης μίλῳες, Πατέρας καὶ Τίος, Μήτηρ καὶ Θυγα-
 τέρα, Θεῖος καὶ Ἀνεψιός, νὰ ἔχουσιν τὸ τιμιώτα-
 τόντες, καὶ ἅγιον αἷμα ἕκαστὴ ἀγάπῳ τῆς τοῦ
 Χριστῷ πίσεως.

Καὶ ἐγὼ βλέπω τώρα, ὅπῃ κάλλιον τὸ εἶχα
 νὰ μίλῳ ἐβλεπα καὶ νὰ μίλῳ ἀκῶ τέτοιαις ἀπι-
 στίαις καὶ παρανομίαις, νὰ γίνονται οἱ υἱοὶ τῶ
 Θεοῦ, τέκνα τῶ ἁβόλα. οἱ πεφωτισμένοι νὰ γί-
 νονται σκοτινιάσμενοι, ἐκεῖνοι ὅπῃ ἐπλύθησαν
 μετὰ τὸ ἅγιον βάπτισμα σκενεθῆσαν ἐμιαῶθη-
 καν μετὰ τὸ καταραμένον αἷμα τῶ κορμίου τῶς. οἱ
 Ἅγιοι ἔγιναν μιᾶροι, οἱ ἄξιοι ἔγινον ἀνάξιοι.
 οἱ τιμημένοι ἔγινον ἀτιμοὶ, οἱ καθαροὶ καὶ ἀμώ-
 λυτοι, ἔγινον ἀκάθαρτοι καὶ βεβορβορομένοι.
 τὰ παιδία τῆς Ἀγίας Ἐκκλησίας, ἔγινον τέκνα

κατραμύρα τῷ μετζίτις, οἱ χριωμύροι ἔγιναν ἄ-
 χριστοι. οἱ ἄξιοι δε τῷ βασιλείαν τῶν ἔρανῶν,
 ἔγιναν ἄξιοι δε τὰ καταχθόνια τῷ ἄδῃ. ἡ χα-
 ρὰ τῶν Ἀγγέλων, ἔγιναν παίγνια τῶν μιαρῶν
 δαιμόνων. οἱ γνήσιοι φίλοι καὶ μαθηταὶ τῷ Χρι-
 στῷ, ἔγιναν ὑπερέται καὶ μαθηταὶ τῷ σατανᾷ. τὰ
 παιδία τῆς πανάγνης Θεοτόκης ἔγιναν παιδία τῆ
 μεμιασμένης Ἀμνητιῆ, καὶ Μητρὸς τῆ ψεύδοπρο-
 φήτης καὶ πλανίου Μωάμεθ. τὰ παιδία τῆς δόλο-
 γίας, ἔγιναν τέκνα τῆς ὀργῆς καὶ κατάρας. οἱ ἀ-
 ποφασισμύροι δε τὸν Παράδεισον, ὁλοσῶν ἔξ-
 χουμ δε τῷ ἄβυσσον. ἂ, ἄχ. ἀλήμονον εἰς αὐ-
 τῆς τί μεγάλαις καὶ πικρωτάταις κόλασες, καὶ τι-
 μωεῖαις τῆς ἀπαντεχῶν. καθὼς εἶπαν ὅλοι οἱ
 Προφῆται, Ἀπόστολοι, καὶ Θεοφόροι Πατέρες καὶ
 Διδάσκαλοι ὅλων τῶν κόσμων τῶν Ἐκκλησιῶν.
 ξεχωριστὰ ὁ Ποιήσας τὸν ἔρανόν καὶ τῷ γλῶ, καὶ
 τὰ λοιπὰ ὅλα, λέγω ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χρι-
 στὸς, καὶ Θεὸς τῶ παντός. λέγοντας εἰς τὸ κατὰ
 Ματθαῖον Εὐαγγέλιον, ἐν Κεφαλαίῳ εἰκοστῷ
 πέμπτῳ.

Πορθεῖτε ἀπ' ἐμῆ οἱ κατραμύροι εἰς τὸ πῦρ
 τὸ αἰώνιον, τὸ ἠτοιμασμένον τῷ δεβόλῳ, καὶ τοῖς
 Ἀγγέλοις αὐτῶ.

Ἡσα.α. Διατὶ ἐγὼ δεῖν σᾶς ἄφικα, ἀλλὰ ἐσεῖς μὴ
 ἀπαραπίσατε. ἐγὼ δεῖν σᾶς ἐδίωξα, ἀμὴ ἐσεῖς
 ἀπατοίσας ἐδίωχθήκετε, σῦρτε λοιπὸν εἰς τῷ
 αἰώνιον κόλασιν, ἐκεῖ ὅπου εἶναι ὁ παντοτινὸς

Θρῆ-

θρῶως, καὶ κλαύσιμον ἀπαρηγόρητον, καὶ τὸ τρέξιμον τῆς ὀδοντίας.

Καὶ πάλαι σᾶς παρακαλῶ ὡς λόγιμοί ὄντες τὰς οἰκτιρμὰς τῆς Σωτῆρος μας Χειρῶν, καὶ ὄντες ταῖς πρῖντε καὶ πανάχρανταις ἀγίαις αὐτῆς πληγαῖς ὅπως ἔπαθε θεληματικῶς εἰς τὸν τίμιον Σπαυρόν. νὰ μᾶς δείξῃ παράδειγμα ὄντι νὰ ὑποφέρωμεν καὶ ἡμεῖς με ὑπομονὴν ὄντι τῷ ἀγάπῳ, καὶ αὐτῇ ἡ πρόσκαιρῃ ὑπομονῇ, θέλει μᾶς φανῆ ὑστερα χαρὰ μεγάλη καὶ αἰώνιος ἀγαλλίασις εἰς τὸν Παράδεισον, με τὰς καρτεροφύχας Μάρτυρας, ὅπως ἔπαθαν τόσα καὶ περισσότερα βάσανα, καὶ ἔχυσαν τὸ αἷμα, ὄντι τῷ ἀγάπῳ τῆς Χειρῶν. καθὼς φανερώνει ὅτι εἰς τὰς δέκα πρῖντε τῆς Σεπτεμβρίου μῆνος, τῆς γενναίας καὶ ἀθλοφόρου καὶ δεύτερης Γωσῆφ Νικήτα.

Καὶ εἰς τὰς δέκα σὺνεία τῆς Γαυναίας μῆνος ὁ ἀθλοφόρος μάρτυρος καὶ παρθένος Εὐφρασίας ἐκεῖ νὰ βλέπετε πρῖντε σερωτάτην, ἐκεῖ ἀνδρείαν καὶ σύνεσιν σοφωτάτην, ἐκεῖ Παρθενίαν ἀληθινὴν καὶ καθαρωτάτην. καὶ ἐκεῖνοι ἀνδρωποὶ ὄντες, με κορμὶ ὡσαν καὶ ἡμεῖς, ὄντι μάννα καὶ πατέρα, καὶ αὐτοὶ οἱ ἑρισόλβιοι, καὶ μακάριοι ὄντι νὰ κερδέσω τὸν μόνον Χειρῶν κατὰ τὸν Παῦλον, λέγοντας.

Ὅλαις ταῖς τιμαῖς τῆς κόσμου ὡσαν σκύβαλα ταῖς ἔχω, παρὰ μόνον τὸν Χειρῶν νὰ κερδέσω, καὶ πῶρα βλέπω πατέρα καὶ υἱὸν ἀρνητὰς τῆς Χειρῶν.

δύο

Σολ.ιβ'.

δύο ἀδελφία εἰς εὐα καταραμένον ὁσπήτιον καὶ τὸν Σολομῶντα, κατὰρα Κυρίου ἐν οἴκοις ἀσεβῶν. Θεὸς καὶ ἀνεψιὸς καὶ δύο παῖδες ἑξαδελφία καὶ ἄλλοι πολλοὶ (φεῦ) νὰ γενῶνται τῆρκοι, πῶς τὸς ὑπομένεις Θεὸς καὶ Κύριέ μου Ἰησοῦ Χριστέ; μα λογιαζῶ καὶ πισθῶ καλωτάτα ἐν ὑσέροις πῶς ἔχεις νὰ τὸς εἰπῆς ὅποταν θέλει ἡ Θεότης καὶ ἡ βασιλεία σου νὰ κερῆς τὸν κόσμον ἐν δικαιοσύῃ. ἀλήμονον εἰς ἐσᾶς ὅπῃ ἐφύγετέ ἀπ' ἐμῆ, καθὼς ὁμιλεῖ ἐκ στόματός σου ὁ Προφήτης Ωσηὲς ἐν Κεφαλαίῳ ἑβδόμῳ.

Οὐαὶ αὐτοῖς ὅτι ἀπεπήδησαν ἀπ' ἐμῆ, κατελάλησαν κατ' ἐμῆ ψαδῆ, ὦ, ὦχ, πῶς ἔχετε νὰ κάμετε ταλαίπωροι καὶ ἀρνηταὶ τῆς τῆ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. ἀλήμονον εἰς αὐταῖς ταῖς μανάδες ὅπῃ ἐγέννησαν τέτοιας λογιῆς τέκνα, κάλλιον νὰ εἶχαν γεννήσῃ σκυλοκέταβα ἢ φίδια, παρά τέτοια τέκνα νὰ παραδοθῶν τῆ διαβόλου, καὶ ἀρνηταὶ τ' ἀμαμῆτε πίστεως τῆ Χριστοῦ.

Πῆ εἶναι κάποιαις ξισκατάρατες πενταφωρισμῶναις γυναῖκες, καὶ λέγασιν, ὦ ἀνδραμου γενε τῆρκος δια τί δὲν ἠμπορῆμεν νὰ πλερώσωμεν χαράττι. καὶ ἄλλαις θεῖαις καὶ ἀνεψιαῖς τοῦ διαβόλου λέγουν, ὦ παιδά μου βάλετε ἀπὸ εὐα ὄνομα τῆρτικο ὡς νὰ μὴ πλερώσετε χαράττι, καὶ δὲν ἠμπορῆμεν νὰ ζυμομαγερέψωμεν δια τὸς ἀγαρήνους, ὄχι ὄχι μὴ πλανᾶσαι δια δύο ἀσπρα τὴν ἡμέρα ὦ θυγατέρα τοῦ σατανά. διατί

κολάζεσαι ἐσὺ καὶ τὰ παιδῶν σου. καὶ μὴ τὸ κάμνετε τοῦτο ἕτις ἡ νὰ ἔχετε τὴν δ' ἡλικίαν τῆς Χριστοῦ καὶ τῆς Παναγίας.

Ἄλλοι καὶ ἄλλαι δὲ τὸ ἄλλο μέρος μὲ λέγουσιν, πῶς ὁ ἀνδραμὴ νησίδει, κρατεῖ τὰ ξίημερα, κάμνει τὸν σαυρόντα, δὲν ἀρτένεται, πηγαίνει τὴν νύκτα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ μεταλαμβάνει τὸ Σῶμα καὶ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ. ἔρχεται ὁ Παπαὶς τὴν νύκτα, καὶ μᾶς κάμνει τὰ χρεαζόμενα, βαπτίζει τὰ παιδιὰμας, σεφανώνει τὸ ὕον μα. ὅχι ὅχι, δὲν σᾶς ὠφελενε ὅτι καὶ αὐτὸ κάμνετε, καὶ τὴν φωνὴν τῆς Εὐαγγελίας, λέγοντας.

Ὅποιος ἠθέλε με ἀρνήσῃ ἔμποροδεν τὸ ἀνθρώπων, καὶ ἐγὼ θέλω τὸν ἀρνηθῆ ὅποταν θέλω νὰ κατεβῶ ἀπὸ τῆς Οὐρανοῦ εἰς τὴν Ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλήμ νὰ κείνω ὅλον τὸν κόσμον. ἦγαν θέλει τῆς πέμψει εἰς τὸ κόλασιν νὰ φλογίζονται εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον με τῆς δαίμονας, καὶ ὅλες τῆς ἀπίστες καὶ ἀρνηταίς τῆς Ἐκκλησίας.

Καὶ μὴ πλανηθῆς ὡ καλέ ἀνθρώπε καὶ μοῦ λέγεις τὸν πατέραμα, τὸν ἀδελφόν μα τὸν ἕξεχωσα καὶ τὸν ἠφερα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τὴν νύκτα. δὲν σᾶ ἀξίζει, πλανᾶσαι, δὲν σᾶ ὠφελεᾶ αὐτὰ τίποτες. Ἐγὼ ταῖς ἀπερασμῆμας ἐπῆγα εἰς μίαν Ἐκκλησίαν καὶ ἠυρῆκα ἀπὸ κάτω εἰς μίαν τῶ βλασφῆμα φῶφιον πόντικα καὶ τὸ ἀπετάξαμ ἕξω, καὶ ἡ Ἁγία Ἐκκλησία ἀπ' αὐτὸν δὲν ἐμιαῖθη, ἀλλὰ ἔτε ὁ πόντικας ἀγιάθη. τέτοιας λογιῆς εἶ-

ναι

ναι καὶ οἱ ἀρνῆται πᾶς τὴς φέρουω κρυφίως εἰς τὴν
 Ἐκκλησίαν τῆ Θεᾶ. παρὰ θέλεις νὰ εἶσαι Ἄγιος
 καὶ δόλοημενός ὄλασου τὰ καμώματα ἢ χριστια-
 νοσωμῆς φανερά εἰς τὸ φῶς νὰ εἶναι, νὰ σὲ βλέ-
 πων ὄλοι, νὰ πηγαίνης σὺ ζωντανός εἰς τὴν Ἐκ-
 κλησίαν. νὰ δοξολογᾷς, καὶ νὰ προσκυμᾷς ἢ ἐν
 ξιάδι Θεόν, καὶ τὴν Ἄγια αὐτῆ Μητέρα καὶ Παρ-
 θεόν Μαρίαν. καὶ ὁπόταν οὐρίζει ὁ Χριστός, λέγω
 ὁ παντοδύναμος Θεός, νὰ στείλῃ τὸν Ἀρχάγγε-
 λον Μιχαὴλ νὰ σὲ πάρῃ τὴν ψυχὴν νὰ πῆν ἐπι-
 γαίνῃ εἰς τὴν ἔξοσίαν τῆ ποιητῆς, νὰ τὴν βάλῃ
 ἐκεῖ ὅπῃ ἡ βασιλεία τῆ προσάξει. ἐπότες ἔρ-
 χεται ὁ ἱερέας σὺ ἐνδεδυμένος μὲ τὸ ἱερατικὸν
 εἶδμα, καὶ σὲ φάλλει φανερά, θυμιατίζοντάς
 σε, φάλλοντάς σε, λέγοντάς τὸν Τρισάγιον ὕ-
 μνον, καὶ παρακαλεῖ τὸν Θεόν αὐτός καὶ οἱ ἐπίλοι-
 ποι ὅπῃ σὲ ἀκολουθῶν, διὰ νὰ κατεβοδοθῆς καὶ
 νὰ τελειωθῆ ἡ ψυχὴ σου εἰς χεῖρας Θεᾶ ζῶντος,
 εἰς τόπον φωτεινόν, εἰς τόπον χλοερόν, ἐκεῖ ὅπῃ
 οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ σωμαγμός, ἀλλὰ ζωὴ
 ἀτελεύτητος.

Καὶ τότε σὺ ὠφελᾷ ἡ νησεῖα, τότε τὸ ξιήμε-
 ρον, τότε ἡ προσδύχη, τότε τὸ σαρανταλείτεργον,
 καὶ ἡ ἐλεημοσιύαις σου. Εἶδὲ καὶ δὲν κάμνεις κα-
 θὼς αἰῶθεν σὺ εἶπα, ποσῶς αὐτὰ τὰ πρῶτα
 δὲν σὺ ὠφελᾷν, καὶ ἢ κυριακὸν λόγον. Ὅς δ' αὖ
 μὲ ἀρνηθῆ ἔμπροσθεν τῆ ἀνθρώπων, καὶ ἐγὼ
 θέλω ἢ ἀρνηθῆ.

Λοιπὸν σᾶς παρακαλῶ, εἰς ὅσα σᾶς εἶπα δεῦρ
 ἔπρεπε νὰ σᾶς κατοφραῖ, ὅτι τὰ ὅσα σᾶς εἶπα εἶναι τοῦ Ἁγίου
 Εὐαγγελίου, Ἀποστόλων, καὶ Προφητῶν, καὶ ἄλλων
 ἐκλεκτῶν Ἁγίων Ἀνδρῶν. καὶ μὴ ἔλθῃτινάς εἰς
 ἀπόγνωσιν, ὅτι ὁ πανάγαθος, καὶ οἰκτίρμων
 Θεὸς εἶναι εὐσπλαγχνος, μακρόθυμος καὶ πο-
 λυέλεος εἰς κάθε σῶαν ὅπερ γυρίζει πρὸς τὸ Θεόν,
 καὶ ὁ Θεὸς γυρίζει πρὸς αὐτὸν, κατὰ τὸν αὐτῆ ἀσ-
 φαλέσατον λόγον, λέγοντας.

Ὁ ἐλθὼν πρὸς με εἰ μὴ ἐκβάλλω ἔξω. τὸ λοι-
 πὸν ἔρχεθε καὶ ἐλάτε εἰς τὴν δὲσπλαγχνίαν τοῦ
 Θεοῦ. καὶ νὰ μὴ ἀμφιβάλῃτινάς, εἰς ὅσα κακὰ
 καὶ ἀνὲκα με. καὶ νὰ τε ψεύσης, καὶ νὰ τε κλέψης,
 καὶ νὰ τε ἀσελήης, καὶ νὰ τε ἀρνηθῆς, καὶ νὰ τε βλάσ-
 φημος, ἢ ὕβρισε τὴν πίσιν, ἢ τὸν Χριστὸν καὶ τὴν
 Παναγίαν, ἢ τὰς γονεῖς, ἢ καὶ ἄλλο τί παρό-
 μοιον, ἢ ἔγινε τῆρος, καὶ ἔλαβε ἐκεῖνο τὸ καπρα-
 μῶσημάδι τῶ ἀντιχρίστου, τῶ δὲσβόλου τὸ κόψι-
 μον. σᾶς φωνάζει ὁ Χριστὸς μὲτὶ μεγάλης καὶ γλυ-
 κείας φωνῆς λέγοντας. Δεῦτε πάντες οἱ κοπιῶν-
 τες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς. καὶ
 ἐκ ἡλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἀμαρτωλοὺς εἰς
 μετάνοιαν.

Καὶ χαρὰ γίνεται ἐν ἔρανῳ ἐπὶ σὺν ἀμαρτω-
 λῶ μετανοῶντι. ἔλα λοιπὸν, ἐλάτε εἰς τὴν πί-
 σισσας καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίανσας, ἵνα εἰπῶ καλ-
 λίτερα, ζυγώσεται εἰς τὸν Θεόν, καὶ μὴ μακρυνέ-
 τε

τε ἄπο τὸν Χριστὸν σας, καὶ ποιητῶ τῷ παντός .
 Μὴ χωριθῆτε ἄπο τῶ γενεάσας ποροκαίρῃ ,
 καὶ μὴ ἀφήσετε τῶ ἀληθινῶ πίσιν τῷ ποροπα-
 τῶνσας, ἀλλὰ σάσε με τὸ ἅγιον ἐκεῖνο βάπτισ-
 μα ὅπῃ ἔλαβες ἐκ νεότητός σε . ὁρᾷ εἰς τῶ ἐ-
 μωλυῆς, με αὐτὸ τὸ ἅγιον βάπτισμα ἔχης νὰ
 κειθῆς . ὅτι καὶ αὐ γένῃς, τὸ βάπτισμα ἀπάνω-
 σε πάντοτε εἶναι . καὶ αὐ ἐγελάθῃς καὶ ἔγινες τοῦρ-
 κος , μὴ ἀμφιβάλῃς νὰ εἰπῆς πλέον ἐλπίδα
 σωθείας δὸν ἔχω . Γύρσαι, ὁ ἀφῶντῃς μας Χρι-
 στός σε θέλει καὶ σε συγχωρᾷ καθὼς ἀπατόστε λέ-
 γει . Ὅσακις αὐ πέσης ἔγειρον καὶ σωθήσῃ . καὶ ἐκ
 ἔχσσι χεῖρα οἱ ἰχύοντες ἰαθῆ , ἀλλ' οἱ κακῶς
 ἔχοντες . Διατῆτο σᾶς παρακαλῶ νὰ υπομῆτε
 με ὑπομονῶ εἰς τῶ πίσιν τῷ Χριστῷ , καὶ μὴ γί-
 νεθε μικροψυχοι , ἀλλὰ μίαν φοράν ὅπῃ ἔβαπ-
 τιθῆκαμεν εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος, κερ-
 ξόνοντας καὶ σμίγαντας με τὸν Χριστὸν , πρέπει
 λοιπὸν νὰ μὴ ξεχωριθῆμεν ἀπ' αὐτὸν , καὶ μὴ
 ξεχωρίζοντας ἀπ' αὐτὸν καὶ ἄπο τῶ ἐκκλησίαντῃς,
 θέλομεν ἦσε παντοτινὰ με τὸν Χριστὸν εἰς τὸν Πα-
 ράδεισον .

Βάσα λοιπὸν παίδευσες, καὶ αὐ σε δέσεν μὴν
 πιρνεῖσαι, καὶ αὐ σε βάλαν εἰς φυλακῶ ἢ εἰς
 σίδηρα καὶ εἰς τὸ βόμπέκι, ὑπόφερε χαρῆμῃος .
 κάμνοντας τὸ Σταυρὸν σε, καὶ κήρυτται τὸ ὄνομα τῷ
 Χριστῷ Θεὸν τοῦ παντός .

Βλέπεις τῷ βασιλικῆς καὶ αὐθουτικῆς ἀνθρώ-

πες πῶς καυχῶνται εἰς τὰ βασιλικά σημάδεα ,
 Τζασιδῆδες μετὰ χρυσᾶ πτέρυγα , οἱ Σαπίειδες
 μετὰ χρυσᾶ ἢ ἀργυρᾶ ζκνάεια . Οἱ παραπινέ-
 ρειδες μετὰ ἀσημοχρυσάφα λευκάδεα , καὶ τυπω-
 μένος ὁ Ἅγιος Μάρκος, κολλημένος εἰς τὸ καλπά-
 κικης , οἱ Μαλτέζοι ἐμφοροῦσιν εἰς τὸ σῆδος τὸν
 τίμιον Σταυρόν . Κόντιδες ἢ Καββαλέροι μετ' ἐγ-
 κόλπια ἢ Σταυρόν . Οἱ σωτύχοι ἢ Κεϊτάδες με-
 αὐταῖς ταῖς μακρᾷς βέσαις , ἢ πλατέαις μα-
 νίκες , ἢ τὸ ἔχον εἰς μεγάλῳ δόξαν καὶ τιμῶν ,
 καθὼς τὸ ἔχον κίολας .

Πόσω μᾶλλον φέρεται ὁ χριστιανὸς νὰ καυχᾶ-
 ται εἰς τὸ ὄνομα τῶ Χριστοῦ ἢ εἰς τὰ σημάδεα αὐ-
 τῶ , καὶ τὸ ἔχον λέγεσθαι . Οἱ καυχώμενος
 ὡς Κυρίου καυχᾶσθαι .

Τὸ λοιπὸν τί ἀνάγκην σωματικῶν εἶχα ἐγὼ
 πέρι εἰς α' ψ κ δ'. Δεκεμβεῖς κέ . νὰ πηγαῖνω
 εἰς ξυλῶ ἐπαρχίαν τῶ Ἀλπασανίου εἰς χωρίον
 Τραγότι ; καὶ ἐμπαίνοντας ἐγὼ εἰς τῶ Ἐκκλη-
 σίαν τῶ Χριστοῦ , ἦυρκα τὸν Πατᾶ μετ' ὡς ἑκατὸν
 εἰκοσι γυναικῆς , ἢ ἄνδρες ὡς δέκα πόντε , καὶ
 πολλὰ ἐπικράθηκα δεῖ τὸ ὀλιγότητα τῶ ἀνδρῶν ,
 ἢ εἶχα ῥωτήση ποροτήτερα , ἢ μετ' εἶπα , πῶς οἱ
 ἐπίλοιποι ἄνδρες (φεῦ) ὅλοι ἐτέρκεφαν , ἢ ἐγὼ
 εἶπατες ἐκεῖνα ὅπῃ ὁ Θεὸς μετ' ἐφώτισεν , ὕστερον
 δὲ τὸ ἔμαθον δύο ἀδελφία ἀγαρηνοὶ , οἱ ὁποῖοι
 ἦταν σεπασάδες , τὸ πῶς ἐκήρυξα ὁμολογῶντας
 τὸν Χριστὸν Θεὸν ἀληθινὸν , ἢ τῶ Θεοτόκον μη-
 P τέρα

τέρα καὶ παρθένον, τὸν δὲ Μωάμεθ ἴδεν καὶ
 πλάων, καὶ εὐανθρώπων μαθητῶν τῶ ἀντιχρίστῃ.
 ἦλθαν καὶ μετ' ἡμᾶς εἰς τὸ σπήτι τῶ Παπαῖ, καὶ εἶχε
 ὁ καθ' ἑαυτῶν ἀπὸ εὐακοντόξυλον ἀπὸ γλατζινιά,
 καὶ κτυπῶντες ἀπάνω μετ' ἀνελεήμονα, δὲν ἐκοί-
 ταζε εὐακοντὸν ἄλλον πῶς καὶ πῶς νὰ βαρῶν, ἀλλὰ
 τῶ κακῶ μετ' ἔδερναν ὅπως ἐφθάνε καθ' ἑαυτῶν. τοῦ
 Παύλου εἶναι ἀμετὰ τὰ βασάνη καὶ θλίψεις ὅπως
 ἐπαθετε ἄρα τὸν Χριστὸν, καὶ μίαν φοράν ἐδέχθητε
 ῥαβδίαῖς παρά μίαν σαραντὰ, ἀλλὰ λογιῶν
 αὐταῖς νὰ ἦταν μετ' ἰσχύος. μετ' ἐτάταις αἰξυλῶν
 ἦτον ὡς εἰκοσι πέντε, ἔβλαῖς καὶ πικρότατες. ἄρα
 τί τὸσον συγχρᾶ μετ' ἔκρηξαν, ὥστε καὶ τὰ ξύλα
 ἐξεφλεθρίσθησαν μετ' ὅτι νὰ τύχων χλωρᾶ. εἰς ὅλα
 τὰ μέρη μετ' ἔβαρεσαν, ἀλλὰ τὸ κορμὶ μετ' ἐκκοκί-
 σε, καὶ εἰς περιεσπότερως τὸ πῶς ἐμαύεισε, καὶ ὅτι
 ἔκαμαν αἱ βουδῆζες καὶ τὰ κέρατα, καὶ χάριτι Χρι-
 στοῦ ἰατρῶ ἴσθηκα. ὅμως τὸ ζερβόν μετ' ἀπὸ εὐακον-
 νε βλαμμῶν, καὶ ποτὲ δὲν ἠμπορῶ νὰ ἀναπαυθῶ
 εἰς αὐτὸ τὸ μέρος, καὶ ὅποτεν ἐγὼ ἦμην εἰς τὰ χέ-
 ρη ἐκείνων τῶ δύο τυρανῶν, ὁ ἱεροδῆκος τῶ Μο-
 νασπείμας κύρ Νικηφόρος, ἐσυχώθη νὰ μοῦ
 βοηθήσῃ, καὶ ἡ παπαδῆ μετ' αἰσ ἀλλοῖς γυναῖ-
 κησ δὲν τὸν ἀφῆκαν, καὶ εἰς τῶτο καλὰ ἔκαμαν ἄρα
 τὸ σκῆνδαλον. ἀλλὰ ἐσεκετ' μακρόθεν, καὶ μετ' ἐκοί-
 ταζον καὶ ἐκλαίε πικρῶς ἄρα τὰ βασάνη μετ'. καὶ τῶτο
 δὲν τὸ γράφω ἄρα ἐπαινον, ἀλλὰ ἄρα νὰ ἐχητινάς
 κάποιον θάρρος καὶ ὑπομονὴν εἰς ταῖς θλίψεσιν.

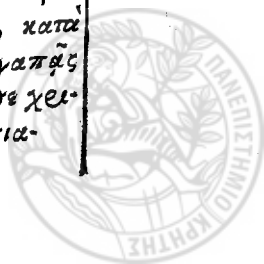
Καὶ

Καὶ πολλοὶ φιλόχριστοι φίλοι μὲ μῦ εἶπαν νὰ κά-
μην τὴν ἐκδίκησιν εἰς αὐτένας, καὶ ἐγὼ δὲν ἠθέ-
λησα δὲ νὰ ἔχω κάποιον μισθὸν ψυχικόν.

Κακὴ εἶναι καὶ ἡ ἀπιστία, ἀδελφοί μου χριστιανοί,
μὰ κακὴ καὶ ψυχρὴ εἶναι ἡ ὑπερηφανία, καὶ ἡ ζεα-
φιλί. πᾶς ὑψηλοκάρδιος συγχαυτερός εἶναι
μωροσὰ εἰς τὸν Θεόν. καὶ καθὼς οὐρίζει ὁ Χεῖσός, Ματθ.
κβ'.
ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται. Κακὴ εἶναι ἡ
ἄρνησις τῷ Χεῖσῳ, μὰ κακός καὶ ἀνάποδος εἶναι
καὶ ὁ φονεάς, κατὰ τὴν ζεαφιλί, τὸ αἷμα τῷ σκο- Γεν. θ'.
πομῆν ἀνθρώπων διπὸ τὰ χεῖρα σου τὸ γυροῦν ὡ
φονεά, ἐτζί οὐρίζει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Κακός εἶναι ὁ χωρισμὸς διπὸ τὸν Χεῖσόν, μὰ
κακὴ καὶ βδελυρὰ εἶναι ἡ πορνεία, κατὰ τὸν Παῦ-
λον, ὅστις φθεῖρη τὸν ναὸν τῷ Θεῷ, φθεροῖ τῷ
τὸν ὁ Θεός, καὶ δὲν ἰξόρετε ἐσεῖς ὅτι ἦσε κονάκι
τῷ παναγίῳ Πνεύματος; ἐτῷτο ἀραιοκίεται διπὸ ἡ
Χεῖσόν, ὅπῃ οὐρίζει. ὁ βῶγων με τὴν σάρκα,
καὶ πίνων με τὸ αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ γὰρ ἐν αὐ-
τῷ. καὶ πάλιν λέγει. Ὁ ἐμβλέψας γυναικί, εἰς
τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτῆς, ἦδη ἐμοὶ χόδωσεν αὐτῷ
ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆ.

Κακός εἶναι ὁ χωρισμὸς τῆς Ἐκκλησίας, μὰ
κακὸν καὶ καταραμῆρον εἶναι τὸ μῖσος, καὶ ὅπῃ κρα-
τεῖ ἀμάχι, μάλισα εἶναι καὶ παρανόμος, κατὰ
τὸν Ἰωάννην τὸν Εὐαγγελιστῆν. ἐὰν δὲν ἀγαπᾷς
τὸν γείτωνά σου, γείτονας δὲ λέγεται καθε χει-

σιανός, κὴ τὸν Θεὸν ἀγαπᾶς ψάλλῃς εἶσαι. νὰ ὀ
Χεῖσός.

Νὰ ὀ Χεῖσός μᾶς διδάχῃ, ἄφες κὴ ἀφεθήσε-
ται ὑμῖν, ἡγοῦ χαίρειαι τὸ φταιξήμον τῷ ἄλ-
λενῷ, νὰ σὲ χαίρω κὴ ἐγὼ ὅτι κὴ αὐτὸ μὲ ἔσφαλεις.
Ὡ καλὴ ἀνθρώπε, μίαν φοράν ὅπῃ δὲν συγχω-
ρᾶς τὸν πταίσαντά σε, διὰτὶ γίνεσαι θεομπαικ-
τικῆς, κὴ ἀνοίγῃς ἐκεῖνο τὸ μιαιρόν σου σῶμα, κὴ λέ-
γεις, κὴ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς κὴ
ἡμεῖς ἀφίεμεν ταῖς ὀφειλέταις ἡμῶν; δὲν εἶσαι
ἄξιός νὰ τὸ εἰπῇς, ἔτε νὰ τὸ ἀκῆς αὐτὸ δὲν κάμῃς
ἀγάπῃ φρῶτα, καθὼς φωνάζει μὲ μίαν φωνὴν
κὴ διδάσκων οἱ Ἅγιοι Θεοφόροι Πατέρες τῆς Ἐκ-
κλησίας.

Πρῶτον καταλάγηθι τοῖς σὲ λυπεῖσιν, ἔπειτα
θαρρῶν μουσικῶ βρῶσιν φάγε.

Κακὴ εἶναι ἡ ἄποσασία εἰς τὸν ἀνθρώπον ὁμ-
ως εἰς τὸν Θεόν, μὰ κακὴ κὴ ἀπάνθρωπος εἶ-
ναι κὴ ἡ κλεψία. καθὼς οὖρξει ὁ φαλμαδὸς Δα-
βὶδ, ἐν φαλμῶ δεκάτῳ.

Ὁ ἀγαπῶν τὴν ἀδικίαν, μισεῖ τὴν ἑαυτῷ ψυ-
χὴν.

Κακὸν εἶναι τινὰς νὰ ἀρνήσῃ τὸ βάπτισμα, μὰ
μεγάλῃ ἀφροσύνῃ εἶναι εἰς ἐκείνους ὅπῃ ἔχων, κὴ
δὲν δίδου τῷ πτωχῶν ἐλεημοσύνην. κατὰ τὴν
γλυκέαν φωνὴν τῶ Ἰησοῦ, πωλήσατε τὰ ὑπάρχον-
τα ὑμῶν, κὴ δότε ἐλεημοσύνην.

Α' χα-

Ἀχαμνά εἶναι τινὰς νὰ χωριδῆ ἄπο τὴν Πα-
ναγίαν, καὶ ἡ Χειρὸν, μὰ κακὰ καὶ ἀνάποδα εἶναι ἐ-
κείνος ὅπῃ χωρίζεται τὴν γυναικάτε, καὶ ἡ γυναι-
κα τὸν ἀνδρατῆς, κατὰ τὴν θείαν γραφὴν, τὸ, ὅς
ὁ Θεὸς σωζέσθαι ἀνθρώπος μὴ χωρίζετω.

Ἀχρημον εἶναι εἰς ἐκείνας ὅπῃ δὲν πείθονται
εἰς ταῖς ἐντολαῖς τῆ Θεῶ, καὶ εἰς τὰ δόγματα τῆς
Ἐκκλησίας, μὰ ἀχαμνά κάμνουσιν καὶ ἐκεῖνοι ὁ-
ποῦ δὲν πείθονται εἰς Πατέρα, καὶ Μητέρα, κα-
θὼς ὁ Θεὸς προσάζει. τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν
μητέρα σου.

Καλὸν εἶναι τινὰς νὰ μὴν κάμῃ ἀμαρτίαν,
μὰ πάλιν καλὸν εἶναι νὰ μετανοήσῃ, καὶ νὰ ἐξο-
μολογηθῆ. Εἰπέμε ἀνθρώπε τί κόπον ἔχεις νὰ
ἐξαγορεύθῃς ἄπο τὰς χεῖρας τῆ θραβόλα, τί ἐξο-
δὸν ἔχεις; τίποτες παρέξ ἢ κακία σου δὲν σε ἀ-
φήνει. ὁ Πνευματικὸς πεχέσῃ δὲν σε γυροῦει,
πληρωμὴ δὲν σε ζητᾷ, παρὰ μίαν χάριν σε χα-
εῖζει, σε δὲ λόγῳ λέγοντας. Τέκνον μου, ἐν ὀνό-
ματι Κυρίου, ἀφείωνταί σοι αἱ ἀμαρτίαι σου. πο-
ροῦ εἰς εἰρήνην, καὶ μηκέτι ἀμάρτανε, ἡγούσιν,
πλέον νὰ μὴν κάμῃς ἀμαρτίαν.

Τρέχα λοιπὸν εἰς τὸν ἰατρὸν πρὸ τῆ νὰ ἀφορμή-
σῃ ἢ πληγῆ, καὶ σακατῶσαι, καὶ ὅσον καιρὸν σε-
κεται ἡ ἀμαρτία εἰς τὸν ἀνθρώπον ἀξαγόρευται,
τόσον περαιοτέρου σκευάζει καὶ πληθύνει, καθὼς
φαίνεται εἰς τὰ μελανὰ μαχαίρια, μὲ πολλὴν κό-
πον τὰ λαμπαρώσου, ποιούτης λογιῆς εἶναι καὶ ἐ-

κείνοι ὅπου ἀργουῶν νὰ ὁξομολογηθοῦν .

Πάλιν θέλω νὰ ἀναφέρω ὅτι τὸν Χριστὸν, καὶ θαυμάζομαι εἰς τὰς τετυφλωμένους Ἑβραίους, καὶ μαροπαῖτας Ἀγαρῶνας, καὶ εἰς ἐκείνους τὰς παρανόμους καὶ ἀρνηταῖς τῆς τῷ Χριστῷ πίστεως, ὅπου τόσοι βασιλεῖς χριστιανῶν ἀπὸ πολλῶν γενῶν, ὅπου ἐπίσδυσαν τὴ σωτῆρα Χριστὸν, ὅτι Θεὸν καὶ Κύριον τῆς δόξης, λέγω Ῥωμαῖοι, καὶ Ῥωμαῖοι, Βλάχοι, καὶ Βελγάροι, Ἀλβανῖται, καὶ Ἀρμεῖοι, Φρατζέζοι καὶ Φιαμέγγοι, Μοχόβοι, καὶ Μαλτέζοι, Διωσκοεῖται καὶ Δεδέσκοι, Σφέτζοι καὶ Σπανιόλοι, Ἑγκλέζοι καὶ Ἰνδιανοὶ, Μελανοὶ, καὶ Μελανέζοι, Χαμπεσέοι καὶ Ἰακωβῖται, Κόπται καὶ Σεργιανοὶ, Τζήγκανοὶ καὶ Τζακονίται.

Ὅλαις αὐταῖς καὶ ἄλλαις τόσαις περισσότερες φυλαῖς εἰς τὸν Χριστὸν πισδύον, μέρος ἀπ' αὐταῖς ταῖς φυλαῖς ἐσάθησαν καὶ σέκονται μετ' αὐτῶν δύναμιν τῷ Χριστῷ. Βασιλεῖς καὶ Ἀρχόντες, Ἀρχιερεῖς, καὶ Ἱερεῖς, Πατριάρχαι καὶ σοφώτατοι Διδάσκαλοι, ἕως τῶν σήμερον, καὶ θέλουσιν ἀκόμα μετ' αὐτῶν δυνάμιν τοῦ Θεοῦ, πλέον καλλίτερα νὰ σαθοῦν, κατὰ τὸ ρητὸν τῷ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, λέγοντας.

Ὁ ἔρανος καὶ ἡ γῆ παραδώσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐμὴ παραδώσονται, καὶ ὅχι μόνον αὐταῖς ἡ φυλαῖς καὶ γλώσσαις προσκλωμοῦν τὸν Χριστὸν ὅτι Θεὸν καὶ ποιητῶν ἔρανος καὶ γῆς, ἀλλὰ καὶ τόσοι ἄγιοι Θεοφόροι πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅπως

ἰβεβαίωσαν, καὶ ἐσερέωσαν τῶ ἀγίῳ πίσιν τοῦ
 Χεισῶ. οἱ Προφήται ὅλοι, οἱ δώδεκα Ἀπόστολοι,
 καὶ πόσοι χίλιοι χιλιάδες Ἅγιοι Μάρτυρες. Εἰς τὴν
 πρώτην σινωδὸν ἐσωάχθησαν Πατέρες τετρακό-
 σιοι δέκα ὀκτώ. Εἰς τὴν δευτέραν ἑκατὸν πενήν-
 τα. Εἰς τὴν τρίτην ὀκτὸς χιλιάδες ἑξακόσιοι
 τετάρτην ἑξακόσιοι ἑξακόσιοι ἑξακόσιοι ἑξακόσιοι
 ἑκατὸν ἐξήντα πέντε. Εἰς τὴν ἕκτῃ ἑκατὸν ἑξή-
 δεκά. καὶ Εἰς τὴν ἑβδόμη, ἑξακόσιοι ἐξήν-
 τα δέκα, πᾶς γίνονται ὅλοι δύο χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι
 πατέρες ἐκλεκτοὶ καὶ ἀγιάτοι.

α. 318
 β. 150
 γ. 230
 δ. 630
 ε. 165
 ς. 170
 ζ. 367

 2030

Τόσοι θαυμασοὶ Βασιλεῖς, Ἡγεμόνες, σο-
 φώτατοι Γενεραλέοι, Νετόροι θαυμασοὶ, καὶ
 Ρήτορες Ἀκασμῆοι, ἀπὸ κάθε γενεᾶς γενεῶν
 ἐπίσταντες τὸν Χεισὸν Θεὸν ἀληθινόν, καὶ πιστεύοντες
 καὶ ὑμῶν τὸν ἐν ἑξιάδι Θεόν. λέγοντες, ὅτι σὺ εἶ
 ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χεισὸς
 εἰς δόξαν Θεῶ Πατρὸς ἀμῶν.

Καὶ τὸ παράτεινον τὸ ἐλεός σε τοῖς γινώσκου-
 σίσε.

Καὶ σὺ παρανόμει Ἐβραῖε, καὶ ἀσεβέσατε Τῆρ-
 κε, καὶ σὺ ἀποσάπτε καὶ ἀρνητὰ τῶ Χεισῶ, τί λο-
 γιάζετε, σὰν τί βανέτε με τὸν νῦν σας; τὰ χαῖστας
 ἀνώθεν σας ἐφανέρωσα, νὰ ἦτον ἑλεοὶ. ἢ ἀνό-
 μοι, ἢ δὲν εἶχαν σωσθῆ θαυμασὴ ἀπανώτες; εἶ-
 χαν καὶ ἔχεν γνώσιν καὶ σοφίαν θεϊκῶν, καὶ ἦτον καὶ
 εἶναι τίμιοι, Ἅγιοι, καὶ ἀλογημῆοι. παρὰ εἰσεῖς
 ἦσε ζουρλοὶ, ἄθεοι, παρανόμοι, καὶ καταπρα-

μύροι, καὶ δὲν ἰξάρετε μὲ τί ξόπον νὰ πισθετε Θεόν.

Ἰδὲ βλέπετε καὶ ἀκῆσατε τί φωνάζεν οἱ ἀνθρώποι εἰς τὰ τεξάπερατα τῷ κόσμῳ, λέγοντες.

Σήμερον τίκτει ἡ Παρθένος τὸν ποιητῶν τοῦ παντός. Σήμερον Θεὸς ἐπὶ γῆς παραγέγονε.

Τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐξ ἀνατολῶν ἐλθόντες Μάγοι, προσεκύνησαν Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα. Ὡς μεγάλη τυφλόπεια καὶ κωφόπεια εἰς τῷ λόγῳ σας, πῶς ἔχετε νὰ κάμετε ἀθλιοὶ καὶ ταλαίπωροι, ὅποταν ὁ Χριστὸς ἐλθῆ ἐν τῇ δόξῃ αὐτῷ, νὰ κείνη τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ἐσᾶς νὰ εὔρη ἀπίστους, πῶς ἔχετε νὰ ἴποκειθῆτε παμβέβηλοι;

Νὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ὁμιλεῖ καὶ μᾶς διδάσκει ἁπὸ μέσα τῷ Προφητῷ, καὶ λέγει ἁπὸ τὸν Χριστὸν. Ὁ Ἰερεμίας ἐν Κεφαλαίῳ πέμπτῳ.

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογιθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις σιωπῆσάφη.

Καὶ ποῖος Θεὸς ἐπεριπάτησε μὲ τῆς ἀνθρώπων; ὁ Χριστὸς βέβαια, εἰς τὴν Ἰουδαίαν καὶ Αἴγυπτον.

Ἰδὲ καὶ ὁ Προφήτης Ἡσαίας, ἐν Κεφαλαίῳ ὀγδόῳ.

Ἰδὲ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσῃ τὸ ὄνομα αὐτῷ Ἐμμανὴλ.

Καὶ

Καὶ ποῖα Παρθένος ἐγέννησε Ἐμμανουὴλ ,
 παρὰ ἡ Θεοτόκος Μαριάμ ; Ἐμμανουὴλ δὲ λέγε-
 ται Ἑβραϊκὰ ὁ Θεὸς μετ' ἐμᾶς .

Ἰδὲ ὁ φαλμωδὸς Δαβὶδ ἐν Φαλμῶ δούτερῳ ,
 λέγων .

Κύριος εἶπε πρὸς με , ὕψος μου εἶ σύ . ἐγὼ σή-
 μερον γενένηκά σε . Νὰ πᾶ μᾶς τὸ λέγει καθα-
 ρὰ δὲ τὴν γενένησιν τῷ Χριστῷ .

Καὶ ὁ Ἡσαΐας ἐν Κεφαλαίῳ δόδομῳ .

Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν , ὕψος καὶ ἐδόθη ἡμῖν ,
 καὶ ἡ ἀρχὴ ἐγεννήθη ἐπὶ τῷ ὤμῳ αὐτῷ . καλεῖται
 τὸ ὄνομα αὐτῷ μεγάλης βουλῆς Ἄγγελος . Ποῖον
 παιδί ἐγεννήθη καὶ ὀνομάζεται μέγας βουλοπῆς
 τοῦ Ἀγγέλων ; ἄλλος δὲν εἶναι , πᾶρξ ὁ Χριστός .
 Εἰς δόδομῶτα εἶσαν φαλμὸν , τάχα δὲ ποῖον ὀ-
 εἶζει ὁ Δαβὶδ ;

Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον . Διὰ ἄλλον
 ὄχι , παρὰ δὲ τὸν Χριστόν , δηλαδὴ , θέλει κατε-
 βῆ ὁ Θεὸς εἰς τὴν Παρθένον Μαρίαν ὡς ὑψηλὴ
 καὶ ἀτάραχη βροχὴ , εἰς τὴν πλοκάδα .

Καὶ ἐκοιμήθη Ἰακώβ ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ , καὶ Γεν.
 ἐνυπνιάσθη , καὶ ἰδὲ κλίμαξ ἐσηειγμένη ἐν τῇ
 γῆ , ἧς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν . καὶ οἱ
 Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον , καὶ κατέβαινον ἐπ'
 αὐτῷ .

Ὁ Προφήτης Ἰεζεκιὴλ λέγει δὲ τὸν Χριστόν ,
 καὶ δὲ τὴν Παναγίαν .

Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με , ἡ πύλη αὕτη κε-
 κλεισ-

κλεισμένη ἔσαι, ἐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ εἰς ἧ
μὴ δῖελθῆ δι' αὐτῆς, καὶ ἔσαι κεκλεισμένη, διό-
τι ὁ ἡγέμενος ἔπος κἀθιταί ἐπ' αὐτῷ τῷ φαγεῖν
ἄρτον. Ἠλαδὴ, Ὁ Θεὸς θέλει λάβῃ σάρκα ἐκ
τῆς Παρθένου. Νὰ καὶ ὁ παροιμιαστὴς οὐρίζει ἐκ
Πνεύματος ἁγίου ἕξ τὰ ἄχραντα Μυστήρια.

Ἐλθετε φάγετε τὸν ἕμον ἄρτον, καὶ πῖετε οἶ-
νον ὃν κεκέρακα ὑμῖν.

Ἰδὲ καὶ ὁ θεόπτης Μωϋσῆς λέγει ἕξ τὸ πνεῦ-
μα τὸ Ἅγιον, ὅπῃ ἐφάνη εἰς τὸν Ἰορδάνην.

Γαν.

Καὶ πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τῷ ὕδατος.

Καὶ ἕξ τὸ ἅγιον βάπτισμα καὶ ἐξομολόγησιν,
οὐρίζει ὁ Προφήτης Ἡσαΐας, ἐν Κεφαλαίῳ δι-
δόμῳ.

Τὰ δε λέγει Κύριος, λῆσαθε καὶ καρδοὶ γί-
νεθε.

Τὰ δε λέγει Κύριος, οἱ διψῶντες πορεύεθε
ἐφ' ὕδωρ.

Καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς Προφήτης οὐρίζει.

Τὰ δε λέγει Κύριος. ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' ἑ-
φροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τῆς σωτηρίας. Καὶ ποῖα νε-
ρὰ εἶναι ἅγια, καὶ ποῖα βρύσις εἶναι ἐλδίδερη ;
ὁ Χεῖσός, καὶ ὄχι ἄλλο. πισδόντας καὶ βαπτίζον-
τας ; καὶ μεταλαμβάνοντας τὰ ἄχραντα μυστήρια.

Ἰδὲ καὶ ὁ Προφήτης Δαβὶδ μεγαλυνῶν τὸν Χει-
σὸν ἀπὸ τῆς νῆς βαπτισθῆ καὶ λέγει.

Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη
εἰς τὰ ὀπίσω.

Τί-

Τίσοι ἔσι θάλασσα ὅτι ἔφυγες, καὶ σὺ Ἰορδά-
νη ὅτι ἐσράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

Ἰδὲ καὶ ὁ Πατὴρ μαρτυρεῖ ἕκαστον τὸν Υἱὸν, λέγον-
τας.

Οὗτος ἐστὶν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠυδό-
κησα.

Φωνὴ Κυεῖα ἐπὶ τῷ ὕδατι, ὁ Θεὸς τῆς δόξης
ἐβρόντησε.

Νὰ καὶ ἕκαστον τὴν κυριακὴν τῷ βαϊοφόρῳ, ὁ Δα-
βὶδ λέγει.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυεῖα.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Πάλιν ὁ αὐτὸς
λέγει.

Ἐκ σώματος νηπίων, καὶ θηλαζόντων κατετή-
σω αἶνον.

Ποῖος Θεὸς ἐγνωρίσθη καὶ ἐφανερῶθη εἰς τὰ Ἱε-
ροσόλυμα καθὼς λέγει ὁ ἱερώτατος Δαβὶδ; ἄλ-
λος ὄχι, παρὰ ὁ Χεισός.

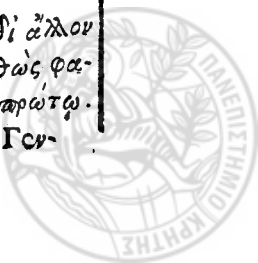
Γνωσὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός. ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέ-
γα τὸ ὄνομα αὐτῆ.

Τίνος ἐδαμοίρασαν τὰ φορέματάς; ἄλλαν ἔ-
χει, παρὰ τῷ Χεισῷ, τῇ μεγάλῃ Παρασκώῃ εἰς
τὰς εἰκοσι ἔξις τῷ Μαρτίᾳ μῶος.

Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιάμας αὐτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν
ἱματισμόμας ἔβαλον κλῆρον.

Καὶ περὶ τίνος προφητεύει ὁ Δαβὶδ; δι' ἄλλον
ὄχι, παρὰ ἕκαστον τὸν προδότην Ἰούδα. καθὼς φα-
νερῶναι εἰς τὸν ἄξιν Ἀποστόλων. ἐν Κεφ. πρώτῳ.

Γεν-

Γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτῶ ὀλίγαι, καὶ ἢ ἐπι-
σκοπιῶ αὐτῶ λάβοι ἕτερος.

Καὶ ἔπεσον ὁ κληρὸς ἐπὶ Ματθαίου, καὶ σωευ-
κατεψήφισθη μὲν τῷ εἰσδεκα Ἀποστόλων. ἀλλα-
χῆ δὲ, ἔλαβον τὰ ἑξιάκοντα ἀργύρια, εἰς τιμῶν
τῶ τετιμημένους.

Ἐδῶ ὁ Ἰερεμίας ὁμιλεῖ ὡς ἐκ σώματος τῷ Εἰ-
βραίων, καὶ λέγει ἄρα τὸν Χριστὸν.

Δεῦτε καὶ ἐμβάλωμεν ξύλον εἰς τὸν ἄρτον αὐτῶ,
καὶ ἐκξίψωμεν αὐτὸν ἐκ γῆς ζώντων.

Ἐπὶ το γροικᾶται ἄρα ἢ σαύρωσιν τῶ Χριστῶ.

Ἐδῶ ὁμιλεῖ ὁ Θεὸς ἄρα ἢ μέσθ τῶ Προφήτῃ Ἡ-
σαΐα, ἐν Κεφαλαίῳ πεντήκτα δύο.

Νὰ τὸ παιδίμῃ ἔχεινὰ σαυρωθῆ, καὶ πάλιν
θέλεινὰ δοξαθῆ.

Τὰ δε λέγει Κύριος, Ἰδὲ σωθήσει ὁ παῖς μου
καὶ ὑψωθήσεται, καὶ δοξαθήσεται.

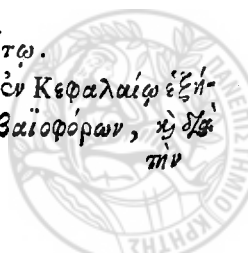
Ἐδῶ λέγει ὁ Θεὸς Δαβὶδ ἄρα τὴν τυφλότητα
τῷ μιαρῶν Εἰβραίων, ὅπῃ δὲν ἐγνώρισαν τὸν
Χριστὸν.

Σκοτιδήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶ τῶ μὴ βλέ-
πειν.

Πάλιν ὁ αὐτὸς Προφήτης λέγει, ἐκ σώματος
τῶ Χριστῶ, ἄρα τὸν τάφοντες, καὶ ἄρα τὴν κατάβασιν
εἰς τὸν ἄδην.

Ἐ΄θροτόμῃ ἐν λάκκῳ κατωπάτω.

Ἐδῶ Προφητεύει ὁ Ἡσαΐας ἐν Κεφαλαίῳ ἐξή-
κοντα, ἄρα τὴν κυριακῶν τῷ βαϊοφόρων, καὶ ἄρα
τὴν

τὴν Ἰερουσαλήμ, καὶ Παρθρόν Μαρίαν, καὶ ἔα τὸ
σκοτός ὅπῃ ἔγινε τῇ μεγάλῃ Παρασκευῇ.

Φωτίξεν φωτίξεν Ἰερουσαλήμ, ἡκεῖ γὰρ σὺ τὸ φῶς,
καὶ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνατέταλκε.

Ὅτι ἰδὲ σκοτός καλύψαι γῆν.

Ὁ Ἰωάννης ἐν Κεφαλαίῳ πρώτῳ, προεικονίζει
ἔα τὴν ἑξήμερον ἔγερσιν τῆς Χειρῆς.

Καὶ ὁ Ἰωάννης ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς Κήτης ἑξῆς ἡμέ-
ρας καὶ ἑξῆς νύκτας.

Εἰδὼ ὁ Σοφωνίας, ἐν Κεφαλαίῳ ὀγδόῳ, σε-
ρεώνει τὰς Ἀποστόλους νὰ ὑπομῶν καὶ νὰ μὴ πι-
κραθῶν, ὅπως νὰ ἀνάστηθῇ ὁ Χεῖρος.

Τὰ δε λέγει Κύριος, ὑπόμεινόμε εἰς ἡμέραν
ἀνάστασώς μου.

Εἰδὼ προφητεύει ὁ πνευματοφάρος καὶ ψαλμο-
δὸς Δαβὶδ ἔα τὴν ἀνάστασιν τῆς Χειρῆς.

Ἀνάστα ὁ Θεὸς κείνων τὴν γῆν, ὅτι σὺ κτὶ κλη-
ρονομήσῃς ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

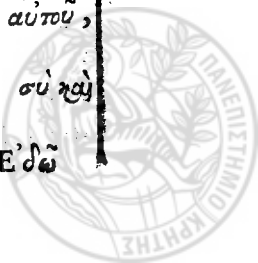
Ἀνάστητω ὁ Θεὸς καὶ ἔσκορπιθῆσαν οἱ ἐχ-
θροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ,
οἱ μισῶντες αὐτόν.

Ἐξηγήρηθι ὡς οὐρανῶν Κύριος, καὶ ἀνέστη σῶζων
ἡμᾶς.

Εἰδὼ ὁ αὐτὸς Προφήτης, φανεράναι τὴν ἀνά-
στασιν τῆς Χειρῆς, καὶ τῆς πανάγνης Μητρὸς αὐτοῦ,
λέγοντας.

Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀναπαυσίν σου, σὺ καὶ
ἡ κιβωτὸς τῆς ἀγιάσματος σου.

Εἰδὼ

Εἰδὼ δείχεται ὁ αὐτὸς Προφήτης τὸ ὄρος τῆς ἐλαιῶν, ἢ καὶ σίναιον ὄρος, ἢ καὶ σαφέσερα τὸ τίμιον σαυρὸν ὅπερ ἐκαρφώθησαν τῷ Χριστῷ οἱ πόδες.

Προσκυήσωμεν εἰς τὸν τόπον ἃ ἔσησαν οἱ πόδες αὐτῶ.

Καὶ σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς Χριστὸς ὁ Θεός. Καὶ ποῖος ἔκαμιν καλοσυώαις εἰς τὸ μέσω τῆς γῆς; εἰς ἄλλος, παρέξ ὁ Χριστός. Σαυρώνοντας ἐκείνο τὸ πανάγιον καὶ πανάχατον, καὶ πανακήρατον σῶμα, ἐμᾶς ἐλάβ. Θέρωσεν ἄπο τὰ νύχια τῶ δαβόλα.

Εἰδὼ φανεράνει ὁ αὐτὸς Προφήτης δεῖ πὴν σαυρωσιν τῷ Χριστῷ, καὶ δεῖ νὰ προσκυήσωμεν τὸ τίμιον σαυρὸν μὲτ' μεγάλης δόλαβείας.

Υψῆτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῆς ποδῶν αὐτῶ.

Ὡ παρανομοὶ Ἐβραῖοι καὶ ἐναντιοὶ τῶ νόμου, ἀφῆτε τὴν ἄλλαν Προφήτας, ἀμὴ καὶ τὸν θεόπτην Μωϋσῶν ὅπερ ὁμίλησεν στόμα πρὸς στόμα μετὰ τὸν Θεὸν, καὶ ἔλαβε τὰς Πλάκας τῆς δευτέρου, δὲν τὸ ἀχοικῆτε, ὅπερ σᾶς ἐρμυλώει εἰς τὸ Δευτερονόμιον, ἐν Κεφαλαίῳ εἰκοσῷ ὀγδόῳ, λέγοντας.

Ὁψῆθε τὴν ζωὴν ὑμῶν. ἦγε, ἔχετε νὰ ἰδῆτε τὴν ζωὴν καρφωμένην καὶ σαυρωμένην ἐπὶ ξύλα, ὁμοίως εἰς τὰ μάτια σας; καὶ ποῖα ζωὴ ἰδατε εἰς καρφωμένην ἀπείαντι τῆς ὀφθαλμῶν ὑμῶν; ἄλλη ὄχι, παρὰ τῷ Χριστῷ, τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Παρασκυῆ, ὅπου τὸν ἐσαυρώσετε ἐν τῷ

τῷ μέσῳ τῆς πόλεως Ἱερουσαλήμ.

Ὁ Προφήτης Ἡσαΐας οὐρίζει ἕξ τὰ πάθη, καὶ σαύρωσιν τῷ Χριστῷ.

Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγῶν ἤχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς ἄκακος ἐναντίον τῷ κείροντος αὐτὸν ἄφρονος, ἕτος ἐκ ἀνοίγῃ τὸ σῶμα αὐτῷ.

Ἐδῶ ὁ Ἰησοῦς ὁ τῷ Ναυῆ οὐρίζει, ἐν Κεφαλαίῳ τετάρτῳ, ἕξ τὸν Χρυσόν, πῶς εἶχε νὰ ἔλθῃ νὰ σαυρωθῆ.

Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀρχομαι τῷ ὑψῶσαι σε κατ' ἐνώπιον πάντων τῶν ἁγίων Ἰσραήλ.

Ἐδῶ παραπονιέται ὁ Χριστός, μετὰ τὸ σῶμα τῷ Προφῆτῃ Ἡσαΐᾳ, πρὸς τὰς Ἑβραίους, καὶ λέγει τας.

Λαός μου τί ἐποίησά σοι, ἢ τί ἐλυπησά σε, ἵνα κριθῆτέ μοι; ἕξ τὴν ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ἐξ οἴκου δουλείας ἐλύξω σά μύρωσε.

Ἐδῶ φανερώνει ὁ Προφήτης Ζαχαρίας τὴν μεταμόρφωσιν τῷ Χριστῷ.

Τὰ δε λέγει Κύριος. Ἰδὲ ἡμέρα ἔρχεται Κύριος καὶ σήσονται οἱ πόδες αὐτῷ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐπὶ τὸ ὄρος τῶν Ἑλαιῶν, τὸ κατέναντι Ἱερουσαλήμ.

Ἐδῶ ὁ Προφήτης Δαβὶδ μᾶς ἀποδείχτει τὴν ἀνάληψιν τῷ Σωτῆρος Χριστῷ.

Τῷ ὑψῶσθαι ἐπὶ τὰς οὐρανοὺς ὁ Θεός.

Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλλοαλαγμῶν, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

Ἐδῶ οὐρίζει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἕξ τὸ σῶμα τῷ Ἡσαΐᾳ, ἐν Κεφαλαίῳ ἐξηκοντῷ δέυτῳ, ἕξ τὴν

τῶν ταπεινῶσιν τῶν Χεισῶν, ὅπῃ ἔκαμε τῇ κυριακῇ τῆς βασιφορίας.

Εἶπατε τῇ θυγατρὶ Σιών, ἰδὲ ὁ βασιλεὺς σε ἔρχεται· οἱ παῖδες ἐπιβεβηκῶς ἐπὶ ὄνον καὶ πῶλον ἔχον ὑποζυγίαις.

Εἶδὼ ὁ αὐτὸς Προφήτης ἐλέγχει τὰς Εἰβραίας δεξιὰς τῶν ἀπιστῶντων, καὶ ὅπῃ δὲ ἐγνώρισαν τὴν Χρῆ. Τετύφλωσεν αὐτῆς τὰς ὀφθαλμοὺς καὶ πεπώρωσεν αὐτῆς τὴν καρδίαν, ἵνα μὴ ἴδωσι τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ νοήσωσι τὴν καρδίαν καὶ ἐπιστραφῶσι, καὶ ἰσώσονται αὐτὰς.

Εξ ὧν, δωδεκάτῳ Κεφαλαίῳ, καὶ Ζαχαρίας Κεφαλαίῳ, β'. Τὰ κόκκαλα τῶν Χεισῶν δὲν θέλει τζακιδῆ, καὶ ἐκείνοι ὅπῃ τὸν ἐκκύτησαν ἔχουσι νὰ παιδολθῶν εἰς τὴν αἰώνιον κόλασιν. ἔτσι ὀρίζει ὁ Μωϋσῆς καὶ Ζαχαρίας τῇ μεγάλῃ Παρασκώῃ.

Καὶ δι' αὐτῶν τῶν ἡμέραν λέγει ὁ Προφήτης Γ' ὡλ.

Ὁ ἥλιος μετασραφήσεται εἰς σκότος, καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα, ἡ γὰρ θέλει πικρανθῆ ὁ ἥλιος καὶ τὸ φεγγάρι δεξιὰ τῶν σαύρων τῶν Χριστῶν καὶ ποιητῶν πῆντες, καὶ ἔχουσι νὰ κρύβουσι τὸ φῶς τὰς.

Εἶδὼ σαφές αὐτὰ καὶ καθολικὰ προφητῶν ὁ σοφώτατος καὶ προφητῶν ἄξιοι Σολομῶν δεξιὰ τὸν Χεισὸν, καὶ Θεὸν μας.

ΚΥριος ἐκτισέμε ἀρχὴν ὁδῶν αὐτῶν εἰς ἔργα αὐτῶν, Πρὸ τῶν αἰῶνων ἐθεμελίωσέμε, ἐν ἀρχῇ πρὸ τῶν τῶν γλῶσσαι. Πρὸ τῶν πορευθῶν

Θεῖν τὰς πηγὰς τῆς ὕδατων. Πρὸ δὲ πάντων τῆς
βενῶν γενναῖμε.

Καὶ ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὅπῃ λέγει τὸ πνεῦμα
τὸ ἅγιον, πρὸ τῶ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με, καὶ πρὸ
τῶ νὰ γινῶνται τὰ πάντα; ἄλλος δὲν εἶναι πᾶρεξ
ὁ Χριστός, καθὼς ἀπατόστῃ οὐρίζει. Ἐγὼ εἶμι τὸ
Α, καὶ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος.

Ἡ' μὴ νὰ λέγη ἡ θεία γραφὴ δὲ τὸν ψευδοπρο-
φήτην καὶ μαθητὴν τῆ δὲ βόλε, καὶ κήρυκα τῶ ἀντι-
χρίστῃ Μωάμεθ; καθὼς αὐτοὶ οἱ πλανοὶ Ἀγα-
ρῶσοι φαυλίζεν καὶ τζαμπενῶν λέγοντες, ὅτι τὸ
νῆρι ἦγεν τὸ φῶς, καὶ ἡ ἀρχὴ τῶ Μωάμεθ ἦτον
προωρισμῶς χρόνος σαραῖτα χιλιάδες. ὡ δὲ
βολικὰ ψέματα μεγάλα, ὅπῃ λέγουσιν οἱ κατπρα-
μῶσοι καὶ τυφλοσκοτισμῶσοι; δὲν ἰξούρω ἐγὼ τὸν
τόποντα καὶ τὸ χωρίοντα, τὸν πατέρατα καὶ μητέρα
τα, τὴν γενναῖκάτα, καὶ θυγατέρατα, καὶ τὸν γαμ-
πρόντου;

Νὰ ὁ τόποςτα εἶναι ἡ Γῆ Μαδιάμ, πρὸς τὰ
μέρη τῆς Βαβυλωνος, ἐκεῖ ὅπῃ μέλλει νὰ γινῇ
κόλασις τῆς ἀπίστων, τὸ χωρίοντα λέγεται Μπα-
τλά. Ὁ Πατέρατα, ἡ νὰ εἰπῶ καλλίτερα ὁ πάπ-
πος τῶ δὲ βόλε λέγεται Λύταλά. Ἡ μητέρατα, ἡ
νὰ εἰπῶ πλέον βέβαια ἡ κυρά τῶ σατανὰ Ἀμη-
τσεῖ. Ἡ γενναῖκάτα, ἡ καλλίον μοι χόρῃα καὶ ὄρ-
γανον τῶ σκοτινοφόρε Βεελζεβὲλ Χατιτζέ. ἡ ὁ-
ποία ἦτον Ἐβραῖα καὶ ἐσκόπωσε τὸν ἀνδρατῆ τὸν
Κιάτ, ὅστις ἦτον Ἐβραῖος. Ἡ θυγατέρατα, ἡ νὰ

τῆς εἰπῶ καλλίτερα ἀφροδίτισα, Φατιμέ. καὶ ὁ
 γαμορός τε Ἀλῆς, ἢ καὶ αὐτὸς ἀφροδίσιος, τέ-
 ρσι πόρνος καὶ μοιχός. ἐπεὶ εἶναι καλοὶ καὶ ἄγιοι
 καὶ Προφῆται ἀνάθεμά τες, ἐπεὶ εἶναι ξύγοντες καὶ
 πίνοντες, γαμῶντες καὶ σκοπῶντες ἀνδράπες,
 κερσδύοντας τὰ χεῖρα, καὶ ἀρπάζοντες τὸν βίον-
 τος. Πᾶς ἄγιος ἠκέσθη εἰς τὸν κόσμον μετὰ τὸ παθῆναι
 εἰς τὸ χεῖρ νὰ γυεῖσθαι τὸς ἀνδράπες τυραννικῶς
 πρὸς τὸ λόγος; πρὸς τὸν Θεόν, παρὰ ὁ Μωάμεθ καὶ
 ὁ Ἀλῆς.

Βλέπετε τί καταραμῆ σιωπῆσει ἔχει αὐτὸ τὸ
 γένος, καὶ τίς τὸς κάμει τέρκος; τὸς κάμει εὐας
 ἀπίστος, εὐας ἀρεάμματος, εὐας ὅπερ δὲν ἰξό-
 ρει ἔτε Θεὸν ἔτε δὲ βολον, εὐας ὅπερ δὲν κατα-
 λαμβάνει τὰ ἐν τῷ ἔρανῳ ἀπάνω, καὶ τὰ ἐπὶ τῆς
 γῆς. δὲν ἰξόρρει πᾶς, καὶ πῶς περὶ πατεῖ, καὶ τὰ
 καταχθόνια δὲν τὰ νοῶ, μὴ δὲ κόλασιν φοβᾶ-
 ται, μήτε παράδεισον ὀρέγεται. ἀλλὰ ἀνδρῶ-
 πος ὡς τύχη, ἀμαρτωλός, κακοποιός, φονέας,
 ἀδικητής, καὶ πόρνος. χωρὶς δὲ χαῖς, δίχως πα-
 ράκλησιν καὶ δέησιν πρὸς τὸν Θεόν. μόνον εὐας
 Μπαρπέρης ἔρχεται μετὰ εὐας φαλλίδι, καὶ τὸν σι-
 μαδδὲι εἰς τὰ ὑπόκρυφα μέρη, καὶ τὸν κάμει τέ-
 λειον τέρκον, καὶ ταῖς γυναικῆς τας παντῶν πασι
 δὲν ταῖς μελετῶν νὰ ταῖς κάμει τέρκισες. ἔτε εἰς
 τὸ Μετζίτη δὲν ταῖς ἀφῆνεν νὰ ὑπάγῃσι, ἀλλὰ
 εἶναι παντέρημες ἀπὸ παντὸς ἀγαθῆς, καθὼς καὶ
 οἱ ἀνδρες τος. τὸ αὐτὸ κάμει καὶ ὁπόταν ὑπαν-
 ξόρρει-

ἔδονται, ὁ κάθε εἷας πέρνει γυναῖκες ζωντανῆς ἀπὸ δύο ἢ δὶς δύο, καὶ περαιότερες.

Ἡ νησεΐατος εἶναι ἐτότη, ὅλλω ἢ ἡμέραν κρατῶν, καὶ ὅλλω τὴν νύκτα ἔωγων ὡσανύκοι, τὰ καλλίτερα φαγιτὰ καὶ πιωτὰ ὅπῃ νὰ εἴρεθῶν, τότες τὰ καταλῶν, ἐτότες τὰ παχέα κρέατα, καὶ πολὺ βετυρομέλι, ἐτότες τελειῶν τὰς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις. καὶ πίση εἶναι αὐτῆ; ὄχι ὄχι. παραπλανῶνται οἱ ἄθλιοι.

Πίσις ἀληθινὴ εἶναι ἡ ἐδικήμας τῆς χριστιανῶν, καθὼς ὅλοι οἱ Ἄγιοι Προφῆται μᾶς ἔβεβαίωσαν, καὶ ὁ Χριστὸς καὶ Θεὸς μας, Ἀπόστολοι καὶ πάντες οἱ ἅγιοι.

Καὶ καθὼς εἶναι εἷας ἔρανός, ἀνὰ καλὰ καὶ νὰ ἐχρηδίπλες πολλαῖς, μὰ εἷας εἶναι.

Καὶ καθὰς εἶναι μία ἡ γῆ, καὶ αὐτὴ ἀνὰ μοιράζεται εἰς πολλαὰ μέρτικα, μὰ μία ὀνομάζεται.

Ἡ ὡς καθὼς εἶναι μία Θάλασσα, καὶ ἀνὰ βλέπωμεν καὶ ἀκῶμεν ἄσπρη, μαύρη καὶ κόκκινη, μὰ πάλαι ὅλαι ἀντάμα σμίγουνται. τοῖς λογῆς εἶναι εἷας Θεὸς ἔισυπόστατος, λέγω, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, καὶ Θεὸς τῆς ὅλων, καὶ ἀνὰ εἰπῶμεν πῶς εἶναι πίσαις πολλαῖς, ὁρεπὲι νὰ εἰπῶμεν καὶ Θεοὶ νὰ εἶναι πολλοί.

Μὴ γνώοιτο ἐτότο ὦ γλυκύτατέ μου Ἰησοῦ Χέ.

Ἀλλὰ σὺ εἶ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χέ εἰς δόξαν Θεῶ Πατρὸς, ἀμῶν.

Καὶ ἔξαυτο σᾶς παρακαλῶ ὦ ἀλογημένοι

Χρεισιανοί, νὰ πισδέετε εἰς τὸν Χρῆσον μὲ καθαράν καρδίαν, χωρὶς καμίας λογιῆς ἀμφιβολίαν, καθὼς οὐρίζουσι οἱ Ἅγιοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας. δευ' λέγεται πισὸς κάθε ἀνθρώπος, ἀλλὰ πισὸς εἶναι καὶ λογίζεται ἐκεῖνος ὅτε πισδεῖ Χρῆσον ἐσαυρωμῆνον, καὶ δε' τὸ ἄρεπε νὰ ἔχετε ὑπομονὴν, καὶ ἀν' πάχετε δε' τὸν Χρῆσον, ὁμιδύσοντας εἶναι πολὺς ἐν τοῖς ἔρανοῖς, ὡς ὁ ἴδιος τὸ τάζει εἰς τὸ ἅγιον αὐτοῦ Εὐαγγέλιον.

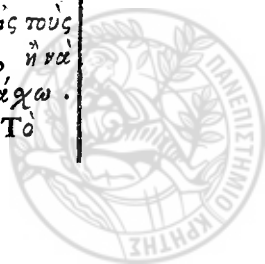
Καὶ ἄς τὸ ἰξόδρει ὁ καθύνας, ὅτι ὅλος ὁ κόσμος ἔχει δύο σράταις, ἡ μία πηγαίνει εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἡ ἄλλη εἰς τὰ ἀριστερά, ἡ ὁποία ὅπου πηγαίνει εἰς τὸ ζερβὸν τὸ μέρος, εἶναι τὸση ἴσια καὶ γλυκέα, ὥστε εἶναι εἰς τὸ εὖα καὶ εἰς τὸ ἄλλο μέρος γεμάτο ὅλο Κεῖνας καὶ Ρ'οσμαεῖνας, Λαλούδεα, καὶ Τειαντάφυλλα, ὅλο χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις, ἔτε ἀνήφορον ἔχει, μὰ κατήφορον ἔχει μέρος. δε' νὰ ἔξέχουσι ἐν δίκολία ὅσοι ἀγαπᾶν αὐτῷ τὴν ὁδὸν.

Ἡ δὲ ἄλλη σράτα ὅτε πηγαίνει πρὸς τὸ δεξιὸν τὸ μέρος, τὸση σραβὴ μὲ πολλὰ σειφογεῖσματα εἶναι, πέτρας καὶ λάσπες ἔχει. γλυσεῖσματα ἀγκάθια καὶ ξιβόλας, καὶ ζωήφια φαρμακερὰ γεμάτο, ἀνω κάτω πηγαίνει, μὴ πολὺν κόπον θέλωσι τελειωθῆν οἱ ἀνδρειωμῆνοι εἰς τὸ τέλος τῆς γλυκειᾶς ἐκείνης ὁδῆ. καὶ τ' φαίλω τὰ ἱερὰ Εὐαγγ. καὶ Ματθαῖον, ἐν Κεφαλαίῳ δέδωμω, λέγουσαν.

Ὅτι

Ὅτι σενὴ ἡ πύλη καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγασα εἰς τὴ ζωὴν, καὶ τὸ ὅτι πλατεῖα ἡ πύλη καὶ ἄρυστος ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγασα εἰς τὴ ἀπώλειαν.

Λοιπὸν ποῖα εἶναι ἡ σφιγοχυρισμένη σράτα; εἶναι τὰ παθήματα καὶ ἄλλα ὅπῃ παθαίνομεν ἡμεῖς οἱ χριστιανοί. Καὶ ποῖα εἶναι αὐτὰ; εἶναι ὅποτε μᾶς βασανίζεν οἱ τῆρκοι διὰ τὴν ἀγάπην τῆ Χριστοῦ, δένοντας καὶ ὑβρίζοντας ἡμᾶς, καὶ δίδομεν τὸ Χαράτζι, μᾶς πιάνουν εἰς ταῖς σράτες, καὶ μᾶς ἐνόχλουν, μᾶς ἀγκαρδύουν, καὶ πέρνουν τὰ ἄλογάμας, μᾶς ἀρπάζουν ὅτι τὸς ἀρέσει, ἔρχονται εἰς τὰ σπήτιαμας, καὶ μᾶς διγάζουν ἀπὸ τὴν γονιῶμας. αὐτοὶ ζεσύνονται, καὶ ἡμεῖς βέμουμεν ἀπὸ τὸ κρύος, ἐκεῖνοι βόων καὶ πίνουν ἀπὸ τὸ ἐδικόνμας, καὶ ἡμεῖς πεινώμεν καὶ διψῶμεν. ἐκεῖνοι μοναχοῖτες παγαίνου σα φαγιτὰ, καὶ πιωτὰ, καὶ πέρνουν ὅσα θέλουν, ἢ καὶ πλέον δύν ἀφήνουν, καὶ τὰ παιδιάσας κλαίουν καὶ θρηνῶν, πεινῶντες καὶ διψῶντες. ἐκεῖνοι σᾶς πέρνου ὅλαις ταῖς βελσντζες, τζέργαις καὶ ἀνδρομίδες, καὶ σρώνουν καὶ σκεπάζονται, καὶ τὰ ἄλλα ὅπῃ τὸς περισδύν, σκεπάζουν τὰ ἄλογάτες, καὶ τὰ παιδιάσας ὅλην νύκτα καταγῆς, βέμου καὶ φωνάζουν, τὸ ἄχυρον καὶ τὸ κριθάρι ὅλον σᾶς τὸ ἔφαγαν, καὶ τὰ ἐδικάσας ὅλοσᾶ φαῖον, εἰς κάθε χρόνον καὶ καιρὸν εἰς τοὺς τῆρκος χαρίσματα καὶ πεχέσια παγαίνετε, ἢ νὰ εἰπῶ παγαίνομεν, διὰτι καὶ ἐγὼ μετ' ἐσᾶς πάχω.

Τὸ φθινόπωρον πηγαίνω μὲ γλυκαῖς ἔρδες καὶ κε-
φαλοζάχαρο.

Τὸ σαρανταήμερον, μὲ καλὰ ὄφαια, καὶ πα-
χέα κειάρια.

Ταῖς Ἰσοκρέαις, μὲ πρῶϊμα Ἀρνια, καὶ Φρεμ-
μύαις χλιῶες.

Τὴν λαμπρῶν μὲ κόκκινα αὐγά, καὶ καλὰ
ἀρνια.

Τῶ Ἀγίῳ Γεωργίῳ μὲ ὄφιμα ἀρνια καὶ χυσο-
μύα μανδήλια.

Εἰς τὴν πρῶτῃν τῶ ραμαζανίῳ, Καφέδες καὶ
ἄλλα χαεῖσματα.

Καὶ εἰς τὸ παργιάμη, ἄλλα δωρήματα.

Τὰ πρῶϊμα σύκα καὶ γλυκὰ σαφύλια, αὐτοὶ
μᾶς τὰ ξῶγεν.

Τὰ δωδέσατα ἀχλάδα ὅπως καὶ αὐτὴ εἶναι, δι-
αὐτὸς θέλει να δρεθῆν.

Τὰ γλυκὰ πεπόνια ἰαγέρτι, καὶ κορυφή τοῦ
γάλακτος εἰς αὐτὸς να μὴ λείψῃ, πόσον ἴσως
ἔσῃ, ὡσαύτῃ καὶ ἴσως ἑμᾶς. ἐτέτη εἶναι ἢ αὐτῷ,
καὶ κατὰ σφιφοχειρισμὴν σράτα, κατὰ τὸς θεῖος
Πατέρας.

Καὶ ὅτῃ τὰ καλὰ ἔργα ἐν κόπῳ κτίζονται, καὶ μόχ-
θῳ κατορθῶνται.

Καὶ τὸ, ὑπομνήων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ τὸ
ὁ ὑπομνήων εἰς τέλος ἔπος σωθήσεται.

Καὶ μακάριοι ἐσὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ
διώ-

διώξοσι, καὶ εἰπῶσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑ-
μῶν ψεύδομαι· οὐκ ἐστὶν ἐμῶν.

Καὶ τελειώνοντας ἡμεῖς οἱ χριστιανοὶ καὶ ἀνεβαί-
νοντες αὐτὰ τὰ δύσκολα σκαλῆνια, ἤγουν ἐπέτην
τῆς ζωῆς, θέλομεν ὑπάγει εἰς τὸν Παράδεισον,
να δὲ φρανθῶμεν μετὰς Ἀγίους πάντας, καὶ λαμ-
πρὰς Ἀγγέλους, καὶ ὁ Χεῖσός ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ
ἔχει νὰ μᾶς εἰπῇ.

Δεῦτε οἱ δὲ λογημένοι τῷ Πατρὸς μου, κληρο-
νομήσατε τῆς ἡτοιμασμένης βασιλείας, καὶ
τὸ χαίρεθε καὶ σκιρτήσατε ὅτι ὁ μισθός σας πολὺς
ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Οἱ δὲ ἄπιστοι ὅπως ἐδῶ χαίρουνται καὶ κάμου
ὅσα αὐτοὶ θέλουν, καὶ ὁ πατέρας τῶν ὀφθαλμῶν ὁ-
ρέγεται, καὶ περιπατῶν εἰς ἐπέτην τῆς ζωῆς ὡς
βέλονται, ἔχουν νὰ ἀκέσων ἐκεῖνον τὸν τρομακτι-
κὸν λόγον τῷ Χεῖσῷ, ὅπως λέγει.

Πορβέθε ἀπ' ἐμῶν οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ
τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ, ἐκεῖ ἔσαι
ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, καὶ τὸ ἄπο-
σραφήψαν οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὰ ὀπίσω. καὶ θέ-
λει τὰς εἰπῆ· ἐσεῖς ἐκάμετε τὰ θελήματά σας εἰς
τὸν κόσμον, σῦρτε λοιπὸν ἀπ' ἐμῶν μακριά.

Εἰ γὰρ βλέπω εἰς τὰς θείας καὶ ἱερὰς νόμους τῆς
Ἐκκλησίας, ὅτι ὅποιος καταλύσῃ τὴν ἑσθία ἢ
Παρασκηνίον, καὶ τὰς τέσσαρας Σαρακοὰς, ἔξω
ἀπὸ τὰς σωηθεῖς ἡμέρας, ὅπως εἶναι συγ-
χωρημένα, νὰ καταλῶμεν, εἰάν δὲν ἔχει σωμα-

τικῶ ἀδυνάειαν, καὶ ἠθέλε ταῖς λύσῃ, καὶ ταῖς κα-
ταλῆ ἔχει ἐπιτίμιον, καὶ βάρος τῆς ψυχῆςτε, καὶ
φαίνεται παρανόμος, καταφρονῶντας τῶ ὑπόφα-
σιν τῶ Ἁγίων Θεοφόρων Πατέρων.

Μὰ ἐγὼ φαίνομαι ὡσαύ πνευματικός, καὶ τό-
σον πολὺ κακὸν εἶναι εἰς ἐκεῖνον τὸν ἀνθρώπον
ὅπῃ ἀρνᾶται τῶ πίσιν τῶ Χριστῷ, ὥστε ὅπῃ ὁ-
σαις καλοσιωαῖς καὶ ἀν κάμη, ἀδυνάτον εἶναι νὰ
ἐμπηεῖς τῶ βασιλείαν τῶ ἑρανῶν, ἔξω εἰάν με-
τανοήσῃ, καὶ προσέλτῃ εἰς τῶ δῶσπλαγχνίαν τῶ
Θεῷ.

Καὶ ὁ Θεὸς νὰ μὴ τὸ δώσῃ, εἰάν ἔρχονταν εἰς
ἐμὴν σῶας ἀνθρώπος νὰ μὴ εἶπῃ, θέλω νὰ μὴ
δώσῃς ἐλδθερίαν νὰ καταλύσω ὅλας τὰς τεξά-
δας, καὶ παρασκιδῶς τῶ χρόνῃ ὅλα, ἢ καὶ ἀλλέως ἠ-
θέλε γενῆ τῶρκος, ἐγὼ τί ἠθέλα νὰ τῶ εἶπῶ τότε;

Μὴ δὲ τὸ ὄνομα τῶ Θεῷ, μὴ τὸ μελετᾶς αὐ-
τὸ δὲ τὸ ὄνομα τῆς πανάγνης Θεοτόκου, δὲ τὴν γίνε-
σαι παραβάτης τῶ νόμου, εἰδὲ καὶ δὲν μὲ ἄκκε,
μὴ θέλοντας τῶ ἐδίδα ἐλδθερίαν, ὅχι μόνον τε-
ξάδι καὶ Παρασκιδῶν, νὰ καταλύσῃ κρέας, ἀλλὰ
καὶ ὅλας τὰς πεισαρακοσᾶς, καὶ αὐτῶ τῶ ἁγίαν
μεγάλῃ ἡμέραν τῆς Παρασκιδῆς.

Πλὴν νὰ κάμη τὸν Σταυρόντε, καὶ τῶρκος νὰ μὴ
γενῆ.

Βλέπετε, ὡ ἄλογημενοὶ χριστιανοὶ, τί κακὸν
εἶναι ἡ ἀπιστία καὶ ἡ ἀρνησις τῶ Χριστοῦ; καὶ ὁ ἀνω-
θεὸν γασεῖμαργος θαρρῶ εἰς τῶ δῶσπλαγχνίαν

τῷ Θεῷ, εἰ μὴ μετανοήσῃ μὲτ' ἑαυτοῦ ἐκ βάθους
 ψυχῆς, λογιάζω θέλει εὖρη συγχώρησιν.

Ὁ δὲ ἀρνητὴς τῷ Χριστῷ, καὶ οἱ ἄπιστοι παντε-
 λῶς δὲν θέλουν εὖρη συγχώρησιν, καὶ τὴν ἱεράν
 φωνὴν τῆς Εὐαγγελίας.

Πᾶν ἁμάρτημα ἔχει ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, ὁ δὲ
 βλασφημῶν εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον οὐκ ἔχει ἄφε-
 σιν ἁμαρτιῶν.

Μὴ πολμήσῃ λοιπὸν τινὰς νὰ λέγῃ ὅτι καὶ τὸς
 τῆρας ὁ Θεὸς τὸς ἔκαμε, καὶ τὸς ἔδωκε βασιλείαν
 καὶ ἰσχύαν.

Ναὶ καὶ ἐγὼ τὸ λέγω, καὶ δὲν τὸ ἀρνεῖμαι, μὰ
 θεὸν κάποια σφάλματα ὅπερ ἔκαμα μὲν καὶ κάμνο-
 μῃ. καλὴ ἀνθρώπε θεὸν γίνεσαι μικροψυχος,
 καὶ ὀλιγόπιστος; δὲν βλέπεις τὰ θηρία τὰ ἐπὶ τῆς
 γῆς; λέγω Σκύλας, Λύκας, Τζακάλας, Ἀρκῆ-
 δες, Λεοντάρια μανιωμένα, Ἀσπίδα φαρμακε-
 ρὴ καὶ κωφὴ, Βασιλίσκος βλαπτικὸς, Ἀλεπῆ-
 δες δολεραῖς, Κροκοδύλας πολυδόντες, καὶ πονη-
 ρές; Μαντύχας μὲ φαρμακεραῖς σαΐτες εἰς τὴν
 ἐραν. Ὅχι καὶ πονηρότατες, Δράκοντες ἀνθρω-
 ποφάγας, καὶ ἄλλα παρόμοια θηρία ἄγρια καὶ ἀ-
 νήμερα ὅπερ βλάπτουν ἀνθρώπους καὶ ζῶα, τὸς φαρ-
 μακεῖαν τὸς ξώγων ἀνηλεῶς;

Τίς τὰ ἔκαμεν αὐτὰ; βέβαια ὁ Θεὸς, θεὸν τὴν
 παρακοὴν, καὶ παράβασιν τοῦ φωτοπλάστου
 Ἀδάμ.

Τοιαύτης λογῆς εἶναι, καὶ οἱ τῆρκοι ἀπάνω μας

Θρησκεία λογικά, Λύκοι ἀνήμεροι, ὄχνοι ἕως φαρμακεραῖς, Βασιλίσκοι βλαπτικοί.

Εἰς τὴν πρώτην Ἐπιστολὴν τῆς Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, ἐν Κεφαλαίῳ δευτέρῳ ἀποκαλύπτει καὶ ἐρμηνεύει διὰ τὴν Θρησκείαν τῶν τερπῶν, καὶ λέγει ἔτιως.

Παιδιά ὑπερλήν ὥρα εἶναι, καὶ καθὼς ἀκίσατε ὅτι ὁ ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ πῶρα πολλοὶ ἀντίχριστοι ἔγιναν, καὶ διὰ τῆτο γνωρίζομεν ὅτι εἶναι ὑπερλήν ὥρα.

Ποῖος εἶναι ὁ ψόφτης παρὰ ἐκεῖνος ὅπῃ ἀρνείται, ὅτι ὁ Ἰησοῦς δὲν εἶναι ὁ Χριστός; ἔτιπος εἶναι ὁ ἀντίχριστος ὅπῃ ἀρνείται ἢ Πατέρα καὶ ἢ Υἱόν.

Πᾶς ὁ ἀρνέμενος ἢ Υἱόν, εἰδὲ τὸν Πατέρα ἔχει. δηλαδή, Ὅποιος δὲν πισδεῖ τὸν Χριστόν, εἰδὲ τὸν Θεόν πισδεῖ. ὁ μὴ τιμῶν τὸν Υἱόν, εἰδὲ τὸν Πατέρα τιμᾷ. ὅτι ὁ Χριστός εἶναι Θεὸς ἀληθινός, ἐκ Θεῶ ἀληθινῶ, γεννηθεὶς καὶ ποιηθεὶς, ὁμοούσιος τῷ Πατρὶ, καὶ κτίσης καὶ δημιουργός τῶν ὅλων.

Ὁ πισδεύσας, καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται.

Ὁ δὲ ἀπισήσας καταχευθήσεται. Ὁ Εὐαγγελιστὴς Μάρκος ἐν Κεφαλαίῳ δεκάτῳ ἕκτῳ.

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ

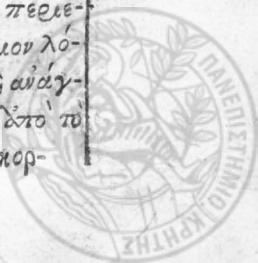
ἡμῶν Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας Λόγος περὶ ἕξόδου ψυχῆς, ὁ περὶ τῆς δευτέρας Παρυσίας.

Μεταγλωττισμένος ἄπο τῆ ἐλλωικῶν φράσιν εἰς τὴν κοινὴν γλῶσσαν τῶν Γραικῶν παρὰ τῶ Γεροδιδασκάλου Δημητρίου Χαλκίως, τῶ ἐκ Βοροπόλεως, τῶ μέγιστῳ ἐπαφελῆς, καὶ ἄξιος μάλιστῳ διὰ τὴν ἐξυπνήσῃ ἄπο τὸν βαθυῶν, καὶ λιθαργικὸν ὕπνον τῆς ὀκνηρίας, ὅλους ἐκείνας, ὅπως ζῶσιν εἰς ἀφοβίαν τῶ θανάτου, καὶ ἀμνημοσύνη τῆς φοβερᾶς ἡμέρας τῆς μελλούσης κρίσεως.

Ἐπίλογος τοῦ λόγου.

Ο σκοπὸς τῶ λόγου εἶναι πολυποίκιλος καὶ ἰσχυρὸς πολύμορφον, καὶ διάφορον πραγματείαν τῶν ἐπιθέσεων, ὅπως περιέχει. ὅμως ὁ Ἅγιος εἰς τὸν ἰσχυρὸν μεγαλόσωμον λόγον διηγᾶται τῶν μέγαν ἕξομον, καὶ ἀνάγκην, ὅπως ἔχει ἡ ψυχὴ ὅταν ξεχωρίζεται ἄπο τὸν κορ-

κορ-

κερμίτης. Λέγει πῶς εἰς τὸ ὄρων τῆ ἄποξεχωρισ-
 μῆ φθῶσιν οἱ Ἄγγελοι, καὶ οἱ δαίμονες. ὅθεν
 ἡ παλαίωρος καὶ ἄποραμένη ψυχὴ βλέπεσα τὰς
 σατανικὰς κύκλωπας, ὅπου δείχνουσιν εἰς τὸ
 μαῦροντας πρόσωπον ὅλα τὰ σκοπὴ τῆ ἄδῃ, συμ-
 μαζώνεται, καὶ προσφέρει εἰς τὰς Ἀγγέλους τοῦ
 Θεοῦ, εἰς τὴν σωφροσίαν τῆ ὁποίων διαβαίνουσα δὲ
 τὸ αἶρος ἀπάνω εὐρίσκει εἰς τὸ δρόμον πέντε Τε-
 λώνια καὶ τὸν κερθμὸν τῆ πέντε αἰδήσεων τῆ σώ-
 ματος, τὰ ὅποια ἐμποδίζον τὴν ἀνάβασιν τῆς ψυ-
 χῆς. ἐδῶ ἄπο τῆς δύο μεριᾶς ἀνοίγονται τὰ
 δδύτεια, καὶ οἱ κατάλογοι τῆ κακῶν καὶ καλῶν
 πράξεων, καὶ οἱ μὲν δαίμονες προσφέρουσιν τὰ κα-
 κὰ ἔργα, οἱ δὲ Ἄγγελοι τὰ καλὰ καὶ θεάρετα
 καμώματα. ὡς φαίνεται ὁ Ἅγιος βάνει μίαν με-
 ρικὴν κρίσιν λέγοντας. Εἰ ἀνδρεθῆ ἡ ψυχὴ ἀ-
 ξία καὶ δόσεβῶς ζήσασα, παραλαμβάνουσιν αὐ-
 τῶν οἱ Ἄγγελοι, καὶ πορεύεται εἰς ἐκεῖνον τὸν Γλυ-
 κύτατον Ὠκεανὸν τῆ Παραδείσου. Εἰ ἀνδὲ ἐν ἀσω-
 τία βιώσασα ἀνδρεθῆ, τότε ἀφύτες αὐτὴν οἱ Ἄγ-
 γελοι, καὶ ἀρπάζουσιν οἱ δαίμονες, καὶ τῶν ἐγκρε-
 μίζουσιν εἰς τὰ σκοτεινὰ ἐκεῖνα σπήλαια τὴ κολά-
 σεως, καὶ τῶν βειθίζουσιν εἰς τὰ καταχθόνια βάρ-
 αθρα, ὅπου κείνται σφαλισμέναις αἱ ψυχαὶ
 τῆ ἁμαρτωλῶν. τελειώνοντας τὸ ἀξιοδάκρυτον τέ-
 λος τὴ κολασμένης ψυχῆς με ῥητορικὸν κάλαμον,
 καὶ με διάφορα χήματα τῆς καλλιπείας, μάλιστα
 δὲ με ἔσπευς, ἐξαπορίας, ἀποδείχτει πῶς εἶναι
 ἀδύ-

ἀδύατον εἰς τὸ ἀνθρώπινον διγλωττίαν να πε-
 ριγράφη λεπτομερῶς ὅλα τὰ βάσανα ὅπῃ δοκι-
 μάξοσι ἢ φλογισμέναις ἐκείναις ψυχαῖς εἰς τὴν
 σατανικῶς ἐκείνῳ κάμινον τῆς ἀσβέστη φλογός.
 Ἦσεν μὲν εἷς εὐμορφον χῆμα ἀπαριθμήσεως τῆ
 προσκαίρων ἀξιομάτων, ἐρωτᾷ τοὺς Βασιλεῖς
 πλοσίης, καὶ ὅσας ἄλλας δυνᾷσασκαν, παρά εἰς
 ἐκεῖνα, εἰς τὰ ὅποια τὸς ἀμπανε τὸ πάθος, καὶ ἡ ἀ-
 χαλίνωτος ἐπιθυμία τῆς σαρκός, τελειώνει λέ-
 γοντας πῶς τὰ Σκῆπτρα, καὶ τὰ θεῶματα, καὶ τὰ
 πλέπῃ, καὶ ὅ, τι ἄλλο ἔταξέτης ὁ κόσμος, ὡς ἀφρός
 καὶ φυάσμα ἐσκόρπισαν, ὡς ἴσκιος, ὡς καπνός
 ἀφανίσθησαν, ὡς ἀσραπὴ μὲ ὀλίγῳ λάμψιν
 ἐσβύθησαν, ὡσαν να εἶχαν πτέρυγας ἀπέτασαν
 ἀπ᾽ αὐτὸς εἰς ἄλλας, καὶ τῶρα οἱ ξισάθλιοι σφίγ-
 γοντας τὰ χεῖράτης τὰ δῖρίσκην εὐκερα, καὶ γεμά-
 τα μόνον ἀποᾷερα, καὶ ἀνέμον. ἄλλο ὄφελος δυν
 τὸς ἀποᾷερα, μήτε ἄλλον καρπὸν ἐθέρισαν ἀπο
 ταῖς χαραῖς, ξεφαντώσαις, καὶ ἀναπαύσαις, πα-
 ρὰ δάκρυα, ἀνασυναγμῆς, καὶ πίκραις. Παρα-
 κάτω πάλιν μὲ μίαν χαριτωμένῳ ἀποσροφῶν,
 γυρίζει εἰς τὸς ἀκροατάδες τῆς, καὶ τὸς παρακινᾷ
 να ἐνθυμῶνται καὶ αὐτοὶ τὸν φοβερόν λογαριασ-
 μόν, ὅπῃ μέλλοσι καὶ θέλῃν δώσει θεῶ τὰ πάν-
 τα ἕως εἷς μικρόν, ἀμὴ ἀργὸν λόγον ἐκείνου τῆ
 κειτῆ, ὅπῃ θέλει εἶσαι εἷας Θεός ὅλος ὀργὴ χω-
 ρὶς ἔλεος θεῶ τὸς ἀμαρτωλῆς. πρὸς δὲ τῆτοις διη-
 γᾶται μὲ πολλῶ ὑπερβολῶ ἀφραδίας τῆ γλυ-

κύπτητα τῆς φωνῆς, ὅπῃ θέλωσιν ἀκέσει οἱ μα-
 κάριοι, καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι, ἀνὴ τύχη νὰ δὲρεθῶν εἰς
 τὸν κατάλογον τῆς δόλογιμῶν, καὶ τὴν ἀμετρον
 πικρότητα τῆς θλιβεραῶς φωνῆς, ὅπῃ θέλει βρον-
 τήσει ἀπάνω εἰς τὰς καταδικασμῶν. Ἀκολοθεῖ
 εἰς τὸ ἐξῆς μὲ περαιοτέρῳ ἔμφασιν τῆς ἀναδι-
 πλώσεως, καὶ μεταλέγει τὰ καλὰ τῶ Παραδείσου,
 καὶ τὰ κακὰ τῶ ᾄδα, κάμνοντας μίαν μακραν ἀν-
 τίθεσιν τῆς χαρᾶς τῆς ἐκλείψῃ, καὶ τῆς ἐλεεινῆς
 κατασάσεως τῆς κολασμῶν. παρομοιωῶς σαι-
 τολοεῖ τὰ πολύμορφα εἶδη τῆς ποροσασείας τῆς φι-
 λοσόφικων ἀνθρώπων, καὶ μὲ τὸ χῆμα τῆς ἀντι-
 βολήσεως, παρακαλεῖ τὰς φιλικόους ἀκροατὰς νὰ
 καταβάλωσι τὰ πάθη τῆς σαρκός, ἀντιμαχο-
 μῆροι τὸν ἐξέβολον μὲ τὴν ἀποκτικσιν τῆς θεαρέ-
 σων ἀρετῆς. τέλος πάντων ὁ ἐπίλογος εἶναι νὰ μὴν
 φοβηθῶμεν τὸν κοινὸν θάνατον, ὅπῃ εἶναι ὁ ὕπε-
 ρος ἰαξὸς τῆς ἀθνησιῶνμας, καὶ θερίζει καὶ ξερ-
 ριζώνει τὰς ἀνθρώπους ἀπὸ ἐτέτην τὴν ἀκανθώ-
 δη καὶ ἄκαρπον γλῶ, δεῖ νὰ τὰς μεταφυτλώηεις ἐν
 ἀνθηρὸν, καὶ θεοπότισον Παραδείσον. μόνον νὰ
 φοβηθῶμεν τὸν ποιηρὸν θάνατον τῆς ἀμαρτωλῶν,
 ὅπῃ τὰς χωρίζει τὴν ψυχὴν ἀπὸ τὸν Θεόν, ὅπῃ
 εἶναι ἡ ἀθάνατος καὶ ἀληθινὴ ζωὴ. ἐτέτην τὸν θά-
 νατον φοβᾶται ὁ ταλαίπωρος ἀμαρτωλός, τὸν ὁ-
 ποῖον παρασύνει ὁ Κύριλλος εἰς τὴν ἀρχὴν, καὶ
 προσοίμιον τῶ λόγῳ, ἐτέτην ἐρχόμενος εἰς τὸ ἀξιο-
 θρωπὸν τέλος τῆς ζωῆς τῆς, καὶ δοκιμάζοντας τὸν

ἐπώδυνον ἄποχωρισμὸν ἀπὸ τὸν κόσμον μὲ
βαθυτάτης ἀνάσυναγμῆς κρῆει εἰς τὸ σῆθος, καὶ
λέγει.

Φοβῶμαι τὸν θάνατον, ὅτι εἶναι πικρὸς εἰς
τῆ λόγμῃ. Φοβῶμαι ἢ κόλασιν ὅτι εἶναι
ἀτελόπιτος, καὶ ποτὲ δὲν ἔχει τέλος. Φοβῶμαι τὸν
πάρταρον, τὸν σκοτεινὸν τόπον τῆ ἄδῃ, ὅτι δὲν
μετέχει ἀπὸ τῆ ζῆσις, καὶ θερμὸν τῆς ζωῆς, ἀ-
μὴ ἔχει τὸ κρῖος ὅλον τῆ θανάτῃ. Φοβῶμαι τὸν
θανατηφόρον καὶ φαρμακερὸν σκώλυκα, ὅτι εἶ-
ναι ἀσκόλατος. Φοβῶμαι τὴς Ἀγγέλους ὅτι πα-
ρασέκονται εἰς τῆ Κεῖσιν, ὅτι εἶναι ἀνελεήμο-
νες, καὶ ἀσπλαγχοι. Τρομάζω ὁ ἄθλιος συλλο-
γισμῶς ἐκείνης τῆς ἡμέρας τὸ φοβερὸν, καὶ δι-
καιον κειπέιον, τὸ ξομακτικὸν θροκί, ἢ δίκαιον
καὶ ἀδωροδόκητον κειπὴν. Φοβῶμαι τὸ ποτάμι τὸ
φωτιάς ὅτι σύρνεται ὀμφορὰ εἰς ἐκεῖνο τὸ κει-
πέιον, ποτάμι πύελνον, ὅτι χοχλάζοντας βρά-
ζει ὅτι τῆ δυνάτω τῆ φλόγα. Τρομάζω ὁ πα-
λαίπωρος τὰ ξοχισμῶρα ἀπαθία. Φοβῶμαι ἢ
σκλήραϊς καὶ βαρεταῖς παιδύσαις. Φοβῶμαι λέ-
γω τῆ κόλασιν, ὅτι δὲν ἔχει ποτὲ τέλος. σκιά-
ζομαι ἢ σκοτεινὸν ζῶρον, τῆ μαύρην σινεφίαν,
Φοβῶμαι τὸ σκότος τὸ ἔξωτερον. Φοβοῦμαι τὰ
δεσμά τὰ ἀλυτα, τὸν ξισμὸν τῆ ὀδόντων, τὴν
κλαυθμὸν τὸν ἀπαρηγόρητον, τὴς ἀφύλακας ἐ-
λέγμῃς, καὶ ἀπαραίτητα μαλλώματα. ὅτι ἀκε-
τῆς ἐκεῖνος, ὁ φοβερός, καὶ δυνατὸς κατήγορος,

καὶ

καὶ ἐγκαλεσάδες δεῡ χρειάζεται παντελῶς, μήτε
 μάρτυρας γυρόει, μήτε ἀπόδειξαις, μήτε ἐλέγ-
 χας, καὶ ὄνειδισμὸς, ἀμὴ φέρνει εἰς τὸ μέσον, ὁμ-
 παρῶς εἰς τὰ ὄμματά μας, ὅσα ἐφτέξαμεν, ἐπαρά-
 ξαμεν, καὶ ὅσα ἐλαλήσαμεν, καὶ μετὶ καρδίας
 ἐσυμβηλόθημεν. τότες ναί, δεῡ δὲ εἰσκεται κα-
 νεῖς ὅπῃ νὰ ἀρπάξῃ τὸν κεινόμενον ἀμαρτωλὸν ἀ-
 πό τῶν παίδευσιν, κανεῖς ὅπῃ νὰ παρασέκεται
 εἰς διαφυστόδουσιν. δεῡ εἶναι πατέρας, μήτε μάνα,
 μήτε υἱός, μήτε θυγατέρα, ἕτε ἄλλος τινὰς ἀπο-
 τὸς συγγενεῖς, μήτε γείτωνα, μήτε φίλος, μή-
 τε διαφυστόδους. δεῡ ὠφελᾶ ὄχι, μήτε τῶν ἀσ-
 παρῶν τὸ δόσιμον, μήτε τὰ πολλὰ καὶ περισσὰ
 πλῆθῃ. μήτε ἀξίωμα, μήτε ὑπερηφάνεια, μή-
 τε μεγαλειόν, ἢ ποσότης, ἢ ὑπερηφάνεια τῆς ἐξε-
 σίας. ἀμὴ ὅλα ἐπῆπα ὡς κορνιακτὸς εἰς σὰκτῶν
 ἀλάχθηκαν καὶ ἀπέρασαν, καὶ μοναχὸς ὁ ἀμαρ-
 τωλὸς ἀπομνίσκει κεινόμενος ἀπο τὰ ἔργα, ὅπῃ
 ἔκαμε, καὶ μετὶ ἴσμον ἀκαρτερεῖ τὴν φοβερὰν ἀπό-
 φασιν, ἢ ἐκείνῳ δηλαδὴ, ὅπῃ νὰ τὸν ἐλδοθερώ-
 νη, ἢ ἐκείνῳ, ἢ ὅποια νὰ τὸν κατακείνη. Ἀλή-
 μονον εἰς ἐμὴν δια τὴν σωείδησιν, ὅπῃ με ἐλέγ-
 χει, δια τὴν γραφῶν ὅπῃ φωνάζει καὶ με διδάσ-
 κει. ὦ ψυχὴ, νὰ ἀπέχω ἀπο ταῖς ἀκαθαρσίαις,
 μαγαρισμὸς καὶ μισησιὰ καμώματα, ὅπῃ ἐκά-
 μαμεν. Ἀλήμονον, ὅτι ἐχάλασα καὶ ἐφθείρα τὸν
 ναὸν καὶ τὴν κατοικίαν τῶ κορμῆς, καὶ ἐλύπησα τὸ
 ἐδικόνσε Ἄγιον Πνεῦμα. Ὡς θεὸς ἀληθινὰ εἶναι

τὰ ἔργασα, καὶ δικαία εἶναι ἡ κρίσις σε, ἴσiais
 ἢ στραταίσεσ, καὶ ἀνέξετασα τὰ βηλδύματάσε. ὁ
 ἄθλιος δεῖ χρονικῶ καὶ πρόσκαιρον χαρῶν τῆς ἀ-
 μαρτίας παντοτινὰ βασανίζομαι. δεῖ ξεφάντω-
 σιν τῆς σαρκὸς τὴ φωτιᾶς παραδίδομαι. δικαία
 εἶναι ἡ κρίσις τῷ Θεῷ, ἐκαλέμενον ὁ ἄγνωστος, καὶ
 δεῖ ἄγκα. ἐδιδασκόμενον, καὶ δεῖ εἶχα ἐκεῖ τὸ νῦν
 με, μεῖ ἐμαρτυρεῖνταν ὅλα φανερὰ, καὶ ἐγὼ ἐπε-
 ρεγελῶσα, δεῖ βάζωντας, καὶ καλὰ γνωρίζωντας
 δεῖ ἐπίστω. ἀμὴ εἰς ἀμέλειαν, ραθυμίαν, ὀκ-
 νησίαν, καὶ καταφρόνησιν, εἰς ἔγνωιαι, σύγχυ-
 σαις, ἀνάκατωσαις, θολέραις τῶ ἄπολαύσεων,
 ξεφαντώνωντας, ἄτζαλα πορνείωντας, μεθοκο-
 πῶντας, πιθῶντας, καὶ χαίρωντας ἐξόδιασα τὰς
 χρόνας, τὰς μῶνας, καὶ ταῖς ἡμέραις, εἰς τὰ πρόσ-
 καιρα, φθαρτὰ, καὶ γῆϊνα, κοπιᾶζωντας καὶ ἀγω-
 νιζόμενος, μὴ βιώνοντας εἰς τὸν νῦν, ἢ συλλογιζό-
 μενος, ποῖον φόβον, καὶ φόμον, καὶ ἀνάγκη, πρέ-
 πεινὰ ἔχη ἡ ψυχὴ ὅταν ἀπὸ τὸ κορμὶ ξεχωρίζε-
 ται. δεῖ φθάνειν ἀπάνωμασ τὰ στρατόματα,
 καὶ αἱ δυνάμεις τῶ ἔρανῶν, καὶ ἀκόμι οἱ ἄρχοντες
 τῷ σκότους τῶ ἐναντίων δυνάμεων, ἡγουσ οἱ κοσ-
 μοκράτες τὴ πονηρίας, οἱ τελωνάρχαι, οἱ κου-
 μερκιάρειδες, οἱ λογοθέται, καὶ οἱ παρακτοφίφι-
 σάδες τῷ ἀέρος, καὶ μαζί εἰς συμφορίαν αὐτεῶν
 ὁ ἀνθρώποκτόνος διάβολος, ὁ ἐξεσιασῆς καὶ τύ-
 ραννος εἰς πλὴν κακίαν, τῷ ὁποῖα ἡ γλῶσσα εἶναι
 ὡσανεὶ βοχισμῶνον ξυράφι. δεῖ τὸν ὁποῖον ὁ πορ-

φητ' ἄναξ Δαβὶδ λέγει· ἡ σαΐταις τῷ δυνατῷ ἀ-
 κονημύμῃς μὲ τὰ κάρβυνα τὰ ἔρημικὰ, καὶ ἐνε-
 δρῶει, παραφυλάγει, καὶ παραμονῶει ὡς λεον-
 τῆαι εἰς τὸν σαῦλοντα. ὁ δράκοντας ὁ μέγας ὁ
 ἄποσάτης, ὁ ἄδης ὅπῃ μακραίνει, ἀπλώνει, καὶ
 πλατυῖ τὸ σῶμα. ὁ ἄρχων τῆς ἐξουσίας τοῦ
 σκότους, ὅπῃ ἔχει τὴν δυνάμιν τῷ θανάτῳ καὶ ὅπῃ
 μὲ κάποιον ἔσπον ἢ δικαιοσύνης κρατεῖ εἰς κεί-
 σιν τὴν ψυχῇ, φέρωντας εἰς τὴν μέσῳ, καὶ φη-
 φίζωντας καὶ ζυγιάζωντας ὅλα ἐκεῖνα τὰ πταίσ-
 ματα, καὶ ἁμαρτίαις ὅπῃ ἔγιναν εἰς τῷ λόγῳ,
 μὲ ἔργον, καὶ λόγον, μὲ γνῶσιν καὶ ἀγνωσίαν, ἀρ-
 χλωῶντας ἄπο τὴν νεότητά ἕως τὴν ὑστερῶν ἡμέ-
 ραν ὅπῃ ἐπιάδῳ, ἔξω τῷ σώματος. τέτοια πράγ-
 ματα ἐξετάζωντας λοιπὸν καὶ γυροῦντας, τί λο-
 γῆς φόβον καὶ ἔσπον λογιάζεις νὰ ἔχη ἡ ψυχὴ εἰς
 ἐκεῖνῳ τὴν ἡμέραν, βλέπῃς τῶς φοβερῆς, καὶ
 ἀγρίης καὶ σκληρῆς, καὶ ἀσπλάγχχης, καὶ ἀνήμερῆς
 δαίμονας ὡσαν ἄραπιδες μαύρης παρασεκαμέ-
 νες; τῶ ὁποῖων καὶ αὐτὴ ἡ ἴδια θεωρεῖα, καὶ μορφή
 μοναχὴ εἶναι πλέον βαρύτερη ἄπο κάθε κόλα-
 σιν. τῶ ὁποῖες βλέπῃς ἡ ψυχὴ συγχύζεται,
 ἀνακατῶνεται, ἐνοχλεῖται, ταραζέται, λυπᾶ-
 ται καὶ συμμαζώνεται, προσρέχῃς εἰς τῶς Ἄγ-
 γέλῃς. κρατεῖται τὸ λοιπὸν ἡ ἔσπομασμένη ψυχὴ
 ἄπο τῶς Ἄγιῆς Ἀγγέλῃς, διαβαίνῃς ἄπο τὸν
 αἶρα καὶ σικωμῆν εἰς τὰ ἀπάνω. μὰ τί; ὡ φοβε-
 ρὸν θέαμα, δέισκει τελῶνια, ὅπῃ φυλάγῃς

τῶν ἀνάβασιν, καὶ κρατῶσι, καὶ ἐμποδίζουσι ταῖς
 ψυχαῖς ὅπως ἀναβαίνουσι. Διὰ τὸ καθεὶς τελώνιον
 προσφέρει ταῖς ἰδίαις ἀμαρτίαις αὐτῶν τῶν ψυχῶν.
 Καὶ βέβαια τὸ τελώνιον τῆς καταλαλιᾶς καὶ κα-
 κολογίας φέρνει εἰς τὸ μέσον ὅσα ἐλαλήθησαν διὰ
 μέσον τῶν σώματος, καὶ γλώσσης, μέγεμα καὶ ὄρ-
 κης, ἤγεν ψευδορκίας καὶ ἀρρολογίας, καὶ λωλο-
 λαλίαις, ματαιολογίας, γαστριμαργίας, ἀτεκ-
 ταις μεταχειρίσασθαι, καὶ ἄλλα ὅμοια ὅπως προήλ-
 θαν ἀπὸ τῆς ἀχρηστίας, ἀκράτεια καὶ ἄσωτα ποτὰ τῶν
 κρᾶσις, ἤγεν ἀμεξία καὶ ἀφροεπαγέλια καὶ ἀτσα-
 λαφιλήματα, καὶ ἔραγε διὰ πορνικὰ. Ἀμή οἱ Ἄ-
 γιοι Ἄγγελοι ὅπως ὁδηγῶν τῶν ψυχῶν, προσφέρουσιν
 καὶ αὐτοὶ ὅσα κατὰ μέτρον τὸ σῶμα καὶ γλώσσαν ἐμιλή-
 σαμεν, ἤγεν ταῖς προσδοχίαις, δόχαις, δόξολογίαις,
 ψαλμοῖς, ᾠδαῖς, δοξολογίαις, πνευματικὰ ἔρα-
 γέδια, διὰ βλάσματα γραφῶν ἁγίων, καὶ ὅσα ἄλλα
 διὰ μέσον σώματος, καὶ γλώσσης πρῶτιστα εἰσε-
 λαμβῶν εἰς τὸν Θεόν. Τὸ δεύτερον τελώνιον εἶναι ἡ
 ὄρασις τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ ὅσα ἄλλα προέρχονται
 ἀπὸ τῆς ἀφροεπίας, καὶ ἀναγογυρόδοντος, καὶ ἀκράτεια
 βλέψιμον, καὶ διὰ ἐνέργειαν τῶν πονηρῶν πνευμά-
 των ἐπαρακινήθησαν. Τρίτον τελώνιον εἶναι ἐκεῖ-
 νο τῆς ἀκοῆς, καὶ ὅσα ἄλλα διὰ μέσον τῆς τοιαύτης
 ἀχρηστίας εἰσφάλλουσι τὴν ψυχὴν, καὶ ὅποια πνευ-
 μάτων τὰ ἀκαθάρτα πνεύματα καὶ δαιμόνια τὰ φέρ-
 νουσιν εἰς ἐξέτασιν. Τὸ τέταρτον τελώνιον εἶναι
 τὸ μύελμα τῆς δόξης μυρωδίας τῶν ἀλειμμά-

πων, καὶ τῆς ὀρεκτικῆς ὀσφρήσεως, τὰ ὅποια ἀρ-
 μόζεν, καὶ παρέπαισι μοναχὰ εἰς ταῖς θεατρικαῖς,
 καὶ πορνικαῖς γυναικας. Τὸ πέμπτον τελώνιον
 περιέχει ὅσα ἄλλα ἄχρημα παράγματα ἐπράχθη-
 σαν μετὰ τὸ ἐγγισμα τῶν χειρῶν, καὶ τὰ ἐπίλοιπα .
 τέλος πάντων, τῆς κακίας τελώνια εἶναι, ὅθεν
 τὴν ὑπερηφάνειαν, καὶ πικρίαν, ὅθεν τὸν φθόρον δη-
 λαδῆ, καὶ ζηλίαν, ὅθεν τὴν μάταιον, καὶ εὐχαιρον
 δόξαν, ὅθεν τὴν ὀργὴν, καὶ βαρυθυμίαν, καὶ θυμὸν,
 ὅθεν τὴν πορνείαν, μοιχείαν, καὶ μαλακίαν, ὅθεν τὸ
 φόρον, καὶ μαγίαν, καὶ τέλος ὅθεν τὰ λοιπὰ θεομί-
 στητα καὶ μυαρά καμώματα, τὰ ὅποια εἰς τὴν πα-
 ρῶσαν ὥραν δεῦν εἶναι βολετὸν καταλεπτά εὐα εὐα
 νὰ τὰ διηγηθῶμεν. ὅθεν εἰς ἄλλον καιρὸν ἄς φυ-
 λάγωνται, καὶ ἀπλῶς ἐτζι μετὰ ξιν, ὕστερα καθὲ
 πάθος τῆς ψυχῆς, καὶ καθὲ πταῖσμα ἔχει τοὺς
 ἰδίους τελῶνας, ἔχει καὶ ἐξετασάδες καὶ κμερμιάρι-
 δες. Στοχάσασθαι ἀνθρώπε, καὶ ἀπροσπῆ, ποῖον,
 καὶ τί λογῆς φόβον, καὶ φόμον, παραχλῶ, καὶ σύγ-
 χυσιν, σὲ φαίνεται νὰ ἔχη ἢ ψυχὴ θεωρεῖσα ἐτά-
 τα, καὶ ἀπὸ ἐτάτα ἄλλα καὶ μεγαλύτερα, καὶ περισ-
 σότερα, ἕως ὅπου νὰ τῆς ἐλθῆ ἢ ἀπόφασις; Βέ-
 βαια καὶ ἀπὸ τῆς γούης ἢ ἐλδθερία ἐκείνη, ὅμως ἢ
 ὥρα λυπητικὴ εἶναι, καὶ κινδωμεμένη, πολυενακ-
 τος, καὶ ἀπαρηγόρητη ἕως νὰ εἰδῆ τί μέλλει νὰ τῆς
 σωέβη. ὅθεν αἱ θεῖαι δυνάμεις ἐναντία εἰς τὸ
 πρόσωπον τῶν ἀκαθάρτων πνδμάτων σέκονται,
 καὶ φέρουσιν καὶ ἐτάταις ὁμωροσῶ ταῖς καλαῖς παρῶ-
 ξεις

ξες, ὅπῃ μὲ λόγια καὶ ἔργα, καὶ μὲ συλλογισμὸς
 τῶ νοός ἐγίναν ὑπὸ τῷ ψυχῷ. νοῦ καὶ συλλογι-
 ζεται τεκμήριον εἰς τῷ μέσῳ μὲ φόβον καὶ ἔο-
 μον, ἕως ὅπῃ ὑπὸ τὰ καμώματα, πράξαιστε καὶ λό-
 για, ἢ καταδικασμὸν νὰ δεσμοῦθῃ, ἢ δικαιο-
 θεΐσα νὰ ἐλευθερωθῇ. ὁ γὰρ κατ' οὐκασφίγγε-
 ται ὑπὸ ταῖς ἀλυσίδαις τῶ ἰδίῳ ἁμαρτιῶν,
 καὶ ἀν' ἄρεθῇ ἡ ψυχὴ ἀξία, νὰ ἔζησε δηλαδὴ μὲ
 δούσεβειαν, καὶ θεάρεσα ἀπεράσασα ἢ ζωῆς,
 τῷ πέρνεσι μονόφορα οἱ Ἄγγελοι, καὶ χεῖς ἄλ-
 λο λοιπὸν σήγερη καὶ ἀεξέγνοιαση ἔσα, πορῶε-
 ται, καὶ μισῶει ἔχοντας σιωδίτας τῶς Ἄγγέλους
 καὶ τὸ γεγραμμὸν εἰς τὸν προφητῆνακτα Δαβὶδ.
 Ἀληθινὰ πῶς ἡ κατοικία ὅλων τῶ χαρμηῶν
 εἰς τῶ λόγῳ σου εἶναι ὡ μακαρία Πόλις τῆς αὐῶ
 Σιών, καὶ Ἱερουσαλήμ. ὡ πόσον θέλεσιν εἶσε χα-
 ρῆμοι ἐκεῖνοι, ὅπῃ θέλεν ἰδῆ τὰ ὑπερθαύμα-
 σάσῃ κάλλι, μετὰ ὅποια σὲ ἐσόλισεν ἐξ ἀρχῆς
 ὁ μεγαλοδύναμος Θεός. τότες τελειώνεται ἐκεῖ-
 νο ὅπῃ ἐλαλήθη. ἔφυγεν, ἀπέρασεν, ἐσκόρη-
 σεν ὁ πόνος, ἡ λύπη, καὶ ἀνάσυναγμοί. τότες ἐλευ-
 θερωθεῖσα ὑπὸ τὰ πονηρά, σαπῶρα, καὶ φοβερά
 ἐκεῖνα Πνύματα, πηγαίνει εἰς ἐκείνῳ τῷ ἀνεκ-
 λάλητον χαρῶν. ἀμὴν αὐ' ἠθέλεν ἄρεθῇ νὰ ἐπο-
 λιτῶθῃ εἰς ἀμέλειαν, εἰς φιλοσωματίαν, καὶ
 ἀνεγκράτειαν, ἀκρεῖ ἐκείνῳ τῷ βαρυτάτῳ φω-
 νῷ. Ἀς σικωθῇ ὁ ἀσεβῆς ὁ γὰρ νὰ μὴ ἰδῇ τῷ
 δόξαν τῶ ἀφθονός. τότε ναι, τῷ δέξασσι, ἢ

πλακώνουσιν αἱ ἡμέραι τῆς ὀργῆς, τῆς θλίψεως,
 τῆς ἀνάγκης, καὶ στυγῆς, ἡμέραις τῆ σκοτίας
 καὶ ἀντάρας. τότε λέγω, ἀφίνωντάς τινι οἱ Ἄγγιοι
 Ἄγγελοι τῷ Θεῷ, τὴν πέρνεσι πρὸς τὴν λόγ-
 τως οἱ μαῦροι ἐκεῖνοι δαίμονες, καὶ δέρνοντάς τινι
 ἄσπλαγχνα, καὶ μισάνθρωπα, τὴν βυθίζουσι,
 τὴν φέρνεν κάτω εἰς τὴν γλῶσσην, καὶ ξεχωρίζοντάς
 τινι τὴν ῥίχνουσι δεμνίω μετὰ ἄλυτα, καὶ ἀξεκέμ-
 ποσα δεσμά εἰς γλῶσσην σκοτεινῶν, ζοφερῶν, καὶ συ-
 γνεφιασμῶν, εἰς τὰ κατώτερα μέρη, εἰς τὰ κα-
 ταχθόνια, εἰς τὴν ἄβυσσον λέγω τῆς κολάσεως,
 εἰς τὰ δεσμητήρια, καὶ φυλακαῖς τῶν ἁδῶν, ὅπως εἶ-
 ναι ἄποσκεπασμῶν ἢ ψυχῶν τῶν ἀπ' αἰῶνος
 ἀπεθαμνῶν ἀμαρτωλῶν. καθὼς λέγει ὁ Ἰωβ,
 εἰς γλῶσσην σκοτεινῶν καὶ ἀφεγγῆ, εἰς γλῶσσην σκοτίας αἰ-
 νίς καὶ παντοτινῆ, ὅπως δεῦν εἶναι φῶς, μήτε ζῶν
 φθαρτῶν ἀνθρώπων, ἀμὴ συνεχῆς πόνος καὶ πί-
 κρα ἀδιάκοπος, καὶ κλαυθμὸς χωρὶς παύσιμον,
 καὶ ἔρισμός τῶν ὀδόντων ἀκατάπαυστος, καὶ στυγα-
 μοὶ ἀκοίμητοι. Ἐκεῖ τὸ καὶ παντοτινῶν. Ἐκεῖ
 εἶναι ἀλήμονον, ἀλήμονον. ἐκεῖ φωνάζουσι καὶ δεῦν
 εἶναι ὅποιος νὰ τὴν βοηθῶ. κράζου, καὶ δεῦν εἶναι
 ὅποιος νὰ τὴν γλυτώσῃ, δεῦν βολεῖ ἀκραταὶ ὄχι,
 καὶ εἶναι ἀδιώατον νὰ διηγηθῶν ἐκεῖνι τὴν ἀνάγ-
 κῶν. δεῦν εἶναι λέγω βολετὸν νὰ εἰπῶν μετὰ τὴν
 γλῶσσην τὴν πόνος ἐκείνων τῶν ψυχῶν, ὅπως ἐκεῖ
 κάτω κείνται ἄποσκαλισμέναις. δεῦν ἡμπορεῖ
 κάθε σῶμα ἀνθρώπου νὰ φανερώσῃ μετὰ λόγια τὸν

φόβον, καὶ τὸν φόμον ἐκείνον. Δὲν εἶναι ἀρκετὰ τὰ
 ἀνθρώπινα χεῖλη νὰ ἐξηγῶσι τὴν περίεασιν, πὴν
 ἀνάγκην, καὶ τὸ κλάμμα τῆς ὄλο σῶα καὶ ἀκατάπαυ-
 σα ἀνάσναζοσι, μὰ δὲν δέρεσκεται κανένας ὀ-
 πῆ νὰ τῆς ἐλεημονᾶται. Φωνάζοσιν ἀπὸ βάρους
 καρδίας, μὰ δὲν εἶναι κανεὶς, ὅπῃ νὰ τῆς ἐξα-
 κῆει. Παραπονῶνται, κλαίωσι, μοιρολογουῦν,
 μὰ δὲν εἶναι κανένας ὅπῃ νὰ τῆς γλυπῶναι, νὰ τῆς
 ἀρπάξῃ, νὰ τῆς ἐλδιδερώναι. παρακαλῶν, ζη-
 τῶσι βοήθειαν, παραδέρνονται, κτυπῶνται, ξε-
 χίζονται, ἀμὴ δὲν εἶναι εἰδὲ σῶας, ὅπῃ νὰ τοὺς
 διαπλαγχιζέται, ὅπῃ νὰ τῆς λυπᾶται. Πῆ εἶ-
 ναι τότες ἡ καύχισις τῆ κόσμου τῆς; Πῆ ἡ κενοδο-
 ξία; Πῆ ἡ ἔρυφι; πῆ ἡ χαρὰ, καὶ ἡ ἀπόλαυσις;
 Πῆ ἡ σπαιάλη καὶ ἀπαλόπιτα τῆς σαρκὸς; Πῆ ἡ
 φαντασία καὶ ἡ ἀπάουσις; Πῆ ὁ κόσμος; Πῆ τὰ
 σάμψα, ὁ βίος; Πῆ ἡ δὲγνεία; πῆ τότες λέγω;
 Πῆ ἡ γλυκύτητα τῆς ξεφαντώσεων; Πῆ ἡ ψότικη,
 ματαία, καὶ ἀνώφελδτη δὲ μορφία τῆς γυναικῶν;
 Πῆ τότες εἰς ἐκείνῳ τῶ ὄραν τὸ ἀδιανῆστον, καὶ
 ἀπόκοτον θάρρος; Πῆ τότες ὁ σολισμός τῆς φορε-
 μάτων; Πῆ ἡ ἀκάθαρτος καὶ μισημένη νοσιμάδα
 τῆς ἀμαρτίας; Πῆ εἶναι ἐκεῖνοι ὅπῃ ἐλόγιαξαν
 ξεφαντώσιν, τῶ συγχαντερὴν ἀμαρτίαν τῆς ἀρ-
 σενοκοιτῆς; Πῆ εἶναι ἐκεῖνοι ὅπῃ μὲ μύρα καὶ ἀ-
 λιφαῖς ἀλείφονται, καὶ καπνίζονται; Πῆ οἱ πί-
 νοντες τὸ κρασί μὲ τύμπανα, ὄργανα, καὶ κιθά-
 ραις; Πῆ τότες ἡ καταφρόνησις ἐκείνων ὅπῃ ἐξ-

σαν, κὶ ζουῖ εἰς ἀφοβίαν, κὶ ἀπώλειαν; Πουῖ ἡ
 φιλαργυρία, κὶ τῆς ἀσπρῶν ἡ ἀγάπη, κὶ ἡ ἀπ'
 αὐτῆς ἀσπλαγχνία; Πῆ τότες ἡ ἀπαύθρωπος ὑ-
 περηφανία, ὅπῃ ὅλα συχαίνεται, κὶ ὅπου λογιά-
 ζει τῷ λόγετις νὰ εἶναι κάτι τί; Πῆ τότες ἡ εὐκε-
 ρη, ξελή, λωλή, κὶ ματαία δόξα τῆς ἀνθρώπων;
 Πῆ ἡ σαρκικὴ ἐπιθυμία, κὶ ἡ πορνικὴ ἀκολασία
 κὶ ὄρεξις; Πῆ ἡ δυνασεία, ὄξεσσία, κὶ τυραννί-
 δα; Πῆ τότε Βασιλεὺς; Πῆ Ἀρχοντας; Πῆ Ἡ-
 γέμμος; Πῆ ἐκεῖνοι ὅπου ἦσαν ἀπάνω εἰς ὄξε-
 σίαις, ὀλισμὸς κὶ ὀφφίκια; Πῆ ἐκεῖνοι ὅπῃ καυ-
 χῶνται ἀπάνω εἰς τὸ πλῆθος, κὶ σορὸν τῷ πλέτε,
 ὅπου δού ἐλεημονοῦνται τῶς πτωχῶς. κὶ ὅπῃ κα-
 ταφρονῶν τὸν Θεόν; Πῆ τὰ θεάξια, καὶ τὰ κυνή-
 για; Πῆ τότες οἱ ὑπερηφανδόμενοι, οἱ κρατῶντες
 τῷ λόγετις φρονίμους, κὶ μεσιακῶς, καὶ οἱ ἀνεξέ-
 γνοιασα ζῶντες; Πῆ τὰ ἀπαλά ἐνδύματα, κὶ τὰ
 μαλακὰ καὶ ἔυφερά σρώματα; Πουῖ τὰ ὑψηλά
 φτιασίματα τῆς ἀσπτιῶν, κὶ παλατίων, τὸ πλά-
 τος τῆς σοῶν, τῆς προφυλαίων, κὶ τῆς τειγύρε αὐ-
 λῶν; Πῆ ἐκεῖνοι ὅπῃ ἔζησαν εἰς ἀφοβίαν, κὶ χω-
 εἰς φόβον τῷ Θεῷ; τότε ἰδόντες κὶ βλέποντες θέ-
 λεν θαυμαθῆ. κὶ θέλεν ἔομάξει, κὶ ἔομασμέ-
 νοι θέλτσι βρυχήσει, κὶ συγχυσμονοι θέλεν τα-
 ραχθῆ. ὁ ἔομος θέλει τῶς πλακῶσει, κὶ θέλει
 τῶς φθάσει πόνος φοβερός, ὡσαν τῶς πόνους τῆς γυ-
 ναικός. ὅπῃ γενεᾶ, εἰς βιασικῶ πνοῶ θέλου
 τζακιθῆ ἀφανίζόμενοι.

Πῶς τότες ἡ σοφία τῆς σοφῶν; Πῶς τῆς ῥητόρων ἢ
 διγλωττίας, ἢ διμορφολογία, καὶ ἡ μάταιαίς τῆς
 πονηρίας, καὶ τέχναις; Ἀλήμονον. ἐπαράχθη-
 καν, ἀνακατώθησαν, ἐκενίδθησαν, ὡς οἱ μεθύσ-
 κοντες, καὶ ὄλητες ἡ σοφία ἐκαταπώθη, ἐνικήθη,
 καὶ ἐβυθιδίθηκε; Πῶς σοφός; Πῶς γεμματισμέ-
 νος; Πῶς γεφείας; Πῶς γυροῦλης, καὶ ἄξετασῆς
 τῆς αἰῶνος; Ὡς ἀδελφία λογιασέτε με τὸν
 νοῦν, ποταποὶ καὶ ποῖοι πρέπει νὰ εἰμεθῶν ἐμεῖς,
 ὅπως ἔχομεν νὰ δίδωμεν λογαριασμὸν εἰς καθ'
 εἷς ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ πράγματα, ὅπως ἐκάμαμεν,
 εἴτε μεγάλα, εἴτε μικρά. ὁρατὶ ἕως εἰς εἷς ἀρ-
 γόν, ἀνώφελόν, καὶ ἀδειανὸν λόγον, θέλομεν
 δώσει ἀπόκρισιν εἰς τὸν δίκαιον κριτῆν. ποῖοι, καὶ
 τί λογιῆς πρέπει καὶ ἀρμόζει νὰ διεισκόμεθῶν εἰς
 ἐκείνῳ τῷ ὄραν; μετὰ πρόσωπον λέγω τὸ λοι-
 πὸν πρέπει νὰ διερεθῶμεν τότες; ἐγὼ σᾶς τὸ λέ-
 γω βέβαια. ἀν' εὐρώμεν χάριν ὁμοσῶν εἰς τὸν
 Θεὸν, ὅρα νὰ μᾶς τύχη ἡ μακαρία μοῖρα νὰ λά-
 χωμεν χωρισμένοι ἀπὸ τῆς ἀμαρτωλοῦς εἰς τὰ
 δεξιά τῆς Βασιλείας Χριστοῦ, τότε θέλετε ἀγροικῆ-
 σει, ὅποιοι πρέπει νὰ εἰμεθῶν εἰς ἐκείνῳ τῷ
 ἀνεκλάλητον χαρᾶν, ὅποταν νὰ εἰπῇ ὁ Βασιλεὺς
 τῆς βασιλοῦντων, εἰς ἐκεῖνας ὅπου εἶναι εἰς τὰ
 δεξιά τῆς χαροποῖα, ἐλάτε οἱ ἀλογημένοι τοῦ
 Πατρὸς με κληρονομήσετε τῷ ἐτοιμασμένῳ ὅρα
 τῆς λόγισσας Βασιλείαν ἀπὸ τῷ ἀρχὴν τῆς κόσ-
 με. Τότες θέλεν κληρονομήσει ἐκεῖνα τὰ καλά,
 ὅπως

ὅπῃ μάτι δὲν εἶδε, καὶ αὐτὶ δὲν ἄκουσε, καὶ εἰς τὴν
 καρδίαν τῆ ἀνθρώπου δὲν ἐμπῆκαν. ἐκεῖνα, τὰ ὁ-
 ποῖα ὁ Θεὸς ἐποίησεν διὰ ἐκείνους, ὅπῃ τὸν ἀγα-
 πῆσι. Τότε τὸ λοιπὸν χωρὶς ἄλλο ἀνέγνωσας
 εἴμεσεν, μὴ χλιαζόμενοι πλέον ἄπο κανένα φό-
 βον. μὰ τί; ἄς ἐνθυμηθῶμεν, καὶ ἄς λογαριασώ-
 μεν ἐντῶτα, βιώνοντας δηλαδὴ εἰς τὸ νοῦν τὴν ἀ-
 τελείωτον τῆς ἁμαρτωλῶν κόλασίντε, καὶ παιδιδ-
 σιν τῶν ἁμαρτωλῶν, ὅποταν νὰ ἐμπάζονται
 εἰς τὸ φοβερὸν καὶ ἔσομερὸν κριτήριον, καὶ θρόνον τῆ
 Θεῶ. Ποῖα ἐνξοπή θέλει τῆς πλακώσει κατεμ-
 πρὸς τὰ τῆ δικαίης κριτῆ, μὴ ἔχοντας αὐτοὶ λόγον
 ἀποκρίσεως. ποῖα αἰχμὴ θέλει τῆς πιάσει,
 βλέποντας τῆ λόγους ξεχωρισμένους ἄπο τῆς δι-
 καίης εἰς τὰ ἀριστερὰ τῆ Βασιλείας. ὅποῖον σκό-
 πος θέλει πέσει ἀπάνωτες, ὅποταν νὰ ὀμιλήσῃ
 εἰς αὐτὰς μὲ τὴν ὀργὴν, καὶ νὰ τῆς παράξῃ, νὰ
 τῆς συγχύσῃ μὲ τὸν θυμόντε. ὅταν νὰ εἰπῇ εἰς
 αὐτὰς. Ἄμετε, σύρετε, γκρεμίζετε ἄπο τῆ λό-
 γους οἱ καταραμένοι, καὶ ἀφωρισμένοι εἰς τὴν
 φωτιὰν τὴν παντοτινὴν, ὅπῃ ἐποίησεν διὰ τὴν διὰ
 βολον, καὶ διὰ τῆς Ἀγγέλουςτε. Ἀλήμονον, ἀλή-
 μονον. ποῖαν θλίψιν, λύπην, πόνον, σπνοχάειαν,
 ποῖον φόβον, καὶ ἔσομον θέλει δεχθῆ καὶ λάβῃ τὸ
 πνεῦμάτες, καὶ ἡ ψυχὴ, ὅταν νὰ γυνῆ καὶ νὰ ἀκου-
 θῆ ἢ κραυγὴ, καὶ ἡ μεγάλη φωνὴ τῆς ἐρανίων δυ-
 τάμεων, καὶ ὅλων τῆς Ἀγγέλων ἐναντία εἰς αὐτὰς.
 λέγοντας. ἄς ἀποσραφῶσιν, ἄς γυρίσῃ οἱ ἁμαρ-
 τω-

πωλοὶ εἰς τὸ ἄδω. Ἀλήμονον, ἀλήμονον, ὁποῖον
 ἔαγεδι, ποῖαν φωνὴν θέλει κωδανίσει κλαίου-
 τας, μοιρολογῶντας, παραπονέμενοι, δέρνων-
 τας τὰ λόγους, φωνάζοντας, φερόμενοι, ἔαβι-
 ζόμενοι νὰ κολαθῶσι πικρά, καὶ βαρυὰ εἰς ἀτε-
 λωπύτης αἰῶνας, καὶ ἀσκολάσας καιρῆς. Ἀλή-
 μενον, ἀλήμονον, ποῖας λογιῆς εἶναι ὁ τόπος,
 ὅπερ εἶναι ὁ κλαυθμὸς, καὶ ὁ τεισμὸς τῶν ὀδόν-
 των. τόπος λέγω, ὅπερ ὀνομάζεται τάρταρος, τὸν
 ὁποῖον καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος θεὸς βολος τὸν ἔφομάζει.
 Ἀλήμονον, ἀλήμονον, ποῖα εἶναι ἡ γέεσα, ἡ κό-
 λασις τῆς φωτιάς τῆς ἀσβέσας, ὅπερ καίγει καὶ
 δὲν φωτίζει, μήτε φέγγει εἰς κανεῖα ἔσπον.
 Ἀλήμονον, ἀλήμονον. ποῖος εἶναι ὁ ἀκρίμπος,
 καὶ φαρμακοῖχτις σκώληκας. Ἀλήμονον, ἀλή-
 μονον. ὁποῖον κακὸν εἶναι τὸ σκοτάδι ἐκεῖνο τὸ ἐ-
 ξώτερον, τὸ κατώτερον, ὅπερ μνίσκει καὶ φτερᾶει
 παντοτινά. Ἀλήμονον, ἀλήμονον, ὁποῖοι εἶναι
 οἱ Ἄγγελοι ἐκεῖνοι, οἱ ἀσπλαγχοὶ, οἱ ἀνελεή-
 μονες εἰς τὰς βασανισμῆς. Διατὶ ὄνειδίζουσι, φο-
 βερίζου, καὶ ἔφομάζουσι βαρετά. Τότες οἱ κολασ-
 μένοι φωνάζουσι ἀκατέπαυσα, καὶ δὲν εἶναι ὅποιος
 νὰ τὰς ἐλύθωρῶνῃ. Διατὶ θέλει κράζει πρὸς τὸν
 αὐθούτω, καὶ δὲν θέλει τὰς ἀκῆσει. Τότες θέ-
 λει γνωρίσει, πῶς εὐκαιρα, καὶ ματαίως ἐπήγε-
 ναν, καὶ ἀπεπῶσαντες τὰ πωράγματα τῆς ζωῆς. καὶ
 ἐκεῖνα ὅπερ ἐφαίνονται ἐδῶ νὰ εἶναι καλά, καὶ
 γεμάτα χαρῶν, θέλει τέλος πάντων ἀρεθῆναι πι-
 κρο-

κρότερα ὑπὸ καθ' ἑκάστην χολῶν, καὶ πικρὸν φαρμάκι.
 Ἀλήμονον εἰς τὰς ἀμαρτωλὰς, ὅποταν οἱ δίκαιοι
 τὰ κἀθ' ὧντα εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐκεῖνοι τὰ πικρέ-
 νωνται. Ὅταν οἱ ἀμαρτωλοὶ τὰ θλίβωνται, καὶ
 οἱ δίκαιοι τὰ χαίρωνται. ἔτσι εἶναι. Ὅταν οἱ δί-
 καιοὶ ἑορτάζωσι, πανηγυρίζωσι, καὶ οἱ ἀμαρτω-
 λοὶ ὀδύρονται, κλαίγοντας. Ὅταν οἱ δίκαιοι τὰ
 εἶναι εἰς γαλλίωλον, καὶ ἡσυχίαν, οἱ ἀμαρτωλοὶ τὰ
 δρείσκωνται εἰ χειμῶνα καὶ δυσυχίαν. Ἀλήμονον
 εἰς τὸς ἀμαρτωλὰς ὅταν οἱ δίκαιοι τὰ δοξάζων-
 ται, καὶ ἐκεῖνοι τὰ καταδικάζωνται. Ἀλήμονον
 εἰς τὰς ἀμαρτωλὰς, ὅταν οἱ δίκαιοι τὰ χορτάσων
 ὑπὸ καθ' ἑκάστην καλὸν, καὶ οἱ ἀμαρτωλοὶ ὑσερημέ-
 νοι τὰ σενάζωσιν. Ἀλήμονον εἰς τὸς ἀμαρτω-
 λὰς, ὅποταν οἱ δίκαιοι τὰ καλοτυχεύωνται, καὶ
 ἐκεῖνοι τὰ περιγελῶνται. Οἱ δίκαιοι τὰ εἶναι εἰς
 ἀγιασμόν καὶ δόλογίαν; καὶ οἱ ἀμαρτωλοὶ εἰς περσο-
 νισμόν καὶ κάψιμον. Οἱ δίκαιοι ἐπαινῶνται, καὶ
 οἱ ἀμαρτωλοὶ δυσυχῶσιν. Οἱ δίκαιοι εἰς ταῖς κα-
 τοικίαις τῆς Ἀγίας, καὶ οἱ ἀμαρτωλοὶ εἰς παντο-
 τινῶ ἔξορίαν. Οἱ δίκαιοι θέλουν ἀκῶσαι ἐκεῖνον
 τὸν χαροποιὸν λόγον, ὅπῃ λέγει.

Εἰλάτε οἱ δόλονημῶι τῆ Πατρὸς μου, κληρονο-
 μήσετε τὴν ἐποίμασμούσας Βασιλείαν ὑπὸ τῆ
 ἀρχῆν τῆ κόσμου, καὶ οἱ ἀμαρτωλοὶ τὰ ἀκῶσαι
 ἐκεῖνον τὸν ἄλλον τὸν φοβερόν, καὶ τὰ μέγιστα ἔσο-
 μακτικὸν λόγον, ὅπῃ βροντᾶ λέγοντας, Σὺρτε
 οἱ κατραμῶνοι εἰς τὴν παντοτινῶν σιαν, ὅπῃ ἐποι-

μάθηκε δὲ τὸν δαβὸλον, καὶ δὲ τὲς Ἀγγέλους.
 Οἱ δίκαιοι εἰς τὸν Παράδεισον, καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ
 εἰς τὴν ἄσβεστον φλόγα τῆς πυρός. Οἱ δίκαιοι
 χαίρονται, καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ παλαιωρῶνται. Οἱ
 δίκαιοι χορεύουσι, καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀλυσσοδεύον-
 ται. Οἱ δίκαιοι ἔραυδοῦσιν, καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ
 θρῆνωσιν. Οἱ δίκαιοι φάλλεν τὴν τρισάγιον δο-
 ξολογίαν εἰς τὴν τριάδα, καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ φω-
 νάζουσι τὴν τρισαθλίαν φωνὴν εἰς τὴν λόγον τους.
 Οἱ δίκαιοι ἔχουσι τὸν τῆς χαρᾶς ὕμνον, καὶ οἱ ἁ-
 μαρτωλοὶ τὸν βαθυὸν λάκκον τῆς κολάσεως. Οἱ
 δίκαιοι εἰς τὴν κόλπον τῆς Ἀβραάμ, καὶ οἱ ἁμαρ-
 τωλοὶ εἰς τὰ βρασίματα τῆς ἄδης καὶ τῆς δαβόλης.
 Οἱ δίκαιοι εἰς ἀνάπαυσιν, καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς
 κατάκεισιν. Οἱ δίκαιοι δροσίζονται, καὶ οἱ ἁμαρ-
 τωλοὶ καίγονται. Οἱ δίκαιοι εὐφραίνονται εἰς
 χαρᾶν, καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ξηραίνονται εἰς πίκραν.
 Οἱ δίκαιοι μεγαλιώονται, καὶ δοξάζονται, οἱ ἁ-
 μαρτωλοὶ σκάζουσι, καὶ ἀναλυθῶνται. Οἱ δίκαιοι
 ζεσαίνονται, καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ μαυρίζονται. Οἱ
 δίκαιοι ἄπο τὰ καλά χορταίνουσι, καὶ οἱ ἁμαρτω-
 λοὶ συγχύζονται. Τὰς δικαίας θέλει τὴν θρέψαι
 ἢ ὄρασις, καὶ τὸ πρόσωπον τῆς Θεᾶς, καὶ τὴν ἁμαρ-
 τωλὴν θέλει τὴν λυπήσει ἢ ὄψις τῆς φωτιᾶς, καὶ
 τὸ πρόσωπον τῆς δαίμονος. Οἱ δίκαιοι εἶναι ἀγ-
 γεῖον θεολογῆς, καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀγγεῖον κολά-
 σεως. Οἱ δίκαιοι χρυσάφι λαμπρὸν, καὶ ἀσῆμι
 δοκιμασμένον, καὶ λιθάριον τίμια, οἱ ἁμαρτω-
 λοὶ

λοὶ ξύλα, καλύμη, καὶ χορταίει, τῆς φωτιάς καί-
 μός. Οἱ δίκαιοι σιταίει τῆς Βασιλείας, οἱ ἁμαρ-
 πωλοὶ ἄχηρα τῆς ἀπωλείας, καὶ χαίμῃ. Οἱ δί-
 καιοὶ σπόρος θαλεγμῆος, οἱ ἁμαρτωλοὶ ζιζάν-
 νια τῷ πυρός. Οἱ δίκαιοι ἀλάτι θεῖκόν, οἱ ἁ-
 μαρτωλοὶ βρωμα, καὶ δυσωδία. Οἱ δίκαιοι κα-
 τοικίαις καθαραῖς τῷ Θεῷ, οἱ ἁμαρτωλοὶ κατοι-
 κητέα μιὰ τῶν δαιμόνων. Οἱ δίκαιοι ἐμπά-
 ζονται εἰς νυμφικῶν κάμεραν, οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐγ-
 κρεμίζονται εἰς ἀμέτρον χάος, καὶ ἄπειρον σύγ-
 χυσιν. Οἱ δίκαιοι εἰς φωτοφανείαις, καὶ λάμψαις,
 οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς σκοτιάδι, φερτέναις, καὶ συγέ-
 φιαῖς. Οἱ δίκαιοι μετὰ τῶν Ἀγγέλων, οἱ ἁμαρτω-
 λοὶ μετὰ τῶν δαίμονων. Οἱ δίκαιοι μαζί με τοὺς
 Ἀγγέλους χοροῦσιν, οἱ ἁμαρτωλοὶ ὁμῶς μετὰ
 δαίμονων κλαίουσιν. Οἱ δίκαιοι μέσα εἰς τὸ φῶς,
 οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀνάμεσα εἰς τὴν σκοτεινάδα. Οἱ
 δίκαιοι ἀπὸ τὸ παράκλητον πνεῦμα παρηγοροῦν-
 ται, οἱ ἁμαρτωλοὶ μετὰ τῶν δαίμονων βασανίζον-
 ται. Οἱ δίκαιοι παρασέκωσι κατέμωροσα εἰς τὸ
 αὐθεντικὸν θεῖον, καὶ σκαμνί, οἱ ἁμαρτωλοὶ
 παρασέκονται εἰς τὸν τιμωρητικὸν ζόφον, καὶ παι-
 δωτικὸν σκοτιάδι. Οἱ δίκαιοι ὀλόκαιρα βλέπou-
 σι καὶ τηρεῖσι τὸ πρόσωπον τῷ Χριστῷ, οἱ ἁμαρτω-
 λοὶ πάντα σέκωσι κατέμωροσιν εἰς τὸ πρόσωπον
 τῷ θαβόλῃ. Οἱ δίκαιοι διδασκαλοῦνται εἰς τὰ
 ἀξιοθαύμασα μυστήρια ἀπὸ τῶν Ἀγγέλων, οἱ
 ἁμαρτωλοὶ μαθητοῦνται ἀπὸ τῶν δαίμονων εἰς
 ταῖς

ταῖς βλασφημίαις . Οἱ δίκαιοι παρακάλεσιν
 προσφέρουσιν, οἱ ἁμαρτωλοὶ θρῆνων ἀκατάπαυ-
 σον . Οἱ δίκαιοι ἀπάνω, οἱ ἁμαρτωλοὶ κάτω . οἱ
 δίκαιοι εἰς τὸν ἔρανον, οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὴν ἄ-
 βυσσον, ἢ βάθος τῆς κολάσεως . Οἱ δίκαιοι εἰς
 ζωὴν παντοτεινὴν, οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς θάνατον
 ἀπωλείας, ἢ χαλασμῶ . Οἱ δίκαιοι εἰς τὸ χέ-
 ρι τῶ Θεῶ, καθὼς εἶπεν ὁ Προφήτης, δίκαιοι ἐν
 χειρὶ Θεῶ . οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὸν τόπον τῶ θραβό-
 λα . Οἱ δίκαιοι μετὸν Θεόν, οἱ ἁμαρτωλοὶ μετὸν
 σατανὰν ἢ ἑωσφόρον . Ἀλήμονον εἰς τὰς ἁμαρ-
 πωλὰς ὅταν νὰ ξεχωρίζονται ἀπὸ τὰς δικαίας .
 Ἀλήμονον εἰς τὰς ἁμαρπωλὰς ὅταν νὰ φανερώων-
 ται, ἢ νὰ ζεσκεπάζονται τὰ καμώματάτης, ἢ
 ἢ κρυφαῖς συμβελαῖς τῶ καρδιῶν αὐτῆς . Ἀλή-
 μονον εἰς τὰς ἁμαρπωλὰς, ὅποταν νὰ ἐλέγχων-
 ται οἱ θρασυκορπισμοὶ τῶ νοῦς, καὶ ἢ συγκαταβά-
 σεις, καὶ ἢ συνηβάσαις τῶ πονηρῶν συλλογισ-
 μῶν . ὅταν λέγω νὰ ζυγαριάζονται ἢ νὰ ἐξετά-
 ζονται ὄντως ἢ ὁ συλλογισμὸς . Ἀλήμονον εἰς τὰς
 ἁμαρπωλὰς, θρατὶ μισοῦνται ἀπὸ τὰς ἀγίας Ἀγ-
 γέλους, ἢ συχαίνονται ἀπὸ τὰς ἀγίας μάρτυρας .
 Ἀλήμονον εἰς τὰς ἁμαρπωλὰς θρατὶ ἀγανόνται
 ὄξω ἀπὸ τὸν νυμφικὸν θάλαμον . Ἀλήμονον θρα-
 τὴν τότε μετανόησιν, θρα τὴν τότε ἀνάγκην, θρα
 τὴν τότε θλίψιν, καὶ σνοχωρίαν . Ἀλήμονον
 θρα τὴν τότε κατακνήαν, ἢ ἀντάραν . κακὸν ἢ βα-
 ρετὸν πρᾶγμα εἰς τὰς ἁμαρπωλὰς, νὰ χωριθῆν
 ἀπὸ

ἄπο τῆς Ἀγίας, καὶ πλέον δύσκολον, καὶ πονετι-
 κὸν νὰ ξεχωρισθῶν ἄπο τὸν Θεόν. ἄτιμον παρ᾽ ἄ-
 μα νὰ δεθῶν κατὰ πόδας καὶ χεῖρα, καὶ νὰ βαλ-
 θῶν εἰς τὴν φωτίαν, λυπιτερόν νὰ σέλωνται
 εἰς τὸ σκοτός τὸ ἑξώτερον τὸ σκοτεινόν. νὰ ξίζεν
 τὰ δόντια καὶ νὰ ἀναλύωνται. βαρὺ παρ᾽ ἄμα εἶ-
 ναι νὰ κολάζωνται ἀκατάπαυσα, κακὸν νὰ ξη-
 ραίνωνται, καὶ νὰ τῆς καίεται ἀπὸ τὴν φλόγα ἢ
 γλῶσσα. Σκληρόν νὰ γυρῶσι σαλαματίαν νε-
 ρῶ, καὶ νὰ μὴ λαμβάνεν. πικρόν νὰ εἶναι εἰς τὴν
 σιαν, καὶ νὰ φωναζοῦν, καὶ νὰ μὴ βοηθῶνται ἀ-
 πὸ κανεὶα. ἀδύνατον τὸ χαντάκι, ἀμέτητον τὸ
 χάος, καὶ τὸ βαραθρον. ἀναπόλυτος, ἀφύγτος
 εἶναι ἐκεῖνος, ὅπῃ ἐσφαλίθηκε ἐκεῖ κάτω, ἀ-
 γλιπτος, καὶ ἄσυστος εἶναι ἐκεῖνος, ὅπῃ ἐκεῖ κρατεῖ-
 ται. ἀπέρασον τὸ τεῖχος τῆς φυλακῆς, ἀνελεῖ-
 μονες οἱ φυλακτάδες, σκοτεινὴ εἶναι ἡ φυλακὴ,
 ἄλυτα τὰ δεσμὰ, ἄχισαις ἢ ἀλυσίδες, ἄρειοι καὶ
 ἀνήμεροι οἱ ὑπηρεταί τῆς φλόγας ἐκεῖνης. βα-
 ρεῖαις εἶναι ἡ περικεφαλαίαις, ἡ τιμωρητικαῖς
 ἐκεῖναις. δυνατὰ, καὶ σκληρὰ τὰ ἀγκίστρια, καὶ
 ἀτζάκισα τὰ οὐνύχια, καὶ ὀγγίνοι. βαρετὰ τὰ βέ-
 νδρα, θολεραῖς καὶ βρασμῶναις ἢ πίαςαις. βρο-
 μερόν τὸ θεᾶξον, καὶ ὁ τόπος, εἰς τὸν ὁποῖον δι-
 εἰσκονται, πυρωμῆμα καὶ ἀνθρακώδη τὰ κρεββά-
 τια ἐκεῖνα. ἄσβεση εἶναι πάντα ἡ πυρκαϊὰ, καὶ
 ἀνάμνη μετὰ τὸν πολὺν ξυλοσωρόν. ἀγκυκλωτὸν,
 κενῆωτὸν, καὶ βρωμῶδες τὸ σκελίκι. ἀσπλαγ-

χρον τὸ κελθήριον, ἀποσωπόληπτος ὁ κελθῆς, καὶ
 δυν κοιτάζει εἰς πρόσωπον κανενός. ἀποφάσι-
 ση, καὶ αἰτιολογίαν δυν ἔχει ἡ ὑπόκεισις, συμ-
 μαζωμῆα, κεντημῆα, κάτω βαλμῆα τὰ μῆτρα
 τῆς ἐξουσιασῶν, τῆς τυρανῶν, τῆς Βασιλέων, τῆς
 ἀρχόντων. πειρηχοὶ οἱ δυναῖσαι, πτωχοὶ οἱ Βα-
 σιλεῖς, ἀνήξιδροι οἱ σοφοὶ καὶ διδάσκαλοι, ξε-
 λοι, καὶ ἀδεκτοὶ οἱ ῥήτορες, λωλοὶ οἱ πλέσιοι, καὶ
 ξεροὶ, ἀνήκιστα τὰ χαϊδύματα, ἡ κολακίαις τῆς
 ψόδογραφῶν, φανεραῖς ἢ τραβοσιμαῖς τῆς ψό-
 δολόγων, φανεραῖς ἢ διεσραμῆις τέχναις τῆς
 φυλαργύρων. βρωμώδης τῆς ἀκείβων ἢ μυρο-
 δια, καὶ τῆς ὑποκειτῆς ἢ σκεπασμῆς μαργιοῖα,
 μεθυσμῆοι, κρασολαβομενοὶ οἱ κρασοπόται,
 καὶ οἱ ἐπιθέταις, ὅλα γυμνά, ἀνοικτὰ καὶ ξεσκε-
 πασμῆα ὁμωροσάτης. Ἀλήμονον εἰς τὴν ἀμαρ-
 τωλῆς. ἀκάθαρτοι, μιαιοὶ, καὶ ἄτζαλοι εἶναι ἐνώ-
 πιον τῶ Θεῷ, πῶς ἐμαγαλείωσαν ἢ ψυχαῖστας,
 πῶς βρωμῆσιν αὐτῶν τὰ κορμιά ἄπο τῶ πορ-
 νεῖαν, καὶ σαρκικῶ λαμαργεῖαν; πῶς ἐμαγά-
 ειαν τὰ σώματα, καὶ ἀχήμεσαν τῶ ψυχῶ με
 τὸ νὰ μὴ ἐφύλαξαν τὸ σολισμῆον ἐνδύμα τῶ Ἀ-
 γίῃς Βαπτίσματος, ἤγαν τῶ λαμπαρῶν, καὶ ἀγια-
 σικῶ χάριν τῶ Θεῷ Πνεύματος; πῶς ἀδιαν-
 ῥοπα καὶ παράτολμα με τῶ γαστριμαργίαν, κρε-
 πάλῶ, καὶ μέθῶ τῆς ἀσωτίας, μὴ συνηθίζον-
 τας εἰς τῶ ἰκανότητα, καὶ ἐγκράτειαν τὸ βρωμε-
 ρὸν κοιλάει τῆς κοιλίας, μήτε βαίνοντας εἰς τὰ

ξιν τὸ ἀσκή τῆς γαστρὸς, ἀμὴ ἐμπισθώντας, καὶ
 παραδίδοντας εἰς αὐτῷ τῷ βρωμοθήκῳ τὸν
 βίον, καὶ τὸν πλεονεξία σαρκοφιλιῶς καὶ ἔυφερά εἰς
 κακαῖς ξεφάντωσιν ὡσαν χοῖροι εἰς τῷ λάσπῳ
 κυλᾶμενοι καὶ ἀνάδρόμοι, ταῖς ἡμέραις καὶ τὰς
 χρόνους ἐξόδησαν, ὑψηλὰ φερόμενοι εἰς μια-
 ρὰς συλλογισμῶν, εἰς κακαῖς δηλονότι φροντί-
 δες ὡσαν ἀργολογίαις, καὶ θεατρικὰ καὶ παζαρί-
 τικὰ ἔραγαθα. πῶς ἀλάχθησαν εἰς τῷ καρδίαν
 τὰς ἄπο τῷ τυφλομάδα, μὴ κατέχοντας κα-
 τὰν τῷ σωτήριον τῶ Χριστοῦ ὅτι τῶ ἔταξαν εἰς
 τὸ Βάπτισμα, καὶ τῷ ἀπόταξιν, ἄποξοπῶν, καὶ
 ἀρνησιν ὅτι ἔκαμαν τῶ ἁβόλα, καὶ τῶ ἔργων αὐ-
 τῶ. πῶς ἐμεταγύρισαν ἄπο τῷ ἴσῳν σφάται
 περιπατήσας εἰς τὸ σκότος τῆς ἀμαθίας, καὶ ἀ-
 γνωσίας, μεταδοσμένοι εἰς τὸν ὕπνον τῆς ὀκνη-
 ρίας, βυθίζοντας τῶ λόγους εἰς τὸν πάτον, βάρ-
 θος καὶ παγίδα τῆς γενένης, καὶ κολάσεως. πῶς
 ἄποξενώθησαν ἄπο τὸ φῶς τῶ ἀρετῆς, καὶ καλῶν
 πράξεων, ἀγαπώντας τὸ σκότος τῆς ἀμαρτίας.
 ὁτι νὰ ἐπεριπάτησαν αὐτοὶ εἰς πλατείαν, καὶ
 δὲρύχωρον σφάται, ἦγεν, εἰς τὸν δρόμον τῆς κα-
 κίας, πῶς ἀλησμόνησαν τὸν ἐρχομὸν, ἦγεν τῷ
 σάρκωσιν τῶ Κυρίου, καὶ Θεοῦ καὶ ἐλόθερω τῶ Ἰησοῦ
 Χριστοῦ, καὶ ταῖς ποταμῶν καὶ δυσκολοξέτασαις κα-
 λουσίαις, καθαρισμένοι μὲν, ὁ μὲν τοῦ
 ὕδατος τῶ θεοῦ βαπτίσματος, καὶ τῶ Ἁγίου Πνεύ-
 ματος, καὶ ὁλοισμένοι μὲ τὸ Μύρον τῆς ψυχικῆς
 ὁφρο-

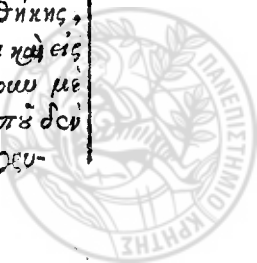
ἀφροσύνης καὶ χαρᾶς, μὰ θεῶν παραμικρῶν ξε-
 φανώσιν μισητῶν, καὶ συγχαντεράν, ὑβρίζοντας
 ταῖς τέτοιαις, καὶ πόσον μεγάλαις δωρεαῖς, καὶ χα-
 εῖσματα, καὶ ἐσκλάβωθησαν ὑπὸ τὸ πνεῦμα τῆς
 πορνείας, καὶ μοιχείας; Ἀλήμονον εἰς ἐκείνους ὅ-
 πῃ ἀφήκασιν τῶν ὑποθέσεων τῶν Θεῶν, καὶ ὅπῃ ἀκο-
 λήθησαν ταῖς τῶν κόσμου χαρᾶς. Ἀλήμονον εἰς
 ἐκείνους ὅπῃ ἀκολοθεῖν ταῖς τῶν κόσμου σωματα-
 στροφαῖς, σωσομιλίαις, καὶ καμώματα. Ἀλήμο-
 νον εἰς ἐκείνους ὅπῃ ἀγαπῶν τὸ σκότος τῆς ἀμαρ-
 τίας. Ἀλήμονον εἰς ἐκείνους ὅπῃ ἀφύων τὸ φῶς
 τῆς ἀληθείας. Ἀλήμονον εἰς ἐκείνους, ὅπῃ περι-
 παταῶν εἰς τῶν νύκτα τῆς ἀμαρτίας. Ἀλήμονον
 εἰς ἐκείνους, ὅπῃ ἀφύων τῶν ἡμέραν τῆς θεο-
 γνωσίας. Ἀλήμονον εἰς ἐκείνους ὅπῃ ἐπαραχόρ-
 τασαν ὑπὸ τῶν κακῶν σωήθειαν τῶν γέλωτος. Ἀ-
 λήμονον λέγω ἀλήμονον εἰς ἐκείνους, ὅπῃ σολίζον-
 ται θεῶν νὰ λαβώσιν τὰς ψυχὰς εἰς σωσσίαν, δη-
 λαδὴ εἰς σμίξιν σαρκικῶν, καὶ λαιμαργίαν τῆς
 ἀκαθάρτου ἀνεγκρατείας. Ἀληθῶς τέτοιος σο-
 λισμὸς εἶναι τῶν θεῶν βόλβη ἀγγίσει. τὸ λοιπὸν εἰς
 ἐκείνους, ὅπῃ ἐπιθυμῶν καὶ γυροῦσιν, καὶ θέλκν
 νὰ σωθεῖσιν εἶναι μισητός, καὶ εἶναι χρεῖα νὰ τῶν
 συχαίνωνται τὸ κατὰ δυνάμιν. Ἀλήμονον εἰς ἐκεί-
 νους ὅπῃ συκοφαντῶσιν εἰς κανεῖα πρᾶγμα. Ἀλή-
 μονον εἰς ἐκείνους ὅπῃ ἀκῶν ἀπόξω ἀπόκρυφα
 λόγια, καὶ τὰ δείχνουσιν ὑσερα θεῶν σκαῖδαλου.
 Ἀλήμονον λέγω εἰς τὰς ἀλληλομαχίας καὶ πέραχο-

ποιῆς. Ἀλήμονον εἰς ἐκείνους ὅπῃ ὁμνέγουσι *ἕξ*
φιληδονίαν καὶ ὄρεξιν. Ἀλήμονον εἰς τὰς ψυδύορ-
 κας. Ἀλήμονον εἰς τὰς κοιλολαιμάργας, τῶν ὀ-
 ποίων καὶ τὸ Παῦλον ὁ Θεὸς εἶναι ἡ κοιλιάτης. Ἀ-
 λήμονον εἰς τὰς μεθύσκοντας. καὶ καλότυχος ἐξ
 ἐναντίας ἐκείνος ὅπῃ ἐδῶ εἰς τῶν τὸν τὸ κόσμον κα-
 ταφρονεῖ καὶ ταπεινώνει τὴν λόγους, *ἕξ* τὸ Θεόν,
 καὶ δὲν λογιᾶζει τὸ ἑαυτὸν τιποτες, ἀμὴ τὸ κατα-
 κρύνει. ὁ τέποιος ἄπο τὸ ὑψηλότατον Θεὸν ὑφάνε-
 ται, καὶ ἄπο τὰς Ἀγγέλους ἐπαινᾶται, καὶ εἰς τὴν
 κείσιν εἰς τὰ ἀρισερὰ δὲν βανέται, μήτε σέκεται.
 Καλότυχος ὁ ἀνθρώπος, ὅπῃ μένει ἀκαρτερῶν-
 τας εἰς ταῖς προσδύχαῖς, καὶ ὑποφέρει εἰς ταῖς νη-
 σεῖαις, καὶ χαίρεται εἰς ταῖς ἀργυρνίαις, καὶ ὅπῃ
 ἀντισεκάμφορος ἀντιπολεμᾶ, καὶ ἄποδιώχνει, καὶ
 καταξέχει τὸ ὕπνον, καὶ ὅπῃ σκύφτει, καὶ γυρίζει
 τὰ γόνατα εἰς τὴν δοξολογίαν τῶ Θεῶ, ὅπῃ κτυ-
 πᾶ τὸ σῆθος, δέρνει τὸ πρόσωπόντε, σικῶνει τὰ
 χεῖρα εἰς τὸ ἄέρα, ὑφάνει τὰ ὄμματα εἰς τὸ Οὐ-
 ρανὸν πρὸς τὸ ἀφθόντῳ τὸ Θεὸν, συλλογίζεται,
 καὶ μελετᾶ ἐκείνον ὅπῃ κάθεται ἀπάνω εἰς τὸ φρό-
 νον τῆς δόξης, καὶ ὅπῃ ἐξετάζει τὰς καρδίας, καὶ
 ὅπῃ ἐμπαίνει εἰς τὰ νεφρὰ, καὶ τὰ βλέπει. μακά-
 ριος εἶναι λέγω ὁ ποιῆτος, *ἕξ* αὐτὸ θέλει ἄπολαύ-
 σαι, καὶ χαρῆ τὰ παντοτινὰ καλά, καὶ θέλει γινῆ
 υἱὸς καὶ ἀδελφός, καὶ φίλος, καὶ κληρονόμος τῶ Θεῶ.
 Τῆτο τὸ πρόσωπον θέλει λάμψει, ὡς ὁ ἥλιος εἰς
 τὴν ἡμέραν τῆς κείσεως, εἰς τὴν ὁποίαν δίδεται
 ἡ Βα-

ἡ Βασιλεία τῶν ἄνω. βέβαια ἐκεῖνος, ὅπῃ ἀ-
 γαπᾶ τὴν ἀλήθειαν, φίλος τῷ Θεῷ δέσκεται.
 ἀμὴ ἐκεῖνος ὅπῃ ὅλο σὺν ἀκολοῦθᾶ τὰ ψέμματα,
 γίνεται φίλος τῶν δαιμόνων. ἐκεῖνος ὅπῃ μισεῖ τὸ
 δόλον, ἐλδοθερώνεται ἀπὸ τὴν κατάρων, ἐκεῖνος
 ὅπῃ ὑποφέρει ταῖς πείραξαις, ὡσὰν ὁμολογητῆς
 σεφανώνεται ὁμοφροσᾶ εἰς τὸ θρόνον τῷ Χριστῷ. ἐ-
 κείνος ὅπῃ μερμερίζει, καὶ βαρυβασαίει καὶ γογ-
 γίζει εἰς ταῖς δυσυχίαις, ὅπῃ τῷ σωμαπαντῶν,
 καὶ ἀμελεῖ καὶ βλασφημᾶ εἰς τὰς θλίψεις ὅπου
 τῷ συμβαίνεν, ἐπὶ τὸς ἐπλανήθηκε καὶ ἔχει τρε-
 λαῖς, λωλαῖς, καὶ ἀναίδηταις ταῖς φροναῖς, καὶ
 ταῖς γνώμαις. ὁ ἡμερος, καὶ γλυκὺς, καὶ ταπεινό-
 φρων ἐπαινείται ἀπὸ τὸν Θεόν, μακαρίζεται ἀπὸ
 τῶν Ἀγγέλων, ἐγκωμιάζεται ἀπὸ τῶν ἀνθρώ-
 πων, ἀμὴ ὁ πικρὸς, καὶ διωκτὰ ἀφῆς καὶ καὶ πολ-
 λὰ ἀράθυμος βαρυὰ χολερικὸς, ἐκαταράθηκεν
 ἀπὸ τὸν Θεόν. ἐπὶ τῶν τὸ φαγὶ εἶναι σαφύλι τῆς
 πικρότητος τῶν δαιμόνων, καὶ τὸ κρασίτε εἶναι ὁ θυ-
 μὸς τῶν δρακόντων, καὶ τὸ πιστόντε εἶναι τὸ ἀγιά-
 ξατον φαρμάκι τῆς ασπίδος. οἱ κατὰροὶ κατὰ
 τὴν καρδίαν βλέπεσι τῷ Θεῷ τὴν δόξαν, ἀμὴ
 οἱ διεφθαρμένοι καὶ μαγαρισμένοι εἰς τὸν νοῦν
 βλέπεν καὶ φαντάζονται τὸν δαίβωλον. ἐκεῖνοι, ὅ-
 πῃ ἔκαμαν τὰ κακὰ, καὶ ὅπῃ ἐνοῶσι τὰ ἄχρημα,
 καὶ συλλογίζονται τὸ κακὰ ἐναντίον εἰς τὸ γείτονα,
 καὶ ἀδελφόν, τῷ λόγῳ τῶν ἐμποδίζου ἀπὸ τὴν
 θεϊκὴν κοινωνίαν, καὶ ἀπάμωσιν. ἐκεῖνοι ὅπῃ

μέφτιασμήνα χρώματα βρέχεν τὸ πρόσωπον, καὶ
 τεχνικῶ ἀσυράδα, καὶ φτιασίδι ξίβεν τὰ μα-
 γαλα, καὶ δὲ μέσθ τῆ καθρέπτῃ, καὶ φαντασικῶν
 εἰκόνων σορίζονται δὲ νὰ πιάκην, καὶ νὰ φαρδύεν
 ταῖς ψυχαῖς εἰς ἀκαθαρσίαν, καὶ ἀρεπαις ἐπι-
 θυμίαις, καὶ σατανικῆς ἐρωτας, εἰς τὴν ἡμέραν
 τῆς κρίσεως δὲν δέϊσκονται θεοσεβεῖς, ἀμὴ ὡ-
 σαὺ καταφρονηταὶ τῆ παραγγελιῶν τῆ Θεῶ κο-
 λάζονται, καὶ παιδύονται. ἐκεῖνοι ὅπῃ κοιτά-
 ζεν εὐκαιρα τὴν ξύλω δὲ μορφίαν, θέλεν ὑσερη-
 θῆ ἄπο τὴν δὲ μορφίαν τῆ Παραδείσθ. Ἐκεῖνοι
 ὅπῃ χαίρονται εἰς τὸ πέσιμον τῆ ἄλλων, τῆ λό-
 γητῆς ἐγκρεμίζουσι. Ἐκεῖνοι ὅπῃ ἐπιθυμῶν τὰ
 ξένα πράγματα, τὰ ἐδικάτῃς παραδίνεν, καὶ χά-
 νουσιν. οἱ δὲ καιρόδοξοι, καὶ οἱ ὑπερήφανοι, καὶ οἱ
 ἀνθρωπάρεσκοι μὲ τὸν δὲ βολον κατακρύνονται.
 οἱ ὑποκρῖται, καὶ ψεύται μαζὺ μὲ τῆ σατανὰν παι-
 δύονται. Ἐκεῖνοι ὅπῃ ξέφουσιν ἔξω ἄπο τὸ πρὸς
 πον τὸ κορμὶ, πεινῶν καὶ λιμοκτουῶσι τὴν ψυ-
 χὴν. ἐκεῖνοι ὅπῃ μὲ εἶδησιν, καὶ ὄχι ἄπο τὴν
 ἀνάγκη ἀμαρτάνην, καὶ δὲν μετανοῶσι, μὲ τού-
 ἀπίστῃς κολάζονται. ἐκεῖνοι ὅπῃ λέγην εἰς τὴν
 νεότητα ἄς ἀμαρτήσωμῃ, καὶ εἰς τὸ γυρατίον ἄς
 μετανοήσωμῃ, ἄπο τῆς δαιμονας ἐμπαίζονται,
 καὶ περιγελιῶνται, καὶ ὡσαὺ ὅπῃ θεληματικῶς
 φτεγῶσι καὶ ἀμαρτάνην, εἰς μετανοῆσιν δὲν ἀ-
 ξιῶνται νὰ μετανοῶσι ποροτήτερα ἄπο τὸν θανά-
 τον, ἀμὴ εἰς τὴν νεότητα θερίζονται ἀπὸ τὸ δρέ-
 πανι

παῖτι τῆ θανάτου, ὡσὼν ὁ Ἀμμων ὁ Βασιλεὺς τῆ
 Ἰσραήλ, ὁ ὁποῖος ἐθύμωσε καὶ τὸν Θεὸν διὰ τοὺς
 πονηρὰς τε συλλογισμὰς, καὶ μιαραῖς του γνώ-
 μαις. ἐπειδὴ ἐκεῖνοι, ὅπῃ λέγουν σήμερον, ἄς
 ἀμαρτήσωμεν καὶ αὐεῖον ἄς μετανοήσωμεν, οἱ τέ-
 τοιοι ἐβλάθησαν εἰς τὰς συλλογισμὰς τὰς, καὶ
 ἐσκοτίθησαν ἡ λωλήτης καρδία, καὶ τὴν σήμε-
 ρον ἐχάθησαν φθείροντας καὶ μαγαρίζοντας τὸ κορ-
 μί, καὶ μιαινόντας τὴν ψυχὴν καὶ τὸν νῦν σκοτει-
 νιάζοντας, καὶ θολώνοντας τὴν γνώμην, πη-
 λώνοντας καὶ τὴν συνείδησιν, καὶ τὴν αὐεῖον
 τέλος πάντων οἱ παλαιῶροι ἕξαφνα, καὶ παν-
 τελῶς ἐκλέφθησαν, ἀπέθανον, ἀρπάχθησαν
 ἀπὸ τὸν διὰβολον, καὶ ἐκολάθησαν. Διατί ἐκεῖ-
 νοι, ὅπῃ δὲν κλαίουν διὰ τὸ πῆσιμον τῆς πορνείας,
 καὶ ὅπῃ δὲν πικραίνονται διὰ τὸ κύλισμα τῆς μοι-
 χείας, καὶ δὲν δακρῶνενσι διὰ τὸν βαθύτατον ἐγ-
 κρεμισμὸν τῆς ἀρσενικοιτίας, καὶ δὲν φωνάζουν
 λυπητερά διὰ τὴν μαλακίαν, δὲν ἔμπορῶν ὀλό-
 ψυχα νὰ μετανοήσῃν διὰ τὰ ἀπερασμῆνα ἀμαρ-
 τήματα, μήτε νὰ διορθώσῃν τὰ μελλέμενα. ἔτσι
 εἶναι. διὰτί ἐκεῖνοι ὅπῃ δὲν χαλῶνεν ἐκεῖνο ὅπῃ
 ἔχασαν, δὲν ἀπέκτησαν μήτε τὰ σωζόμενα καὶ
 κερδεμένα πράγματα, καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ δὲν ψιφι-
 ζουσι, καὶ δὲν λογιαζουσι τὴν φύραν τῆς ἐνθνήκης,
 τῆ βασιμῆς, καὶ σερμαλῆς, ζημιώνονται καὶ εἰς
 τὰ κεφάλαια. Ἐκεῖνοι ὅπῃ δὲν κοπιάζουσι με-
 ὄλον τὸν νῦν, φρόνιμα, καὶ ὀλόκαρδα, καὶ ὅπῃ δὲν

ἀγρυπνῶν εἰς ταῖς προσόχαις, σκλαβώνονται
 ἀπὸ τοὺς ἀλήμεις συλλογισμούς, καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ
 αἰχμαλωτίσθησαν, δευδύσιν εἰς τὴν κακὴν
 σωήθειαν, ἀκούοντας, καὶ μὴ θέλοντας νὰ κά-
 μων τὸ καλόν. ἐκεῖνοι ὅπῃ δευ ἀγρυπνῶν αὐπνα
 εἰς τὴν ψαλμωδίαν, κλέφονται ἀπὸ τῆς σατα-
 νικῆς δραχυρμῆς, καὶ δαβολικαῖς φαντασίαις.
 Ἐκεῖνοι ὅπῃ δευ ἀγρυπνῶσιν εἰς τὴν ἀκρόασιν
 τῆς θεῶν γραφῶν, ἀμὴ δίδου τῷ λόγῳ τοὺς εἰς
 τὸν ὕπνον τῆς ὀκνηρίας μαζὺ μὲ ταῖς πύντε μω-
 ραῖς Παρθένους θέλουν ἀποσφαλιθῆναι εἰς τὴν φυ-
 λακίαν τῆς κολάσεως. Ἐκεῖνοι ὅπῃ ρίχνουσι τὰ
 ἄρματα τῆς νησείας, ἀπὸ τῆς γαστριμαργίας
 ξηραίνονται, καὶ ἀπὸ τῆς πορνομοιχῶν ἀμαρ-
 τίας σκοπώνονται. Ἐκεῖνοι ὅπου δευ ἐφύλαξαν
 ταῖς παραγγελίαις τῷ Θεῷ, ἀπὸ τοὺς δαίμονας
 λαβώνονται, καὶ κατακρίνονται εἰς τὴν γένναν
 τῆς φωτιάς, καὶ κόλασιν τῆς παντοτεινῆς σιᾶς.
 Ἐκεῖνοι ὅπῃ ἐμάκρυναν τοῦ λόγου ἀπὸ τῆς
 Ἐκκλησίας, καὶ ἀπὸ τῆς κοινωσίας, καὶ μετὰ
 ληψιν τοῦ σώματος καὶ αἵματος τῷ Χριστοῦ, γί-
 νονται ἐχθροὶ τῷ Θεῷ, καὶ φίλοι τῶν δαιμόνων.
 αἱ ἐν ἑξέπονται ἢ αἰρέσεις τῶν ἀθέων αἰρετικῶν,
 αἱ σκεπάζονται τὸ γένος τῶν ἀπίστων. αἱ χαθῆ
 ἢ σωμαγωγὴ καὶ συμμαζώξις τῶν Ἰουδαίων, αἱ
 ἀποσομίζονται τὰ σώματα τῶν ἀρηνησοθέων Ἐ-
 βραίων, ὅπου νὰ κάθεται νὰ κροῖν ἐκεῖνος,
 ὅπῃ δοκιμάζει ταῖς καρδίαις, καὶ ὅπῃ ἐξετάζει

τὰ νεφρά, καὶ ἔρχεται καὶ φθάνει πλέον κοφτερός
 ἀπὸ κάθε δίσομον μαχίει, καὶ σπαθί, ἕως τὸν
 χλωισμόν τῆς σαρκός, καὶ πνύματος, τῆς κολ-
 λήσεων, καὶ τῆς μελῶν τῆ κορμιού, καὶ κριτικός
 τῆς ἐνθυμήσεων, τῆς συλλογισμῶν. τότες ναί,
 τότες, ὄχι ὀλίγες μοναχὰ ἀπὸ τοὺς πολλὰς, ἀ-
 μὴ θέλεις τοὺς ἰδῆ ὄλως σκεπασμῶς, καὶ μή-
 τε τὸ δερμάτι τῆ φοβάτου ἠμπορεῖ νὰ σκεπά-
 ση τὸν λύκον, μήτε τὸ ἄσπερμα τὸ ἐξωτερικόν
 τῆς καμωμάτων δυνέται νὰ κρύψῃ τὸ ἐσωτερι-
 κόν, καὶ μέσα συλλογισμόν τοῦ νοός. Διατί δὲν
 εἶναι ἡ κτίσις ἀφανέρωτη εἰς ἐκείνον, ὅπου κεί-
 νει, ἀμὴ ὄλα εἶναι γυμνά, καὶ ξεσκεπασμένα
 εἰς τὰ ὄμματά τε. Τὸ λοιπὸν δεῖ νὰ φυλάξωμεν
 ταῖς τῆ Θεοῦ ἐντολαῖς, ἅς ἀντίσταθούμεν εἰς τὰ
 σαρκικά πάθη, ἅς ταπεινώσωμεν τὰς ὑπερηφά-
 νες καὶ ὑπεροδόξες συλλογισμούς, ἅς σικωθῶ-
 μεν ἀπάνω ἐναντία εἰς τὸν δεῖβολον εἰς πόλε-
 μον. ἅς ὀμματώσωμεν εἰς ἀρεπνίαν καὶ ἐπι-
 μέλειαν τῆς διανοιῶμας καὶ τὸν νοῦν, ἅς κοι-
 μήσωμεν, ἅς βάλωμεν εἰς ἡσυχίαν καὶ γαλήνην,
 ἅς θανατώσωμεν τοὺς συλλογισμούς τῆς ἀμαρ-
 τίας, ἅς ἀποκθήσωμεν προσδύχλῳ ἀκίνητον, ἀ-
 γίρησῶν, καὶ ἀνάλακτον, νοῦν ἀρεπνον, δεῖ-
 νοίαν σικωμῆν ἀπάνω εἰς τοὺς ἐρανοὺς, σινεί-
 δησιν ἀθόλωτον, ψυχλῶ καθαραν, ξάσερῶν,
 ἐγκράτειαν ἀσκόλασον ὀλοκαιρῆ, καὶ παντοτι-
 νῶν, νησεῖαν ἀνυπόκειτον, ἀληθῆ, καὶ ἀίρε-
 σον

ζον εἰς τὸν Θεόν, ἀγάπῳ ἀφροσωπόληπτον, καὶ
 κοινῶ εἰς ὅλους τοὺς πλησίον, καὶ ἀδελφές. Κα-
 θαρότητα ἀπόθετον, καὶ ἀχάλασον, Σωφροσύ-
 νῳ ἀμαγάριστῳ, Ταπεινωσίῳ αὐπέλον, καὶ ὄχι
 πλασίῳ, καὶ ψύματικῳ, ψαλμω-
 δίαν ἀκατάπαυσον, σιωπῆ, καὶ ἀδύκοπον, ἀ-
 νάγνωσιν, καὶ δόξασμα τῶν ἱερών, καὶ ἀγίων
 βιβλίων ἀκνοδόξον καὶ χωεῖς ὑπερηφάνειαν. Γο-
 νατισμὸν αὐπερήφανον, δέησιν δίλυεκή, καὶ πα-
 ρακάλεσιν καθημερέσιον, ζῶν καὶ πολιτείαν
 καθαραν, λόγον ἀψύδῃ, καὶ ἀληθινόν. Ἐκνοδο-
 χεῖαν ἀγόνγυσον χωεῖς καταλαλιαν, καὶ ἀμκρμέ-
 ρισον. Ὑπομονῶν δίαρεσον, ἐλεημοσιων ἔτοιμῳ,
 καὶ ἀνέξετασον. ἄς ἐξοείσωμῳ τῶν βαρυχολίαν,
 καὶ οἰθυμίαν. ἄς διώξωμῳ, ἄς καταξέξωμῳ
 τῶν ὀργῶν, τὸν θυμὸν. ἄς ἐξιτάξωμῳ, ἄς ἀ-
 ποδιώξωμῳ, καὶ ἀποειξωμῳ ἄπο τῆς λόγματος
 τῶν ὀκνηρίαν, τῶν ἀμέλειαν. ἄς ἀφανίσωμῳ, ἄς
 φονδίσωμῳ τὸν θυμὸν, ἄς μαραινωμῳ τῶν λύ-
 πῳ, ἄς ξηραίνωμῳ τῶν φυλαργυεῖαν, ἄς μὴ
 φοβηθῆμῳ τὸν κοινὸν θάνατον, τὸν θείων τῆς
 γενεᾶς τῶν ἀνθρώπων, ἀμὴ τὸν χαλασίῳ τῶν ἀν-
 θρώπων. Διατι ὁ θάνατος κυεῖως καὶ ἀληθινὰ
 δοῦ εἶναι ἐκεῖνος, ὁποῦ ξεχωεῖζει τῶν ψυχῶν
 ἄπο τὸ κορμί, ἀμὴ ἐκεῖνος ὁπῆ χωεῖζει τῶν ψυ-
 χῶν ἄπο τὸν Θεόν. ὁ Θεὸς εἶναι ζῶν, καὶ ἐκεῖνος
 ὁπῆ χωεῖζεται ἄπο τῶν ζῶν, ἀπέθανε κατὰ τὸ
 εἰς

εἰς τὸν Θεὸν θάρρος, ὡσανὸς πᾶ ἔρριξε κάτω, καὶ ἔχασε τὴν ζωὴν. καὶ ἐπειδὴ θανάτος ὁ δὲ βολος εἶναι, ὁ πατέρας δηλαδὴ τῷ θανάτου, σέκεται ὡς ἀντίπαλος, καὶ δυνατὸς ἐχθρὸς ἄρματωμένος, δεῖ νὰ μᾶς πολεμήσῃ εἰς ταῖς ἀγίαις ἡμέραις, καὶ νὰ μᾶς ρίξῃ κάτω, καὶ νὰ εἰπῇ ὡς ἔσπαιοφόρος καὶ νικητὴς. Ἐνίκησα τὰς Χεῖρ ἑσρατιώτας, δείχνωντάς τες τὸ κάλλος τῆς γυναικῶν.

Καὶ ἄπο τὴν ἀπολύ τὰς ἐκρέμασα βυθίζωντάς τους μὲ τὴν δίκεροδοξίαν, καὶ γαστριμαργίαν, τοὺς ἐπιασα, τὰς ἄρπαξα, τὰς ἐξάβιξα, καὶ τὰς ἀπόκοφα τέλος πάντων ἄπο τὸν σολισμὸν τῆς ἀρετῆς, καὶ ξίζωντάς τες ἄπο τὰ ἐνάρετα κατορθώματα, καὶ λεπταίνωντάς τες εἰς ταῖς ἀρεταῖς μὲ κακαῖς ἐπιθυμίαις καὶ ἀτάκτες ὀρέξεις, καὶ γαργαλίζωντάς τες μὲ τὴν κρασοποσίαν, καὶ μεθυσμὰς, καὶ ἀμβώνοντάς τες, τὰς ἔρριξα εἰς τὸ βάθος, λαβύεινθον, καὶ λάκκον τῆς πορνείας. Καὶ μὴ χαροποιήσωμεν τὸ λοιπὸν τὰς ἀκαθάρτους δαίμονας, δεῖ ὅτι ὁ ἐδικός μας Θεὸς εἶναι ἐλύθρευτὴς ὀλονῶν, καὶ ἀφανιστὴς τῶν δαιμόνων. Ἐπειδὴ τὸ λοιπὸν πλεγμῶν, καὶ σὺν μένοι εἰμεθε μὲ τὸ κορμί, καὶ εἰς τὸν θάνατον ὑποκείμενοι, ἄς πολεμήσωμεν ἀνδρειομῆρα, δεῖ νὰ νικήσωμεν τοὺς ἀκαθάρτους δαίμονας. Διατί αὐτὸ ἔχωμεν τὸν φόβον τῷ Θεῷ εἰς τὴν καρδίαν, καὶ αὐτὸ περριφέρωμεν εἰς τὴν ψυχὴν τὴν ἐνθύμησιν τοῦ θανάτου, ἀπίσως καὶ ὅλοι οἱ δαίμονες ἐναπ-

τίον μας νὰ ἀρματώνωνται, καὶ ὡς μὲ πολιορκητικὰ ὄργανα τέχναις ὄλαις καὶ μηχαναῖς τῷ πολέμου, νὰ μᾶς κρεῶσι, θέλωμ μᾶς εὐρηώσαμ τῷ τεῖχος, καὶ πύργον, μὲ τὸ νὰ εἶναι ὁ ἀφθούτης ἡμῶν μὲ τῷ λόγου μας. Εἰς τὸν ὁποῖον πρέπει ἡ δόξα, ἡ τιμὴ, καὶ ἡ δυνάμις εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἢ γὰρ εἰς ἀπεραντὰς, καὶ ἀσκολάστως γόνους, ἀμύ. ἔτσι εἶναι.

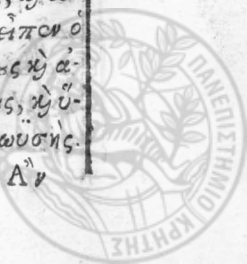

ΚΡΙΤΗΡΙΟΝ ΑΠΛΟΥΝ,

με Θεϊκαῖς μαρτυρίαις, Σ' γλώμαις
ἐκλεκταῖς, διὰ τῆς τῆς Ἐκκλη-
σίας, καὶ τοῦ λαοῦ.

Ο Κριτὴς πρέπει νὰ εἶναι γηραλαῖος, καὶ
νὰ ἔχη πρότε τινά. Πρῶτον, νὰ εἶναι
τέλειος, καὶ σωσὸς Χριστιανὸς. Δεύτε-
ρον, νὰ εἶναι ἀπειθαῖος, καὶ νὰ ἠξόλη καλὰ τὰς νό-
μους, καὶ κανόνας. Τρίτον νὰ εἶναι πλέσιος, δεῖ νὰ
μὴ πλανηθῆ εἰς τὰ δῶρα. Τέταρτον νὰ ἔχη ὀξυ-
σύνην, καὶ νὰ μὴ φοβᾶται τινὰ ἐπὶ τῆς γῆς, μόνον
τὸν Βασιλέαυ, ἢ τὸν Πατριάρχου, ἢ τὸν Δε-
καντῆ, καὶ Πέμπτον, ὁ Κριτὴς πρέπει νὰ σταθῆ εἰς
τὸν θρόνον, ἀπὸ τῆς σαρανῆτα χρόνης, ἕως εἰς τῆς
δέδομήντα. Δεῖν ἀπορεπὸν εἶναι, ἀπὸ τῆς σαρανῆ-
τα καὶ παρακάτω, καὶ ἀπὸ τῆς δέδομήντα καὶ παρα-
πάνω. Ἐστάθη ὁ μέγας Ἀλέξανδρος, καὶ ὁ Ἰωσήφ
ὁ πάγκαλος, καὶ ὁ Ἅγιος Ἐλδοθέριος. Ὅμως πᾶσι
σήμερον τοιαύτη σοφία, καὶ τοιαύτη φρόνησις, καὶ δό-
λάβεια; Ἄς κάθεται κριτὴς, ὃν ἔσποιν εἶπεν ὁ
Θεὸς τῷ Μωυσέως, ἀπὸ τῆς σαρανῆτα χρόνης καὶ ἀ-
πάνω, καὶ ἀρκεῖται ἑξιάνητα, ἢ σαρανῆτα χρόνης, καὶ ὕ-
στερα ἄς βάνη κριτάδες, καθὼς ἔβαλεν ὁ Μωυσῆς.

Ἄν

Ἄν θέλῃς αὐθούτιμα, καὶ ἀγαπᾷς νὰ γούης
 κερτὴς δικαιοτάτος, καὶ νὰ ἔχῃς τὸν ἔπαινον ὑπὸ
 τὸν Θεόν, καὶ ἀνθρώπων, πρέπει σε νὰ τηρήσης κα-
 λά τὰς ἐντολὰς τῆ Θεῶ, καὶ ταῖς παραγγελείαις
 ὅπερ ἔδωσεν ὁ ἴδιος Θεός μετὸ Πανάγιόντε Πνεῦ-
 μα, ἔχα μέσε τῆς προφητῆς, ὡς καθὼς ταῖς βλέ-
 πεις ὑπὸ τῷ παλαιᾷ καὶ νέῳ ἔχαθήκω, καὶ τότες
 ἠμπορεῖς νὰ ὀνομαθῆς φίλος καὶ ἐπίτροπος τοῦ
 Θεῶ, καὶ ἀδελφός τῆ Χρῆστῶ, καὶ τὸν αὐτῶ ἀσφαλέ-
 σατον λόγον, Τὸ, πηγνύω εἰς τὸν Πατέρα μα, καὶ
 Πατέρα σας. καὶ ἐν Κεφαλαίῳ ἔκτω, καὶ Λεκαῶ, ἔδα-
 φίω. 35. καὶ ἔσεδε ἡοὶ τῶ ὑψίσε, καὶ εἰς τὸ κατὰ
 Ἰωάννω Κεφ. κ'. ἔδαφίω 17. σύρε εἰς τῶς ἀδελ-
 φὸς μα, καὶ εἰπέτε, ἀναβαίνω εἰς τὸν Πατέρα μα,
 καὶ Πατέρα σας, καὶ Θεόν μα, καὶ Θεόν σας. καὶ ἄλ-
 λαχῶ. καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέξῶ οἰκοδομήσωμα τῷ
 Ἐκκλησίαν. καὶ πάλιν πρὸς τὸν Παῦλον, ὅτι
 σκευὸς ἐκλογῆς μοι ἐσὶ, καὶ ἀγαθῆς ἀνδρείος,
 καὶ δίκαιος εἰς ταῖς κέρσαις σε, θέλει σε ἔχη ὁ
 Χρῆστὸς, καὶ ὁ κόσμος, ὡς ἄν μικρὸν Πέξον, καὶ ἄλ-
 λον δόπερον Παῦλον, καὶ καὶ τὸν φαλμῶδον Δα-
 βίδ. δίκαιος Κύριος, καὶ δικαιοσιώας ἠγάπησεν.
 Ἄκωσον τίμας διδάσκει ὁ Θεός, μετὸν κάλαμον
 τῶ ἱερωτάτω Δαβίδ, φοβερίζοντάςμας. Ὁ ἀγα-
 πῶν τῷ ἀδικίαν μισεῖ τῷ ἑαυτῶ ψυχῷ. Λοι-
 πὸν ὦ κερτῶ, θέλεις νὰ μὴ ἔχῃς τὸν μεγάλον
 κερτῷ τῶς οἰκμῆς, καὶ Βασιλείᾳ τῶ παντὸς ἐναν-
 τίονσε, ὅταν θέλῃ ἡ δικαία τῶ κέρσις, νὰ κέρη
 ὅλον

ὅλον τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, κείνε δίκαια, ἀ-
 ποφάσισε ἴσια, χωρὶς φιλοπροσωπία, καὶ δίχως
 νὰ κρατῆς πάρτες, εἰς κανένα μέρος. καὶ θέλεις
 ὀνομαθῆναι υἱὸς Θεοῦ, καὶ τὸν θεολόγον Ἰωάννην κε-
 φαλ. β'. Ἐπιστολὴ α'. 29. λέγων, γινώσκετε, ὅτι
 πᾶς ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην, ἐξ αὐτῆ γεγενῆ-
 ται. Καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς Ἰωάννης, εἰς τὸ ἱερὸν
 εὐαγγέλιον ἐν κεφ. α'. 12. τέκνα Θεοῦ γενέσθαι.
 Καὶ ὁ μέγας Ἀπόστολος Παῦλος, πρὸς τοὺς Ῥω-
 μαίους κεφ. η'. 16. ὅτι ἐσμὲν τέκνα Θεοῦ. θέλεις νὰ
 εἶσαι κειτῆς ἀληθινός, καὶ νὰ ἀπλωθῇ τὸ ὀνομάσαι
 μὲν δόξης ὡς περ αἱ ἀκτῖναι τῆ ἡλίου, δῶρα καὶ
 χαρίσματα ποσῶς νὰ μὴ τὰ δεχθῆς, ἐξουσίαν
 μὴ φοβηθῆς, τὰς πλεσίους, καὶ τὰς πτωχὰς ἴσια
 νὰ τὰς κείνης, ἐδικὰς καὶ ἐξουσίας ὅμοια νὰ τὰς ὑπο-
 φασίζης. ὀρφανὰς, καὶ χηράδας μετὰ τὸ δίκαιον νὰ
 τὰς διορθῶναι. Διὰ νὰ μὴ ἀκέρως ἐν τῇ ἐχάτη
 σα ἡμέρᾳ παρὰ Κυρίου τὸ, δελεῖ πονηρῆ, ἀλλὰ νὰ
 ἀκέρως τὸ, εὐ δελεῖ ἀγαθῆ. Οἱ μάρτυρες νὰ εἶ-
 ναι καλῶ βίαι, καὶ ἐξομολογούμενοι, νὰ ἔχουν φό-
 βον καὶ ἀγάπην πρὸς τὸν Θεόν, νὰ μὴ εἶναι μεθυ-
 σάδες, κλέπται καὶ φαλλήδοι, ἠγῶν, μαφλήζη-
 δες. Ὁ παροιμοιασῆς οὐρίζει, ἐν κεφαλ. κ. α'. 28.
 Μάρτυς ψευδῆς ἀπόλυται. καὶ εἰς κ. δ'. 28. Μὴ
 ἴσθαι ψευδῆς μάρτυς. Οἱ ἐντόπιοι, καὶ γνώριμοι
 μάρτυρες. οἱ δὲ λαβεῖς καὶ πλεῖστοι, πλέον σύγ-
 ροι, καὶ βέβαιοι εἶναι, καὶ τότε κράξεισαν πρὸς
 ἐναυ, καὶ αὐτοὶ νὰ μὴ τὸ ἠξέδρουν, δε νὰ μὴ
 συμ-

συμβεβηδουῶν, καὶ ἀποκρύνονται ὅλοι ἴσια·
 ἐρώτησον τὸ πρῶτον μάρτυρα· τί χρόνος, τί μήνας,
 καὶ τῆς ἡμέρας τῆς βύδομάδος; Εἰς πόσας ὥρας τῆς
 ἡμέρας, ἢ εἰς πόσας τῆς νυκτός; μετὶ τί ξύλον τὸν
 ἐκράξεν; ἢ μετὶ σίδηρον; καὶ ἔχετε ἄρα ρεῖος·
 καὶ αὐτῶν βολῆν βαλε τὸν πρῶτον μάρτυρα καὶ μέ-
 ρος, ἄρα νὰ μὴ συμβεβηδῆ μετὸν δεύτερον· Ο-
 μοίως ἐξέταξε τὸ δεύτερον, τὸν τρίτον, καὶ τὰς λοι-
 πὰς, ὕστερα δὲ ἐξέταξε ἀκριβῶς, ἐὰν συμφωνῶ-
 σιν ἢ μαρτυραῖς τὰς, κάμε ὡς τὸ Θεὸς ὑπερέτης·
 προσεχε καὶ τὸ τοῦ κειτῶ, νὰ μὴ πισδῆς ἀπλῶς
 εἰς καθεὶν ἀνθρώπον, καὶ τὴν βλαγγελικὴν φῶ-
 νην, λέγοντας· μὴ παντὶ ῥήματι πισδῆτε·
 Διατὶ πολλοὶ ἀπέξω φαίνονται ποροβατόχημοι,
 καὶ ἀπὸ μέσα εἶναι ὅλοι γεμάτοι δόλου καὶ πικρίας,
 ὡς οἱ Λύκοι τῆς Ἀρραβίας καὶ τὸν Προφήτην Σοφο-
 νίαν Κεφ. γ' καὶ Γεζεκίην, Κεφ. κ β'. Ἡσαΐα πρῶ-
 τῶ, καὶ Ἰερεμίας κ β'. Διατὶ ὅσαις ἀπόφασαις ἐσὺ
 ἔχεις νὰ κάμῃς εἰς ἐπέτην τὴν ζών, τῶσαις καὶ πε-
 ρισωτέραις μέλει ἐσὺ νὰ δόσῃς ἀποκρίσαις τῶ με-
 γάλῃ καὶ δικαίᾳ κειτῶ, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐ-
 τῶ, καὶ τὸν μέγαν Παῦλον· Φοβερόν τὸ ἐμπεσεῖν
 εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος, καθὼς οὐρίζει καὶ ὁ Κύριος
 εἰς τὸ καὶ Ματθαῖον, ἐν Κεφ. ζ'. Ἐν ᾧ ᾧ κείματι
 κρίνετε, κειθήσεσθε, καὶ ἐν ᾧ μέξω μεξήτε, αὐ-
 τι μεξιδήσεται ὑμῖν· Οἱ κειτῶδες τυχεροὶ νὰ
 μὴ εἶναι σκληροὶ, καὶ σοβαροὶ, καὶ ἀχειόματοι,
 ἀλλὰ ἕτε τὸσον ταπεινοὶ, καὶ ἰλαροὶ, ἢ καὶ πασί-

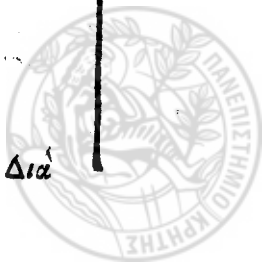
χαροι, ἀλλὰ ἰσόμετροι, νὰ μὴν συχνομιλοῦν ἢ
 νὰ γελοῦν μὲ ἑᾶν ἢ ἄλλον, ἢ νὰ μὴν ἀραδίξεν
 καθημέρα τὸ παζάρι, ἢ ἀργασίαια. ἢ τὸ ἄ-
 πορεπον εἶναι τῆς πορευῶν, ἢ τὴς κεινομίας μὴν
 τὴς ἀφίσης νὰ κάμω συγχυσιν ἐμφοδίσουσι,
 ἀλλὰ νὰ σαθοῦ ὄρθοι μὴ δόλαβείας, ἢ νὰ εἶναι
 ἀσιδέροτοι, ἢ γὰν χωρεῖς ἄρματα, ἢ εἴας εἴας νὰ
 ὀμιλήσῃ, ἢ οἱ ἄνδρες ξέσκεποι τὴν κεφαλὴν.
 Σὲ παρακαλῶ ἢ ἐγὼ ὦ κριτὰ, δύο ἀνθρώπους
 παντὰ πασι νὰ μὴν τὴς ἐλεημοναῖς ποτὲ, λέγω
 ἐκεῖνον ὅπῃ ποροδίδει τὸ κάσρο εἰς τὴν ἔξοσιαν τῆς
 ἀπίσων, ἢ τὸν καλπεζάνω, δηλαδὴ ἐκεῖνος ὅπῃ
 κάνει μονέδα, ἢ σάμψα, χωρὶς τῆ Βασιλείας τὸ
 θέλημα, ἢ τῆ Πρίντζιπα, ἀκόμη ἢ τὸν κλεπτά-
 δοχον, ἢ ἐκεῖνον ὅπῃ κερδύει τὰ ἄσπρα. Δέομαί-
 σε ὦ κριτὰ, νὰ κάμῃς τὴν ἀπόφασίνμη, ἢ παι-
 δούσεως ὡς σὺ ποροάζεις, καθὼς ἀποφασίζει
 ὁ Σολομών ἐν Κεφ. 14. Ἐτιμάζονται ἀκολάσοις
 μάστιγες, καὶ τιμωρίαι ὁμοίως ἄφροσι. μάρτυς
 Ἰουδῆς ἐκ ἀτιμώρητος ἔσαι. ἢ ἀς παιδούθω,
 καθὼς ὀρίζει ὁ μέγας Παῦλος πρὸς τὴς Ῥωμαί-
 νες ἐν Κεφ. α'. 32. Ὅτι οἱ αὐτὰ ποροάσοντες, ἄξιοι
 θανάτου εἰσίν. Ἄν μὲ ἄκρες, ἐγὼ ἠθέλα τὸν πορο-
 δότῃ τῆ κάσρε, πρῶτον νὰ ποροάξῃ ἢ ἐκλαμ-
 πορότητα. νὰ ἔξαγοροδοθῇ εἰς ποροκτικὸν Πινδ-
 ματικὸν, νὰ μετανοήσῃ, ἢ νὰ μεταλάβῃ τὰ ἄχραν-
 τα μυσῆια, ἢ ὕσερα ἀς ἀποθανῇ μὲ ὅτι λογίς
 θάνατον ὀρίζεις. Τὸν δὲ καλπεζάνω ἢ κερδύ-
 τῷ

τὴν πολλὰ καλὰ ἠξίῳρει ἢ ἔξοχότητας θεῶν νὰ
 παιδῶθεν. Ἐγὼ δὲ σᾶς λέγω πρῶτον πρὸς αἴξ
 τῆ καλπεζάνι νὰ τῆ δὲ γάνεν τὸ ζερβὸν ὀμμάτι,
 ἔπειτα νὰ τῆ κόψου τὸ δεξιὸν χεῖρ, θεῶν νὰ ἄπο-
 μῆν ἀνενέργητος, εἰς κακὸν σημάδι τῶν ὀμοίων.
 καὶ τὸ κλεπτάδοχον, ὡς σὲ φανιδῆ κάμε. αὐτὰ τὰ
 τέσσαρα γυνή, ἢ καὶ τέσσεροι μαθηταί, καὶ ὑπηρεταί
 τῆ θεβόλε πολλὰ ἐμίαναν τὸν κόσμον, πολλοὶ
 ἐσνοχωρήθησαν, πολλοὶ ἐχάθησαν ψυχῆτε καὶ
 σώματι. θευτορῶν τῶν τεσσάρων μεμιασμένων
 ἀφορμῶν, καὶ θετῆτο πρέπει νὰ κάμης τὸ ἄποφασιν
 τῆ ἱερωτάτε Δαβὶδ ἐν Φαλμῶν. ἀπωλεῖς πάν-
 τας τῆς λαλῶντας τὸ ψεῦδος. Ὁ κελτῆς πρέπει νὰ
 κείνη τὸ λαόντε πρὸ τῆ γάματος, θεῶν νὰ γροικᾶ τὰ
 λεγόμενα. Ὁ σοφὸς Σολομῶν ὀρίζει εἰς ταῖς πα-
 ροιμίαις ἐν Κεφ. κ γ. 20. Μὴ ἴδῃ οἰνοπότης,
 καὶ εἰς εὐδὲνα κεφάλαια. Μετὰ βελῆς πάντα ποίει,
 καὶ βελῆς οἰνοπότει. Ἐγὼ δὲ σᾶς λέγω μετὰ τὸ σό-
 μα τῆ Ἀποσόλε Παύλε, πρὸς Τιμόθεον ἀ. Ἐ-
 πιστολῆ Κεφ. ε. 23. Οἶνω ὀλίγω χεῶν θεῶν τὸν σόμα-
 χόν σε. πίνετε λοιπὸν τὸ ἀρκετόν σας, καὶ μετὰ τὸ
 γεῦμα σκεδάσατε εἰς ἀνάγνωσιν τῆ βιβλίω σας,
 καὶ τὸ κυριακὸν λόγιον, Ἐρῶνᾶτε τὰς γεφάς, ὅτι
 ἐν αὐταῖς δέξετε ζωὴν αἰώνιον : καὶ καθὼς λέγει
 καὶ ὁ σοφὸς Φιλισίων, τὰ σκεδαῖα μελέτα, καὶ τὸν
 νόμον. Καὶ ἔχε ἔμπαροδύσας τὸ ἔσαυραμῆμον Ἰη-
 σοῦ, καὶ εἰς τὰ δεξιά σας τὸν νόμον. Ὁ Προφήτης
 Ἡσαΐας ὀρίζει ἐν Κεφ. ε. 11. Ἀλήμονον εἰς ἐπέ-

νες ὅπ᾽ συκωνόνται τὸ ταχύ, καὶ ὁ νεκτὴς εἶναι πρὸς
ταῖς βρακαῖς, καὶ ἐκεῖνοι ὅπ᾽ εἶναι δοσμήσοι ὄλο εἰς
τὸ κρασί. καὶ πάλιν. Οὐαὶ εἰς ἐκείνους ὅπ᾽ πίνουσι
τὸ κρασί μετὰ ταῖς κιθάραις, καὶ μετὰ μυσικὰ ὄργανα,
μετὰ τύμπανα, καὶ μετὰ χορὰς, καὶ βραγύδα, καὶ δὲν προ-
σέχουσι εἰς ταῖς ἐντολαῖς τῆς Κυρίας. Ἡ σοφία τῆς
Σιραχ ἐν Κεφ. λ. α. εἰς τὸ κρασί μὴ ἀνδρίζεσθε,
τί πολλὰς ἀπώλεσεν ὁ οἶνος.

Ἀγαθία μα καρδίας, καὶ δὲ φροσύνη ψυχῆς,
οἶνον πιτόμενος ἐν καιρῷ αὐτάρκης. Ἐγὼ δὲ σὺ
λέγω πίνε τὸ κρασί νερομήσο, καὶ ἀνκρατῆς τὴν
ἐντολιώμα, θέλεις κερδέσης βραγύδαις χαρι-
τωμήδαις. πρῶτη θέλεις κάμη δαφορον τὸ σακέλας
σκ, καθὼς ὁ παροιμοιαστὴς λέγει, ἐν Κεφ. κ. α.
17. ὁ φιλῶν οἶνον καὶ ἔλαιον ἐπλετήσει, δώτε-
ρον, θέλει σὲ ἔχει ὁ κόσμος, φρονιμώτερον. Καὶ
τὸ βίβιον, καὶ καλλίτερον θέλει ὁ Θεὸς νὰ σὺ χαρί-
σηστέφανον χαριτωμήσον μετὰ τὸ νὰ ἔκαμες κάποιαν
ἐγκράτειαν. Καὶ ἀκόμη λαμβάνεις καὶ ἄλλω μίαν
χάριν ἐπὶ τῆς γῆς, καθὼς εἶδα τὴς Βενετίκας, καὶ
ἄλλας ἐκλεκτὰς ἀνθρώπους. καὶ ἀνπίνης φιλόκρα-
σί, θέλει τὸ κορμὶ σαθῆ ὑγιέσατον, καὶ θέλουσι
ἀγατίση τὴν ζωύσας, καὶ μερικὰς χρόνας. ὁτι
ἡ πολυποσία πολλὰς ἀρπάξει πρὸ καιρῶ.

Διὰ τῆς καλῆς Ἐπισκόπου, Σόφῃ φυ-
λάγουταις ἐμπολαῖς τῷ Θεῷ, Σὶ πῶς
ἡ τιμία, καὶ ἀκατηγόρητος αὐτομῶν
ζωὴ, μάθησις γίμεται εἰς τοὺς ὑπη-
κόους. Λόγος, α΄.

Γεν. δ΄. **Μ**ΕΛΧΙΣΕΔΕΚ ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἱερουσαλήμ
ἤφερε φωμῖα καὶ κρασί εἰς τὸν Ἀβραάμ,
ὅταν ἐγύριζεν αὐτὸς ἀπὸ τῆς κοπῆς τῶν Βασι-
λέων, καὶ ἦσαν Ἱερεῖς τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ.

Ἐξ. κβ΄. Θεὸς εὐκακολογήσεις, καὶ ἄρχοντα τῶν λαῶν σου
ἐκ ἐρεῖς κακῶς, ἦγαν τῆς ἀρχιερεῖς καὶ Ἱερεῖς, καὶ
Ἀρχοντας τῶν λαῶν δεῦν πρέπει νὰ τῆς κατηγορήσῃ
τινάς.

Ψαλμ.
ρλ α΄. Οἱ ἱερεῖς σε ἐνδύσονται δικαιοσυλῶν, ἦγαν
οἱ Παπάδες νὰ εἶναι ἐνδυμῆροι μὲ δικαιοσυλῶν.

Ἐ΄ σδ β΄. Ἡμεῖς ἐφανερῶσαμεν εἰς ἐσᾶς, ὅλοι οἱ Ἱερεῖς
καὶ οἱ λοιποὶ Ἐκκλησιαστικοὶ νὰ εἶναι ἐλδίδεροι
ἀπὸ κάθε δόσιμον Βασιλικόν, καὶ ἀπέπρακτοι ἀπὸ
κάθε ἀνθρώπου.

Παροι.
κζ΄. Νὰ γνωρίζῃς ταῖς ψυχαῖς τῶν ποιμνίσων, καὶ
θέλεις βάλῃς τῆς καρδίαν σου εἰς τὰ κοπάδια.

Μαθ.
β΄. Χεῖλη τῶν ἱερέων θέλῃν φυλάξῃ κείσιν, καὶ τὸν
νόμον θέλῃν τὸν ζητήσῃ ἀπὸ τὸ σῶμα, διότι
μῆλυτις εἶναι τῷ Κυρίῳ παντοκράτορος.

Λέγει ὁ Θεός. Ἱερεῖς παρακινᾶτε τὸν λαόν μου εἰς ἔργα καλά. Η' σ' α'.

Ἐπεὶ λέγει ὁ αὐθρύτης ὁ Θεός τῷ Ἰσραὴλ, Γεζεκ. μ δ'.
ἀδικίαν καὶ παλαιπωρίαν διώχνετε, καὶ κείσιν καὶ δικαιοσύνην κάμνετε.

Ἐκεῖνοι ὅπερ φυλάγουσι ἀγίως τὰ Ἄγια Θε- Σοφ. Σοφ. γ'.
λου ἀγιάσει.

Τὸν Ἱερέα ἢ φρόνησις καὶ ἡ ζωὴ, ἢ πίσις καὶ ἡ γνῶσις τὸν κάμνει.

Μέ ὄλλω τὴν ψυχὴν σε εἰλαβῆ τὸν Κύριον, Σαραχ. ζ'.
καὶ τὰς Ἱερεῖς τε ἐπαίνα, μέ ὄλλω τὴν δυνάμιν σε δόξασον τὸν ποιήσαντά σε, καὶ τὰς ὑπηρετίας του μὴ τὰς παραιτήσης. Φοβῆ τὸν Κύριον, καὶ δόξασον Ἱερέα, καὶ δόστας τὸ μερτικὸν καθὼς σε ἐπαράγχειλον ὁ Κύριος.

Προεσόν σε ἕκαμα, μὴ ὑπερηφανώσῃς, ἀλλὰ λ β'.
γίνου ὡσαύτως ὡς ἀπ' αὐτὸν ἐξ.

Ὁ σοφὸς ἀνθρώπος τὸν λαόν τε θέλει διδάξει, λ γ'.
καὶ θέλει τὸν καλοτυχήσει ὅλοι ὅπερ τὸν βλέπειν, διότι ὁ σοφὸς εἰς τὸν λαόν του θέλει κληρωμήσει πίσιν, καὶ τὸ ὄνομά του θέλει ζήσει εἰς τὸν αἰῶνα.

Εἶπεν ὁ Κύριος, ποῖος τάχα εἶναι ὁ πιστὸς Οἰ- Ματθ. κ δ'.
κονόμος καὶ φρόνιμος, τὸν ὁποῖον θέλει τὸν καταστήσει ὁ αὐθρύτης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταυ, ἵνα δάσῃ εἰς τὸν καιρὸν τὸ σιτομέτριον; καλότυχος ὁ δούλος ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ἐρχόμενος ὁ αὐθρύτης, θέλει τὸν εὖρει ὅπερ ἵνα κάμνη ἔτσι Ἀλήθεια σαῶς

λέγω, ὅτι εἰς ὅλα τὰ ὑπάρχοντά τε θέλει ἔκα-
ταστήσει ἴδιον.

Γωίν.
κ.ά.

Εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Πέτρον, Σίμων Ἰωνᾶ
ἀγαπᾷς με περισσότερον ἀπὸ τῶν ἄλλων; λέγετε,
ναῖσκε αὐθόνη. λέγετε βόσκει τὰ ἀρνία μου, λέ-
γετε πάλιν δέύτερον, Σίμων Ἰωνᾶ φιλεῖς με;

Πραξ.
κ.

Διὰ τῆτο σᾶς τὸ μαρτυρῶ τῶ σήμερον ἡμέραν
ὅτι εἶμαι ἀθῶος ἀπὸ τὸ αἷμα ὀλονῶν, ὅτι ἐγὼ
δού ἐσύρθηκα ὀπίσω νὰ μὴ σᾶς εἰπῶ ὅλλω τῶ
βελῶ τῶ Θεῷ. ἔχετε ἔγνωσαν λοιπὸν καὶ τῶ λόγου-
σας, καὶ ὀλονῶ τῶ ποιμνίᾳ, εἰς τὸ ὁποῖον ποιμνίου
τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον σᾶς ἔβαλεν Ἐπισκόπος νὰ
ποιμαίνετε τῶ Ἐκκλησίᾳ τῶ Θεῷ, ἢ ὁποῖαν τὴν
ἀπόκτησε μετὰ τὸ ἴδιόν τε αἷμα ὁ Κύριος.

α. Τιμ.
γ.

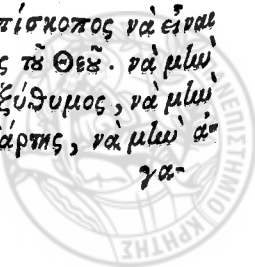
Ἄν κανεῖσας ὀρέγεται Ἐπισκοπῶ καλὸν ἔρ-
γον ἐπιθυμεῖ, ἀναγκαῖον εἶναι λοιπὸν ὁ Ἐπίσ-
κοπος νὰ εἶναι ἀκατηγόρητος, ἀρεπνος, σῶφρων,
τακτικὸς, φιλόξενος, ἐπιτήδειος νὰ διδάσκη. νὰ
μὴ εἶναι μεθυσῆς, νὰ μὴ εἶναι πεπραγαμῆς,
νὰ μὴ ἀγαπᾷ κακὰ κέρδη, ἀλλὰ νὰ εἶναι μέ-
τριοις, ἀμαχος, νὰ μὴ εἶναι φιλάργυρος.

α. Τιμ.
ε.

Τὰ χεῖρα εἰς κανεῖσας μὴ βιώνῃς γρηγορα, μηδὲ
ἀνακαπῶσιν μετὰ ξέναις ἀμαρτίαις, φύλαγε τῶ λό-
γους καθαρόν.

Τιτ. α.

Διατὶ ἀναγκαῖον εἶναι ὁ Ἐπίσκοπος νὰ εἶναι
ἀκατηγόρητος, ὡσανὸν οἰκονόμος τῶ Θεῷ. νὰ μὴ
εἶναι αὐθάδης, νὰ μὴ εἶναι ὀξύθυμος, νὰ μὴ
εἶναι ὑβρισῆς, νὰ μὴ εἶναι δάρτης, νὰ μὴ ἀ-
γα-

γαπᾶ κακὰ κέρδη, ἀλλὰ νὰ ἀγαπᾶ τὸς ξένους, νὰ ἀγαπᾶ τὸ καλόν, νὰ εἶναι σώφρων, δίκαιος, ὅσιος, ἐγραπὸς, νὰ κρατῆ τὸν πιστὸν λόγον τῆς διδασχῆς, ἵνα νὰ διώεται νὰ νερθετᾶ τὸς ἄλλους μετὶ διδασκαλίαν ἢ ὑγιῆ, καὶ νὰ ἐλέγχι ἐκείνους ὅπῃ ἐναντιώνονται.

Ποιμανάτε τὸ ποίμνιον τῷ Θεῷ, ὅπῃ εἶναι εἰς ἑσᾶς, φροντίζοντες καὶ φυλάττοντές το, μὴ σανικῶς, ἀλλὰ μετὶ τὸ θέλημα σας, μὴ αἰχροκερδῶς, ἀλλὰ προθύμως, μὴ δὲ ὡσαύτῃ νὰ κατακυριεύετε τὸς κλήρες, ἀλλὰ γινόμενοι τύποι τῷ ποιμνίῳ, καὶ ὅταν φανῆ ὁ ἀρχιποιμήνας, θέλετε πάρει ἢ ἀμαρᾶντινον σέφανον τῆς δόξης.

Σπεδάσατε μὲν ἐναντιώνεσθε ἢ Ἐπίσκοπον, ἵνα νὰ εἶσε εἰς ἢ Θεὸν ὑποτασόμενοι, καὶ ὅσον βλέπετε ὅπῃ σιωπᾶ ὁ Ἐπίσκοπος, περισσότερον νὰ τὸν φοβᾶσθε, ἵνα ἐκείνον ὅπῃ πέμπει ὁ οἰκοκύριος εἰς τὴν οἰκονομίαν, ἔτσι πρέπει νὰ τὸν δεχόμεσθαι, ὡσαύτῃ αὐτὸν ὅπῃ τὸν πέμπει. λοιπὸν τὸν Ἐπίσκοπον, ὡσαύτῃ τὸν Κύριον πρέπει νὰ βλέπωμεν.

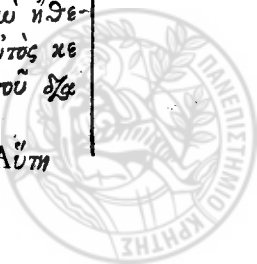
Ἡ ἀρετὴ τῷ διδασκάλῳ κάμνει τὸς ἀκούοντας νὰ δέχονται τὸν λόγον.

Τὸν προεσθὸν ἄς μὲν τὸν ὑψώνη τὸ ἀξίωμα, ἡγοῦν νὰ μὲν ὑπερηφανώθῃ, ἵνα μὲν ἡθελε ξεπέσει ἀπὸ τὸν μακαρισμὸν, ἡ καὶ αὐτὸς κενοδοξῶντας ἡθελε πέσει εἰς τὰ νύχια τοῦ ἵνα βόλου.

ἀ. Πέτ.
εἰ.

Ἰγνατ.
τῷ Θεο-
φόρῳ.

Βασιλ.

Θεολόγ

Αὕτη μὲ φαίνεται κατὰ ἀλήθειαν νὰ εἶναι μία τέχνη τῶν τεχνῶν, δηλαδή ἡ ἀρχιερωσύη, καὶ ἐπισημη τῶν ἐπισημῶν, ἀνθρώπον νὰ κυβερνᾷ ὅπως εἶναι τὸ πολυξοπώτατον ζῶον καὶ ποικιλώτατον, πλέον ἀκατάστατον ἀπ' ὅλα τὰ ζῶα.

Τροφή τῆς ξέφροντος εἶναι ἡ διδαχή, δηλαδή ὁ λόγος τῆς Θεῶν εἶναι ξοφή εἰς τὴς ἀκρόντας.

Χρυσ.

Τόσον εἶναι ἀνώτερον ἄπο τῆ Βασιλείαν ἢ ἱερωσύη, ὅσον εἶναι ἡ ψυχὴ ἄπο τὸ σῶμα.

Πολλὴν γινῶσιν, καὶ προτιτέρα ἄπο τὴν γινῶσιν νὰ ἔχη τὴν χάριν ἄπο τὸν Θεόν, καὶ ὀρθότητα εἰς τὰ καμώματάς, καὶ καθαρότητα τῆς ζωῆς, καὶ περισσότερον ἄπο κάθε ἀνθρώπου πρέπει νὰ ἔχη τὴν ἀρετὴν, ἐκεῖνος ὅπως θέλει νὰ δέχεται τὴν φροντίδα τῆς ἱερωσύης.

Ἄπο ταῖς ἀκτῖνες τῆς ἡλίου περισσότερον πρέπει νὰ εἶναι καθαρωτέρα ἢ ψυχὴ τῆς ἱερέως.

Ἀνάμεσα τῆς Θεῶν, καὶ τῆς φύσεως τῶν ἀνθρώπων σέκεται ὁ παπᾶς κατεβάζωντας ἄπο ἐκεῖ ταῖς τιμαῖς, δηλαδή ἄπο τὸν Θεόν εἰς ἡμᾶς, καὶ ἀνεβάζωντας ἄπο λόγουμας ταῖς παρακάλεισες ἐκεῖ εἰς τὸν Θεόν.

Πολλὴν δυνάμιν πρέπει εἰς τὸν ἱερέα νὰ ἔχη εἰς τὸ μίλημα, ἀλλὰ καὶ πολλὰ ἔμπειρος πρέπει νὰ εἶναι εἰς τὸ δέλεξιν.

Σαράχ.
ζ.

Μὴ γύρῃ νὰ γίνεσαι κερπὴς, ἀπίσως καὶ δού ἢ κερπὴς νὰ δὲ γάξης τὴν ἀδικίαν ἄπο τῆς ἀνθρώπου. μὴ γύρῃ νὰ γίνεσαι διδάσκαλος, ἀνδρὸς ἔχης

ἔχεις ἀρετῶν, ἀλλὰ σερνόμυρος ἄποπῆδα, δηλαδὴ ἀναχώρησον.

Οἱ ἄλλοι ἄπλοῖ ἀνθρώποι χίλιαι φοραῖς ἀνὰ ἁμαρτάνου, ἢ μπορῶν νὰ τύχου συγχώρησιν, καὶ ὁ διδάσκαλος αἰσῶς ἤθελε πάθει τῆτο, εἶναι ὑσερμύρος ἀπὸ κάθε ἀπολογίαν, κατὰ τὸ ῥητὸν τῶ ἱερῶ Εὐαγγελίῳ. ὁ γνῆς καὶ μὴ ποιήσας, πολυλάς.

Τῆς ἱερείς τότε περυσότερον πρέπει νὰ τῆς τιμῶμεν, ὅταν πολιτεύονται θεάρεσα.

Ἐκεῖνοι ὅπῃ ἀξιώθηκαν τῆς ἱερωσύνης, Θεὸς τῆς ὀνομάζει ὁ νόμος, ἢ γου αὐτοὶ εἶναι ὑπερέται τῶ Θεῶ.

Ἡ τιμὴ ὅπῃ γίνεται εἰς τῆς ἱερείς φαίνεται ὡσαύτῃ εἰς τὸν Θεόν.

Ὅσον εἶναι μέγαλον τὸ ἀξίωμα, ὅσον εἶναι καὶ οἱ κίνδυνοι μεγαλήτεροι εἰς ἐκεῖνον ὅπῃ ἔχει τὴν Ἐπισκοπῶν, διὰτὶ ἀρκεῖ καὶ εὐὰ κατόρθωμα τῆς Ἐπισκοπῆς, νὰ τὸν φέρῃ εἰς τὸν ἔρῳν, καὶ εὐὰ ἁμάρτημα εἰς αὐτῶ τῶ κόλασιν νὰ ἔβαλλῃ.

Ὅλους ὑπόμεινε, καθῶςσε ὑπόμεινε ὁ Κύριος ἰσῦα, ὅλας ὑπόφερε μὲ ἀγάπῶν, γύρῳ φρονιμάδα περυσότερον ἀπὸ ἐκεῖνῶ ὅπῃ ἔχεις ὀλονῶν ταῖς ἀδυναμίαις βάσαζε. διὰτὶ ὅπῃ εἶναι περυσότερος ὁ κόπος, εἶναι πολὺ τὸ διαφορεον.

Ἐκεῖνος ὅπῃ ἐγκρατεύεται ἀπὸ κάθε τι, εἰς τῶ λόγῳ μόνον κάμνει ἢ ὠφέλειαν, μὰ τῆς ποιμαντικῆς τὸ διαφορεον εἰς ὅλον ἢ λαὸν διαβαίνει.

Ἐτῆ

Ἐἴτις πρέπει ὁ Ἰερός νὰ δέισκεται εἰς τοὺς ὑπὸ κήρυξιν, ὡσανὶ ὁ Πατέρας πρὸς τὰ παιδία, ἀνίσως καὶ δέισκονται πολλὰ μικρὰ. καὶ καθὼς ἐκεῖνα ἔτε ὅταν κτυπῶνται, ἔτε ὅταν δένωνται τὰ ἀποσρεφόμεθα, ἔτε ὅποταν ἠθέλων γελᾶσθαι μᾶς μέλλει τὸσον πολλὰ, ἔτις καὶ ἐῤῥος μὴτε μετὰς ἐπαίνους πρέπει νὰ ὑπερηφανῶνται, μὴτε μετὰς ὑβρισίας νὰ ξεπίπτῃ, ὅποταν ἀκαίρως γίνονται ἀπ' αὐτοὺς.

Ἀνίσως ὁ Πατριάρχης Ἰακώβ Φρεμμάτων πορευθεὶς, πρὸς βατὰ ἄλογα βόσκωντας, καὶ εἰς ἀνθρώπους μέλλοντας ἀπολογία νὰ δώσῃ, καὶ νύκτας χωρὶς ὕπνου ἀπέρασε, καὶ καύματα καὶ κρυάδα, καὶ κάθε ἀνωμαλία τῆς ἀέρας ὑπέμεινε, ὡς ὅτε μὴ δὲ κανεὶα νὰ χαθῇ ἀπ' ἐκεῖνα τὰ πρὸς βατὰ, περὶ ἄλλο ἢ ὅτι ἡμεῖς ὅτε δὲν εἴμασε πορευοὶ τῆς ἀλόγων, ἀλλὰ τῆς πνευματικῶν πρὸς βάτων, δηλαδὴ τῆς ἀνθρώπων, καὶ ὄχι εἰς ἀνθρώπους, ἀλλὰ εἰς τὸ Θεὸν ὅτε μέλλομεν νὰ δώσωμεν τῆς ἐπιστάσις ταύτης ἀπολογία, εἰς κανεὶα δὲν πρέπει νὰ ὀκνῶμεν, ἢ νὰ συρθῶμεν ἀπὸ ἐκεῖνα ὅτε ἡμποροῦν νὰ ὠφελήσωμεν τὸ ποίμνιον. ἀλλ' ὅσον καλλήτερον αὕτη ἢ ποίμνη εἶναι ἀπὸ ἐκείνου, καὶ ἀπὸ τὰ ἄλογα οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἀπὸ τῆς ἀνθρώπου ὁ Θεός, ἔτις καὶ ἡμεῖς περὶ ἄλλο ἢ τὴν πρὸς θυμίαν πρέπει νὰ δείξωμεν.

Μετὰ τὸν λόγον δίδαχεν τὴν ἀρετὴν, καὶ μετὰ τὸ ἔργον κήρυξεν τὴν.

- Ωσπὶ
δ'. Ἐκρυψαν Ἱερεῖς τὴν σφάταν τῷ Θεῷ, ἥγουσι
δὲν ἠθέλησαν νὰ διδάξουσι τὸ λαὸν τῷ Θεῷ.
- Εὐὸ ἐδίωξας τὴν γνώσιν, καὶ ἐγὼ δὲν θέλω
νὰ με ἱερουργᾶς.
- Μιχ. γ'. Οἱ ποροεσοὶ με χάρισματα ἔκριναν, καὶ οἱ Ἱε-
ρεῖς με πλερωμὴν ἀποκρίνονταν.
- Σοφ. γ'. Ὡς εἶς ὅπῃ ποιμαίνετε τὰ μάτια, ἔσονται
νὰ ἀπαργιάσετε τὰ πρόβατα.
- Ζαχαρ.
εἰ. Ὡς ποιμῆνες, ὅπῃ διασκορπίσετε, καὶ ὅπῃ φθεί-
ρετε τὰ πρόβατα τῆς ποιμνῆς, δια τὸ ἐπὶ τα λέ-
γει ὁ Κύριος εἰς τὴν ποιμνίαν, ὅπῃ ποιμαίνουσι
τὸν λαόν μου, εἰς εἶς ἐσκορπίσετε τὰ πρόβατα, καὶ
τὰ ἐσπρόξατε, καὶ δὲν τὰ ἐφυλάξετε, νὰ καὶ ἐγὼ νὰ
ἐκδικηθῶ ἐσᾶς καὶ τὰ πονηράσας καμώματα.
- Γεζεκ.
κβ'. Οἱ Ἱερεῖς ἐκαταφρόνησαν τὸ Νόμον μου, καὶ ἐμί-
αν τὰ ἅγια μου.
- ιι'. Ἐπὶ τα λέγει ὁ Αὐθούτης ὁ Θεός, ἐὰν ἐγάλης
σὺ ἀμαρτωλὸν, καὶ τὸν κάμνεις δίκαιον, σόμα μου
θέλεις εἶσαι.
- γ'. Ἰὲ ἀνθρώπε, σκοπὸν δέδωκάσε τῷ οἴκῳ Ἰσ-
ραὴλ, ὡς ἀρχιερεῦ, ὅπῃ εἶσαι κεφαλὴ τῆς Ἐκ-
κλησίας, σὺ ἔδωσα σοχασιν νὰ ξεχωρίσης τὸ ἀ-
μαρτωλὸν ἀπὸ τὸν δίκαιον, ἥγουσι νὰ τὸν διδάξης,
καὶ νὰ τὸν φέρης εἰς μετανοίαν, διότι αὐτὸ ἀποθανῆ
εἰς τὴν ἀμαρτίαν, τὴν φυχλώτε τὴν ζητῶ ἀπὸ
τὸ χέρισ.
- Ὡς οἱ ποιμῆνες Ἰσραὴλ, ὡς αὐτὸ νὰ ἔλεγον ὡς ἀρ-
χιερεῖς καὶ ποροεσοὶ τῷ λαῷ, νὰ τὸ γάλα τὸ ἔρωγε-
τε,

τε, καὶ τὰ μαλῖα ἐνδίδετε, καὶ τὸ παχὺ σφάζετε,
καὶ τὰ πόρβατά μιν δὲν φυλάγετε, τὸ ἄρρωστον δὲν
ἐδιωαμάσσετε, καὶ τὸ πλανώμενον δὲν ἐγυρίσετε,
καὶ τὸ χαμῖθον δὲν ἐζητήσετε, καὶ ἐσκορπίθησαν τὰ
πόρβατά μιν μετὰ τὸ νὰ μὴ εἶναι ποιμῆνες, ἐβόσκη-
σαν οἱ ποιμῆνες τῶ λογυαῖς, καὶ δὲν ἐφύλαξαν τὰ
πόρβατα. ἀντὶ τούτων, νὰ ἐγὼ εἰς τὰς ποιμῆνας,
καὶ θέλω ζητήσῃ τὰ πόρβατά μιν ὑπὸ τὰ χεῖρα
αὐτῶν.

Θέλω γυρίσῃ τὸ πρόσωπόν μου ὑπὸ αὐτοὺς, καὶ
θέλω μιν εἰς τὴν ἐπισκοπῶν μου, καὶ θέλω ἐμ-
βῆ εἰς τὰ ἄγιά μου χωρὶς φύλαξιν, καὶ θέλω μιν
ἀγαθὰ, καὶ θέλω κάμνῃ σύγχυσιν.

Ὁ παραμικρὸς δὲν ἐπινοεῖ εὐεργεσίαν ἐλεημο-
σύνην ὑπὸ τὸν Θεόν, ὅτι οἱ μεγάλοι διωκτὰ
θέλω ἐξετασθῆναι, ὅτι δὲν κοιτάζει εἰς πρόσω-
πον ὁ Θεὸς τῶ ἀπάντων, ἔτε θέλει ἐν ἑαυτῇ με-
γαλειότητι.

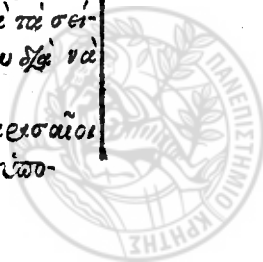
Εἰς τὸ σκαμνὶ τῆ Μωϋσέως ἐκάθισαν οἱ γραμ-
ματεῖς, καὶ οἱ φαρισαῖοι. ὅλα λοιπὸν ὅσα σᾶς εἶ-
πασι νὰ φυλάγετε, φυλάγετέ τα, καὶ κάμνετέ τα. ἀ-
μὴ κατὰ τὰ ἔργα τῶς μὴ κάμνετε, ὅτι λέγουσιν καὶ
δὲν κάμνουσιν, ὅτι βαρῆσι φορτία βαρῆα καὶ δυσ-
κολοσύκοτα εἰς τὰς νόμους τῶ ἀνθρώπων, ἀμὴ αὐ-
τοὶ δὲν θέλω ἔτε μετὰ τὸ δάκτυλόν τῶ νὰ τὰ σεί-
σῃ, καὶ ὅλα τὰ καμώματα τὰ κάμνουσιν ὅτι νὰ
φανῶν εἰς τὰς ἀνθρώπους.

Ἀλλήμονον εἰς ἑσᾶς γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι

ὑπο-

Σοφ.
Σολ.

Ματθ.
κγ.

ὑποκείται, ὅτι κλείετε τὴν Βασιλείαν τῆς ἐρανῶν ὁμορφῶς εἰς τὰς ἀνθρώπους, ὅτι ἐσεῖς δὲν ἐμπαίνετε, ἐδὲ ἐκείνους ὅπως ἔρχονται ἀφίνετε νὰ ἐμπᾶσι.

Ἀλήμονον εἰς ἐσᾶς γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκείται, ὅτι δεκατίζετε τὸ ἕδυσμον, καὶ τὸ ἀῆθρον, καὶ τὸν κύμινον, καὶ ἀφήσετε τὰ βαρύτερα τῶ νόμου, τὴν κείσιν, καὶ τὸν ἔλεον καὶ τὴν πίσιν, ἐπεὶ ταῦτα ἔπρεπε νὰ κάμνετε, καὶ ἐκεῖνα νὰ μὴ ἀφίνετε.

Ἀλήμονον εἰς ἐσᾶς γραμματεῖς, καὶ φαρισαῖοι ὑποκείται, ὅτι ὁμοιάζετε τὰς τάφους τῶν ἀσβεστωμένων, οἱ ὅποιοι ἀπ' ἔξω φαίνονται ὁμοιοί, καὶ ἔνδον μέσα εἶναι γεμάτοι κόκαλα τῶν ὑποδαμνῶν, καὶ ἔνδον καθεὶς λογῆς ἀκαθαρσίας.

Πράξ. 11.

Καὶ ὡσαύτως εἶδον ὁ Σίμων, ὅτι μετὰ νὰ βάνῃ οἱ Ἀπόστολοι τὰ χεῖρας ἀπάνω, εἶδε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὰς ἠφερῶν ἅπαντα λέγωντας. Δότε μου καὶ ἐμένα τὴν ἔξοσιαν αὐτῶν, εἰς ὅποιον βάλω τὸ χεῖμα ἀπάνω, νὰ πέρῃ πνεῦμα Ἅγιον. καὶ ὁ Πέτρος τῶ εἶπε, τὰ ἅπαντα εἶναι μαζὶ μετ' ἐσῶς εἰς ἀπώλειαν, ὅτι ἐλόγιασες ὅτι ἡ δωρεὰ τῶ Θεοῦ ὑποκτάται μετὰ ἅπαντα. Δὲν ἔχεις ἐσὺ μερικὸν ἐδὲ κληρονομίαν εἰς τὸ πᾶν μα τῶτο.

Χάνεται ἡ δικαιοσύνη, ὅταν ζῆ κατ' ἐσᾶς κατὰ τὴν καρδίαν, ἡ πονηρία εἶναι χωρὶς μέτρον, οἱ λαοὶ ἀδίδακτοι, οἱ πορῆσοι ἀπαρρησία-

σοι, ὅτι εἶναι δῆλοι ἐκείνων ὅπου τὸς ἔδωσαν
τὴν χάριν.

Χειροτονεῖ εὐκολα ὁ καιρὸς πολλὰς Ἀγίας, Θεολογ.
μὰ καὶ πολλὰς ἀθείας, τὸ περισσότερον ὅλας ἀθ-
λίης κακοεΐτικας.

Τῆτα εἶναι τῶ μπάσάρδων καὶ χηματοισμῶν
Ἱερέων, καὶ τῶ ἐπαγγέλματος ἀναξίων, ὅπερ δὲν
ἤφεραν τίποτες καλὸν εἰς τὴν Ἱερωσιύλω, μὴ δὲ
πρὸ τῶ καλῶ, δηλαδὴ πρὶν τῆς χειροτονίας, ἐπαί-
δῶσαν τῶ λόγουτις, ἀλλ' ἀντάμα μαθηταὶ καὶ δι-
δάσκαλοι τῆς δόσεβείας δείχονται, καὶ πρὶν νὰ
καθαρίξεν τῶ λόγουτις ὑπὸ ἀμαρτίαις, καθαρί-
ζου τὸς ἄλλας, χθὲς ὅπερ ἔκλεφταν τὰ Ἱερά, καὶ
σήμερον Ἱερεῖς, χθὲς ἔξω ὑπὸ τὰ Ἄγια, καὶ σή-
μερον λειτουργοὶ, παλαιοὶ τὴν κακίαν, καὶ ἐπισ-
χέδιοι τὴν δόσεβειαν.

Πολλὰς φοραῖς δὲν εἶναι οἱ θρόνοι ἀπὸ τὴν
ἀρετῶν, ὅσον ἀπὸ τὴν κακίαν, ἔτε ἐκείνων ὅπερ
εἶναι ἀξιοὶ, ἀλλὰ ἐκείνων ὅπερ ἀρπάζου τὴν Ἱε-
ρωσιύλω μὲ ἴ βίαν τῶ ἀσπρῶν.

Δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὠφελεθῆ τίποτες ὁ ἀρχιε- Χρυσ.
ρῶς, ἀπίσως ἠθέλκεν εἰπῆ ὅτι δὲν ἠξούρκεν ἐκεῖ-
νον ὅπερ ἐχειροτόνησεν, ἀλλὰ ὅτι τῶ γίνεται
μεγαλῆτερον τὸ ἔγκλημα, ὅτι ἐκείνον ὅπερ δὲν
ἠξούρκεν, ἠφεραν εἰς χειροτονίαν.

Ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμῶ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνο-
μίαν.

Ὁ γνὸς καὶ μὴ ποιήσας δαρήσεται πολλὰς.

Ἡ γέ-

Ματθ.

ζ. 23.

Λυκ.

ι β' 47.

Σοφίαι.
Συρ.
λ β'.

Ἡ γὰρ μὲν ὄνσε κατέστησαν; μὴ ἐπαίρει, γίνου
ἐν ἑαυτοῖς ὡς εἰς ὅξ αὐτῶ.

Διὰ τούς καλοὺς Ἀρχοντας.
Λόγος, γ'.

Ἡσα. ε.

Θ Ἐλὼ δώσει τῆς Ἀρχονταίς σε εἰς δικαιο-
σύλω.

Ε'σδρ.
δ'.

Ἐγὼ καὶ οἱ ἀδελφοί μου ψωμί τῆς αὐθουταίας
με δὲν ἐφάγαμεν, μα' οἱ Ἀρχοντες ὅπῃ ἦτον προ-
πήτεροί μου ἐβάρυναν τὸν ζυγὸν τῆ λαῶ, ἤγουν τὸν
λαιμόντε, καὶ ἐπῆραν ἀπ' αὐτὸν ψωμί καὶ κρασί, καὶ
εἰς ὅλον τὸ ὕσερον τεσσαράκοντα σίκλης ἄσπρα.
ἐνθυμήσαμε ὦ Θεέ, ὅλα εἰς τὸ καλὸν, ὅσα ἐκα-
μα εἰς τὸν λαὸν τῶτον.

Σαράχ.
κ δ'.

Ἐκεῖνος ὅπῃ εἶναι σοφός, καὶ φρόνιμος εἰς τὸν
λαὸν τε, θέλει κληρονομήσει πίσιν, καὶ τὸ ὄνομά
τε θέλει ζῆσει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἡ χώρα θέλει κυβερνηθεῖ ὁπόταν εἶναι ὁ Ἀρ-
χωντας σοφός καὶ γνωστικός.

Ὅπόταν εἶσαι δοξασμένος, μὴ μιανῆς τῶ
τιμῶσε, καὶ ὁπόταν εἶσαι τιμημένος μὴ καυ-
χᾶσαι.

Πρός
Ρωμ.
ε γ'.

Οἱ Ἀρχοντες δὲν εἶναι αἰτία φόβου εἰς ἐκεί-
νους ὅπῃ κάμνουσι τὰ καλὰ ἔργα, ἀλλὰ εἶναι φό-

βος ἐκείνων ὅπερ κάμνουσ' τὰ κακὰ. καὶ θέλεις νὰ μὴ φοβᾶσαι τὴν ὄξυσίαν; κάμε τὸ καλόν, καὶ θέλεις ἔχει ἔπαινον ἀπ' αὐτῶν, ἀμὴν ἀν κάμνης τὸ κακόν, φοβῆ.

Ἦ ποταχθῆτε λοιπὸν εἰς κάθε λογῆς ἀνθρώπων τὴν τάξιν καὶ πολιτείαν ἕκαστον, καὶ ἄντε εἰς Βασιλέα ὡσὺν μεγαλιότερον, καὶ ἄντε εἰς ἀφροσύνας ὡσὺν ὅπερ πέμπονται ἕκαστος αὐτῶν εἰς ἐδικήσιν τῶν κακοποιῶν καὶ ἔπαινον τῶν καλῶν.

Ἄν ἐπιθυμᾶς τιμὴν, καὶ θέλεις νὰ φαίνεσαι καλιότερος ἰπὸ τῶν ἄλλων καὶ πολλῶν, καὶ προκομῆς εἰς τὰ κοσμικὰ πράγματα, ὡς εἶσαι δίκαιος, σώφρων, φρόνιμος, παρθένος, ἀνδρείος, ὑπομονητικὸς εἰς τὰ παθήματα τῆς πίστεως, ἔτι καὶ τῆς λόγους θέλεις σώσει, καὶ εἰς μεγαλιότερα ἀγαθὰ θέλεις ἔχει μεγαλιότεραν λαμφρότητα.

Μποροσὰ εἰς ὅλης φέρε τὴν φιλανθρωπίαν, εἰς τὴν ὁποίαν περαιοότερον χαίρεται ὁ Θεός, παρὰ εἰς ὅλα τὰ ἄλλα.

Σμίξον τὸν φόβον μὲ τὴν φιλανθρωπίαν, ἀντάρωσε τὸν θυμὸν μὲ τὴν ἐλπίδα, ἕκαστος ἰξέρωσ πῶς κατορθώνονται πολλὰ καλὰ.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

α. Πέβ.
β.

Βασιλ.

Θεολόγ.
Γρηγ.

Διὰ τούς πομηρῆς Ἀρχοντας.
Λόγος, δ'.

Παρ.
κγ'.

Ο ἰξουσιασαὶ εἶναι θυμώδεις, διὰ τὸ νὰ μὴ πίνουσι κρασί, μήπως καὶ ἀλισμονῆν τῷ σοφίαντες, καὶ δευὲν κείνου ὀρθά, καὶ δευὲν δύ-
νονται νὰ διορθώων ἐκείνους ὅπως κείνους.

Ἀλήμονον εἰς ἐσθία χώρα, ὅπως ἔχεις τὸ Βα-
σιλέασα νέον, καὶ οἱ Ἀρχοντες μετ' ἄλλω τὸ αὐτῷ
ξώγου καὶ πίνουσι.

Ωσπὶ,
δ'.

Οἱ Ἀρχοντες ξεπείτων ἄπο τῷ τιμιώτερος, ὅ-
ταν δευὲν ἠξίωσαν νὰ ὀμιλοῦν.

Μιχζ'.

Ἀλήμονον ψυχίμα, ὅτι ἐχάθηκεν ἄπο τῷ
γῶν κάθε δὲ λαβῆς ἀνθρώπος, καὶ δευὲν εἶναι τινὰς
εἰς τὴν ἀνθρώπου, ὅπως νὰ κάμνη τῷ ἀρετῷ,
ὅλοι εἰς αἵματα κείνου, κατ' ἐνάς τὸν ἀδελφόν
τὸ εὐνοχωρᾷ καὶ βασανίζει, εἰς τὸ κακὸν ἐτοιμά-
ζουσι τὰ χεῖρατος. ὁ Ἀρχοντας γυροῦν ἐκεῖνο ὅπως
ἐπιθυμᾷ ἢ ψυχίμα νὰ ζήσῃ εἰς τὰ κακάτα θελή-
ματα, καὶ ὁ κείνου ὀμιλεῖ λόγια εἰρηνικά εἰς τὸν
κακὸν ἀνθρώπον διὰ νὰ πάρῃ δῶρα, καὶ δευὲν ἄπο-
κόπτει τῷ ἀδικίαν, ἀλλὰ γίνεται σωφροφός τῆς
κακίας.

Σοφ. γ'.

Οἱ Ἀρχοντες τὴν χώραν ὡσανὶ τὰ Λεοντάρια ὅπως
ὠρλιάζουσι, καὶ οἱ κείνου ὡσανὶ οἱ Λύκοι τὴν ἀραβίαν.

Οἱ

Οἱ ἄρχοντες δὲν ὑποτάσσονται εἰς τὰς νόμους τῆς Θεᾶς, ἀλλὰ εἶναι συωφρονασμεῖοι μὲ τὰς κλέπταις, ἀγαπῶντες δῶρα, καὶ ζητοῦν χαρίσματα, τὰς ὀρφανὰς δὲν δικαίωνου, καὶ δὲν προσέχεν εἰς τὴν κείσιν τῶν χηράδων.

Τὰ μάτια σου δὲν εἶναι καλά, καὶ ἡ καρδιά σου δὲν εἶναι ἴσια, ἀλλὰ εἰς τὴν πλεονεξίαν, καὶ εἰς τὸ αἶμα τὸ ἄπταισον ἀγαπᾷν νὰ χύσεν, καὶ εἰς συκοφαντίαν, καὶ εἰς ἀδικίαν καὶ εἰς φόνον τῶν ποιεῖν.

Οἱ ἄρχοντες αὐτῆς τῆς χώρας εἶναι ἄρπαγες ὡσὰν οἱ Λύκοι, ἀρπάζοντες ἄρπαγμα, δεῖ νὰ αὐγατίζεν μὲ τὴν πλεονεξίαντες.

Τὰ σκαύδαλα τῶν Ἀρχόντων γίνονται ζημίαι τῆς χώρας τῆς.

Τὸ βλέπω τώρα εἰς πολλὰς κριτὰς, οἱ ὁποῖοι δίκωλότερον ἤθελαν συχωρέσει τὰ μεγάλα σφάλματα εἰς τὰς ὑψηλὰς ἀνθρώπους, παρά τὰ μικρότερα εἰς τὰς κατωτέρους.

Οἱ ἄρχοντες τιμῶντες τὴν ὑπόληψίντες, τὴν δόξαντες πρὶν τὴν ἀληθείας ἦγεν πρὸ τῶν νὰ κάμνεν δικαίας κείσεις, τὸσον ἢμποροῦν νὰ ὁμοιάζου ὡσὰν οἱ Λησαὶ εἰς τὸ ἔρημον.

Οἱ ἄρχωντες δὲν ἐγνωρίζεται εἰς τὸ Βασιλικὸν φόρεμα ὅπῃ νὰ φορῇ, ἔτε εἰς τὸ φωνὴν τῶν δεξιῶν λαλιτῶ ὅπῃ τὸ κηρύττει ἄρχοντα, ἀλλὰ γνωρίζεται ὅταν βοηθᾷ τοῖς ἀδυνάτοις, καὶ νὰ διορθώσῃ ἐκείνους ὅπῃ δέρισκονται κακὰ, καὶ νὰ παιδεύσῃ τὸ ἀδικὸν νὰ μὴ γίνετα ἀδικία.

Εἰκείνος ὅπῃ ἀγαπᾷ πλεόν, δευ δεῖσκει
δικαιοσύνη ὑπὸ τὸν Θεόν.

Σαράχ
Ψαλ. ι.

Εἰμίσησεν ἡ ψυχὴ μου πλεσίον ψόβω.
Εἰκείνος ὅπῃ ἀγαπᾷ τὴν ἀδικίαν, μισεῖ τὴν
ἐδικλῶτου ψυχῶν.

Ματθ.
κί. 30.

Καὶ ἐπέτον τὸν ἄχρησον δῶλον ρίξτετόν ἐξω
εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον, ἐκεῖ θέλει εἶδαι τὸ
κλαύσιμον καὶ τὸ βύξιμον τῶν ὀδόντων.

Ψαλμ.
λδ.

Δίκασον Κύριε τὰς ἀδικεῖντάς με, πολέμησον
τὰς πολεμῶντάς με.

δ.

Εἴκχεον τὴν ῥομφαίαν σε.
Πρόσωπον Κυεῖς ἐπὶ ποιῶντας κακά.
Μὴ κείκατε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν
κρίσιν.

Διὰ τὰς καλὰς, καὶ δικαίους κριτάς, πῶς
πρέπει μὴ κείμου δικαία.

Λόγος, εἰ.

Εξ κγ.

Κ Αθαρόν καὶ δίκαιον ἀνθρώπον νὰ μὴ φο-
βήσῃ, καὶ νὰ μὴ δικαιοσύνης ἢ ἀσεβῆ. Δὲ
τὰ χαρίσματα ὅπῃ νὰ σὲ δώση.

Χαρίσματα νὰ μὴ πάρης εἰς τὴν κρίσιν σε,
ὅτι τὰ δῶρα τυφλῶνους τὰ μάτια τῶν κειτῶν,
καὶ βλάπτει τὰ δίκαια λόγια.

Τὸν

Τὸν πτωχὸν νὰ μὴ τὸν ἔλεημονᾶς εἰς τὴν κρί-
σιν ὅταν εἶναι πταισπης.

Νὰ μὴ κάμνης ἄδικον εἰς τὴν κρίσιν, μὴ πέ-
νης πρόσωπον πτωχῶ, μήτε νὰ θαυμάσης πρό-
σωπε ἔξοσιασῶ, ἀλλὰ μὲ δικαιοσύλῃ νὰ κρί-
νης, καὶ τὸν γείτονά σου.

Νὰ μὴ πάρης δῶρα ἀπὸ τὴν ψυχῆν τῆς φονέως,
ὄντας ἄξιος νὰ φονεῖθῃ, ἀλλὰ νὰ θανατωθῇ καὶ
τὸ σφάλματου.

Τὴς ἀμαρτανόντας ἐνώπιον πάντων ἔλεγχε,
ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ φόβον ἔχωσιν. πρὸς Τιμ. α'. κε-
φαλ. ε'.

Ὁ ἐκχέων αἷμα ἀνθρώπου, ἀπὸ τῆς αἵματος
αὐτοῦ ἐκχυθήσεται, ὅτι ἐν εἰκόνει Θεῶ ἐποίησα
τὸν ἄνθρωπον. Γεν. 9: 6.

Εἰς τὴν κρίσιν σου νὰ μὴ κοιτάζῃς πρόσωπον
νὰ κρατῆς πάρταις, νὰ κρίνης καὶ τὸν μικρὸν, καὶ
καὶ τὸν μέγαν, ἀλλὰ ἴσια νὰ τῆς κρίνης, ὅτι τοῦ
Θεῶ εἶναι ἡ κρίσις. Δευτ. 1: 17.

Νὰ μὴ χάσῃς τὴν κρίσιν τῶ πτωχῶ, ὄρφανῶ
καὶ χήρας, καὶ νὰ μὴ πάρης φόρεμα χήρας.

Εἰς τὸν ὅπου εἶναι καθαρὸς εἰς τὰ χεῖρα,
πέρνει θάρρος, δηλαδὴ δὲν φοβᾶται ἀπὸ κατῆ-
να, καὶ θέλει περιγελάσει τὴς ἀνόμους καὶ ἀδίκους. Γ' 13: 17.

Ἀνθρωπον δὲν θέλω ἐν ἔαπεί, ὅτι δὲν
κρατῶ πάρταις, ἀλλὰ ἀνίσως καὶ κρατῶ πάρταις,
ἀλλὰ μὲ ξώγουμαι τὰ σκολήκια. Γ' 13: 18.

Καλότυχοι ἐκεῖνοι ὅτε φυλάγουμαι κρίσιν δι-
καίαν, Ψαλ. 1: 17.

καίαν, καὶ κάμνουσιν δικαιοσύνην εἰς ὄλιγους τῶν
ζωῶν, ὅτι ὅσοι κάμνουσιν αὐτὰ θέλουσιν σαθεῖ
ἀσάλευτοι εἰς αἰῶνα τῶν αἰῶνων.

Σολομ.

Ἄνοιξε τὸ στόμα σου εἰς τὸν λόγον τῶν Θεῶν, καὶ κρί-
ναι ὅλα ἀληθινὰ, ἀνοίγε τὸ στόμα σου καὶ κρίναι ὅλα
δίκαια.

Βασιλ.

Νὰ δὲ λαβηθῆς πρόσωπον εἰς κρίσιν, ὅσον εἶναι
καλόν.

γ. Βασ.

γ.

Εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Σολομῶντα, ἐπειδὴ ἐ-
ζήτησες διπλὸν λόγον μου τῶν τῶν λόγων, καὶ ὅσον ἐ-
ζήτησες εἰς τὸν λόγον σου ἡμέρας πολλὰς, ἢ πλεον-
τον, ἢ νὰ ξεδικηθῆς τὰς ἐχθρὰς σου, ἀλλὰ ἐζή-
τησες φρόνησιν νὰ χροικῆς δικαιοσύματα, νὰ ὅπως
σε δίδω καρδίαν φρονίμων καὶ γνωσικῶν. ὡσανὶ
ἐσθὴν ὅσον ἐγενετο ἐμπροσθέν σου, καὶ ὕστερα διπλὸν λό-
γον σου ὅσον θέλει γένει ὁμοίους σου.

Σοφ. β.

Κάμνετε δικαίαν κρίσιν, καὶ ζητήσετε δικαιο-
σύνην, γυρῶτετε παρότητα, ὅτι νὰ σκεπαθῆτε
εἰς τὸν ἡμέραν τῆς ὀργῆς τῶν Κυρίων.

Ζαχ. ζ.

Γερ. κβ.

Κρίσιν δικαίαν κρίνετε.

Εἰς τὰ λέγει ὁ Αὐθούτης ὁ Θεός, κάμνετε κρί-
σιν καὶ δικαιοσύνην, καὶ δὲ γάνετε τὸ ἄρπαγμα ἀ-
πὸ τὸ χεῖρ ἐκείνου ὅπως ἀδικᾷ, καὶ χήραν καὶ ὀρ-
φανὸν μὴ καταδικναςθεῖτε, καὶ μὴ γίνεθε ἀσε-
βεῖς, καὶ αἷμα καθαρὸν μὴ χύσετε.

Εἰς τὰ λέγει ὁ Αὐθούτης ὁ Θεός, κάμνετε κρί-
σιν, ποιήσατε δικαιοσύνην. καὶ καλότυχος ὁ
ποῦ κάμνει αὐτὰ, καὶ ὅπως φυλάγει τὰ χέ-
ρια

εἰα

εἰα τοῦ νὰ μὴ κάμνη ἄδικα .

Ζητήσετε κρίσιν, ἐλάβθεράνετε τὸν ἀδικέμενον . κρίνατε ὄρφανόν, καὶ δικαίωσατε χήραν, ἔτσι ὁεῖζει ὁ Θεός .

Εὐγάλετε ἀδικίαν καὶ παλαιπωρίαν, κρίσιν καὶ δικαιοσύνην κάμνετε, διγάλετε ὅσα γίνονται κατὰ δυνάσειαν ἀπὸ τὸν λαόν μας, λέγει ὁ Θεός .

Ἄνδρ βελῆς μηδὲν ποιήσεις, καὶ ἐν τῷ ποιῆσαισθε, μὴ μεταμελεῖ .

Ὁ δὲ ἀπείρων δικαιοσύνην λήφεται μισθὸν πιστόν .

Βελόια πολλὰ, πρὸ τῷ λέγειν τί, ἢ ποιεῖν, ἐπὶ ἔξεις ἀδικίαν ἀνακαλέσασθαι τὰ λεχθέντα, καὶ παραχθέντα .

Εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλῇ δικαίου .

Ὁ δὸς δικαιοσύνης καὶ ἐλεημοσύνης, διήσει ζωὴν καὶ δόξαν .

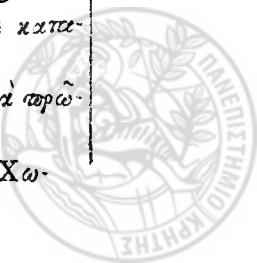
Σοφίας Σολομῶντος, ἐ. Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν .

Μὴ κοιτάξεις πρόσωπον πλοσίου, καὶ ἔξουσιασῆ, ἕως θανάτου ἀγώνισαι περὶ τῆς ἀληθείας, καὶ Κύριος θέλει πολεμήσει διὰ τσουά .

Δικαίωσον μικρῶν καὶ μεγάλων ὁμοίως .

Ἐλάβθεράωσον ἀδικέμενον ἀπὸ τὰ χεῖρα τοῦ ἀδικοῦτος, καὶ μὴ ὀλιγοψυχήσεις αὐτὸν κατακράινου .

Πρὶν νὰ ἐξετάξης, μὴ κατηγορᾷς, ἀλλὰ πρῶτον νόησον, καὶ τότε ἐπιτίμα .

Χωρίς κείσιν μὴ κάμνης τίποτες.

Εὐαγγ.

Μὴ κείνετε καὶ ἀπόσωπον, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κείσιν κρίνατε.

Ἐκεῖνος ὅπερ κάμνει ἔ δικαιοσύλῳ, δίκαιος εἶναι.

Θεολόγ.

Ὡς κείται, κάμνετε τὴν δικαιοσύλῳ, καὶ μὴ τὴν παιδύσιν τῶ θανάτου.

Ἰὺξδρε ὡς κείται, πῶς ἔχεις καὶ σὺ νὰ κειθῆς.

Ἐτῆσι δοκίμαζε τὸν ἀδελφόν σου εἰς ἔ κείσιν, ὡσανὺ νὰ κείνεσαι ἐσὺ ὁ ἴδιος.

Δημοκ.

Καλὸς κειτῆς εἶναι ἐκεῖνος ὅπερ νοῶ ὀγλήγορα, καὶ ἀργὰ ἄποφασίζει.

Ἡσα.

Ἀγαπήσατε δικαιοσύλῳ οἱ κρίνοντες ἔ γῆν.

κβ.

Εὐ δὲλε ἀγαθὸ καὶ πιστὸ, ἐπὶ ὀλίγα ἢς πι-

Ματθ.

κέ. 21.

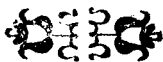
σὸς, ἐπὶ πολλῶν σὲ καταστήσω, εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τῶ Κυρίου σου.

ι. 5. 17.

Εἰ δὲ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν, πῆρσον τὰς ἐντολάς.

Ψαλμ.
ρκ.

Κύριος φυλάξοις ἀπὸ παντὸς κακῶ.

Διὰ τῆς κρείταις ὅπῃ πέρμην δῶρα, Ὡς ὅπῃ
κάμμου τῷ κρείσιμ παραφο-
μα. Λόγος, ς'.

Ε Πικατάρατος εἶναι ἐκεῖνος ὅπῃ ἤθελε γυ- Δευσ.
εἶζη ἐνώτια τῷ κρείσιν τῶ ὄρφανῷ κὶ τῆς κζ".
χήρας.

Φωτία θέλει καύσει τὰ σπήτια ἐκεινῶν ὅπου Γάβ. 1.
δέχονται χαρίσματα.

Θυμὸς κὶ ὀργὴ θέλει ἔλθει εἰς τῆς ἀσεβεῖς, ὅπῃ
τῷ παρανομίαν τῆς χαρισμάτων, τὰ ὅποια ἐδέ-
χθησαν εἰς τῷ ἀδικίαν.

Ὡς ἀνθρώποι, ἀπίσως κὶ λαλεῖτε ἀληθινὰ, Ψαλμ.
κάμνετε ἴσια τῷ κρίσιν. ιδ'.

Ὡς πότε κρίνετε ἀδικίαν, κὶ πρόσωπα ἀμαρ-
πωλῶν λαμβάνετε, ἢ γυν κρατεῖτε πάρταις. π α.

Ὡς ἐκεῖνος ὅπῃ πέρνει δῶρα ἀφανίζει τῷ λόγου Σολομ.
τῷ, κὶ ἐκεῖνος ὅπῃ μισᾷ χαρίσματα, θέλει ζή-
σει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τὰ ἄσπρα ὅπῃ δίδονται μὲ δόλον, πρέπει νὰ
τὰ λογιάζωμῶν ὡσαν τῷ λέπραν.

Νὰ θαυμάσης τὸ πρόσωπον τῶ ἀσεβῆς, ἢ γυν
νὰ κρατῆς πάρταις δὲν εἶναι καλὸν, ἔτε δίκαιον
εἶναι νὰ γυρίζης τῷ δικαιοσύνῃ εἰς τῷ κρίσιν
ἀνάποδα.

Τὸ σῶμα τῶν παρανόμων κειτὰδων καταπίνει
τὰς κρίσεις, ἡγοῦν ἀφανίζεν τὴν ἀλήθειαν.

Ψαλδ.

Υἱοὶ ἀνθρώπων ἕως πότε βαρυκάρδιοι;

Ἐκεῖνος ὅπῃ κρίνει τὸν ἀδικὸν ὡς δίκαιον, καὶ
τὸν δίκαιον ὡς ἀδικόν, εἶναι ἀκάθαρτος καὶ μισῶ-
ται ὑπὸ τὸν Θεόν.

Ω'σπὲ.

Διατὶ ἐκρύψατε ἀσέβειαν, καὶ τὰς ἀδικίας τῆς
καταπίνετε;

Α'ββ.

Ἐναντία μὲ ἐγένον ἡ κρίσις, ὅτι οὐ κειτὸς
λαμβάνει χάρισμα, ὅτι τὸ γίνεται ἡ κρίσις
διεστραμμένη, ἐτὶ θέλει φωνάζει καὶ ὁ πτωχὸς
ὁμοφροσὰ εἰς τὸ Θεόν ὡς τὰς κειτὰδες, ὡσανὶ ὁ Α'β-
βακούμ.

Η'σα.

κ'.

Ὅταν ξαπλώσετε τὰ χεῖράσας εἰς ἔμψα, θέ-
λω γυρίσει τὸ πρόσωπόν μου ὑπὸ λόγους, ὅτι
τὰ χεῖράσας εἶναι γεμάτα αἷμα, ὁ Κς λέγει.

Ἀλήμονον εἰς τὰς κειτὰς ὅπῃ δικαίων ἐκ
σεβῆ, καὶ παρανόμον ὡς νὰ πάρου δῶρα, καὶ τὸ
δίκαιον τὴν δικαίαν ἔχασαν.

Δὲν ἔκειναν δικαίαν κρίσιν τῶν ὀρφανῶν, καὶ δὲν
ἔκειναν κρίσιν τῆς χήρας οἱ κειτὰ, μὴ εἰς τὰς
δὲν θέλω ἐπισκέψαι, λέγει ὁ αὐθεντὴς ὁ Θεός.

Ἀλήμονον εἰς ἐκείνας ὅπῃ γέφυρου πονηρίαν,
γυρίζου τὴν κρίσιν τῶν πτωχῶν ἀνάποδα, ἀρ-
πάζοντες δικαίωματα πονήτων τὴν λαὸν μου, καὶ τὴν
θέλω κάμει τὴν ἡμέραν τῆς μεγάλης κρίσεως;
ὅτι ἡ θλίψις τῆς θέλει τὴν φθάσει, καὶ εἰς ποῖον
θέλω καταφύγει νὰ βοηθουῖται;

Ε'σείς

Ἐσεῖς τί ἀδικεῖτε τὸν λαόν μου, καὶ τὸ πρόσωπον τῆς πτωχῶν καταφρονεῖτε; λέγει ὁ Κς.

Ἀλήμονον οἱ λέγοντες τὸ πονηρὸν καλόν, καὶ τὸ καλὸν πονηρὸν, ὅπως κάμνου το φῶς, σκότος, καὶ τὸ σκότος, φῶς, τὸ πικρὸν, γλυκόν, καὶ τὸ γλυκόν, πικρὸν.

Ἡ βελὴ τῆς κακῶν ἀνθρώπων παρανομα βλαβέται, ὅπως νὰ χαλάσῃ τὰς ταπεινὰς με λόγους ἀδίκους, καὶ ὅπως νὰ σκορπίσῃ λόγους πονηρῶν εἰς τὴν κείσιν.

Ἐκατέβασες ἄπο τὴν τιμὴν τὸν ὑψηλόν, καὶ εὐδοξον, καὶ ὑψώσας τὸν ταπεινὸν καὶ ἀχρεῖον, ἀδικίαν θέλω τὸ λογιαῖζει τῆτο, λέγει Κς.

Ἡ φιλίαις, καὶ τὰ χαείσματα τυφλῶν τὰ μάτια τῆς σοφῶν.

Ἀ μὴ αὐτὸ κάμνετε προσωποληψίαν, ἢ γὰρ κρατεῖτε πάρταις, κάμνετε ἀμαρτίαν, καὶ ἐλέγχεσθε ἄπο τῆ νόμον ὡσαν παραβάται.

Κρείστων πραῦθυμος μετὰ ταπεινώσεως, ἢ ὅς διαιρεῖται σκύλα μετὰ ὑβριζῶν.

Διὰ τῆτο ὡ ἀνθρώπε, ὅποιος καὶ αὐτὸ εἶσαι, ὅπως κρίνεις τὸν ἄλλον, εἶσαι ἀναπολόγητος, ὅπως εἰς ἐκεῖνο ὅπως κρίνεις τὸν ἄλλον, τῆ λόγους κατακρίνεις, ὅπως ἐσύ ὅπως κρίνεις, τὰ ὅμοια κάμνεις. καὶ ἰξόδρομη ὅτι ἡ κρίσις τῆ Θεῶν εἶναι κατὰ ἀλήθειαν εἰς ἐκείνους ὅπως κάμνου τὰ τοιαῦτα.

Ὁ ἀδικὸς κερτὴς, εἶναι μία σπειδήσις μεμολυσμένη, ἔτσι ἐρίζει ὁ μέγας Βασιλεῖος.

Ἡσα. εἰ.

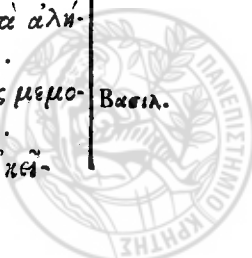
Σειράχ κ'.

Παροιμ. 15. 19.

Πρὸς Ρωμ. β.

Βασιλ.

Ἐ κεί-

Εἰκεῖνος ὅπῃ δυν᾽ ἔχει εἰς τῷ λόγου δικαιοσύνην, ἀλλὰ εἶναι διεφθαρμένος, ἢ μὲ ἄσπρα, ἢ δὲ φιλίαν κάμνει χάριτα, ἢ θέλει νὰ ξεδικηθῆ τῷ ἔχθραν εἰς τὸ ἔχθρόντου, ἢ ἄπο δυναστείαν βιαζόμενος, δυν᾽ ἠμπορεῖ νὰ κάμνη ἴσια καὶ ὀρθῶ τῷ κρίσιν.

Θεολ. Πρέπει ὁ κριτὴς νὰ ἰξόδῃ, ὅτι κρίσιν Θεοῦ ὑπηρετεῖ, καὶ δυν᾽ εἶναι αὐτὸς αὐθρύτης νὰ κάμνη τὴ κρίσιν καθὼς θέλει, καὶ νὰ κάμνη χάριν εἰς ἐκείνους ὅπῃ κρίνονται.

Κυρίλ. Νὰ δώσῃ ἴσα τοῖς ἀνίστοις, ἢ γουὼ δίκαιον τῷ ἀδίκῃ εἶναι μεγάλη ἀδικία.

Πράξ. Ἀνανία, δὲ τί ἐπλήρωσεν ὁ σατανᾶς τῷ
Κεφ. εἰ. καρδίαν σε; ψεύσαθαίσε τὸ πνεῦμα τὸ Ἅγιον.

Ψαλ. Ἐπικατάρτοι οἱ ἐκκλίνοντες ἄπο τῆς ἐπιτο-
ριή. λῶνσου.

Ματθ. Τότε εἶπεν ὁ Βασιλεὺς τοῖς Διακόνους, δῆσαν-
κβ'. 13. τες αὐτῷ πόδας, καὶ χεῖρας, ἄρατε αὐτὸν, καὶ ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον, ἐκεῖ ἔσαι ὁ κλαυθμὸς, καὶ ὁ βρυγμὸς τῆς ὀδόντων.

Ψαλμ. Κατάστησον ἐπ' αὐτὸν ἁμαρτωλὸν, καὶ δὲ βό-
ρη. λος σήτω ἐκ δεξιῶν αὐτῷ.

Πολλαὶ αἱ μάστιγες τῷ ἁμαρτωλῷ.

Περὶ δικαίωμ, καὶ ἀδίκωμ μέτρωμ, καὶ
ζυγίωμ. Λοιτικὸμ. Κεφ. ι. θ'.

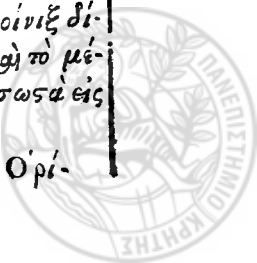
Πρέπει νὰ μὴ κάμῃς ἄδικον κρίσιν εἰς τὰ
μέτρα καὶ εἰς ταῖς πηχαις, καὶ εἰς τὸ ζύγι-
σθ, ζυγὰ δὲ δίκαια, καὶ μέτρα δίκαια, καὶ σά-
μναις δικαίαις νὰ εἶναι εἰς ἑσᾶς.

Καὶ εἰς τὸ Δεύτερονόμιον ἐν Κεφαλ. κ. ε'. ἐκ ἔσαι
ἐν τῷ μαρσίππωσθ σάθμιον μικρὸν, καὶ μέγα,
ἐκ ἔσαι ἐν τῇ οἰκίᾳσθ μέτρον μέγα καὶ μικρὸν,
σάθμιον ἀληθινὸν δίκαιον ἔσαι σοι, ἵνα πολυή-
μερος γνῆ ἐπὶ τῆς γῆθ. ἤγαν νὰ μὴ ἔχῃς εἰς
τὸν τολάπισθ, ἢ εἰς τὸ σεπέτισθ, ἢ εἰς τὸ ἀργα-
σήεισθ ἐν τεξέ μικρὸν καὶ μέγαλον, μέτρον ἀληθι-
νὸν καὶ δίκαιον ἀρέπει νὰ εἶναι εἰς τὸ ἀπῆτισθ, ὅρα
νὰ γνῆς πολυήμερος ἐπὶ τῆς γῆς.

Ὁ παροιμοιαστὴς ὀρίζει ἐν Κεφ. ι. α'. σάθμιον
δίκαιον δεκτὸν Κυρίω, ἡγοῦμ μέτρα δίκαια εἶναι
δεκτὰ εἰς τὸ Θεόν.

Ὁ Γέζεκιήλ ἐν Κεφ. μ. ε'. ὀρίζει ἐκ σώματος Θεοῦ
ζυγὸς δίκαιος, καὶ μέτρον δίκαιον, καὶ χοίνιξ δί-
καιος ἔσαι ὑμῖν, δηλαδὴ, τὸ ζύγι, καὶ τὸ μέ-
τρον, καὶ τὸ κουβέλι, νὰ εἶναι δίκαια καὶ σωσὰ εἰς
ἑσᾶς.

Ὀρί-

Ὅριζαι τὸ πνεῦμα τὸ Ἅγιον μὲ ἧ κάλαμον τῷ
 ἱερωτάτῃ Δαβίδ, ἐν ψαλμῶ ξά. μάταιοι οἱ υἱοὶ
 τῆ ἀνθρώπων, ψυδεῖς οἱ υἱοὶ τῆ ἀνθρώπων. ἐν
 ζυγοῖς τῷ ἀδικῆσαι, αὐτοὶ ἐκ ματαιότητος ἐπὶ
 τὸ αὐτὸ, μὴ ἐλπίζετε ἐπ' ἀδικίαν, καὶ ἐπὶ ἄρ-
 παγμα μὴ ἐπιποθεῖτε, πλῆτος ἐὰν ῥεῖ μὴ πορο-
 σίθεθε καρδίαν. ἤγου οἱ υἱοὶ τῆ ἀνῶν εἶναι
 μάταιοι, τῆσι τῷ κακῷ, καὶ ψεῦσαι εἰς τὰ ζυγιά-
 τες, οἱ ὅποιοι εἰς τὴν ματαιότητα ἔχου ὅλο
 εὐα ἐπὶ τὸ αὐτὸ, μὴ ἐλπίζετε εἰς ἧ ἀδικίαν, καὶ
 εἰς ταῖς ἀρπαγαῖς, καὶ εἰς πλῆτον ἄς μὴ κολλήσῃ
 ἡ καρδιά σας.

Ζυγοὶ δόλιοι βδέλυγμα Κυρίῳ, λέγω, ψύ-
 τικον ζυγὶ εἶναι σιχαντερό ὁμοσός εἰς ἧ Θεόν.

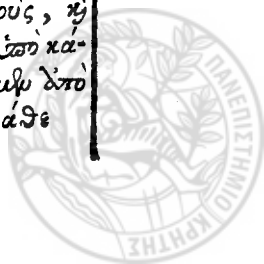
Καὶ εἰς ἰ. α. κεφάλαια τῷ αὐτῷ, σάθμιον μέγα
 καὶ μικρόν, καὶ μέξα διασά, ἀκάθαρτα ἐνώπιον
 Κυρίῳ ἀμφοτέρα, καὶ ὁ ποιῶν αὐτὰ, ἐν τοῖς ἐπιτι-
 δόμασιν αὐτῷ ἐμποδιθήσεται, ἤγου ὅποιος
 ἔχει μωράτζο μεγάλο καὶ μικρόν, καὶ ὀκκάδες
 δύο, ὁ ὅποιος μὲ τὸ μεγάλο νὰ ἀγοράσῃ, καὶ μὲ
 τὸ μικρὸ νὰ πηλήσῃ, ἅπασρα εἶναι ὁμοσά
 εἰς ἧ Θεόν μεταδύοτε μέξα, καὶ ὅποιος τὰ κίνει
 αὐτὰ μὲ ταῖς τέχναις τῷ, θέλει παιδοκλοθῆ.

Βδέλυγμα Κυρίῳ, δυσὸν σάθμιον, καὶ ζυγός
 δόλιος καλὸν ἐνώπιον αὐτῷ, ἤγου ὅποιος ἔχει
 δύο μωράτζαις, τὸν συγχνέται ὁ Θεός, καὶ ὅ-
 ποιος ἔχει ψύτικον ζυγὶ, δὲν εἶναι καλὸς ἐμ-
 ποροσέντε.

Ὁ Προφήτης Ὡσηὲ ἐν Κεφ. ι β. χαναανὲ ἐν χερσὶν αὐτῆ, ζυγὸς ἀδικίας, καταδυνασδέειν ἠγάπησε. πάντες οἱ πόνοι αὐτῆ εἰς ἀρεθίσονται ἐν αὐτῇ, δι' ἀδικίας αἷς ἡμαρτε. ἠγοῦν εἰς τὰ χεῖρα τῆ χαναανὲ ἀρεθὴ ζυγὸς τῆς ἀδικίας, καὶ ἠγάπησε νὰ δυνασδέσῃ τὸς ἀνθρώπους, ἔπειτα οἱ κόποι τοῦ δυνάτου ἀρεθίσονται εἰς αὐτὸν, ἔπειτα ταῖς ἀδικίαις ὅπως ἐσφαλῶν.

Ἀμὼς ἐν Κεφ. ἡ. ἀκέσατε ταῦτα πάντα οἱ ἐκβίβοντες εἰς τὸ πτωχὸν πρῶτον, καὶ καταδυνασδέοντες πτωχὸς ἐπὶ τῆς γῆς, λέγοντες πότε διελθῆσεται ὁ μῆν, καὶ ἐμπρολήσομεν καὶ ἀνοίξομεν θησαυροὺς τῶ ποιῆσαι μικρὸν τὸ μέτρον, καὶ τῶ μεγαλιῶναι σάθματα, καὶ ποιῆσαι ζυγὸν ἀδικόν, τῶ κτᾶσθαι ἐν ἀργυρίῳ πτωχὸς, καὶ ταπεινὸς ἀντὶ ὑποδημάτων, καὶ ἀπὸ παντὸς γενήματος ἐμποροσόμεθα.

ἠγοῦν, ἀκέσατε εἰς εἰς ἐπὶ ταῦτα ὅλα ὅπως πηγένετε τὸ ταχύ μὲ ὄλιγον τὴν νύκτα, καὶ δυνασδέετε ἥτοι ἐσνοχωρεῖτε ἐπὶ τῆς γῆς τὸς πτωχὸς, καὶ λέγετε πότε νὰ φθάσῃ ὁ μῆνας νὰ παραματδέσωμεν, καὶ νὰ ἀνοίξομεν τὰ ἀμπάριμας, καὶ νὰ κάμωμεν μικρὸν τὸ κουβέλι, καὶ νὰ μεγαλιῶμεν ταῖς μετράτζαις, καὶ νὰ κάμωμεν ζυγὸν ψεύτικόν, καὶ νὰ καζαντίσωμεν ἄσπρα διὰ τὸς πτωχοὺς, καὶ τὸς ὀρφανὸς καὶ ταπεινὸς νὰ τὸς βάλομεν ὑπὸ κἀπὶ τῆς ποδῶνμας, καὶ νὰ παραματδέσωμεν διὰ τὸ κἀθε

κάθε λογίς γένημα. καὶ ἄθλιε καὶ ταλαίπωρε
πλεονέκτα.

Μιχαὶς ἐν Κεφ. 5'. εἰ δικαιωθήσεται ἐν ζυγῷ
ἄνομος, καὶ ἐν μαρσίπῳ σάθμια δόλε ἐξ ὧν ἴ
πλετον αὐτῷ ἀσεβείας ἐμπλησαν. ἦγεν αἰίσως,
καὶ ἠθέλε δικαιωθῆ τινὰς εἰς ἄδικα ζύγη, καὶ εἰς
τὸ κοντὸ μωράτζο, ὅπερ ἔχει σὸ σεπέτι ἄπο τὰ ὀ-
ποῖα ψόβτικα ἐπλετίωσαν καὶ ἐγένησαν μὲ ἀσε-
βείαις καὶ παρανομίαις.

Καλὲ ἀνθρώπε, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον σὲ μαν-
θάνει μὲ τὸν κάλαμον τῷ Προφητῷ, καὶ ἄλλων ἐκ-
κλητῶν καὶ σοφῶν ἀνδρῶν, καὶ ἐσύ ποσῶς δεῦ σὲ
ἐγνοιάζει νὰ κάμης ἐκεῖνα ὅπερ ὁ Θεὸς σε λέγει,
νὰ ἀγοράζης ἴσια, καὶ νὰ πελήσης δίκαια, πῶς
ἔχεις νὰ κάμης ἄθλιε καὶ ταλαίπωρε, ὅταν ἔλθῃ
ὁ προανάρχος Πατήρ, καὶ ὁ σιναΐδιος υἱός, καὶ τὸ
πανάγιον πνεῦμα, ἡ Ἁγία Φίαις, θέλει νὰ σὲ
κείνη εἶναι παντοδύναμος Θεός, καὶ σὺ τί ἄπο λο-
γίαν ἔχεις νὰ τῷ δώσης; ὁ ὁποῖος Θεὸς σε εἶπε νὰ
μὴ πελήσης ἐξήκει, νὰ μὴ πάρης παραπάνω,
νὰ μὴ ἔχης δύο μέτρα, δύο ζύγια, δύο πῆχες,
καὶ δύο καβέλια, εἷνα δεξὸν νὰ ἀγοράζης, καὶ τὸ ἄλλο
δεξὸν νὰ πελήσης. Ἐπὶ τὴν τὴν μεμιασμένῳ μέ-
θοδον μὴ τὴν καίνης, δεξιὸν θέλεις ἔχει μεγὰ-
λλω ἐν ἔοπι, καὶ κατηγορίαν, ἐνώπιον τῷ Θεῷ,
καθὼς ἀπατόστε ὁμιλεῖ μὲ τὸ σῶμα τῷ προφητῷ-
τε, αὐτὸ τὸ δάκτυλον ὁ Θεὸς σε τὸ ἔκαμε δεξὸν νὰ

κυβερνηθῆς εἰς τὰ καλὰ ἔργα, καὶ σὺ τὸ ἀφιερῶ-
 νεις τῷ θεῷ, καὶ τῷ πνεύματι ἁγίῳ, ἄλλοτε
 πλακῶνεις τὸ ζύγι, καὶ ἄλλοτε τὸ κροτάρ ὑποκά-
 τω θεοῦ ναὶ συκωθῆ, καὶ θεοῦ ναὶ ζημιῶν ἡσυχίας τὸν ἀδελ-
 φόνμας καὶ ὁμοπιστόντα. ὁ αὐθούτηςμας ὁ Χριστὸς
 καὶ Θεὸς πατὴρ ὅλων, ὅλα τὰ ἔθνη ὑμῶν μᾶς καλεῖ,
 παρὰ ἔξω ὑποκατὰ τὰς τέρκας καὶ ἑβραῖους, καὶ τὰς αἰ-
 ρετικὰς, ὅσων τὰς θέλει θεοῦ ὑμῶν, καὶ ὁ μέγας Παῦ-
 λος ἀδελφὸς κράζει τὰς Γραικὰς, Ῥωμαίους, Δα-
 δέσκους, καὶ Μοχόβους, Βλάχους καὶ Βελγάρους,
 Φράγκους καὶ Φραντζέζους, Σπανιόλους, καὶ Μαλ-
 τεζους, Ἀλβανήτας, καὶ Ἀρμενίους, καὶ ἄλλα ἔθνη,
 τὰ ὅποια λογιᾶζω ὅτι τὰ ἠξούρετε, ἢ τὰ ἔχετε
 ἀρεκλήση. λοιπὸν ὅλοι ἀδελφοὶ εἴμεσεν, ὅλοι εἴσαν
 Θεὸν ἔχομεν, ὅλοι τὸν Χριστὸν Πατέρα, καὶ Θεὸν
 ἔχομεν, ὅλοιμας μίαν Πίσιν, μίαν Ἐκκλησίαν,
 μίαν Κοινωνίαν, εἷς Εὐαγγέλιον, εἷς Βάπτισ-
 μα, εἷς Σταυρὸν, μίαν Παρθένον Ἀγίαν, καὶ
 Μητέρα τῷ Θεῷ, εἷς μεγαλοδύναμον Θεὸν, καὶ
 κριτὴν τῶν ὅλων, καὶ καθὼς μᾶς ἐρμηνεύει ὁ Θεο-
 φώτιστος Παῦλος πρὸς Γαλάτας, Κεφαλ. 5. ε-
 δαφ. 10. Ἄρα οὕτως ἕως καιρὸν ἔχομεν, ἐργαζόμε-
 θα τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάντας, μάλιστα δὲ πρὸς τὰς
 οἰκείας τῆς πίστεως. καὶ ὁ Χριστὸς, ἑσείς δὲ ὅλοι ἀ-
 δελφοὶ ἐσεί, ὅλοι, εἷς πανμφίλιτον, καὶ γλυκύ-
 τατον Παράδεισον, λοιπὸν πᾶς δίδεις σκαρτζιο
 τῶ ἀδελφῶσιν, ὅπως γνέσασιν ἐπιπλοῦς εἰς ταῖς πα-
 ραγγελείαις τῷ Θεῷ, καὶ εἰς τὴν κερδοσυνίαν τῆς χώ-

ρας, ἢ τῷ σημαδῶρω, ἢ γουισιασῶ, καὶ μετὰ αὐτὸ
 τὸ ζύγι καὶ μέτρον ὅπῃ σὺ εἶπαι, μετὰ αὐτὰ νὰ πη-
 λῆς καὶ νὰ ἀγοράζῃς, ἀνθέλης νὰ ἰδῆς τὸν Θεὸν
 ἰλαρὸν, καὶ νὰ χαρῆς εἰς τὸν Παράδεισον. ἰδοὺ
 τῆς καπηλαῆς, ἢ γουισιασῶ, καὶ κρασποπέλιδες, καὶ
 μπακάλιδες, ἔχου μίαν τέχνην καὶ μηχανήμα,
 καθολικὰ τῷ σατανᾷ, τὰ μέτρα τῆς ἔχου ἴσια,
 καὶ σωσὰ, καὶ βελομῆρα ἄπο τῆς ἀσταταγμῆρον ἔξε-
 πασιῶ, αὐτοὶ βάνουσι τῶ κανάτα, ἢ τῶ ὀκτανῶ,
 ἢ ἄλλο μέτρον, καὶ τὸ γεμίζου μετὰ βιαῖον καὶ βρον-
 πώδη χύσιμον καὶ γεμίζει τὸ μέτρον μετὰ ἀφρόν,
 καὶ γίνεται ὡσπερ κημπές, καὶ παρόδους ἐν τῇ ἀ-
 ματῶ τὸ ἀδειάζει εἰς τὸ ἀγγεῖον τῶ πτωχῶ χει-
 ρισιῶ, καὶ κάμνω λογαριασμὸν εἰς καθὲ μέτρον,
 δίδει ἄπο ὅσα ἀπὸ ἔξι κη ἢ τὸ ὀλιγώτερον ἄπο
 3000 μισθῶ, καὶ πηλεὶ ὀκτὼ χιλιάδες κανάταις κρᾶσι
 τῶ χρόνῳ. ἰδὲ ὁ κλέπτης εἰς τῶ μέσῳ τῆς χώ-
 4000 ρας ὅπῃ ἐκλεψεν ἄπο τῆς ἀδελφείας χειρῶ
 νῶς, ἀπὸρα χιλιάδες πεσπερῶς, ἔξω ἄπο ὅσα κά-
 νει εἰς τὸ λάδι τυρῆ καὶ ἐλαιῶς, καὶ εἰς ἄλλα πα-
 ρόμοια. Κλέπτης βεβαίότατα εἶναι ἐπὶ τοῦ
 ἀνθρώπου, μᾶλλον νὰ τῆ εἰπέμεν ἀπάνθρωπον,
 καὶ αἰμοπότῳ. Κλέπτης εἶναι καὶ ἐκεῖνος ὅπῃ βᾶ-
 ρει εἰς τὸ λιπὸν νερὸν, καὶ εἰς ἄλλα φηγητὰ δόλον.
 Κλέπτης εἶναι καὶ ἐκεῖνος ὅπῃ κρύβει ἄπο τῆ
 σοφίαν. Κλέπτης εἶναι καὶ ἐκεῖνος ὅπῃ κρύβει
 ἄπο γονεῖς εἰς ἀδελφῶς. Κλέπτης εἶναι καὶ αὐτὸς
 ὅπῃ πέρνει ἄπο τῶ Ἐκκλησίαν καὶ Μοναστήριον,
 εἰς

εάν ὁ παροεσῶς δὲν ἠξώρει, ἢ οἱ σωφρονοῦντες οἱ
 Ἰερεῖς τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ὁ Κρατὶς ἐπὶ τῶν ἀ-
 ποφασίζῃ ἀδίκᾳ, καὶ πέρνει δῶρα, καὶ αὐτὸς Κλέ-
 πτης εἶναι καὶ παρανόμος. Κλέπτης εἶναι καὶ ὁ ἀκρι-
 βὸς, καὶ φυλάργυρος ὅπῃ δὲν κάμῃ ἐλεημοσύ-
 νῳ, κατὰ τὸν Προφήτην Ἀγγαῖον. Κλέπτης εἶ-
 ναι καὶ ἐκεῖνος ὅπῃ πέρνει πολὺ χάφορον ἀπὸ τῶν
 ἀσπρατῶν. Κλέπτης εἶναι καὶ ἐκεῖνος ὅπῃ δίδει τὰ
 ἀσπρατῶν, καὶ συβάζει τὸ γένημα τὸ μέτρον παρὸς
 ἀσπρατῶν ἐξῆντα, καὶ πέρνωνται τὸ πλεῖν ἀπὸ ἑκα-
 τόν, ὁμοίως καὶ ἐκεῖνος ὅπῃ πέρνει τὸ λαδί, καὶ τὸ
 λιναρί, παρὸς τὴν γνήν, τὸ ἀγοραζει ἀπὸ οἴα, καὶ
 τὸ πλεῖν ἀπὸ δύο.

Κλέπτης εἶναι καὶ ἐκεῖνος ὅπῃ εὔρει εὔριμα τι-
 νός, καὶ δὲν τῶν τὸ δίδει.

Κλέπτης εἶναι καὶ ἀδικητὴς ὁ παραβοκύρης ὅπῃ
 τζακίζει τὸ παράβητε θεληματικῶς.

Κλέπτης εἶναι καὶ ληστάρχης ὁ ἀρχιστράτηγος τῶν
 πολέμων, ὅπῃ δὲν δίδει σωσίω τῶν χαταταγμέ-
 νων πάγων τῶν στρατιῶτων.

Κλέπτης εἶναι, καὶ λύκος ἄρπαγος ὁ ἀρχων ὁ-
 πῇ συμφωνεῖ μετὰ τὸν σακελιάρη, ὅπῃ μαζώνει
 τὰ αὐθουτικά, καὶ βασιλικά δοσίματα, χατὶ
 ἔωγεν καὶ πίνεν τὰ αἵματα τῶν πτωχῶν.

Κλέπται εἶναι, καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ κρατῶν τὸν μι-
 θῶν τῶν δελοτάδων.

Κλέπται εἶναι, καὶ ζηλόφθονοι οἱ τεχνίται καὶ
 οἱ διδάτκαλοι ὅπῃ ἐπὶ δίδουσι μάθησιν τῶν μα-

Θητῶ, οἱ ὁποῖοι θέλωσ ἔχει τὸ Χεῖσὸν ἀντί-
μαχονὰ τὰς λέγει ὡ δ᾽ ἄλοι πονηροὶ.

Κλέπτῃς εἶναι καὶ αὐτὸς ὅπ᾽ εἶδαι σακάτικον
ζῶον τῷ χεῖσιανῶ. Κλέπτῃς εἶναι καὶ ἐκεῖνος, ὅπ᾽
κάμνει ὄρκον δὲ νὰ κερδέσῃ πολλὰ, καὶ παραβά-
τῃς τῷ νόμῳ εἶναι. Κλέπτῃς εἶναι καὶ ἐκεῖνος ὅπ᾽
παραμεξᾷ θεληματικῶς, καὶ εἶδαι ὀλιγώτερα
ἢ πέρνει περιεσώτερα. Κλέπτῃς τῶ κλεπτῶ, καὶ
λότῳ μίας δὲ βόλος, καὶ ἐναντίος τῆς Βασιλείας ἢ
τῷ Δεκόσ, ἐκεῖνος ὅπ᾽ κάμνει μονέδα, καὶν τε κα-
θαρά, καὶν τε ψόλτικα, καὶ ἐκεῖνος ὅπ᾽ τὰ πέρ-
νᾳ, καὶ ἐκεῖνος ὅπ᾽ τὰ κερδέει, ὅλοι Κλέπτῃς εἰ-
σὶ, καὶ τῷ δὲ βόλος εἶναι παραδομῆοι. Ὡ καλοί-
μα χεῖσιανοί, καὶ βαπτισμῆοι, μὴ γίνεσθε νὰ
ξώγετε ξένος κόπας, καὶ ξένᾳ ἴδροτα, ἀλλὰ γροι-
κᾶτε τὰ ὀπιθον ὅπ᾽ σᾶς ἐρμυλώσει τὸ Πνεῦμα τὸ
Ἄγιον, καὶ πάλιν δὲ Ἰεζεκιηλ τῷ Προφήτῃ ἐν Κε-
φαλαίῳ κ βʹ.

Μὴ γίνεσθε ἄρπαγες, ὡσεὶ λύκοι τῆς Ἀρρά-
βιας, ἀρπάζοντες ἄρπαγμα, ὅπως πλεονεκτῶ-
σι. Ἐσὺ το ἠξόλεις βέβαια πῶς αὔειον, με-
θαύειον ἔχεις νὰ δώσης τὸ τέλος τῆς τῆς ζῶης,
καὶ ἐδῶ δὲ ἀπομῆεις, κατὰ τὴν Εὐαγγελικὴν
φωνίαν, Γρηγορεῖτε καὶ προσδέχεσθε, ὅτι δὲν ἠξό-
ρετε τί χρόνος καὶ τί μῶας, ἔτε τὴν δόδομάδα,
μηδὲ τί ἡμέρα, καὶ ὥρα, ὅπ᾽ θέλω σείλει νὰ πά-
ρω τὴν ψυχίωσ. Λοιπὸν τί πλεονεκτᾶς ἀλο-
γημῆς χεῖσιανῆ; ἢ φυλαργυρίασ δόμοις ἐ-
δῶ,

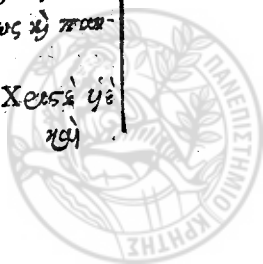
δὴ, καὶ ἡ πλεονεξία σου, καὶ οἱ ἄρπαγμοὶ θέλουσι
φορτωθῆναι ἀπάνω εἰς τὴν ψυχλήν σου, καὶ θέλει ταῖς
φέρνει εἰς τὴν δικαίαν καὶ φεικτὴν κείσιν τῆς παν-
τοδυναμίας τοῦ Θεοῦ, καὶ θέλουσι φανερωθῆναι ὅλαις
αἱ ἀδικίαις ἕξ ἑαυτῶν τῆς ψυχῆς σου, καὶ θέλουσι φω-
νάξῃ ὅλοι οἱ ἄρπαγμοὶ κόνησάν σου, καθὼς θέλει
μαρτυρίαν ἐναντίον σου ὁ Ἰερώτατος Δαβὶδ ἐν
Ψαλμῷ ρή. Γενηθήτωσαν ἐναντίον Κυρίου ἔξ-
παντός, καὶ λέγωντας δεῦρ ἐμεῖς ἐκτῆμα τετινῆς τῆ
ψυχῆς, ἀλλὰ μᾶς ἄρπαξε ληστρικῶς ἀπὸ ἀλλο-
τῶν χεῖρα, καὶ μᾶς ἔχει ὡς περ σκλάβος. Βλέ-
πεις, καὶ ἀκούεις ἀδικίαν, ὅτι ὡς καὶ αἱ ἄρπαγαί
σου θέλουσι κάμη ἀγωγὴν καὶ σὲ ἐνώπιον τῆ με-
γάλου κείσεως. Ὡς ψυχὴ ψυχὴ ἀχθῶς ἔχεις να
γλυτώσης; ἀπὸ πόσαις κατηγορίαις ὅπως μαρτυ-
ρῆσιν καὶ σὲ; κατὰ τὸν μέγαν Παῦλον, φοβερὸν τὸ
ἐμπιστεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος, καὶ ἐν Ψαλμῷ 5.
Ἀπόσπῃτε ἀπ' ἐμῶ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀ-
νομίαν. Καλὴ ἀνθρώπε, ἐγὼ σὲ βλέπω πῶς εἶ-
σαι χειριστὸς, σὲ θεωρῶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ
Θεοῦ, σὲ βλέπω πῶς πηγυρίζεις εἰς τὸν Πνεύμα-
τικόν, εἰς τὸ καλὰ κάμνεις. λοιπὸν ἔρατι ἀγα-
πᾶς τὴν ἀδικίαν, καὶ μαζώνεις ξένου κόπης, καὶ
λαβώνεις τὴν ψυχλήν σου, μὴ ἔλκη καὶ ὄμπια τῶ
πτωχῶν; κατὰ τοῖς Ψαλ. ὁ ἀγαπῶν τὴν ἀδικίαν,
μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν. ταῖς ὀπίσθεν παραγγε-
λείαις δεῦρ εἶναι κανονῶς Ἀγία, τῶ Πέτρῳ ἢ τῶ
Παύλῳ, ἢ τῶ Ἀγίῳ Βασιλείῳ, ἔρατι νὰ γνήσῃ ὁ Θεός

οικτίρμων καὶ συμπαθῆς πρὸς ἡμᾶς· ἀλλὰ εἶναι
ἐντολαὶ τῷ δόλογιτῷ, λέγω τῷ παντοδυναμῷ Θεῷ,
ὅπῃ τὰ εἶπε μετὰ αὐτὸ τὸ πανάγιον σῶμα, καὶ οἱ
Προφῆται καὶ Ἀπόστολοι ἡμᾶς τὰ ἔδωκαν, ἵνα καὶ
ἡξέδρωμεν κατὰ ταῖς παραγγελίαις τῷ Θεῷ, καὶ
να εἶναι ὁ φόβος καὶ ἡ ἀγάπητις πάντοτε εἰς ἡμᾶς·
μα, εἰὰν δὲν μετανοήμεν τὰ ἀφίκομεν ταῖς κα-
καῖστας πράξεσι, ταῖς ἀδικίαις, τὰ ἐπιστρέψω-
μεν τὰ ἕξια πράγματα, τὰ παρατήσωμεν τὴν
κρονοδοξίαν, καὶ μεγαλειότητα, αὐτὴ ὑπάρχει ἀ-
φενῆ αἰῶνος κολάσεως, καὶ τὰ ἐνδυθῆμεν μετὰ τὴν δό-
λογιμῶν ταπεινώσει, ἡ ὅποια εἶναι θυγατέρα
τῷ Θεῷ, τὰ φύγωμεν ἀπὸ ὅλα τὰ βλαβερά τῆς
ψυχῆστας, καὶ τὰ κάμωμεν ὅλα τὰ ἀγαθὰ τῆς
Σωτηρίαςτας, ἵνα μὴ λάμπομαίτη ὀϊχυ-
ρὸς κερτίς τὸ σααδίτη ἀπάνω τὸ κεφάλιμας, καὶ
τρυνώται τὸ δοξασίτη, καὶ ἐτοιμάσει ταῖς σαίταις
τας, φοβερίζοντάςτας, καὶ πέμποντάςτας εἰς τὴν
κόλασιν, καθὼς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον μᾶς δι-
δάσκει μετὰ καλαμον τῷ ψαλμῶδε Δαβὶδ ἐν ζ'.
Εἰὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ρομφαίαν αὐτῷ σι-
βάσει, τὸ πῆλον αὐτῷ ἐρέτεινε, καὶ ἠτοίμασεν αὐ-
τὸ, καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίματε σκόλη θανάτη, τὰ βέλη
αὐτῷ τοῖς καιομέτοις ἐξεργάσατο. Εἴποτες ἡξέδ-
ρω κατὰ πᾶς ἔχεις τὰ μετανοήσης, μα ποσῶς
δὲν σε θέλει ὠφελεῖ ἔτε μετάνοια, μηδέ τὰ δά-
κρυα, καθὼς ὁ Θεὸς ὁμιλεῖ ἐν τῷ ἁδῆ μετάνοια
ἐκ ἔσι, ἀλλὰ θέλεις ἀκῆση θείκην φωνίω, ἐγὼ
σᾶς

σᾶς ἐπαράγγειλα νὰ μὴ κληθῆσθε ὀξίκι, ἐγὼ
 σᾶς εἶπα νὰ μὴ ἀγαπᾶτε τὰ ἕξ ἀπαράγματα,
 ἐγὼ σᾶς εἶπα μὲ τὸ σῶμα τῆς Προφητῆς μου, νὰ
 μὴ ἀδικᾶτε, καὶ ἀγνοεῖτε ἴσο τον νόμον μου, καὶ
 μὲ τὸ ἐκλεκτόν μου Δαβὶδ, ἐν Φαλοῦδ. Εἶπα τοῖς
 παρανομοῦσι μὴ παρανομεῖτε, καὶ τοῖς ἀμαρταν
 νοσι, μὴ ἀμαρτανετε. ὄχ ὄχ πλεονέκτα, καὶ ἀδι
 κητὰ, κάλλιον νὰ μὴ εἶχες γεννηθῆ εἰς ἐστὸν
 τὸν κόσμον, παρά ὅτι μέλλεις νὰ κολαθῆς βα
 σανίζομενος εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον αἰωνίως, κα
 θὼς ὁ Κύριός μας παραγγέλλει εἰς τὸ Ἅγιον αὐτῆ
 Εὐαγγέλιον, Ματθ. Κεφ κβ. εἰσαφ. 13.

Τότε εἶπεν ὁ Βασιλεὺς τοῖς δούλοισι, δύναν
 τες αὐτῆ χεῖρας καὶ πόδας, ἄρατε αὐτὸν καὶ ἐκβα
 λετε εἰς τὸ σκοτὸς τὸ ἐξώτερον, ἐκεῖ ἔσται ὁ κλειθ
 μὸς, καὶ τὸ τελεξιμον τῆς ὀδοντίας, ἔσται εἰς ἐρετὸν τὸν
 πέλαγον, ὅτι δὴ ἀξιώθηκα νὰ σᾶς παραινήσω,
 νὰ μὴ κἀμετε τοιαύταις παρανομίαις καὶ ἀδι
 κηταῖς, εἴθε νὰ γλυτώσετε ἴσο τὴν ἐξουσίαν τοῦ
 πονηρῆ δαίμονος. Εἶδὲ καὶ ἐγὼ σᾶς ἐρμιώδιστα,
 καὶ πάλιν σᾶς λέγω, καὶ δὴ μὲ ἀκῆτα, ἔτε θέ
 λετε μὲ ἀρχεικῆση, ἀλήμονον εἰς ἐσᾶς. πῶς ἔ
 χετε ὑπάγειν εἰς τὰ ταμεῖα τῆς ἀδης, ἐκεῖ εἰς τὸ
 κύχια τῆς νοητῆς δράκοντος, ἐκεῖ ὅτι φοβᾶσθε οἱ
 μικροὶ ὄφιδες, εἰς τὰς πνευματικὰς ὀδόντας, εἰς τὸ ἀ
 χάρτησον σῶμα τῆς ἀτελεύτητης κολάσεως καὶ πικ
 ροτηνῆς παιδείσεως.

Μὴ γινώοιτο τῆτο ὦ Κύριός μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑἱ

καὶ λόγε τῷ Θεῷ τῷ ζῶντι, καὶ διὰ τὴν ἀγάπην τῆς
 Παρθένου, καὶ ἀμώμου Μιῆρός σου, ἐλέησον, καὶ
 ἀπλαγχνίσει τὸ πλάσμα τῆς χειρῶν σου. Εἰδὲ καὶ
 ἀγαπᾶς τὴν συγχώρησιν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐκ
 τῆς Ἁγίας αὐτῆ Μιῆρός καὶ Παρθένου, εἰπέ ταῦ-
 τα τὰ ἄσπερα σου χάρις, καὶ ἐπίσρεψαι τὰ
 ξένα.

Ἦχος, πλ.β'.

Ελέησον ἡμᾶς, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης
 ἡμῶν ἀπολογίας ἀπορουῦντες, ταύτῳ σοι ἴ-
 κησίων ὡς δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν,
 ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῆς δὲ ἀπλαγχνίας τὴν πύλιν αἰοῖξον ἡμῖν
 δὲ λογημῶν Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς σὲ μὴ ἀσο-
 χήσωμεν, ῥυθίημεν, διὰ σὲ τῆς πειρασίων,
 σὺ ἡ εἰρήσωπεια, καὶ ἡ ἐλπίς τῶ γένους τῆς χει-
 ρισίων.

Ἦχος, δ'. Εὐδοκας σημείωσιν.

Τὸν ῥύπον ἀπόσμιξον, τῆς ταλαιπώρου καρ-
 δίας σου, Θεοτόκε πανύμνητε, καὶ πάντα τὰ ἔσχα-
 ματα, καὶ τὰ ἔλκη ταύτης, τὰ ἐξ ἁμαρτίας, ἐνα-
 ποκάθαρτον ἀγνῆ, καὶ τὴν νοῦς σου εἴσωσον τὸ ἄσα-
 λην, ὅπως τὴν διωσείωνται, καὶ τὴν μεγάλῳ ἀντί-
 ληψιν, μεγαλιώω ὁ ἄθλιος, καὶ ἀχρεῖς ἰκέτης σου.

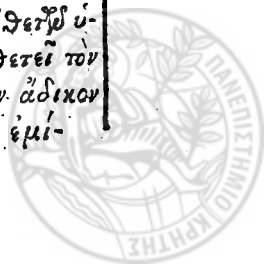
Κει-

Κεῖτ' ἰδὲ δίκαιότατον, ἀποκυσσάσα δέσποιναν
 τὸν ἀσώπως βιώσαντα, δυσωπῶ ἰκέτοδε, κατα-
 κεχειμένον, καὶ ἠπορημένον, ἐν τῇ μελλέσῃ φοβε-
 ρᾷ, κείσει Παρθενὴ μὴ κατακείνημε, σωτή-
 ρει δὲ τοῖς μέλλουσι, ἐκ δεξιῶν τῶν ἰσαδάι,
 ἐκλεκτοῖς δεῦρ' ἔλεος, καὶ παλλὴν ἀγαθότητα.

Ἐγὼ τῶρα ἀπόμεινα, καὶ ἔξέκοπικα, ὡσαύτ' ἡ
 βαρκοπέλα, ἀπὸ τὰ καράβια χωρὶς ἄρμυνα,
 χωρὶς κηπιά, δίχως τιμόνι, καὶ εἶμαι εἰς μεγά-
 λα κίνδυνα, ἀνάμεσα εἰς μίαν λίμνῳ, ἀγelo-
 μένῳ, καὶ ἀλλέως δὲν ἠμπορῶ νὰ κάμω, παρὰ
 θέλω νὰ τῷ ἀφήκω νὰ υπάγῃ ὅπῃ ὁ Θεὸς με δὲ-
 γάλῃ, ἄμποτες εἰς καλὸν λιμνιόνα, τὸ αὐτὸ
 παρθένω καὶ εἰς ἐτέρο τὸ βιβλιάριον, ἐγὼ ἄντας
 χυδαῖος ἀρεάμματος, καὶ ἀδιόρθωτα σρωμμένα, καὶ
 ἀλλέως δὲν ἠμπορῶ νὰ κάμω, παρὰ ἄς τελειώ-
 σω τὸν λόγον, καὶ ἄς δεχθῆ εἰς τὰς χωρικὰς, καὶ
 ὁμοίους, καὶ αὐτοὶ δὲν τὸν ἐδέχου, καὶ τῷ
 ἐρμηνεύσαντες ὡς ἔγραψα, καὶ θέλω γράψῃ, ἄς τὸ
 ἠξέδρου, ὅτι θέλω φανῆ φανεροὶ ἀποσάται,
 καὶ ῥέμπελοι τῷ Θεοῦ. Εἶδ' ἔτι καὶ αὐτοὶ μὲ ἀκούου
 τὰ γεγραμμένα, ἄς εἶναι βέβαιοι, ὅτι ἀκούου
 τὸν Χριστόν.

Καθὼς ἀποφασίζει ὁ ὕψος τῆ σαβαώθ εἰς τὸ
 κατὰ Λευκαῖν Εὐαγγέλιον Κεφ. ι. ἐδαφ. 16.

Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμὲ ἀκούει, καὶ ὁ ἀθετεῖ ὑ-
 μᾶς, ἐμὲ ἀθετεῖ, ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετεῖ, ἀθετεῖ τὸν
 ἀποσεύλαντά με. Φαλ. ρ. ἡ. Πᾶσαν ὁδὸν ἀδικῶν
 ἐμί-

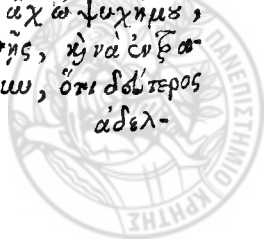

ἐμίσησα, μακρῶν ἀπὸ ἀμαρτωλῶν σωτήρια, ὅτι
τὰ δίκαιά ματαίωσεν ἢ ἐφυλάξατο. Ὁ ἀγαπῶν ἢ
πλάτων ἐδικαιώθησεται. Καὶ ὁ σοφὸς Σιρὰχ ἐ-
μίσησεν ἢ ψυχὴν πλάσιον ψεύτην.

Περὶ τῶν τριῶν ἀνδρῶν.

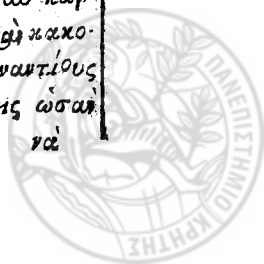
Α Πόπολλαῖς ἡμέραις ἢ χρόνους εἶχα κατὰ
νοῦν νὰ ἐμιλήσω ἐξ ἑπτακτύων τῶν τριῶν
ἄνδρες, μὰ δὲ λαβεία φερόμενος, ἐστέρθηκα εἰς
τὰ ὀπίσω, νῦν δὲ δεῦρο ἐμιλήσει περὶ τῶν τριῶν,
ἢ ἅς ἔχω συμπάδιον. Τρεῖς ἄνδρες ἐκλεκτοὶ ἢ
αἰδέσιμοι, τριῖς ὑπηρετῆται καὶ δούλοι τῆς Ἀγίας
τριάδος, τριῖς μαθηταί, ἢ ἐπιβραβεῖοι τῶν Χριστῶν,
ἢ οἱ τριῖς εἰς μίαν πίσιν, οἱ τριῖς ἀκαμπιαμόνοι
εἰς τὴν Ἀγίαν τριάδα, ἢ εἰς τὸν Χριστὸν τὸν ἀλη-
θινὸν Θεὸν, ἔχουσαν τὴν ἐλπίδα τῆς ὑποταξαμέ-
νοι, ἢ ἐπιχειρησῶν ἢ οἱ τριῖς εἰς μίαν Ἐκ-
κλησίαν, εἰς μίαν Σιώνταξιν, εἰς εὐὰν Καθόλου,
ναῖσκέ ἐτζι λέγω εἶναι, ἢ οἱ τριῖς ἀδελφοὶ γνή-
σιοι εἶναι, χήσιμοι, ἢ ἐκλεκτοὶ, ἢ εὐὰν Πατέ-
ρα ἢ Θεὸν ἔχον, τὸν Κυριόν μου Ἰησοῦν Χριστόν,
τὸν δι' ἡμᾶς σαυρωθέντα. Ἀχ ἂχ ὦ ψυχὴν,
πολλὰ σὲ ἀρέπει νὰ κατηγορηθῆς, ἢ νὰ ἐνβρα-
πῆς, ἢ περιεσώτῃς σὲ τυχεροῦ, ὅτι δεύτερος
ἀδελ-

ἀδελφός, ὅτι τὸς ἄλλους ἀνδρες ἐγὼ εἶμαι, καὶ εἰς
εἰς ἐμὲ τὸν πάλαινα.

Ἀδελφία εἶναι ἑία, Πρῶτος ἀρχιερός, δεύ-
τερος Πυθματικός, καὶ ἑίτας ὁ ἱερός, ἢ ἄς εἰπῶ
καλλίτερα, ὅτι ἐγὼ εἶμαι μεσιακός ἀδελφός,
καὶ τὸν ἀρχιερέα ἔχω Πατέρα, εἰς τόπον τῆς Χει-
σοῦ με, ἔδὲ ἱερέα Μητέρα, εἰς τόπον τῆς Εκ-
κλησίας με. Ἐγὼ δὲ ὁ ἄθλιος σημαπθέρων σε-
σαπισμῶν καὶ σκαλικιασμῶν. Ἀλήμανον εἰς
ἐμῶν, κλαύσατέ με Πατέρες με καὶ ἀδελφοί, θρη-
νήσατε μικροῖτε καὶ μεγάλοι τῷ ψυχῷ τῆς τει-
σαθλίε Νεκταεῖς. ὅτι εἰς πολλὰ ἐπιχειρήθη,
καὶ ἔτε μίαν ἐτελείωσεν.

Βλέπω ἑία ἀδελφία ἠγαπημῶν εἰς εἴνα δόγ-
μα, εἰς μίαν πίσιν, εἰς μίαν Ἀγίαν Ἐκκλησίαν
τῆς Χεισεῖς, μαζοὶ ψάλλουσιν, αὐτάμα δεξολογεῖν
τὸν ἐν τριᾷδι Θεόν, τὸς ξαναθεωρῶ ὁμονοιασμέ-
νες, πάλιν τὸς βλέπω εἰς εἴνα ἑαπέζη, χαίρον-
τας, διφραυόμενοι ψυχῆτε καὶ σώματι. Ὡς πολ-
λά πῆ διφραίνεται ἡ ψυχὴ με, εἰς τέτοια σεμνά
πρόσωπα, καὶ εἰς αὐτὰ τὰ γλυκύτατα λόγια,
ὅπῃ βγύνουσι ὅτι τὸ σώματος. Τόσον τὸς βλέ-
πεις ἠγαπημῶν, ὥστε φανταίεσαι, πῶς ὡσαυ-
τὴ δὲξιά τῶ ὑφίστα τὸς σκεπάζει, καὶ οἱ ἑίς να ἔ-
χου μίαν μόνυ ψυχῷ, καὶ μίαν μόνυ καρ-
δίαν. Ἀλήμονον εἰς τὸς ἑίς ἀθλίε καὶ κακο-
μοίρες, ἐπὶ τῷ αἵριον τὸς βλέπεις ὄναντίους
εἴνα πρὸς τὸν ἄλλον, πρὸς τὸς λογιαίεσαι ὡσαυ-
τα

νὰ ἐσκόπωνε, καὶ ἔχουε τὸ αἷμα ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἄλλου, καὶ
 ὁ ἄλλος τῷ ἄλλου, τὸ πῶς ἐναντιότητα, ὑπάγει
 ἐξ αὐτοῦ πρὸς τὸν ἄλλον, ὥστε ὄχι μόνον ὁ Θεὸς, καὶ
 οἱ ἐν τῷ κόσμῳ τὰς μισαῖ, καὶ τὰς κατηγορᾶ, ἀλλ-
 λά ὡς καὶ αὐτὸς ὁ ψυχοφθόρος ἄβολος φεῖται καὶ
 θαυμάζει, ὅτι λέγει ἐν τῷ ἄδῃ, οἱ μαθητὰδες
 με δευ ἔχου τὴν τὸ πῶς ἀλληλομαχίαν. Εἰ καὶ
 ἀλλέως αὐτὸς τὰς ὀνομάζω, Πατὴρ Υἱὸς καὶ Ἐγκόνι.
 Βλέπω τὸν υἱόν, ἤγου τὸν Πνευματικόν, ὅπῃ τὸν
 κράζεν νὰ ἐξαγορᾶσῃ μίαν ψυχὴν ἀπὸ τὰ χέ-
 ρια τοῦ ἄβολου, ὅπῃ τὴν ἔχει σκλαβομυλῶ τὸ-
 σκε χρόνος, καὶ αὐτὸς ἐκ ἔχει φόβον Θεοῦ, μηδὲ
 ἐν φόβῳ ἀνθρώπων, ἀλλὰ λέγει, ἄλογον δευ
 ἔχω, νύκτα εἶναι, λάσπαις, καὶ βροχαῖς εἶναι, καὶ
 δευ ἢ μπορῶ νὰ ἔλθω. καὶ ταλαίπωρε, ἐπεὶ
 εἶναι αἱ ἀλληλομαχίαις ὅπῃ κινεῖς πρὸς τὸν Πα-
 τέρα καὶ ἔγκονι, καὶ θανατῶνεις ψυχὰς ἀνθρώ-
 πων, καὶ ταῖς πέμπεις ἀμετανόηταις εἰς τὴν κό-
 λασιν. ὁ Χεῖρος σε λέγει, ποίμνε τὰ πρόβα-
 τὰ με. φύλαξε τὰ ἀρνία με, καὶ τὴν κοπάδα μου.
 Ἐσύ ἀπατόσσου ἐγύρεφες ἀπὸ τὸν ποιμεναρ-
 χίῳ τὴν φροντίδα, καὶ ἐπιχειρίθης νὰ φυλάξης
 ποίμνιον κειῶν, καὶ ἀμνῶν, ἤγου νὰ κυβερνᾶς
 κοινόβιον καλογεῖκόν, καὶ νὰ δέχεται βοσκητι-
 κῶς τὰς λογισμὰς τοῦ χυδαίων ἀρνίων, ἤγεν τῶ
 κοσμικῶν, καὶ πῶρα με λέγεις δευ ἢ μπορῶ, καὶ
 ἄλογο δευ ἔχω. Ἐπεὶ δευ εἶναι λογικῶς λόγια,
 ἔτε πνευματικῶς ἀπόκεισες, ἀλλὰ παρανόμου,

καὶ ἀσεβῆς ἀνδρὸς, λοιπὸν ὁ πνευματικὸς τυχεύει
 νὰ εἶναι πρόθυμος, καὶ ἄοκνος εἰς αὐτῶν τῶν
 θεϊκῶν καὶ σωτηριῶδων δόλοημερῶν ὑπηρεσίαν,
 καὶ ποτέ τε πλερωμῶν νὰ μὴ δειξῆ εἰς τὴν λόγους,
 μήτε μὲ χεῖρα, μήτε μὲ σῶμα, ἢ νεῦμα, καὶ τότε
 ὀνομάζεται ὁ πνευματικὸς, ὑπηρετὴς τῆς πανα-
 γίας πνεύματος. μὰ εἰὰν ὁ πνευματικὸς εἶναι πτω-
 χὸς, καὶ δὲν ἔχει τὰ πρὸς τὴν χεῖρα, πρέπει ἢ
 πολιτεία νὰ τὸν κυβερνῶν τὰ ἀρκετὰ χρειάζομε-
 να, ἐπεὶ τῶν τῶν πνευματικῶν ἐγὼ ζῆτῶ τῶν Ἁγίων
 τῶν δόχων, καὶ τὸν κηρύττω ἕξ ἰαφὸν τῆς ψυχῆς
 μου, καὶ ὕδην τῶν Παραδείσων. Εἶναι ὁ ἄλλος ἀν-
 δρας λέγω Πατέρας μου ἀρχιερέας, ἐναντίος πρὸς
 τὸν Πνευματικόν. ὁ Πνευματικὸς λέγει, μὴ κά-
 μετε ὄρκους, ὅτι εἶναι κέσμα, νὰ μὴ δέχεσθε ἀ-
 φορισμούς, ἕξ τῶν σωτηριῶδων, καθὼς μᾶς
 ἐρμήνευει ὁ Θεὸς Χρυσόσομος, ὅτι παρὰ τοῦ
 ὅταν ὁ ἀρχιερεὺς κάμνει τὸν ἀφορισμὸν, ἐν τῷ
 ἅμα ἀρπάζει ὁ μισάνθρωπος ἕξ βόλος τὸν ἀφο-
 ρισμὸν, καὶ τὸν κρατεῖ σαῖς ἀγκάλαις τε, καὶ κα-
 λὰ λέγει ὁ Θεὸς Χρυσόσομος. ὅτι ὁ ἀρχιερεὺς τὸ
 ἐξεχωρίζει ἀπὸ τῆς Χεῖρός, καὶ ὁ σατανᾶς τὸν ἀρ-
 πάζει, καλὰ λέγει ὁ χρυσοὺς τῶν γλωτταν, καὶ τὸν
 νοῦν, ὅτι ὁ ἱερεὺς μετὰ βίας τὸν ἐκάμει ὑὸν Θεῶν,
 καὶ ὁ ἀρχιερεὺς ὅπως ἔχει τὸ λύειν, καὶ τὸ δεσμεῖν,
 τὸν κάνει ὑὸν τῶν ἕξ βόλων. ὁ παπᾶς κάνει τὸν ἀν-
 θρωπον καὶ ἀρνίεται τὸν ἕξ βόλον εἰς τὸ ἅγιον
 βάπτισμα, ὁ δὲ ἀρχιερεὺς καὶ μέγας πριστικός,

καθώς κ' ὁ Χρ' τῷ παραγγέλλει, ποιῆμε τὰ πρό-
βατάμικ, ποιῆμε τὰ ἀρνιάμικ, ποιῆμε καὶ τὴν
ἐκλογάδαμικ, τὸν δίνει χεῖρας κ' πόδας, κ' τὸν
σὲλκει εἰς τὰ καταχθόνια τῆ ἀδελ, ὁ ἱερεὺς τὸν
ἐλάμπριμε μὲ τὸ ἅγιον μῦρον, κ' τὸν ἐθέωσε μὲ
τῷ θεῖαν κοινωνίαν, κ' τὸν ἐσησέ ζωηφόρον εἰς
τὸν Παράδεισον, ὁ δὲ ἀρχιερεὺς τὸν κάνει μελα-
νοφόρον, κ' συχάντερον, κ' τὸν πέραπει εἰς τὴν θα-
νατιφόρον κόλασιν. ὁ ἱερεὺς τὸν ἐπλωσον εἰς τὸ
ὄνομα τῆς ἁγίας τριάδος, ὁ δὲ ἀρχιερεὺς τὸν
ξεχωρίζει ἀπὸ τῷ Παναγίαν τριάδα. εἰς κον-
τολογίαν, ὁ ἱερεὺς σὲλκει τὸν χεισιανὸν εἰς τὴν
παντοδυναμίαν τῆς ἁγίας τριάδος, ὁ δὲ ἀρχιε-
ρεὺς ἀπρόχει κ' γκρεμνίζει τὴν χεισιανὸν εἰς τὴν
αἰώνιον κόλασιν, λέγω εἰς τὴν ὄξυσίαν τῆς ἑ-
κεφαλῆ δράκοιτος. βλέπω τὸν ἀρχιερέα γίρον-
τα εἰς μεικαῖς ὑπόθετες οὐκνηρόν, κ' εἰς μερει-
καῖς πρόθυμον, τὸν θεωρῶ λογιώτατον, τὴν ἑξα-
γιαυτιάζω γεαμματοφόρον, κ' ποσῶς δὸν θέλει
να ἀντίξῃ τὸ σῶμα να εἰπῆ λόγον Θεῶ τῶν χεισια-
νῶν. μόνον ἀφίνει τὰ πρόβατάμικ, κ' ὀρμίζουσι
εἰς τὰς βαρυκὰς τόπικ, κ' βδελιάζονται ὅλα, κ'
ἀλλὰ ἀφήσει, κ' πέρνουσι τὰ ὄρη, κ' ἀρπάζει τὰ
ὄλυκος, θύει καὶ ξισαίξει ἀνιλεῶς αὐτὰ, ἀπὸ
εἰνα μέρος τῶν βλέπω ταπεινόν, μεταβίας καὶ
κόπη συκῶνεται, εἰς τὸ ραβδίτικ ἀνεμπισμέ-
νος, ἀπὸ τὸ ἄλλο δὲ μέρος, τὸσον πρόθυμος, ὅπῃ
σὲ φαίνεται πῶς να εἶχε πτερὰ, συκῶνεται πα-
ρόν

ρούθους, χωρίς κανένα γογγισμὸν, χωρίς κα-
 κημπίση, χαρήμενος φορεῖ τὸ ὁμοφροεῖον τῆς, καὶ
 χωρίζει τὴς χριστιανῆς ἀπὸ τὸν Θεόν, καὶ τὴς σμί-
 γει μετὸν ἑξικέφαλον κέρβερρον, καὶ τὴς κάνει ἀν-
 τὶς τέκνα τῆ φωτός, δούλους καὶ βασανιστὰς τῆ σκοτίας.
 νὰ, βλέπετε χριστιανοί μου, δευ εἶναι ἐδῶ κόντρα
 καὶ ἐναντὶα σῶας πρὸς τὸν ἄλλον; τὸν ἱερέα δὲ τὸν
 ἐκράζου, καὶ τῆ λέγειν: Δέσποτα ἄγιε, κόπιασε
 νὰ βαπτίσῃς τὸ παιδί μου, καὶ αὐτὸς ἀποκρίνεται,
 δευ ἢ μπορῶ, δευ ἀδιαζω, ἔχω τὸ ἀργασήμεν.
 Δέλω νὰ ὑπάγω εἰς τὸ χωράφι μου, πάλιν ἔ πα-
 ρακαλεῖ, ἔτσι νὰ ἔχω τὴν διχλωσῆ ἔρχε νὰ βα-
 πτίσῃς τὸν ἀνεψιόν μου, ὅτι ὁ νενὸς ἄλλῶ φο-
 ραν δευ ἢ μπορεῖ νὰ ἔλθῃ, καὶ ἐγὼ εἶμαι ἔτοιμος
 εἰς τὰ χρειάζομενα, καὶ ὁ παπᾶς ποσῶς δευ πι-
 δεταί εἰς ταῖς πρεσβείαις τῆ πτωχῆ χριστιανῶ ,
 καὶ πάλιν ἄλλος ἕϊτος ἔχει μετὸ πολὺ κόπον,
 καὶ κράζει μετ' ἐλευεινῆς φωνῆς. Δέσποτα πρόφθα-
 σον, ὅτι τὸ βρέφος κινδυνεύει νὰ ἀποθνήσκῃ, καὶ
 κολαζόμενος, καὶ αὐτὸν τίποτες δευ τὸν μέλει,
 δευ εἶναι ἐπίτος ἐναντὶος τῆ Παππῆτις, καὶ τῆ Πα-
 ἔοςτῃ; ναι, ἀληθινὰ εἶναι, εἰς τὸ νὰ Βαπτίσῃ
 μετὸ λόγια, εἰς τὸ νὰ Στεφανώσῃ, καὶ εἰς τὸ νὰ κα-
 μῆ Ἀγιασμὸν καὶ Ευχέλαια μετὸ κόπης, εἰς τὸ νὰ
 Κοινωνήσῃ μετὸ βαρος, εἰς τὸ νὰ φαλῆ τὸν ἀπεθα-
 μῆνον μετὸ σκηράδα, εἰς τὸ νὰ Λειτουργᾶ κατε-
 τα, τὰ εἴνατε, καὶ τὰ σαραντὰ μετὸ ἀντιλογίας.
 ἐπίτος δευ εἶναι ἱερός, ἀλλὰ ἐλευεινῆς τῆ ἀγίαν

ἐπὶ τὰ σωόδων . τὸ δευτεγαγμῶν δίκαιον , δεῦν τὸ
 ζητᾷ μὴ εἰρήνης , ὅτι καὶ αὐτὸ τῷ δώσω οἱ πτωχοί
 αὐτὰ πάρη , ἀλλὰ γινώσκει ἅπαντα ἐπὶ χειρας , κα-
 λὰ ἢ ἔδωκεν τὸν παπᾶν , ὅτι ἔχει βασίνα , καὶ
 δοσῆματα βασιλικὰ , καὶ ἀρχιερατικὰ , καὶ ἔχει
 φιλίαις εἰς τὸ κεφάλιτε , μα καὶ οἱ πτωχοὶ τὰ
 ὅμοια ἔχου , ἀλλὰ μὴ εἰρήνης νὰ φυλάξης τὰ
 ἀρνίασα , καθὼς ὁ Χριστὸς σὲ παραγγέλλει , καὶ
 σὺ ἐπιχειρίδης . Ἀκασον ὡ γγόνι , ἐὰν δεῦν κά-
 μνης καθὼς σὲ ἐρμυδῶεν οἱ νόμοι , ἢ ἔδωκεν , ὅτι
 ὄχι μόνον ἀγῆκες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν τῷ Πατρὸς καὶ
 τῷ πάπῳ , ὅπως σὲ ἐρμυδῶσαν εἰς τῶν ἔξο-
 μολόγησιν , καὶ εἰς τῶν χειροτονίαν , ἀλλὰ θέ-
 λεις παραίβης καὶ τὴν μεγάλην βυλῆς Ἀγγελοῦ ,
 ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ Θεός σου .

Εἰρήνη ὑμῖν , καθὼς ἀπέσταλκέμε ὁ Πατὴρ ,
 καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς , καὶ τῷ εἰπὼν ἐνεφύσησε ,
 καὶ λέγει αὐτοῖς . λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον . ναὶ ,
 ἐλάβαμεν Πνεῦμα Ἅγιον , καὶ τὸ ἔχομεν κίολας .
 μα ἡμεῖς δεῦν κάμνομεν καθὼς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅ-
 γιον παροσάξει , ἀλλὰ τὰ ἐναντία κάμνομεν . Ὁ
 Πνευματικὸς εἰς τῶν ἔξομολόγησιν γινώσκει μι-
 δὸν , τὸ ὁποῖον εἶναι ἀχρημον καὶ ἀπεπέστατον
 ἔργον τῷ Πνευματικῶν , ὁ ἀρχιερὸς ἐν τῷ ἅμα
 δεῦν ὀλίγον τί , ἀφορίζει πῶς χριστιανός , καὶ τοὺς
 ἔξω κλησιάζει , καὶ τῷ εἶναι μισὸς χριστιανισ-
 μός . κάνει κάτι τί σφάλμα ὁ ἱερὸς , καὶ ὁ Ἀρ-
 χιερὸς τὸν κάμνει ἀργόν , εἰς τῷ εἶναι νόμος

Θεϊκός, ἢ Λαποσολικός. καὶ ἔσω ὡππερ ὁ ἔθνικός,
 καὶ τὸ, πείθεθε τοῖς ἡγεμῶσις ὑμῶν, μὰ καὶ τὸ
 μὲ δακρυοῖν. Ἀθλιε Παπᾶ, ὁ Ἀρχιερέας σε
 κανονίζει, σε ποροσάζει νὰ μὴ βαῖης ἐπιτᾶ ἀχι-
 λιον, καὶ σὺ βαῖεις; ὁ Ἀρχιερέας σε κανεῖ ἀρ-
 γόν, καὶ σὺ δὲν κρατεῖς τὴν ἀργητα; ταλαίπωρε
 δὲν ἡξόβρεις, ὅτι ὁ Ἀρχιερέας εἶναι εἰς τόπον
 τῆ Χεισεῖμα, καὶ Θεῖσα, καὶ σὺ ἀγνέεις ἀπὸ τῆ
 ἐντολήντε; Ἀλήμονον εἰς ἐσέ, κακόμουαλε. πῶς
 ἔχεις νὰ γλυτώσης ἀπὸ τὰς χεῖρας τῆ ἰχυρεῖ, καὶ
 μεγάλα Ἀρχιερέως; Ἀδελφοὶ καὶ Πατέρες, δὲν
 εἶναι ἐτῶτοι οἱ ἱερεῖς ἐναντίοι, καὶ ἀντικείμενοι εἰς
 ποροσ τὸν ἄλλον; ναί.

Μεῦ ἔσειλον ὁ Ἀρχιερέας τὸν Δημήτριον, δὲ νὰ
 τῆ δώσω μαρτυρικὸν γεῖμα, καὶ τὸν ἔησα ἐμ-
 ποροσεν τῆς Ἀγίας εἰκόνοσ τῆ δεσπότη Χεισεῖ, καὶ
 ἐξέταξα αὐτὸν καὶ τὴν σωήθειαν, καὶ ἀρέθη πα-
 σεικός, τὸν ἔβαλα δέ, νὰ ἀναγνώση ψαλτήριον,
 καὶ ἄλλα βιβλία, καὶ δὲν ἠμπόρει νὰ δεβάση. τὸν
 ἐδοκίμασα δὲ ψαλτήριον, καὶ ποσῶσ δὲν ἡξόβρε.
 τὸν ἐρωτῶ, ἀρεοικᾶ ὀλίγον τι Ἑλλωικά; αὐτὸς
 ἀπὸ μίας δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀποκεθῆ Ῥωμαῖκα.
 καὶ ἐγὼ τῆ εἶπα, τέκνον σύρε εἰς τὸν κελλαρεῖτῶ,
 νὰ βῶσ ψωμί, ὡστε νὰ σε γεῖω τὸ γεῖμα, καὶ
 ἔγραφα. Αὐθύντι δεσπότη σε ποροσκινῶ, καὶ ἐξέ-
 ταξα ἀκειβῶσ τὸν κύρ Δημήτριον, καὶ εἶναι καθα-
 ρὸσ δὲ τὴν Γερωσιῶν, πλὴν γεῖματα δὲν
 ἡξόβρει, καὶ ὅτι οὐδεὶσ καννε, καὶ τῆ τὸ ἐβέλωσα,

καὶ τὸ ἐπῆγε τῷ δεαπότῃ, καὶ τὸ ἀνάγνωσεν, ἀπέκει
 ἔβαλέτο εἰς τὸ μπερσαντῆ, πηγύων εἰς τὴν Ἐκ-
 κλησίαν δεὰ τὴν χειροτονίαν, καὶ φέρων τὸ ὑποψή-
 φιον ἔμπροσθεν τῷ δεαπότῃ, λέγει δὲ ὁ καλὸς ἀρ-
 χιερός, φερέτέ με τὸ μαρτυρικὸν γράμμα, κοι-
 τάζει σὺς τὸ ἄλλον, καὶ τίποτες δεὸ βλέπων, ὅτι
 τὸ γράμμα ἦτον εἰς τὸ τζέπη. λέγει ὁ δεαπότης, ἀ-
 φῆτε, ὅτι ἀπομεινὼ εἰς τὸ σπῆτι, καὶ ἐγὼ τὸ ἐδέξ-
 ασα. Ἄλλος ἀρχιερός παλαιότερος γράφει
 τῷ Πνευματικῷ, ἕξα αποφάσεως, ἀλλεως μὴν κά-
 μγς, ἀλλὰ αὐτῶ σέλνω τὸ Γιάνκο νὰ τῷ δώσης μαρ-
 τυρικὸν γράμμα, νὰ τὸ χειροτονήσω διάκον. Ἄλ-
 λος δὲ, πρῶτα συβάζεται, καὶ πέρνει τὰ ἄσπρατς,
 καὶ κάμνω ἔτοιμα τὰ τῆς χειροτονίας, καὶ τὰ τὸ ἀεί-
 σκ. ἔπειτα σέλνει τὸν ὑποψήφιον, νὰ ἕξομολο-
 γηθῆ, καὶ νὰ λάβῃ πνευματικῷ γράμμα. τί κά-
 μνει ὁ ταλαίπωρος ὁ πνευματικὸς, σέλωντας, μὴ
 σέλωντας, δίδει τὸ μαρτυρικὸν γράμμα. καὶ ὁ Ἀρ-
 χιερέας πλύνει τὰς χεῖρας μετὰ τὸ ὕδωρ τῷ ὑπο-
 ψήφισι. καὶ λέγειτε, ἐσὺ νὰ δώσης λόγον τῷ Θεῷ,
 καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ σὲ ἐμαρτύρησαν.

Ἄχ ἀφῶντι πανιερώτατε, ἐσὺ μετὰ τὸν ἕσειλες
 πρὸς ακτικὰ νὰ τῷ δώσω γράμμα νὰ χειροτονηθῆ,
 καὶ εἶναι ἔτοιμα ὅλα τὰ χρεαζόμενα, λοιπὸν, δεῖτε
 μετὰ τὸν ἐφορπῶνεις ἀπάνω εἰς τὸ ψυχλῶμα; ἐγὼ
 εἰς ἐπεὶ δεὸ ἔχω καμίαν ἁμαρτίαν. βλέπετε
 χριστιανοίμα, ὅτι ἐδῶ εἶναι μεγάλας ἀλληλομα-
 χίας, καὶ σκανδαλα ἔξω τῆς χριστιανοσύνης; ὁ

Πατήρ, καὶ υἱός, καὶ ἐγγόνι εἰς μεγάλην σύγχυ-
 σιν, ὥστε τὰ ὅσα ἔγραφα εἰς τὴν πρώτην τῆ λό-
 γου, ὅτι εἶναι ἠγαπημένοι, ὅλα ψέματα τὰ εἶ-
 πα, καθὼς καλὰ τὰ ἐγνωρίζετε ἢ ἀφροντίσας.
 Ἄπο τὸ εὐαγγέλιον φαίνονται ἐναντίοι, καὶ ἄπο τὸ
 ἄλλο, ὁμόγνωμοι, ὅτι δὲ κύνων τὸ θέλημα τῶ
 Χριστοῦ, ἀλλὰ τὰ ἐδικάτης, καὶ εἰς τὸ ἄπο τὸ καὶ
 ἐξίσταμαι, ὅτι κύνων πηγόνων τῶ Ἁγίων Πα-
 τέρων, καὶ τῶ Ἁγίων Συνοδῶν καὶ εἰς τὸ ἄλλο μέ-
 ρος, ὁμόγνωμοι εἰς τὰ κακάτης. Ἐγὼ ἠθέλα
 καὶ ἀγαπήσανα γράψω μαρτυρίας, καὶ κεφάλαια,
 ἐδάφια προφητῶν καὶ Εὐαγγελίας, Ἀποστόλων, καὶ
 ἄλλων θεοφόρων καὶ ἐκλεκτῶν ἀνδρῶν, καθὼς ἔ-
 γραφα καὶ ἄλλῃθεν. μα δὲ τὸ δέχομαι τὸ, ὡν-
 τας χυδαῖος καὶ ἰδιότης, νὰ φανερώσω εἰς τοιαύτης
 χησιμῆς, καὶ λογιστάτης ἕως ἀνδρας, οἱ ὅποιοι
 καλὰ ἠξόβουω ταῖς ἀπόδειξεις. Πάλιν ἐρώτησα
 ἄλλον ὑποφήτιον, τέκνον μου ὅρατί θέλεις νὰ γνήης
 παπᾶς; αὐτὸς ποσῶς ἀπέκρισιν δὲ μὲ δίδει
 τὸν δὲ περὶ ἐρωτῶ, καὶ μὲ λέγει, θέλω νὰ γνήης
 ἱερός. καὶ λέγωτε, καὶ τί ἀνάγκη εἶναι νὰ γνήης
 ἐσὺ παπᾶς, ποῖος ἀτόμεινε ἄβασος; ποῖα ἐνο-
 εἶα ἀτόμεινε ἔρημη ἀπὸ ἱερέα; ἐγὼ δὲ ὕστερα τῶ
 εἶπα, ἀς εἶναι, σὲ δίδω γράμμα νὰ γνήης ἱε-
 ρός. μα θέλω νὰ εἶσαι τέλειος, καὶ σωσὸς πα-
 πᾶς, ἐγκρατής, δὲ λαβῆς εἰς τὰ θεῖα, ἔξυπνος
 εἰς τὴν ἀκολαθίαν. αὐτὸς μὲ εἶπε, ναῖσκε, εἰς
 τὸς ὀρισμῆσσε. νὰ βαπτίσης, ναῖσκε. νὰ λει-

τεργᾶς, μὴ φόβος καὶ ἀγάπης εἰς Θεόν, ναῖσκε·
 ναὶ διδάξης τὸν λαὸν τῷ Θεῷ τὸν λόγον τῆ ἀληθείας·
 μάλις αὖ τὸν περὶ πίστεως εἰς Χριστὸν, καὶ Θεὸν τῶν
 ὄλων· ναῖσκε, ναὶ κηρύττης τῷ παναγίῳ, ὡς
 ἔσαν Μητέρα τῷ Χριστῷ, καὶ ἀληθῶς Παρθένον·
 ναῖσκε· ναὶ μὲν καταρᾶς τὰς χριστιανὰς, ἀλλὰ ναὶ
 τὰς ἄλογησας, ναῖσκε· καὶ ἄλλα παρόμοια τῷ εἴ-
 πα, καὶ εἰς ὅλα μὲν ἐπιχειρήθη, καὶ ἐγὼ τῷ ἔδωσα
 τῷ βεβαίωσιν, καὶ ἔγινε παπᾶς, μὴ δὲ ὀλίγον
 καιρὸν τὸν βλέπω ὀκνηρὸν εἰς τῷ ἀκολουθίαν
 τα, ἀμελῆ, εἰς τὸ ναὶ ἐρμηνεύσῃ τῷ ποιμένι τα·
 ὅλη νύκτα ξάγει καὶ πίνει· χωρεῖ ναὶ διαβάσῃ τὸ
 κανόνα, τὸ, ἄρτον ζωῆς· Ἐπὶ τὴν αὐραὸν ὑπάγει
 σκοτισμὸς, καὶ ἄβυσσος ὑπὸ τῷ πολυπο-
 σίῳ· σεβόμενος τῷ Ἐκκλησίῳ καὶ λειτουργῶν, ἰδὲ,
 δεῦν εἶναι ἐπὶ τὸ ἐναντίον τῷ Πατρὶ καὶ τῷ πάππυ-
 του; Τῷ εἶπα ἀλήμονον εἰς σέ, ὅτι δι' ἄλλο δεῦν
 ἔγινε παπᾶς, παρὰ δια τῷ πρωτοκαθεδρείῳ,
 ναὶ ἀπανωκάθεσαι εἰς τὸ ξάπτεξ· ναὶ σέ προσυ-
 κώσῃ ὁ κόσμος, ναὶ ἄλογα μὴ παρρησίας καὶ
 ἀλαζονίας, ναὶ ἀρπάξης ὁποῦ ἔσαν καὶ ἄλλων καὶ ναὶ
 καζαντίσης, καὶ δεῦν ἔγινε δια τῷ ψυχλῶσου,
 καὶ δια τῷ σωτηρίῳ τῶν ἄλλων, ἀλλὰ δια σκαύ-
 δαλα, ναὶ πηγῆς καὶ ναὶ ἐνοχλᾶς τὰς πτωχὰς,
 καὶ ἀλαβεῖς ἱερεῖς·

Ὁ Πνευματικὸς συγχίζει ὅλον τὸ κοινόβιον,
 πολεμᾷ δια ἀγνήτη γέμμος, χωρεῖ ναὶ τὸν ἐθέ-
 λεν· παραττεῖ καὶ ἀνακαπώνει ὅλλω τῷ ἀδελφότη-
 τητι·

πιται. φορεῖ αὐτὸ τὸ μακρὺ πλατόρασσο, τὸ ὁποῖον
 εἰάν το εἶχαν ἐπταὶ πτωχοὶ στρατιῶται τὸ ἔκαναν
 παβιῶνι. πηγυεὶ εἰς τὸν ἀρχιερέα καὶ εἰς τὰς ἀρ-
 χοντας, ἢ καὶ τὸ χειρότερον εἰς τὰς ἀγαθούς, δε-
 νὰ λάβη τὴν ἔξοσίαν λησεικῶς. δεῦ εἶναι τῆτος
 ἐναντίος; ναίσκε, ἐναντίος εἶναι. Οἱ πάππος δὲ
 πορὸ τῆ νὰ τὴ ζητᾶ ἢ ἐπαρχία, κάμνει κάθε μέθο-
 δον, καὶ δέισκει ἀσπρα ἐδικάτε, καὶ ἄλλα ξένα, καὶ
 τὰ σέλνει τῶ σελταν, ὕσερα δὲ, ὅταν ἔλθῃ ὁ και-
 ρὸς τὸ χειροτονίαςτε, λέγει ἐγὼ δεῦ εἶμαι ἄξιος
 νὰ γυνῶ τοῖςτος μέγας ποιμὴν εἰς τόσαις χιλιά-
 δες πορόβατα. βλέπετε χριστιανοίμε, τῶ τειῶν
 ἀνδρῶν πανεργίαις μεγαλότατες. ἀχὰχ. εἰάν
 ἔβλεπα ἔξοσίαν χριστιανικῶ, ἢ ἔδωρα καλά νὰ
 γράφω, καὶ ἄλλα νὰ ὁμιλήσω. μὰ δεῦ ἄποκοτῶ
 ὅτι αὐτοὶ οἱ φεῖς συγχισαί, εἶναι ἀκαμπισμῶρι
 εἰς τὸν σελταν μεχμέτι, καὶ μετὸ τῶλεπανίτε εἶ-
 ναι ζωσμῶρι, μοναχὰ ἀς σιωπήσω.

Εἰ γὰρ δεῦ λέγω δεῦ ὅλος, ἀλλὰ δεῦ ἐκείνος ὁ-
 πᾶ εἶναι ὡς εἶπα, καὶ μόνον δεῦ τῶ φῖων. εἰ δὲ
 τῶ καλῶν θέλω τὴν δὲ χλιῶτες, λέγω ἀπὸ τὸν
 Πατέρα ζητῶ συγχώρησιν. ἀπὸ τὸν υἱὸν δὲ χλιῶ.
 Ἀπὸ δὲ τὸ ἐγκόνι, δὲ λογίαις. εἶπα νὰ μὴ σας
 γράφω μαρτυρίαις. μὰ φοβᾶμαι νὰ μὴ τὸ πάθῶ
 ὡσαν ἐκεῖνος ὁ ὄνειρος δᾶλος.

Ἀδελφοί, εἰάν καὶ ποροσληφθῇ ἀνθρώπος εὐτι-
 μι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνύματικοὶ καταρ-
 τίσετε τὸν τοῖςτον, ἐν πνύματι φρασίτης. σκο-

πῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. ἀλλήλων τὰ βάρη βασάζετε, καὶ ἕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τῶ Χριστοῦ.

Ματθ. Γ' μεις ἐς τὸ ἄλας τῆς γῆς, ἐὰν δὲ τὸ ἄλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἀλιθῆσεται; εἰς ἕδρην ἰχθύος ἔτι, εἰ μὴ βληθῆναι ἔξω, καὶ πατεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου.

14. Γ' μεις ἐς τὸ φῶς τοῦ κόσμου.

16. Οὕτω λαμφάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τοῦ ἀνθρώπου, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Κεφ. 5'. Εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστὶ, τὸ σκότος πόσον;

Μάρκ. 9. 50. Καλὸν τὸ ἄλας, ἐὰν δὲ τὸ ἄλας ἀναλον γίνηται, ἐν τίνι αὐτὸ ἀρτύσετε; ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς ἄλας, καὶ εἰρωσθετε ἐν ἀλλήλοις.

Λουκ. 14. 34. Καλὸν τὸ ἄλας, ἐὰν δὲ τὸ ἄλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἀρτυθήσεται; ἢτε εἰς γλῶσσαν, ἢτε εἰς κοφίαν εἶναι καλὸν.

Ἐρόνησα τὰς ἑξὶς Εὐαγγελιστριάδες, καὶ τοὺς ὄνδικα εἰς μίαν συμφωνίαν, τὸν δὲ Ἰωάννην ἄλλης λογίης. μα λογιᾶζω, καὶ οἱ τέσσαροι, εἰς ἑμᾶς τὰς ἑξὶς κακοκεφαλὰς κρέουσι.

Ἰωάν. 1. Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, εἰς τὴν αὐλήν τοῦ προβάτου, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτει ἐστὶ καὶ ληστής, ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς

θύρας, ποιμὴν ἐς τὴν προβάτων.

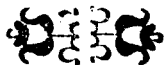
Ἄν εἶναι δυνατὸν ὅσον εἶναι εἰς τὴν δυνάμιν
 σας νὰ εἰρηνώσετε με' ὅλης τῆς ἀνθρώπου, ὁξό-
 χως με' τῆς βαπτίζουμένης.

Ζητᾶτε εἰρηνῶν, ἀντάμα με' ὅλης, καὶ τῆς ἁγί-
 μόν, χωρὶς τῆς ὁποίων καρτίας δὲν θέλει ἰδῆ
 τὸν Κύριον.

Φεῦγε ταῖς ἐπιθυμίαις ταῖς νεωτερικαῖς, καὶ
 ἀκολέθα τὴν δικαιοσύνην, τὴν πίσιν, τὴν ἀ-
 γάπην, τὴν εἰρήνην, ὅμῃ μετ' ἐκείνης ὅπῃ ἐπι-
 καλοῦνται τὸν Κύριον με' καθαρὰν καρδίαν.

Καὶ ὁ δῶλος τῶ Κυρίου δὲν ἄρκει νὰ μάχε-
 ται. ἀλλὰ νὰ εἶναι παῖς εἰς ὅλης, διδακτικός,
 καὶ ὑπομονητικός εἰς τῆς κακίας.

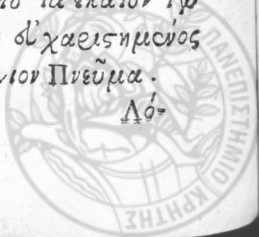
Διὰ νὰ γινῆτε ἀκατηγόρητοι καὶ ἄπλοῖ, τέκνα
 τῆ Θεοῦ καθαρὰ, εἰς τὴν μέσῃ τῆς σχολιας καὶ
 τῆς διεσραμμένης γενεᾶς. ἀναμεταξὺ εἰς τοὺς ὁ-
 ποίας λάμπετε ὡσαύ φωσῆρες εἰς τὸν κόσμον.

Εὼς ἐδῶ ἐκατάκεινα, καὶ κατηγορῶσα τοῦ
 λόγου, μετὰ τῶν βῆεις ἀνδρες, λέγω με-
 τὸν Πατέρα καὶ Ἐγγόνι, νῦν δὲ θέλω ὁμιλήσῃ
 μετὰ πολὺ θάρρος εἰς ὅλους ὡς γνήσιος υἱὸς τοῦ
 Πατρὸς μου. ἐγὼ αὖ κατὰ νὰ εἶμαι ἀνάξιος εἰς ἐ-
 τῆτι τῶν θεϊκῶν ἐπισασίαν, μὰ μίαν φοράν
 ὅπερ ἐβρέθηκα εἰς ἐτῆτον τὸν κανόνα, ἀλλ' ἔως δὴ
 ἠμπορῶ νὰ κάμω, μόνον παρακαλῶ τὸν Χριστόν
 μου, καὶ Θεὸν τῶν ὅλων, νὰ με φωτίσῃ, καθὼς πα-
 λαιόθεν τὴν ἀρεμμάτων μαθητῆς. καὶ αὖ εἰς τό-
 στω θεϊκῶν καὶ μεγάλων χάριν βέβαια ἐγὼ νὰ
 εἶμαι ἀνάξιος, καὶ τὸν παρακαλῶ τὸ δέκατον τῶν
 Ἀποστόλων, ἄς πέμψῃ εἰς ἐμένα. μὰ καὶ τῆτο πο-
 λὺ εἶναι εἰς ἐμένα τὸν ἑναγῆ, καὶ πάλιν παρακα-
 λῶ τὸν ἀποστόλον Πατέρα, καὶ τὸ Πανάγιόν του
 Πνεῦμα, ἄς σείλῃ εἰς ἐμέ διὰ τὰ ἑκατὸν τῶν
 Ἀποστόλων μία αὔρα, καὶ εἶμαι ἀχαιρεσημένος
 καὶ δοξάζω Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἄγιον Πνεῦμα.

Λό-

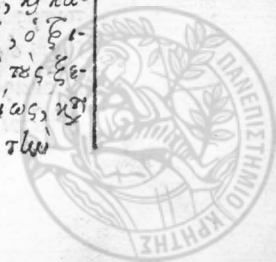

Λόγος κατηγορητικός μὲν πρὸς τοὺς μὴ
 Φοβιμένους τὸν Θεόν, ἐπαιμητικός
 δὲ πρὸς τὰς δούλαβεις.

Εὐλογημένοι χριστιανοί, ἔχω καμπόσον και-
 ρόν, ὅπῃ φαντάζομαι μὲ χυδαῖκόν λογισ-
 μόν, ὅτι νὰ εἶναι δύο Θεοὶ, σῆας ἐν τῷ ἔρανῳ, καὶ
 ὁ ἄλλος ἐν τῷ ἄδῃ, καὶ θῶς εἶδα μερικὸς ἀνθρώ-
 πους εἰς πολλὰς τόπας, μάλιστα εἰς τὴν ἐδικλῶμου
 Πατείδα. Εἶναι οἱ περισσώτεροι τῆν ἀνῶν ὅπῃ ἔ-
 χαν Θεόν, τὸν Χειτὸν καὶ Κῆμα, ὁ ὅποιος Θεὸς ἔ-
 χει τὸν ἔρανόν θρόνον, τὴν δὲ γῆν ὑποπόδιον,
 καὶ οἱ ὀλιγώτεροι τῆν ἀνῶν, ἔχαν θεὸν τὸν ἁβ-
 βολον, ὁ αὐτὸς κατοικᾷ εἰς τὸν σκοτινώτατον ἄδῃ,
 εἰς τὰ ταμεία τὴν ἀτελοσύτην παιδείσεως. Ἐκεῖ-
 νοὶ δὲ ὅπῃ ἔχαν τὸν Θεόν ἐν τῷ ἔρανῳ, κάμνουσι
 τὰ ποροάγματά τε, μὲ τὸ νὰ ἐλπίζουσι καὶ νὰ ὑπά-
 γων εἰς ἐκεῖνο τὸ ἀνεκλάλητον φῶς, ἵνα νὰ χαρῶν
 αἰτήματα εἰς τὴν Παράδεισον, μὲ σεφάνης λαμ-
 πρῆς καὶ χαριτωμένους.

Καὶ ἐκεῖνοὶ ὅπῃ ἔχουσι τὸν Θεόν εἰς τὰ κα-
 ταχθόνια τῆ ἄδῃ, καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῆ πυρός, καὶ κά-
 μνουσι τὰ θελήματά τε ὅτι ἐκεῖ τὸς καρτερεῖ, ὁ ἕρι-
 κέφαλος δράκων μὲ νύχιά τε ἀνοικτὰ, νὰ τὸς ξε-
 χίση, καὶ νὰ τὸς καίη ἐκεῖ εἰς τὸ πῦρ αἰωνίως, καὶ
 τῶν

τὴν δὲ ἀγγελικὴν φωνὴν . Φθίγγετε ἀπ' ἐμῶν οἱ κα-
 τραπενοὶ εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰάνιον . Καὶ μίαν φοράν
 ὅπῃ ἔκαμαν τὰ θελήματά τε , θέλει νὰ τὴς ἀγκα-
 λιάσῃ φιλῶντας , καὶ νὰ τὴς ἐνδύσῃ κόκκινα φορέ-
 ματα , λέγω μετὴν φλόγα τῆς πυρὸς . καὶ ποῖοι εἶ-
 ναι ἐκεῖνοι ὅπῃ ἔχουσι τὸν Θεὸν εἰς τὰ κατώτερα
 μέρη τῆς κολάσεως ; Εἶναι ἐκεῖνοι ὅπῃ γυροῦσι τῆ
 ἔξοσίαν καὶ αὐθεντίαν , καὶ νὰ σταθῶν κριτάδες ,
 χωρὶς νὰ τὴς θέλει ἡ χώρα καὶ ἡ πολιτεία . Εἶναι
 καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ δίδουσι , καὶ φερτζάρην ἅπαντα διὰ
 τὴν ἔξοσίαν . Εἶναι ἐκεῖνοι ὅπῃ δὲν κείναι ἴσια ,
 καὶ δὲν ληποφασίζουσι δίκαια . Εἶναι καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ
 γυροῦσι ἀφορμαῖς καὶ σκαῦδαλα , καὶ δὲν θέλουσι
 νὰ κάμωσι ἀγάπαις . Εἶναι καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ φέρ-
 νουσι βασιλικὰς ἀνθρώπους , καὶ ζημειῶνται τῆ
 χώραν , καὶ τὴν πτωχολογίαν , καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ ἦτον ἢ
 ἀφορμητὴς , καὶ ἐγένοντο ἡ αιματοχυσία . καὶ δὲν ἀ-
 γροικᾶτε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ὅπῃ σᾶς διδάσκει ,
 ἢ ἂς εἰπῶ σαφέστατα τὸν Χεῖρὸν , Γενέσεως ἐν
 Κεφ Θ' . ; καὶ Ἐκ χειρὸς ἀνθρώπου ἀδελφῆ ἐκζητή-
 σω τὴν ψυχὴν τῆς ἀνθρώπου . καὶ ὁ Ἐκ χέων αἷμα
 ἀνθρώπου , ἀπὸ τῆς αἵματος αὐτῆς ἐκχυθήσεται .
 ὅτι ἐν εἰκόνι Θεῶν ἐποίησα τὸν ἀνθρώπον .

Οὐαὶ ταλαίπωρε φονέα , πῶς ἔχεις νὰ γλυ-
 πώσῃς ὑπὸ τῆς μεγάλου κελῆν καὶ Βασιλέα τῶν ὀ-
 λων ; ὁ ὅποιος μέλλει νὰ γυρῆ εἰς ἐσθῆνα ἀντίδικος
 καὶ ἐνάγωγος διὰ τὴν ψυχὴν ἐκείνην τῆς σκοτομυρίας .
 Εἰ τῆτοι εἶναι ὅλοι μαθηταὶ τῆς διὰ βόλας , ὅπῃ πο-

λεμῶν, καὶ ἐμπόρου λισεικῶς, καὶ γίνονται ἄρ-
χοντες.

Ταλαίπωρε ἀνθρώπε καὶ κακόμυαλε, τί ἔχεις
ἐστὶν νὰ κάμῃς μετὰ τὸ δίκονμα σπῆτι; ἢ ἀφεντίαςα
εἰς τὸ σπῆτιμα, εἴα λιθαράκι, ἢ μία κεραμίδα
δὲν ἔχεις βάλῃ. λοιπὸν δεῖστί σφίγγεσαι νὰ μοῦ
ζήνης ἀφεντίαςα σανικῶς. τῶτο εἶναι μία μεγάλη
σπερλαμάδα. εἰάν ἐγὼ μόνος δεύσε δέχομαι
δεῖσθαι ποροεσόν, πόσο μᾶλλον οἱ πολλοὶ δεύσε κατα-
δέχονται; λοιπὸν εἰάν σέ θέλωσι ὅλοι μετὰ εἰ-
ρῶνης, ἔμπα. εἶδὲ με ἀφορμαῖς, καὶ σκανδάλα
φυλάγῃς, ἔβαβίξε χέρι, καὶ μὴ ἐμπῆς, δεῖστί κα-
μία ποροκοπή δὲν θέλει εὐγῆ ἀπὸ τοιαῦτα ὀφ-
φίλια.

Εἰ γὰρ ἔκτισα τὸ μισὸ μονασῆρι, εἰς τὸν καιρόν-
μα ἀποκτίσα χωράφια καὶ ἀμπέλια, Σταυρὸς, καὶ
Εὐαγγέλια χρυσᾶ, καὶ ἄλλα ἱερά σκεύη, καὶ εἰς
κοντολογία, οἱ μοναχοὶ περισσότεροὶ ἀπὸ τήμε-
να κερμεσῶσι, καὶ ὁπόταν ἠθέλησαν με εὐγαλιαν
ἀπὸ τὸ ἡγεμνίον, καὶ ἀπὸ τὸ κελλίονμα, ὅπως τὸ
ἔκτισα ἀπατόσμα, καὶ ἀφορμὴ τῶ σκανδάλας, καὶ
ζημία τῶ μοναστηρίου δὲν ἔκαμα, καὶ πάλιν ὁπό-
ταν ἠθέλησε τὸ κοινόβιον με ἔβαλιαν ποροεσόν.
βλέπε καλὴ ἀνθρώπε, καὶ νόησον, ὅτι ἐγὼ εἰς
ταῖς ἐδικαῖς οἰκοδομαῖς καὶ κόπυς δὲν ἔκαμα
σύγχυσιν, ἀλλὰ ἔβαβήθηκα κατὰ μέρος. πό-
σο μᾶλλον ἢ ἐντιμότητας πρέπει νὰ συρθῆς εἰς
τὰ ὀπίσω; νὰ λείψῃς ἀπὸ τὰ σκανδάλα δεῖστί νὰ
μὴ

μὴ πῆσθ' ἀπάνωσθ' ἐκεῖνος ὁ κανόνας ὅπῃ δίδει
 ὁ Χειρὸς. Οὐαὶ καὶ, ὁ ποιῶν τὸ σκαῦδαλον. εἰδὲ
 καὶ γνωρίζεις τῷ λόγῳσθ' ὅτι εἶσαι ἄξιος, νὰ κυ-
 βερῆς κατὰ Θεόν, καὶ σὲ ἀγαπᾷ ἡ πολιτεία, καὶ
 σὲ παρακαλῶν ὅλοι οἱ πτωχοὶ, καὶ ἡμπορεῖς νὰ
 κάμῃς καλὸν τῆς χώρας, καὶ διάφορον τῶν πτωχῶν,
 ἔμπα, καὶ καλὰ κυβέρνα, σὲ λέγω.

Ὁ Θεὸς εἶναι Θεὸς τῶν ὅλων, ὁ Θεὸς εἶναι ὅπῃ
 θεωρεῖ τὰ πάντα, ὁ Θεὸς εἶναι Θεὸς ποιητῆς οὐ-
 ρανῆ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων, Θεὸς εἶ-
 ναι ὁ Κύριός μ' Ἰησοῦς Χειρὸς, ὁ πλάσσης μ'ε, καὶ
 κερτῆς τῶν ὅλων.

Λοιπὸν ποῖοι εἶναι τῷ Θεῷ; οἱ πολλοί; ναί σ-
 κε. καὶ ποῖοι εἶναι οἱ πολλοὶ τῷ Θεῷ; εἶναι οἱ πτω-
 χοὶ; ναί σκε. Τὸ λοιπὸν οἱ πτωχοὶ ἔχουσι Θεόν;
 Ναί σκε. καὶ οἱ κακοὶ πλῆσσιοι, καὶ οἱ πισταταί-
 δες, Θεὸν δευ' ἔχουσι; ναί. καθὼς εἶπα, ἀλλὰ ἔ-
 σαταναὺ ἔχουσι δευ' Θεόν. Καὶ αὐ' εἶχαν Θεόν, ἔ-
 θεωρεπε νὰ κάμωσι τὰ τῷ Θεῷ. Εἰ αὐ' εἶχαν Χειρὸν,
 ἐτύχενε νὰ κάμωσι καθὼς ὁ Χειρὸς οὐρίζει. Εἰ αὐ'
 εἶχαν Εὐαγγέλιον, χρεῖα εἶναι νὰ ἀκέσωσι τὴν
 φωνὴν τῷ ἱερῷ Εὐαγγελίῳ. Εἰ αὐ' ἔχουσι Προφή-
 τας, ἔθερεπε νὰ τῆς χροικοιῶν. Ἄν' ἔχουσι σωό-
 δες ἐπὶ τῇ Πατέρᾳ β' λ'. ἔθερεπε νὰ κρατῶν τοὺς
 κανόνας τῆς, αὐ' ἔχουσι Νόμον, καλόν τῆς εἶναι νὰ
 κάμωσι τὰ ἐν τῷ νόμῳ. Εἰ αὐ' ἔχουσι Σταυρὸν, ὡς
 χριστιανοί, ἔθερεπει νὰ κάμωσι ἐκεῖνα ὅπῃ εἶπεν ὁ
 ἐπὶ Σταυρῷ κερφωθεῖς. Εἰ αὐ' ἔχουσι ἀπλάγχνα

ἐλεημοσυϊῆς, πρέπει νὰ δακρύσεν, διὰ τὴν πτω-
χείαν τῆς πολλῶν, καθὼς τῆ Χειρὸς διγῆκαν καὶ
ἀνάβλυζεν διὰ τὸ πανάχραντον αὐτῆ σῶμα πρῶ-
τε βρύσαις ἐλέας, ἤγουσ πρῶτε Πληγαῖς, μετὰ τῆς
ὁποιαῖς ρανίδες ξεπλυώνται ὅλαις ἢ ἀμαρτίαις
τῆς εἰς αὐτὸν πισδόντων. Ἐὰν εἶναι θεῖοι βαπ-
τισμῆροι, ἔπρεπε νὰ κάμην τὰ λόγια τῆ ἐν ἰορ-
δανῇ βαπτισθέντος.

Ἐὰν εἶναι ἐξομολογῆμῆροι, καὶ μεταλαμβάνον-
τες τὰ ἄχραντα μυσῆρια, καὶ εἶναι σεφανωμῆροι νο-
μίμως, πρέπει νὰ κάμην τῆς παραγγελείαις
ἐκεῖνῶ ὅπῃ ἐσεφανώθη μίαν φοράν μετὰ ἀκαθάρτον
σέφανον εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, εἰς τὰς εἰκοσιξ̄ εἰς
τῆς Μαρτίης μῆνός. Ἐὰν ἐγεννήθη εἰς τὸ κόσμον
καὶ διὰ νὰ πᾶς εἰς τὸν Παράδεισον, σῆς πρέπει νὰ
ἀκέρσης τὸ κλάψιμον ἐκεῖνε τῆ Βρέφης ὅπῃ ἐγεν-
νήθη εἰς ἐκεῖνο τὸ σπήλαιον τῆ Βηθλεὲμ, εἰς πρῶτε
χιλιάδες καὶ πεντακοσίαις καὶ ὀκτὼ χρόναις διὰ τὸ Ἀ-
δάμ. Καὶ αὐτὸ κάμης τὸν Σταυρόνσεν, σῆς τυχερῆ νὰ
θεωρῆς μετὰ μεγάλης καταύξεως καὶ ἀγάπης,
ἐκεῖνον ὅπῃ διὰ τεσεία ἐσαυρώθη, εἰς χρόνους
διὰ τὸ Ἀδάμ 5541. Μαρτίου 23. ἡμέρα Παρα-
σκωῆ, ὡρα ὡσεὶ ἕκτη.

Ἐὰν ἀγαπᾶς νὰ ἀνασηθῆς διὰ τῆς νεκροῦς,
τυχερῆ νὰ ἀκέρσης τὴν φωνὴν ἐκεῖνε ὅπῃ οὐρίζει.
Ἐγὼ εἶμαι ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις. καὶ ἐὰν ὀρέγεσαι
νὰ σὲ σωξ̄ ὁ θῶς οἱ Ἄγγελοι τῆ Θεῶ ἐν τῇ ἐσ-
χάτησῃ ἡμέρᾳ, νὰ σὲ παραστήσεν ἔμπροσθεν τῆ

ε φ μ α.
Μαρτ.
κ γ.

Κυεῖς αὐτῆς καὶ Θεῶς, σὲ πρέπει νὰ ἀκέσῃς
καλὰ τὴν φωνὴν ἐκείνων τῆς δύο ἀσπροφόρων ἀν-
δρῶν ὅπως φαίνεται εἰς τὰς πορᾶξεις ἐν Κεφαλ. ἀ.
51χ. II. ἔπος ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὕμνων εἰς
τὸν Οὐρανόν, ἔπος ἐλθίσεται ὃν ἔσπον ἐθεάσα-
θε αὐτὸν πορεύομενον εἰς τὸν Οὐρανόν.

Εἶδὲ καὶ αὐτοὶ δὲν τὰ ἀκέν, ἔτε τὰ ἀχρῶν, ἔ-
μόνον τὰ ἔχεν ὡς παραμύθια, ἔτε τὸ αὐτοὶ εἶ-
ναι ὅλοι ἄθεοι καὶ παρανομοὶ, καὶ τὸν ἐξέβολον ἔχεν
ἐξ Θεοῦ.

Ἀπὸ τῆτο γνωρίζονται μίαν φοράν ὅπως καὶ ἔν
τὰ θελήματάς, ἐδικοίς εἶναι, καθὼς βλέπο-
μεν εἰς τὸν κόσμον, ὅτι καθεὺς ὑπηρετῆς τὸν αὐθεν-
τῆτος δαδῶει, καὶ εἰς τὴν προσαγωγῆς γέκει. τέ-
τοιας λογίς εἶναι καὶ τὰ δύο μέρη, οἱ πολλοὶ μὲν τῆ
Χειρῶν, καὶ οἱ ὀλίγοι μὲν τὸν βεελζεβὺλ, καθὼς
φάσκει ὁ μέλλων ἀποφασῆσαι τὸ γένος τῆ ἀνθρώ-
πων. Ἦμεῖς ἐκ ἐσὲ ἐκ τῆς προβάτων τῆς ἐμῶν,
τὰ τῶν προβάτων τὰ ἐμὰ τῆ φωνῆς ἀκεί, καὶ ἀκο-
λυθῆσικε, καὶ γὰρ αὐτοῖς δίδωμι ζωὴν. Καὶ
τὸ ἔτε εἶναι ὑοὶ τῆς ἀληθείας, καθὼς εἶπερ ὁ
Χειρός. Πᾶς τῶν ὄων ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκείμου
τῆς φωνῆς.

Ματθ.

13.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῆς πνέματι, ὅτι αὐτῆς
ἐσὶν ἡ Βασιλεία τῆς Οὐρανῶν. Δυσκόλως εἰσε-
λθίσεται ὁ πλέσιος εἰς τὴν Βασιλείαν τῆς Οὐρα-
νῶν, καὶ καὶ τὴν σοφίαν τῆ Σιραχ, ἐν Κεφαλ. ἀ. ὁ
Ἀγαπῶν χρυσίον οὐ δικαιωθήσεται. Τῶρα σὲ
βλῶ.

βλέπω ὡς πτωχὸν, ὅτι εἶσαι χαρῆμνος, καὶ ἐσέ-
 να πλῆσιε ὅτι εἶσαι πικραμνος. μὴ χαίρεσαι ὡς
 πτωχὸν, ἀκάνοντας τὸν μακαρισμόν σου, μὴ δὲ σύ
 πλῆσιε μὴ πικρανθῆς τὸν ὀνειδισμόν σου. ἀκου-
 σον ὡς πτωχὸν, ὡς εἶσαι καθὼς ὁ Χειρὸς οὐρίζει,
 καλότυχος εἶσαι, καὶ μακαρία ἡ ἡμέρα ὅπως ἔγιν-
 νήθης, ὅτι ὁ Παράδεισος ἐδικός σου εἶναι. κατάλα-
 βε πῶς οὐρίζει ὁ Χειρὸς, Καλότυχοι καὶ ἕξι μα-
 κάριοι καὶ παινεμένοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ πτωχοὶ ὅπως
 εἶναι μετὰ τὸ θάλημά τους πτωχοὶ, καὶ ὄχι καθὼς πτω-
 χὸς εἶναι μακάριος, ὅτι εἶδα πτωχοὺς πολλοὺς
 χριστιανούς, ὅπως δὲν εἶχαν ψωμί ξερὸν νὰ χορτά-
 σου, ἀλλὰ ἦτον κακῆς γνώμης. καὶ εἶδα καὶ ἀπί-
 στους πάντας πτωχούς, καὶ ἠνδρα καὶ κακοεργητικὰ
 δὲν τὸς ὠφελεῖ, ἀλλὰ ὅσοι εἶναι πιστοὶ καὶ αὐτοὶ νὰ
 ὑποφέρων τὴν κακοπάθειαν, καὶ πτωχείαν μετὰ δι-
 χαρισίας, καὶ τότες πλέον δὲν ὀνομάζονται ἐκεῖ-
 νοι οἱ χριστιανοὶ πτωχοὶ, ἀλλὰ πλεῖστοι καὶ ἔξοχοι,
 εἰς τὴν Βασιλείαν τῆς Οὐρανῶν, καθὼς οὐρίζει καὶ
 ἡ σοφία τῆς Σιράχ ἐν Κεφ. λ' α'. μακάριος πλεῖσιος
 ὃς δὲν ἔστι ἀμωμος, καὶ ὃς ὀπίσω χρυσίον ἐκ ἐπο-
 ρύθῃ. καὶ ἔτι τὸ μῆτε ἐσύ πλῆσιε μὴ πικραν-
 θῆς εἰς τὰ πλῆπισα, ἀλλὰ πρέπει νὰ δοξάσης τὸ
 Θεόν, ὁ ὅποιος Θεὸς σε εἶδεν ἄξιον, καὶ σε ἐκα-
 μνηοικονόμον, καὶ ἐπίβοτον, εἰς ὅλα αὐτὰ ὅπου
 ἐξουσιάζεις, νὰ κυβερνᾷς εἰς τὰ ἀναγκαῖα, καὶ
 χρεαζόμενα, καθὼς ἀπαύτως οὐρίζει, χωρὶς ἑ-
 μὲ ἐγνόητο ἐδὲ ἐν ὄ γέγονεν, καὶ καθὼς ξεφωνεῖ ὁ

Προφήτης Ἀγγαῖος ἐκ σώματος Θεῶν, ἐμὸν ἐστὶ τὸ
 ἀργύριον, καὶ ἐμὸν τὸ χρυσίον. Ὁ μέγας Πατριάρ-
 χης Ἀβραάμ πλῆσιος ἦτον, ἀλλὰ εἰς ὀλιγω-
 τῶν ζωῶν ποτέτε χωρεῖς ἔσθον καὶ ὄρφανόν, φάμι
 δευ' ἔφαγε, καὶ ἔλα τὸτο ἐσυγκατόνη ἡ Ἀγία ξίαθ'
 εἰς τὸ σπῆτιτε, καὶ ἐγδ' ἔθηκαν αὐτάμα, καὶ δόλογι-
 θη ὑπ' αὐτῆς ὁ Ἀβραάμ, καὶ ἡ Σάρρα, καὶ ἐγέν-
 ησαν υἱὸν τὸν Ἰσαάκ. Ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ ἐλεήμων
 Ἰωάννης ὁ Ἀλεξανδρείας, πλῆσιος ἐσάθη, ἀλ-
 λά δευ' ἐβλάπηκεν ἄπο τὰ χηήματα, ὅτι τὰ ἐσ-
 κόρησαν εἰς τὰς χεῖρας τῶν πτωχῶν. Ὁ ὅσιος
 Πατὴρ ἡμῶν ὁ υἱὸς τὸ ἐξοχωτάτε ἐφημιανῆ ἡ Ρώ-
 μης, λέγω τὸν μονογενῆ Ἀλεξίον ὅπερ φαίνεται εἰς
 τὰς δέκα ἐπτα τῆς Μαρτίης μηνῶς, πλῆσιος δὲ ῥέ-
 θη, ἀλλὰ ἐσκόρησε τὸν πλῆτοντε εἰς τὰς πνή-
 τας, καὶ ἄλλοι πολλοὶ πλῆσιοι ἐσάθηκαν ἀνδρες τε
 καὶ γυναῖκες. ἀλλὰ ὁ πολὺς βίος δευ' τὰς ἐβλεφα,
 μᾶλλον τὰς ἀέβασεν ὡσαν εἰς τὸ ἔρανον.

Ἐ τῶτο σὲ λέγω ὡδ' ἐγνώσατε πλῆσιε, ὅτι τὰ
 χηήματάσε, δευ' σὲ κλειδόνουω τῶν πύλων τοῦ
 Παραδείσε, ἀλλὰ σὲ τῶν ἀνοίγαν, ἐν τὰ ἐπι-
 χειριθῆς εἰς θεάρεσα ἔργα, καὶ νὰ κάμης καθὼς
 ὁ Χεῖσός καὶ οἱ θεῖοι νομοὶ οὐρίζου. αὐτὰ τὰ ἀσ-
 παρὰ ὅπερ ἔχεις ἡμπορῆν νὰ σὲ ἀπόρην ἐν τὸς τῆς
 Παραδείσε, καθὼς ἡ βεβαιοτάτη φωνὴ τῆς ἱερῆς
 Εὐαγγελίης λέγει. Ματθαίης κεφάλαια 5. σιχ.
 20. καὶ Λουκᾶς 1 β. 33. καθὼς καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἁ-
 γιον σαφηνίζει, ὅποιος δίδει εἰς τὸ χεῖρ τῆς πτω-

χῆ δανείζει Θεῶ. καὶ μακάριοι οἱ ἐλεήμονες ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται. Μακάριος ὁ σιωπῶν ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα, ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾶ ῥύσεται αὐτὸν ὁ Κύριος.

Καλὲ ἀνθρώπε δὲν ἀγαπᾷς τὸ καλὸν τῆς ψυχῆς σου, νὰ λυθῶθῃς ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶ ἐχθρῶ σου; ὅποταν ὁ Χεῖρός θέλει νὰ κάμῃ τὴ δικαίαν αὐτῶ κείσιν, ὁ ἐχθρὸς τῆς ἀληθείας θέλει κάμῃ ἀγωγὴν καὶ σὲ νὰ σὲ ἀρπάξῃ εἰς τὴν ἐξέσπιαν, μὲ τὸ νὰ τῶ ἔκαμες κάποια θελήματα, καὶ ἡ ἐλεημοσιώησῃ καὶ τὸ ῥητὸν ἡμπορεῖ νὰ σὲ ἀρπάξῃ ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶ ἀνθρώποκτονος ἁβόλου, νὰ σὲ σήσῃ εἰς τὴν δόσπλαγχνίαν τῶ Θεῶ, καὶ μέλλεις νὰ χαρῆς αἰωνίως εἰς τὸν Παράδεισον.

Λοιπὸν τί σακιάζεις καὶ μαζόνεις; τίνος σιωάζεις, καὶ ἐγινώσκεις; ἀκέσον τὸ Πνεῦμα τὸ Ἄγιον εἰς λγ. Φαλμῆς, πλῆστοι ἐπτώχθῃσαν καὶ ἐπέινασαν, οἱ δὲ ἐκζητουῦτες τὸν Κύριον οὐκ ἐλάττωθῆσονται παντὸς ἀγαθῶ. Ἰδες ὁ Χεῖ τί σῃ παραγγέλλει, καὶ σὲ φοβερίζει; Ἄφρων ἄφρων καὶ τῆ νυκτὶ, τὴν ψυχῆ σου ἀπὸ σῶ θῆλω τὴν ἐξέσπῃ, καὶ ἁπὸ τὸ ἰστέπει νὰ μετανοήσῃς, καθὼς ὁ Κύριός μας λέγει. Γρηγορεῖτε καὶ προσέχεθε, ὅτι δὲν ἡξῶρετε μῆτε τὸν χρόνον, εἰδὲ τὸν μῆνα, μῆτε τὴν δόδομάδα, εἰδὲ τὴν ἡμέραν καὶ ἄραν θῆλω ἐπάρῃ τὴν ψυχῆ σου. ὁ παρασάπης Μιχαὴλ, ἡ νὰ εἰπῶ καλῆτερα ὁ φρωτοςάπης εἶναι ἔτοιμος, μὲ τὸ δρεπῶνι σὸ χεῖρι, νὰ θε-
 Ζ εἶση

είση κὶ νὰ ἀρπάξῃ καθε ψυχὴν ἀνθρώπου. λοιπὸν ὅλοι θέλουσι ὑποθῆσκειν, κὶ καλότυχοι ἐκεῖνοι ὅπου θέλουσι δώσῃ καλὸν τέλος, αὐτοὶ θέλουσι ζῆσαι αἰωνίως μετὰ τῶν δικαίων εἰς τὰς αἰωνίους μονάς.

Εἰδότε ἀλογημῶν χριστιανοὶ, ὡς κὶ οἱ εἰδωλολάτῃαι κὶ οἱ ἄπιστοι ἀγαπᾶσαν τὴν αἰώνιον ζωὴν, πόσω μᾶλλον ἡμεῖς οἱ χριστιανοὶ ὅπου εἴμεσιν ποροεισμημένοι εἰς τὸν Παράδεισον; Οἱ αἰγύπτιοι ὅταν ἤθελαν κάμη χαραῖς κὶ ξεφαντώματα εἰς τὸ βᾶπέζιτις, ἐχημάτιζαν σῶμα ξύλινον νεκρὸν, κὶ ἐκρεμῶσαν εἰς ἀνακαλιναίρι εἰς τόπον φαινόμενον, κὶ ἀπάνω εἰς τὰ ξεφαντώματα, ἔλεγεν εἰς τὰς ἀπ' αὐτῶν μετὰ ἐλευειῆς κὶ μεγάλης φωνῆς, Ἰδετε ἴδετε, κὶ ἔδειχεν τὸν νεκρὸν, ἔτσι ἔχομεν νὰ ὑποθῶμεν κὶ ἡμεῖς, κὶ ἔδειχεν τὸ σαλιβάρι δακτυλοειδῶς, λέγοντας. κρατεῖτε τὰ τὰ σαρκοὺς πάθη, καὶ τὴν γλῶσσαν, ὡς περὶ τὸ ἀλογον ὑπὸ τῷ σιδήρῳ. Τῷ Βασιλέως τῆς Περσίας τοῦ ἔβαλαν ἀπάνω εἰς σῶμα κοντᾶρι εἰς ἀποκάμισο, κὶ τῷ ἔλεγον, ὦ Βασιλεῦ ἐπὶ τὸ ποκάμισο ἔχεις νὰ κερδέσῃς, κὶ ὄχι περισσότερον.

Ὁ μέγας Ἀλέξανδρος, καὶ ἄκρος Βασιλεὺς ψυχὸρραγωγούωντας, ἔλεγεν εἰς τὸν φιλόσοφον, Εἰ χθὲς πολλὰς ἔδεδε, σήμερον δὲ τῷ λόγῳ σου δὲν ἔχω νὰ γλυτώσῃ. Ἄλλος.

Ὁλος ὁ κόσμος δὲ τὸν ἐχάρη, οὐκ εἶς ἔστι πῆχες τόπος τὸν χωρεῖ. Ἄλλος Φιλόσοφος εἶπεν

τα ἔχθρες ὄλον τὸ χρυσίον τὸ ᾠρίζε, νυνὶ δὲ ὀρίζεται ὑπὸ τῶ χρυσίῳ, μὲ τὸ νὰ τὸν ἔβαλαν εἰς οὐὰ χρυσὸν Κυβέβρον.

Ὁ ἀρμηραῆτης τῆ βενετσιανῶν ὄλα τὰ καράβια, καὶ τὰ πλεῖμνα ὀρίζε, ὕστερον δὲ αὐτὸς κυριδύεται ὑπὸ μίας κασελός.

Ὁ πόταν ἐγύνονταν οἱ καλοὶ Βασιλεῖς τῆ χριστιανῶν εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν, τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς Βασιλείας τε, τῶ ἔφεραν ἔξω τέσσερα λιθάρα κάθε λογίς χῶμα, καὶ τῶ ἔλεγον κράτησε Βασιλεῦ, ὅπο τί λογίς πέξαις ἀγαπᾷς νὰ σὲ κάμωμῶ τὸν τάφον; τῶτο τὸ ἔδειχναν εἰς ἐνδύμησιν τῶ θανάτε.

Ὁ Ἄγιος Γωάννης Ἀλεξανδρείας, εἰς κάθε ἐπίσημον ἡμέραν, εἶχεν ὀρδινιάση οὐὰν ἔχον, καὶ τῶ ἔδειχνε τὸν τάφον, καὶ μίαν κεφαλὴν νεκρῶ. Τῶ Πάπα τῆς Ρώμης, τὴν πρώτην ἡμέραν, ὀπόταν τὸν ἐκάθου εἰς τὸ Πατριαρχικὸν θρόνον, ἀνάπτου ἔμφοροσύτε καμπόσα σαπία, καὶ τοῦ λέγει οὐὰς ἀρχιερέας, Πάτερ μπεατίσιμε, ἡγὸν μακαριώτατε, πόσον εἶναι ἡ ζωὴ, καὶ ἡ δόξα τῶτεν τῶ κόσμῳ, ὡπερ ὀ καπνός.

Ἐλάτε ἐσεῖς οἱ πολλοὶ ὀλογημέροι χριστιανοί.

Ἐλάτε ἐσεῖς οἱ λαγαρισμένοὶ πτωχοί.

Ἐλάτε ἐσεῖς οἱ πεινασμένοὶ καὶ διψασμένοὶ.

Ἐλάτε ἐσεῖς οἱ φυλακομένοὶ, καὶ ὀνειδισμένοὶ.

Εἰσαγεῖτε εἰς οἱ βαρυφορτομῆνοι ὄπο' τὰ βασιλικὰ δοσίματα.

Εἰσαγεῖτε εἰς οἱ δαρμῆνοι, καὶ ξεκουμπισμῆνοι.

Εἰσαγεῖτε εἰς οἱ κλαίοντες, καὶ ὑπερούμφοι παντὸς ἀγαθῶ τενῶ τὰς ματαίαις κόσμη.

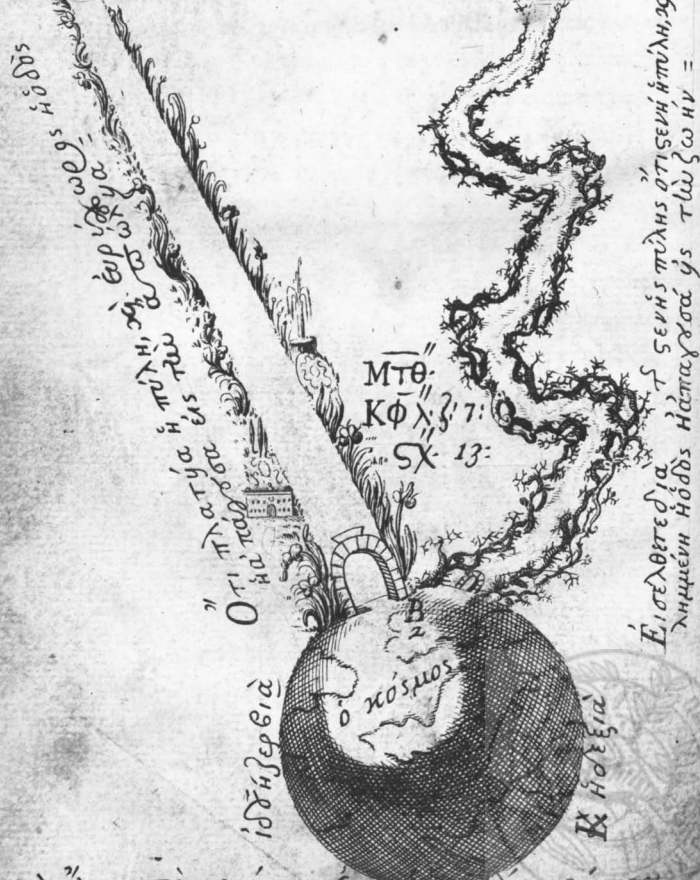
Δράμετε νὰ ἰδῆτε τὴν παρηγορίαν σας, καὶ μὲ θάρρος νὰ χρικᾶτε τὴν ἐλπίθειαν σας.

Ἐδὸ κόλασις τῶν δαμονῶν,
ἢ ἀμαρτολῶν:

Ἐδὸ Παράδεισος τῶν
ἀγγέλων ἢ τῶν
δικαιῶν

Ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον ἐυγένον δύο σπάτες:

Εἰσέλθετε διὰ τὴν στενὴν πύλην, ὅτι στενὴ ἡ πύλη καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγασα εἰς τὴν ζωὴν. Ὅτι πλατεία ἡ πύλη, καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγασα εἰς τὴν ἀπώλειαν. Ματθ. ζ'. 13.

Ἰδὲ ἀδελφοὶ καὶ Πατέρες μου, καὶ τέκνα ἐν Χερσῶν, ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς μᾶς παρακινᾷ νὰ εἰσεσθῶμεν εἰς τὸν τὸν κόσμον ὑπερέμφοι, θλιβόμενοι παντὸς ἀγαθοῦ, διὰ νὰ ἐμπέμψῃ εἰς ἐκεῖνόν τε πλατεῖαν καὶ λαμπροειδῆ πύλιν τῆς Παραδείσου, νὰ ἐφρανθῶμεν αἰωνίως μετὰ τῶν μακαρίων δικαίων.

Καὶ οὐρίζει πάλιν ὁ Χριστός, ὅτι ὅσοι ἐδῶ εἰς ἐπίτην τὴν ματαίαν ζωὴν ἀπερνῶν τὴν ζωὴν ἀδιάφορα ὡς καθὼς θέλουν αὐτοὶ, καὶ ἀγαπᾷ ὁ Πατέρας τὸν ὁσαυτὴν εἰς πλατεῖαις καὶ εὐρύχωραις ὁδοῖς, ὑσερα μὴ ἐπίτην τὸν ζωὴν ἔχεν νὰ συρθεῖν βιαίως, καὶ νὰ ἀπροχθοῦν σαικῶς εἰς αὐτὴν τὴν στενήν, καὶ σκοτεινὴν πύλιν τῆς ἀτελευτήτου παιδείας, νὰ τιμωρηθῶν αἰωνίως μετὰ τῶν κατηραμένων ἀβόλων.

Καταλαβετε ὡς διλογημένοι χριστιανοὶ, ὅτι ἀπὸ ἀκρίν ἕως ἀκρίν τετὸν τὸν κόσμον διγυρῶν δύο σφάταις, ἡ μία ὑπάγει δεξιά, καὶ ἡ ἄλλη εἰς τὰ ἀριστερά, ἐκεῖνη ὅπῃ πηγυρῶν εἰς τὰ δεξιά ἔχει πολλὰς κόπας, ἡ ὅποια σφάτα εἶναι κατὰ πολλὰ στενὴ καὶ σειφογυρῶν, λέγω ἂν κατὰ ἄνω κατὰ ἄνω.

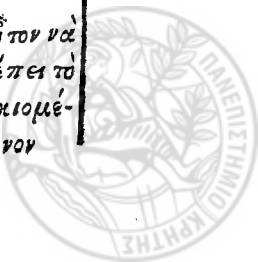
βαίνεις, ἄλλοτε κατεβαίνεις, γλυστῶς, πδύτεις
κατακέφαλα, παρέκει κειμνὺς κὴ φάρυγγας, πα-
ραμωρὸς ἐκεῖ πάλιν ὄφεις φοβεροὶ, κὴ φαρμακε-
ροὶ. Σκορπίοι ἀπανθεροὶ με κνῆσα ἐναντία. πε-
ριπατῶντας παραμωρὸς, δεισκεις Δράκοντας
ἑξικεφάλους, κὴ Κερβέρας με εἰράδες, κὴ ἄλλα πα-
ρόμοια κὴ χειρότερα, εἰς κοντολογία με πολλὰς
κόπας, φόβας, κὴ ἴδροτα, κὴ κίνδυνον ἕως νὰ τε-
λειώσῃ αὐτὸν τὸν δρόμον ὁ ἀνθρώπος. Ἡ δὲ ἄλλη
στράτα ἀεισερά εἶναι πλατεῖα κὴ δῖρῦχωρος, καὶ
πηγυίνει ἴσια, κὴ φαίνεται ὡσανὸλίγον κατήφο-
ρος, δε νὰ ἔχεν ἐν δὲκολίᾳ ἐκεῖνοι ὅπῃ πιά-
ναν ἐκεῖνῳ τῷ ὀδωηρῶν ὁδὸν. εἶναι ὅλη ἡ στράτα
ἐκεῖνη ἢ μίαν μείραν, κὴ τῷ ἄλλῳ, ὅλη γεμάτη
λαβέδα, κὴ ξιαντάφυλλα, κείνης καὶ ῥοσμαι-
νης, περικυκλεμένη με κλήματα, κὴ δάφναις
ἀειθαλαῖς, κὴ μερσίταις μυρσικαῖς. με τελειώ-
νοντας τῷ τῷ ἢ πρόσκαιρῳ ζῶν με χωρὸς, καὶ
ἔα γῶδα ἔωγωντας κὴ πίνωντας, κὴ κάμνωντας
τῷ δεβόλε τα θελήματα, κὴ ταῖς ὀρεξίαις, ὕπε-
ρα δὲ θέλῃν ὑπάγη, κὴ θέλῃν κρεμνιδῆ εἰς τὸ
σκοτεινότετον χάος, ἐκεῖ εἰς τὸν ἀτελῶπιτον ἄ-
δῶν νὰ παιδῶνται παντοτινὰ με τὸς ἀσπλάγ-
χους δεβόλες.

Καὶ ἐκεῖνοι, ὅπῃ ἐδῶ ἀπερνῶν με κόπας καὶ
νησεῖαις, με πῖσιν εἰς τὸν Χερσὸν, κὴ παρθεῖαν,
πτωχεῖαν με δὲ χαρσίαις, εἰρῶν καὶ ἀγάπῳ
με ταπεινώσιν, καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι πάχου
με

μέ ἰσόμενόν ἐς ὅλως, Ἐπότες εἰς τὸ τέλος τῆ ζωῆς
 τες θέλω ἀρπαχθῆ, καὶ θέλω ὑπάγει εἰς τὸν
 Παράδεισον, νὰ χαίρωνται αἰωνίως μετὰ τῆς Ἀ-
 γίας Ἀγγέλης καὶ πάντων τῶν Ἁγίων.

Καὶ ἡ εὐράτα ὅπως πηγύει εἰς τὸ ζερβὸν τὸ μέ-
 ρος, εἶναι πρῶτον τῶν ἀπίστων, 2. τῶν Αἰρετικῶν,
 3. τῶν ὑπεριφάνων, 4. τῶν ἀρνησαμένων τὸ Χριστόν,
 5. ὁ καλόγηρος ὅπως ἀρνιέται τὸ μοναχικὸν χη-
 μα, 6. ὁ φθονερός, καὶ φονεάς, 7. ὁ ἀδιαφόρος πα-
 μαισιμικός, 8. ὁ μὴ θέλων συχωρῆσαι τὸν ὀ-
 μόπισόντε, 9. ὁ ἀρσενοκοίτης καὶ κτύωβάτης,
 10. ὁ μοιχὸς καὶ πόρνος, 11. ὁ κλέπτης καὶ ἱερόσυ-
 λος, 12. οἱ μὴ φοβούμενοι τὸν Θεόν, μήτε ἀνθρώ-
 πους ἐν ἐπιπέμφοι, 13. ὁ καταφρονῶν τὸ νόμον τῶ
 Θεῶ, καὶ τὰς ἀγίας ἐπτὰ Συνοδούς τῶν ἁγίων β'.
 χιλιάδων καὶ λ'. Πατέρων, 14. ὁ μὴ θέλων ἐξο-
 μολογεῖσθαι, καὶ μετανοῆσαι, 15. καὶ ἐκεῖνος ὅπως
 κάμνει ὄρκον ψέματα δια νὰ κερδέσῃ ξένα
 πράγματα, 16. καὶ ὁ κατὰ λαλῶν, καὶ προδίδων τὸ
 καθαρὸν, καὶ ἐκεῖνος ὅπως κάνει μονέδα σφάλτσα,
 καὶ κερδίζει τὰ βασιλικά, καὶ ἐκεῖνος ὅπως κάμνει
 μαντεῖαις, καὶ γοπτεῖαις, 17. οἱ φυλάργυροι, καὶ
 οἱ ἀνελεήμονες, καὶ οἱ ἄλλοι τῶν τετυνῶν, καὶ παρό-
 μοιοι, ὅλοι εἰς τὴν πλατεῖαν εὐράταν καὶ ῥυπα-
 ρὰν κυλιῶνται.

Καὶ ἀλήμονον εἰς αὐτὴν, ὅτι κάλλιον ἢ τὸν νὰ
 μὴ εἶχαν γεννηθῆ, καὶ νὰ μὴ εἶχαν βλέπει τὸ
 φῶς τῆ αἰδητῆ ἡλίου, παρά νὰ βλέπων κακιομέ-

νον ἀπὸν ὅτις τὸν βλέποντα τὰ πάντα, καὶ φωτί-
σαντα τὸν κόσμον, λέγω τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύ-
νης, καὶ κερπὴν τῆς περάτων, νὰ τὴς πέμψῃ νὰ
βασανίζονται αἰωνίως μὲ τὸν ἀνελεήμονα πλού-
σιον, κατὰ τὸ ρητὸν τῆς Ἀγίας Εὐαγγελισῆ. Λα-
κὰ ι ε΄. καὶ ἐν τῇ ἄδη ἐπάρας τὴς ὀφθαλμῶν αὐτῆ,
ὑπάρχων ἐν βασάνοις, καὶ νὰ ἀκίσου φωνῶν.
Ἐσεῖς οἱ πλούσιοι ἐπεράσατε τὰ καλάσας ἐν
τῇ προσκαίρῳ ζωῇ, ὁμοίως καὶ οἱ πτωχοὶ τῆς
ἐσνοχωρεῖατος, εἰς τὴν προαπερασμῆν ζωῇ,
νῦν δὲ ἐσεῖς βασανιθῆτε, καὶ οἱ πτωχοὶ ἀς χα-
ρουῶν, κατὰ τὴν βεβαιοῖ ὁ βεβαιώσας ἔρανον,
καὶ τὴν γλῶσσαν.

Οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες εἰς ἀνάσασιν ζωῆς,
οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες εἰς ἀνάσασιν κρείσεως.

Περὶ τῶν δύο ἀγίων ἐπιτολῶν
τῆ Χειροῦ.

ΠΟλλαῖς καλοσυνάταις μᾶς ἔδειξεν ὁ πανάγαθος Θεός, ἵνα νὰ ὑπᾶμεν εἰς τὸν Παράδεισον, πίσειν εἰς τὸν Χριστὸν, καὶ ἐλπίδα, Προσέχων εἰς τὸν Θεόν, μετάνοιαν καὶ ἑξομολόγησιν, Στεφάνωμα ἀνδρογυῶν, Λειτουργίαν, καὶ κοινωνίαν, Ἀγάπην καὶ εἰρήνην εἰς ὅλους, Νησεῖαν, καὶ ἐλεημοσύνην, Παρθενίαν καὶ φρονημάδα, Ταπεινώσιν καὶ μὴ μεγαλειότητα, καὶ ἑσχαριστὰ μᾶς ἔδωκε δύο ἀγίας ἐπιτολαίς, ἡ ὁποῖαις μᾶς πηγένην ἐν δίκολίᾳ ἀνεμποδίως εἰς τὰ κάλλη τοῦ Παραδείσου, ἡ μία ἀγία ἐπιτολή τῆ Χειροῦ, μᾶς παραγγέλλει νὰ κάμωμεν ἐλεημοσύνην εἰς τοὺς πτωχοὺς, νὰ δεχθῶμεν τὰς ξένους, νὰ χορτάσωμεν τὰς πεινασμένους, νὰ ἐνδύσωμεν τὰς γυμνοὺς, νὰ πανδρόσωμεν ταῖς ὀρφαναῖς, νὰ ἐλθῶμεν τὰς σκλαβομένους, καὶ ἄλλα ὡς τοιαῦτα.

Ἐσχαριστὰ σὰς παρακαλῶ καὶ ἐγὼ νὰ πηγένημεν νὰ δὲγαζώμεν ἐκείνους ὅπως κείτονται εἰς τὸ δεσποτικὸν τῆ Ἰωβατζῆ, λέγω τῆ χαρατζάει, ἵνα νὰ μὴ ἀλλοξοπισοῦν, (φεῦ) καὶ γίνονται τῆροι, καὶ ἀέχης τέτοια ἀνδρείαν, καὶ δὲλογη-
μήλω

μὴ ἴω γνώσιν, νὰ ἐλθῶ θερῶσῃς ἢ ἀρνητῶν, καὶ νὰ
 τὸν φέρῃς εἰς τὴν ἀμόλωτον πίσιν τῶ Χριστοῦ.
 Ἀς ἠξόδῃς, καὶ νὰ εἶσαι βέβαιος, ὅτι ὅλαισιν
 αἱ ἁμαρτίαι θέλωσιν συγχαρηθῆναι, καὶ θέλεις
 σαθρῆ μέγας καὶ λαμπρὸς εἰς τὴν δόξαν τῶ Θεοῦ,
 καθὼς βεβαιῶναι ἡ θεία γραφή. Ὅς δ' αὐτίς
 ἐπιστρέψῃ ἐξ ὁδοῦ πλάνης, μέγας κληθήσε-
 ται ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶ Οὐρανῶν. καὶ ὁ Ἀπόστο-
 λος Γάκωβος ἐν Κεφαλ. ε'. Ἀς ἠξόδῃ, ὅτι ἐκεῖ-
 νος ὅπου γυρίζει ἁμαρτωλὸν ἀπὸ τῶ πλανημέ-
 νωτου σράταν, θέλει σῶσιν ψυχὴν ἀπὸ τὸν θά-
 νατον, καὶ θέλει σκεπάσῃ πλήθος ἑαυτοῦ ἁμαρ-
 τιῶν. καὶ ὁ Προφήτης Ἰερεμίας μιλεῖ ἐκ σώμα-
 τος Θεοῦ, ἐν Κεφαλ. ιε'. σιχ 19. Εἰὰν ἐξάγῃς,
 ἠγῶσιν εἰὰν ἀγαθῆς, ἄξιον ἐξ ἀνάξιου ὡς τὸ σῶ-
 μαμου εἶσαι. Ἰδὲ ἡ ἐλεημοσυῶν σου σὲ ὀδηγᾷ καὶ
 σου καθαρῶσιν τὴν σράταν τοῦ Παραδείσου, τὸ
 ἔλεος ὅπου ἔκαμες σὲ ἀνοίγει τὰς πύλας τῆς Ε-
 δὲμ. Ἐπὶ λαγχνίδης πτωχῶν, θέλεις οἱ Ἄγιοι
 Ἀγγελοὶ νὰ σὲ φιλοῦν καὶ νὰ σὲ συνοδοῦσιν ἕως
 εἰς ταῖς παναγίαις μοναῖς τῶ Παραδείσου, εἰς
 κοντολογία, ὅσα ἄσπρα δίδεις τῶ πτωχῶν, αἷς
 εἶσαι βέβαιος, ὅτι δανείζεις Θεῶ.

Ἰδὲ ὅπως ἔκαμες τὸν Θεὸν χροφειλέτωσιν σου.
 καὶ τί τοῦ λείπει τῶ Θεῶ; τίποτε. ὅλα τὰ ἔχει,
 ὡς ποιητῆς τῶ ὅλων καὶ παντοδύναμος. σὲ χαρί-
 ζει τὸ ἀνέσπερον φῶς, σὲ βυῶει εἰς τὸν Παραδεί-
 σον, σὲ πλησιάζει μετὰ τῶ Ἀγγέλων, σὲ συνοδο-

ειθμίζει μὲ τὰς Ἀποστόλους, καὶ Προφήτας, ἢ ἐ-
 λημοσυῶν σὲ κάμνει μὲ ὅλους τοὺς Ἁγίους νὰ
 χαίρεσαι δι' φραϊνόμηνος εἰς τὴν παντοτινὴν ζωὴν.
 Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.
 Μακάριος ὁ σωιῶν ἐπὶ πτωχὸν καὶ πενύτη, ἐν ἡ-
 μέρᾳ πονηρᾶ ῥύσεται αὐτὸν ὁ Κύριος.

ὡς περ ἐτὸ τοιοῦτο δένδρον
μετὶ τῶν κορυφῶν ἕσθ' ἡν
ὁμοιάζει ὁ Ἰσίδανος
ὁ ἀνεξομολογητός =

Ετὸ τοιοῦτο δένδρον πρῶτον
ἐξεφωνήθη ἐν τῇ χώ
ραν τῶν κραπέων,
ἐκπαρχίαν βελογράδων
σταγίας ΑΥΛ· ΑΥΤΩΣ· ΙΕ·
ΚΤΡ:

ΑΓΙΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ
ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΟΙ

Σ. Υ. 3. 6. 11. 12. Χ. C. H. 2. X.

Ὅ γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἀμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

Ἐξομολογεῖθε ἀλλήλοις τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν.

Ἰδὲ καὶ ἡ ἄλλη ἀγία ἐντολὴ τῆς Χειρῆ, ὅπου μᾶς ἀναγκάζει νὰ μετανοήσωμεν, καὶ νὰ ἐξομολογηθῶμεν, ἐνώπιον τῆς Θεῆ καὶ ἐμπροσθεν τοῦ πνευματικῆς Πατρὸς. ἅς τὸ ἠξέδῃ ὁ καθ' ἑαυτὸν ἀλόγητος χριστιανὸς, ὅτι καθὼς δὲν διώεται ὁ ἄνθρωπος χωρὶς τὸ ἅγιον βάπτισμα νὰ ἐμβῇ εἰς τὴν βασιλείαν τῆς Οὐρανῶν, τέτοιας λογίς καὶ ὁ ἀνέξομολόγητος δὲν ἔμπορεῖ νὰ σεβαίη εἰς τὸν Παράδεισον.

Λοιπὸν ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, πρέπει ὅλοι νὰ ἐξομολογῶμεθα, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, θηλυκά, καὶ ἀρσενικά, ἀπὸ ἑπτὰ χρόνων, ἕως τέλους τῆς ζωῆς αὐτῆς. τυχεύει λοιπὸν πᾶς βαπτισμένος, τέσσερις φοράς τῶ χρόνου νὰ ἐξομολογηθῇ μὲ καθαρὰν καρδίαν, καὶ ἀνὸς ἐν ἑσποπῆς. ἔμπα σὲ λέγω εἰς τὸ ἔλεος τῆς Θεῆ μὴ δὲ λαβείας, καὶ σιωπῆς ἱμνήσης τῆς καρδίας σου, καὶ εὐγαλε τὴν σκηνίαν σου, καὶ προσκυῖα τὸν δεσπότην Χειρὸν ἑξὶς μεγάλας μετανόιας, καὶ εἶπε, ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τὰς ἀμαρτιῶν, καὶ ἐλέησόν με, καὶ φίλησε τὸ γόνατον, ἢ τὰ ἴχνη τῆς Χειρῆ, εἶτα μία μετάνοια τῆς Χειρῆ, καὶ σφραγίς πρὸς τὸν πνευματικὸν Πατέρα σου, εἶπε σιγαλῆ τῆς φωνῆς, ἀλόγησον Πάτερ,

καὶ

καὶ κάμειτε μίαν μετάνοιαν, καὶ φίλησον τὸ χεῖριτε,
 καὶ σάσθε ὀρθὸς εἰς τὰ γόνατα μὴ κατανύξεως καρ-
 δίας. καὶ εἰπέ ὅλαισθε ταῖς ἀμαρτίαις, τὰ ὅσα
 δεῦν ἔχεις εἰπῆ ἄλλων, ἢ καὶ αὐτῶν τῶ πνευματικῶ,
 εὐὰ πρὸς εὐὰ, καὶ μὴ πολυλογᾶς, ὅτε νὰ ποφα-
 σίζεσαι, καὶ ῥίχνεις τὴν ἀφορμὴν εἰς ἄλλον, ὡς
 ὁ Ἀδάμ, καὶ ἡ Εὐὰ ποτὲ, ἀλλὰ μόνος ἐσὺ νὰ γέ-
 νης αἴτιος, καὶ μὴ ἀναμνήης νὰ σὲ ἐρωτᾷ ὁ πνευ-
 ματικός, ἀλλὰ εἰπέτα ἀπατόσθε, δεῦν νὰ δικαιο-
 θῆης, καθὼς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ὁμιλεῖ μετὸν κά-
 λαμον τῶ Προφήτε Ἡσαΐα ἐν Κεφ. μ γ. λέγε δὲ
 σὺ πρῶτον τὰς ἀνομίαςσε, ἵνα δικαιωθῆς, καὶ κα-
 θὼς ὀείξει ὁ σοφώτατος Σιράχ, ἐν Κεφαλ. δ. μὴ
 αἰχλωθῆς ὁμολογηῆσαι ἐφ' ἀμαρτίαςσε. ὁ αὐτὸς
 Σιράχ ἐν Κεφ. ε. μὴ ἀναμνήης ἐπιστρέφαι πρὸς
 Κύριον, καὶ ὑπερβάλας ἡμέραν. εἰς ἡμέρας, εἰς ἀ-
 πίνης ὅδ' ἐλόσεται ὀργὴ Κυρίου, καὶ ἐν καιρῶ ἐπ-
 δικήσεως, καὶ νὰ κράξωμεν μετὸν μέγαν Βασί-
 λειον, ἐκακώθημεν δεῦν τὰς ἀμαρτίας, ἰαθῶμεν
 δεῦν τῆς μετανοίας. καὶ δεῦν τὸ πρὸς νὰ εἰπᾶμεν
 μὴ μεγάλης ποροθυμίας εἰς τὸν ἐπίθετον καὶ ὑπε-
 ρέτω τῶ Θεῶ, καθὼς ὀείξει ὁ Χειρὸς εἰς τὸ κατὰ
 Ματθαῖον, ἐν Κεφ. ι α. δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ
 κοπιῶντες, καὶ πεφορτισμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσα
 ὑμᾶς. καὶ εἰς τὸ δ. Κεφ. οἱ γεροὶ δεῦν χρειάζονται
 ἰαθῶν, ἀλλὰ οἱ ἀδουνημένοι καὶ ἄρρωστοι, δεῦν
 δεῦν ἦλθα νὰ καλέσω τὰς δικαίας, ἀλλὰ τοὺς ἀ-
 μαρτωλὰς εἰς μετάνοιαν. καὶ ὁ Δαβὶδ προφθασώ-
 μεν

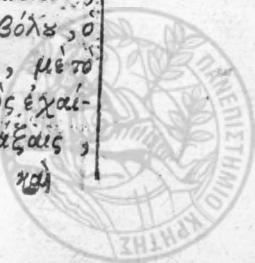
μη τὸ πρόσωπον αὐτῶ ἐν ἔξομολογήσει, καὶ ὁ Ἰωὴλ
ἐν Κεφ β' ἐπιστραφεῖτε πρὸς Κύριον τὸ Θεὸν ἡμῶν,
ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ἐστίν.

Ἐπιστραφεῖτε πρὸς με, καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς Μαλαχ
ὑμᾶς λέγει Κύριος παντοκράτωρ. ὁ Ἡσαΐας, καὶ
οἱ ἐπιστάμενοι, ἦτοι ὅπως πένητον τὰς ἀμαρτίας
αὐτῶ ὡς χοινίῳ μακρῶ, καὶ ὡσαύτῳ τὸ λωρὶ ὅπως
εἶναι εἰς τὸ ζυγὸν τῶν δαμάλων τὰς ἀμαρτίας αὐ-
τῶ. Ἀφέτετε τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν καὶ γίνεσθε κα-
θαροί, εἰάν με ἀκύνετε, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φά-
γεθε, εἰδὲ καὶ δευ μὲ ἀκύνετε μάχαυρα ὑμᾶς κα-
πέδεται. τὸ δὲ σῶμα Κυρίου ἐλάλησε πάντα. Καί-
νεργῶσα ὡ καλὴ αὐθρῶπε, κλάψε, καὶ μετανόη-
σον, ἔξομολόγη τὰς ἀμαρτίας σου, ὁμοίασε καὶ ἀ-
κολύβη τὰς πράξεις ἐκείνῳ τῷ πηλίῳ, ὅπου τὸ
λέγομεν, καρακάξα, τὸ ὁποῖον εἰς κάθε χρόνον
ἀλλάζει τὴν φολαίωπης, ἀλλάξει καὶ σὺ με τὸ σῶ-
μα τῆς δικαιοσύνης, λέγω ἀλλάξει τὴν γνώ-
μωσα ἀπ' αὐτὰ ὅπως ἕκαμες τὸν προαπερασμέ-
νον χρόνον, γενεὴ καλλίτερος, καὶ πασεικώτερος,
ἀνέβα εἰς τὸν ὑψηλότατον τόπον, καθὼς ἀνέβη
ὁ Ἰακώβ παρανω ὑπὸ τὸν Ἡσαυ, καὶ ἔλαξε τὴν
ἐκλεκτότερον μερίδα, ὡς ἡ σοφωτάτη Μαρεκ τὴν
ἀγαθὴν μερίδα, καὶ κοίταξε με σοχασμὸν ἐκεί-
νο τὸ πηλί ὅπως εἶπαμεν, ὅτι τὸ πλέον ὑψηλό-
τερον μέρος ἔλαξε καὶ καὶ τὴν κατοικίωπης,
ἔλα να μὴ σεβῶναι ὁ ὄφης, καὶ τῆς ξώγει τὰ αὐ-
γὰ καὶ τὰ πηλιάτης. ἀνέβα καὶ σὺ εἰς τὸ ὑψηλότε-

ρον μέρος, ἡγοῦσιν συλλογίζεσθαι τὰ κάλλη τῆ Παρά-
 δείσε, καὶ τὴν τιμωρίαν τῆς κολάσεως, δεῖν νὰ μὴ
 σεβῶν ἕως τῆ λογιστῆ ταῖς εἰς τὰς λογισμοῦς
 σε, ὁ πονηρότατος ὄφεις, καὶ σὲ καταπίνει τὰ μυση-
 ρια ὅπως ἔχεις μαζήσε, καὶ σὲ βγαίνει ὀπίσθεν τῶν
 θεϊκαῖς χάρις, καὶ ἄπομνηστὴς γυμνός ὡσανὶ Ὁ Α'-
 δάμ καὶ ἡ Εὐα. αὐτὸ τὸ παλὴν τὸν ἄλλον χρόνον γυ-
 ρίζει τὴν μίαν μερίαν, καὶ τὴν ἄλλω, δεῖν ὑψη-
 λότερον τόπον νὰ κτίσῃ τὴν φολεάντης, καὶ ὡσαν-
 δεῖν δέεισκει ἀρμοδέστερον κλαεῖ, πάλιν εἰς ἄ-
 νάγκης γυρίζει εἰς τὸ παλαιόντης, πλὴν εἰς τὸ
 παλαιὸν ποσῶς δεῖν σεβῶν, ἔτε ὕλη ἀπ' αὐτῶν
 δεῖν πέρνει ἕως μίαν τείχαν. ἀλλὰ πάντα τὰ τῆς
 παλαιᾶς τὰ ἔχει ὀργισμῶν, καὶ ἔτε θεμέλιον,
 μηδὲ σέγλω τὸ σέργει νὰ τὴν ἔχη, ἀλλ' ἀπὸ τῶν
 δεῖν μέρος δεῖσθημα κτίζει καὶ καινεργῶν τὴν κα-
 τοικίαντης. καινεργῆσε καὶ ἐσὺ τὸν ναὸν τῆς ψυχῆς
 σε, τὸ ὀλολιγώτερον μίαν φοράν τῆ χρόνε, δεῖν νὰ
 μὴ βρωμᾶ ἡ κατοικία τῆς ψυχῆςσε, κάμε καὶ
 ἐσὺ νέαις ἀγαθοεργείαις ὡσπερ ἐκεῖνο τὸ παλὴν,
 καὶ μὴ γυρίζεσθαι εἰς τὰς παλαιαῖς καὶ βρομεραῖς
 πράξεαι. συλλογίζεσθαι τέκνον με καλὰ δεῖν τὴν ἰα-
 ξείαν τῆς ψυχῆςσε, καὶ σοχάσε τὰ πᾶσι ἀποδα-
 ζῶν, ἐρπεταῖς τῆς γῆς, καὶ τὰ πτερωτὰ τῆ ἀέρος,
 ὅτι καθεὶς χρόνον ἀλλάζου τὴν φορεσίαντων, ἀλ-
 λάξε καὶ σὺ, πλὴν με τὸ δάκρυον τῆς μετανοίας,
 καὶ τὸν Προφήτην Ἡσαΐαν, λέσαθε καὶ καθαρὸν
 γίνεθε, ἀφέλετε τὰς πονηρίας ὀπίσθεν τῶν ψυχῶν
 ὑμῶν,

ὑμῶν, καὶ πάλιν εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Μωϋσέως, κα-
ταβάς ἑμαρτῦρε τῷ λαῷ τῷτῳ, καὶ ἄγνισον αὐ-
τὸς, καὶ πλυάτωσαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἔσω-
σαν ἔτοιμοι τῷ ἀναβῆναι εἰς τὸ ὄρος πρὸς με. λοι-
πὸν ἐσὺ μὲ τί πασεικὰ φορέματα θέλεις νὰ ὑ-
πᾶς, καὶ νὰ ἀναβαίνης εἰς τὸ ὑψηλότατον ὄρος,
λέγω εἰς τὴν ἀῶν Ἱερουσαλήμ, ὡσαν εἰς τὸν Πα-
ράδεισον ὁμοίως εἰς τὸν Χεῖσόν; εἰ ἀγαπᾶς θεὸν
νὰ ἀκρόσης ἐκείνον τὸν φεικτὸν λόγον τῷ Κυρίῳ,
ὅπως οὐρίζει εἰς τὸ καὶ Ματθαῖον ἐν Κεφ. κ β'.; λέ-
γωντας ἑταῖρε, πῶς εἰσηλθεὶς ὦδε μὴ ἔχων ἐν-
δυμα γάμψ; ὁ δὲ ἐφιμώθη, τότες εἶπεν ὁ βασι-
λεὺς τοῖς ἑταίροις, δῆσαντες αὐτῶν χεῖρας καὶ πό-
δας, ἄρατε αὐτὸν, καὶ ἐκβάλετε εἰς τὸ σκοτόν τὸ
ἐξώτερον, ἐκεῖ ἔσαι ὁ κλαυθμὸς, καὶ ὁ βρυγμὸς
τῶν ὀδόντων. πολλοὶ γὰρ εἰσὶ κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκ-
λεκτοὶ, πολλοὶ πιστεύουσιν εἰς τὸν Χεῖσόν, μὰ ὁ-
λίγοι κάμνομεν καθὼς μᾶς διδάσκει, ἀπειροὶ
εἴμεθε βαπτισμένοι, μὰ ὀλίγοι ἀκρόμεν τὰ λό-
για τῷ ἐν ἰορδανῇ βαπτισθέντος.

Διατῷτο δὲ λογιμῶροι χριστιανοὶ, τυχόνει μὲ μέ-
γάλῳ δὲ λάβειαν, καὶ κατανύξεως καρδίας, νὰ
πηγνύωμεν εἰς τὸς ἑταίρους τῷ Χεῖσῳ, νὰ ἐξαγο-
ρῶθεμεν μὲ δάκρυα καὶ καθαρῶν μετανοίαν,
θεὸν νὰ γλυτώσωμεν ἀπὸ τὰ ὀνύχια τῷ δαβόλῳ, ὁ
ὁποῖος μᾶς εἶχε σκλάβος, τὸσον καιρὸν, μὲ τὸ
νὰ τῷ ἐκάμαμεν τὰ θελήματά τε, καὶ αὐτὸς ἐχαί-
ρονταν εἰς ταῖς ἐδικαῖσμάς βρομεραῖς πράξαις,

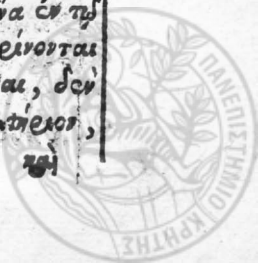

καὶ ὁ Χειρὸς πικραμῆρος, λοιπὸν ἄς μετανοήσω-
 μεν ἀδελφοί, καὶ ἄς ἐξομολογηθῶμεν μὲ πα-
 ρεικλῶ διαύοισιν, δεῖξά να χαρῆ καὶ ὁ Χειρὸς, κα-
 θὼς οὐρεῖ καὶ ἀπατὸς τῶ ἐν Κεφ' ι'. Ληκ. Λέγω
 ὑμῖν, ὅτι ἔτιωσ χαρὰ εἶσαι ἐν τῷ Οὐρανῷ ἐπὶ σὺ
 ἁμαρτωλῶ μετανοῶντι. καὶ τὸ, τέτοιασ λογίσασ
 λέγω, ὅτι χαρὰ γίνεται ὁμωροσὰ εἰσ τῶσ Ἀγγέ-
 λωσ τῷ Θεῷ, δεῖξά σὺ ἁμαρτωλὸν, ὅπῃ μετανοεῖ
 λοιπὸν ὡ δὲ γενέσαιοι χειρῖασοι, ἄς μετανοήσω-
 μεν καὶ ἡμεῖσ, δεῖξά να χαρῆ ὁ Χειρὸς, καὶ οἱ Ἀ-
 γιοὶ Ἀγγελοὶ μετ' ἐμᾶσ, εἰσ τὴν Θεουγλῶ καὶ λαμ-
 πρὸπιτα τῶ Παραδείσω. Εἰ τῶτο δὲν εἶναι κόποσ ὡ
 καλοὶ δᾶλοὶ τῷ Θεῷ, δεῖξά να πηγνώσωμεν εἰσ τὸν
 ἐξεπλερωτῶμασ, να μᾶσ ἐξευγάσῃ ἀπὸ ταισ
 μεμιασμῶμαισ ὑπηρεσίαισ τῶ ἐπτακεφάλω δρᾶ-
 κοιτοσ, ὁ πνιδματικὸσ σπαθὶ δὲν βασῶ, ἄλυ-
 σον δὲν ἔχει, δῶρα δὲν σὲ γυρᾶει, ἄσπρα δὲν σὲ
 ζητᾶ, ἔτι σὺ ἄ, μύτε πολλᾶ, λοιπὸν τί οὐκ δέεισ
 καλότυχε, να ληθῆσ, να καθαρειθῆσ χείρῖ-
 μα, να λαμπρυνθῆσ, καὶ να λαφρωθῆσ ἀπὸ ἀργυ-
 ρεισ, καὶ χρυσίωσ. Εἰ τῶποσ ὁ ὑπηρετίσ τῷ Θεῷ, καὶ
 ἐδικόσ σὲ εἰλόθερωτῆσ τίποτασ δὲν σὲ γυρᾶει,
 μόνον σὲ χαεῖζει μίαν χείρῖ χείρῖσμα, σὲ εὐ-
 χεται καὶ σὲ δὲ λογᾶ, καὶ σὲ λέγει. τῷ Κυρίου δει-
 θῶμεν, τέκνονμω, ἐν ὀνόματι Κυρίου, ἀφίονται
 σὺ ὅλαὶ αἱ ἁμαρτίαι, καὶ πορῶει εἰσ εἰρήλῶν.

Καθὼσ εἶπεσ ὁ Χειρὸς τῷ Ἀποσόλω, καὶ οἱ
 Ἀπόσολοὶ τῷ ἀρχιερίω, καὶ οἱ ἀρχιερεῖσ τῷ ποιέ-

των ἱεροδρακόνων, καὶ ὑπηρετῶν, περὶ τῶν πνευματικῶν. λάβετε πνεῦμα ἅγιον, ἀντιῶν ἀφῆ-
τε τὰς ἀμαρτίας, ἀφίστανται αὐτοῖς, ἀντιῶν κρα-
τῆτι κεκρατῆνται. Καὶ εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον ἐν
Κεφ. 1 ἢ. 51. 18. καὶ ὅσα αὐτὸς εἶπεν ἐπὶ τῷ γλῶσσῳ,
ἔσαι δεδεμμένα καὶ εἰς τὸν ἔρανον, καὶ ὅσα αὐτὸς λύσῃ-
τε ἐπὶ τῷ γλῶσσῳ, εἶναι λελυμμένα καὶ εἰς τὸν ἔρανον,
λόγῳ χεῖρ ἐἴπεν ὁ Χριστὸς τῶν Ἀποστόλων, τῶν
ποιμνῶν τῆς λαοῦ, καὶ τῶν ὑπηρετῶν τῆς Ἐκκλησιῶν,
δηλαδὴ, ὅσαις δόλοισις δίδετε, καὶ ἐγὼ τὰ δίδω,
καὶ ὅσαις ἐσεῖς συγχωρᾶτε ἐπὶ τῷ γλῶσσῳ, καὶ
ἐγὼ τὰς ἐχω συγχωρημῆκεν εἰς τὸν ἔρανον, καὶ
ὅσαις ἐσεῖς δεῦτε, καὶ ἐγὼ τὰς ἐχω δεμῆκεν, καὶ
ὅσαις ἐσεῖς δεῦν συγχωρᾶτε, ἔτι ἐγὼ δεῦν συγ-
χωρῶ.

Ὡς καλότυχοι καὶ τεισμακάριοι ὑπὸ τῆς ἐμῆς,
τί ἔυκολα ἠμποροῦμεν νὰ ὑρῶμεν λύσιν τῶν ἀ-
μαρτιῶν μας, καὶ νὰ ἐμπῶμεν εἰς τὸν Παράδει-
σον; ἡ μετανοία, καὶ ἡ ἐξομολόγησις, πολλὰ ὀ-
γλύγορα μᾶς σέλνει εἰς τὰ κάλλη τῆς Παραδείσου.
Ἐὰν κάμωμεν ὡς καθὼς οὐρεῖται αὐταὶ αἱ δύο
ἀγίαι ἐντολαὶ τῆς δευτέρας Χεῖρῆς, λέγω ἐλεημο-
σιῶν εἰς πτωχοὺς, καὶ μετανοία καὶ ἐξομολόγη-
σις. Ὁ αὐτὸς δεῦν ὁ Χριστὸς, ἠθέλησεν ἡθεό-
ποιησθαι, καὶ ἔκαμε δύο ἱερά κειμήλια, τὸ εἶναι ἐν τῷ
ἔρανον, καὶ τὸ ἄλλο ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὅσοι κείνονται
ἐδῶ ἐπὶ τῆς γῆς ἤθελον νὰ ἐξομολογουῦνται, δεῦν
ἔχουσι πλεον νὰ κειθῶν εἰς τὸ ἀπῶν κειμήλιον,

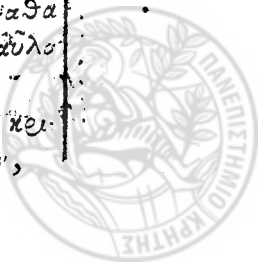

καὶ ἔβαλεν εἰς αὐτὰ τὰ δύο κειμήλια ἀπὸ τοῦ κλει-
 δι, εἰς τὰ ὅποια ἔβαλεν ὁ Χειρὸς οἰκονόμος, λέ-
 γων τὴν ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς, καὶ τὴν ἱερεῖς πνευματι-
 κῆς, καθὼς οὐρεῖ ἢ θείατε γλώσσα ἀπαύστη,
 καὶ δώσω σοὶ τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τοῦ οὐρανοῦ.
 λοιπὸν μὲ τὸ τοῦ κλειδοῦ σὺ ἀνοίγει ὁ πνευματι-
 κὸς τὰ σπλάγχνα τῆς καρδίας σου, καὶ σὺ βγαίνει
 ταῖς βρομεραῖς πράξεσιν, καὶ τὰ ἀπέτα ἔξω, καὶ σὺ
 πασρέβει, σὺ λαμπρύνει, ψυχῆτε καὶ σώματι,
 καὶ μὲ τὸ ἄλλο τὸ κλειδοῦ σὺ ἀνοίγει τὴν πύργον
 τῆς δεσποτικῆς Χειρὸς, καὶ σὺ φανερώσει τὰ ἅγια πά-
 θη, καὶ βλέπεις ἀπὸ ἐκείνου τὴν θείαν μάλοπλιν
 ὀλογεμάτο ἐλέως, καὶ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, καὶ
 τὸν θείον Δαβὶδ τῆς ἐλέως σου Κύριε πλήρης ἡ γῆ,
 καὶ τότες θέλει σὺ ἀποδείξει καὶ ταῖς ἄλλαις τέσ-
 σεραῖς ἀχρῶταῖς πληγαῖς τοῦ χειρῶν, καὶ τοῦ πο-
 δῶντος, τὸν κάλαμον, καὶ τὴν λόγχην εἰς τὴν κο-
 λῶνα ἀκκαμπισμέναι, τὸν σαυρον μὲ καρφία, καὶ
 τὸν ἀκαθίδιον σέφανον, μὲ περισσότερα ἀκαθίδια
 αἱμάτομα, παρά ὅσα μαργαριτάρια, καὶ λί-
 θοι πολυτίμοι ἔχει ἡ κορῶνα τοῦ βασιλέων, καὶ τὰ
 νάματα πικρὰ μέσομα σὺ σφογγάει, καὶ τότες
 θέλεις ἀκούση νοτικῶν φωνῶν, ἀφ᾽ ὧν ὅλα
 ταῦτα ἴδρατεσὶν τὰ ἔπαθα, καὶ σὺ τότες θέλεις
 μετανοήση, καὶ μὲ δακρῶν να κλάψης, καὶ σικώ-
 νηται ὁ πνευματικὸς ὄρθος, καὶ ὁ Χειρὸς ἀοράτως
 ἀπλώνει τὸ δεξιόν σου, καὶ πέρνει τὸ κλειδοῦ ὅπως ἴ-
 ποτ εἰς τὸ ἀπάνω κειμήλιον, καὶ τὸ τοῦ δίδει τὸ πνευ-
 ματι

ματικῆς, καὶ σὺ ἀνοίγει τὸν Παράδεισον, λέγων-
τας, τέκνον μου πορεύου ἐν εἰρήνῃ, καὶ μηκέτι ἀμάρ-
τανε.

Εὐλογημένοι χειριανοὶ, τὰ δύο κειπέλια με-
τὰ δύο κλειδά να σᾶς τὰ φανερώσω, καὶ ἀλλεῖσθ' ὀ-
πως. δηλαδή ὁ ἀνθρώπος ὅπως εἶναι εἰς τὸ σέ-
διο, ἢ γοῦν εἰς τὸ λαζαρέτο, εἰὰ δὲν πέρνη γράμ-
μα καὶ ἀποδείξιν ἀπὸ τὸν παύρο, λέγω ἀπὸ
τὸν αὐθεντικῶ τῶ λαζαρέτε, δὲν ἢμπορεῖ νὰ σέ-
βη εἰς τὸ κάστρον. τέτοιας λογίσειναι καὶ εἰς κάθε
ἀνθρώπου εἰς ἐπὶ τὸν κόσμον, εἰὰ δὲν πηγέ-
νωμεν εἰς τὸ λαζαρέτο τῶ πνευματικῆ νὰ καθάρι-
θῶμεν καὶ ἡμεῖς ὡσπερ καὶ ἐκεῖνοι, καὶ νὰ πάρωμεν
ἀπὸ τὸν πνευματικὸν τῶν βεβαίωσιν, δὲν ἢμ-
πορῶμεν νὰ πηγνώωμεν εἰς τὸ μεγάλο κάστρο,
νὰ ἰδῶμεν τὸ μέγαν Καίσαρα, καὶ δεῖ τῶ καὶ ἡμεῖς
εἰὰ δὲν ἐπέρνωμεν ἀπὸ τὸν πνευματικὸν δ' ἔχλω
καὶ ἀλογίαν, δὲν ἢμπορῶμεν νὰ σέβωμεν εἰς τὸν
Παράδεισον, καὶ νὰ ἰδῶμεν τὸν Κύριον τῆς δόξης.
Εἰὰ δὲ πηγνώωμεν συχνάκις εἰς ἐπὶ τὸ ἱερόν
κειπέλιον καθὼς ὀρίζει τὸ πνεῦμα τὸ Ἅγιον δεῖ
Ἡσαΐα ἐν Κεφί. Δεῦτε καὶ δεῖλεχθῶμεν λέγει
Κυρίου. εἰς τῶ ἀλλω ἀγίαν καὶ φεικτῶν, καὶ με-
γάλλω κρίσιν, ὀλίγον θελομεν κειθῆ ὡς σαφῆ-
νίζει ὁ Θεσός ἐν τῶ Εὐαγγελίῳ, Ὁ τὰ ἀγαθὰ
ποιήσαντες εἰς ἀνάστασιν ζωῆς, οἱ δὲ τὰ φαῦλο
πραξάντες εἰς ἀνάστασιν κρίσεως.

καὶ δὲ τὸς φαίνεται αἱ δικαιοὶ δὲν ἔχον νὰ κει-

Θῆν, ἀλλὰ θέλουν ἀκούσῃ τὸ δεῦτε οἱ δ' ἀλογημένοι
τῷ Πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην
ὑμῖν βασιλείαν.

Καλὴ αὐθροῦτε, εἶσαι αἰχμάλωτος καὶ ἐδάδου-
σις τὸν δεσπολὸν τόσον καιρὸν, εὖρε εἰς τὸν μισί-
τῳ, καὶ οἰκονόμον τῷ Χριστῷ, νὰ πάρῃ ἅπαντα ἀπὸ
τὸν Κύριόν τε, ὅσα χρειάζονται, νὰ σὲ ἐλαθέρω-
σῃ ἀπὸ τῷ τυραννίδα τῷ ἐχθρῷ σου, ὅτι ὁ Χρι-
στὸς εἶναι ὅλος γεμάτος τῷ ἐλεεῖν ἡμᾶς, καθὼς
ἀπατόστου εἴξει, δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κο-
πιῶντες, καὶ πιφορτισμῆμοι, καὶ γὰρ ἀπαύσω
ὑμᾶς.

Καὶ κατὰ τὸν Ἡσαΐαν, ἐν Κεφ. μ γ'. Εἰγὼ εἰ-
μι, ἐγὼ εἰμι, ὁ ἐξαλείφω τὰς ἀμαρτίας σου,
καὶ μὴ μνησθῶ. Σὺ δὲ μνήθητι καὶ κειθῶμεν, ὁ
Χρυσόσομος εἴξει, ἡ ἀμαρτία ὁμολογημένη,
ἐλάττων γίνεται, μὴ ὁμολογημένη χειρῶν. Ὁ
Ἅγιος Κλήμεντες λέγει, καλὸν μὲν τὸ μὴ ἀμαρ-
τάνειν, ἀγαθὸν δὲ καὶ τὸ ἀμαρτάνοντας ἐπατά-
γεῖναι δεῖ μετανοίας. ὁ πληγομὸς δὲ ἡμπορεῖ
νὰ παραγγέλῃ τῷ ἱατρῷ νὰ τῷ σέλην ἱατρικὰ, καὶ
ἀλειφαδες, ἀλλὰ θέλει ὁ ἄρρωστος νὰ υπάγῃ εἰς
τὸν ἱατρὸν, ἢ ὁ ἱατρὸς χρειάζονται νὰ συκωθῇ νὰ
πηγυρῇ εἰς τὸν ἀδεννημῆμον δεῖ νὰ γνωεῖσῃ καλά
ταῖς πληγαῖς, καὶ θέλει βανῆ τὰ ἀγρευκώτατα
βότανα κατὰ τῷ πληγῷ καὶ τὸ τζιοροτό, καὶ ὅσαι
μόλωπις καὶ ἀλειφαδες, καὶ ἔτσι θέλει τῷ ἱατρῷ
θεῖ ὅλαις τε αἰ πληγαῖς, καὶ δεῖ θέλει ἀφορμῆ-

στ, μάλιςα θέλει γλυπώσῃ τὴν ζωήν σου. Ἐπὶ
 αὐτοῖς γονεῖς ἡμπορεῖς νὰ ἐνθ' ἀπῆς λέγωντας τὰς
 ἀμαρτίας σου, μα ἄπο τὸν πνευματικὸν ὄχι, κα-
 τὰ τὴν σοφὸν Σιραχ, ἐν Κεφ λ β'. αἰχμῶν ἄπο
 Παῖδός κ' Μηῖδός περὶ πορνείας.

Γαῖός δὲ μέγας εἶναι ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν κ' τῶν
 σωμάτων ἡμῶν ὁ Χεῖσός, πληγαὶ δὲ εἶναι ἡ ἰ-
 δικαίμης ἀμαρτίας, κ' ἀλειψάδες εἶναι ἐκεῖνοι
 ὅπῃ μὴ δώσω νὰ μὲ ἀρπάξω ἄπο τὰς χεῖρας τῶν
 δαιμόνων, λέγω οἱ πνευματικοὶ μὲ Πατέρες.

Ἰδὲ αὐταὶ αἱ δύο ἀγίαι ἐντολαὶ τῷ Χεῖσῷ
 πολλαῖ μᾶς παρακινῶν νὰ πηγύνωμεν εἰς τὴν λαμ-
 πρότητα τῷ Παραδείσῳ, ἡ μία ἐντολὴ σὶ ἀναγ-
 κάζει νὰ κάμῃς ἐλεημοσιῶν ἐὰν ἔχῃς, καθὼς ὁ
 Χεῖσός οὐρίζει εἰς τὸ κατὰ Λευκαῖ β'. πωλήσατε
 ἄπο τὰ ἔχῃσας, κ' δώσατε ἐλεημοσιῶν, κ' κα-
 θὼς οὐρίζει ὁ Ἀπόστολος Λευκαῖ εἰς τὰς πράξεις
 ἐν Κεφ. κ'. Καλότυχος εἶναι ἐκεῖνος ὅπῃ δίδει,
 παρὰ ἐκεῖνος ὅπῃ πέρνει, κ' τὸ, ἰλαρὸν ᾧ δότῃν
 ἀγαπᾷ ὁ Θεός. ὁ Προφήτης Δαβὶδ ἐν Κεφ. δ'. τὰς
 ἀμαρτίας σου ἐν ἐλεημοσιῶν ἀλύξωσαι, κ' τὰς
 αἰνομίας σου ἐν οἰκτιρμοῖς πνεύτων. ὁ Σιραχ ἐν
 Κεφ γ' ἡ φλόγα τῷ πυρὸς σβέννεται μὲ τὸ νερόν,
 αἱ δὲ ἀμαρτίαι μὲ ἐλεημοσιῶν συχωρῶνται.
 ὁ Ταβὶτ οὐρίζει, ἐν Κεφ. β'. καλλήτερα εἶναι νὰ
 κάμῃς ἐλεημοσιῶν, παρὰ νὰ σιωᾷς χρυσά-
 φι, ὅτι ἐλεημοσιῶν δυνάται νὰ ἐλάττωσῃ τὴν
 πλὴν ψυχὴν τῷ αἰθρώπῳ. ἄπο τῆς πόλασι, κ' ἡ

να καθαρίζη ὑποὶ ταῖς ἀμαρτίαις. Οἱ ποιῶν-
τες ἐλεημοσύνην ἐμπληθύνονται ζωῆς. Μὴ ἀ-
ποσρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ὑποὶ παντός πτωχῆ,
καὶ οὐκ ἀποσρέφει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὑποὶ σοῦ ὁ
Θεός.

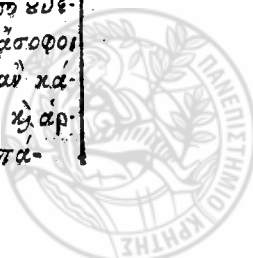
Βλέπετε καλοῖμου χριστιανοί, ὅτι αὐταὶ αἱ
δύο ἅγιοι ἐντολαὶ τῆ Χειρὸς μᾶς πηγάζουν ἀνέμ-
πορίστως εἰς τὸν Παράδεισον; τί κόπος, καὶ τί βάρ-
ρος εἶναι, νὰ κάμωμεν ἐλεημοσύνην, καὶ νὰ ἐξο-
μολογηθῶμεν; τίποτε. ἡ Σακελάσσα φωνάζει,
καὶ λέγει. λύσαι με, καὶ δόσε τῷ πτωχῶν, ἡ Κα-
σέλασου κράζει, μὴ μεγάλης φωνῆς, καὶ τρίζει
τὰ ὀδοντιατῆς, λέγωντας σε, φέρε τὸ Κλειδί μου,
καὶ ἀνοιξέ με, καὶ δόσε ὑποὶ τὰ ἐντόσμη τοῖς μὴ ἔχα-
σι. ὁ Πνευματικὸς εἶναι ἕτοιμος νὰ σὲ ἐξαγο-
ρήσῃ, καὶ ὁ Χειρὸς ἔξυπνος νὰ σὲ ἐξιπληρώσῃ,
ὁ Ὑπνῆτης ὀρθὸς νὰ σὲ ἐξομολογήσῃ, καὶ ὁ αὐ-
θῆτης ἐν τῷ ἅμα θέλει νὰ σὲ συγχωρήσῃ. αὐ-
ταῖς ταῖς δύο ἐντολαῖς, μὴ ταῖς καμνωμένωσ-
πέρ οἱ Γραμματεῖς καὶ Φεισοῖοι, πρὸς τὸ θεαθῆ-
ναι τοῖς ἀνθρώποις, ἀλλὰ καθὼς θέλει ὁ Θεός
νὰ ταῖς τελειώσωμεν, ἵνα νὰ μὴ ἀκύνωμεν τὸ
βασι ὑμεῖς οἱ χριστιανοὶ βαπτισμένοι. ἀλλὰ τὸ
εὐδὲ ἀγαθὸ καὶ πῆσι, καὶ ἵνα νὰ μὴ πικραν-
θῇ ὁ Χειρὸς ἵνα πεσοῦν, λέγωντας, Πειλῦπος
ἔστιν ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου, καθὼς ποτε ἵνα τὸ
Πέβαν, ἢ καὶ ἵνα τὸν Ἰῆδαν, καὶ νὰ μὴ παρρημοιά-
σῶμεν μετ' ἐκεῖνο τὸ πῶκίνο Σκαλίμι πῆσι γῆς, καὶ
οποῖον

ὁποῖον εἶναι τυφλόν. καὶ ὡσανῆ Πολύποδα, καὶ ὁ
 Κάβρας, τὰ ὁποῖα περιπατῶν ἄλλοτε ὀμπρός,
 καὶ ἄλλοτε ὀπίσω, ἀνάποδα, δεξιά μὲν μᾶς εἶ-
 πῆ ὁ κόσμος, νὰ πάλιν ἐγείρισαν εἰς ταῖς ἀμαρ-
 τίας καὶ κακαῖς πράξαις, ὡσανῆ ὁ Σκύλος ὅπῃ γυ-
 εῖζει καὶ βῶγει τὸ ἴδιόν τε ξέρασμα, καὶ νὰ μὲν μᾶς
 κατηγορήσῃ ὁ Ἀπόστολος Πέτρος, λέγωντας, ἰδοὺ
 ἡ Γερουσία ὡσανῆ ἀπελάσθη ἐκύλυσεν εἰς τὴν λά-
 σπιν. οὐεῖζει ὁ Χεῖρος εἰς τὸ καὶ Λεκαὶν Κεφ. 5. ὁ
 Ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τῆ ἀγαθῆ θησαυρῆ τῆ καρ-
 δίας αὐτῆ προσφέρει τὸ ἀγαθόν.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ὁμιλεῖ μὲ τὸν κάλαμο
 τῆ σοφῆ Σολομώντος, ἐν Κεφ. 1. Οὐ λιμοκτονήσει
 Κύριος ψυχὴν δικαίαν.

Πρὸς Ῥωμαίους, ἐν Κεφ. 5. Μὴ οὐκ βασιλεύ-
 ῃ ἡ ἀμαρτία ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώματι εἰς τὸ
 ὑπακῆναι ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτῆ. μηδέ παρεια-
 νετε τὰ μέλη ὑμῶν, ὅπλα ἀδικίας τῆ ἀμαρ-
 τίας.

Νὰ σᾶς εἰπῶ καὶ ἄλλο εἷνα προοίμιον ἰδιωτικόν.
 ἔχου σιγήθειαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, μάλιστα
 ὁ υἱὸς τῆς ἰσχυροῦς, ὅπῃ νῦν κρατεῖ ἡμᾶς, σέλ-
 νου εἰς ταῖς ἐπαρχίαις τῆς κερταδίας, καὶ τῆς δι-
 δου διπλώματα μὲ βασιλικῶ βῆλαν, δεξιά νὰ
 κείνομεν τὸν λαόν, καὶ νὰ ἰσχυροῦν ὑπὸ ἐδε-
 γὸς ἐμποδιζόμενοι, καὶ κᾶν τε σοφοί, ἢ ἄσοφοι
 εἶναι, ἢ ἐνάρετοι, ἢ ἀνόλαβεῖς, ὅτι καὶ ἂν κά-
 μαῖν εἶναι κατὰ καμῶνμα, χρεῖζου, καὶ ἀρ-

πάσσω, δούου, ἐλύου, σκοπώντων καὶ ἐλαφθε-
 ρώνου. ἰδίτε ἀλογημένοι χρεῖασοι, πᾶσι
 δυνάμιν καὶ ἐξουσίαν ἔχουσι οἱ ἀπισταλμένοι ἀ-
 πό τὸν τῆς γῆς βασιλεία, ὡσαύτως πᾶσι πειρασότε-
 ρῶν καὶ βεβαιώτερον δυνάμιν καὶ ἐξουσίαν ἢ τῆς
 ἐδόθη τῷ Ἰωάννῳ Ἀνδρῶν, καὶ ἐπιβόλων τῷ Θεῷ
 ὅπως προῖπα. αὐτοὶ οἱ κριτὰδες τῶν σωμάτων ἔ-
 χουσι τὰ διπλώματάτους ἰσχυρῶς βασιλεία ὁ-
 μοιοπαθεῖ ἀνθρώπων γῆινον, μαῖ ἔτι οἱ ἄλλοι
 κριτὰδες, καὶ κυβερνῆται τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἔχου-
 σὶν ἐξουσίαν, καὶ τὰ διπλώματάτους, ἰσχυρῶς βασι-
 λεία ἔχουσι, καθὼς ἀπατόστω ὁ Χριστὸς ὁρίζει ἐν
 Κεφ. 5. κατὰ Ἰωάννην.

Εγὼ εἶμαι ὁ Ἄρτος ὁ Ζῶν, ὁ ἐκ Οὐρανοῦ κα-
 ταβάς, καὶ τὸ, Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον, ἀπὸ τῶν
 ἀφῆτε τὰς ἀμαρτίας, ἀφίστανται αὐτοῖς, καὶ τὰ ἐξῆς.
 καὶ τὸ, δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν Οὐ-
 ρανῶν, καὶ ὅσα ἐὰν τῶτο, ἐγὼ εἶμαι βεβαιός, ὅτι οἱ
 κριτὰδες τῶν σωμάτων, καὶ τὰ κυβερνῆται τῶν ψυχῶν
 Ἀνδρῶν εἶναι πλέον χιλιάς φορὰς σερβαίτε-
 ραις ἀπὸ ἐκείνων τῶν τῆς γῆς, πολλοὶ κριτὰδες τῶν
 σωμάτων, λέγω ὅτι τὰς ἀγαθὰς, πολλὰς ψυ-
 χὰς φθείρου, καὶ ταῖς πέμπουσιν εἰς τὴν κόλασιν,
 ἀδίκως τῆς κρεμοῦ, καὶ ἄλλως ἰσχυροποιεῖται,
 καὶ καὶ ἐὰν δὲν ἐξομολογοῦν ὅτι ἐὰν μετανοήσῃ τὸ
 πλάσμα τῷ Θεῷ, καὶ ἔτι σὲ τῶτο τὸ Βασίλειον τῆς
 ἀδικίας, πολλοὶ ἀδίκως χύονται ψυχῆ καὶ σώ-
 ματι οἱ ταλαίπυροι.

Μὰ ἐπεὶ οἱ ἄλλοι ἄνδρες καὶ ἐπίτροποι τῆς Θεῆς, τὸ φερμαίντης εἶναι ὅπως δίολεν νὰ πέμπωμεν φυλάκας εἰς τὸν Παράδεισον, καθὼς οὐρίζει ὁ Χρῆστος τῆς μαθητῆς αὐτῆς, καὶ αὐτοὶ τῆς δευτέρου αὐτῆς. Λικ. Κεφ. ι. Οἱ ἀκούων ὑμῶν ἐμὲ ἀκούει, καὶ τὰ ἐξῆς, μὰ καθὼς αὐτοὶ οἱ φερμαλίδες πολλὰς φοραῖς ζητεῖσθαι ἀπὸ τὸν Βασιλέαντες, ἢ δευτέρου διεσπασμέναις καὶ ἀδικίαις κρίσασθαι, ὅπου ἔκαμαν, ἢ ἐπεμψαν ἢ πολιτείας ἀναφορὰ εἰς τὸν βασιλέαντες, καὶ τότες θέλει τὴν κρίνῃ με σκληρὰν ἀποφασιν, καὶ ὄχι εἰς φυλακῆν μόνον θέλει τὴν βάλῃ, ἀλλὰ ἀπὸ προσάξῃ τελείως τὴν θανατώνει. τὸ αὐτὸ ἢ μπορεῖ νὰ γινῇ καὶ εἰς ἡμᾶς ὡς ἀγιώτατοι Πατέρες, καὶ οἱ λοιποὶ κριτάδες, ἀπὸ τὸν Βασιλέαν καὶ κριτῆν τῆς ὅλων, ἐὰν δευτέρου κυβερνήτην τὸ ἐπιχειρήμας, ἐκεῖνο ὅπως ἐγινῆκαμεν ἐγγυητάδες, λέγω τῆς μεγάλῃ Ποιμνίῃ, τῆς Κοινοβίῃ, τῆς Ἐνοσίῃ, καὶ τῆς Ἀγίας ἐξαγορεύσιν μετα μεγάλης προσοχῆς, καὶ νομῶν καθαρῶτατον, δευτέρου ἡμῶν ἀκέρωμεν τὸ, ὡς δευτέρου πονηρῆς, ἀλλὰ τὸ, ὡς δευτέρου ἀγαθῆς καὶ πιστῆς.

Καὶ δευτέρου σαῶς λέγω, ὡς διλογημένοι στρατιῶται τῆς Βασιλείας Χρῆστου, ὅτι νὰ προσέχωμεν, καὶ νὰ ἀκέρωμεν μὴ ἀλαβείας καὶ ἀγάπης τὰ καλά λεγόμενα τῆς τειῶν τιμῶν ἀνδρῶν, ὅτι τὰ διπλάματα τῆς εἶναι βίβαια Θεῖκα, καὶ ἀπὸ εἶναι σοφοὶ καὶ ἀσοφοὶ, ἢ ἐσάρητοι, ἢ ὀκνηροὶ, ἐσεῖς τείθετε εἰς αὐτοὺς, καὶ τὸν μέγαν Παῦλον, καὶ κα-

θώς μᾶς προσάξει ὁ κορυφαῖος τῆ Ἀποστόλων Πέ-
 τρος, ἐν Ἐπιστολῇ, α. Κεφ β. σελ. 13. Ὑποταχ-
 θεῖτε λοιπὸν εἰς κάθε λογίς ἀνθρώπινω τάξιν
 καὶ πολιτείαν ὡς τῷ ἀγάπῳ τῷ Κυρίῳ. καὶ τὸ νεώ-
 τεροι ὑπατάγητε Πρεσβυτέροις, καὶ αὐτοὶ ἡμεῖς
 σφάλωμεν, ὁ Θεὸς θέλει μᾶς κρίνει, καὶ ἡ αὐθεν-
 τείαςας θελέτε εἶσαι καρδεμενοὶ ἐνώπιον τοῦ
 Θεοῦ. Ἐγὼ ἄς πάχω, ὅτι καὶ αὐτὸ πάθω ἀπὸ τῷ
 δικαίῳ κρίσιν τῷ Θεῷ, καὶ ἡ ἐντιμότητάςας,
 θέλω ὅλοι νὰ εἶσε εἰς τὸν Παράδεισον καὶ τὸν θεό-
 πτῳ Μωϋσῷ. Πάντα ὅσα εἶρηκα πρὸς ὑμᾶς
 φυλάξαδε, αὐτὰ λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ σᾶς λέγω,
 ὅτι ἡ ἐλεημοσύνη, καὶ ἡ ἔξομολόγησις, καὶ ἡ με-
 τάνοια, εἶναι καθολικὰ εἷνα δῶτερον βάπτισ-
 μα, καὶ εἶναι συγχώρησις τῶν ἁμαρτιῶν, εἶναι
 εἶναι εἶναι ἴσιον τῷ Παράδεισῳ, καὶ εἶναι ὁδηγὸς
 πρὸς ἐν εἰρήμῃ, καὶ ἀοιξίς τῶν θυρῶν τῷ Παράδεισῳ.
 Εἶναι χαρὰ παντοτινὴ καὶ ἀγαλλίασις, ἡ ἐλεη-
 μοσύνη, καὶ ἡ ἐξαγοράσις, εἶναι χαρὰ τῶν Ἀγ-
 γέλων, ἐν ἔσπῃ ὁμῆ καὶ ἀφανισμὸς τῶν δαιμόνων.
 εἶναι καὶ ἀλλῆ μία μεγάλη δώτερον ζωὴ ὁμοίως εἰς
 τὸν Θεόν.

Ἰδὲ καὶ ἡ τελεία διχῆ.

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χρῆστος καὶ Θεός, ὁ τῷ ἐντο-
 λῷ ταύτῳ δεδοκῶς τοῖς θεοῖς, καὶ ἱεροῖς αὐτοῦ
 μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις τῷ δεσμεῖντε καὶ λύειν
 πᾶς τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτίας, αὐτὸς ἐξ ὑψους

παρίδοισου πάσας τὰς ἁμαρτίας, καὶ τὰ πλημ-
 μελήματί σου. Ἐγὼ δὲ ἀνάξιος αὐτῆ δούλος ἐξ
 ἐκείνων λαβὼν τὰς ἀφορμὰς, τὸ αὐτὸ ποιῆν, ἀ-
 πολύωσε ἄπο παντός ἀφορισμῶ, καθὼς δυνά-
 μαι, καὶ θυνῶ, καὶ σὺ χρεῖαν ἔχεις. Ἐτι ἄπολύω-
 σε ἄπο πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν σου, ὅσας ἐξομολο-
 γήθης ἐνώπιον τῶ Θεῶ, καὶ τῆς ἐμῆς ἀνάξιότητος,
 εἰς τὸ ὄνομα τῶ Πατρὸς, καὶ τῶ Υἱῶ, καὶ τῶ Ἁγίου
 Πνεύματος, ἀμήν.

Περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν, Γωάρμης,
 Κεφ. ι γ'. ἐδάφ. 34.

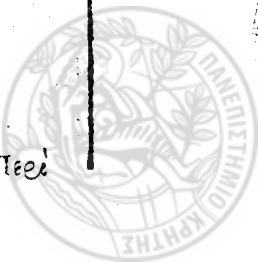
ΕΝτολίω κεικὴν δίδωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶ-
 τε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς, ἵνα
 καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.

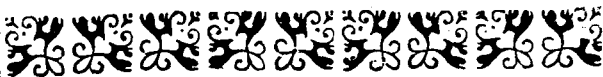
Βλέπω δύο ἀδέλφια καὶ πολλὰ ἠγαπημέ-
 να, ὅχι μόνον εἰς τὴν ἀγίαν καὶ ἠγαπημένην τοῦ
 Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ καὶ ἔξωθεν εἰς ταῖς ρύ-
 μαις καὶ ξαπέζαις, ποῖος καὶ ποῖος να τιμᾶ σὺας
 τὸν ἄλλον περισσότερον, με λόγους ἐκλεκτῶ καὶ πορ-
 νοῦτῶ, με γλυκὰ λόγια καὶ νόσημα, με νεῦμα
 δίγνηκόν καὶ ἀπόκρησαις ρητορικαῖς, πόσον τοῦς
 φαντάζεις, ὡσανὲν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον να ἔχη βά-
 λη τὸ σὺα πτεροῦ εἰς τὴν κεφαλὴν τῶ σὺν, καὶ τὸ
 ἄλλο

ἄλλο εἰς τὸ ἄλλου, καὶ ποῖοι εἶναι ἐπίτοι; εἰναὶ ὁ
 ἱεροδιδάσκαλος, καὶ ὁ χεισιανός. ὕστερα δὲ αὐοί-
 γει σῶας ἐξ αὐτῶ το σωματε, καὶ καὶ λαλεῖ τὸν ἕτε-
 ρον, καὶ ποῖοι εἶναι ἐπίτοι; ὁ διδάσκαλος ἀναβέ-
 νει εἰς τὸ ἱερόν ἄμβωνα, ἢ καὶ εἰς ἄλλον ἀρμόδιον
 τοπον, καὶ ἐξεφωνεῖ τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, καὶ
 πολλὰ κόπη καὶ ὕδρωτος, καὶ κηρύττει τὸν Χεῖσον
 Θεὸν ἀληθινόν, καθὼς εἶναι καὶ τῶ παναγίας
 Μητέρα τῶ Θεῷ, καὶ Παρθένον ἀληθῶς, καὶ σᾶς
 λέγει νὰ μὴ εἰς ὑπερήφανοι, καὶ κηροδοξοί, καὶ
 μὴ φονεῖστε, νὰ μὴ μισθῆτε σαρκικῶ, καὶ
 μὴ ἔχετε δόλον εἰς τῶ καρδιασῶας. ἀλλὰ ἀ-
 γάπη καὶ εἰρήνη με ὅλης, καὶ μὴ κρατῆτε ἀμά-
 χη, καὶ προδίδετε σῶας τὸν ἄλλον, καὶ μετανοῆτε
 ἐξομολογουῦντες. καὶ μεταλάβετε τὰ ἄχρατα μυ-
 στήρια, καὶ ἀραδίσετε εἰς τῶ Ἐκκλησίαν με ἀ-
 γάπῳ, καὶ φόβον Θεῷ. καὶ κάμετε ἐλεημοσιῶν
 εἰς τῶ πτωχῶ, καὶ μὴ κάμετε ὄρκους, καὶ ἴδ-
 ομαρτυράτε. καὶ μὴ ἀγαπάτε τὰ ἔσρα πράγ-
 ματα, καὶ τιμάτε τῶς γονεῖς καὶ μεγαλητέρους, καὶ
 ἄλλα Θεόπεμπτα λόγια σᾶς λέγει, καὶ ἀγίων
 παραγγελίαι, καὶ ἄλλα ὅσα ὁ Θεὸς τὸν φωτίζει.
 Νὰ, ὁ ἡγαπημῶς κερμαρίζει. ὁ φίλος κηκη-
 εῖζει, ὁ ἄλλος βαρυγομᾶ. Ἐπὲρος λέγει πολ-
 λα μᾶς ἐκράτισσο, ἄλλος λέγει αὐτὰ καὶ ἡμεῖς τὰ
 ἡξάρουμῶ.

Φίλοι εἶναι ἐπίτοι; ὅσκα. ἀλλὰ ἱεροκατήγο-
 ροι τῶ πτωχῶ διδάσκαλο, καὶ ἔχθροί τῶς Ἐκ-

κλισίας. καλέ αἰθρωπε, ἐὰν ἡξόβρης καλλιτε-
 ρα, ὅτι συγχίζεις τῷ Ἐκκλησίαν τῆ Χριστῶ,
 καὶ παρὰ τεις τὸν λαὸν τῆ Θεῶ; εἰς τὸ ἔραπέζη σέ-
 πεσαι τέσσερεις ὥραις, μετὶ τῷ κῆπαν σὸ χέρι, καὶ
 δὲν ἄποσῶς, καὶ εἰς τὸ νὰ ἀκῆς λόγον Θεῶ, ἄπο
 κάμνεις εἰς μίαν ὥραν; ἰδὲ ὁ ἄμβονας καὶ ἀνέβα,
 τινὰς δὲν σὲ κρατεῖ, κανεῖς δὲν σὲ ἐμποδίζεις,
 αὐτῆ ἡ ὥραία πύλη, σάσῃ ὀρθὸς καὶ εἰπέ ὅσα θέ-
 λεις. Εἰ δὲ καὶ δὲν σε κρατῶν ἢ αὐτῶν, καὶ ἡ γλῶσ-
 σάσῃ εἶναι κοντή, καὶ ὁ νῆσῃ σκορπᾶ, σιώπα καὶ
 μόλονε, καὶ καλὰ ἀφουκράσῃ, καὶ μὴ συγχίζης τῷ
 διδάσκαλον, καὶ σκανδαλίζεις τῶς αἰθρωπούς.
 Εἰδὲ καὶ ἡξόβρης καλλιτερά, δὲν σῶ παρέπει αὐ-
 τῶ νὰ τὰ εἰπῆς, ὅτι δείχνεις μίαν ψύτικῶ ἀ-
 γάπῃ, καὶ ὄχι ἀδελφικῶ. Εἰδὲ καὶ ὁ Θεὸς σὲ ἐ-
 φώτισε καλλιτερά, καὶ εἶσαι ῥήτορας, εἰπέτε καὶ
 μόνας, καὶ κατήχισέτον, καὶ βάλετον εἰς καλλιτε-
 ρῶν σράταν, ὅτι νὰ ἔχῃς ἄπο τὸν Θεὸν μισθὸν, καὶ
 ὅτι αὐτῶ δὲ χαρίσῃσιν, καὶ τότε θέλεις φανῆ ἀλη-
 θῶς μαθητῆς τῆ Χριστῶ, καθὼς ὀρίζει μετὸ πα-
 νάγιόντε σῶμα εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννῃν Εὐαγγέλιον
 Κεφ. ι γ'. ἐδαφ. 35. Ἐν τῷ τὸ γινώσκονται πάντες,
 ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐσέ, ἐὰν ἀγάπῃ ἔχητε ἐν
 ἀλλήλοις, καὶ εἰς τὸ κατὰ Ματθ. Κεφ. κ γ'. Πάν-
 τες δὲ ὑμεῖς ἀδελφοὶ ἐσέ.

Περὶ τῶν παμουκλιάρεων, οἵτινες φο-
μύου τὰς ἀψύρως.

Ο Ἀψύρως ὁ Θεὸς μᾶς ἔγραψε νόμον, εἰς
τὸ βιβλίον τὸ Δεύτερονόμιον, ἐν Κεφ. ε'.
ἐν πολλῷ, ε'. τὸ, ε' φονδύσεις. Ἐγὼ δὲ βλέπω
μερικὰς ἀψύρως, ἔχι μόνον ἀσεβεῖς ἀνδρας,
ἀλλὰ καὶ ἀσέμναις γυναῖκες, ὅπερ μὴ φοβέμενοι τὸ
Θεόν, καὶ μὴ ἐν ἑσπόμενοι τὰς ἀψύρως, φαρ-
μακίζου, καὶ θανατώνου τὰς ἀψύρως ἀνιλεῶς
ὡσπερ οἱ φάραδες, ὅποταν ρίχνου τὸ φαρροβό-
τανον εἰς τὸ ποτάμι, καὶ φλομόνεται ὅλα τὰ φά-
ρια, καὶ ὀλίγα γλυτώνου ἀπ' αὐτὰ, τέτοιας λογίς
εἶναι κάποιοι καταραμενοι ἀνδρες, καὶ κακαῖς
γυναῖκες, φαρμακίζου καὶ σφάζου τὸν λαὸν τοῦ
Θεοῦ, χωρὶς καμίας λογίς λύπης, εἶναι μολυ-
μενοι ἄπο τῆς πανῆκλα, καὶ αὐτοὶ ἔρχονται ἀδιαν-
ῆσπα, καὶ μιαίνου τὰς πασεικὰς. τί κάμνου
οἱ φονδύται; πηγύνου καὶ θάπτου τὰς νεκρὰς, καὶ
ἐν τῷ ἅμα ἔρχονται εἰς τὴν χώραν, καὶ μολυῶου
οἱ μεμολυσμενοι ψυχῆτε καὶ σώματι, τὰς πασει-
κὰς, καὶ τὰς κάμνου, καὶ ἄπο θνήσκου ἀδίκως καὶ
παράκαιρα οἱ ἀδικιτάδες καὶ αἰμοπόται. καὶ αὐτὰς
μεν ὁ Θεὸς ἀς τὰς συγχωρᾷ, καὶ τὸν παρακαλοῦ-
μεν νὰ τὰς βαῆν ἐν τῷ φωτινῷ, καὶ χλοερῷ, ἐκεῖ
ὅπερ

ὅπῃ τὸ φῶς τὴ λάμπει αἰωνίως, καὶ αὐτοὶ αὖς δώσαν
 λόγον εἰς τὸ μεγάλο κριτήριον, καθὼς ὀρίζει εἰς
 τὸ γεννέσιον Κεφ. θ'. καὶ ἐκ χειρὸς ἀνθρώπου ἀδελ-
 φῶ ἐκζητήσω τὴν ψυχὴν τῆ ἀνθρώπου. οὐαὶ
 ταλαίπωρε, πῶς ἔχεις νὰ κάμῃς ἐπίτες; εἶδα ἤ
 Παπὰ Γεώργι τὴν αὐγλὴν ἔθαψε πανκλιάρην,
 καὶ τὸ δειλινὸν ἦλθεν εἰς τὴν χώραν, καὶ τῆ εἶπα,
 Παπὰ κύρ Γεώργιε, τί τῆτο τὸ κακὸν ὅπῃ κά-
 μνεις καὶ μολιώνεις τὰς χριστιανὰς; καὶ αὐτὸς μου
 ἀποκρένυταν, λέγωντας, τί σέ μέλει ἐσθῆα;
 ἐγὼ δὲ τῆ εἶπα, καλὴ ἀνθρώπε, ἐσύ ἔγινες θά-
 νατιφόρος μολιώνοντας τὰς χριστιανὰς. αὐτὸς μου
 ἔλεγον ἄλλα ἀντάλλα, καὶ πάλιν τῆ εἶπα, Παπὰ
 κύρ Γεώργιε, ὁ Θεὸς ὀρίζει, μὴ φοβῆσθης, ἀμὴ ἢ
 ἀγίωσωθήσῃ, δὲν ἀρροικῶς τὰ θεόγραφα λόγια,
 ἡμεῖς ἔχομεν νόμον, ἐάντις ἀρεθῆ εἰς τέτοιον πα-
 ράπτωμα, κανονίζεται βαρέως, μαλίστα ἐκεῖ-
 νος ὅπῃ μέλλει νὰ γνήϊερὸς, καὶν τε θεληματι-
 κῶς, καὶν τε ὄξ ἀποροσεξιάς ἀρεθῆ εἰς ἐπῆτο τὸ
 ἐλάττωμα τῆ φόνος, δὲν ἢμπορεῖ νὰ λάβῃ ἱεροσύ-
 νην, λοιπὸν, ἐσύ ὅπῃ θανατώνεις τὰς ἀνθρώπους
 θεληματικῶς, πῶς ἔχεις νὰ ἀποκριθῆς ταλαί-
 πωρε εἰς ἐκείνῳ τὴν μεγάλῳ καὶ φρικτῳ κρι-
 σιν τῆ Θεῶ; ὁποῖος Θεὸς θέλει νὰ σῆ εἰπῆ, τὸ
 αἷμα ἐκ τῆ χειρῶν σου ζητῶ. καθὼς ὀρίζει εἰς τὸ
 γεννέσιον βιβλίον Κεφ. θ'. Ὁ ἐκ χέων αἷμα ἀν-
 θρώπου, ἀντὶ τῆ αἵματος αὐτῆ ἐκχυθήσεται, ὅτι
 ἐν εἰκόνι Θεῶ ἐποίησα τὸν ἀνθρώπον. παῦσον

Παπά κύρ Γεώργιε κὴ μὴ μολιῶῃς τῆς χριστιανῆς,
 ἀς φύγωμεν ἄπο τῆς πανῆκλα, ἀς ἀλαργύσω-
 μεν ἀπὸ τῆς γογγισμὸν τῆς Θεῆς, κὴ ἀς δώσωμεν τό-
 πον τῆς ὀργῆς, καθὼς οὐρίζει ὁ Προφήτης Ηἰσαΐας,
 βιάδιζε λαός μου, εἰσελθε εἰς τὸ ταμεῖόν σου, ἀπό-
 κλεισον τὴν θύραν σου, ἄπο κρύβηθι μικρὸν, ὅσον
 ὅσον, ἕως αὐτῆς παρέλθῃ ἡ ὀργὴ Κυρίου. Παπά κύρ
 Γεώργιε, τίχα τόσοι βασιλεῖς τῆς χριστιανῶν,
 δῆκοι κὴ τρινητάδες, κὴ Παξίάρχαι, φιλοσο-
 φώτατοι ἱεροδιδάσκαλοι, κὴ ἐμπειρότατοι ἰσχύ-
 ται, νὰ μὴ ἡξόρωμαι ἐκεῖνοι; ξόρωμαι καλὰ
 ἐγὼ τὸ λέγω, κὴ καλὰ κάναυμι ὅπως φυλάσσεται.
 κὴ ἡμεῖς ἀχαμὰ κυβερνιόμεσε, καὶ σκεόμεσον
 ἐναντίον τῆς ὀργῆς τῆς Θεῆς, κὴ ἔχεται πρὸς νὰ
 φύγωμεν ἄπο τὸ θανατικὸν, καθὼς φύγωμεν
 ἀπὸ τὸν ἀγριώτατον ποταμὸν, κὴ ἀπὸ τῆς μεγά-
 λης φλόγας τῆς πυρὸς. ἐκεῖνο ὅπως λέγωμαι οἱ ἀγα-
 ρῆσοι, κὴ καμπόσοι ἀπὸ τῆς ἐμας, καλὰ τὸ λέ-
 γωμαι, κὴ ἔτε ἐγὼ τὸ ἀρνῆμαι, ἐὰν εἶναι μελλού-
 μενον, ἢ νασίπι, ἀποθνήσκει ὁ ἀνθρώπος ἀπὸ
 τῆς πανῆκλα, εἶδὲ κὴ δεῦν εἶναι δεῦν ἀπεθνήσκει.
 ἐπῆτοι εἶναι ἄκυροι χρισμοί, κὴ τερλὴ ἀπόφασις.
 ἐὰν εἶναι καθὼς αὐτοὶ λέγωμαι, ὁ Ἀδάμ κὴ Εὐα,
 ὁ ποροδότης Γῆδας, κὴ ὁ Πιλάτος, κὴ Καϊάφας,
 δεῦν ἔφταιξαν, ὡς αὐτοὶ φαιλίζωμαι. ἦτον μελού-
 μενον ἐκ Θεῆς νὰ γίνωνται ταῦτα; ὅεσκαί τὸ λέ-
 γωμαι, ἀλλὰ αὐτὰ ἐκ τῆς ἁβόλης ἦταν ἀνάγκασμα-
 τα. τί καλὰ εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν, κὴ τί κακὰ εἶναι

ἀπὸ τὸν δὲ βολον. εἰ ἢ τὸν ὡς αὐτοὶ φλύαρῶσιν,
 ἢ μπορέσα μὴ νὰ εἰπῶ μὴ, ὅτι ὅσοι σκοπῶνται,
 καὶ σκοπῶνται, πορνείου, καὶ μοιχέουται, καὶ
 ἀρνούονται τὸν Χριστόν, καὶ ἄλλα παρόμοια εἶναι
 ἐκ θεῶ, δεσκαί, ἀλλ' ἐκ τῶ δὲ βόλου. ὅτι ὁ δὲ βολος
 ὁξαρχῆς ἐχθρὸς ἐσάθη εἰς τὸ ἀνθρώπινον
 γένος, πᾶς εἰς τὸ πόλεμον, σκοπῶνεσε, ἀνεβέ-
 νεις εἰς ἀγχιον ἄλογον, καὶ δευ' ἡξέδρεις νὰ κρατη-
 θῆς, πόδεις, ἀνεβένεις εἰς τὸ κατάρτη, καὶ εἰς
 ἀντένα, καὶ δευ' ἡξέδρεις νὰ κυβερνηθῆς, κρεμνή-
 ζεσαι. ἀνεβένεις εἰς τὸ δένδρον, καὶ πατᾶς σά-
 πιον κλαεῖ, ἔρχεσαι κάπω. μπένεις εἰς τὸ ποτά-
 μι, πνίγεσαι. σεβένεις εἰς τὴν φωτείαν, καίε-
 σαι, δέισκεσαι εἰς τὴν πανῆκλα, ἀποθνήσκεις.
 ἔτσι εἶναι ἡ ἀλήθεια, εἶναι πολλοὶ ὅπῃ δέισκον-
 ται εἰς τὸ θανατικόν, καὶ γλυτόνουν. Ἐ τῶτο εἶ-
 ναι δύο ἀφορμαῖς, τὸ εἶναι ἢ τὸ αἵματὸ καθα-
 ρόν, ἢ θωλόν, ἀπὸ τῶτο δευ' ἡξέδρω, τὸ καθα-
 ρόν, ἢ τὸ θωλόν τῶ βοηθᾶ. καὶ τὸ δέυτερον, δευ'
 δέισκεται τὸ ζώδιόν τε ἀπάνω εἰς τὴν κεφαλῶ-
 τε, ὅποταν δέισκεται εἰς τὴν πανῆκλαν, ἀλλὰ
 δέισκεται τὸ ἄσειτὸ πλάγια, ἢ ἀνατολικά, ἢ
 δυσικά, ἢ ὑποκάτω τῆς γῆς, καὶ δὲ τῶτο γλυτώ-
 νει, καὶ ἄλλη φορά, τὸν ἐδειρίζει, ὅποταν τύχη
 ἢ τὸ ἄσει, ἢ τὸ αἶμα.

Ἄλλοι πάλιν τί κάνουν; τῆς πλανᾶ ὁ δὲ βολος,
 καὶ ἔχουν τὴν φημηλιάνας ἀρρώσοι, καὶ δέγαλμέ-
 νοι τὴν πανῆκλα, αὐτοὶ δὲ μεμολυσμένοι, πε-

ειπατου̃ θαρρέτα̃ εἰς ὄλιω τῶν χώρων, ἀπό μύ-
λον εἰς μύλον, καὶ μολιών ὅλας τὰς ἀδύραδες,
ἔτσι τὰς διδάσκει ὁ Πατέρας τὸς ὄμβρολος. ἄλλοι
δὲ φισκατάρτοι καὶ φονδῆται ἔχου τῶν παν-
κλων δ'γαλμύλων εἰς τὸ μηρὶ, ἢ εἰς τῶν πλο-
ραν, καὶ κάμην καταραμύλων καρδίαν οἱ τεισά-
θλιοι, καὶ περιπατου̃ εἰς ὅλα τὰ ἐργασίαι, καὶ
σπρόχνηται, καὶ σμίγονται με' ὅλας τὰς ἀνθρώ-
πους, ὅπως καθαριθῶσι, καὶ νὰ μολιώου ἄλ-
λους.

Οὐαὶ εἰς ἐσᾶς πεπλανημένοι, ὅτι ἐσεῖς μὲν
ἀποθνήσκετε, καὶ τὰς ἄλλας ἐπληγώσατε. οἱ τοῖ-
τοι ὅπῃ Θεὸν δὲν φοβῶνται, καὶ ἀνθρώπους δὲν ἐν
φύονται, πρέπει νὰ τὰς ἔχωμεν ὡς ἀπίστους καὶ
φονδῆται, καὶ ἔξω ἀπὸ τῶν ὀμίγειν τῶν χριστι-
ανῶν. ἔχου ἀκόμι καὶ τῶν τῶν πλανῶν οἱ πα-
νεκλιάρειδες, ἀπερνῶντες ἐν ἐὰν ἡμέρες ἢ ἐ. ἔρ-
χονται με' ὅλαις ταῖς πληγαῖς εἰς τὸ σπῆτις, καὶ
πλύνονται, καὶ κάτι τί καπνίζονται, καὶ σμίγον-
ται, καὶ αἱ πληγαῖς τῶν ὄλο ἐνὰ φέχου αἵματα,
καὶ ὄμπια βρομερὰ, καὶ λέγουσιν, ὅτι εἴμεσε πλη-
μύνοι καὶ πασεικοὶ. Ἐγὼ δὲ σᾶς λέγω, τέτοια
πάσρα ἔχου ἐκεῖνοι, ὡς τὸ βρομερὸ κρέας τὸ
ψάει καὶ τὸ τυρὶ, ὅσον καὶ αὐτὸ πλύνεις, καὶ νὰ τὸ
ἀλατίσης, πάλιν ὄλο βρωμεῖ, ἔτσι εἶναι καὶ οἱ
πανεκλιάρειδες, ἐὰν δὲν ἀπερνοῦν ἐνὰ καὶ μισὸ
φεγγάει, τὸ ὀλιγώτερον μ. ἡμέρες ὄλοι πλα-
κομῆροι με' τῶν πανέκλα εἶναι.

Η πανέκλα, ἃς τὸ ἠξόρη ὁ καθέννας ὅτι εἶναι
 μία αὔρα τῶ σατανᾶ, καὶ θυγατέρα τοῦ δεβό-
 λου, καὶ ἀνεφία τοῦ ἀντιχρίστου, καὶ ἐγκόνη τοῦ
 βεελζεβὲλ, ὅτι πολλοὺς ἐσημειοφόρησεν, τὴς
 ἐπῆρε τὸ φῶς, ἀλλωνῶν τὰ ἀφτιάπων, τοὺς ἐ-
 βλαφε τα, χεῖρα καὶ πόδα, ἄλλους ἔκαμε τρε-
 μελειάρου, καὶ ἀλλωνῶν τὴν λαλιάντους ἐπῆ-
 ρεν. αὕτη ἡ ἀδένεια ἀπὸ τριῶν λογιῶν
 κολάει, α'. ἀπὸ σμίξιμον, β'. ὅ-
 ταν βλέπη πανουκλιάρω,
 καὶ σκιάζεται, καὶ γ'.
 ἀπὸ τὸν βρω-
 μόντης.

Εὐγκώμιον ἀληθινὸν εἰς τὸν Λαοπλάμοι
Μωάμεθ Σ' Ἀλλῷ.

Α' Λήμονον εἰς ἐκεῖνον τὸν ἀνθρώπον, ὅπου
θέλει νὰ ἀποθανῇ εἰς τὴν πεπλανημέ-
νῳτες θρησκείαν τῶ πλανῶ, καὶ ἀποσάτε τῶ παν-
τοδωάμε Θεῷ Ἰησοῦ Χριστῷ, λέγω τῶ Μωάμεθ,
καὶ τῶ γαμβρῷ αὐτῶ Ἀλλῷ, οἱ ὅποιοι εἶναι, καὶ δρι-
σκονται πάντοτε ἐν τῷ μέσῳ τῶ πυρός τῆς κολά-
σεως ὁμῶ μετὸν Πατέρατες τὸν δαβόλον, καὶ οἱ τα-
λαίπωροι τῆρκοι, ὡς ὄντως πεπλανημένοι ὅπῃ εἶ-
ναι, ἐλπίζον ἀπ' αὐτῶ σωτηρίαν, ἐκεῖνοι δὲ παι-
δύονται πάντοτε, ἡμέρα καὶ νύκτα, εἰς τὴν ἀ-
τελεύτητον κόλασιν, μετὸν Πατέρατες τὸν σατα-
νᾶ, κατὰ τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ
Ἰωάννη, ὅστις τῶς εἶδε ὀφθαλμοφανῶς εἰς τὸ πῦρ
τῆς γεέννης, καθὼς φανεράναι ἐν Κεφ. 20. εἰσαφ.
10. λέγει. καὶ ὁ δαβόλος ὁ πλανῶν αὐτῶς, ἐβλή-
θη εἰς τὴν λίμνην τῶ πυρός καὶ θεῖς ὅπῃ τὸ θη-
ρίον, καὶ ὁ ψυδοπροφήτης, καὶ βασανιθήσονται,
ἡμέρα καὶ νύκτα, εἰς τῶς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἐγὼ
δὲ λέγω, ὁ δαβόλος ὅπῃ γράφει ὁ Ἰωάννης, εἶ-
ναι ὁ πρῶτος τῆς κολάσεως ἥτοι ὁ ἑσφῶρος, καὶ σα-
τανᾶς, ὅπῃ πλανᾷ τὸν κόσμον, καὶ τὸν Μωάμεθ
μέ

μέτῳ Ἀλή, τὸν μὲν Ἀλή τὸν γράφει ὁ Ἰωάννης,
 θηρίον, καὶ ἀληθινὰ θηρίον ἀγριώτατον ἐσάθη,
 καὶ ἀσελγὴς, καθὼς ἠέσαμην καὶ εἶδαμην. καὶ τὸν
 Μωάμεθ τὸν γράφει ψευδοπροφήτην, καὶ ἀληθι-
 νὰ ἔττει ἐσάθη ψεύσεως καὶ πλῆθος, αὐτὸς καὶ οἱ ἑτα-
 ροὶ αὐτοῦ ἕως τὴν σήμερον, καὶ τὰς εἶδε ὁ Ἰωάννης καὶ
 τὰς ἔβλεψεν εἰς τὴν λίμνην τῆς φωτείας, καὶ τὰ φῶς
 ἐκεῖ ὅπου καίονται, καὶ βασανίζονται εἰς τὰς αἰῶ-
 νας τῶν αἰώνων, αὐτοὶ, καὶ ὅσοι πιστεύουσιν ὡς αὐ-
 τοὶ. καὶ οἱ ταλαίπωροι ἀγαρηνοὶ γελοιοῦνται καὶ
 πλανῶνται εἰς αὐτὰς, καὶ ἐλπίζουσιν, οἱ ἀπέλπιστοι
 νὰ κάμωμαι κάποιαν πρεσβείαν εἰς τὸν Θεόν,
 καὶ τὰς πολλὰς ἀγαρήνας, αὐτοὶ οἱ ἐναντίως τοῦ
 Χριστοῦ δέσπονται εἰς τὸ σκοπὸς τῆς κολάσεως, καὶ
 εἰς τὰς ἀλύττας δεσμὰς τῆς ἁδῆς, καὶ δεῦν ἠμποροῦν
 νὰ γλυτώσωμαι τῆς λογικῆς ἀπὸ τὰ ὀνόματα τοῦ
 ξικεφάλου δράκοντος. αὐτοὶ οἱ δύο λέγω ὁ Μωά-
 μεθ, καὶ ὁ Ἀλή, καὶ ὅσοι πιστεύουσιν ὡς αὐτοὶ, εἶ-
 ναι ἴδιοι ἀντίχειροι, καθὼς ἀποφασίζει ὁ ἄνω-
 θεος Ἰωάννης, λέγωντας, ὅποιος δεῦν πιστεύει,
 ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι Θεὸς ἀληθινός, κόνερα τοῦ
 Χριστοῦ ὑπάγει, καὶ ἐχθρὸς αὐτοῦ εἶναι, εἰς τοῦτο
 γνωρίζονται οἱ ἀντίχειροι εἰς κάθε γνωστικὸν
 ἀνθρώπον, ἀγκαλὰ καὶ νὰ λέγουμαι οἱ τῆροι, ἀ-
 λαχάλαχ, ἡγοῦμαι θεὸν τῶν ὅλων, ἐπὶ τὸ θάυ-
 μαζης ὡς χειριανέ, ὅτι καὶ οἱ ἑταβόλοι εἶπαι τοῦ
 Χριστοῦ, σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τῆς ὑφίστα, καὶ μήμας
 ἀπὸ καιροῦ βασανίζης. λοιπὸν ὁ Χριστὸς κηρύτ-

Δεκ. δ'.
 ε' η'.

εἰς 30.
90.

τει Παρθενίαν, καὶ αὐτοὶ οἱ δύο βεβαιώνουσι καὶ
 κηρύττειν δεξιὰ καλὸν τὴν ἀσελγείαν, καὶ τὴν ἀρσε-
 νοκοιτείαν. ὁ Χριστὸς διδάσκει νηστείαν, καὶ ξηρο-
 φαγίαν, καὶ αὐτοὶ παραγγέλλουσι νὰ βῶγαν πολ-
 λά μὲ παχέα καὶ λιπαρὰ φαγητὰ. ὁ Χριστὸς εἰς
 σαρανταμερόνυχτα μίαν φοράν ἔφαγε, καὶ αὐτοὶ
 εἰς εἴκοσι σὺνέα ἡμέρας, ἤγουν σὺν φαίγγαριον,
 ὀγδολύτῃ ἐπτα φοράς βῶγουν. ὁ Χριστὸς πα-
 παραγγέλει εἰς ὄλλους, μάλιστα ἐμᾶς τῶν ἱερέων, νὰ
 εἴμαστε καθαρὸι καὶ ἀμόλυντοι ἀπὸ παντὸς ἀμαρ-
 τήματος, καὶ αὐτοὶ οἱ δύο δίδουσι θελημα τῶν ὀ-
 λων καὶ τῶν χοτζάδων, νὰ κάμωσι ὅτι κακὸν ἠμ-
 πορῶν, νὰ εἶναι ἐλδίθεροι, ἀκανόνιστοι καὶ ἀνα-
 μάρτητοι. ὁ Χριστὸς οὐρίζει, ἐγὼ ὢν τῶ Πατρὶ, καὶ
 ὁ Πατὴρ ὢν ἐμοί. καὶ ὁ Μωάμεθ τὸ ἐναντίον, ἐγὼ
 εἶμαι ἄποσαλμῆος ἀπὸ τὸν Θεόν. Ἐγὼ δὲ τῶ
 λέγω ἀποσάτης τῶ Θεῷ εἶναι. ὁ Χριστὸς οὐρίζει,
 εἰς ἓξ ἶτον Κεφ. εἰς καὶ Ἰωάν. ἐδαφ. 13. κωνσάνσ δὸν
 ἀνέβηκεν εἰς τὸν ἔρανον, παρὰ ἐκεῖνος ὅπῃ ἐκα-
 τέβη ἀπὸ τὸν ἔρανον, ὁ Υἱὸς τῶ ἀνθρώπου, ὅπου
 εἶναι εἰς τὸν ἔρανον. Καὶ ὁ Μωάμεθ κόνβρα ὑπά-
 γει τῆς ἀληθείας, καὶ λέγει. Ἐγὼ εἶμαι μέγας
 καὶ Ἀπόστολος τῶ Θεῷ. εἰδέτε σοφώτατοι χερσια-
 νοί, ἐπῶτος εἶναι βέβαια ἀντίχριστος. Ὁ ἀγιά-
 τατος νόμος οὐρίζει, ὅτι ἡμεῖς οἱ ἱερεῖς νὰ ἡμεῖσα
 ἀπείρακτοι ἀπὸ παντὸς βασιλικῆς δασίμου, καὶ
 αὐτοὶ τὸ ἐναντίον ἐμᾶς πειράζουσι περισσότερο.
 ὄχι μόνον οἱ πασιάδες καὶ σιαπρλίκια μᾶς γυ-
 ρίζουσι,

ρόλου, ἀλλὰ καὶ κάθε τῦρκος εἰς πᾶσαν παπαῶν,
 ἐνόχλησιν τοῦ δίδου, καὶ ἅπαντα τῶ γυρλόου .
 Οἱ ἀγιώτατοι καὶ θεόγραπτοι νόμοι, καὶ δὲ λαβεῖς
 χειριανοί, μᾶς ἔχου εἰς μεγάλην ἀγάπην καὶ
 δὲ λάβειαν, καὶ αὐτοὶ μᾶς ἔχου εἰς ἔδον, ἀλλὰ
 μᾶς λογιᾶζεν ὡς σιχαυτερά καὶ βρομερά ζῶα,
 καὶ κάθε λόγον σαυρόν εἰς ἐμᾶς τὸν κενῆ δόου,
 καὶ με ταῖς πέξαις καὶ ζβενιαῖς ἐμᾶς σημαδδῆεν .
 καὶ τί λογιᾶζετε διλογημηνοὶ χειριανοί; πῶς νὰ
 εἶναι ἄλλος ἀντίχειρος; ὄχι. παρὰ ὁ Μωάμεθ,
 εἶναι, καὶ οἱ σωμακόλαθοίτε. καὶ πῶς διώταται ὁ
 ἄλλος ἀντίχειρος εἰς σαρανταδύο μῶνες, καθὼς
 φανερώνει εἰς τὴν Ἀποκάλυψιν ἐν Κεφ. ια'. νὰ
 πλανᾷ πολλὰς ἀνθρώπους, εἰς ὅλον τὸν κόσμον;
 ἀδιώατον εἶναι ἐπεὶ το. μόνον ἐπεὶ εἶναι βέβαια,
 ὅτι εἰς τὰ τέσσαρα μέρη τῶ κόσμου ἔδωκε τὴν
 σφραγίδατα, καθὼς τὸν βλέπομεν, καὶ φανερώ-
 νει ὁ Ἰωάννης εἰς τὴν Ἀποκάλυψιν ἐν Κεφ.
 εἰκοσῶ, εἰς ἔδαφ. 8. καὶ 9. λέγοντας. Καὶ θέλει
 εὐγηνὰ πλανῆσῃ τὰ ἔθνη ὅπῃ εἶναι εἰς ταῖς τέσ-
 σερεις γωνίαις τῆς γῆς, καὶ εἰς τὸ πλάτος τῆς γῆς.
 καὶ ἐπεεῖλαβε τὸν τόπον τῶ ἀγίων. Ἐπεὶ το ἀγρι-
 κίεται διὰ τὸ Σίναιον ὄρος, καὶ Ἀγίαν πόλιν Ἱερου-
 σαλήμ, ὅτι αὐτὸς σήμερον κυριόει αὐτενεὶς τοὺς
 Ἀγίους τόπους, καὶ πρὸς ἐμὲνα ἄλλος ἀντίχειρος
 δεῦν εἶναι, μόνον ὁ Μωάμεθ, καὶ ὁ Ἀλῆς, καὶ οἱ
 πισδόντες, ὡς αὐτοί.

Γνώμαι διάφοραι, Σ' ἐκλεκταί.

Γ'ωάν.
κ.β'.

Ε' Ἄν ὑπομῆνης, ὁ καρπός σου θέλει εἶσαι εἰς
τὰ ἀγαθὰ, Κύριε ὅλοι ἐκεῖνοι ὅπου σὲ
ὑπομῆκν, ποτὲ δὲν θέλκν ἐν β' απῆ.

Σοφον.

Λέγει ὁ Κύριος, κάμε νὰ μὲ ὑποφέρης, κ' ἐν
ἡμέρα τῆς κ' ασάσεώσμου θέλεις φανῆ εἰς μαρ-
τύριον, ἐπὶ το δηλοῖ δ' α' τῆς Ἀ' ποσόλης.

Η' σα.
μ'.

Ε' κείνοι ὅτ' ὑπομῆου θλίψεις δ' α' τὸν Κύ-
ριον, θέλκν ἀλλάξη δυνάμιν, κ' θέλκν ἐκβάλη
περὰ, ὡσαν κ' οἱ ἀετοί, β' ἔχου, κ' δὲν θέλκν
ἀποσάση, περιπατῶσι, κ' ποτὲ δὲν θέλου πει-
νάση.

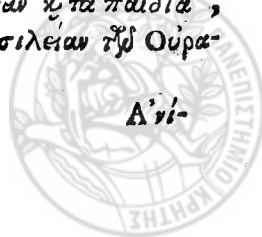
Βασιλ.

Ε' ἂν θυμωθῆς, ἀπάνω εἰς ἐκεῖνον ὅτ' σὲ ὕ-
βρισκν, ἤξιδρε καλὰ πῶς ἐβεβαίωσεσ β' ὕβριν
κατὰ ἀπάνωσ. διατὶ ποῖον χειρότερον εἶναι,
κ' ἀφρονέσερον ἀπὸ τὸν ἀτακτον θυμόν; ε' ἂν δὲ
ἠσυχάζης κ' ὑποφέρης νὰ μὴ θυμωθῆς, ἐν β' ο-
πίασες τὸν διάβολον μαζὴ μετ' ἐκεῖνον ὅτ' σὲ ὕ-
βρισκν, ἔσωντας νὰ ἐφανέρωσεσ μετὸ ἔργον τὴν
φρονημάδασα.

Μάρ. ι'.

Ἀλήθεια, ἀλήθεια σ' ἀς λέγω, ἀνίσως κ' δὲν
θέλετε σ' ραφῆ, νὰ γίνεθε ὡσαν κ' τὰ παιδία,
δὲν θέλετε ἐμπη εἰς τὴν Βασιλείαν τῆς Οὐρα-
νῶν.

Α' νί-

Ανίσως κὴ φέρῃς τὸ χάρισμά σου εἰς τὸ θυσια-
σῆριον, κὴ ἐκεῖ ἤθελες ἐνθυμηθῆ, ὅτι ὁ ἀδελ-
φός σου κάτι εἶναι σκανδαλισμὸς ἀπάνω σου,
τὸ λοιπὸν, ἄφες τὸ χάρισμά σου, κὴ ὑπάγε πρῶ-
τον νὰ κάμῃς ἀγάπῳ μὲ τὸν ἀδελφόν σου, κὴ τότε
φέρε τὸ χάρισμά σου εἰς τὸ θυσιασῆριον.

Βλέπετε καλὰ, νὰ μὴ δίδετε κακὸν τινὸς
ἀπάνω εἰς τὸ κακὸν, ἀμὴ ὅλο σὺ αὖ ξέχετε κατό-
πι εἰς τὸ καλόν.

Ας μὴ βασιλεύσῃ ὁ ἥλιος ὡς αὐθροποι ἀπά-
νω εἰς τὸν θυμόν σου.

Ανίσως κὴ σὺ αὖς τὸν ἄλλον δαγκανέτε, κὴ κατα-
ξώγεθε, βλέπετε καλὰ μήπως κὴ ἀπατοίσας
θέλετε ἀφανισθῆ.

Ανίσως καὶ ἤθελε πέσῃ ὁ ἐχθρός σου εἰς κα-
μίαν δυσυχίαν, μὴ χαιρέσαι εἰς αὐτὸν, καὶ εἰς
τὸν ξεπεσμόν του μὴ ὑπερηφανδέσαι, ὅτι ὁ Κύ-
ριος τὸν βλέπει κὴ δὲν τῷ ἀρέσει, κὴ θέλει γυρίσει
τὸν θυμόν σου ἀπ' αὐτὸν, κὴ θέλει τὸν φέρε πρὸς
τῷ λόγῳ σου.

Ἄφες κάθε ἀδίκημα τῷ πλησίον σου, καὶ τότε
ὡσαι παρακαλῆς τὸν Θεὸν εἰς τὴν προσδοκίαν σου,
αἱ ἀμαρτίαι σου θέλουν συγχωρηθῆ.

Ὅταν ἰδῆς τὸν ἐχθρόν σου, ὅπως νὰ δράμῃ εἰς
τὰ χεῖρά σου, μὴ λογιάζῃς πῶς ἔτυχε δεῖ πα-
ιδόσιν. ἀμὴ ἡ ὥρα ἐκείνη ἔτυχε δεῖ τὴν ἐλπίθι-
ρίαν του.

Τὸ νὰ πίνῃ τινὰς φαρμάκι ἀπὸ χρυσὸν ποτῆ
ει,

Ματθ.
εἰ.

ἀ. πρὸς
Θεο. εἰ.

Γαλ. εἰ.

Σολομ.
κ δ'.

Σαράχ.
κ η'.

Βασιλ.

Φίλων.

εἰς ἐκεῖνον ὅπῃ τοῦ ζῆτᾶ, μήτε αὐτὸς ἠμπορεῖ νὰ πάρῃ ὅποταν ἤθελε ζητήσῃ.

Τὸ νὰ κάμῃ ὁ ἄνθρωπος ἐλεημοσιυῶν, ἔχει Φίλων.
ὅμοιον τὸν Θεόν, μὰ ὅταν ἤθελε κάμῃ αὐτῷ τὴν καλοσιυῶν, καὶ νὰ ἐργετήσῃ, καὶ νὰ ἀληθεύῃ, πρέπει νὰ μὴ ὑπερηφανώσεται.

Κάποιος φίλος τῆ Ἀλεξάνδρου ἐζήτησεν ἀπ' αὐτὸν νὰ τῆ δώσῃ βοήθειαν διὰ τὴν ποροῖκα τ' θυγατρὸς τε, καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ἐπρόσαξε καὶ τῆ ἔδωκε πονήντα τάλαντα, καὶ αὐτὸς τῆ εἶπε, ὅτι φθάνει με δέκα μοναχὰ φλωεῖα, καὶ ὁ Ἀλέξανδρος εἶπεν, ὅσον πρὸς ἐσένα σὲ φθάνειν, ἀλλὰ πρὸς ἐμένα δὲν εἶναι ἀρκετὰ.

Οἱ μὲν κόρακες βέβαια ἔχον σιγήθειαν νὰ Πικτί-
ων.
διγάλουσι τὰ ὀμμάτια τῶ ἀπεθαιμένων ἀνθρώπων, χωρὶς νὰ ἔχον καμμία χρεία, καὶ οἱ πονηροὶ ἄνθρωποι φθείρουσι τὰς ψυχὰς τῶ ζωντανῶν ἀνθρώπων, καὶ τὰ δύο μέρη εἶναι ὅμοιοι εἰς εἶνα καὶ αὐτό.

Ὁ θυμὸς τῆ μαϊμῆ, καὶ ὁ φοβεισμὸς τῆ πονηρῆ ἀνθρώπου εἶναι ἴσια καὶ τὸ αὐτό.

Πλέον καλλίτερα νὰ εἶναι πτωχὸς καὶ δίκαιος Σολομ.
ὁ ἄνθρωπος, παρά νὰ εἶναι πλεῖσιος καὶ ψεύστης.

Δὲν εἶναι πλέον ἄλλος ἄνθρωπος συγχερότερος Θεολογ.
εἰς τὴν ἀρετῇ, ἀπὸ τὸν πτωχὸν καὶ πονήντα ἄνθρωπον.

Ὁ ὅποῖος ἄλλο δὲν σοχάζεται, παρά μόνον ἀποβλέπει ὅλο εἶνα πρὸς τὸ Θεόν.

Πλέον

Πλέον καλλίτερα είναι ἡ πτωχεία καὶ ἡ πονία μᾶλλον δὲ χαιρεθείας, παρά ἡ δὴ τυχεία καὶ ὁ ἄδικος πλεῖτος.

Καὶ ὅτι πλέον τιμιώτερον, νὰ εἶναι ἄρρωστος ὁ ἄνθρωπος, παρά νὰ ἔχη τὸν πλοῦτον τῆς ἀδικίας.

Γρηγορ.
Νίσσης.

Τὸ νὰ ἔχη τινὰς ὀλίγα μετὰ δικαιοσύνης, εἶναι πολὺ τιμιώτερον, παρά ὅπῃ νὰ ἔχη πολλὰ κέρδη κακῶς καὶ ἀδίκως.

Νείλου.

Μὴ ἀγαπᾶς ὡς ἄνθρωπε νὰ πλετένης, χάριν τάχα καὶ ἀφορμὴν τῆς φιλοπτωχείας, ὅτι ὁ Θεὸς νομοθετεῖ, καὶ παρορᾷ τὸν ἐλεήμονα καὶ δίκαιον ἄνθρωπον, νὰ ἐλεῇ τὸν πτωχὸν ἀπ' ἐκεῖνα ὅπου ἔχει μᾶλλον δικαιοσύνης.

Πλάτ.

Ὁ σίδηρος εἰς τὸ καιρὸν τῆς πολέμου εἶναι πλέον τιμιώτερος ἀπὸ τὸ χρυσάφι, δηλονότι παρὰ φύλαξιν τῶν ἐναστίων. μὰ εἰς τὸ νὰ ζῆ ἐνάρετα ὁ πλεῖστος, εἶναι ὁ ὠφέλιμος λόγος.

Καθὼς τὸ ἄλογο δού εἶναι βολετὸν νὰ εἶναι χωεὶς χαλινάρι, τέτοιας λογίς ἔτε ὁ πλεῖτος ἢ μπορεῖ νὰ εἶναι σίγυρος χωεὶς λογισμὸς.

Καθὼς τὸ συμπόσιον χωεὶς τινὰς ὀμιλίας εἶναι ἀνάρμοσον, ὁμοίως καὶ ὁ πλεῖτος χωεὶς νὰ ἔχη καμίαν ἀρετὴν, τὸ αὐτὸ εἶναι.

Ἡ σφαγὴ τῆς φυλαργύρης καὶ πλεονέκτης ἀνθρώπων εἶναι ἡ κακὴ ὄρεξις τῶν ἀσπρῶν, ὅπῃ ἔχει ὅτι νὰ κερδήσῃ πολλὰ. ὅτι τὸ καὶ τὸ χάσιμον ὅπου κάμνει ὅτι τὰ ἄσπρα, εἶναι ἴδιον ὡσανὺ νὰ χυθῆ

τὸ αἵματόν, καὶ φέρει πρὸς τοῦ λόγμου τὸν θάνατον.

Μερικοὶ ἀνθρώποι ἐτοιμάζονται διὰ τὴν ζωὴν νὰ κερδήσῃν πλεόν πολὺν, ὡσὼν καὶ ὕστερα ἀπὸ τὸν θάνατον νὰ περάσωμ μετὸν πλούτου, ἤγεν ὡς ἀθάνατοι.

Ἡ πονία πολλῶν ἀναγκαίων εἶναι ἐνδεής, ἢ δὲ ἀχορτασία εἶναι ἐνδεής ἀπὸ ὅλα. Ἀρισ.

Ὁ πλεόν ὅπῃ εἶναι καὶ φύσιν, ἐκεῖνος δηλονότι ὁ πλεόνσιος ὅπῃ θέλει νὰ ζήσῃ καὶ Θεόν, φθάνειτε μοναχὰ τὸ φῶμι καὶ τὸ νερό, καὶ τὰ φορεμάτα νὰ σκεπάσῃ τὸ κορμίτου, μα ὁ περισσός πλεόνσιος ἔχει τὴν βάσανον τῆς ἐπιθυμίας ἀτελείωτον εἰς τὴν ψυχῶν.

Ἐρώτησαν μερικοὶ τὸν Ἀριστοτέλῳ, καὶ τῷ εἶπαν, μετὶ τί ἔσποιν ἡμπορεῖ νὰ γνήτινὰς πλεόνσιος; καὶ αὐτὸς τῆς ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν, ἀίσιως καὶ ἡθελε γνήπτωχὸς ἀπὸ ταῖς κακαῖς ἐπιθυμίαις.

Ὁ Διογένης βλέπωντας τῆς χαμάλιδες, (ἐκεῖνος δηλονότι ὅπῃ φορτῶνομι εἰς τῆς ἄμης τῆς πράγματα) μετὰ πολλὰ εἶδη ἀγγείων, τῆς ἐρώτησεν, τίνας εἶναι αὐτὰ τὰ εἶδη; καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν, δεὺ γνωρίζετε τῆς χαμάλιδες ὅτι ἡμεῖς ἐπὶ τὰ ὅπῃ φέρνομι, τὰ ἔχομι ὅλα, καὶ αὐτὸς ὅπῃ λέγει πῶς τὰ ἔχει, καὶν τίποτες δεὺ ἔχει.

Πάλιν τὸν ἐρώτησαν αὐτὸν, ποῖοι νὰ εἶναι ἐκεῖ-

νοι ὅπῃ ἀγαποῦν πολλὰ τὰ ἄσπρα; καὶ αὐτὸς τὸς εἶπεν, ὅσοι κωηγοῦν καὶ σκεδάζουσιν νὰ κερδήσῃν μὲ ἀδικίαις τὰ ἐν ἔσπιασμῶν καὶ ἄπορεπα κέρδη, καὶ τὸς πτωχοὺς παραβλέπουν.

Ὁ πλεῖτος τῶν φυλαργύρων, καὶ πλεονέκτων ἀνθρώπων εἶναι ὡσανὸς ἡλιος ὅπῃ βασιλεύει καὶ κρύβεται κάτω ὑπὸ τῆς γῆς, καὶ κανεὶα ἀνθρώπων δὲν χαροποιεῖ εἰς τῆς γῆς.

Εὐσεβ.

Οἱ μωροὶ καὶ τυφλοὶ ἀνθρώποι τιμῶν καὶ ἐπαινῶν καὶ πολλὰ ἐκείνους ὅπῃ ἔχουν ἄσπρα πολλὰ, οἱ ὁποῖοι εἶναι διεσραμμένοι καὶ ἀδικοὶ, καὶ τὸς θαυμάζουσιν, τὸς δὲ ἐναρέτους καὶ δόλαβεῖς, ὁπόταν τὸς γνωρίζουσιν ὅτι καταφρονοῦν τὰ ἄσπρα, τὸς καταφρονοῦν.

Ὁ καλὸς Ἀρειεῖδης, ἔσωντας νὰ τὸν καταφρονοῦσι μερικοὶ διὰ τὸν πτωχὸς, εἶπε πρὸς ἐκείνους ὅπου τὸν ὀνειδίσαν. Ἐμένα ἡ πενία κανεὶα κακὸν δόμῃ ἔκαμε, μῆτε μὲ κάμνει, ἀμὴ ὁ ἐδικόςσας πλεῖτος πολλὰς παραχαῖς σὰς κανεῖ.

Δημοδοκῆς ὁ ῥήτωρ βλέπωντας τινὰ ἀνθρώπων, ὅπῃ ἦτον δοσμῶς εἰς τῆς φυλαργυρίας, εἶπεν. Ἐτῆτος ὁ ἀνθρώπος ζῆ μίαν ζωὴν ἐν ἔσπιασμῶν, καὶ θέλει ἀφήσει τὸν πλεῖτοντα εἰς ἄλλους.

Λυκίαν.

Ἀπὸ τῆς γῆς ἐγεννήθηκα γυμνός, καὶ πάλιν γυμνός θέλω νὰ κρυφθῶ εἰς τῆς γῆς, καὶ θέλω τὸ λοιπὸν νὰ κοπιᾶζω ἄκυρα καὶ τοῦ κακοῦ, ἔσων-

ἔσωντας ὅπῃ ἔχω νὰ ἰδῶ τὸ τέλος μου γυμνόν.

1. Θεὸν σέβω. 2. Γονεῖς τίμα. 3. Ἐπαίνα τὰ
καλὰ 4. Φιλόσοφος ἔσο. 5. Φθόνον ἀπέχε. 6. Γα-
μεῖν βελόνα. 7. Ἐγκυα φεῦγε. 8. Γνωθὶ σεαυ-
τὸν. 9. Αἰσχρὰ φεῦγε. 10. Μάρτυρε τὰ δίκαια.
11. Φιλοπονίαν παρέχε. 12. Ζημίαν φείδε. 13.
Κέρδος κράτει. 14. Θανεὶ δι' αὐτὰ. 15. Τὰ δό-
λια φοβῶ. 16. Μηδενὶ ἄγαν. 17. Φήμῳ καλὴν
ἔχε. 18. Τύχην νόμιζε. 19. Φιλονικίαν φεῦγε.
20. Τέκνοις ἐπίτασσε. 21. Ὀχλῷ ἄρεσκε. 22.
Οὐδενός καταφρόνει. 23. Νόμοις ὑποτάγηθι.
24. Βλέπε τὰ μέλλοντα. 25. Μηδενὶ ἀπέλει. 26.
Πίσιν φύλασσε. 27. Παρόντα κατηγόρει. 28. Τῷ
βίωσιν φρόντιζε. 29. Ἐπίτασσε σεαυτῷ. 30. Ὀ-
μοίοις σεαυτῷ φίλοις χεῖρ. 31. Γῆρας ἐκδέχου.
32. Χρήσιμα ἐπιμάζε. 33. Ουσίαζε καθὼς ἔ-
χεις.

Ἐξω
σοφῶ:

Ὅποτεν προσδύχεθε, μὴ πολυλογήσητε, ὡς
αὐτοὶ οἱ ἄπιστοι, διατι μετὶ τῷ πολυλογίαντες λο-
γιαζεν τάχα νὰ τὴν ἀκούσῃ ὁ Θεός, τὸ λοιπὸν μὴ
κάμετεσαν αὐτοὶ, ὅτι ὁ Πατήρσας ἠξέδρει ἐκεῖ-
να ὅπῃ σᾶς κἀκεν χεῖρα, προτιτέρα παρὰ νὰ τὰ
ζητήσετε.

Ματθ.
5.

Ἄν εἶναι τινὰς ἀπὸ ἐσᾶς ὅπῃ κακοπαθεῖ, ἢ
ἢς προσδύχεται, ἢ αὐτὸν εἶναι κανόνας χαρῆμῶς,
ἢς ψάλη, ἢ αὐτὸν εἶναι τινὰς ἀρρώστος, ἢς κρᾶξῃ
τὴν ἱερεῖς τῆς Ἐκκλησίας, ἢ ἢς κάμειν εἰς αὐτὸν
προσδύχῃ, ἢ νὰ τὸν χεῖρ μετὰ λαδὶ εἰς τὸ ὄνο-

Γακωβ.

μα τῷ Κυρίῳ, καὶ ἡ δόξα τῆς πίστεως θέλει ἐλθῆ-
 ρῶσει τὸν ἄρῶσον διὰ τὴν ἀδυναμίαν, καὶ ὁ Κύ-
 ριος θέλει τὸν συκώσει, ἀλλὰ καὶ νὰ ἑώραξε κα-
 μία ἁμαρτία, μετὰ τὸ ὅλον ὁ Κύριος ἔχει νὰ τὴν
 συχωρήσῃ.

Χρυσ. Ὅταν θέλωμεν νὰ ζητήσωμεν τίποτες ζήτη-
 μα διὰ τὸν δευσιτύχῃ Χριστὸν, ἀς μὴ ὀκνήσω-
 μεν ὀγλήγορα, ἀλλὰ μετὰ παντοτινῶν αἰτησιν
 θέλωμεν νικῆσαι ἐκεῖνο τὸ ζήτημα ὅπως δὲν ἐλάβω-
 μεν, νὰ τὸ λάβωμεν.

Εὐσεβ. Πρέπει πρότερον νὰ παρακαλῆ τινὰς τὸ Θεόν,
 διὰ τὴν σωτηρίαν ὁλοκλήρως τῶν ἀνθρώπων, ἔπειτα
 ὕστερα ἀς παρακαλῆ διὰ λόγους.

Νείλω. Καθὼς τὰ ὄρνεα ἀνεβαίνουν ψηλά διὰ τὴν κί-
 ησιν τῶν φτερῶντες, τέτοιας λογίς καὶ ὁ Θεοσεβὴς
 ἄνθρωπος, διὰ μέσσω τῆς προσδοχῆς τὸν ἀνεβάσει
 ὁ Θεὸς διὰ τὴν γλῶσσαν πρὸς τὰ ἔρῃα.

Ὡ ἄνθρωπε μὴ γυρᾷεις ποτὲ εἰς τὴν προ-
 σδοχίαν πλῆστον, μίτη ὑγίαν, ἢ ἐκδίκησιν τῶν
 ἐχθρῶν σου, μίτη δόξαν προσκυριον, μοναχὰ νὰ
 ζητήσης ἐκεῖνο ὅπως εἶναι ἀπόξενον τῆς ἐλπίθε-
 ρίας σου.

Γακάβ. Ἀς εἶναι κάθε ἄνθρωπος, εἰς τὸ νὰ ἀκῆσῃ, ὀ-
 γλήγορος, καὶ εἰς τὸ νὰ λαλῆ ἀργός, καὶ ὅποιος μετὰ
 λόγον δὲν σφάλλει, ἐτῶτος ἢ μίτη νὰ χαλινώσῃ
 καὶ νὰ ὑποτάξῃ ὅλον τὸ κορμὶ εἰς τὴν ὑποταγῆν.

Σόλων. Ὅποσον δυνάται τὸ σίδηρον νὰ κάμῃ εἰς τὸν
 πόλεμον, ἔσον, καὶ περιωτέρον, ἢ μίτη νὰ
 δυνα-

δωαρωσή ὁ καλὸς, καὶ ὁ ἀφέλιμος λόγος.

Ὁ Αὐταγόρας ἐπειδὴ ἀνεγίνωσκε μίᾳ φορᾷ τὸ βιβλίον τῆς Θεβαΐδος, σιμὰ εἰς τὰς βοιωτὰς, καὶ τινὰς δυν' ἐκατάλαβε τὸ νόημα τῆς βιβλίου, ἐκλείσεν τὸ βιβλίον, καὶ εἶπε, μέδίκαιον ἔσθ' ὅσον σαῶς ὀνομάζην βοιωτὰς, διότι ἔχετε τὰ φτιάσας ὡσαν τῶν βοϊδίων.

Ἐπειὸς ἔσωντας καὶ νὰ ἀφοκραθῆ μίᾳ φορᾷ τὰς λόγους τῶν σοφῶν ἀνδρῶν, εἶπε. τρία παράγματα ἐσοχάθηκα ἀπὸ τὰ ἀφέλιμα λόγια τῶν τῶν ῥητόρων. εἴνα πῶς ἀφελῶνται οἱ φρόνιμοι ἀνθρώποι, τὸ δεύτερον, πῶς διδάσκονται, καὶ μεταγυρίζονται οἱ ἀμαθεῖς, τὸ τρίτον, πῶς παραπικραίνονται καὶ λυπῶνται οἱ ζηλόφθονοι ἄνθρωποι.

Ὁ Κύριε, ἡξούρω καλά, ὅτι ἔχεις ἐπέτιω τὴν ἀφορμὴν λογιάζω, πῶς νὰ ἐλέγχῃς ἀπὸ ὀλίγον τὰς ξεπεσμένους εἰς τὴν ἀμαρτίαν, τὰς ἐρμηνεύεις με κάποιον ἔσθ' ὅσον νὰ ἐνθυμῶνται, ἔχεις νὰ διορθωθῶν ἀπὸ τὴν κακίαντες, καὶ νὰ ἐπιστρέψω, καὶ πισθῶσαν εἰς ἐσένα.

Ἡ ἐλεημοσιυὴ τῆς Κυρίου εἶναι εἰς κάθε κορμὴ ἀνθρώπου, ἄλλοτε, ἐλέγχεις, καὶ ἄλλοτε, νουθετεῖς, ἔχεις νὰ μεταγυρίσῃς εἰς τὴν σωφροσύνην καὶ ἀρετῶν, καὶ τῶν τὸ κάμνεις Κύριε, ὡς καλὸς ποιμνίας ὅπως φροντίζει ἔχεις τὸ ποιμνιόντες.

Ἐκείνος ὅπως θέλει νὰ ἀνασκευάσῃ τὸν ξεπεσμένον ἄνθρωπον, ἦγεν ὅπως κείτεται εἰς τὴν ἀμαρτίαν, ὡς ἡξούρει καλά, πῶς ἐκατέστησεν τὸν ἑαυ-

τόν τε φιλωτέρον ἀπ' αὐτὸν τὸν ξεπέσιμνον. Εἰ-
δὲ καὶ αὐτὸς δέϊσκειται χαμηλὰ ὡσαύ καὶ αὐτὸς
ἴσια, ἄλλον κάμνει χεῖρα νὰ παρακαλῆ νὰ τὸν
συκώσῃ.

Χρυσ.

Ὡ ἄνθρωποι, ἀς μὴ ἐπιχειρήσωμεν, ἄλλως
νὰ ἰαξείσωμεν, καὶ ἡμεῖς νὰ βρωμήσωμεν ἀπὸ
ταῖς βρώμασι, ἢ γὰρ, ἄλλως νὰ διδάξωμε ἀρετῶν,
καὶ ἡμεῖς νὰ εἴμεσθε ὑποκείμενοι εἰς πάθη, καὶ ἀ-
μαρτίαις.

Ὡ ἄνθρωποι, δεῦν πρέπει νὰ βαρύνεθε ἢ νε-
θεσίωμεν, διατὶ αὐτὸν ἦτον ἀρέπον πῶς ἐσεῖς νὰ
βαρύνεθε, ἐγὼ ἔπρεπε μάλιστα νὰ βασιῶμαι πε-
ραιοτέρου, ὅπῃ πολλὰ κίς σὰς νεθετῶ, καὶ δεῦν μὲ
ἀκύνετε, καὶ ὄχι ἐσεῖς ὅπῃ ὄλοσ' ἀ μὲ ἀκύνετε, καὶ
δεῦν κάμετε καθεὺς σὰς ἐρμύσσω.

Εἰμπε-
δεκλής.

Τὸν ἐρώτησαν μία φορά, δεχτὶ τὸσον δυνατὰ
βαρύνεσαι, ὅποταν ἀκύνεσθι κανεὶνα λόγον κακόν ;
καὶ αὐτὸς τὴς εἶπε, δεχτὶ καὶ ἐγὼ ὅποταν ἤθελε
τινάς νὰ μὲ ἐπαινέσῃ, δεῦν τὸν βαῖω εἰς τὸν νεῦν μὲ
ἢ ἐπαινόντε, παρά μοναχὰ ὅποταν ἀκύνω λόγια
κακά, τότε μὲ κακοφαινεται.

Βασιλ.

Καλλίτερον καὶ πλέον συμφερώτερον εἶναι, ἐ-
κείνοι οἱ ἰδιῶται ἄνθρωποι, καὶ ἀχράμματοι οἱ ὁ-
ποῖοι δεχτὶ μέσθι τῆς κ' Θεὸν ἀγάπης, ἐκατέσθισαν
τὸν ἑαυτὸν τῆς σιμὰ εἰς τὸν Θεόν. παρά ἐκεῖνοι οἱ
πονηροὶ σοφοὶ καὶ πολυμαθεῖς, καὶ παραχάθεις,
ὅπῃ ἐκατέσθισαν τὸν ἑαυτὸν τῆς βλασφήμους σιμὰ
εἰς τὸν δεσποτῶν Χριστόν.

Ὁν ἔσπον ἡ γῆ ὅπῃ δὲν βρέχει, δὲν καρποφορεῖ ποτὲ, καὶ ἄν χιλιάδες φοραῖς, νὰ τὴν σπέρνῃς, τέτοιας λογίς εἶναι καὶ ἡ ψυχὴ ἐκείνη, ὅπου δὲν ἐφωτίσθη πρότερον ἀπὸ ταῖς θείαις γραφαῖς, καὶ ἄν χίλια λόγια τὴν διδάχῃς, τίποτες δὲν καρποφορεῖ.

Πρέπει τινὰς νὰ μεταχειρίζεται ἢ θείαν γραφὴν, διατι ὡσαύτ' ἐκεῖνος, ὅπῃ πίνει τὸ κρασί, τῷ ἀναπαύει τὴν λύπην, καὶ τῷ μεταβάλλει τὴν καρδίαν εἰς χαρὰν. τέτοιας λογίς καὶ τὸ πνευματικὸν κρασί, ἢ γὰρ ἡ μελέτη τῆς θείας γραφῆς μεταβάλλει τὴν ψυχὴν εἰς χαρὰν.

Καθὼς δὲν εἶναι φωνὴ εἰς τὰ φάσμα, τέτοιας λογίς δὲν πρέπει νὰ ζητήσης ἀρετὴν εἰς τὴν ἀπαιδούτως.

Σωκράτης ὁ φιλόσοφος, ἔσωντας νὰ ἰδῇ κάποιον πλῆσιον ἀπαιδούτον, εἶπεν εἰς ἐκείνους ὅπῃ ἦτον σιμάτα, νὰ ἴδετε τὸ χρυσοῦν εἶδωλον.

Ἐρώτησαν μία φορὰ ἢ Διογένην, ποῖον πράγμα βαρύτερον ἢ γῆ βασαῖζει; καὶ αὐτὸς τὴς εἶπε, ὅτι τὸν ἀπαιδούτον ἀνθρώπον.

Ὡς ἀνθρώπε πάχῃσε μὲ καθε ἔσπον νὰ μάθῃς μαθήματα, παρὰ νὰ ἀποκτήσης ἄσπρα, διατι τὰ μαθήματα φέρνῃ τὰ χρήματα.

Σπένδαζε νὰ μάθῃς μαθήματα, καὶ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἄν εἶναι τίποτες δύσκολον, καὶ ἀργεῖς νὰ τὸ μάθῃς, μὴ ὅσον ἔπεισε. καλὸν σου εἶναι, νὰ σὲ ὀνομάζω ἀργομάθην,

παρὰ νὰ σέ ὀνομάζουω ἀμαθῆ .

Ὁ Στίλπων ὅπῃ ἦτον ὑπὸ τὰ Μέγαρα φιλόσοφος , ἔσωντας νὰ αἰχμαλωτίδῃ ἢ παξίδαυ ὑπὸ τὸν τύραννον Δημήτριον , καὶ ἔτξι τὸν ἐσκλάβωσαν , καὶ τὸν ἐπῆγαν εἰς τὸν βασιλεῖα , καὶ τὴν ἐρώτησεν ὁ βασιλεὺς , εἰ ἂν ἔχασε τίποτες πωῶμα ; αὐτὸς τῷ εἶπε , καὶ τίποτες δὲν ἔχασα , ἐπειδὴ τὴν ἀπὸ τῶν καὶ τὰ μαθηματα τὰ ἔχω , ἀμὴ τὰ ἐπίλοιπα πωῶματα , ἥξειδρα ὅτι ἢ ἐδικάμα εἶναι , ἢ τῷ στρατιωτῷ .

Περὶ δὲ τυχίας , καὶ δυστυχίας .

Δσκ. 15'. Ἐκέρδεσες ὡς πλάσει τὰ ξεφαντώματα εἰς τὴν ζωὴν , ὁμοίως καὶ ὁ πτωχὸς Λαζαρος τὰ κακὰ καὶ τὴν πτωχείαν , ὁ ὅποιος ἐδὴ ξεφαντώνεται , καὶ χαίρεται , καὶ ἐσὺ ἄθλιε βασανίζεσαι .

α. πρὸς Κορ. δ'. Ἐὼς καὶ εἰς τὸ τῷ τῷ ὄραν , καὶ πεινῶν , καὶ διψῶν , καὶ γυμνιτῶν , καὶ δερνόμεσεν , καὶ δὲν ἔχομεν ἡσυχίαν νὰ δουλεύωμεν μετὰ χεῖραμας .

Σιράχ. 11'. Ὡς ἂν ἄθραπε ὁπόταν εἴσιν χορτασμένους εἰς τὸ καιρὸν τῆς δίδουίας , κάμενὰ ἐνθυμᾶσαι καὶ τὴν πείναν καὶ σνοχωρίαν , καὶ εἰς τὸ καιρὸν ὅπῃ δέισκεσαι δὲ τυχίης , νὰ ἐνθυμᾶσαι τὴν πτωχείαν , καὶ τὴν πείναν , διατὶ ὑπὸ τὸ ταχὺ ἕως τὸ βράδι ὁ καιρὸς μεταβάλλει καὶ ἀλλάζει .

Νεάλ. Διατὶ ἀφορμῆ , οἱ ἐνάρετοι ἂν ἄθραποι ἰαρρῶσαι καὶ πεινῶν ; καὶ οἱ ἀδικοί , εἶναι γεροὶ καὶ ὑγιεῖς , καὶ πλετύναν ; λέγω , ὅτι οἱ μὲν ἐνάρετοι ἂν

ἄνθρωποι, νὰ στεφανώνονται, οἱ δὲ ἄδικοι νὰ παι
δύονται πατωτινὰ.

Οἱ περιεσσότεροι αὐτοῖ, ὅποταν εἶναι μεθυσμέ- Πλατ.
νοι περιγελεῖν τὰς ἄλλας, καὶ ἐκεῖνοι ὅπε δέισ-
κονται εἰς ταῖς δυσυχίαις παραλαλεῖν.

Νὰ φορτώνῃς τὴν ἀρρώσον παῖγμα βαρὺ, καὶ
τὴν ἀπαιδέτον αὐτὸν πλεον, ὅμοιοι εἶναι.

Ἡ κυβέρνησις τῆς ἀρρώσεως, καὶ τῆς ἀπαιδέτου ἢ
δύτυχία, ἀνάρμοσον εἶναι.

Εἷνας Γαμβρός ἐπανδρόβη, καὶ ἐκεῖ ἐπέτυ- Δημοκ.
χεν Υἱόν, καὶ ἄλλος πάλιν, ὁμοίως ἐπανδρόβη,
καὶ ὄχι πῶς δὲν ἐπέτυχεν Υἱόν, ἀμὴ ἔχασε καὶ
τὴν θυγατέρα.

Εἰκεῖνοι ὅπε δὲν ἐγκραδέονται, εἰς ταῖς ἀρ- Σωκρά-
ρώσειαις, καὶ οἱ ἄγνωστοι εἰς ταῖς ἀτυχίαις, τας.
εἶναι δυσκολοῖα ἄδικοι.

Οἱ Ἀλέξανδρος βλέποντας τὸν Διογένην, ὅπε
ἐκειμᾶτο εἰς εὐαπιθάει, τῷ εἶπεν, ὦ πιθάει
ὅπε εἶσαι γεμᾶτο γνῶσι, ὁ δὲ Φιλόσοφος εἶπεν,
ὦ βασιλεῦ μεγαλώτατε, κάποιος ἄνθρωπος εἶ-
πεν, ἐγὼ θέλω νὰ ἔχω μία σαλαγματία ἄπο τῆ
καλλὴ τύχῃ, παρὰ νὰ ἔχω εὐαπιθάει γνῶσι.
Εἰς τὸν ὁποῖον, κάποιος ἄπο τῆς φρονίμης ἀνδρ
τῷ εἶπεν. ἐγὼ προτιμῶ νὰ ἔχω μία σαλαγμα-
τία ἄπο τὴν γνῶσιν, παρὰ νὰ ἔχω εὐαπιθάει
ἄπο τὴν τύχην. ἢ ὁποῖα νὰ μὴν τύχη παρῶν,
δυσυχὲν αἰ γνῶμι τῆς ἀνθρώπων.

Εἰκεῖνος ὅπε δὲν ὑποφέρει τὴν δυσυχίαν, πάν- Οἰβίας.
τα

τα δυσυχῆς εἶναι, καὶ πάλιν τὸν ἐρώτησαν τί πράγμα εἶναι δύσκολον; καὶ εἶπεν. ὅτι τὸ νὰ ὑποφέρῃ τινὰς ἀνδρειομῆρα τὴν μεταβολὴν ὅπως εἶναι εἰς τὸ χειρότερον.

Σιρῆχ.

Δὲς μὲν εἶναι τὸ χέρισσιν ἀπλωμῆρον εἰς τὸ νὰ πάρῃ καὶ μαζομῆρον εἰς τὸ νὰ δώσῃ.

Τὰ ἄσπρα ὅπου εἶναι σωμαγμῆρα ἄπο ἀδικίας, ὡσὺν τὸ χιωνιάτικο ποτάμι ξηραίνονται, καὶ ὡσὺν ἡ μεγάλη βροντὴ ὅποταν βρέχῃ, ἀφανίζεται.

Νεκτα-
ρι'ς.

Μία χώρα εἶχε δύο ἐμβασίαις, καὶ ἄπο τὴν μίαν μερέαν ἤλπιζαν οἱ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, νὰ τὴν ἐλθῆσιν ἡ Δεξ, καὶ ἄπο τῆ ἄλλης εἰς τὴν Βασιλεύς. λοιπὸν εἰς τίνος προὔπαντισιν ἤθελαν εὐγχοί περαιοτέροι; Ἐγὼ τὸ λέγω, εἰς τῆ ἐλθῆσιν τῆ Βασιλεύς. Τὸ ὅμοιον πρέπει νὰ γινῆ καὶ εἰς τῆ Ἀγίαν πόλιν τῆ Χρῆσ, λέγω εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆ. ἡ Ἐκκλησία ἔχει δύο τάξεις, ἀκολουθίαν καὶ θείαν λειτουργίαν. καὶ ἐγὼ θεωρῶ τὴν ἀνάσ, εἰς τὸν ὄρθρον ἔρχονται ὅλοι, καὶ τὸ μὲν ξεφωρεῖ ὁ ἱερεὺς, τὸ, Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τῆ Πατρὸς, αὐτοὶ οἱ περαιοτέροι φέρῃν ἄπο τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ δεὺ ἀναμνήσῃν νὰ ἰδῆν τὸν Βασιλέα τῆ Βασιλεύς.

Τὸ ἄλλας γινῆται ἐκ τῆ ὕδατος καὶ πυρός, καὶ ἄλλο δεὺ δυνάται νὰ τὸ φθέρῃ παρά τὸ νερὸ, καὶ ἡ φωτεία. τὸ αὐτὸ καὶ ὁ ἀνδρας εἰς ἔχῃ κακὴν ζῆσιν καὶ ἀγάπην εἰς ξένους, καὶ ἀσεφάνους
 γυναι-

γυναῖκες, λυώνει τὴν ψυχλήν τε, καὶ τὴν φθεῖρει.

Εἰσὶ τινες τῶν ἀνῶν διπλοῖ μὲν τῇ φύσει, δηλαδή, ἀνδρεῖ τε καὶ γυναῖκες, γυναῖκες μὲν, ὅτι ἐπιδέχονται τὸ φάρμακον τῆς ἀπωλείας αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς. ἀνδρες δὲ ὅτι βυθίζονται κυλιόμενοι ἐν τῷ δυσώδει λάκκῳ τῶν βορβόρων. οἱ τοιαῦτοι γὰρ ἐκ ἀξίῳ εἰσὶ τῷ καλεῖσθαι ἀνδρες, ἀλλ' ἀρρένο-θίλυες. ὄντες διεφθαρμένοι κατὰ μῶν. οἱ ὅποιοι ἱερεῖς ὅπως δεῦν γίνονται, ἢ ἢ μερὶς ἐστὶ γεγραμμένη μὲν τῶν ἀμαρτωλῶν, ἢτοι μὲν τῶν ἐνσοδόμοις καὶ γομόρρα.

Ὅσον ἀρμόζει ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῷ πολέμου δίχως σάμψα, τὸσον καὶ ὁ Μοναχὸς χρεῖς ἀκολαθείας.

Στρατιώτης εἰς πόλεμον χρεῖς ἄρματα, καὶ Μοναχὸς μὲν χημάτα εἶναι.

Σολδάτος δίχως μπέλπεει, καὶ Μοναχὸς δίχως παρθεσίαν τὸ αὐτὸ εἶναι.

Πολεμάρχος χρεῖς σπαθὶ καὶ κοντάρι, καὶ Μοναχὸς γυμνὸς ὑπὸ ὑπακοῇ καὶ ταπεινώσειν, καὶ οἱ δύο τῆς πομπῆς.

Ὁ κερῶν Μοναχὸν δίχως γέροντα καὶ προεστῆτα, εἶναι ὡσαύτῃ τὸ παράβη χρεῖς τιμῶνι, καὶ ἄσει.

Καὶ ὁ θεμελειώσας εἰς τὸ χῆλος τῶν ποταμῶν, καὶ κτίσας οἰκοδομῶν εἰς τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης, τὸ ὅμοιον εἶναι καὶ ὁ κερῶν Μοναχὸν χρεῖς δοκιμῶν.

Πρόσεχε λοιπόν ὦ ἀδελφέμω, ὅτι πολλὰ βάσανα ἔπαθα ἄπο ἑῶν ὀνομάτων, ξεχωριστὰ ἄπο ἡ Ἀρσένιον, ἔχει μόνον ἐγὼ, ἀλλὰ καὶ οἱ περιαιότεροι τῆ κοινοβίτου ἔπαχον. καὶ εἶχα τὰ γράψαταις κακαῖς καὶ ἡμισμνείας γνώμαις, μὰ δὲν με ἀναμνείει ὁ τυπογράφος.

Κοσμὰς

Καθὼς εἶας Βασιλεὺς ὅπῃ φορεῖ ποικιλὰ καὶ ῥακώδη, κατηγορεῖται ἄπο τὸν κόσμον, ἔτω καὶ ὁ Μοναχὸς ὅπῃ φορεῖ λαμπρὰ, καὶ μαλακὰ, μισεῖται ἄπο τὸν Θεὸν.

Νέκτ.

Πραγματικὴς ψόδης, καὶ Μοναχὸς ἄρπαγος εἶνα εἶναι.

Κετικὸς ἀδμητικὸς, καὶ Πνευματικὸς ἀστροπάρτης, καὶ οἱ δύο τῆς ἐν ἑσσοπῆς.

Γερὸς με χριστιανὸς μαχομνός, καὶ μαλτέζος με ἀπίστως εἰρήνεμνός τὸ αὐτὸ εἶναι.

Παπὰς θυμώδης, καὶ λύκος παρῶς εἶνα εἶναι.

Προσίμιον.

Προχθὲς τῷ Σαββάτῳ σεκάμνος ὑποκάτω τῆς ἐλαίας, ὅπῃ εἶναι κοντὰ τῷ Ἀγίῳ βήματος, ἐκεῖ με ἔκοψεν ὁ ὕπνος, καὶ κοιμώμνος ἀρέθηκα ὡσαν εἰς τὰ μέρη τῆς Νεμτζίας, καὶ βλέπω εἶνα κάστρον ὡραιότατον με τὴν ἐκείνης τῆς θαυμασοῦς πύργους, καὶ καμπανὲς ὡραιότατες, καὶ ἐρωτῶ ἄρα τί κάστρον εἶναι ἐπῶ; καὶ με λέγαν εἶναι ἡ Βισύα τῷ Καίσαρος. ἐσέβηκα ἐν μέσῳ καὶ θεωρῶ παλάτιον θαυμασὸν καὶ ὡραιότατον, καὶ ὅσα φυτὰ, ξύλα, χόρτα, καὶ λελέδα ἔχει ὅλος ὁ κόσμος, ὅλα ἐκεῖ

ἐκεῖ ἦταν πεφυτρωμένα, μετὰ μεγάλης τάξεως.
 ἐρωτῶ λοιπὸν, καὶ τίνος εἶναι ἐστὶ τὸ παλάτιον;
 καὶ μὲ εἶπαν τῷ Καίσαρος Βασιλέως. καὶ θεωρῶ
 πλῆθος λαῶν ἀναβαίνοντος, καὶ καταβαίνοντος διὰ
 τὸ σαρᾶϊ ἐκεῖνο, ἀνέβηκα λοιπὸν καὶ ἐγὼ εἰς ἐκεῖνα
 τὰ σκαλῆνια, τὰ ὁποῖα ὅλα ἦσαν πορφυρομάρμα-
 ρα, καὶ παρασινογαλάζια. σεβνῶ ἔν εἰς τὸ πα-
 λάτι, κοιτάζω τὴν μίαν μερῶν, καὶ τὴν ἄλλην
 καὶ θαυμάζω εἰς ἐκείνῃ τὴν ὠραιότητα, καὶ ἐπολι-
 μόν, τὸν ὁποῖον ἔτε τὸν ἴδα ποτέ μιν, μήτε τὴν ἄ-
 κισα. πόσω δὲ μορφάδα ἴδα, ὥστε ἐφανταζομαι
 ὡσανεὶ νὰ ἦμεν εἰς τὸν Παράδεισον, καὶ βλέπω εἰς
 αὐτὸ τὸ παλάτιον Βασιλέα κορονάτον, μέγαν, καὶ
 θαυμαστὸν ἐπὶ θρόνῳ χρυσοῦ καθεήμενον, καὶ εἰς
 τὰ δεξιὰ αὐτοῦ ὅμοιον θρόνον καθεήμενον μίαν ὠ-
 ραιοτάτῃ βασίλεισαν, ὡς χρῶν 58. καὶ αὐτὴν
 κορονάτῃ, καὶ τριγύρω ὅλοι ὄρθοι σεκάμενοι με-
 μεγάλης δόλαβείας. ἐγὼ δὲ τότες σιγανὰ ἐρω-
 τῶ, τί χατὶ νὰ τὴν ἔχη ὁ βασιλεὺς αὐτῆς καὶ γυ-
 ναῖκα; ὅτι ὅλο σὺνὰ μὲ ἄλλον ἔχῃ ὁμιλεῖ, παρὰ
 μετ' αὐτῆς; καὶ μὲ εἶπαν ὅτι εἶναι ἡ μάνα αὐτοῦ, καὶ
 ἐγὼ τὴν ἀπεκρίθηκα. ἐπειδὴ, καὶ εἶναι μητέρα αὐ-
 τοῦ ἔχει δίκαιον, καὶ ἄλογον νὰ ὁμιλήσῃ αὐτῷ μᾶλλον
 ἢ ἔχει, καὶ ὡς ὑπόστῃς ὅτι εἶναι. Ἐστὶ τὸ τὸ προσι-
 μιον ἡμπορεῖ κανεῖς νὰ τὸ ὀξεικονήσῃ τῆς Πανα-
 γίας εἰς τὰ δεξιὰ τῷ βασιλέως Χρυσῷ. Καὶ εἰς
 τὴν Ἀρχαγγέλου βάλε δεξιὰ καὶ ἀριστερά, ὁμοίως
 καὶ εἰς τὴν Ἀγίας Ἀποστόλου Πέτρον, καὶ Παῦλον,

σημείωσαι δύο μεγιστάνες, ἢ δύο προκράτορες·
 καὶ εἰς εὐα Γεράρχω γῆσαι εἰς τὰ δεξιὰ τῆ βασι-
 λέως εὐα Δεκα, ἢ Πρεντζιπα, καὶ εἰπέ, εἰάν εὐας
 βασιλεὺς ἐπίγειος ἔχει τὴν πόσιν ἀγάπῳ, καὶ
 ὁμιλεῖ χαῖδουτὰ μὲ εὐα ἡγεμόνα, ὁποῖος ἐλδθε-
 ρωσε τὸ κάσρον τῆ βελιζαδία ἀπὸ τὰ χεῖρα τῆ
 τερκῶν, λοιπὸν, ὡσαύ πόση περαιοτέρη τιμὴ
 νὰ ἔχη ἀπὸ τὸν Θεὸν ὁ Θεῖος ἀρόδρομος, καὶ ὡσαύ
 πόση δόξα νὰ ἐδόθῃ τῆ Ἀποσόλα Πέξου, καὶ
 Παύλα, οἱ ὁποῖοι ὄχι εὐα κάσρο, ἢ δύο ἐπῆραν,
 ἀλλὰ σχεδὸν νὰ εἰπῶ τὴν ἀλήθειαν ὅλλω τὴν οἰ-
 κευφίλω ἐλδθέρωσαν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῆ δεβό-
 λα μὲ τὸ κήρυμάτας; καὶ τὰ λοιπὰ.

Ἄλλο περὶ σφαλμάτων.

Ἡμπορεῖ κανεὶς νὰ κακοποιήσῃ Βασιλικῆς
 ἀνθρώπους, νὰ τὸς ὑβείσῃ, καὶ ἀτιμάσῃ, καὶ ἀν-
 ναι ἀνάγκη ἡμπορεῖ, καὶ νὰ σκοπώσῃ ἐκ τῆ τῆ Βα-
 σιλέως, καὶ κρύβοντας τῆ λόγια τε ὁ φονέας, ἢ βιά-
 νοντας μεσίταις, ἢ δίδοντας χαρῖσματα ἡμπο-
 ρεῖ νὰ λάβῃ ἀπὸ τὸν Βασιλέα συγχώρησιν, καὶ
 νὰ εἶναι χαρισμὴν ἡ ζωῆτε. Μὰ νὰ πηγυρῇ κα-
 νεὶς μὲ ἀυθάδειαν, καὶ ὄχι ἀνθρωπίνω λαλιῶν
 ὑβείζοντας τὸν Βασιλέα λέγωντάςτε ἀθεῖ, καὶ
 παρανομε εἶσαι ἐσὺ καὶ ὅσοι σὲ ἐκήρυξαν δε Βα-
 σιλέα, δεν ἰξόρεις νὰ κυβερνᾶς Βασίλειον, ἔτε
 κατέχεις νὰ κείνης καὶ νὰ ἀποφασίζης, θελὸς
 εἶσαι ἐσὺ καὶ ὅλοι οἱ ἐν τῆ παλατίωσα. Ἐτότε
 τί ἡθελε πάθῃ ἐτῶτος ὁ ἀνθρωπος; ἐξ ἀποφά-
 σιως

ὡς σε βίαι χείρονες ἰδῶν
 παρὶ δα μὲν θαυδόν

ἰες ἰδῶν κοίμεινα
 μὲν σφραγμαδί:
 αἰες ἰδῶν ἰό
 ἰε ρδος τῶν
 γο γυρε

8	3	4
1	5	7
6	7	2

~~ἰες ἰδῶν~~

1795
ει
ως αες ζέναι χαίρολες
ιδῶν παλγίδα· ή ήθε
χολδίου λες ιδῶν βι
βλίσ τῶος

1795

08221106 013 30

704

98 7

4

Handwritten cursive script, possibly a signature or name, consisting of several overlapping loops and flourishes.

Sp. 15. Handwritten cursive script, possibly a signature or name, consisting of several overlapping loops and flourishes.

Handwritten cursive script, possibly a signature or name, consisting of several overlapping loops and flourishes.

Handwritten cursive script, possibly a signature or name, consisting of several overlapping loops and flourishes.

1792

Αδα...
ορι...
για...

1796 ~~νοέμβριος~~ 9:

οίμα καλαϊς

- Γενναρία. 12
- Φεβρουαρία. 15
- Μάρτια. 17
- Απριλίου. 28
- Μάϊα. 21
- Ιουνίου. 22
- Ιουλίου. 23
- Αυγούστου. 24
- Σεπτεμβρίου. 25
- Οκτωβρίου. 26
- Νοεμβρίου. 28
- Δεκεμβρίου. 30

Εξα...
τον...
μεν...

20 = ...
20 = ...
24 = ...
25 = ...
26 = ...
28 = ...
30 = ...
3

1796: Ινι... #8
προβι...
δ...
Κυρ...
Βεν...

